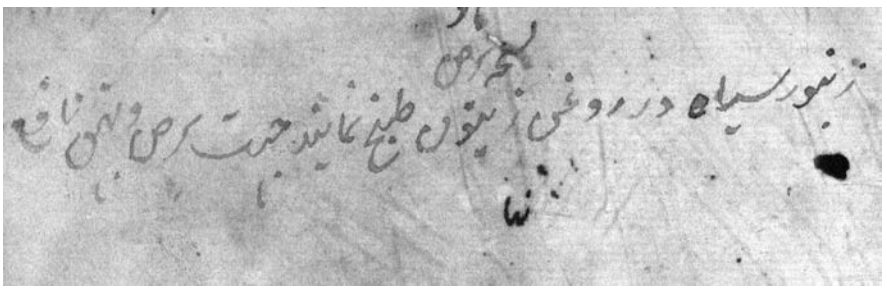

١٩٨
زاد المعاد
PRESERVATIVES LEATHER
APPLIED
On



نسخه برص موهق سفید مجرب

مغره دیاچی و کبریت و بیخ کنیر سفید در عرق زنجبیل تازه نامدتی

بیخور و سبق و صلایه نمود چیوب کی ساخته بدارند وقت حاجت تا عرق

ندکور سعوط بر برص طلا نمایند در چند م[illegible] الی تعالی زایل میکنه وطا

بحم کدو و بیخ کدو خشک بایند در سرکه [illegible] مالند زایل میکنه

دیمقراطیس [illegible] اشکافند

و احشائی اسرا بر آورند و [illegible] خشک

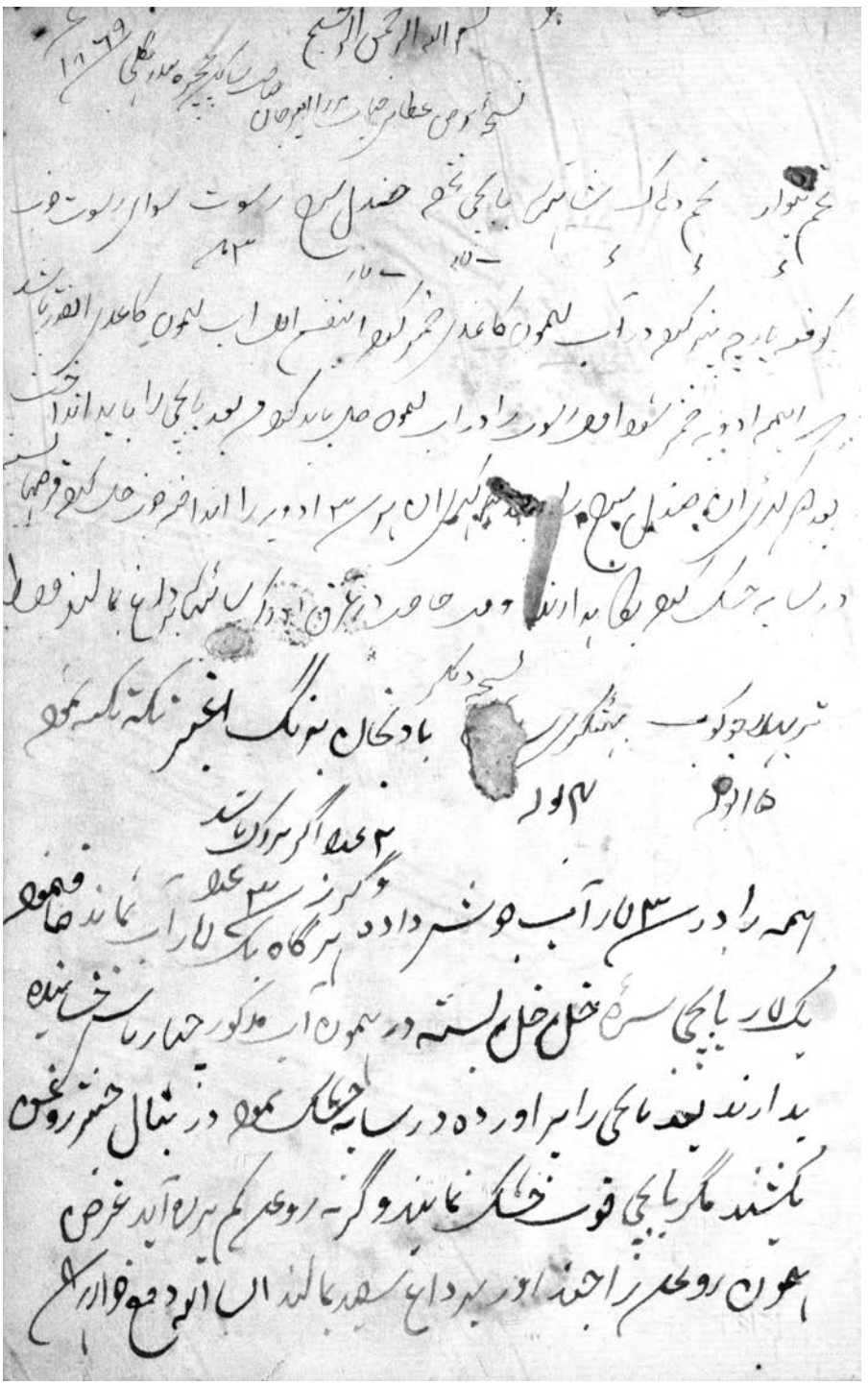
کوبیده نرم کرده بایند بر کنند و محل بنق را بدوزند و در

انش گذارند تا پخته شود بنشاه سفرم را برآورده بر برص

ضماد نمایند و به بندند و بعد یک شبانه روز بکشایند بالکل زایل

میگرداند مجرب است نوم را با نوشادر سائیده بر برص و بهق طلا نمایند

و طلای ماه نوم مذکور با عسل جهت برص و بهق بسیار نافع است



Buhar Collection



بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

الحمد لله الذي جعل العبادة وسيلة لنيل السعادة في الآخرة والاولى
والصلوة على سيد الورى محمد وعترته الائمة الهدى
بنده خاطي محمد باقر بن محمد تقي عفى الله عن جرائمهما بر الواح ارواح
صافيه براد دان ايماني واخلاص روحاني مينگارد كه چون جناب
جهات
اب
خدا
وائمه هدى صلوات عليه وعليهم ادعيه وسيله مرتبي نقول
كرديده كه كتب دعا مشحون است بر الفاظ واين شاه نجباء ائمه اطهار عليهم صلوات
الله الملك الغفار اكثر الفاظ ادعيه را در كتاب بحار الانوار ايراد نموده ام لكه
ال دينويه وغيرها تحصيل الفاظ ادعيه

بدعای خیر مغفرت یاد نمایند ومنی کردانیدم انزابزاد للعاد
عسی الله ان یهدینا وایاهم الی سبیل الرشاد وچون اتمام این رساله
واغاذ وانجام اینمجاله در زمان دولت عدالت قرین واوان سلطنت
سعادت تاثر عالیحضرت سید سلاطین وسرور خواقین دوران
شیراز اوراق ملت ودین نقاوه احفاد سید المرسلین اب
ورنك گلستان مصطفوی چشم وچراغ دودمان مرتضوی
سلطان جم خدم وخاقان فرشته حشم شجاعت نژادی که
تیغ ابدارش برای سرهای کفار ظفر یست بسوی دار بوارد و
حسام اتش بارش بر حیات مخالفان ومعاندان
مصدوقه [illegible] سواظر من نار دستهای واعیان مزید
دهنده داستان دفع البیتانش باکفالحسیب همدستان
خروش زمزمه صوفیان صفوت نشان بزمزمه دعای خلود
دولت ابد توامان اعضان سدرة المنتهی همداستان هرکه تیغ
خلاف از نیام برکشید چون بید برخود بلرزید وهرکه محصار
اینه نفاق در نیام برکشید صورت مرات خود را در آن دیده
جبین قهرش عقده کشای گرههای کار بستگان گشادگی کف

دیبا نوالش سحاب مزارع پژمردگان مؤسس قواعد ملت دین مروج
شریعت ابآء طاهرین حیاض ساحت درگاه خلایق پناهش از
ثقیل شفا و سلاطین زمان لبریز و خوانین دوران در صرح ممرد
عشرت وجلالش ترزبان بنای قَدْ مَسَّنَا الضُّرُّ اَیُّهَا الْعَزِیْزُ اعنی
السلطان الاعظم والخاقان المعدل الاکرم ملجا الاکاسرة وملاذ
القیاصرة محیی مراسم الشریعة الغرّی ومشید قواعد الملة البیضا
السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان الشاه سلطان
حسین الموسوی الصفوی بهادر خان لازالت رایات دولته
مرفوعة وهمایون باد شوکته [illegible]
امید گاه گردانید
از فواید آن منتفع گردند بمحمد وآله الطاهرین واشتمل
وان مشتملست بر چهارده باب وخاتمه باب اوّل در فضایل
واعمال ماه مبارک رجبست وان مشتمل بر پنج فصلست فصل
اول در بیان فضایل ایّام وماه شعبان وماه رمضان وعبادات
آنست بدانکه ایّام وماه شعبان وماه رمضان بهتر ایّامهای
سالند واز حضرت رسالت پناه صلعم منقولست که هر که حرمت

ماه

ماه رجب و شعبان را بداند و وصل نماید دون آن بروز ماه مبارک
رمضان ایام های مبارک در روز قیامت گواهان او باشند نزد حقتعالی
و در انروز ندای از نافی اعلی بدا کند که ای رجب و شعبان و ماه رمضان
چگونه بوده است عمل این بنده در شما ها و طاعات او از برای خدا
همه ها گویند که این بنده تو توشه گرفت در ما ها یاری بر طاعت تو طلبید
و استمداد فضل و رحمت از تو نمود و سعی بسیار در طلب خوشنودی
تو کرد و تا توانست اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی دهند
ملائکه که موکل بر این ماه ها که ما انفیم این بنده را که طلب کننده
طاعت و خوشنودی تو [illegible] آمرزش تو بود و آنچه را الهی نموده
بودی [illegible] و آنچه را از و طلب نموده بودی بسوی الهام ساعت
نمود و روزه کامل از برای تو داشت و شکم و گوش و چشم و جوارح
او از آنچه بر او حرام کرده بودی اجتناب کرد روزها را با تشنگی
بسر رسانید و در شبها خود را بتعب انداخت برای بندگی تو
و تصدق بفقرا و مساکین بسیار داد و احسان بسیار نسبت به
بندگان تو نمود و با این ماه ها مصاحبت نیکو کرد و چون از اینها
جدا شد وداع نیکو کرد و بعد از رفتن آنها پیرامون محرمات تو

نکردید و نیکو بنده بود اینبنده پس حقتعالی فرماید که ببرید این
بنده را بسوی بهشت و استقبال کنند او را ملایکه خدا با تحفها
و کرامتها و او را بر شتران و اسبان نور سوار کنند و ببرند بسوی
نعمتی که هرگز زوال ندارد و خانه که فانی نمیشود و سرائی که جوانانش
پیر نشوند و شادی و خوشحالی ان زوال ندارد و هرگز ایشانرا
تعب نباشد و از عذاب ایمن می گردند و مشقت حساب از برای
ایشان نیست و اما آنانکه فضیلت ماه رجب ماه بزرگ
خدا است و ماهی در حرمت [illegible] آن
[illegible] امر فرمان
در اینماه حرام است [illegible]
و ماه رمضان ماه امت منست اگر کسی [illegible]
دارد مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و عصیان
دور گردد و بسند معتبر از موسی بن جعفر ع که هرکه یکروز از
ماه رجب را روزه دارد آتش جهنم یکسال از او دور گردد و هرکه
سه روز انماه را روزه دارد بهشت از برای او واجب گردد و ایضاً
فرمود که رجب نام نهریست در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین تر
هرکه یکروز رجب را روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و بسند

معتبر

معتبر از حضرت صادق ع منقول است که حضرت رسول ص فرمود
که ماه رجب ماه استغفار امت منست پس بسیار در این ماه طلب
امرزش کنید که خدا امرزنده و مهربانست و رجبیان را حبب میگویند
زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت مرزیخته میشود پس بسیار
بگویید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَسْاَلُهُ التَّوْبَةَ و بسند معتبر از حضرت
صادق منقول است که هر که سه روز از ماه رجب روزه بدارد و
بهر روز [illegible] از برای او بنویسند و هر که هفت روز
از آن [illegible] بهشت بر روی او بسته گردد و هر که
هشت [illegible] بهشت بر روی او گشاده
[illegible] روز بدارد خدا او را حساب آسان کند
[illegible] روز بدارد حق تعالی خشنودی خود را بر
او [illegible] عذاب نکند و ابن بابویه رحمه الله بسند معتبر
از سالم روایت کرده است که گفت دفتم بخدمت حضرت صادق ع
در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده چون نظر مبارک آن
حضرت بر من افتاد پرسید که ایا روزه گرفته در این ماه گفتم نه والله
ای فرزند رسول خدا فرمود که اگر قدر ثواب از تو فوت شده است

که قدر آن را بغیر از خدا کسی نمیداند بدرستی که ایمان هیست که خدا
از برای ماههای دیگر فضیلت داده است و حرمت آنرا عظیم گردانیده
و برای روزه داشتن آن کرامتی داشتن از برخود واجب گردانیده
پس گفتم یا بن رسول الله اگر در باقی مانده ایمان روزه بدارم ایا
بعضی از ثواب روزه داران آن ماه بمن خواهد رسید فرمود که ایمان هر که
یکروز از ایمان هر روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت
گرانی مرگ و روز هول [illegible] و از عذاب قبر و هر که یک روز آخر
[illegible] روزه بدارد [illegible] هر که سه روز آخر
ایمان هر روزه بدارد ایمن
شدتها و هولهای آن روز و [illegible] و
کند و ایضاً از حضرت امیر المؤمنین روایت [illegible] هر که
یکروز از اول ماه رجب روزه بگیرد یا از وسط یا از آخر گناهان
گذشته او امرزیده شود و هر که سه روز از اول یا میان یا آخر ماه رجب را
روزه بگیرد گناهان گذشته و آینده اش امرزیده شود و هر که یک
شب از ایمان را احیا کند حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد گرداند
و قبول کند شفاعت او را در باب هفتاد مرد گناه کار و هر که در ایمان

تصدق

تصدق از برای خدا بکند خداوند غفار در بهشت نعمتی چند باو
عطا فرماید که چشمی ندیده باشد و گوشی نشنیده باشد و بر خاطر
کسی خطور نکرده باشد و ایضاً بسند معتبر از حضرت صادق ع
روایت کرده است که چون روز قیامت شود منادی از میان
عرش ندا کند که کجایند رجبیون پس گروهی برخیزند که نورهای
ایشان جمیع محشر را روشن کرداند و تاج پادشاهی بر سر ایشان
باشد که مکلل باشد تاج ایشان مروارید و یاقوت و باهر یک
از ایشان هفتاد ملک بوده باشند از جانب راست و هفتاد ملک
از جانب چپ و همراه ایشان باشند که کرامات تراکرامتهای حقتعالی
ای بنده خدا و ندا دهند که ایشانرا که ای بندگان من
و ای کنیزان من بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم که شما را در
ما وان نیکو ساکن گردانم و عطاهای شما را بزرگ گردانم و عطا
کنم شما را در بهشت غرفهائی که در زیر آن نهرها جاری باشد
و همیشه در آن غرفها باشید و نیکو مزدیست مزد کارکنان
مزد دعاهی که حرمت آنرا عظیم گردانیده بودم و حق او را واجب ساخته
بودم ای ملایکه من بندگان مرا و کنیزان مرا داخل بهشت گردانید

پس حضرت فرمود که هر این ثوابها برای کسیست که چیزی از ماه ۵
مبارک رجب را روزه دارد و اگرچه یکروز باشد از اول یا میانش یا
اخرش و بسند معتبر از حضرت امام رضا ع روایت کرده است که
هر که از اول ماه رجب روزه دارد حق تعالی در قیامت از و را راضی و
نشنود کرد و او را خوشنود گرد و ه
نرکنم از و را خوشنود کرد و خصمان او
ت و ز آتش را روزه دارد چون بمیرد
شوده شود تا بملکو
هشت در بهشت بر و
روزه بدارد هر حاجت
او برای گناهی باشد یا متضمن قطع رحم باشد
بدارد از گناهان بیرون اید مانند روزی که از مادر متولد شده
و از آتش جهنم ازاد گردد و داخل بهشت گردد - بابویه گان و نیکو
کاران و احادیث در این باب بسیار است و این رساله گنجایش ذکر
انها ندارد فصل دویم در بیان اعمالیست که کسی از روزه
عاجز باشد یا بر او دشوار باشد بعوض ان بعمل بیاورد و در بعضی

از روایات

از روایات معتبره وارد شده است که بدل دو روز مستحب است که
یکدرهم تصدق کند که موافق زرهای اینزمان تقریبا هفتاد پوه
و بروایت دیگر عوض دو روز یکمد گندم یا جو وارد شده است و
احوط درمد صد درم شاهست وظاهر اصد درم کفایت کافی باشد
و در روایت دیگر در خصوص دو روز ماه مبارک رجب یک
گرده پنیر وارد شده است که اگر قادر بر دو روز نباشد و حمل
کرده اند بر کسی که بر ایشان باشد و قادر بر درهم نباشد و ایضاً
در خصوص [illegible] تصدق وارد شده است
که [illegible] باشد هر روز صد بار این تسبیحات
را بیاید سُبْحَانَ الْإِلٰهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا
يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ
وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ و در روایات معتبره وارد شده است که هر که بمنزل
برادر مؤمن خود وارد شود و قصد روزه سنت کرده باشد و او
طعامی حاضر سازد و او را تکلیف نماید ثواب افطار کردن زیاده بر
ثواب دو روز داشتن است هفتاد برابر و اگر اظهار نکند که روزه
دارم ثوابش بیشتر است و برابر یکساله روزه است و زیاده روز

نسخه ماه رجب

داشتن بیرخصت شوهر و غلام و کنیز را بیرخصت مالک و ادمیرا بیرخصت
پدر و مادر و مهمان را بیرخصت مهماندار و مهماندار را بیرخصت مهمان
از احادیث ظاهر میشود که خوب نیست و مشهور میان علما آنست
که روزه سنت مملوک بدون اذن مالک باطلست و همچنین روزه
سنت زن بیرخصت شوهر صحیح نیست و در پدر و مادر مشهور است
که روزه سنت فرزند بدون اذن ایشان مکروهست و باطل نیست
و بعضی گویند باطلست و اظهر آنست که بدون اذن پدر و مادر
روزه ندارد و روزه سنت مهمان بدون رخصت صاحب خانه نیز خلاف
احوط است

اعمال هر شب و هر روز

سنت ندارند و اگرچه اظهر آنست که مکروه نیست
شب و هر روز است بسند معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین
در روز اول ماه رجب اینعبارت بخواند و علما ذکر کرده اند که در هر روز
سنتست خواندن یا مَنْ یَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ
لِكُلِّ مَسْئَلَةٍ مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَتِيدٌ اللَّهُمَّ وَمَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ وَ

دعاء هر روز

آيَادِيكَ الْفَاضِلَةُ وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ وَأَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وبسند معتبر منقولست
که حضرت

ایضا دعا مهروزه

که حضرت جعفر صادق ع هر روز ماه رجب باید دعا را میخواندن خاب
الوافدون علی غیرک وخسر المتعرضون الا لک وضاع الملوذون الا بک
واجدب المنتجعون الا من انتجع فضلک بابک مفتوح للراغبین وخیرک
مبذول للطالبین وفضلک مباح للسائلین ونیلک متاح للامملین
ورزقک مبسوط لمن عصاک وحلمک معترض لمن ناوئک عادتک
الاحسان الی المسیئین وسبیلک الابقاء علی المعتدین اللهم
فاهدنی هدی المهتدین وارزقنی اجتهاد المجتهدین ولا تجعلنی
من الغافلین
وایضا بسنده معتبر
منقولست که محمد بن
دمت حضرت صادق ع عرض کرد ای
توشه
نای تعلیم نما که حق تعالی مرا بان نفع بخشد
حضر
ماه رجب در صبح و پسین و بعد از هم نماز ها
در شب
ایضا دعا مهروزه
یند عا را بخوان یا من ارجوه لکل خیر وامن نحذر عند
کل شر یا من یعطی الکثیر بالقلیل یا من یعطی من سئله یا من یعطی
من لم یسئله ویا من لم یعرف تحننا منه ورحمة اعطنی بمسئلتی ایاک
جمیع خیر الدنیا وجمیع خیر الاخرة واصرف عنی بمسئلتی ایاک جمیع شر
الدنیا وشر الاخرة فانه غیر منقوص ما اعطیت وزدنی من فضلک یا

کریم پس حضرت ریش مبارک خود را بدست چپ گرفتند و انگشت سبابه
دست راست خود را بجانب راست و چپ حرکت میدادند و این دعا را
خواندند یا ذا الجلال والاکرام یا ذا السماء والجود یا ذا المن والطول
حرم شیبتی علی النار و دست برنداشت تا از اب دیده اش تر شد
و شیخ طوسی بسند معتبر روایت کرده است که حضرت صادق ع
نیز گفت که در ماه رجب این دعا بخواند اللهم انی
اسئلک موجبات رحمتک وعزائم مغفرتک والغنیمة من کل بر
والسلامة من کل اثم اسئلک ان لا تدع لی ذنبا الا غفرته ولا
هما الا فرجته ولا سقما الا شفیته ولا عیبا الا سترته ولا رزقا
الا بسطته ولا خوفا الا امنته ولا امرا من امور الدنیا والاخرة
الا اصلحته یا ارحم الراحمین وانت
الغنی الحمید وان
وامنن بغناک علی فقری وبحلمک علی جهلی وبرحمتک
یا عزیز اللهم صل علی محمد وآله الاوصیاء المرضیین واکفنی ما اهمنی من
امر الدنیا والاخرة یا ارحم الراحمین واز روایت سید ابن طاوس
ظاهر میشود که این دعا بهترین دعاها است و در هر اوقات میتوان
خواند و شیخ طوسی و سید و دیگران بسندهای معتبر از حضرت
صاحب الامر ع روایت کرده اند که سنت است در هر دو از روزهای
ماه مبارک رجب این دعا بخواند اللهم انی اسئلک بالمولودین

دعاء هر روز

فی رجب

محمد بن علي الثاني وابنه علي بن محمد المنجب واتقرب
خير القرب يا من اليه المعروف طلب وفيما لديه
لك سؤال معترف مذنب قد اوبقته ذنوبه واوثقته
عيوبه فطال على الخطايا دؤوبه ومن الترايا خطوبه يسئلك التوبة
وحسن الاوبة والنزوع عن الحوبة جهد من النار فكاك رقبته والعفو
عما في بقيته فانت مولاي اعظم املي وثقتي اللهم واسئلك بمسائلك
الشريفة وسائلك تمدني في هذا الشهر برحمة منك
واسعة ونعم
تما فائضة الى نزول الحاضرة
ومحل الاذ
زحضرت رسول صه منقولست
كه در
پسين هفتاد مرتبه بكويد استغفر
الله
ستهار ابسوى اسمان برداردو بكويد
اللهم اغفر لي وتب علي واين استغفار در جميع ايام سال ست
وهزار مرتبه سوره قل هو الله احد در جميع ماه خواندن ثواب بسيار
دان وارد شده است اكر خواهد دركر وزنخواند واكر خواهد
در هر روز قدري بخواند كه در تمام ماه هزار مرتبه خوانده باشد وايضا
منقولست كه هركس هزار مرتبه لا اله الا الله در جميع ماه بكويد صد هزار

استغفار رضا در حب

برای او نوشته شود و حق تعالی در بهشت برای او شهری بنا کند و در هر شب
از شبهای ماه هزار مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه این استغفار نیز
منقول است و در جمیع ماه اگر چهار صد مرتبه بخواند فضیلت بسیار دارد
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ و از
حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که حضرت رسول ص فرمود که هر که در
هر شب و هر روز ماه رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه سوره محمد
یعنی و قل یا ایها الکافرون و قل اعوذ برب
الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند
الحمد لله و
لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول
و لا قوة الا بالله العلی العظیم و
سه مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد
و آله و اغفر للمؤمنین و المؤمنات و چهار صد
مرتبه بگوید کاهها نثر را خدا بیامرزد و اگر چه بعد قطرهای باران و برگ
درختان و کف دریاها باشد و در روز عید حق تعالی او را نداکند
که بر استی تو دست منی و هر حرفی ترا شفاعت می دهم بر برادران
و خواهران مؤمن تو و حضرت فرمود که اگر در عمری یکبار این عمل
آورد حق تعالی بهر حرفی هفتاد هزار حسنه باو عطا کند که هر حسنه از جمیع کوههای
دنیا

دنیا سکین تر باشد و هفتصد حاجت او را در وقت مردن و هفتصد
حاجت او را در قبر و هفتصد حاجت او را در وقت بیرون آمدن
از قبر و مثل آن را در وقت پرواز کردن نامهای اعمال در سنجیدن
اعمال در میزان و نزد صراط بر آورد و او را در سایه عرش خود جای
دهد و حساب کند او را حساب بیست تن و هفتاد هزار ملک او را
مشایعت کنند تا داخل بهشت شود و با و عطا کند انچه هیچ چشمی
ندیده باشد و [illegible] باشد فصل چهلم در بیان
فضایل و اعمال [illegible] روز پانزدهم در شب اول ماه
غسل [illegible] که هر که در شب اول رجب و شب
پانزدهم [illegible] ندا از گناه بیرون آید مانند روزی که
از [illegible] روقت دیدن ماه دعای صحیفه کامله
بخواند که بهترین دعاها است و هفت مرتبه سوره حمد را بخواند تا
از درد چشم ایمن گردد و در ماهی این سنت است و منقول است که
چون ماه رجب را ببیند بگوید اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِيْمَانِ
وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ رَبِّيْ وَرَبُّكَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ و در شب اول و روز
اول حضرت امام حسین ع را زیارت کردن فضیلت بسیار دارد

ودر حدیث معتبر وارد شده است که هر که در اول رجب الحضرت را
زیارت کند بهشت او را واجب شود البته واحیای شب اول سنت
واز حضرت صادق ع منقولست که تا توانی محافظت نمای بر احیای
شب عید ماه رمضان و شب عید قربان و شب اول محرم و شب
عاشورا و شب اول رجب و شب نیمه و در این شب ها دعا و نماز و تلاوت
آن بسیار بکن و بسند معتبر از حضرت صاحب امام محمد باقر ع منقولست
که شب اول رجب بعد از نماز عشا بخوانند اللهم
انی اسئلک بانک ملیک وانت
انک ما تشاء
من امر یکن اللهم انی اتوجه الیک
علیه وآله یا محمد یا رسول الله اتوجه
پس حاجت خود را طلب نماید و بیستد
هر دو رکعت بیک سلام در هر رکعت حمد
بخواند تا از بلاهای دنیا و عذاب آخرت ایمن گردد و شیخ و دیگران بسند
معتبر روایت کرده اند که حضرت امام موسی ع در شب اول ماه
رجب بعد از آنکه از نماز فارغ می شدند این دعا را در سجده میخواندند
لک الحمد ان اطعتک ولک الحجة ان عصیتک لا صنع لی ولا لغیری فی

احسان

فى احسانك الابك يا كائنا قبل كل شئ ويا مكون كل شئ انك على كل شئ
قدير اللهم انى اعوذ بك من العديلة عند الموت ومن شر المرجع فى
القبور ومن الندامة يوم الافتقار فاسئلك ان تصلى على محمد وال محمد
وان تجعل عيشتى عيشة نقية وميتتى ميتة سوية ومنقلبى منقلبا كريما
غير مخز ولا فاضح اللهم صل على محمد وال الائمة يا بديع الحكمة
وادلى النعمة ومعادن العصمة واعصمنى بهم من كل سوء ولا تاخذنى
على عثرة ولا على غفلة ولا تجعل عواقب اعمالى حسرة وارض عنى فان
مغفرتك للظالمين وانا من الظالمين اللهم اغفر لى ما لا يضرك
واعطنى ما لا ينقصك فانك انت الوهاب بسيع رحمته البديع حكمته واعطنى
التعفف والدعة من صحة والخشوع والقنوع والشكر والمعافاة
والتقوى والصبر والصدق عليك وعلى اوليائك واليسر والشكر
واعمم بذلك يا رب اهلى وولدى واخوانى فيك ومن احببت
واحبنى وولدت وولدنى من المسلمين والمؤمنين يا رب العالمين
وايضا بسند معتبر منقولست كه مستحب است بعد از سلام كه من از
نماز وتر چنانكه نوشته است بيندازا بخواند الحمد لله الذى لا تنفد
خزائنه ولا يخاف امنه رب ان ركبت المعاصى فذلك ثقة

بِكَرَمِكَ اِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَتَعْفُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ فَتَمِّمْ وَ
تَغْفِرُ الزَّلَلَ فَاِنَّكَ مُجِيبٌ لِدَاعِيكَ وَمِنْهُ قَرِيبٌ فَاِنِّي اَتُوبُ اِلَيْكَ
مِنَ الْخَطَايَا وَاَرْغَبُ اِلَيْكَ فِي تَوْفِيرِ حَظِّي مِنَ الْعَطَايَا يَا خَالِقَ الْبَرَايَا
يَا مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ شَدِيدَةٍ يَا مُجِيرِي مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ وَعَلَى السُّرُورِ
وَاكْفِنِي شَرَّ عَوَاقِبِ الْاُمُورِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى نَعْمَائِكَ وَجَزِيلِ عَطَائِكَ
شُكُورٌ وَلِكُلِّ خَيْرٍ مَذْخُورٌ وايضًا از حضرت امام علی النقی منقول است
مداوم نماز وتر ایشان را بخواند یا نور
یا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ
یا بَرِیَّ الْبُحُورِ یا باعِثَ مَنْ فِي
یُفْنِي الْمَذَاهِبُ
وَكَثِيرٌ حِينَ يُعْجِزُنِي الْمَكَاسِبُ وَ
اَعِدُّ وَ
تَمْلِي الْاَقَارِبُ وَتُمَرِّضُنِي بِمُجَالَسَةِ اَرْ
فَيَا ضَ
وَسَاقِيَ مُوَانَسَتِهِ مِنْ غَيْرِ حِيَاضِهِ
بِنُوبِ
اِلَى دَبُوقَةِ التَّقَرُّبِ وَصُبِّلِي بِوِلَايَتِهِ عَ
الْخَطَايَا
اَسْئَلُكَ يَا مَوْلَايَ بِالْفَجْرِ وَاللَّيَالِي الْعَشْرِ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَاللَّيْلِ اِذَا
يَسْرِ وَبِمَا جَرَى بِهِ الْقَلَمُ الْاَقْلَامِ بِغَيْرِ كَيْفٍ وَلَا اِبْهَامٍ وَبِاسْمَائِكَ الَّتِي اَظْهَرْ
وَبِمَجْمُوعِهَا عَلَى جَمِيعِ الْاَنَامِ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اَفْضَلُ السَّلَامِ وَبِمَا اسْتَحْفَظْتَهُمْ
مِنْ اَسْمَائِكَ الْكِرَامِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ وَتَرْحَمَنَا فِي شَهْرِنَا هٰذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنَ

الشهور

الشهور والايام وان تبلغنا شهر الصيام في عامنا هذا وفي كل عام
يا ذا الجلال والاكرام والمنن الاجسام وعلى محمد وآله منا افضل
السلام ودیگر اعمال وادعیه این شب بسیار است ودروز روز
اول فضیلت بسیار دارد وازحضرت امام محمد باقر ع منقولست
که روز اول ماه رجب حضرت نوح ع بکشتی سوار شد وامر کرد
جمیع جن وانس را که با او در کشتی بودند که روزه بدارند وهر که آن
روز را روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه ازو دور کردد وازحضرت
امام رضا ع منقولست که هر که روزه بدارد اول ماه رجب از برای
رغبت در ثواب خدا بهشت اورا واجب شود وهر که یک از وسط
ایام ماه روزه بدارد حق تعالی شفاعت اورا قبول نماید در مانند ربیعه
ومضر ودو قبیله عظیمند از قبایل عرب وهر که یک روز از آخر ایام ماه
روزه ختم اورا از پادشاهان بهشت کردانند وقبول کند اورا در بهشت
وپدر ومادر ودختر وپسر وبرادر وخواهر وعمو وخالو وخاله او وجمیع
همسایکان واشنایان اوهر چند مستوجب جهنم شده باشد وشیخ
طوسی ودیکران از سلمان فارسی رضی الله عنه روایت کرده اند
که گفت که در آخر روز جمادی الثانی رفتم بخدمت حضرت رسول ص

فرمود که ایمان تو از ما اهل بیتی پس فرمود که مرد یا زن مؤمنه که
در ماه رجب سی رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی یکمرتبه سوره حمد
و سه مرتبه سوره قل هو الله احد و سه مرتبه قل یا ایها الکافرون
بخواند البته حقتعالی محو کند از نامه عمل او هر گناهی را که در کودکی و بزرگی
کرده باشد و خدا عطا کند باو ثواب کسی را که تمام آنماه را روزه گرفته
باشد و تا سال آینده حقتعالی او را از نمازگذارندگان بنویسد و در
هر روز او را ماه ثواب شهیدی از شهیدان جنگ بدر برای او بنویسد
و هزار درجه در بهشت از برای او بلند کند و هزار
خدا او را از آتش جهنم نجات دهد
ایمان جبرئیل این ندا را از برای
علامتیست میان شما و منافقان زیرا که منافقان این
کند گفتم یا رسول الله چگونه این نماز را بکنم فرمود که در چهار رکعت بجای او
فرمود که در روز اول ماه رجب دو رکعت نماز بجای آوری یعنی
هر دو رکعت ببند سلام و در هر رکعت یکمرتبه سوره حمد و سه مرتبه
سوره قل هو الله و سه مرتبه قل یا ایها الکافرون میخوانی و بعد از
سلام دست بسوی آسمان بلند کن و بگو لا اله الا الله وحده لا شریک

لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ
هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ
وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ پس دستہا را بروی خود میکشی و
در روز وسط ماہ یعنی پانزدہم دہ رکعت بہمان نحو بجای آوری
و بعد از ہر سلام دستہا را بسوی آسمان بر میداری و میگوئی
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اِلٰهًا وَاحِدًا
اَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا پس دستہا را بروی می
کشی و در روز آخر ماہ رجب یا نزدہ رکعت نماز بہمان نحو میکنی
و بعد از ہر سلام دست بر میداری و میگوئی لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ
بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الطَّاهِرِينَ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس دستہا را بروی خود بمال
وحاجت خود را طلب کہ البتہ برآورده است وحفتم میان تو و جہنم
ہفت خندق قرار میدہد کہ عرض ہر خندقی بقدر ما بین آسمان
و زمین بوده باشد و بعدد ہر رکعتی ہزار ہزار رکعت در نامۂ

عمل تو مینویسند و برات بیزاری از آتش جهنم و گذشتن بر صراط
برای تو می نویسند و منقولست که هر که در روز جمعه ماه رجب صد
مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند حق تعالی در قیامت نوری باو
عطا کند که بآن نور داخل بهشت شود و در حدیث معتبر وارد
شده است که حضرت امام محمد باقر ع در روز جمعه اول ماه رجب متولد
شده و مولد جد بزرگوارش شرف این روز گردیده و در روایتی وارد شده
است که ولادت حضرت امام علی نقی ع در روز دوم ماه رجب شده
و در روایت دیگر روز سیم ماه رجب واقع شده و ابراهیم بن
هاشم وفات آنحضرت در روز سیم واقع شده
که ولادت حضرت امام محمد تقی در دهم ماه
از روایات در فضیلت خصوص دهم وارد شده است
ایام البیض ماه رجب احادیث معتبر وارد شده است یعنی سیزدهم
و چهاردهم و پانزدهم و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع
منقولست که حقتعالی فضیلت سه ماه را باین امت داده است که با هر
دیگر نداده است شب سیزدهم و شب چهاردهم و شب پانزدهم
و سه سوره باین داده است که مثل انها را با امتهای پیش دیگر نداده

سوره

ال الجمعة اول

آنحضرت در دهم ماه افتاده است ولادت ع

سوره یس و سوره تبارک الذی بیده الملک و سوره قل هو الله احد پس
هر که جمع کند میان این سه فضیلت جمع فضایل این امت را جمع کرده باشد
پرسیدند که چگونه جمع کند فرمود که در شب سیزدهم هر یک از این سه ماه
دو رکعت نماز بگذارد در هر رکعت بعد از سوره حمد اینسه سوره را بخواند
و در شب چهاردهم چهار رکعت نماز بگذارد بدو سلام و در هر رکعت
بعد از حمد اینسه سوره را بخواند و در شب پانزدهم شش رکعت بجای
آورد به سه سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند
تا جمیع فضیلت این سه ماه را بیابد و جمیع گناهانش امرزیده شود و بغیر
از شرک بخدا و از حضرت صادق ع منقول است که هر که ایام البیض ماه
رجب را روزه دارد حق تعالی هر روزی عبادت یکسال و روزه یکسال
برای او بنویسد و در قیامت او را در محل ایمنان بازدارد که هیچ بیم خوف
نداشته باشد و مشهور آنست که ولادت با سعادت حضرت امیر المؤمنین ع
در میان کعبه معظمه در روز سیزدهم ماه رجب بود دوازده سال قبل
از مبعوث شدن حضرت رسول ص و علی ابن ابراهیم گفته است ولادت
حضرت امیر المؤمنین امام علی نقی نیز در روز سیزدهم ماه رجب بود در سال
دویست و چهارده از هجرت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل

دران سنت و احیای آن بعبادت فضیلت دارد و از حضرت رسول ﷺ
منقولست که در هر شب نیمه رجب حقتعالی امر می کند ملائکه را که هر کاهی که
در دیوان اعمال مؤمنان باشد محو کنند و ایضاً از انحضرت منقولست که هر که
روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم رجب را روزه بدارد و در شبهای آن
مشغول بعبادت باشد از دنیا نرود تا آنکه توبه نصوح و طهر روزگار او
باشد هفتاد گناه کبیره او آمرزیده شود و هفتاد حاجت او برآورده
شود و وقتی که از قبر بیرون می آید و نزد میزان و نزد صراط امان باشد
و هفتاد بنده از فرزندان اسمعیل را آزاد کرده باشد و شفاعت او را قبول
کند و هفتاد نفر از اهل بیت و خویشان او که مستحق دوزخ شده باشد
و حق تعالی بنا کند از برای او درجات فردوس هفتاد
هزار قصر بوده باشد و در هر قصری هزار حور و
هزار خادم داشته باشد شیخ طوسی بسند صحیح از حضرت صادق ﷺ روایت
کرده است که در شب نصف رجب دوازده رکعت نماز بجای آورد یعنی
بعد از سلام بالحمد و هر سوره که خواهی بخوان و چون فارغ شود از هر
هر یک از سوره حمد و سوره قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و
قل هو الله احد و آیة الکرسی چهار مرتبه میخواند پس چهار مرتبه میگوید سبحان الله

والحمد

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ پس میگوئی اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّی لَا اُشْرِكُ بِهٖ شَيْئًا
وَمَا شَاءَ اللّٰهُ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ و در شب و روز زیارت حضرت امام حسین ع
سنتست مؤکده و بسند صحیح از ابن ابی نصر منقولست که از حضرت امام رضا ع
سؤال کرد که زیارت امام حسین ع در کدام وقت بهتر است فرمود که در
نیمه رجب و نیمه شعبان و در روز پانزدهم ماه سلمانوا باید کرد
بکیفیتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که
حضرت امیر المؤمنین ع در این دو زیارت چهار رکعت نماز کرد و دستهای
خود را گشود و این دعا را خواند پس فرمود که هر که بشدتی و غمی مبتلا گردد
و این دعا را بخواند البته گردد و شدت او زایل میگردد و بعد از نماز چهار رکعت
را بدو سلام میکند و هر سوره که میخواهد میخواند و دعا اینست اَللّٰهُمَّ
يَا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ وَمُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ اَنْتَ كَهْفِي حِينَ تُعْيِينِي الْمَذَاهِبُ وَاَنْتَ
بَارِئُ خَلْقِي وَرَحْمَتُكَ بِي وَقَدْ كُنْتَ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ
الْهَالِكِينَ وَاَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَى اَعْدَائِي وَلَوْلَا نَصْرُكَ اِيَّايَ لَكُنْتُ
لَكُنْتُ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا وَمُنْشِئَ الْبَرَكَةِ عَنْ
مَوَاضِعِهَا يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالسُّمُوِّ وَالرِّفْعَةِ وَاَوْلِيَاؤُهُ بِعِزِّهِ يَتَعَزَّزُونَ
يَا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَذَلَّةِ عَلَى اَعْنَاقِهَا فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ

أَسْئَلُكَ بِكَيْنُونِيَّتِكَ الَّتِي اشْتَقَقْتَهَا مِنْ كِبْرِيَائِكَ وَأَسْئَلُكَ مِنْ كِبْرِيَائِكَ الَّتِي
اشْتَقَقْتَهَا مِنْ عِزَّتِكَ وَأَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي اسْتَوَيْتَ بِهَا عَلَى عَرْشِكَ فَخَلَقْتَ
بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ فَهُمْ لَكَ مُذْعِنُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَيْنَ حَاجَتِ
خود را از حضرت طلب نماید و بداند که عمده اعمال نصف رجب دعای ام داود
است که ابن بابویه و شیخ طوسی و سید ابن طاوس بسندهای معتبر روایت
کرده‌اند و برای برآمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالم مجرب است
و عمل روایاتش آنست که فاطمه مادر داود بن الحسن بن زاده حسن مجتبی علیه
السلام حضرت امام جعفر صادق علیه السلام بود و بشیر داود را شیعه و محب
محمد بن عبد الله الحسن در مدینه خروج کرد و منصور دوانیقی لعنة الله
علیه لشکر فرستاد و او را کشتند و ابراهیم برادر محمد را نیز شهید کردند
و عبد الله بن الحسن و جمعی از سادات حسینی را باغل و زنجیر از مدینه
بعراق بردند داود نیز در میان آنها بود ام داود گفت چون مدتی
از حبس فرزندم گذشت و از وی خبری بمن نرسید پیوسته دعا و
تضرع میکردم و ایشان تقصیر نمی‌کردند و مطلقا اثر اجابت نمی‌یافتم
و گاهی خبر بمن میرسید که داود را کشتند و گاهی میگفتند که او را
با پسران عم او در زیر عمارت زنده گذاشتند و روز بروز مصیبت من
عظیم‌تر

عظیمتر و اندوه من بیشتر میشد تا انکه از غم کداختم و پیر شدم و از ملاقات
او نا امید گردیدم تا انکه روزی شنیدم که حضرت صادق را علتی عارض
شده است بعیادت انحضرت رفتم چون احوال کرفتم و دعا کردم و خواستم
برکردم حضرت فرمود که از داود چه خبر داری و من شیر داود با انحضرت
داده بودم چون نام داود را شنیدم کریستم و کفتم فدای تو شوم داود
کجا است او در عراق محبوس است و من از ملاقات او قطع امید کرده ام
از شما التماس میکنم که او را دعا کنی او برادر رضاعی شما است حضرت
فرمود چرا غافل اند دعای استفتاح و دعای اجابت و نجاح و آن
دعائیست که درهای آسمان برای او کشوده میشوند و ملائکه استقبال
می کنند خواننده او را و او بشارت میدهند او را باجابت و اند دعائی
که انجیب الدعوات محجوب نمیکردد و خواننده او را ثوابی نیست بغیر از
بهشت امر داود کفت که ایفرزند طاهرین و راست کویان چکونه
اند دعا حضرت فرمود ایام داود ماه محترم یعنی ماه رجب نزدیک
شده است و ایام هیبت مبارک و حرمت آن عظیم است و دعاها در آن
مستجابست چون انماه در اید سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم که ایام البیض است
روزه بدار پس حضرت کیفیت آن عمل را تعلیم او نمود و فرمود که این دعا را حفظ

کن و بهمه کس تعلیم مکن که می ترسم که بدست کسی افتد که از برای امر باطلی
و نامشروعی این دعا را بخواند و بدرستی که این دعای بسیار شریفیست
و مشتملست بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند البته بر آورده میشود حاجت او
و اگر درهای آسمان و زمین بسته شود و یا درها حایل باشند میان
تو و حاجت تو چون این دعا را بخوانی البته حق تعالی آسان می گرداند
رسیدن ترا بمطلب تو و حاجت تو را بر می آورد و هر که این دعا را بخواند
خدا مستجاب گرداند خواه مرد و خواه زن و اگر جن و انس و شیطان فرزند تو باشند
خداوند قادر کفایت شر ایشان می کند و بدان که این دعا را اول کسی که خواند
امیر داود علیه السلام حضرت این دعا را برای مرزبوشت و دعا را بر کشتم و چون لیل
شد ماه رجب چنانچه حضرت فرمود بعمل آوردم در شب شانزدهم نماز
شام و خفتن را کردم و از روز افطار نمودم و قدری عبادت کردم و بخواب
رفتم و در خواب دیدم که جمیع ملائکه و پیغمبران و شهیدان و عبادت را
که من ایشان را صلوات فرستاده بودم و حضرت رسول صلعم فرمود که
ای داود بشارت باد ترا که اینجا عترا که می بینی همه برادران و یاوران
و شفیعان تواند و از برای تو طلب آمرزش می کنند و بشارت می دهند
ترا باینکه حاجت تو بر آورده است پس بشارت باد ترا بآمرزش خدا و خشنودی

خدا

خدا وخدا ترا جزای خیر دهد وشاد باش که حق تعالی فرزند ترا حفظ
کند وبتو می رساند امر داود که گفت از خواب بیدار شدم وبعد از لحظه
زمان که سوار شد رسولی از عراق بمدینه آید داود نزد من آمد وگفت
ایما در مزد عراق در زندان بسیار تنگی و سختی بند و زنجیر بود
ونا امید بودم از خلاص شدن چون شب نصف رجب شد در خواب
دیدم که بلندی های زمین پست شد و ترا دیدم که بر روی حصیر نماز
خود نشسته بودی و بر در تو مردانی بودند که سرهای ایشان در آسمان
بود و پاهای ایشان در زمین و تسبیح و تنزیه خدای می کردند پس یکی
از ایشان که از همه خوشروتر او خشبوتر و جامهای بسیار پاکیزه در
داشت و گمان کردم که حضرت رسالت پناه جد منت خطاب کرد با من
که بشارت باد ترا ایفرزند عجوزه حبسا که حق تعالی دعای مادر ترا
در حق تو مستجاب کرد چون بیدار شدم رسولان منصور دوانقی بدر
زندان رسیده بطلب من آمده بودند در میان شب مرا بیرون آوردند
پس امر کرد که زنجیرها از من برداشتند و ده هزار درهم که زیاده از هفتاد
تومان بحساب اینزمان بمن عطا کرده فرمود مرا بر شتری سوار کنند و
بنهایت سرعت مرا بمدینه بیاورند ام داود گفت من داود را بخدمت حضرت

صادق ع بردم حضرت فرمود که سبب خلاصی تو آن بود که منصور حضرت
امیر المؤمنین ع را دید که باو فرمودند که رها کن فرزندم را و اکر نکنی
ترا در این آتش می اندازم و چون نظر کرد دریای آتشی در زیر پای خود
دید پس از دهشت بیدار شده و از کرده خود پشیمان کردیده و ترا
رها کرد اما کیفیت این عمل شریف را مرا دارد که حضرت صادق ع فرمود
که در ماه مبارک رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم روزه بدارد
و روز پانزدهم در وقت زوال غسل بکن و بروایت دیکر نزدیک زوال
غسل کن و چون زوال معلوم شود پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش
بجانه خلوتی برو سعی کن که کسی نزد تو نیاید که ترا مشغول کرداند و با کسی
سخن نکوید و هشت رکعت نافله زوال را بعمل آور و رکوع و سجود را
خوب بعمل آورده پس نماز ظهر را باداب و شرایط بعمل آور و بعد از نماز فریضه
ظهر دو رکعت نماز بکن هر سوره که خواهی و بعد از ان صد مرتبه بکو
یا قاضی حوائج الطالبین پس هشت رکعت نافله عصر را باداب بجای آور
و در بعضی روایات وارد شده است که در هر رکعت از نافله عصر بعد از
حمد سه مرتبه قل هو الله احد و یکمرتبه سوره انا اعطیناک الکوثر بخوان پس
نماز عصر را باخشوع و آداب بجای آور و در روایتی وارد شده است که هر

حصر

که بروی حصیر پاکیزه بنشیند وصد مرتبه سوره حمد وصد مرتبه سوره
قل هو الله احد وده مرتبه ایة الکرسی بخواند پس هر یک از این سوره‌ها را
یکمرتبه بخواند سوره انعام و بنی اسرائیل و کهف و لقمان و یس و والصافات
و حم سجده و حمعسق و حم دخان و انا فتحنا و اذا وقعت و تبارک الذی
بیده الملک و ن والقلم و اذا السماء انشقت تا آخر قرآن و اگر نتواند
این سوره‌ها را از روی مصحف دست بخواند بعوض هر یک مرتبه سوره
قل هو الله احد بخواند و شیخ مفید گفته است که اگر نداند یا نتواند که
این سوره‌های مخصوص را بخواند صد مرتبه سوره حمد و ده مرتبه ایة الکرسی
و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و این احوط است و در روایت
دیگر وارد شده است که پیش از حمد صد مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللهِ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ و بعد از آیة الکرسی صد مرتبه
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ و اگر آیة الکرسی نیز دست نتواند خواند
صد مرتبه حمد و هزار مرتبه قل هو الله بخواند پس دعا را بخواند و آیة
الکرسی بهتر است که تا هم فیها خالدون بخواند و دعای ام داود اینست

دعای ام داود

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ صَدَقَ اللهُ الْعَظِیْمُ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ
الْقَیُّوْمُ ذُوالْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ الْعَلِیْمُ الْحَلِیْمُ الْکَرِیْمُ الَّذِیْ

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ
عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَبَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْكِرَامُ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ
اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ الْفَخْرُ وَلَكَ الْقَهْرُ وَلَكَ النِّعْمَةُ وَ
لَكَ الْعَظَمَةُ وَلَكَ الرَّحْمَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ السُّلْطَانُ وَلَكَ الْبَهَاءُ وَلَكَ
الْإِمْتِنَانُ وَلَكَ التَّسْبِيحُ وَلَكَ التَّقْدِيسُ وَلَكَ التَّهْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ وَلَكَ
مَا يُرَىٰ وَلَكَ مَا فَوْقَ السَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ وَلَكَ مَا تَحْتَ الثَّرَىٰ وَلَكَ الْأَرَضُونَ
السُّفْلَىٰ وَلَكَ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ وَلَكَ مَا تُرْضَىٰ بِهِ مِنَ الثَّنَاءِ وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ
وَالنَّعْمَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ جِبْرِيلَ أَمِينِكَ عَلَىٰ وَحْيِكَ وَالْقَوِيِّ عَلَىٰ
أَمْرِكَ وَالْمُطَاعِ فِي سَمَوَاتِكَ وَمَحَالِّ كَرَامَتِكَ الْمُتَحَمِّلِ لِكَلِمَاتِكَ النَّاصِرِ
لِأَنْبِيَائِكَ الْمُبِيرِ لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ وَ
الْمَخْلُوقِ لِرَأْفَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِينِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ
إِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظِرِ لِأَمْرِكَ وَالْوَجِلِ الْمُشْفِقِ
مِنْ خِيفَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ عِزْرَائِيلَ قَابِضِ أَرْوَاحِ جَمِيعِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَىٰ مَلَائِكَةِ الذِّكْرِ أَهْلِ التَّابِينَ
عَلَىٰ دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَرَةِ الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ

الكرام

الأكرام الكاتبين وعلى ملائكة الجنان وخزنة النيران وملك الموت والاعوان
يا ذا الجلال والإكرام اللهم صل على ابينا آدم بديع فطرتك التي اكرمته
بجود ملكك وبحبوحة جنتك اللهم صل على امشاج آء المطهرة من الرجس
المصفات من الدنس المفضلة من الانس المتردة بين محال القدس اللهم
صل على هابيل وشيث وادريس ونوح وهود وصالح وابراهيم واسمعيل
واسحاق ويعقوب ويوسف والاسباط ولوط وشعيب وايوب وموسى
وهرون ويوشع وميشا والخضر وذي القرنين ويونس والياس واليسع
وذي الكفل وطالوت وداود وسليمن وزكريا وشعيا ويحيى وتورخ ومتى
وارميا وحيقوق ودانيال وعزير وعيسى وشمعون وجرجيس والحواريين
والاتباع وخالد وحنظلة ولقمان اللهم صل على محمد وال محمد وارحم
محمدا وال محمد وبارك على محمد وال محمد كما صليت ورحمت وباركت
على ابراهيم وال ابراهيم انك حميد مجيد اللهم صل على الاوصياء
والسعداء والشهداء وائمة الهدى اللهم صل على الابدال والاوتاد
والسياح والعباد والمخلصين والزهاد واهل الجد والاجتهاد واخص
محمدا واهل بيته بافضل صلواتك واجزل اكراملك وبلغ روحه
وجسده مني تحية وسلاما وزده فضلا وشرفا وكرما حتى تبلغه اعلى

دعجات اهل الشرف من النبيين والمرسلين والافاضل المقربين
اللهم صل على من سميت ومن لم اسم من ملائكتك وانبيائك و
رسلك واهل طاعتك واوصل صلواتي اليهم وعلى ارواحهم واجسادهم
اخواني فيك واعواني على دعائك اللهم اني استشفع بك اليك
وبكرمك الى كرمك وبجودك الى جودك وبرحمتك الى رحمتك وباهل
طاعتك اليك واسالك اللهم بكل ما سالك به احد منهم من مسئلة
شريفة غير مردودة وبما دعوك به من دعوة مجابة غير مخيبة يا الله
يا رحمن يا رحيم يا جليل يا كريم يا عظيم يا جليل يا منيل يا جميل يا كفيل
يا وكيل يا مقيل يا مجير يا خبير يا منير يا مبير يا مغيث يا مديل يا مجيل
يا كبير يا قدير يا بصير يا شكور يا بر يا طهر يا ظاهر يا قاهر يا ظاهر
يا باطن يا ماجد يا محيط يا مقتدر يا حفيظ يا مقتدر يا قريب يا ودود يا
حميد يا مجيد يا مبدئ يا معيد يا شهيد يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل
يا قابض يا باسط يا هادي يا مرسل يا مرشد يا مسدد يا معطي يا مانع
يا دافع يا رافع يا باقي يا وافي يا خلاق يا وهاب يا توأب يا فتاح يا نفاح
يا مرتاح يا من بيده كل مفتاح يا نفاع يا رؤف يا عطوف يا كافي يا
شافي يا معافي يا مكافي يا وفي يا مهيمن يا عزيز يا جبار يا متكبر يا سلام

يا مُؤمِنُ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا نُورُ يا مُدَبِّرُ يا فَرْدُ يا وِتْرُ يا قُدُّوسُ يا ناصِرُ يا
يا مُوِرِّثُ يا باعِثُ يا وارِثُ يا عالِمُ يا حاكِمُ يا بادِئُ يا هادِي يا مُتَعالِي يا
مُصَوِّرُ يا سالِمُ يا مُنْتَجِبُ يا قائِمُ يا دائِمُ يا عَلِيمُ يا حَكِيمُ يا جَوادُ يا بارِئُ
يا بَرُّ يا سَتّارُ يا عَدْلُ يا فاضِلُ يا دَيّانُ يا حَنّانُ يا مَنّانُ يا سَمِيعُ يا بَدِيعُ
يا خَبِيرُ يا مُعِينُ يا ناشِرُ يا غافِرُ يا قَيُّومُ يا مُسَهِّلُ يا مُيَسِّرُ يا مُمِيتُ يا مُحْيِي
يا نافِعُ يا رازِقُ يا مُقْتَدِرُ يا مُسَبِّبُ يا مُغِيثُ يا مُعْطِي يا مُعْفِي يا خالِقُ
يا راصِدُ يا واحِدُ يا حاضِرُ يا جابِرُ يا حافِظُ يا شَدِيدُ يا غِياثُ يا عائِدُ
يا قابِضُ يا مُجِيبُ يا مُبِينُ يا ظاهِرُ يا مُجِيبُ يا مُتَفَضِّلُ يا مُسْتَجِيبُ يا
عادِلُ يا بَصِيرُ يا مُؤَمِّلُ يا مُسْدِيَ يا اَوّابُ يا والِي يا راشِدُ يا مالِكُ
يا رَبُّ يا مُذِلُّ يا مُعِزُّ يا ماجِدُ يا رازِقُ يا وَلِيُّ يا فاضِلُ يا سُبْحانَ
يا مَنْ عَلا فَاسْتَعْلى وَكانَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلى يا مَنْ قَرُبَ فَدَنا وَبَعُدَ
فَنايٰ وَعَلِمَ السِّرَّ وَاَخْفى يا مَنْ اِلَيْهِ التَّدْبِيرُ وَلَهُ الْمَقادِيرُ يا مَنْ اَلْعَسِيرُ
عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ وَيا مَنْ هُوَ عَلى ما يَشاءُ قَدِيرٌ يا مُرْسِلَ الرِّياحِ
يا فالِقَ الْاِصْباحِ يا باعِثَ الْاَرْواحِ يا ذَا الْجُودِ وَالسَّماحِ يا دائِمَ
الْمُلْكِ وَالْبَقاءِ يا ناشِرَ الْاَمْواتِ يا جامِعَ الشَّتاتِ يا رازِقَ مَنْ يَشاءُ
بِغَيْرِ حِسابٍ وَيا فاعِلَ ما يَشاءُ كَيْفَ يَشاءُ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ

يا حيُّ يا قيُّومُ يا حيُّ حينَ لا حيَّ يا حيُّ يا مُحيِي الموتى يا حيُّ لا إلهَ إلا أنتَ
أنتَ بديعُ السمواتِ والأرضِ يا إلهي وسيدي صلِّ على محمدٍ وآلِ محمدٍ
وارحمْ محمداً وآلَ محمدٍ وباركْ على محمدٍ وآلِ محمدٍ كما صليتَ وباركتَ وترحمتَ
وترحمتَ على إبراهيمَ وآلِ إبراهيمَ إنكَ حميدٌ مجيدٌ وارحمْ ذُلِّي و
فاقتي وفقري وانفرادي وتحملتي وحضوري بينَ يديكَ
واعتمادي عليكَ وتضرعي إليكَ أدعوكَ دعاءَ الخاضعِ الذليلِ الخاشعِ
الخائفِ المشفقِ الباكي المتحيرِ الجائعِ الفقيرِ العائذِ المستجيرِ
المقرِّ بذنبِهِ المستغفرِ منهُ المستكينِ لربِّهِ دعاءَ من استلمتْهُ ثقتُهُ و
نفضتْهُ اجتنتُهُ وعظمتْ فجيعتُهُ دعاءَ حرقِ حزينٍ ضعيفٍ مهينٍ
باكٍ مسكينٍ بكَ مستجيرٍ اللهمَّ وأسئلكَ بأنكَ مليكٌ وأنتَ
ما تشاءُ من أمرٍ يكنْ وأنكَ على ما تشاءُ قديرٌ وأسئلكَ بحرمةِ
هذا الشهرِ الحرامِ والبيتِ الحرامِ والبلدِ الحرامِ والركنِ والمقامِ
والمشاعرِ العظامِ وبحقِّ نبيكَ محمدٍ عليهِ وآلهِ السلامُ يا مَنْ وهبَ لآدمَ
شيثاً ولإبراهيمَ إسمعيلَ وإسحاقَ ويا مَنْ ردَّ على يوسفَ على يعقوبَ
ويا مَنْ كشفَ بعدَ البلاءِ ضرَّ أيوبَ يا مَنْ آتى موسى على أمِّهِ ويا مَنْ أيَّدَ
الخضرَ في عملِهِ ويا مَنْ وهبَ لداودَ سليمانَ ولزكريا يحيى ولمريمَ

عیسیٰ یا حافظ بنت شعیب و یا کافل ولد ام موسیٰ اسئلک ان
تصلی علی محمد و آل محمد و ان تغفر لی ذنوبی کلها و تجیرنی من
عذابک و توجب لی رضوانک و امانک و احسانک و غفرانک
و جنانک و اسئلک ان تفک عنی کل حلقة ضیق بینی و بین من
یؤذینی و تفتح لی کل باب و تلین لی کل صعب و تسهل لی کل
عسیر و تحرس عنی کل ناطق بشر و تکف عنی کل باغ و نکبت لی
عدوا و حاسد و تمنع منی کل ظالم و تکفینی کل عاتق یحول بینی
و بین ولیی و یحاول ان یفرق بینی و بین طاعتک و یثنینی عن
عبادتک یا من اکم الجن المتمردین و قهر عتاة الشیاطین و اذل
رقاب المتجبرین و رد کید المتسلطین عن المستضعفین اسئلک
بقدرتک علی ما تشاء و تسهیلک لما تشاء کیف تشاء ان تجعل قضاء
حاجتی فیما پس بسجده برود و پهلوهای روی خود را بر خاک بگذارد
و بگوید اللهم لک سجدت و بک امنت فارحم ذلتی و فاقتی و اجتهادی
و تضرعی و مسکنتی و فقری الیک یا رب پس حضرت فرمود که سزی
کراب ندیده ات پیرون آید اگرچه بقدر سر مگس باشد که علامت
اجابت دعا است و در روایت دیگر وارد شده است که در بعضه اینها

بخواند اللهم لک سجدت وبک امنت فارحم ذلی وخضوعی بین
بین یدیک وفقری وفاقتی الیک وارحم انفرادی وخشوعی
ولجئامی بین یدیک وتوکلی علیک اللهم بک استفتح وبک
استنجح وبمحمد عبدک ورسولک والہ اتوجہ الیک اللهم سہل لی
کل حزونۃ وذلل لی کل صعوبۃ واصطفنی من الخیر اکثر مما ارجو واعافنی
من الشر واصرف عنی السوء وبروایت دیگر صد مرتبہ در سجدہ میگوید
یا قاضی حوائج الطالبین اقض حاجتی بلطفک یا خفی الالطاف
ودر روایت معتبر وارد شدہ است کہ مادر داود بحضرت عرض
کرد کہ ایسد وافای مزایا این دعا را در غیر ماہ رجب میتوان
خواند حضرت فرمود بلی در روز عرفہ میتوان خواند اگر موافق
افتد کہ روز جمعہ باشد ضامنش فارغ نمیشود مگر انکہ خدا او را می
آمرزد ودر هر ماہ کہ باشد اگر ایام البیض انماهر اروز بدارد و
در روز پانزدهم این دعا را بخواند بنحوی کہ ذکر کردیم حاجتش روا میشود
میشود ومولف گوید کہ از این احادیث ظاهر میشود کہ در هر ماہ
کہ ایام البیض آنرا یعنی سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم را روزہ بدارد
ودر روز پانزدهم این دعا را بخواند البتہ مطلوب خود فایز میگردد ودر

LIBRARY

بیست

نیت کرا کرد در روز عرفه و جمعه و سایر ایام متبرکه نیز اینعمل را بجا آورد
روز بعمل آورده خوب باشد و اگر در غیر اشهر حرم کرد یقعده و یحرم
و محرم و ماه رجب است یند عا خواند بجای بحرمة هذا الشهر الحرام بگوید
بحرمة الشهر الحرام و هذا و اینها اند بهتر باشد و نسل پنجم
در بیان فضیلت فضایل و اعمال نصف شعبان ماه رجب است شیخ طوسی و دیگران
گفته اند که در روز هجدهم ابناء ابراهیم پسر رسول الله صلعم از دنیا
رفت پس حزن و اندوه و لعن بر آنها که بر این مصیبت شما تت کردند
مناسبت خصوصاً عایشه و ابن عباس که یکی از محدثان شیعه است
گفته است که حضرت فاطمه زهرا در روز بیست و یکم ماه رجب بعالم
قدس ارتحال نمود اگرچه خلاف مشهور است اما لعن بر قاتلان
و ظالمان آن جگر گوشه حضرت رسالت که عمده آنها عمر بن الخطاب
علیه اللعنة و العذابست و زیارت آنحضرت تا حیاط مناسبت بنحوی
که مذکور خواهد شد و شیخ مفید گفته است که در بیست و دویم
ابناء معاویه بجهنم واصل شده است و مستحب است که این روز را
روزه دارند بشکرانه این نعمت و در روز بیست و سیم ابناء خاصین
خیر زهرا لود بر آن حضرت حسن مجتبی بدند و زیارت آنحضرت

ولعن بر ظالمان و قاتلان مناسبت در روز بیست و چهارم این ماه
فتح خیبر بدست معجز نمای اسد الله الغالب علی بن ابیطالب ع واقع شد
و مرحب یهودی بر دست آنحضرت کشته شد گفته اند در روز آنروز
بشکرانه این نعمت و زیادت آنحضرت مستحب است و شیخ رحمه الله
ذکر کرده است که شهادت حضرت امام موسی کاظم ع در روز بیست
و پنجم ماه رجب واقع شده است اما احادیث بسیار در فضیلت
این روز و ثواب روزه اش وارد شده است و در روایتی نقل کرده اند
از ابن بابویه و غیر او که حضرت رسول ص در روز بیست و پنجم ماه
رجب مبعوث برسالت شد و این خلاف مشهور است و احادیث
بسیار که بعد از این مذکور خواهد آمد در فضیلت روزه اش شکی نیست
چنانچه از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که روزه اش کفاره دویست
سال گناهست و بسند معتبر از حضرت امام رضا ع مرویست که
هر که روز بیست و پنجم ماه رجب روزه بدارد حق تعالی روزه او را
کفاره هفتاد سال گناه او کرداند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که
بیست و ششم ماه رجب روزه بدارد حق تعالی روزه او را کفاره هشتاد سال
گناه او کرداند و روز بیست و هفتم این ماه از جمله اعیاد عظیمه است و فضیلت

که حضرت

که حضرت رسول ص در آن روز بر رسالت مبعوث گردید جبرئیل بر
پیغمبری بر آن حضرت نازل شد و شبش نیز شب بسیار مبارکیست
و بسندهای معتبر از حضرت امام محمد تقی ع منقولست که در ماه
رجب شبی که بهتر است از برای مردم از هر آفتاب بر آن می تابد و
آن شب بیست و هفتم اینماهست و در صبح آن شب حضرت ص رسالت
ص بر رسالت مبعوث شد و کسی که عبادت کند آن شب را مثل آن
شصت سال عبادت خدا باو عطا کند و پرسیدند که عمل آن شب چیست
فرمودند که چون نماز خفتن کردی بخواب و هر وقت از شب که بیدار
شوی خواه پیش از نصف شب و خواه بعد از نصف شب برخیزد
و دوازده رکعت نماز بکن و بعد از هر دو رکعت سلام بگو و در هر رکعت
بعد از حمد یکسوره از سوره های کوچك بعد از آن یس را بخوان
و چون از همه فارغ شوی چنانچه نشسته سوره حمد و قل اعوذ برب
الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون
و انا انزلناه فی لیلة القدر و آیة الکرسی هر یك را هفت مرتبه بخوان
پس اینده عا را بخوان الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریك فی
الملك و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا اللهم انی اسئلك بمعاقد

عرشك على اركان عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك وباسمك الاعظم
الاعظم الاعظم وذكرك الاعلى الاعلى الاعلى وبكلماتك التامات كلها
ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل بي ما انت اهله پس حاجاتي
كه خواهي طلبكن كه هرچه بطلبي مستجاب ميشود مكر انكه حرامي بطلبي يا قطع
رحمي يا اهلال رجعي از مؤمنان طلبكني و روز شرا روزه بدار كه
از براي تو حساب ميشود بروزه يكساله و بسند معتبر ديكر از حضرت
موسى بن جعفر ع منقولست كه در شب بيست و هفتم رجب هر وقت
شب كه باشد دوازده ركعت نماز بجاي آور در هر ركعت بعد از سوره
حمد چهار مرتبه سوره قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل
هو الله احد بخوان و چون از دوازده ركعت فارغ شوي در همان مكان
چهار مرتبه بكو لا اله الا الله والله اكبر والحمد لله وسبحان الله ولا
حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم هر حاجت كه خواهي بطلب مؤلف
كويد كه هريك ازاين دو روايت كه عمل كند خوبست واكر هر دو را بكند
بهتر است واكر شب نصف رجب را كه بسند صحيح مذكور شد در اين شب
بجا آورد خوبست و در آخر روايت وارد شده است كه در اينشب نيز
بجا آورد و شيخ طوسي كفته است كه غسل در اين شب مستحب است

و بايد

و زیادت حضرت رسول صلی و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در اینشب ثابت
و اینها نیز وارد شده است که در اینشب بخوانند اللهم انی
اسئلک بالنور الاعظم فی هذه اللیلة من الشهر المعظم و الرسل الکرم
ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تغفر لنا ما انت به منا اعلم یا من یعلم
و لا یعلم اللهم بارک لنا فی لیلتنا هذه التی شرفت الرسالة فضلها
و بکرامتک اجللتها و بالمحل الشریف لمحللتها اللهم فانا نسئلک
بالمبعث الشریف و السید اللطیف و العنصر العفیف ان تصلی علی محمد
و آل محمد و ان تجعل اعمالنا فی هذه اللیلة و فی سائر اللیالی مقبولة
و ذنوبنا مغفورة و حسناتنا مشکورة و سیاتنا مستورة و قلوبنا
بحسن القول مسرورة و ارزقنا من لدنک بالیسر مدرورة اللهم
انک تری و لا ترای و انت بالمنظر الاعلی و ان الیک الرجعی و المنتهی و ان
لک المماة و المحیا و ان لک الاخرة و الاولی اللهم انا نعوذ بک ان نذل
و نخزی و ان نؤتی ما عنه نهی اللهم انا نسئلک الجنة برحمتک و نستعیذ
بک من النار فاعذنا منها بقدرتک و نسئلک من الحور العین و ارزقنا
بعزتک و اجعل اوسع اوقاتنا عند کبر سننا اعمالنا عندا قرب الی الجلیل
و اطل فی طاعتک و ما یقرب الیک و یحظی عندک و یزلف لدیک اعمادنا

وَاحْسِنْ فِي جَمِيعِ اَحْوَالِنَا وَاُمُورِنَا وَمَعَارِفِنَا وَلَا تَكِلْنَا اِلَى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
فَيَمُنَّ عَلَيْنَا وَتَفَضَّلْ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا لِلدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَبَدًا يَا بَاعِثَ وَاَنْتَ
وَاَبَانَا وَاُمَّهَاتِنَا وَجَمِيعِ اِخْوَانِنَا الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَا سَئَلْنَاكَ لِاَنْفُسِنَا يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ اِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ
اِلَّا الْعَظِيمُ اَللّٰهُمَّ وَهٰذَا رَجَبُ الْمُكَرَّمُ الَّذِي اَقَلُّ اَشْهُرِ الْحُرُمِ اَكْرَمْتَنَا بِهِ
مِنْ بَيْنِ الْاُمَمِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاَسْئَلُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ
الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ
مِنْكَ اِلَّا اِلَيْكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَاَنْ تَجْعَلَنَا
مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْاٰمِلِينَ فِيهِ شَفَاعَتَكَ اَللّٰهُمَّ اهْدِنَا اِلَى سَوَاءِ
وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ وَمُلْكٍ جَزِيلٍ فَاِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ
الْوَكِيلُ اَللّٰهُمَّ اَقِلْنَا مُفْلِحِينَ مُنْجِحِينَ غَيْرَ مَغْضُوبٍ عَلَيْنَا وَلَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَبِوَاجِبِ رَحْمَتِكَ
السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ
دُعَاكَ الدَّاعُونَ وَدَعَوْتُكَ وَسَئَلَكَ السَّائِلُونَ وَسَئَلْتُكَ وَطَلَبَ اِلَيْكَ
الطَّالِبُونَ وَطَلَبْتُ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الثِّقَةُ وَالرَّجَاءُ وَاِلَيْكَ مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ

والدعاء اللهم صل على محمد وآله واجعل اليقين في قلبي والنور في
بصري والنصيحة في صدري وذكرك في الليل والنهار على لساني ورزقا
واسعا غير ممنون ولا محظور وارزقني وبادلني فيما رزقتني واجعل
غناي في نفسي ورغبتي فيما عندك برحمتك يا ارحم الراحمين
پس بسجده رود وبكويد الحمد لله الذي هدانا لمعرفته وخصنا بولايته
ووفقنا لطاعته پس بكويد شكرا شكرا صد بار پس سر از سجده بردارد وبكويد
اللهم اني قصدتك بحاجتي واعتمدت عليك بمسئلتي وتوجهت
اليك بائمتي وسادتي اللهم انفعنا بحبهم وآوردنا موردهم
وارزقنا مرافقتهم وادخلنا الجنة في زمرتهم برحمتك يا ارحم
الراحمين ودر روز بيست وهفتم غسل سنت است وروزش
فضيلت بسيار دارد وبندهاى معتبر از حضرت صادق ع
منقولست كه روزش برابر است با روز هفتاد سال وبروايت
ديكر شصت سال وايضا منقولست كه حسن بن راشد از حضرت
صادق ع سؤال كرد كه ايا غير عيدهاى مشهور عيدى هست حضرت
فرمود شريفترين وفاضلترين همه روزيست كه حضرت رسول ص
برسالت مبعوث كرديد وآن بيست وهفتم ماه رجبست كه بايد روزه

بداری وصلوات بر محمد وآل محمد بسیار بفرستی وزیادت حضرت
رسول صلعم وحضرت امیر المؤمنین در این روز منقولست وفضل این روز
بطرق مختلف وارد شده است واکثر علما بر آنند که پیش از زوال باید
کرد واز اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز که بکنند خوبست
ولیکن معتبر از ریان بن صلت منقولست که چون حضرت امام محمد تقی ع
ببغداد تشریف آوردند در روز نصف رجب و روز بیست وهفتم
روزه داشتند وجمیع ملازمان واصحاب خود را امر فرمودند که این دو روز را
روزه بدارند ودر هر یک دوازده رکعت نماز بگذارند بعد هر دو رکعت
بیک سلام وهر رکعتی الحمد ودر هر سوره که خواهند بکنند وچون از نماز
فارغ شوند سوره الحمد وقل هو الله احد وقل اعوذ برب الفلق و
قل اعوذ برب الناس هر یک را چهار بار بخوانند پس یکصد مرتبه بگویند لا اله
الا الله والله اکبر وسبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر
ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم پس چهار مرتبه بگویند الله الله
ربی لا اشرک به شیئا پس چهار مرتبه بگویند لا اشرک برب احدا
ولیکن معتبر دیگر از حضرت صاحب الامر ع منقولست که در این روز
دوازده رکعت نماز بجای آورد ودر هر رکعت بعد از حمد هر سی

کرمیشر —

کہ میسر شود میخوانی و بعد از ہر دو رکعت سلام میکونی و این دعا را
میخوانی اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ یَکُنْ لَّہٗ شَرِیْکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ
یَکُنْ لَّہٗ وَلِیٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْہُ تَکْبِیْرًا یَا عُدَّتِیْ فِیْ شِدَّتِیْ یَا وَلِیِّیْ فِیْ نِعْمَتِیْ یَا رَغْبَتِیْ یَا رَجَائِیْ فِیْ حَاجَتِیْ یَا مُعَافَاتِیْ فِیْ غَیْبَتِیْ یَا کَافِیَ فِیْ وَحْدَتِیْ یَا اُنْسِیْ فِیْ وَحْشَتِیْ اَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِیْ فَلَکَ الْحَمْدُ اَنْتَ الْمُقِیْلُ عَثْرَتِیْ فَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُنْعِشُ صَرْعَتِیْ فَلَکَ الْحَمْدُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتُرْ عَوْرَتِیْ وَاٰمِنْ رَوْعَتِیْ وَاَقِلْنِیْ عَثْرَتِیْ وَاصْفَحْ عَنْ جُرْمِیْ وَتَجَاوَزْ عَنْ سَیِّئَاتِیْ فِیْ اَصْحَابِ الْجَنَّۃِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِیْ کُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ وچون از نماز و دعا فارغ شوی سہ حمد و قل ھو اللہ احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایھا الکافرون و انا انزلناہ و آیۃ الکرسی ہر یک را ہفت مرتبہ میخوانی پس ہفت مرتبہ میکونی لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ وَسُبْحَانَ اللّٰہِ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّۃَ اِلَّا بِاللّٰہِ پس ہفت مرتبہ میکونی اَللّٰہُ رَبِّیْ وَلَا اُشْرِکُ بِہٖ شَیْئًا پس ہر چہ خواہی از خدا بطلب و بسند معتبر از موسی بن جعفر منقول است کہ سنت است کہ این دعا را در دو رکعت بخواند یا مَنْ لَہٗ الْعَفْوُ وَالتَّجَاوُزُ وَمِنْ شَأْنِہِ الْعَفْوُ وَالتَّجَاوُزُ یَا مَنْ عَفَی

غیاثی فی م

دعا بعد نماز

وتجاوز عني وتجاوز يا كريم اللهم وقد أكدى الطلب وأعطيت
الجهلة والمذهب وتدسيت الآمال وانقطع الرجاء الا منك وحدك
لا شريك لك اللهم إني أحد سبل المطالب اليك مشرعة ومناهل
الرجاء لديك مترعة وأبواب الدعاء لمن دعاك مفتحة والاستعانة لمن
استعان بك مباحة وأعلم انك لداعيك بموضع اجابته وللصادخ
اليك بمرصد اغاثته وان في الصفح عن جرمك وضمان بعدتك عوضا
من منع البخلين ومندوحة عما في أيدي المستأثرين وانك لا تحتجب
عن خلقك الا ان تحجبهم الاعمال دونك وقد علمت ان افضل زاد الراحل
اليك عظم ارادة وقد ناجاك بعظم الارادة قلبي فاسهل بكل وعورة
دعاك فيها راج بلغته أمله أو صادر اليك اغشت صرخة أو ملهوف
مكروب فرجت عن قلبه أو مذنب خاطئ غفرته له أو معافا أتممت
نعمتك عليه أو فقير أهديت غناك اليه ولبلك الدعوة عليك حتى
وعندك مثرلة الا صليت على محمد واله وقضيت في حوائجي في الدنيا
والآخرة وهذا رجب المرجب الذي أكرمتنا به أول اشهر الحرم
التي أكرمتنا به من بين الامم يا ذا الجود والكرم فاسئلك به ويا سئلك
الاعظم الاعظم الاعظم الاجل الاكرم التي خلقته فاستقر في ظلك فلا خرج

مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَتَجْعَلَنَا
مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْآمِلِينَ فِيهِ لِشَفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ وَاهْدِنَا
إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلٍّ ظَلِيلٍ فَإِنَّكَ
حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ الْمُصْطَفَيْنَ وَصَلَوَاتُهُ عَلَيْهِمْ
أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَبَكَّرْتَ لَهُ
جَلَلَتَهُ وَبِالْمَنْزِلِ الْعَظِيمِ مِنْكَ أَنْزَلْتَهُ وَصَلِّ عَلَى مَنْ فِيهِ إِلَى عِبَادِكَ
أَرْسَلْتَهُ وَبِالْمَحَلِّ الْكَرِيمِ أَحْلَلْتَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلَوَاتٍ دَائِمَةً
تَكُونُ لَكَ شُكْرًا وَلَنَا ذُخْرًا وَاجْعَلْ مَرَامِزَنَا يُسْرًا وَاخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ
إِلَى مُسْتَقَرِّ أَحْمَالِنَا وَقَدْ قَبِلْتَ الْيَسِيرَ مِنْ أَعْمَالِنَا وَبَلِّغْنَا بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ آمَالِنَا
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و

بسند معتبر از حضرت امام رضا ع منقولست كه هر كه بيست هشتم
ماه رجب را روزه بدارد كفارهٔ صد ساله گناه او كردد و هر كه روز بيست
و هشتم را روزه بدارد كفارهٔ صد ساله گناه او باشد و هر كه روز سابع
عشر را روزه بدارد حق تعالى گناهان گذشته او و آينده او را بيامرزد
و در روز آخر ماه نماز سلمان سنت بنحوى كه اول مذكور شد و اگر
احتمال نقصان ماه باشد در روز بيست و هم نيز احتياط بكند و تذكر

دعوات برای هر شب اینماه نماز مخصوص ذکر کرده اند چون سند معتبری
بنظر من نرسیده نخواستم ایراد نمایم و چون بسیار مشهور است ایراد
می نمایم بر سبیل اجمال و اگر کسی بقصد انکار مطلق صلوة خواست بکند
بدانیست شب اول سی رکعت در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه سوره
توحید حمد میکند میخواند یعنی قل یا ایها الکافرون و سه مرتبه سوره
توحید یعنی قل هو الله احد شب ۲ دو رکعت با حمد و سجد شب ۳
ده رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه سوره اذا جاء نصر الله در هر
رکعت شب ۴ صد رکعت در هر دو رکعت در اول بعد از حمد قل
اعوذ بر ب الفلق بعد از حمد قل اعوذ بر ب الناس شب ۵ شش رکعت
و در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه سوره توحید شب ۶
دو رکعت و در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه آیة الکرسی شب ۷
چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد توحید و معوذتین هر یکی را
سه مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه صلوات و ده مرتبه تسبیحات اربعة
شب ۸ بیست رکعت و در هر رکعت یکبار حمد و هر یک از چهار قل را
سه مرتبه شب ۹ دو رکعت و در هر رکعت یک حمد و پنجاه مرتبه الهاکم
التکاثر شب ۱۰ دوازده رکعت بعد از مغرب یا حمد و سه مرتبه توحید

شب یازدهم

دوازده شب ۱۰ | دوازده رکعت باحمد ودوازده مرتبه ایة الکرسی
شب ۱۲ | دو رکعت باحمد وایة امن الرسول ده مرتبه شب ۱۳ |
ده رکعت ودر هر دو رکعت در رکعت اول بعد از حمد سوره الهاکم
ودر دویم سوره الهاکم التکاثر شب ۱۴ | سی رکعت ودر هر
رکعت بعد از حمد سوره توحید با ایة قل اعوذ برب الفلق تا آخر سوره
شب ۱۵ | ۱۶ و ۱۷ | سی رکعت باحمد وده مرتبه سوره
توحید ودر هر رکعت شب ۱۸ | دو رکعت ودر هر رکعت بعد از
سوره حمد توحید ومعوذتین هر یک ده مرتبه شب ۱۹ |
چهار رکعت ودر هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید و
ایة الکرسی شب ۲۰ دو رکعت ودر هر رکعت سوره حمد و
پنجم مرتبه وسوره انا انزلناه شب ۲۱ شش رکعت ودر هر
رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا اعطیناک الکوثر وده مرتبه توحید
شب ۲۲ | هشت رکعت ودر هر رکعت یکمرتبه سوره حمد
وهفت مرتبه قل یا ایها الکافرون وبعد از نماز غسل دن ده مرتبه
صلوات بر محمد وال محمد وده مرتبه استغفار شب ۲۳ |
دو رکعت ودر هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره والضحی

شب ۲۰۴ چهل رکعت و در هر رکعت بعد از حمد آیة الکرسی و سوره توحید یکمرتبه شب ۲۰۵ بیست رکعت
در میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و آیة الکرسی و سوره
توحید یکمرتبه شب ۲۰۶ دوازده رکعت و در هر رکعت بعد
از حمد چهل مرتبه سوره توحید شب ۲۰۷ و ۲۰۸
و ۲۰۹ دوازده رکعت و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه
سوره اعلی و ده مرتبه انا انزلناه و بعد از تمام کردن رکعات
صد مرتبه بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار شب ۲۱۰
ده رکعت و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید و پس از
این نمازها ثوابهای بسیار مذکور است و بنا بر اعتماد بر سند ذکر
نکردم و جمیع نوافل که مذکور میشود دو رکعت بیک سلام است
و در بعضی که ملولی دارد میان نماز شام و خفتن واقع شده است
و باید که بعد از داخل شدن وقت خفتن واقع شود کردن خالی
از اشکال نیست لهذا نماز مشهور شب دیگر را در اینجا ایراد
ننمودم و آنکه از طریق عامه نقل شده است و معتبر نیست
باب دویم در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک شعبان است
و ایام

وایام ولیالی آن ودران نیز پنج فصل است فصل اول در بیان
فضایل ایام است وثواب روزه اش بدانکه فضل ماه شعبان
زیاده از ماه رجبست ومنسوبست بحضرت سید انبیاء ومنقول
است از حضرت صادق ع که چون حضرت رسول ص ماه شعبان را
مشاهده می نمود امر میفرمود بذکر خدا انکه ندا کنند درمیان مردم
که ای اهل مدینه مژده رسول از جانب خدا بسوی شما ومیفرمایدکه
شعبان ماه منست خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من
پس حضرت امیر المؤمنین ع فرمود که از روزی که ندای منادی انحضرت را
شنیده ام روزه شعبان را ترک نکردم وتا زنده ام نخواهم انشاء الله
تعالی وفرمود که روزه ماه شعبان وماه رمضان توبه ایست از جانب
خدا برای جمیع گناهان وایضا از امام سلم منقولست که حضرت رسول ص
هیچ ماه را تمام روزه نمیداشت مگر ماه شعبان که آنرا وصل می کرد
بماه رمضان وایضا منقولست که از انحضرت سوال کردند که کدام روزه
از روزهای سنت افضل است فرمود که روزه شعبان برای تعظیم ماه
رمضان وازحضرت امام محمد باقر ع منقولست که حضرت رسول ص
ماه شعبان را روزه میداشت ووصل می کرد بماه رمضان ومیفرمود

کرهر دو ماه خداست و دوزخ هر دو کفار و گناهان گذشته و آینده
و ایضاً از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که هر که ماه شعبان را
روزه دارد و او را پاک کرداند از هر لغزشی و از قسمهای معصیت و قسمهای
در وقت غضب و از حضرت رسول ص منقولست که ماه شعبان ماهی
است شریف و آن ماه مدت است ما ملائکه عرش الهی او را تعظیم مینمایند
و حرمت او را می شناسند و آن ماهیست که زیاده میشود در آن
روزیهای بندگان از برای ماه رمضان و زینت می کنند در آن بهشتها را
و آن را شعبان نام کرده اند برای آنکه متشعب و بسیار می گردد در آن
روزیهای مؤمنان و حسنه در آن ماه مضاعف می گردد و هفتاد بار
گناه در آن پست می گردد و آمرزیده میشود و اعمال خیر در آن مقبول
میگردد و آمرزیده میشود و خداوند جبار نظر می کند بسوی کسی
بسوی هر روزه دار آن و عبادت کنندگان این ماه پس مباهات می کند
با ایشان ملائکه را پس در فضیلت دوزه هر روز این ماه آنقدر وارد
که ذکر آن موجب تطویل کلام است و بسند معتبر از حضرت صادق ع
منقولست که روزه شعبان ذخیره بنده است از برای روز قیامت هر
بنده که در شعبان دوزه بسیار بگیرد البته خدای تعالی مرمت معیشت او را باصلاح آورد

وکفایت کند شر شیطان او را و کمتر ثوابی که بروزه دار روزی از شعبان
می دهند آنست که بهشت از برای او واجب میگردد و بندگان را
از آنحضرت منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود که ماه شعبان
ماه منست و رمضان ماه خداست پس هر که یک روز از ماه من روزه
بدارد من شفیع او باشم در قیامت و هر که دو روز از ماه روزه بدارد
گناهان گذشته او آمرزیده گردد و هر که سه روز از ماه روزه بدارد
او را نداکنند که عملرا از سر گیر بیخوف هیچ گناه نداری و بندگان از آنحضرت
امام رضا منقولست که هر که یک روز شعبان را از برای خدا روزه بدارد
داخل بهشت شود و هر که در یک روز شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند
در قیامت در زمره حضرت رسول محشور شود و کرامی داشتن
خدا او را واجب گردد و هر که در شعبان تصدقی بکند اگرچه بنصف
دانه خرما باشد خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند و هر که سه روز
آخر شعبان روزه دارد وصل کند بماه رمضان خدا ثواب روزه دوماه
متصل برای او بنویسد و ابن بابویه روایت کرده است که انا سلمه بر سید
که کدام ماهها نزد حضرت رسول نزدیکتر ماهها بود یک روزه می گرفت گفت
ماه شعبان را او می فرمود که مردم از آن غافلند و آنماهیست که عملها در آنماه

بسوی خدا بالا میروند و دوست میدارم که عمل من بالا رود در وقتی که روزه
باشم و ایضاً روایت کرده است که از آنحضرت پرسیدند از روزه رجب
فرمود که چرا غافلید از روزه شعبان یعنی افضلست از آن و ایضاً
روایت کرده است بسند معتبر از حضرت خیر البشر که فرمود که شعبان ماه
ملست و هر که از ماه من یک روز روزه بدارد بهشت او را واجب شود
و هر که دو روز روزه دارد دو روز قیامت توبه او باشد از هر گناه کوچک
و بزرگ هر چند داخل خون حرام شده باشد که او را نفع می دهد و بسند
صحیح از حضرت صادق ع روایت کرده است که هر سه روز از ماه شعبان
روزه بدارد بهشت او را واجب گردد و رسول خدا شفیع او شود در
روز قیامت و ایضاً بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده چون ماه
شعبان داخل میشود حضرت امام زین العابدین ع اصحاب خود را جمع
می نمود و میفرمود که ایکروه اصحاب من میدانید که این ماه چه ماهیست این
شعبان ماست حضرت رسول ص میفرمود که شعبان ماه منست پس روزه
بدارید از برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب بسوی پروردگار خود
بحق آنخداوندی که جان علی بن الحسین بدست اوست سوگند یاد می کنم
که شنیدم از پدرم حسین بن علی که گفت شنیدم از حضرت امیر المومنین ع که

روزه دارد شعبان را برای محبت پیغمبر خدا و از برای تقرب بخدا خدا او را
دوست دارد و نزدیک گرداند بکرامت خود در روز قیامت و بهشت را
برای او واجب گرداند و ایضاً از حضرت امیر المؤمنین روایت کرده است
که حضرت رسول صلعم فرمود که ماه شعبان ماه منست و رمضان ماه خدا است
پس هر که ماه مرا روزه بدارد من شفاعت کنم او را در قیامت و هر که روزه
بدارد ماه خدا را حق تعالی مونس او کرداند در بهشت و حشت قبر او را
نباشد و از قبر بیرون آید در قیامت با لوای سفید نورانی و نامه
عمل او را بدست راست او دهند و ناسخ بودن در بهشت را بدست
چپ او دهند تا انکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس حق تعالی ندا
کند که ای بنده من کو بیک لبیک خداوندی پس فرماید که روزه داشتی
از برای کوید بلی ای آقای من پس خداوند جلیل ندا کند ملائکه را
که بگیرید دست بنده مرا و ببرید نزد پیغمبر من پس بیاوندا او را بنزد من
و من با او بگویم که روزه داشتی ماه مرا کوید بلی کویم با او که من امروز
تو را میکنم پس حق تعالی امر فرماید که من حقوق خود را ببنده خود بخشیدم
اما حقوق خلق هر که از او عفو کند من با او انفاق عوض بدهم که او راضی شود
پس دست او را بگیرم و ببهاودم بنزد صراط پس بدنم که صراط الغزنه است

ومیلرزد و پای گناه کاران بر آن بنده نمیشود و پس دست او را بگیرد
و ملکی که موکل است بر صراط گوید که کیست این مرد میگویم که این فلان
کس است از امت محمد در دنیا ماه مرا روزه گرفته است بامید شفاعت
و ماه خدا او روزه داشته است از برای طلب وعده پس او را از صراط
بگذارم بفضل خدا تا آنکه او را به بهشت برسانم پس رضوان گوید که امروز
روزیست که از برای امت تو می گشایم در بهشت را و او را داخل بهشت می کنم
پس حضرت امیر المؤمنین مخصوص گردانید بدانید ما حضرت صادق را
تا او شفیع شما گردد در قیامت و روزه بدارید ما خدا را تا بیاشامید شراب
سر بمهر بهشت را فصل دویم در بیان اعمال هر روز ماه شعبان است
بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست که هر که هفتاد مرتبه در ماه
شعبان استغفار کند گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد ستارهای
آسمان باشد و در کتاب حسین بن سعید از حضرت صادق منقولست
که حضرت رسول صلعم گفت که شعبان ماه منست پس هر که در ماه بیاد صلوات
بفرستد بر من و آل من و شعبان از ما شفاعت می کنند زیرا که بعضی شفاعت
می کند و کسی را که در این ماه صلوات بر او و آل او بفرستد و از حضرت صادق
منقولست که بهترین دعاها در ماه استغفار است هر که در هر روز شعبان

استغفار کند

استغفار کند هفتاد مرتبه چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد هزار
مرتبه استغفار کرده باشد مروی پرسید که چگونه بگویم فرمود که بگوید
أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست
که هرکه در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَسْئَلُهُ
التَّوْبَةَ بنویسد حق تعالی برای او برائت از آتش جهنم و بگذراند او را
از صراط و داخل بهشت گرداند او را و بسندهای معتبر از منقولست
که هرکه در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ
إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ حقتعالی روح او را صد فرشته
جاری گرداند و ان فرشتگان سیصد و شصت در پیش عرش و در آن فضاها
جاریست و قدحها در کنار آن فضاها است بعدد ستارهای آسمان و بعضی
روایات الحی القیوم پیش از الرحمن الرحیم آمده و خوبست و بسند معتبر
منقولست که حضرت امام زین العابدین در هر روز ماه شعبان در
وقت زوال و در شب نیمه آن این صلوات را میخواندند اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ وَمَعْدِنِ
الرِّسَالَةِ الْعِلْمِ وَأَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْكِ الْجَارِيَةِ
فِي اللُّجَجِ الْغَامِرَةِ يَأْمَنُ مَنْ رَكِبَهَا وَيَغْرَقُ مَنْ تَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَالْمُتَأَخِّرُ

عنهم ذا المقت واللائم لهم لاحق اللهم صل على محمد وآل محمد الكهف الحصين
وغياث المضطرين والملاذ المستكينين وملجأ العاذين ومنجا العائذين و
عصمة المعتصمين اللهم صل على محمد وآل محمد صلوة كثيرة طيبة تكون
لهم رضى وبحق محمد وآل محمد اداء وقضاء بحولك وقوتك يا رب
العالمين اللهم صل على محمد وآله محمد الطيبين الابرار الاخيار الذين
اوجبت حقوقهم وفرضت طاعتهم وولايتهم اللهم صل على
محمد وآل محمد واعمر قلبي بطاعتك ولا تخزني بمعصيتك وارزقني مواساة
من قترت عليه من رزقك بما وسعت علي من فضلك ونشرت علي من
عدلك واحيني تحت ظلك وهذا شهر نبيك سيد رسلك صلواتك
عليه وآله شعبان الذي خففته منك بالرحمة والرضوان الذي كان رسول
الله صلى الله عليه وآله ويذاب في صيامه وقيامه في ليالية وايامه نجوما
لك في اكرامه واعظامه الى محل صيامه اللهم فاعنا على الاستنان
بسنته فيه ونيل الشفاعة لديه اللهم واجعله لي شفيعا مشفعا وطريقا
اليك مهيعا واجعل لي منه متبعا حتى القاك يوم راضيا وعن ذنوبي غافرا
قد اوجبت لي منك الرحمة والرضوان وانزلتني دار القرار ومحل الاخيار
وسيد بن طاوس بسند معتبر از ابن خويله روايت كرده است كه اين مناجات

حضرت

حضرت امیر المومنین و امامان و فرزندان اوست علیهم السلام کردند
شعبان میخوانند اللهم صل علی محمد و آل محمد و اسمع دعائی اذا
دعوتک و اسمع ندائی اذا ناديتك و اقبل علی اذا ناجیتك فقد هربت
اليك و وقفت بين يديك مستكينا لك متضرعا اليك راجيا لما
لديك ثوابي و تعلم ما في نفسي و تخبر حاجتي و تعرف ضميري و لا يخفى
عليك امر منقلبي و مثواي و ما اريد ان ابديء به من منطقي و افوه
به من طلبتي و ارجوه لعاقبتي و قد جرت مقاديرك علي يا سيدي
فيما يكون مني الى آخر عمري من سريرتي و علانيتي و ببدئك لا بيدي غيرك
زيادتي و نقصي و نفعي و ضري الهي و ان حرمتني فمن ذا الذي يرزقني
و ان خذلتني فمن ذا الذي ينصرني الهي اعوذ بك من غضبك و حلول
سخطك الهي ان كنت غير مستاهل لرحمتك و انت اهل ان تجود على
بفضل سعتك الهي كاني بنفسي واقفة بين يديك و قد اظلها
حسن توكلي عليك فقلت ما انت اهله و تغمدتني بعفوك الهي ان
عفوت فمن اولى منك بذلك و ان كان قد دنا اجلي و لم يدنني منك
عملي و قد جعلت الاقرار بالذنب اليك وسيلتي الهي قد جرت علي نفسي
في النظر لها فلها الويل ان لم تغفرها الهي لم يزل برك علي ايام حياتي

فلا تقطع برجاء عفوك في عاقبتي الهي كيف ايأس من حسن نظرك لي بعد عاقبتي
ولم تزل تتولى الا الجميل في حوبتي الهي فتولني بما انت اهله وعد
علي بفضلك علي بفضلك على مذنب قد غمره جهله الهي قد ستر
علي ذنوبا في الدنيا وانا احوج الى سترها علي مني في الاخرة الهي
قد احسنت الي اذ لم تظهر فضائحي لاهل الاحترام من عبادك الصالحين فلا تفضحني
يوم القيمة على رؤس الاشهاد الهي جودك بسط املي وعفوك افضل
من عملي الهي فسرني بلقائك يوم تقضي فيه بين عبادك الهي اعتذاري
اليك اعتذار من لم يستغن عن قبول عذره فاقبل عذري يا اكرم من
اعتذر اليه المسيئون الهي لا ترد حاجتي ولا تخيب طلبتي ولا تقطع
منك رجائي وامني الهي لو اردت هواني لم تهدني ولو اردت فضيحتي
لم تعافني الهي ما اظنك ترد بي في حاجة قد افنيت عمري في
طلبها منك الهي فلك الحمد ابدا ابدا دائما سرمدا يزيد ولا يبيد
كما تحب وترضى الهي ان اخذتني بجرمي اخذتك بعفوك وان
اخذتني بذنوبي اخذتك بمغفرتك وان ادخلتني النار اعلمت اهلها
اني احبك الهي صغر في جنب طاعتك عملي فقد كبر في جنب رجائك املي
الهي كيف انقلب من عندك بالخيبة محروما وقد كان حسن ظني بجودك

ان تفعلني

أن تتغلبني بالحاجة مرحومًا إلهي وقد أفنيت عمري في سهوه عنك
وأبليت شبابي في سكرة التباعد منك إلهي فلم أستيقظ أيام اغترارك
بك وركوني إلى سبيل سخطك إلهي وأنا عبدك وابن عبديك
قائم بين يديك متوسل بكرمك إليك أنا عبدك الذي انتصل إليك
بما كنت أوبقته به من زلته واستجار بك من نظرك وأطلب العفو منك
إذ العفو نعت لكرمك إلهي لم يكن لي حول فأنتقل به عن معصيتك
إلا في وقت أيقظتني لمحبتك وكما أردت أن أكون كنت فذكرتك بادئًا
في تكريمك والتخيير قلبي من أوساخ الغفلة عنك إلهي انظر إلى نظر
من ناديته فأجابك واستعملته بمعونتك فأطاعك يا قريبًا لا
يبعد عن المعتبر به ويا جوادًا لا يبخل عمن رجاه وتوابًا إلهي هب لي قلبًا
يدنيه منك شوقه وولهًا ترفع إليك صدقه ونظرًا يقربه منك
حقه إلهي من عرفك به غير مجهول ومن لاذ بك غير مخذول
ومن أقبلت عليه غير مملول إلهي من انتجع بك لمستبير ومن
بك لمستجير وقد قلدتك يا إلهي فلا تخيب فيك رجائي ولا تحبط
عن رأفتك إلهي أقتني في أهل ولايتك مقام من رجا الزيادة من تحننك
إلهي والهمني وطائف ذكرك إلى ذكرك واجعل هيتك إلى الخروج فيما

إلهي

إن

وَمَحِلِّ قُدْسِكَ إِلٰهِي بِكَ عَلَيْكَ إِلَّا أَلْحَقْتَنِي بِمَحَلِّ أَهْلِ طَاعَتِكَ وَالْمَثْوَى
الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ عَلَيْكَ لِنَفْسِي دَفْعًا وَلَا أَمْلِكُ لَهَا نَفْعًا
إِلٰهِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمُذْنِبُ وَمَمْلُوكُكَ الْمُسِيءُ الْمُذْنِبُ فَلَا تَجْعَلْنِي مِمَّنْ
صَرَفْتَ عَنْهُ وَجْهَكَ وَحَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِكَ إِلٰهِي هَبْ لِي كَمَالَ الْإِنْقِطَاعِ
إِلَيْكَ وَأَنِرْ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءِ النَّظَرِ إِلَيْكَ حَتَّى تَخْرِقَ أَبْصَارُ الْقُلُوبِ
حُجُبَ النُّورِ فَتَصِلَ إِلَى مَعْدِنِ الْعَظَمَةِ وَتَصِيرَ أَرْوَاحُنَا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ
إِلٰهِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ وَلَاحَظْتَهُ فَصَعِقَ جَلَالُكَ فَنَاجَيْتَهُ سِرًّا
وَعَمِلَ لَكَ جَهْرًا إِلٰهِي لَمْ أُسَلِّطْ عَلَى حُسْنِ ظَنِّي قُنُوطَ الْإِيَاسِ وَلَا انْقَطَعَ
رَجَائِي مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ إِلٰهِي إِنْ كَانَتِ الْخَطَايَا قَدْ أَسْقَطَتْنِي عَنْ حُسْنِ لَدَيْكَ فَاصْفَحْ
تَوَكُّلِي عَلَيْكَ إِلٰهِي إِنْ حَطَّتِ الذُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَّهَتْنِي الْيَقِينُ
إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ إِلٰهِي إِنْ أَنَامَتِ الْغَفْلَةُ عَنِ الِاسْتِعْدَادِ لِلِقَائِكَ فَقَدْ
نَبَّهَتْنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آلَائِكَ إِلٰهِي إِنْ دَعَانِي إِلَى النَّارِ عَظِيمُ عِقَابِكَ فَقَدْ
دَعَانِي إِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلُ ثَوَابِكَ فَلَكَ أَسْأَلُ وَإِلَيْكَ أَبْتَهِلُ وَأَرْغَبُ أَنْ إلهي
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يَدُومُ ذِكْرُكَ وَلَا يَنْقُضُ عَهْدَكَ
وَلَا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ وَلَا يَسْتَخِفُّ بِأَمْرِكَ إِلٰهِي وَالْحَقْنِي بِنُورِ عِزِّكَ
الْأَبْهَجِ فَأَكُونَ لَكَ عَارِفًا وَعَنْ سِوَاكَ مُنْحَرِفًا وَمِنْكَ خَائِفًا مُرَاقِبًا يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ

والاکرام وصلی الله علی محمد رسوله وآله الطاهرین وسلم تسلیما کثیرا
واین از مناجاتهای جلیل القدر است و بر مضامین عالیه مشتمل است
ودر هر اوقات که حضور قلب باشد خواندن مناسب است و از حضرت
رسول صلی الله علیه وآله منقول است که هر که در مجموع ماه شعبان هزار مرتبه
بگوید لا اله الا الله لا نعبد الا ایاه مخلصین له الدین ولو کره المشرکون
حق تعالی عبادت هزار ساله در نامه عمل او بنویسد و هزار سال گناه
از نامه عمل او محو کند و از قبر بیرون آید بار وی نورانی مانند ماه تابان
و او را صدیق بنویسند و بسند معتبر منقول است که از حضرت صادق علیه السلام سؤال
کردند از فضیلت روزه رجب حضرت فرمود که چرا غافلید از روزه شعبان
وی گفت یابن رسول الله چه ثواب دهد کسی که یک روز شعبان را روزه
بدارد گفت والله که بهشت ثواب اوست گفت یابن رسول الله بهترین
عملها در این ماه چیست فرمود تصدق کردن و طلب آمرزش نمودن
هر که در این ماه تصدق کند حق تعالی او را تربیت کند چنانچه یکی از شما شتر بچه
خود را تربیت کند تا آنکه در قیامت مانند کوه احد بصاحبش برسد
فصل سیم در بیان فضایل و اعمال ایام مخصوصه اول ماهست تا ایام
البیض بسندهای معتبر منقولست از حضرت صادق علیه السلام که هر که اول روز

شعبان از روزه دار در بهشت او را واجب کرده و البته از حضرت امام
رضا ع منقولست باحتجاب سه روز در روز اول ماه و سه روز میان
و سه روز آخر و از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که رسول خدا
فرمود که در هر پنجشنبه ماه شعبان زینت میکند اسمانها را پس ملائکه
می گویند خداوندا بیامرز روزه داران این روز را و دعا ایشان را
مستجاب گردان و در روز سیم ماه شعبان روز بسیار مبارکیست و
موافق مشهور روز ولادت حضرت امام حسین ع است و از حضرت صاحب
الامر فرمانی بیرون آمد که روز سیم شعبان روز ولادت امام حسین ع است
پس روزه بدارید و اینرا بخوانید اللهم انی اسئلک بحق المولود
فی هذا الیوم الموعود بشهادته استهل وولد بکته السماء ومن
فیها والارض ومن علیها وما بینهما قتیل العبرات وسید الاسرة
المسدود بالنصر ویوم الکرة للمنوض من قبله انه الائمة من نسله والشفاء
فی تربته والفوز معه فی اوبته والاوصیاء من عترته بعد قائمهم و
غیبته حتی یدرکوا الاوتار ویثأروا الثار ویرضوا الجبار ویکونوا خیر
انصار صلی الله علیهم مع اختلاف اللیل والنهار اللهم فبحقهم الیک
اتوسل واسألک سؤال مقترف ومعترف مسیء الی نفسه مما فرط فی یومه

واسه

وامید میرسد که بمحل دعا یعنی اللهم صل علی محمد وعترته واحشرنا
فی زمرته وبوئنا معه دار الکرامة ومحل الاقامة اللهم وکما اکرمنا بمعرفته
فاکرمنا بزلفته وارزقنا مرافقته وسابقته واجعلنا ممن یسلم لامره و
یکثر الصلوة علیه عند ذکره وعلی جمیع اوصیائه واهل اصطفائه المهدیین
منک بالعدد الاثنی عشر النجوم الزهر الحجج علی جمیع البشر اللهم وهب لنا
فی هذا الیوم خیر موهبة وانجح لنا فیه کل طلبة کما وهبت الحسین محمد جده
وعاد فطرس بمدده لنحن عائذون بقبره من بعده ونشهد ربه ونتنظر
اوبته امین رب العالمین وزیارت حضرت وغسل زیارت دین روز
مستحب است وکیفیت زیارت بعد از این مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی
وشیخ طوسی رضی الله عنه روایتی نقل کرده است که حضرت امام حسین ع
در پنجم ایماه متولد شده است اگر احیاطا هر دو روز را محترم دارند
واعمال را در دو روز نیز بجا آورند خصوص زیارت بهتر است وایضا شیخ
معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین ع
در روز هفتم ماه شعبان متولد شد اگرچه خلاف مشهور است چنانچه
در ماه رجب مذکور شد اما بر وفق این روایت اگر روزه وزیارت را حضرت
وسایر اعمال خیر را در این روز بجا آورند مناسبت وسیع است

اعمال نصف ماه شعبان

در بیان عمل ایام البیض است از ماه شعبان اعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
در اعمال ماه رجب مذکور شد و سنت است که در شب سیزدهم دو رکعت
و در شب چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم شش رکعت بجا آورد
و در هر رکعت بعد از حمد سوره یس و تبارک الذی بیده الملک و قل هو الله
بخوانند و در هر نماز سنت سی بار اگر از حفظ نتواند خواند از روی
قرآن میتواند خواند و روزه هر سه روز سنت است و فضایل شب پانزدهم
زیاده از آنست که در این رساله احصا توان نمود و اکتفا می نمائیم باخبر صحیح
از حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که حضرت رسالت پناه ص فرمود که چون
شب نصف شعبان شود شبش را بعبادت بایستد و روزش را روزه بدارد
بدستی که از اول تا اخر شب از جناب حقتعالی ندا میرسد که آیا استغفار کننده
هست که طلب آمرزش از گناهان خود و ما گناهان او را بیامرزیم آیا کسی
هست که از ما طلب روزی تا ما روزی او را فراخ کنیم و غسل در این شب
سنت است و از حضرت صادق ع منقول است که روزه بدارید ماه شعبان را
و در شب نیمه آن غسل کنید که باعث تخفیف گناهان شما باشد و رحمت
الهی شما را دریابد و از جمله اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین ع است
و از حضرت امام زین العابدین ع منقول است که هر که خواهد مصافحه کند با

روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس زیارت بکند حضرت امام حسین
در نصف شب شعبان زیرا که ملائکه و پیغمبران در این شب از خدا
رخصت می طلبند که بزیارت آنحضرت بیایند و رخصت می یابند پس خوشا
حال کسیکه این دو روز بزرگوار را با او مصادف کند و از جمله ایشانند پنج
پیغمبر اولوالعزم نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد صلعم که مبعوث
گردیده اند بمغرب و مشرق زمین و جنیان و آدمیان و از حضرت صادق
منقول است که در شب نیمه شعبان میامرزند جمیع گناهان کسیرا که کرده زیارت
آنحضرت کند در آن شب و افضل زیارت آنحضرت که ببالای یا بصحن صحرا کربلا
در آید و بجانب راست آسمان و بجانب چپ و ببالای سر نظر کند پس باز گشت
اشاره کند بجانب راست و بگوید السلام علیک یا اباعبدالله السلام
علیک یا ابن رسول الله السلام علیک و رحمة الله و برکاته و اگر از زیارت
مبسوط را بعمل آورد بهتر است و از جمله آنها اینست السلام علیک یا وارث
آدم صفوة الله السلام علیک یا وارث نوح نبی الله السلام علیک یا وارث
ابراهیم خلیل الله السلام علیک موسی کلیم الله السلام یا وارث عیسی
روح الله السلام علیک یا وارث محمد حبیب الله السلام علیک یا وارث
امیر المؤمنین ولی الله السلام علیک یا ابن محمد المصطفی السلام علیک

يَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
خَدِيجَةَ الْكُبْرٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهٖ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ
اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَطَعْتَ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ حَتّٰى اَتٰكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ
وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهٖ يَا مَوْلَايَ
يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْاَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ
لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِاَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِيَابِهَا وَاَشْهَدُ
اَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَاَرْكَانِ الْيَقِينِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ
الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَ
اَعْلَامُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا وَاُشْهِدُ اللّٰهَ وَ
مَلَائِكَتَهٗ وَاَنْبِيَاءَهٗ وَرُسُلَهٗ اَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي
وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْرِي لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَعَلٰى اَرْوَاحِكُمْ وَعَلٰى اَجْسَادِكُمْ وَعَلٰى اَجْسَامِكُمْ وَعَلٰى شَاهِدِكُمْ وَعَلٰى غَائِبِكُمْ
وَعَلٰى ظَاهِرِكُمْ وَعَلٰى بَاطِنِكُمْ پس دو رکعت نماز زیارت می کند و اگر نماز را
بیش از زیارة بکند نیز خوبست و اگر اندک زیارت کند پس قصد زیارت
علی ابن الحسین ع بکند و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ

علیک

عَلَيْكَ يَا بْنَ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْحُسَيْنِ
اَلشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنَ
الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً
سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ پس قصد زیارت سایر شهدا رضی الله عنهم
کند و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلِيَاءَ اللهِ وَاَحِبَّاءَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
اَصْفِيَاءَ اللهِ وَاَوِدَّائَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ دِينِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
اَنْصَارَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا اَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِي مُحَمَّدٍ
الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ النَّاصِحِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِي عَبْدِ اللهِ بِاَبِي
اَنْتُمْ وَاُمِّي طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْاَرْضُ الَّتِي دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزًا عَظِيمًا فَيَا لَيْتَنِي
كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ مَعَكُمْ فَوْزًا عَظِيمًا وَدَر شب اول و پانزدهم ماه رجب
و در سیم و پنجم ماه شعبان و شبهای ماه مبارک رمضان و شبهای
عید و سایر ایامی که زیارت آنحضرت مستحب است بهمین طریق زیارت
میتوانکرد و زیارات مبسوط و مضبوط و مخصوصه را در کتاب تحفة الزائر
ذکر کرده ام هر که خواهد بآن کتاب رجوع نماید و از جمله برکات این شب آنست
که ولادت والد السعادت حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه در این شب واقع شده باین

سبب سنت که اینعا دعا را در ایشب بخوانند که بمنزله زیارت الخضر است

اللهم بحق لیلتنا هذه ومولودها وحجتك وموعودها التي قرنت

الى فضلها فضلا فقمت كلمتك صدقا وعدلا لا مبدل لكلماتك ولا

معقب لآياتك نورك المتألق وضياءك المشرق والعلم النور في الحياء

الدجور الغائب المستور جل مولده وكرم محتده والملائكة امداده

سيف الله الذي لا ينبو ونوره الذي لا يخبو وذو الحلم الذي لا يصبو

مدار الدهر ونواميس العصر وقلاة الامر والمنزل عليهم الذكر وما ينزل

في ليلة واصحاب الحشر والنشر نزاهة وحيه وولاة امره وخيرته اللهم

صل على خاتمهم وقائمهم المستور عن عوالمهم وادرك بنا ايامه وظهوره

وقيامه واجعلنا من انصاره واقرن ثارنا بثاره واكتبنا في محوانه خلصا

واحيانا في دولته ناعمين وبصحبته غانمين وبحجته قائمين ومن السوء

سالمين يا ارحم الراحمين والحمد لله رب العالمين وصلى الله على

محمد خاتم النبيين والمرسلين وعلى اهل بيته الصادقين وعترته

الطاهرين والعن جميع الظالمين واحكم بيننا وبينهم يا احكم الحاكمين

وزيد شهيد روايت كرده ماست كه بدرم امام زين العابدين ع ما را همه

شب نيمه شعبان نزد خود جمع ميكرد وشبرا سر حصه ميكرد وده ثلث اول را عبادت

ميكرد

میکرد و در ثلث و در ثلث دویم دعا میکرد و ما نیز استغفار می
کردیم و امین می گفتیم بر دعای او و ثلث اخر استغفار می کرد و طلب
امرزش می کرد و ما نیز استغفار می کردیم تا صبح طالع میشد یعنی بعد
از نماز شب و نمازهای این شب بسیار است و از جمله انها چهار رکعت
هر دو رکعت بیک سلام و سی نفر از اصحاب حضرت صادق این نماز را
از انحضرت روایت کرده اند و در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه قل هو الله
احد بخوان و بعد از نماز این دعا بخوان اللهم انی الیک فقیر و من عذابک
خائف و بک مستجیر رب لا تبدل اسمی و لا تغیر جسمی رب لا تجهد بلائی
رب لا تشمت بی اعدائی اعوذ بک من عفابک و اعوذ برحمتک من عذابک
و اعوذ برحمتک من عذابک و اعوذ برضاک من سخطک و اعوذ بک منک
جل ثناؤک انت کما اثنیت علی نفسک و فوق ما یقول القائلون بک و ترا
دیگر باز چهار رکعت بدو سلام و در هر رکعت بعد از حمد دویست و پنجاه مرتبه
قل هو الله احد یا صد مرتبه یا پنجاه مرتبه بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند
اللهم انی الیک فقیر و انی من عذابک خائف و بک مستجیر رب لا تبدل
اسمی و لا تغیر جسمی رب لا تجهد بلائی اللهم انی اعوذ بعفوک من عقوبتک
و اعوذ برضاک من سخطک و اعوذ برحمتک من عذابک و اعوذ بک منک

لا اله الا انت جل ثناؤك ولا احصي مدحتك ولا الثناء عليك انت كما اثنيت
على نفسك وفوق ما يقول القائلون صل على محمد وآل محمد وافعل بي
كذا وكذا وبجاي واصل بي كذا وكذا حاجت خود را یاد کند واکر این نماز را
پانجاه مرتبه قل هو الله بعمل آورد موافق میشود با نماز حضرت امیر المؤمنین
و در فضیلت ان احادیث بسیار است و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر
منقولست کرمب نیمه شعبان بهترین شبهاست بعد از شب قدر وحقتعالی
فضل خود را در ینشب به بندکان عطا می فرماید و باحسان خود ایشان را
مي آمرزد پس سعی کنید در ینشب کر این شبی است کر حق تعالی بذات مقدس
خود سوکند یاد کرده است کر هیچ سایلرا از درکاه خود رد نکند مکر انکه
معصیتی از خدا طلب نماید و آن شبرا برای ما اهل بیت قرار داده است
باحیای شب قدر کر ازبرای پیغمبر مقرر داده است پس اهتمام نمائید در
اینشب در دعا و شاکردن بر خدا بقدر ستی کر هر کر در ینشب صد مرتبه
سبحان الله وصد مرتبه الحمد لله وصد مرتبه لا اله الا الله وصد مرتبه الله
اکبر بکوید حقتعالی کناهان کذشته او را بیامرزد وحاجات دنیا و آخرت او را
برآورد خواه طلب نماید وخواه ننماید داوی پرسید کر بهترین دعا در ینشب
کدامست فرمود کر بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز بکن و در رکعت اول

بعد

بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم قل هو الله احد
بخواند و بعد از سلام سی و سه مرتبه سبحان الله و سی و سه مرتبه الحمد لله
و سی و چهار مرتبه الله اکبر بگوید و اگر بترتیب تسبیح حضرت فاطمه
را بخواند ظاهر اخوب باشد پس اینده عا بخواند یا مرجع الیه ملجا العباد
فی المهمات و الیه یفزع الخلق فی الملمات یا عالم الجهر و الخفیات یا
من لا یخفی علیه خواطر الاوهام و تصرف الخطرات یا رب الخلایق و
البریات یا من بیده ملکوت الارضین و السموات انت الله لا الله الا
انت امنت الیک بلا الله الا انت فیا الاله الا انت اجعلنی فی هذه
اللیلة ممن نظرت الیه فرحمته و سمعت دعاءه فاجبته و علمت
استغاثته فاقلته و نجاوزت عن سالف خطیئته و عظیم جریرته
فقد استجرت بک من ذنوبی و الجات الیک فی ستر عوراتی
اللهم فجد علی بکرمک و فضلک و احطط خطایای بحلمک
و عفوک و تغمدنی فی هذه اللیلة بسابغ کرامتک و اجعلنی فیها
من اولیائک الذین اجتبیتهم لطاعتک و اخترتهم لعبادتک و
جعلتهم خالصتک و صفوتک اللهم ممن سعدته و وفرت من
الخیرات حظه و اجعلنی ممن سلم فغنم و فاز فنجی و اکفنی شر ما

دعای بعد نماز شب

اجعلنی

اَسْلَفْتُ وَاعْصِمْنِي مِنَ الْإِرْتِيَادِ لِمَعْصِيَتِكَ وَحَبِّبْ إِلَيَّ طَاعَتَكَ وَمَا
يُقَرِّبُ مِنْهَا عَنْكَ وَيَسِّرْ لِيَ فِي عِنْدَكَ سَبِيلَ الْيُسْرِ مِنْكَ مَلْهَا الْهَارِبِ وَمِنْكَ
مُلْتَمَسُ الطَّالِبِ وَعَلَى كَرَمِكَ يَقُولُ الْمُسْتَقِيلُ التَّائِبُ اَدَّبْتَ عِبَادَكَ
بِالتَّكَرُّمِ وَاَنْتَ اَكْرَمُ الْاَكْرَمِينَ وَاَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ وَاَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اَللّٰهُمَّ فَلَا تَحْجُبْنِي مَا دَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ فَلَا تُؤْيِسْنِي
مِنْ سَوَابِغِ نِعَمِكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ جَزِيلِ قِسَمِكَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ لِاَهْلِ
طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي جُنَّةٍ مِنْ شَرَادِ بَرِيَّتِكَ رَبِّ اِنْ لَمْ اَكُنْ مِنْ اَهْلِ
ذٰلِكَ فَاَنْتَ اَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَجُدْ عَلَيَّ بِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ لَا
بِمَا اَسْتَحِقُّهُ فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ وَعَلِقَتْ نَفْسِي
بِكَرَمِكَ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَاَكْرَمُ الْاَكْرَمِينَ وَاخْصُصْنِي مِنْ
كَرَمِكَ بِجَزِيلِ قِسَمِكَ وَاَعِذْنِي بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَاغْفِرْ لِيَ الذَّنْبَ
يَحْبِسُ عَلَى الْخَلْقِ وَيُضَيِّقُ عَلَى الرِّزْقِ حَتّٰى اَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاكَ وَاَنْعَمَ
بِجَزِيلِ عَطَائِكَ وَاَسْعَدَ بِسَوَابِغِ نَعْمَائِكَ فَقَدْ لُذْتُ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ
لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَذْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ
لِي بِمَا سَاَلْتُكَ وَاَنِلْ مَا لَقَسْتُ مِنْكَ اَسَاَلُكَ بِكَ لَا بِشَيْءٍ اَعْظَمَ مِنْكَ
هُوَ اَعْظَمُ پس ببجده میروی ومیگوئی یا رب بیست مرتبه یا الله

هفت مرتبه لاحول ولاقوة الا بالله هفت مرتبه ما شاء الله لاقوة الا بالله
ده مرتبه لاقوة الا بالله ده مرتبه پس صلوات بر محمد و ال محمد بفرست
انچه خواهی و حاجت خود را از خدا بطلب و بخدا سوگند که اگر بعدد قطرات
باران حاجت خود را بطلبی حقتعالی ترا بانها برساند بکرم و فضل خود
و بروایت دیگر بعد از هفت مرتبه یا الله هفت مرتبه بگوید یا رب محمد
و شیخ گفته است پس بگو الهی تعرضت لنفحات هذا اللیل المتعرضون و قصدك
القاصدون و املّ فضلك و معروفك الطالبون و لك فی هذا اللیل
نفحات و جوائز و عطایا و مواهب تمنّ بها علی من تشاء من عبادك و
تمنعها من لم یسبق له العنایة منك و ها انا ذا عبدك الفقیر الیك المؤمّل
فضلك و معروفك فان کنت یا مولای تفضّلت فی هذه اللیلة علی احد
من خلقك و عدت علیه بعائدة من عطفك فصلّ علی محمد و ال محمد
الطیبین الطاهرین الخیّرین الفاضلین و جد علیّ بطولك و معروفك
یا رب العالمین و صلّی الله علی محمد خاتم النبیین و اله الطاهرین و سلّم
تسلیما ان الله حمید مجید اللهم انی ادعوك کما امرت فاستجب لی کما
وعدت انك لا تخلف المیعاد مؤلف گوید که این دعای بسیار خوبیست
و از دعاهای این شبت اما ظاهر جزء آخر مل سابق و ابن بابویه از حضرت

امام حسن مجتبی روایت کرده است که جبرئیل بر حضرت رسول نازل
شد و گفت یا محمد امت خود را امر کن که در شب نیمه شعبان دو رکعت
نماز بکنند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه
قل هو الله احد بخوانند پس بسجده روند و بگویند اَللّٰهُمَّ لَکَ سَجَدَ
سَوَادِی وَخَیَالِی وَبَیَاضِی یَا عَظِیمُ کُلُّ عَظِیمٍ اغْفِرْ لِیَ الذَّنْبَ الْعَظِیمَ فَاِنَّهُ
لَا یَغْفِرُ غَیْرُکَ یَا عَظِیمُ پس هر که اینعمل را اینحمل بجا آورد محو کند حقتعالی هفتاد
دو هزار گناه او را و مثل آن حسنه در نامه عمل او بنویسد و محو کند از بدو ولادت
هفتاد هزار گناه او را و نماز دیگر نماز دیگر نماز دیگر

اینشب را بگفتن اللّٰهُ اَکْبَرُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وغاز کردن و
قرآن خواندن وطلب امرزش واستغفار نمودن بهشت در آخرت جای او
وگناهان گذشته وآینده او آمرزیده میشود ایمحمد هرکه در اینشب صد رکعت
نماز بکند هر دو رکعت بیکسلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره
قل هو الله احد بخواند وچون از هر فارغ شود ده مرتبه ده مرتبه آیة الکرسی
و ده مرتبه سوره حمد بخواند وصد مرتبه سبحان الله بگوید حق تعالی
صد گناه کبیره هلاک کند او را بیامرزد و بعدد هر سوره و تسبیحی
قصری در بهشت باو عطا کند و شفاعت او را قبول کند در صد نفر از
اهل خانه وخویشان او و شریک گرداند او را در ثواب شهیدان و ثواب
روزه داران اینماه وعبادت کنندگان اینماه را باو عطا کند بی انکه از
ثواب ایشان چیزی کم شود پس احیا کن اینشب را ایمحمد وامر کن امت خود را
احیا کنند آنرا و تقرب بغایند بسوی خدا بعبادت آن بدستیکه این
شب بسیار شریف یا محمد چون من بنزد تو آمدم جمیع ملائکه آسمانها
پای خود را صف کرده بودند و نزد خدا بعبادت مشغول بودند و بعضی
ایستاده بودند و بعضی در رکوع بودند و بعضی در سجود و بعضی گویند
بدعا و بتکبیر و بعضی بتسبیح و بعضی باستغفار یا محمد بدرستیکه حق تعالی

نظر رحمت در ینشب سوی بندگان می افکند و می آمرزد هر مؤمن را
که بنماز ایستاده باشد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع یا سجود
باشد یا مشغول یاد خدا باشد و این شبیست که هر که دعا کند البته
دعایش مستجاب میشود و هر که سؤال کند باو عطا کرده میشود و هر که
استغفار کند امرزیده میشود و هر که توبه باش مقبول می گردد و محروم کسیست
که از خیر اینشب محروم گردد و از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست
که هر که در شب نیمه شعبان صد رکعت نماز بکند با هزار مرتبه قل هو الله
یعنی در هر رکعتی ده مرتبه بخواند نمیرد دل او روزی که دلها از ترس مرده
باشد و نمیرد تا انکه صد ملک را ببیند که او را ایمن گردانند از عذاب الهی
سی نفر ایشان بشارت دهند او را به بهشت و سی نفر ایشان از او دور باشند
گردد دنیا او را از شر شیطان نگاهدارند و سی نفر از ایشان باشند که در شب
و روز از برای او استغفار می کرده اند در ساعات شب و روز و ده نفر
که او را حفظ می کردند از شر دشمنان و منقولست که حضرت رسول ص
در اینشب اینطور دعا می خواندند اللهم اقسم لنا من خشیتک ما یحول بیننا
وبین معصیتک ومن طاعتک ما تبلغنا به رضوانک ومن الیقین ما تهون
علینا به مصیبات الدنیا اللهم امتعنا بأسماعنا وابصارنا وقوتنا
ما احییتنا

ما احييتنا واجعلها الوارث واجعل ثارنا من ظلمنا وانصرنا على من عادانا
ولا تجعل مصيبتنا في ديننا ولا تجعل الدنيا اكبر همنا ولا مبلغ علمنا
ولا تسلط علينا من لا يرحمنا برحمتك يا ارحم الراحمين واين دعا ايست
جامع وكامل ومتضمن جميع مطالب دنيا واخرت هست وچون دعاى
كميل ابن زياد كه از خواص اصحاب حضرت امير المؤمنين بود بهترين دعاها
واز دعاى اينشبست ودر اوقات ديكر نيز ميتوان خواندن باثر خوش
ودر اينجا ايرادى نمائيم كه در وقت خواندن متذكر معانى او باشند تا فائده
تمامتر وثواب عظيمتر باشد بدانكه سيد جليل ابن طاوس در اقبال گفته
كرده است كه كميل ابن زياد گفت روزى با مولاى خود حضرت امير المؤمنين
در مسجد بصره نشسته بودم شب نيمه شعبان مذكور شد حضرت فرمود
كه هر بنده كه اينشب را بعبادت احيا كند ودعاى حضرت خضر را در اين
شب بخواند البته دعاى او مستجاب گردد وچون حضرت بمنزل خود مراجعت
كرد شب بخلوت او رفتم چون مرا ديد پرسيد كه چه كار آمده اى كميل گفتم
يا امير المؤمنين بطلب دعاى خضر را آمده ام فرمود كه بنشين اى كميل
وچون اين دعا را حفظ نمائى در هر شب جمعه يا در هر ماهى يكرتبه
يا در سالى يكرتبه يا در عمر خود يكرتبه بخوان تا كفايت شر دشمنان از

تو بشود و یاری کرده شوی و دونی داده شوی ای کیل طول صحبت و مدت
تو آن شد که ترا بر چنین نعمتی و کرامتی سرافراز کردانم پس فرمود
بنویس دعارا و تلقین من نمود و من نوشتم دعای کمیل اینست

بسم الله الرحمن الرحیم

اللهم انی اسئلک برحمتک التی وسعت کل شیء وبقوتک التی
قهرت بها کل شیء وخضع لها کل شیء وذل لها کل شیء وبجبروتک
التی غلبت بها کل شیء وبعزتک التی لا یقوم لها شیء وبعظمتک التی
ملأت کل شیء وبسلطانک الذی علی کل شیء وبوجهک الباقی
بعد فناء کل شیء وبأسمائک التی ملأت ارکان کل شیء وبعلمک
الذی احاط بکل شیء وبنور وجهک الذی اضاء له کل شیء یا نور یا قدوس
یا اول الاولین ویا اخر الاخرین اللهم اغفر لی الذنوب التی تهتک العصم
اللهم اغفر لی الذنوب التی تنزل النقم اللهم اغفر لی الذنب

التی

التي تغير النعم اللهم اغفر لي الذنوب التي تحبس الدعاء اللهم

اغفر لي الذنوب التي تنزل البلاء اللهم اغفر لي الذنوب التي تقطع الرجاء

اللهم اغفر لي كل ذنب أذنبته وكل خطيئة أخطأتها اللهم إني أتقرب

إليك بذكرك وأستشفع بك إلى نفسك وأسألك بجودك أن تدنيني

من قربك وأن توزعني شكرك وأن تلهمني ذكرك اللهم إني

أسألك سؤال الخاضع المذلل الخاشع أن تسامحني وترحمني وتجعلني بقسمك

راضيا قانعا وفي جميع الأحوال متواضعا اللهم وأسألك سؤال من

اشتدت فاقته وأنزل بك عند الشدائد حاجته وعظم فيما عندك

رغبته اللهم عظم سلطانك وعلا مكانك وخفي مكرك وظهر

أمرك وغلب قهرك وجرت قدرتك ولا يمكن الفرار من حكومتك

اللهم لا أجد لذنوبي غافرا ولا لقبائحي ساترا ولا لشيء من عملي القبيح بالحسن

مُبْدِئَ لَا غَيْرَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَتَجَرَّأْتُ بِجَهْلِي

وَسَكَنْتُ إِلَى قَدِيمِ ذِكْرِكَ لِي وَمَنِّكَ عَلَيَّ اللّٰهُمَّ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ قَبِيحٍ

سَتَرْتَهُ وَكَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنَ الْبَلَاءِ أَقَلْتَهُ وَكَمْ مِنْ عِثَارٍ وَقَيْتَهُ وَكَمْ مِنْ مَكْرُوهٍ

دَفَعْتَهُ وَكَمْ مِنْ ثَنَاءٍ جَمِيلٍ لَسْتُ أَهْلًا لَهُ نَشَرْتَهُ اللّٰهُمَّ عَظُمَ بَلَائِي وَأَفْرَطَ

بِي سُوءُ حَالِي وَقَصُرَتْ بِي أَعْمَالِي وَقَعَدَتْ بِي أَغْلَالِي وَحَبَسَنِي عَنْ نَفْعِي

بُعْدُ أَمَالِي وَخَدَعَتْنِي الدُّنْيَا بِغُرُورِهَا وَنَفْسِي بِخِيَانَتِهَا وَمَطَالِي يَا

سَيِّدِي فَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَحْجُبَ عَنْكَ دُعَائِي سُوءُ عَمَلِي وَفِعَالِي

وَلَا تَفْضَحْنِي بِخَفِيِّ مَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي وَلَا تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَى

مَا عَمِلْتُهُ فِي خَلَوَاتِي مِنْ سُوءِ فِعْلِي وَإِسَاءَتِي وَدَوَامِ تَفْرِيطِي وَجَهَالَتِي

وَكَثْرَةِ شَهَوَاتِي وَكُنِ اللّٰهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي فِي الْأَحْوَالِ كُلِّهَا رَؤُفًا وَ

وَعَلَيَّ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفًا إِلٰهِي وَرَبِّي مَنْ لِي غَيْرُكَ أَسْأَلُهُ

كَشْفَ

كَشْفَ ضُرِّي وَالنَّظَرَ فِي أَمْرِي إِلَهِي وَمَوْلَايَ أَجْرَيْتَ عَلَيَّ حُكْمًا اتَّبَعْتُ

فِيهِ هَوَى نَفْسِي وَلَمْ أَحْتَرِسْ فِيهِ مِنْ تَزْيِينِ عَدُوِّي فَغَرَّنِي بِمَا

أَهْوَى وَأَسْعَدَهُ عَلَى ذَلِكَ الْقَضَاءُ فَجَاذَبْتُ بِمَا جَرَى عَلَيَّ مِنْ ذَلِكَ

بَعْضَ حُدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضَ أَوَامِرِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ

وَلَا حُجَّةَ لِي فِيمَا جَرَى عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَأَلْزَمَنِي حُكْمُكَ وَبَلَاؤُكَ

وَقَدْ أَتَيْتُكَ يَا إِلَهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَذِرًا نَادِمًا

مُنْكَسِرًا مُسْتَقِيلًا مُسْتَغْفِرًا مُنِيبًا مُقِرًّا مُذْعِنًا مُعْتَرِفًا لَا أَجِدُ مَفَرًّا

مِمَّا كَانَ مِنِّي وَلَا مَفْزَعًا أَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي غَيْرَ قَبُولِكَ عُذْرِي وَ

إِدْخَالِكَ إِيَّايَ فِي سَعَةٍ مِنْ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ عُذْرِي وَارْحَمْ

شِدَّةَ ضُرِّي وَفُكَّنِي مِنْ شِدَّةِ وَثَاقِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ

جِلْدِي وَدِقَّةَ عِظَامِي يَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِي وَذِكْرِي وَتَرْبِيَتِي وَبِرِّي

وَتَغْذِيقِ هَبْ لِي ابْتِدَاءَ كَرَمِكَ وَسَالِفَ بِرِّكَ بِي يَا إِلٰهِي وَ

سَيِّدِي وَرَبِّي أَتُرَاكَ مُعَذِّبِي بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ وَبَعْدَ

مَا انْطَوَى عَلَيْهِ وَقَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَلَهِجَ بِهِ لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ

وَاعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَدُعَائِي

خَاضِعًا لِرُبُوبِيَّتِكَ هَيْهَاتَ أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُضَيِّعَ مَنْ رَبَّيْتَهُ

أَوْ تُبَعِّدَ مَنْ أَدْنَيْتَهُ أَوْ تُشَرِّدَ مَنْ آوَيْتَهُ أَوْ تُسْلِمَ إِلَى الْبَلَاءِ مَنْ

كَفَيْتَهُ وَرَحِمْتَهُ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَإِلٰهِي وَمَوْلَايَ أَتُسَلِّطُ

النَّارَ عَلَى وُجُوهٍ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً وَعَلَى أَلْسُنٍ نَطَقَتْ بِتَوْ

حِيدِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مَادِحَةً وَعَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِإِلٰهِيَّتِكَ

مُحَقِّقَةً وَعَلَى ضَمَائِرَ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً

وَعَلَى جَوَارِحَ سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ تَعَبُّدِكَ طَائِعَةً وَأَشَارَتْ بِاسْتِغْفَا

منه

مُذْ عِنَّةً مَا هٰكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَلَا اَخْبَرَنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ

يَا رَبِّ وَاَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعُقُوبَاتِهَا وَمَا

يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى اَهْلِهَا عَلَى اَنَّ ذٰلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ

مَكْثُهُ يَسِيرٌ بَقَاؤُهُ قَصِيرٌ مُدَّتُهُ فَكَيْفَ احْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْاٰخِرَةِ وَ

جَلِيلِ وُقُوعِ الْمَكَارِهِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ وَيَدُومُ مُقَامُهُ

وَلَا يُخَفَّفُ عَنْ اَهْلِهِ لِاَنَّهُ لَا يَكُونُ اِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ

وَسَخَطِكَ وَهٰذَا مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ يَا سَيِّدِي

فَكَيْفَ بِي وَاَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمِسْكِينُ

الْمُسْتَكِينُ يَا اِلٰهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لِاَيِّ الْاُمُورِ

اِلَيْكَ اَشْكُو وَلِمَا مِنْهَا اَضِجُّ وَاَبْكِي لِاَلِيمِ الْعَذَابِ وَشِدَّتِهِ اَوْ

لِطُولِ الْبَلَاءِ وَمُدَّتِهِ فَلَئِنْ صَيَّرْتَنِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ اَعْدَائِكَ

وَجَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ بَلَائِكَ وَبَيْنَ فَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحِبَّائِكَ وَ

أَوْلِيَائِكَ فَهَبْنِي يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبَرْتُ عَلَى

عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى فِرَاقِكَ وَهَبْنِي صَبَرْتُ عَلَى حَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ

أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي عَفْوُكَ

فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أُقْسِمُ صَادِقًا لَئِنْ تَرَكْتَنِي نَاطِقًا

لَأَضِجَّنَّ إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِهَا ضَجِيجَ الْآمِلِينَ وَلَأَصْرُخَنَّ إِلَيْكَ صُرَاخَ

الْمُسْتَصْرِخِينَ وَلَأَبْكِيَنَّ عَلَيْكَ بُكَاءَ الْفَاقِدِينَ وَلَأُنَادِيَنَّكَ أَيْنَ

كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ آمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ

وَيَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَيَا إِلٰهَ الْعَالَمِينَ أَفَتَرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا

إِلٰهِي وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ فِيهَا بِخَالِفَتِهِ وَذَاقَ

طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَحُبِسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا بِجُرْمِهِ وَجَرِيرَتِهِ وَهُوَ

يَضِجُّ

يَضِجُّ إِلَيْكَ ضَجِيجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِكَ وَيُنَادِيكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ

وَيَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ تُؤْلِمُهُ النَّارُ وَهُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهُ لَهَبُهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَغَلْغَلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبَانِيَتُهَا وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبَّهُ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَتْرُكَهُ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشْبِهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدِينَ بِرَبِّكَ وَإِحْسَانِكَ فَبِالْيَقِينِ أَقْطَعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ مِنْ تَعْذِيبِ جَاحِدِيكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا

بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَتْ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرًّا وَلَا مُقَامًا لِكُلٍّ تَقَدَّسْتَ

اسْمَاؤُكَ أَقْسَمْتَ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

وَأَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ قُلْتَ مُبْتَدِيًا وَتَطَوَّلْتَ

بِالْإِنْعَامِ مُتَكَرِّمًا أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ إِلَهِي

وَسَيِّدِي فَأَسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَتَمْتَهَا

وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ أَجْرَيْتَهَا أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي

هَذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ أَجْرَمْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ أَسْرَرْتُهُ

وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ

أَمَرْتَ بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ

مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ

وَرَائِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ فَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ

وان توفر

وَأَنْ تُوَفِّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ أَوْ إِحْسَانٍ تُفَضِّلُهُ أَوْ بِرٍّ تَنْشُرُهُ

أَوْ رِزْقٍ تَبْسُطُهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَإٍ تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

يَا رَبِّ يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكَ رِقِّي يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَتِي

يَا رَبِّ يَا عَلِيماً بِضُرِّي وَمَسْكَنَتِي يَا خَبِيراً بِفَقْرِي وَفَاقَتِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ

يَا رَبِّ أَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ

أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخِدْمَتِكَ

مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتّٰى تَكُونَ أَعْمَالِي وَأَوْرَادِي

كُلُّهَا وِرْداً وَاحِداً وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَداً يَا سَيِّدِي يَا مَنْ

عَلَيْهِ مُعَوَّلِي يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكَوْتُ أَحْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

قَوِّ عَلٰى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَاشْدُدْ عَلَى الْعَزِيمَةِ جَوَانِحِي وَهَبْ

لِيَ الْجِدَّ فِي خَشْيَتِكَ وَالدَّوَامَ فِي الِاتِّصَالِ بِخِدْمَتِكَ حَتّٰى أَسْرَحَ

إِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ السَّابِقِينَ وَأُسْرِعَ إِلَيْكَ فِي الْمُبَادِرِينَ وَأَشْتَاقَ
إِلَى قُرْبِكَ فِي الْمُشْتَاقِينَ وَأَدْنُوَ مِنْكَ دُنُوَّ الْمُخْلِصِينَ وَأَخَافَكَ
مَخَافَةَ الْمُوقِنِينَ وَأَجْمَعَ فِي جِوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَمَنْ
أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِكَ
نَصِيباً عِنْدَكَ وَأَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِنْكَ وَأَخَصِّهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ
فَإِنَّهُ لَا يَنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ لِي بِجُودِكَ وَأَعْطِفْ عَلَيَّ
بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهِجاً وَقَلْبِي
بِحُبِّكَ مُتَيَّماً وَمُنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ وَأَقِلْنِي عَثْرَتِي وَاغْفِرْ
زَلَّتِي فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَى عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ
وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ
مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مُنَايَ وَلَا

تَقْطَعْ

تقطع من فضلك دعائي واكفف شر الجن والانس من اعدائي يا
سريع الرضا اغفر لمن لا يملك الا الدعاء فانك فعال لما تشاء
يا من اسمه دواء وذكره شفاء وطاعته غنى ارحم من راس ماله
الرجاء وسلاحه البكاء يا سابغ النعم يا دافع النقم يا نور
المستوحشين في الظلم يا عالما لا يعلم صل على محمد وآل محمد و
افعل بي ما انت اهله وصلى الله على رسوله والائمة الميامين
من آله وسلم تسليما فصل بنجم در اعمال بقية ماهست از حضرت
امام رضا عليه السلام منقولست كه هر كه روز اخر ماه شعبان را روزه بدارد و
بماه مبارك رمضان وصل كند حقتعالى ثواب دو روز دو ماه متوالى
براى او بنويسد و ابو الصلت هروى روايت كرده است كه در جمعه اخر
ماه شعبان بخدمت حضرت امام رضا عليه السلام رفتم حضرت فرمود كه اى ابو
الصلت اكثر ماه شعبان رفت واين جمعه اخر است پس تدارك وتلافى
كن در انچه از اين ماه مانده است تقصيرها را كه در ايام گذشته ازين ماه كرده

و بر تو باد کردوآری با پنج نافع است برای تو آخرت و دعا و استغفار
و تلاوت قرآن مجید بسیار بکن و توبه کن بسوی حضرتش از گناهان خود
تا انکه چون ماه مبارک رمضان در آید خالص گردانیده باشی خود را از برای
خدا و مگذار در گردن خود امانت مخلوقی را مگر انکه ادا کنی و مگذار در دل
خود کینه کسی را مگر انکه بیرون کنی و مگذار گناهی را که میکرده مگر
انکه توبه کنی از خدا بترس و توکل کن بر خدا و پنهان و آشکار امور خود
و هر که بر خدا توکل کند بس است او را و بسیار بخوان در بقیه ایام این
دعا را اللّٰهُمَّ اِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنَا فِيمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَاغْفِرْ لَنَا فِيمَا
بَقِيَ مِنْهُ بدرستیکه حق تعالی در ایام ماه آزاد میکرداند بندگان بسیار
از آتش جهنم برای حرمت ماه مبارک رمضان و بسند بسیار معتبر منقولست
که حضرت صادق علیه السلام در شب آخر ماه شعبان و شب اول ماه رمضان این دعا را
میخواندند اللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْاٰنَ وَجَعَلْتَهُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنَا فِيهِ وَسَلِّمْهُ لَنَا وَ
تَسَلَّمْ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ يَا مَنْ اَخَذَ الْقَلِيلَ وَشَكَرَ الْكَثِيرَ اَقْبَلْ مِنِّي
الْيَسِيرَ اللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِي اِلٰى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَمِنْ كُلِّ مَا لَا يُحِبُّ
مَانِعًا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ عَفَى عَفْوًا عَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ
يَا مَنْ

يا من لم يؤاخذني بارتكاب المعاصي عفوك عفوك عفوك يا كريم الهي
وعظمني فلم اتعظ وزجرتني عن محارمك فلم انزجر فما عذري فاعف
عني يا كريم عفوك عفوك اللهم اني اسالك الراحة عند الموت و
العفو عند الحساب عظم الذنب من عبدك فليحسن العفو من عندك يا
اهل التقوى ويا اهل المغفرة عفوك عفوك اللهم اني عبدك بن عبدك
ابن امتك ضعيف فقير الى رحمتك وانت منزل الغنى والبركة على
العباد قاهر مقتدر احصيت اعمالهم وقسمت ارزاقهم وجعلتهم
مختلفة السنتهم والوانهم خلقا من بعد خلق لا يعلم العباد علمك
ولا يقدر العباد قدرتك وكلنا فقراء الى رحمتك فلا تصرف عني
وجهك واجعلني من صالح خلقك في العمل والامل والقضاء والقدر
الهي ابقني خير البقاء وافني خير الفناء على موالاة اوليائك ومعاداة
اعدائك والرغبة اليك والرهبة منك والخشوع والوقار والوفاء
والتسليم لك والتصديق بكتابك واتباع سنة رسولك اللهم
ما كان في قلبي من شك او ريبة او سمعة او شقاق او نفاق او كفر
او فسوق او عصيان او عظمة او شيء لا تحب فاسئلك يا رب ان
تبدلني مكانه ايمانا بوعدك ووفاء بعهدك ورضا بقضائك وزهدا

فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَآثِرَةً وَحُبًّا بَيِّنَةً وَتَوْبَةً نَصُوحًا أَسْأَلُكَ
ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ إِلٰهِي أَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تَعْفُو فَكَأَنَّكَ لَمْ تَرَ وَمِنْ كَرَمِكَ
وَجُودِكَ تُطَاعُ فَكَأَنَّكَ لَمْ تُعْصَ وَأَنَا وَمَنْ لَمْ يَصِلْكَ سُكَّانُ أَرْضِكَ فَكُنْ
عَلَيَّ بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَبِالْخَيْرِ عَوَّادًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
صَلٰوةً دَائِمَةً لَا تُحْصٰى وَلَا تُعَدُّ وَلَا يُقَيِّدُ قَدْرَهَا غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
واما نمازهای مخصوص شبها که باید معتبر وارد شده وعلما ذکر
کرده‌اند شب اول صد رکعت باحمد وتوحید یکمرتبه وبعد از فراغ
هفتاد مرتبه سوره حمد شب دویم پنجاه رکعت باحمد وتوحید و
معوذتین یکمرتبه سیم دو رکعت در هر رکعت حمد وبیست وپنج
مرتبه توحید پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد وپانصد مرتبه توحید
وبعد از فراغ هفتاد مرتبه صلوات بر محمد وال محمد شب ششم چهار رکعت
ودر هر رکعت اول حمد وآیه امن الرسول تا آخر سوره وپانزده مرتبه توحید
ودر دویم حمد وآیه قل انما انا بشر مثلکم وپانزده مرتبه توحید شب هفتم
چهار رکعت ودر هر رکعت حمد ده مرتبه اذا جاء نصر الله شب هشتم
چهار رکعت حمد وآیة الکرسی یکمرتبه وسوره انا اعطیناک الکوثر سه مرتبه
یازدهم هشت رکعت ودر هر رکعت حمد ده مرتبه قل یا ایها الکافرون

دوازدهم

دوازدهم دوازده رکعت ودر هر رکعت حمد ودہ مرتبہ الهکم التکاثر
سیزدهم دو رکعت ودر هر رکعت حمد ویکمرتبہ سورۂ والتین
چهاردهم چهار رکعت ودر هر رکعت حمد وپنجمرتبہ والعصر پانزدهم
چهار رکعت درمیان نماز شام وخفتن ودر هر رکعت حمد ودہ مرتبہ
توحید وبعد از نماز دهم مرتبہ یا ربّ اغفرلنا ودہ مرتبہ یا ربّ انا
ودہ مرتبہ یا ربّ توب علینا وبیست ویکمرتبہ توحید ودہ مرتبہ
سُبْحَانَ اللهِ الَّذِی یُحْیِی الْمَوْتٰی وَیُمِیْتُ الْاَحْیَاءَ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ
شانزدهم دو رکعت ودر هر رکعت حمد ویکمرتبہ ایة الکرسی وپانزدہ
مرتبہ توحید هفدهم دو رکعت ودر هر رکعت حمد وهفتاد ویکمرتبہ
توحید وبعد از نماز هفتاد مرتبہ استغفار هیجدهم دہ رکعت ودر
هر رکعت حمد وپنجمرتبہ توحید نوزدهم دو رکعت ودر هر رکعت
حمد وایة قل اللّٰهم مالک الملک بیستم چهار رکعت ودر هر رکعت حمد
وپانزدہ مرتبہ سورۂ اذا جاء نصر الله بیست ویکم هشت رکعت ودر
هر رکعت حمد ویکمرتبہ توحید ومعوذتین بیست ویدو رکعت ودر
هر رکعت حمد ویکمرتبہ قل یا ایها الکافرون وپانزدہ مرتبہ توحید
بیست وسیم سی رکعت ودر هر رکعت حمد ویکمرتبہ اذا زلزلت

بیست چهارم دو رکعت و در هر رکعت حمد و یکمرتبه سوره اذا جاء نصر الله
بیست و پنجم ده رکعت و در هر رکعت حمد و یکمرتبه الهکم التکاثر بیست
و ششم دو رکعت و در هر رکعت حمد و ده مرتبه آیه آمن الرسول بیست
و هفتم دو رکعت و در هر رکعت حمد و ده سوره سبح اسم ربک الاعلی
بیست و هشتم چهار رکعت و در هر رکعت حمد و یکمرتبه توحید و معوذتین
بیست و نهم ده رکعت و در هر رکعت حمد پنج مرتبه و هر پنج از الهکم
التکاثر و توحید و معوذتین ده مرتبه سوم دو رکعت و در هر رکعت
حمد و ده مرتبه سبح اسم و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل
محمد باب سیم در بیان مجملی از فضایل و اعمال ماه
مبارک رمضان است و در آن هشت فصل است فصل اول
در بیان فضیلت این ماه مبارک بباید دانست که ماه رمضان ماه
خداوند عالمیانست و شریفترین ماهها است چنانچه بسند معتبر
از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله در آخر
ماه شعبان خطبه میخواندند و فرمودند ایها الناس بدرستیکه
روکرده است بسوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش و ماهیت
که نزد خدا بهترین ماهها است و روزهایش بهترین روزها است

و شبهایش

وشبهایش بهترین شبهاست وساعتهای او بهترین ساعتها
وانما هیست که خوانده اند شما را دران بسوی ضیافت خدای شما و کردیده اید
دران از اهل کرامت خدا نفسهای شما دران ثواب تسبیح دارد وخواب
شما ثواب عبادت دارد وعملهای شما دران مقبولست ودعای شما
دران مستجابست پس سوال کنید پروردکار خود بنیتهای
درست ودلهای پاکیزه از کناهان وصفات ذمیمه کر توفیق دهد شما
برای روزه داشتن آن وتلاوت کردن قران دران بدرستیکه شقی
وبدعاقبت کسیست که محروم کردد از آمرزش خدا در ینماه عظیم ویاد
کنید بکرسنکی وتشنکی شما در اینماه کرسنکی وتشنکی روز قیامت را
وتصدق کنید بر فقیران ومسکینان خود وتعظیم نمائید پیران خود را
ورحم کنید کودکان خود را ونوازش نمائید خویشان خود را وتکاه
دارید زبانهای خود را از انچه نباید کفت وبپوشید دیدهای خود را از انچه
حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن وباز دارید کوشهای خود را
از انچه حلال نیست شما را شنیدن آن ومهربانی کنید بایتیمان مردم
تا مهربانی کنند بایتیمان شما بعد از شما وباز کشت کنید بسوی خدا
از کناهان خود وبلند کنید بسوی خدا دستهای خود را بدعا در اوقات

نمازهای خود زیرا که وقت نمازها اجرترین ساعتها نظر میکند خشم
در این اوقات برحمت بسوی بندگان خود و جواب میگوید ایشانرا
هرگاه او را مناجات کنند و لبیک میگوید ایشانرا هرگاه او را بخوانند
و مستجاب میگرداند هرگاه او را دعا کنند ای گروه مردمان بدرستیکه
جاهای شما در کردهای شما است پس از گرو بدآورید بطلب
آمرزش از خدا و پشتهای شما کرانباد است از گناهان شما پس بکار
کردانید آنها بطول دادن سجدها و بدانید که حقتعالی سوگند یاد کرده
بعزت خود که عذاب نکند نمازگذاردندگان و سجده کنندگان را و نترساند
ایشانرا از آتش جهنم در روز قیامت ایها الناس هر که از شما افطار
نماید روزه دار مؤمنی را در این ماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب
بنده آزاد کردن و آمرزش گناهان گذشته پس بعضی از صحابه گفتند
یا رسول الله همه ما قدرت بر این نداریم حضرت فرمود که بپرهیزید از
آتش جهنم باظاهر فرمودن روزه داران اگرچه بنصف دانه خرما باشد
و اگرچه بیکشربت آب باشد بدستی که خدا این ثواب کو را می دهد
که چنین کند اگر قادر نباشد از این نباشد ایها الناس هر که خلق خود را
در این ماه نیکو گرداند بر صراط بگذرد در روزی که قدمهای مردمان
بر آن

بران نفرزد و هر که سبک کرداند خود در اینماه خدمت غلام و کنیز خود را
حق تعالی در قیامت حساب او را آسان کرداند و هر که در این ماه شر
خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود از و باز دارد و هر که
در اینماه یتیم بی پدر را کرامی دارد خدا او را در قیامت کرامی دارد
و هر که در اینماه صله و احسان کند هر خویشان خود خدا وصل کند او را
برحمت خود در قیامت و هر که در اینماه قطع احسان کند از خویشان خود
خدای عزوجل در قیامت قطع رحمت خود از و بکند و هر که غاز سنق
در اینماه بکند حق تعالی بر او برات بیزادی از آتش جهنم بنویسد و هر که
در اینماه نماز فریضه بجی بکند خدا عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب
در ماههای دیگر کرده شود و هر که در اینماه بسیار صلوات فرستد
بر من و آل من خدا سنگین کرداند ترازوی عمل او را در روزی که ترازوها
اعمال سبک باشند و کسیکه یک آیه از قران در اینماه بخواند ثواب کسی را
که در ماههای دیگر ختم قران کرده باشد ایها الناس بدستی که در
بهشت در اینماه کشاده است پس سوال کنید از پروردگار خود که بروی
شما نه بندد و درهای جهنم در اینماه بسته است از خدا سوال کنید بر شما
نکشاید و شیاطین را در اینماه غل میکنند پس سوال کنید هرگز مسلط بر شما

نکرده اند و ایضاً از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که در ماه مبارک
رمضان خطبه خواندند و فرمود ایها الناس اینماهیست که خدا انرا بر
سایر ماههای فضیلت و زیادتی داده است مانند فضیلت ما اهل بیت
بر سایر مردم و در اینماه کشوده میشود درهای آسمان و درهای بهشت
و درهای رحمت و بسته میشود درهای جهنم و در این ماه شنیده
میشود نداهای مؤمنان و مستجاب میگردد دعاهای ایشان و رحم میکنند
گریهای ایشان از در این ماه شبی هست که در آنشب ملائکه از آسمان بزمین می
آیند و سلام میکنند بر مردان و زنان روزه دار برخیزند بر در کار خود تا طلوع
صبح و آنشب قدر است که حق تعالی مقدر کرده است در آنشب ولایت و امامت
مرا پیش از آنکه آدم را خلق کند بدو هزار سال و عبادت آنشب بهتر است
از عبادت هزار ماه و روز دوزش بهتر است از ماه ایها الناس بدستیکه
افتاحهای ماه رمضان و ماههای آن طالع میشوند بر مردان و زنان روزه
دار با رحمت و اینماه شما مانند ماههای دیگر نیست روزهایش بهترین
روزها است و شبهایش بهترین شبها است و دیوان و شیاطین در اینما
غل کرده در زندانند و زیاد میکند خدا در اینماه روزیها و عمرها و
میفرستد و مقدر میکرداند در اینماه حاجیان بیت الله را و در اینماه

حتغلل

حقتعالی دوست میکند بسوی اهل ایمان بامرزش و فیروزی و رحمت و
روزی و خشنودی خداوند جزا دهنده ای روز دار پس تدبیر کار
خود کن بدستیکه در ایام ماه مهمان پروردگار خودی نظر کن و تامل
نما که چگونه خواهی بود در شب خود و در روز خود و چگونه نگاه میداری
اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار خود پس نظر کن
که شبها در خواب نباشی و در روزها غافل از یاد خدا نباشی پس زود
ماه و گناهان تو بر تو باقی مانده باشد پس در آن هنگامی که روزه
داران مزدهای خود را گیرند تو از جمله زیانکاران باشی و در وقتیکه
بکرامت اقای خود فایز گردند تو از جمله محرومان باشی و در روزی
که سعادتمند گردند بمجاورت دوستان پروردگار خود تو از ماندگان
باشی این روز اگر ترا اقای تو از نگاه خود برگرداند بکدام در گاه رو
خواهی آورد و اگر محروم گرداند ترا از پروردگار تو کی روزی خواهد داد
ترا و اگر او ترا خوار کند کی ترا گرامی خواهد داشت و اگر او ترا ذلیل
کند کی ترا عزیز خواهد و اگر او ترا واگذارد کی ترا یاری خواهد کرد
و اگر او ترا از بندگان خود قبول نکند بندگی کدام خداوند ترا خواهی کرد
و اگر او لغزشها و گناهان ترا نیامرزد امید بکه خواهی داشت برای

اختیار م

امرزش گناهان خود و اگر حق خود را کرتو واجب گردانید از تو طلبنماید
چه جواب دهد برابر او خواهی گفت ای روزه دار تقرب بجوی بسوی خدا
بتلاوت کردن کتاب خدا در شبها و روزهای این ماه زیرا که کتاب خدا
شفاعت کننده ایست که شفاعت او را قبول می کنند و در قیامت
شفاعت میکند برای آنها که تلاوت آن کرده اند پس بالا میبرند بر درجات
بهشت بقدر تلاوت آیات قرآن ای روزه دار بشارت باد ترا اگر هر نفسی
که در این ماه میکشی ثواب تسبیحی در نامه عمل تو می نویسند و خواب تو
در این ماه عبادتست و طاعت تو در این ماه مقبولست و گناهان تو در این
ماه امرزیده است و اوزارهای تو بدعا در این ماه شنیده شده است
بمناجات و زاری که با خدا میکنی که بر تو رحم می کند بدرستیکه شنیدم
از جیب خود رسول خدا صلعم که خداوند عالمیان را در هر شب از شما
ماه مبارک رمضان آزاد کرده هاست از آتش جهنم که عدد ایشان را
بغیر از خدا کسی نمیداند چون آخر ماه میشود در آن شب میامرزد مثل آنچه در جمیع
امرزیده است و ایضا فرمود که هر که ماه رمضان را روزه دارد و نفس خود را
از چیزهائی که خدا حرام گردانیده نگاهدارد البته بهشت او را واجب گردد و هر که
در این ماه روزه دارد و نفس خود را از چیزهائی که خدا حرام گردانیده و در نهج

شیا از شبهای آن افطار بحرام نکند البته داخل بهشت گردد پس
حضرت امیرالمؤمنین ع فرمود که شنیدم از سید انبیا که فرمود بهترین
اوصیاء پیغمبران و بهترین ماهها شهید خواهد گفتم بهترین ماهها
کدام است و بهترین اوصیا کیست فرمود که بهترین ماهها ماه رمضان
و بهترین اوصیا تو ئی یا علی گفتم یا رسول الله این البته خواهد شد فرمود
بلی بحق پروردگارم بدرستیکه بر انگیخته میشود بدبخت ترین امتان
مر جفت پی کند ناقه صالح و ضربتی بر سر تو خواهد کرد ریش تو از
خون سرت خضاب خواهد شد پس مردم شروع بگریه و فغان کردند
و حضرت از منبر بزیر آمد و ایضا از حضرت رسول ص منقولست بسندهای
معتبر که فرمود ایها الناس هر که دوست دارد که شود برادر و ماه رمضان پس روزه
دارد روز آنرو بایستد بنماز و عبادت قدر مقدری از شبان روز
در اوقات فضیلت بجا آورد و مبادرت کند بنماز جمعه آن و بامداد
بنماز عیدان حاضر شود پس دریافته خواهد بود ثواب شب قدر را
و غفران محکرده بجایزها و بخششهای بزرگ خدا و بخششهای خدا مانند
بخششهای مردم نیست فصل دویم در بیان حقیقت روزه و آنچه در آن معتبر است بدانکه روزه باز داشتن خود است از چیزی چند

کرد روزه را میشکند از طلوع صبح تا برطرف شدن آن شرخی از جانب
مشرق بنا بر مشهور یا پنهان شدن قرص آفتاب یعنی برطرف شدن
شعاع آن از کوهها و عمارات مرتفعه و قول اول احوط است بانیت قربة
پس باید که بداند آن چیزها را تا نیت تواند کرد و چون میان علما اختلاف
بسیار هست در انها اگر قصد کند که ترک کند همه برای رضای خدا ظاهر
کافی باشد اما بهتر آنست متیقن باشد وجوب ترک آنها قصد ترک
آنها کند بعنوان وجوب و اگر خلافی باشد قصد ترک کند احتیاطا و اگر
بیندیشد مکروه باشد قصد ترک آنها کند مستحبا و اگر قصد ترک جمیع محرمات
ضمن کند بهتر است و اما آنها که واجبست ترک آنها کردن [illegible]
چیزی خوردن و چیزی آشامیدن است و چیزی که خوردن و آشامیدن
ان متعارف و معتاد است خلافی نیست که مبطل صوم است و موجب قضا و
کفّاره هر دو میشود و اگر بعنوان معتاد بخورد و اگر بغیر معتاد باشد مانند
انکه دود و مانند باکوش بچکاند چیزی را که بحلق داخل شود محل خلافست همچنین
خلافست در خوردن و آشامیدن چیزی چند که معتاد مردم نباشد مانند سنگ
وچوب و خاک و کیاهها و آب فشرده میشود از کیاهها و غیر و اظهر آنست
که اگر بعنوان معتاد باشد اجتناب ازان واجبست و احوط انست که اگر بکند

قضا

قضا و کفاره بعمل آورد سیم جماع کردن در قبل زنست مطلقا خواه انزال
شود و خواه نشود فعل آن موجب قضا و کفاره میشود بخلاف و جماع در دبر
زن هرگاه انزال شود روزه را باطل کند و قضا و کفاره لازم شود و مشهور
آنست که جماع در دبر زن بدون انزال و مبطل صوم و موجب قضا و کفاره است
و بعضی مبطل نمیدانند چه ادله باقی میماند نست بر جنابت تا صبح و اشهر
و اقوی آنست که مبطلست و موجب قضا و کفاره است و بعضی مبطل
نمیدانند و بعضی قضا تنها واجب دانسته اند و احوط آنست که اگر زن حایض
پاک شود پیش از صبح غسل بکند و اگر نکند احوط آنست که غسل کند بعد از صبح
و آنروز را روزه بدارد و قضا نیز بکند و اگر جنب را غسل متعذر باشد
احوط آنست که تیمم کند و تیمم را نشکند تا صبح شود و خواب اول بعد از
جنابت در حالی که نیت غسل کردن داشته باشد و احتمال بیدار شدن دهد
جایز است و مشهور آنست که اگر تا صبح بیدار نشود قضای آنروز بر آن
واجبست و بعضی واجب دانسته اند و آن احوط است و مشهور آنست
که اگر تا صبح بیدار نشود قضای آنروز بر آن واجب است و بعضی واجب دانسته
اند و آن احوط است و مشهور آنست که اگر بخوابد تا صبح شود و نیت
غسل نداشته بر او قضا و کفاره لازم است و این احوط است اگرچه دلیلش

سخنی هست و مشهور در خواب دویم وجوب قضا است و این قول اقوی است
بلکه خلافی در آن ظاهر نیست و جمعی از اعاظم را اعتقاد آنست که در خواب
سیم جنب هرگاه بصبح رسد قضا و کفاره هر دو واجبست و اقوی عدم
وجوب کفاره است و بعضی از متاخرین ما را اعتقاد آنست که خواب بعد از بیدار شدن
احتلام حکم خواب دویم دارد چنانچه والد مرحوم فقیر اختیار نموده است و این
احوط بلکه خالی از قوتی نیست و بدانکه در روزهای دیگر غیر ماه مبارک
رمضان نیز خلافست که آیا باید که صبحرا پاک در یابد و حق اینست که در قضای
ماه مبارک نیز میباید صبح جنب نباشد و در غیر قضا احوط آنست که اگر صبح
ظاهر نباشد و واجب معین نباشد آنروز روزه ندارد و اگر معین باشد
آنرا روزه بدارد و قضا نیز بکند اما اگر عمدا کرده باشد دور نیست که
کفاره در کار نباشد و اگر بدهد احوط است و در روزه سنت اگر بر جنابت
عمدا بماند تا صبح و پیش از زوال غسل کند و نیت روزه بکند بگمان فقر روزه اش
صحیحست و در واجب معین اگر عمدا نیت را ترک کند و پیش از زوال نیت
مشهور آنست که روزه اش باطلست و قضا می کند تا زوال نیت میتواند کرد و در واجب
غیر معین تا زوال نیت میتواند کرد و در واجب غیر معین و اگرچه قضای ماه
رمضان باشد و روزه سنت خلافی نیست و اگر در شب نیت نکرده و مفطری

بعمل نیاورده

بعمل نیاورده تا اول زوال نیت میتواند کرد و بعد از زوال خلافست و بعضی
گفته اند تا نزدیک بشام نیت می تواند و جمعی از محققین علما باین قایل
شده اند و نزد فقیر اقوی است و بعضی گفته اند که بعد از زوال نیت نمی تواند
کرد و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزه تمام دونده دارد
و اگر بعد از زوال نیت کند ثواب روزه نیت تا شام را دریابد پنجم
رسانیدن غبار غلیظ است بحلق و بعضی را از موجب قضا و کفاره میدانند
و بعضی قضای تنها و بگمان فقیر مبطل نیست و احوط رعایت مشهور است
و بعضی از متاخرین ملحق ساخته اند بغبار غلیظ که ازان اجزا منفصل شود
چون دود تنور و بخار دیگ و اظهر عدم بطلانست و احوط اجتنابست
حتی از دود تنباکو ششم استمناست یعنی طلب نزول منی کردن با
حصول آن موجب قضا و کفاره است و مشهور آنست که هر گاه ملاعبه و ملامسه
کند و انزال شود روزه باطل میشود و قضا و کفاره لازم است و بعضی درین تامل
نموده اند خصوصا وقتی که نسبت بحلال خود باشد و عادت آن انزال نباشد و احوط
بلکه اقوی است وجوب قضا و کفاره و مطلقا بنظر کردن بزن حلال یا احرام
یا صدای او را شنیدن یا بخیال خود در آوردن هر گاه باعث آمدن منی شود
و قصد انزال نداشته باشد و بان معتاد نباشد خلافست و اظهر عدم وجوب

قضا و کفاره است هفتم قی کردن است عمدا و اکثر موجب قضای تنها
میدانند و بعضی قضا و کفاره هر دو واجب میدانند و بعضی هیچیک را
واجب نمیدانند و مسئله مشکلست و وجوب قضای تنها خالی از قوتی نیست
و مشهور آنست که هر کامق بیاختیار اید بر او قضا نیست و بعضی قضا را
واجب دانسته اند و اینقول ضعیفست هشتم حقنه است و بعضی
موجب قضا و کفاره هر دو دانسته اند و بعضی قضای تنها و بعضی حرام
دانسته اند و موجب هیچیک ندانسته اند و بعضی حقنه مایع را موجب قضا
دانسته اند و اینقول اقوی است و احوط آنست که بدون ضرورت حقنه
بمایع نکنند و اگر بکنند قضا بکنند و اشهر و اقوی آنست که جکانیدن دارد
بدکوش موجب فساد صوم نمیشود و سعوط در بینی هرگاه تعدی بحلق
نکند ایضا اقوی است که جایز باشد و بعضی موجب قضا و کفاره دانسته اند
اگر بحلق برسد نهم دروغ گفتن بر خدا و رسول خدا و ائمه هدی
است یا انکه حدیث دروغی نقل کند یا مسئله خلاف واقعی بگوید بلکه کسی
اهلیت مسئله گفتن نداشته باشد مسئله بگوید در آن شکی نیست و بعضی
در دون موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی میگویند موجب فساد صوم نمیشود
و مطلقا قوتی نیست و احوط آنست که اگر بکند قضا بکند و کفاره بدهد

سر فرو بردن در آب وجمعی آنرا موجب قضا و کفاره میدانند
و بعضی موجب قضا نمیدانند و بعضی حرام میدانند و موجب هیچ یک
ندانند و بعضی مکروه میدانند و اظهر حرمت است و عدم وجوب قضا
و کفاره و بعضی گفته اند که اگر سر در آب فرو برد تا کردن و بدن بیرون
آب باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوط است و بعضی گفته اند که اگر
فرو برده نافذ سر را دفعة هر چند مناسبت مو بیرون باشد باز حکم ارتماس
دارد و این احوط و احوط آنست که در روز سنت نیز سر را در آب فرو
نبرد و بعضی تجویز کردن و احوط ترک است یازدهم بلغمی که از سینه
بر آید یا از دماغ فرود آید در فرو بردن آن علما را سه قول است قول اول
جواز ابتلاع اگر بیرون آید از سینه مادام که از دهن منفصل نشود و علامت
جواز آنقسم دیگر دویم جواز ابتلاع هر دو قسم مادام که بدهن نرسد
و تحریم ابتلاع هر دو هرگاه بدهن برسد سیم جواز کشیدن از سینه
و سر و جواز فرو بردن مادام که از سینه دهن جدا نشود و جمعی که حکم
بفساد کرده اند یعنی بقضای شما قایل شده اند و بعضی کفاره را نیز قایل
می داشند و بعضی بکفاره جمع قایل شده اند و گمان فقیر آنست که هیچ یک
لازم نمیشود اما الحیاط بعد از آنکه بعضای دهن بیاید فرو نبرد دوازدهم

مشهور میان علما آنست که مکروهست زن دوزه در میان اب بنشیند
و بعضی گفته اند که هر گاه تا کمر در آب بنشیند قضا بر او لازم است و بعضی
کفاره را لازم دانسته و اول اظهر است و خوابیدن قندران و مصطکی که آبش
بحلق رود بعضی حرام دانسته و بعضی موجب قضا دانسته اند و اظهر جواز است و مشهور
میان علما آنست که اگر کسی گمان نداشته باشد که شب باقیست بلکه اگر شک
هم داشته باشد جایز است خوردن و اشامیدن تا صبح مشخص شود و اگر
معلوم شود که صبح بوده است در انوقت که خورده و اشامیده اگر ملاحظه
کرده باشد قضا واجب نیست و اگر ملاحظه نکرده باشد و خورده باشد
قضا واجبست و کفاره واجب نیست و اگر کسی مضمضه کند جهت وضوی
نماز واجب و آب بی اختیار بحلقش رود قضا بر او واجب نیست و اگر
جهت نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا بر او واجبست و اگر عبث مضمضه کند
و آب بحلقش رود جمعی قضا را واجب دانسته اند و این احوطست و اظهر عدم
وجوبست لمطلقات و در روایتی وارد شده است که بعد از مضمضه سر مرتبه
آبدهان را بیندازد و این احوطست فصل سنبم در سنتها و آداب
روزه است مکروهست دوزه دار را بوسیدن زنان و دست بدن ایشان
مالیدن و دست بازی کردن با ایشان و اقرب آنست که کراهت مخصوص

بقوی

تصور نیست که اینها محرک شهوت او باشد و خوف وقوع در جماع نداشته
باشد و مکروهست بچشم کشیدن چیزی که اثر اطعمی باشد که بحلق
رسد یا دردان مشکی باشد و مشهور کراهیت بیرون آوردن خونیست
از بدن که باعث ضعف باشد و در حجامت احتیاط بیشتر باید کرد و همچنین
داخل شدن حمام که مضعف باشد و مکروهست بوئیدن گلها خصوصًا
نرجس و بهتر آنست که مشکرا هم نبوید و سایر بویهای خوش مکروه نیست
بلکه سنّتست و از حضرت صادق ع منقولست که طیب تحفه صایم است
و فرمود هر روز روزه داری که در اوّل روز خود را خوشبو کند عقلش زایل
نگردد و اشهر و اقوی آنست که بوئیدن ریحه غلیظه مفطر نیست و بعضی
گفته اند که بوئیدن ریحه غلیظه که بخوف رسد موجب قضا و کفّاره میشود
و احوط آنست که بوی خوش سائیده که بدماغ بالا رود نبوید چنانچه ذکر رفت
وارد شده است و مکروهست که صایم جامه که ملاصق بدنست تر کند
و مکروهست که زن صائمه در آب ننشیند چنانچه گذشت و از حضرت صادق ع
منقولست که هر گاه روزه داری باید که روزه باشد گوش تو و چشم تو و
موی تو و پوست و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات
و فرمود که باید روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد و ایضًا از آنحضرت

منقولست کر فرمود روزه نه همین از خوردن و آشامیدنست تنها بلکه باید
که در روز روزه نگاه دارید زبان خود را از دروغ و بیهوده شنیدن و دیدهای
خود را از حرام و با یکدیگر نزاع مکنید و حسد مبرید و غیبت مکنید و معاله
مکنید و سوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست نیز مخورید و دشنام
مدهید و فحش مگویید و ستم مکنید و بخردی مکنید و دلتنگ مشوید
و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز فراموش باشید از آنچه نباید گفت و صبر
کنید و راست گو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار
بد و دروغ و افترا و خصومت کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت کردن
و سخن چینی کردن و خود را مشرف بر آخرت دانید و منتظر فرج و ظهور
قایم آل محمد ص باشید و آرزومند ثواب های آخرت باشید و توشه اعمال
صالحه برای سفر آخرت بردارید و بر شما باد بارام دل و ارام تن و خضوع
و خشوع و شکستگی و مذلت و مانند بنده کر از آقای خود ترسد ترسان
باشید از عذاب خدا و امیدوار باشید رحمت او را و باید کر پاک باشد
دل تو ایروزه دار از عیبها و باطن تو از جهلها و مکروهها و پاکیزه باشد
بدن تو از گناهها فنها و بپرهیزی بجوئید بسوی خدا از آنچه غیر او است و در روزه
ولایت خود را خالص کردانی از برای او و خاموش باشی از آنچه حق تعالی نهی

کرده است

کرده است ترا ازان در اشکار و پنهان و بترس از خداوند تعالی از انچه سزاوار
ترسیدن اوست در پنهان و اشکار و بخشی روح و بدن خود را بخدای
عزوجل در ایام روزه خود و فارغ کردانی از برای محبت او و یاد او و بدن
خود را بکار فرمائی در انچه خدا ترا امر کرده است بان و خوانده است
بسوی ان اکر همه اینها را بعمل اوری انچه سزاوار روزه داشتن است بعمل
اورده و فرمودهٔ خدا را اطاعت کرده و انچه کم کنی از انها که بیان کردم
از برای تو بقدر ان از روزهٔ تو کم میشود و از فضل ان و ثواب ان بدستی
که پدرم گفت رسول ص شنید که زنی در روز جاریهٔ خود را دشنام داد
حضرت طعامی طلبید و انزا گفت بخور زن گفت من روزه ام فرمود که چگونه
روزه و حال انکه جاریه را دشنام دادی و دروغ از خوردن و اشامیدن تنها
نیست بدستیکه حقتعالی روزه را حجابی کردانیده است از سایر امور
قبیحه از کردار بد و گفتار بد و چه بسیار کند روزه داران و بسیار ند کرسنکی
کشندکان و حضرت امیر المؤمنین ع فرمود که چه بسیار روزه داری که بهرهٔ
نیست او را از روزه بغیر از تشنکی و کرسنکی و چه بسیار عبادت کنندهٔ که
نیست او را بهره از عبادت بغیر تعبای خوشا زیرکانی که خوابهایشان بهتر
از بیداری عبادت احمقانست و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه

داشتن بخردان است زیرا که خواب مقربان چون بر نیت صحیح و قلب طاهر
واقع میشود از جملهٔ عبادات ایشان است بلکه ارواح ایشان در عالم قدس
با ارواح انبیا و اوصیا و خلص مؤمنان محشور میگردند و بر اسرار غیب
بر و یای صادقه مطلع می گردند و راحی از راههای قرب ایشان است
و افطار خردمندان چون از روی دانائیست و بوجهی که حق تعالی خواسته
افطار می نمایند بهتر است از روزهای احمقان که روزه را دستگاه خود
فروشی کرده اند و بریا و عجب ممزوج می گردانند و بشرایط صوم عمل نمی کنند
فصل چهارم در بیان آداب دخول ماه مبارک رمضان است سنت است
طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت امام جعفر
صادق ع منقولست که چون هلال ماه رمضان را دیدی اشاره بسوی هلال
مکن و رو بقبله کن و دستها را بسوی آسمان بلند کن و خطاب کن ماه را
و بگو ربی و ربك الله رب العالمین اللهم اهله علینا بالامن والایمان
والسلامة والاسلام والمسارعة الی ما تحب وترضی اللهم بارك لنا
فی شهرنا هذا وارزقنا خیره وعونه واصرف عنا ضره وشره وبلاءه
وفتنته وبهترین دعاهای هلال دعای صحیفه کامله است و ابن عقیل رحمه الله
این دعا را در وقت رویت هلال واجب دانسته است الحمد لله الذی خلق فی

وخلقه

وخلقك وقدر مناذلك ومجعلك مواقيت للناس اللهم اهله علينا لاهلال الامن
اللهم اهله علينا بالسلامة والاسلام واليقين والايمان والبر والتقوى
والتوفيق لما تحب وترضى ودر شب اول ماه جماع باحلال خود سنت است
وغسل در شب اول سنت است واز حضرت صادق ع منقول است كه هر كه
غسل كند در شب اول ماه رمضان در ظرف جادى وسى كف آب بر سر ريزد
بالطهارت معنوى باشد تا ماه رمضان آينده و در حديث ديگر فرمود كه هر كه
در اول ماه رمضان غسل كند غمارش بدن در آن سال باو نرسد وايضا منقول
است كه چون ماه رمضان داخل مى شد حضرت صادق ع فرزندان خود را
وصيت مى فرمود كه اهتمام كنيد و سعى نمائيد در اين ماه در عبادت كه در اين
روزها قسمت ميشود واجلها وعمرها نوشته مى شود وحاجيان در اين ايام
مقدد ميشوند و در اين ماه شبى هست كه بهتر است از هزار ماه واز حضرت
امير المومنين ع منقول است كه بر شما باد در ماه رمضان باستغفار و دعا
بدرستيكه دعا دفع ميكند بلا را از شما واستغفار محو ميكند گناهان
شما را و فرياد حضرت امام حسين ع در شب اول ماه سنت است واز
حضرت صادق ع منقول است كه هر كه در شب اول ماه رمضان يا شب ميان يا شب
آخر زيارت آن حضرت بكند گناهان او بريزد مانند برك از درختان و از گناه

بیرون اید مانند روزی که از مادر متولد شده است وخدا ثواب حج وعمره
او را عطا کند وایضا از انحضرت منقولست که هر که در هر شب ماه رمضان سوره
انا انزلناه در نماز نافله بخواند در امان از بلاها محفوظ گردد وبروایت دیگر از آن
حضرت منقولست که هر که در شب اول ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بجا آورد
و در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و سوال کند که حق تعالی از وکفایت
شر بکند خدا او را کفایت از انچه می ترسد در یقاء و لحظ کند او را از انچه می ترسد
واز بیماریها و دردها و این نماز نشسته میتوان کرد و سوره را از روی قرآن می
توان خواند واگر در شب اول ماه نیت روزه تمام ماه را بکند و باز هر شب نیت کند
بهتر است و نیت چنین کند که قصد می کنم که فردا روزه ماه رمضان می دارم وآب
قربة الی الله و در روز اول ماه نیز سنت است که غسل کند در آب جاری و سی
کف آب بر سر ریزد و از حضرت صادق ع منقولست که چون در اول سال
چنین کند از جمیع دردها و بیماریها در تمام سال ایمن باشد و ایضا از آن
حضرت منقولست که هر که در روز اول ماه یکی از کلاب بر روی بزند
خارش و پریشانی نجات یابد و اگر هر روز بکند در آن روز از بلاها ایمن گردد
و هر یک کف کلاب در روز اول ماه بر سر ریزد در امان از مرض سر سال
ایمن گردد و لبند معتبر از حضرت امام محمد تقی ع منقولست که هر که در اول

هر ماه

هر ماه دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله
احد و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه سوره انا انزلناه بخواند بعد از نماز
تصدق کند باینکه میسر شود سلامتی ماه را خریده است و در روز اول
این دعا سنت است اللهم قد حضر شهر رمضان و قد افترضت علینا صیامه
و انزلت فیه القرآن هدی للناس و بینات من الهدی و الفرقان اللهم
اعنا علی صیامه و تقبله منا و سلمه لنا فی یسر منک و عافیة انک علی کل
شیء قدیر و ایضا از حضرت صادق ع منقول است که چون ماه مبارک داخل
میشد حضرت رسول ص این دعا را میخواندند اللهم انه قد دخل شهر رمضان
اللهم رب شهر رمضان الذی انزلت فیه القرآن و جعلته بینات من
الهدی و الفرقان اللهم فبارک لنا فی شهر رمضان و اعنا علی صیامه و سلمه لنا
و تقبله منا و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که هر که نزد داخل
شدن ماه رمضان یعنی دو روز اول یا شب اول دو رکعت نماز بکند و در رکعت
اول بعد از حمد سوره انا فتحنا بخواند و در رکعت دوم هر سوره که خواهد
بخواند حق تعالی جمیع بدیها را تا سال از و دور کرداند و در حفظ خدا باشد
تا سال آینده و در شب اول یا روز اول دعای صحیفه کامله را بخواند که بهترین
دعاهاست و کلینی و شیخ و دیگران بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت

امام موسی کاظم ع فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی دو روز اول
ماه چنانچه علما فهمیده اند این دعا را بخوان و فرمود که هر که این دعا را بخواند برای
رضا خدا و بی شائبه اغراض فاسده و یا در اول سال یا و نرسد فتنه و گرامی و
نرانی که ضرر رساند بدین او یا ببدن او و حق تعالی او را حفظ کند از شر این
در اول سال و اقع میشود از بلاها و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِیْ
دَانَ لَهٗ کُلُّ شَیْءٍ وَبِرَحْمَتِکَ الَّتِیْ وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَبِعَظَمَتِکَ الَّتِیْ تَوَاضَعَ کُلُّ شَیْءٍ
وَبِعِزَّتِکَ الَّتِیْ قَهَرْتَ کُلَّ شَیْءٍ وَبِقُوَّتِکَ الَّتِیْ خَضَعَ لَهَا کُلُّ شَیْءٍ وَبِجَبَرُوْتِکَ الَّتِیْ
غَلَبْتَ کُلَّ شَیْءٍ وَبِعِلْمِکَ الَّذِیْ اَحَاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ یَا نُوْرُ یَا قُدُّوْسُ یَا اَوَّلَ قَبْلَ کُلِّ
شَیْءٍ وَیَا بَاقِیَ بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْلِیَ
الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تُغَیِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْلِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تَقْطَعُ الرَّجَآءَ وَاغْفِرْلِیَ
الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تُنْزِلُ النِّقَمَ وَاغْفِرْلِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تَدِیْلُ الْاَعْدَآءَ وَاغْفِرْلِیَ
الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تَرُدُّ الدُّعَآءَ وَاغْفِرْلِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ یُسْتَحَقُّ بِهَا نُزُوْلُ الْبَلَآءِ وَ
اغْفِرْلِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تَحْبِسُ غَیْثَ السَّمَآءِ وَاغْفِرْلِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تَکْشِفُ
الْغِطَآءَ وَاغْفِرْلِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تُعَجِّلُ الْفَنَآءَ وَاغْفِرْلِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تُوْرِثُ
النَّدَمَ وَاغْفِرْلِیَ الذُّنُوْبَ الَّتِیْ تَهْتِکُ الْعِصَمَ وَالْبِسْنِیْ دِرْعَکَ الْحَصِیْنَةَ الَّتِیْ
لَا تُرَامُ وَعَافِنِیْ مِنْ شَرِّ مَا اُحَاذِرُ بِاللَّیْلِ وَالنَّهَارِ فِیْ مُسْتَقْبَلِ سَنَتِیْ هٰذِهِ اَللّٰهُمَّ

دبه

رَبَّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْاَرَضِيْنَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ اِسْرَافِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَ
جَبْرَئِيلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَسْئَلُكَ
بِكَ وَبِمَا سُمِّيتَ بِهِ يَا عَظِيمُ اَنْتَ الَّذِي تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ وَتَدْفَعُ كُلَّ مَحْذُورٍ وَ
تُعْطِي كُلَّ جَزِيلٍ وَتُضَاعِفُ الْحَسَنَاتِ بِالْقَلِيلِ وَبِالْكَثِيرِ وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ يَا قَدِيمُ
يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَلْبِسْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هٰذِهِ سِتْرَكَ
وَنَصْرَكَ وَبَهْجَةَ نُورِكَ وَاَلْبِسْنِي بِمَحَبَّتِكَ وَبَلِّغْنِي رِضْوَانَكَ وَشَرِّفْ كَرَامَتَكَ
وَجَسِيمَ عَطِيَّتِكَ وَاَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا اَنْتَ مُعْطِيهِ لِاَحَدٍ مِنْ
خَلْقِكَ وَاَلْبِسْنِي مَعَ ذٰلِكَ عَافِيَتَكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوٰى وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوٰى
وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ
تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ اِبْرَاهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسُنَّتِهِ
وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاةِ فَوَفِّنِي مُوَالِيًا لِاَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِاَعْدَائِكَ اَللّٰهُمَّ وَجَنِّبْنِي
فِي هٰذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ بَاعِدْنِي مِنْكَ وَاجْلُبْنِي اِلٰى كُلِّ عَمَلٍ اَوْ
قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ يَا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ وَاَمْنَعْنِي مِنْ كُلِّ
عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي اَخَافُ ضَرَرَ عَاقِبَتِهِ وَاَخَافُ مَقْتَكَ اِيَّايَ عَلَيْهِ
حَذَارَ اَنْ تَعْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي فَاَسْتَوْجِبَ بِهِ نَقْصَ حَظِّي عِنْدَكَ

يا رؤف يا رحيم اللهم اجعلني في مستقبل سنتي هذه في حفظك وفي جوارك
وفي كنفك وجللني ستر عافيتك وهب لي كرامتك عزها دائما وجل ثناؤك
ولا إله غيرك اللهم اجعلني تابعا لصالحي من مضى من أوليائك وألحقني
بهم واجعلني مسلما لمن قال بالصدق عليك منهم وأعوذ بك اللهم
أن يحيط بي خطيئتي وظلمي وإسرافي على نفسي واتباعي هواي واشتغالي
بشهواتي فيحول ذلك بيني وبين رحمتك ورضوانك فأكون منسيا عندك
متعرضا لسخطك ونقمتك اللهم وفقني لكل عمل صالح ترضى به عني وقربني
إليك زلفى اللهم كما كفيت نبيك محمدا صلى الله عليه وآله هول عدوه
فرجت همه وكشفت غمه وصدقته وعدك وأنجزت له عهدك اللهم
فبذلك فاكفني هول هذه السنة وآفاتها وأسقامها وفتنها وشرورها
وآحزانها وضيق المعاش فيها وبلغني برحمتك كمال العافية بتمام دوام النعمة
عندي إلى منتهى أجلي أسئلك سؤال من أساء وظلم واستكان واعترف
أسئلك أن تغفر لي ما مضى من الذنوب التي حصنتها حفظتك وأحصتها
كرام ملائكتك علي وأن تعصمني فيما بقي من عمري إلى منتهى
أجلي يا الله يا رحمن يا رحيم صل على محمد وآل محمد وأنجني كل ما سألتك
ورغبت إليك فيه فإنك أمرتني بالدعاء وتكفلت بالإجابة لي يا أرحم الراحمين

فصل يتخ

فصل پنجم در اعمال هر شب و هر روز ماه مبارک رمضان است
از حضرت صادق و کاظم منقول است که بعد از نماز در ماه مبارک رمضان
این دعا بخواند یا علی یا عظیم یا غفور یا رحیم انت الرب العظیم الذی لیس
کمثله شیء وهو السمیع العلیم البصیر وهذا شهر عظمته وکرمته و
شرفته وفضلته علی الشهور وهو الشهر الذی فرضت صیامه علی
وهو شهر رمضان الذی انزلت فیه القرآن هدی للناس وبینات من
الهدی والفرقان وجعلت فیه لیلة القدر وجعلتها خیرا من الف شهر
فیا ذا المن ولا یمن علیک من علی بفکاک رقبتی من النار فی من تمن علیه
وادخلنی الجنة برحمتک یا ارحم الراحمین و دعای بسیار خوبیست و قلا
شبی یکمرتبه خوانده شود و بسند صحیح منقول است که هر که هر شب
این ماه مبارک این دعا بخواند گناه چهل ساله او امرزیده شود اللهم رب
شهر رمضان الذی انزلت فیه القرآن وافترضت علی عبادک فیه الصیام
صل علی محمد وآل محمد وارزقنی حج بیتک الحرام فی عامی هذا وفی کل عام
واغفر لی تلک الذنوب العظام فانه لا یغفرها غیرک یا ارحم یا علام
و ایضا هر شب هزار مرتبه سوره انا انزلناه سنت خواندن و صد مرتبه
سوره حم دخان اگر میسر شود و سحور خوردن در سحر هر شب ماه مبارک

رمضان مستحبست وازحضرت رسول صمنقولست که ترك نکند امت
من سحر خوردن را اگرچه بیکدانه خرمای ذبون باشد وایضاً آن حضرت
منقولست که حقتعالی وملائکه صلوات می فرستند بر آنها که استغفار می کنند
در سحرها و سحوری خورند پس سحور بخورید اگرچه بیکشربت آب باشد
وبهترین سحور قاووتست وخرما وایضاً فرمود که سحور بخورید اگرچه بیکجرعه
آبی باشد وخدا صلوات ورحمتی فرستد بر سحور خوردنگان واز حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هرکه سوره انا انزلناه در وقت سحور در وقت افطار
بخواند در مابین ایندو حالت ثواب کسی داشته باشد که در راه خدا شمشیر
باشد ودر خون خود غلطیده باشد وگفته اند که اگر نیت روزه را بعد از سحور
بکند بهتر است ودر اول شب تا اخر شب نیت می توان کرد وهمین که میداند
وقصد دارد که فردا روزه میگیرد ولوجهة خدا میگیرد بس است وواجب
افطار سنتست که اول نماز شام را بکنند وبعد ازان افطار کنند مگر آنکه
جمعی انتظار او برند یا گرسنگی وتشنگی بر او غالب باشد ومانع حضور
قلب او باشد در نماز که درین دو صورت افطار را مقدم داشتن بهتر است
ودر وقت افطار سوره انا انزلناه خواندن سنتست چنانچه در اتقی واز حضرت
رسول صمنقولست که هرکه در وقت افطار بگوید یا علیم یا عظیم انت الهی لا
الله

الٰهی غیر لک اغفر لی الذنب العظیم انه لا یغفر الذنب العظیم الا العظیم
از گناهان بیرون دود مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و
از حضرت امام حسن ع منقولست که هر روزه دارید در وقت افطار
دعائی مستجابی هست پس باید در لقمهٔ اول بگوید بسم الله الرحمن الرحیم
یا واسع المغفرة اغفر لی و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسی ع
منقولست که در وقت افطار بگوید اللهم لک صمت و علی رزقک افطرت
و علیک توکلت تا عطا کند خدا بتو ثواب هر کسی که در این روز روزه داشته
است و در روایت دیگر منقولست که حضرت امیر المؤمنین ع در وقت افطار
بدو زانو می نشستند و چون خارا می گذاشتند میگفتند اللهم
لک صمنا و علی رزقک افطرنا فتقبل منا انک انت السمیع العلیم و دعا
معتبره وارد شده است که حضرت رسول ص افطار می کردند بر خرما و آب
یا بر رطب و آب و در حدیث دیگر منقولست که آنحضرت در وقت افطار
ابتدا بحلوا می فرمودند و اگر می یافتند بنبات یا قند یا خرما افطار می کردند
و اگر حاضر نبود باب نیم گرم افطار می کردند و میفرمودند که آب نیم گرم
پاک می گرداند معده را و قوت می دهد صفرا و بینائی را زیاد می کند
و گناهان را می شوید و عروق ساکن میگرداند و صفرای غالب را فرو می نشاند

وقطع می کند بلغم را و اطفای حرارت می کند و صداع را برطرف می کند
و ایضاً از حضرت رسول ص منقولست که هر که برخرمای حلال افطار کند
ثواب نمازش چهارصد برابر مضاعف گردد و از حضرت صادق ع منقولست
که افطار کردن با برادران دلرا میشوید و در حدیث دیگر منقولست که
حضرت امیرالمؤمنین ع دوست می داشت که افطار فرماید بشیر و از حضرت
امام رضا ع منقولست که هر که در وقت افطار یک گرده نان تصدق کند
بر مسکینی خدا گناهان او را بیامرزد و ثواب یکبنده آزاد کردن از فرزندان
اسمعیل در نامه عمل او نوشته شود و بهترین اعمال در روزها و شبها
مبارک رمضان تلاوت قرآنست که بسیار باید خواند چون قرآن در دنیا
نازل شده است و در حدیث است که هر چیز را بهاریست و بهار قرآن ماه
مبارک رمضانست و در ماهای دیگر در هر ماه یکختم قرآن سنتست
و اقلش شش روزست در ماه رمضان هر سه روز یکختم سنتست
و اگر هر روز یکختم قرآن تواند کرد خوبست و در حدیث است که بعضی
از ائمه ع در ینماه چهل ختم و زیاده میکرده اند و اگر هر ختمی را ثواب ثبات بروح
مقدس هر امامی از ائمه ع و رسول خدا و فاطمه زهرا ع هدیه کند ثوابش
مضاعف می گردد و صلوات بر محمد و آل او بسیار می باید فرستاد و استغفار
باید

باید کرد ولا الہ الا اللہ بسیار باید گفت و نافله های شب و دعوذا
ترک نباید کرد و در شبهای طاق ماه مبارک غسل سنت خصوصًا
شب اول و پانزدهم و هفدهم و نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم
و در دهه آخر در شبهای جفت نیز غسل سنت است خصوصًا شب
اخر و در روایتی وارد شده است که در جمیع ماه در هر شب غسل
مستحب و بسند معتبر از حضرت صاحب الامر منقول است که به
شیعیان نوشتند که در هر شب ماه مبارک رمضان اینده عاجز اند
که دعا اینها هر املاتکه میشنوند و برای صاحبش استغفار میکنند
دعای
اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَفْتَتِحُ الثَّنَآءَ بِحَمْدِكَ وَاَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنِّكَ
اَیْقَنْتُ اَنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ فِیْ مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَشَدُّهُ
الْمُعَاقِبِیْنَ فِیْ مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقِمَةِ وَاَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِیْنَ فِیْ مَوْضِعِ
الْكِبْرِیَآءِ وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُمَّ اَذِنْتَ لِیْ فِیْ دُعَآئِكَ وَمَسْئَلَتِكَ فَاسْمَعْ
یَا سَمِیْعُ مِدْحَتِیْ وَاَجِبْ یَا كَرِیْمُ دَعْوَتِیْ وَاَقِلْ یَا غَفُوْرُ عَثْرَتِیْ فَكَمْ
یَا اِلٰهِیْ مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَهَا وَهُمُوْمٍ قَدْ كَشَفْتَهَا وَعَثْرَةٍ قَدْ اَقَلْتَهَا
وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا وَحَلْقَةِ بَلَآءٍ قَدْ فَكَكْتَهَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً
وَلَا وَلَدًا وَلَمْ یَكُنْ لَهُ شَرِیْكٌ فِی الْمُلْكِ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِیْرًا

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهٖ كُلِّهَا عَلٰى جَمِيعِ نِعَمِهٖ كُلِّهَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهٗ
مُضَادَّ لَهٗ فِي مُلْكِهٖ وَلَا مُنَازِعَ لَهٗ فِي أَمْرِهٖ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهٗ فِي
خَلْقِهٖ وَلَا شِبْهَ لَهٗ فِي عَظَمَتِهٖ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهٗ وَحَمْدُهٗ الظَّاهِرِ
بِالْكَرَمِ مَجْدُهٗ الْبَاسِطِ بِالْجُودِ يَدُهُ الَّذِي لَا يَنْقُصُ خَزَائِنَهٗ وَلَا تَزِيدُهٗ كَثْرَةُ
الْعَطَاءِ إِلَّا جُودًا وَكَرَمًا إِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ
كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ
سَهْلٌ يَسِيرٌ اَللّٰهُمَّ إِنْ عَفْوُكَ عَنْ ذَنْبِي وَتَجَاوُزُكَ عَنْ خَطِيئَتِي وَصَفْحُكَ
عَنْ ظُلْمِي وَسَتْرُكَ عَلٰى قَبِيحِ عَمَلِي وَحِلْمُكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْمِي عِنْدَمَا كَانَ مِنْ خَطَائِي
وَعَمْدِي أَطْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهٗ مِنْكَ الَّذِي رَزَقَنِي مِنْ أطمعني
رَحْمَتِكَ وَأَدَّتْنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَّفَنِي مِنْ إِجَابَتِكَ فَصِرْتُ أَدْعُوكَ آمِنًا
وَأَسْأَلُكَ مُسْتَأْنِسًا لَا خَائِفًا وَلَا وَجِلًا مُدِلًّا عَلَيْكَ بِمَا قَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ
فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ
بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرَ مَوْلًى كَرِيمًا أَصْبَرَ عَلٰى عَبْدٍ لَئِيمٍ مِنْكَ عَلَيَّ يَا رَبِّ إِنَّكَ
تَدْعُونِي فَأُوَلِّي عَنْكَ وَتَتَحَبَّبُ إِلَيَّ فَأَتَبَغَّضُ إِلَيْكَ وَتَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ
كَأَنَّ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ ذٰلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالتَّفَضُّلِ
عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجُدْ عَلَيَّ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ

أَنْتَ

إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مَالِكِ الْمُلْكِ مُسَخِّرِ الرِّيَاحِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ دَيَّانِ
الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى عَفْوِهِ
بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى طُولِ أَنَاتِهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا يُرِيدُ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بَاسِطِ الرِّزْقِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ الَّذِي بَعُدَ فَلَا يُرَى وَقَرُبَ فَشَهِدَ النَّجْوَى تَبَارَكَ وَتَعَالَى
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَلَا شَبِيهٌ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهِيرٌ يُعَاضِدُهُ
قَهَرَ بِعِزَّتِهِ الْأَعِزَّاءَ وَتَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءُ فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِي يُخْفِي حِينَ أُنَادِيهِ وَيَسْتُرُ عَلَيَّ عَوْرَةً وَأَنَا أَعْصِيهِ وَيُعْظِمُ النِّعَمَ عَلَيَّ
فَلَا أُجَازِيهِ فَكَمْ مِنْ مَوْهِبَةٍ هَنِيئَةٍ قَدْ أَعْطَانِي وَعَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي
وَبَهْجَةٍ مُونِقَةٍ قَدْ أَرَانِي فَأُثْنِي عَلَيْهِ حَامِدًا وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
لَا يُهْتَكُ حِجَابُهُ وَلَا يُغْلَقُ بَابُهُ وَلَا يَرُدُّ سَائِلَهُ وَلَا يُخَيِّبُ آمِلَهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنْجِي الصَّالِحِينَ وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ
وَيُهْلِكُ مُلُوكًا وَيَسْتَخْلِفُ آخَرِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّالِمِينَ
مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ نَكَّالِ الظَّالِمِينَ صَرِيخِ الْمُسْتَصْرِخِينَ مَوْضِعِ حَاجَاتِ
الطَّالِبِينَ مُعْتَمَدِ الْمُؤْمِنِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَرْعَدُ السَّمَاءُ وَسُكَّانُهَا
وَتَرْجُفُ الْأَرْضُ وَعُمَّارُهَا وَتَمُوجُ الْبِحَارُ وَمَنْ يَسْبَحُ فِي غَمَرَاتِهَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

الَّذِي هَدٰنَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدٰنَا اللّٰهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
يَخْلُقُ وَلَا يُخْلَقُ وَيَرْزُقُ وَلَا يُرْزَقُ وَيُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ وَيُمِيتُ الْاَحْيَاءَ وَ
يُحْيِي الْمَوْتٰى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَمِينِكَ وَصَفِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَ
خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحَافِظِ سِرِّكَ وَمُبَلِّغِ رِسَالَاتِكَ اَفْضَلَ وَاَحْسَنَ
وَاَجْمَلَ وَاَكْمَلَ وَاَزْكٰى وَاَنْمٰى وَاَطْيَبَ وَاَطْهَرَ وَاَسْنٰى وَاَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ
وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَاَبْنِيَائِكَ
وَرُسُلِكَ وَصَفْوَتِكَ وَاَهْلِ الْكَرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَاَخِي
رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ عَلٰى خَلْقِكَ وَاٰيَتِكَ الْكُبْرٰى وَالنَّبَاِ الْعَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى
الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلٰى سِبْطَيِ
الرَّحْمَةِ وَاِمَامَيِ الْهُدٰى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ
وَصَلِّ عَلٰى اَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ
بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسٰى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ
مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلَفِ الْهَادِيِ الْمَهْدِيِ حُجَجِكَ عَلٰى عِبَادِكَ وَ
اُمَنَائِكَ فِي بِلَادِكَ صَلٰوةً كَثِيرَةً دَائِمَةً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى وَلِيِّ اَمْرِكَ الْقَائِمِ

المؤمل والعدل المنتظر وحفه بملائكة المقربين وايده بروح القدس
يارب العالمين اللهم اجعله الداعي الى كتابك والقائم بدينك استخلفه
في الارض كما استخلفت الذين من قبله ومكن له دينه الذي ارتضيته له
وابدله من بعد خوفه امنا يعبدك لا يشرك بك شيئا اللهم اعزه واعز
به وانصره وانتصر به وانصره نصرا عزيزا وافتح له فتحا يسيرا واجعل له
من لدنك سلطانا نصيرا اللهم اظهر به دينك وسنة نبيك حتى
لا يستخفي شيء من الحق مخافة احد من الخلق اللهم انا نرغب اليك في
دولة كريمة تعز بها الاسلام واهله وتذل بها النفاق واهله وتجعلنا
فيها من الدعاة الى طاعتك والقادة الى سبيلك وترزقنا بها كرامة
الدنيا والاخرة اللهم ما عرفنا من الحق فحملناه وما قصرنا عنه فبلغناه
اللهم الم به شعثنا واشعب به صدعنا وارتق به فتقنا وكثر به
قلتنا واعز به ذلتنا واغن به عائلنا واقض به عن مغرمنا واجبر به فقرنا
ومد به خلتنا ويسر به عسرنا وبيض به وجوهنا وفك به اسرنا وانجح
به طلبتنا وانجز به مواعيدنا واستجب به دعوتنا واعطنا به سؤلنا و
بلغنا به من الدنيا والاخرة امالنا واعطنا به غبطتنا يا خير المسؤلين و
اوسع المعطين اشف به صدورنا واذهب به غيظ قلوبنا واهدنا به

لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ وَانْصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو
إِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنَا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَيْبَةَ وَلِيِّنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ
عَدَدِنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ وَتَظَاهُرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِنَّا عَلَى
ذَلِكَ بِفَتْحٍ تُعَجِّلُهُ وَبِضُرٍّ تَكْشِفُهُ وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَسُلْطَانِ حَقٍّ تُظْهِرُهُ وَرَحْمَةٍ
مِنْكَ تُجَلِّلُنَا وَعَافِيَةٍ مِنْكَ تُلْبِسُنَا بِإِلَهِ الْحَقِّ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وبسند
معتبر بلكه صحيح از حضرت صادق عليه السلام منقولست كه در هر شب اين دعا را
بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ
فِي الْأَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ ذنوبهم
وَأَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ وَتُوَسِّعَ
فِي رِزْقِي وَتَجْعَلَنِي مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي وايضا دعاى
عالية المضامين نيز در هر شب وارد شده است اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الْمَحْشَرِ
فَأَدْخِلْنَا وَفِي عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنَا وَبِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنِ سَلْسَبِيلٍ فَاسْقِنَا
وَمِنَ الْحُورِ الْعِينِ بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا وَمِنَ الْوِلْدَانِ مُخَلَّدِينَ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ
مَكْنُونٌ فَاخْدِمْنَا وَمِنْ ثِمَارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ فَأَطْعِمْنَا وَمِنْ رِيَاضِ السُّنْدُسِ

والحرير

وَالْحَرِيرِ وَالْإِسْتَبْرَقِ فَأَلْبِسْنَا وَلِيدَهُ الْعَدْدِ وَحَجِّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَلِّدْنَا فِي سَبِيلِكَ
فَوَفِّقْ لَنَا وَصَالِحَ الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَإِذَا جَمَعْتَ الْأَوَّلِينَ وَ
الْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَمِ فَارْحَمْنَا وَبَرَاءَةً مِنَ النَّارِ فَاكْتُبْ لَنَا وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا
تَعْذِلْنَا وَفِي عَذَابِكَ وَهَوَانِكَ فَلَا تَبْتَلِنَا وَمِنَ الزَّقُّومِ وَالضَّرِيعِ فَلَا
تُطْعِمْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فَلَا تَجْعَلْنَا وَفِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِنَا فَلَا تَكْبَبْنَا وَ
مِنْ شَرَابِ النَّارِ وَسَرَابِيلِ الْقَطِرَانِ فَلَا تُلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَتَحَّا و اما دعاهای سحر پس دراوده است
کہ حضرت امام رضا علیہ السلام فرمود کہ این دعا ئیست کہ حضرت امام محمد باقر علیہ السلام
میخواندند و میفرمودند کہ اگر مردم بدانند عظمت این دعا را نزد خدا و سرعت
اجابت آنرا هر آینه بشمشیر برای طلب این دعا بایکدیگر قتال کنند و اگر شما
یاد کنم کہ اسم اعظم خدا در این دعا است دانست کہ شما پس چون این دعا را
بخوانید باتمام قیام و تضرع بخوانید و از غیر اهلش پنهان دارید دعا
ایست اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَبْهَاهُ وَكُلُّ بَهَائِكَ بَهِيٌّ
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ
وَكُلُّ جَمَالِكَ جَمِيلٌ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
مِنْ جَلَالِكَ بِأَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلَالِكَ جَلِيلٌ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِاَعْظَمِهَا وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِيْمَةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ نُوْرِكَ بِاَنْوَرِهٖ وَ
كُلُّ نُوْرِكَ نَيِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِنُوْرِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
مِنْ رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِرَحْمَتِكَ
كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِاَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ مِنْ كَلِمَاتِكَ
اَسْاَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِاَكْمَلِهٖ وَكُلُّ
كَمَالِكَ كَامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ
مِنْ اَسْمَائِكَ بِاَكْبَرِهَا وَكُلُّ اَسْمَائِكَ كَبِيْرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِاَسْمَائِكَ
كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّهَا وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيْزَةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِاَمْضَاهَا
وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْاَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِیْ اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ
مُسْتَطِيْلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ
مِنْ عِلْمِكَ بِاَنْفَذِهٖ وَكُلُّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهٖ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضَاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِیٌّ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِاَحَبِّهَا اِلَيْكَ وَكُلُّ مَسَائِلِكَ حَبِيْبَةٌ اَللّٰهُمَّ

إني أسألك بمسائلك كلها اللهم إني أسألك من شرفك بأشرفه
وكل شرفك شريف اللهم إني أسألك بشرفك كله اللهم
إني أسألك من سلطانك بأدومه وكل سلطانك دائم اللهم إني
أسألك بسلطانك كله اللهم إني أسألك من ملكك بأفخره وكل
ملكك فاخر اللهم إني أسألك بملكك كله اللهم إني أسألك
من علوك بأعلاه وكل علوك عال اللهم إني أسألك بعلوك كله
اللهم إني أسألك من منك بأقدمه وكل منك قديم اللهم إني
أسألك بمنك كله اللهم إني أسألك من آلائك بأكرمها وكل
آلائك كريمة اللهم إني أسألك بآلائك كلها اللهم إني أسألك
بما أنت فيه من الشأن والجبروت وأسألك بكل شأن وحده و
جبروت وحدها اللهم إني أسألك بما يجيبني به حين أسألك
فأجبني يا الله پس هر حاجت كه خواهد از خدا طلب نمايد كه البته بر آورده
است واز جمله ادعيه مشهوره هر دعائيست كه شيخ طوسي عليه الرحمة
ودیگران از ابو حمزه ثمالی روایت كرده اند كه حضرت امام زين العابدين
در شبهای ماه مبارك رمضان اكثر شب را نماز می كردند چون
ميخواستند دعا را بخوانند اللهم لا تؤدبني بعقوبتك ولا تمكرني

فی جلیلک من این لی الخیر یا رب ولا یوجد الا من عندک ومن این لی
النجاة ولا تستطاع الا بک لا الذی احسن استغنی عن عونک برحمتک
ولا الذی اساء واجترء علیک ولم یرحمک خرج عن قدرتک یا رب
یا رب یا رب انقد بکویدکه نفس قطع شود دیک عرفتک وانت للتی
علیک وادعوتنی الیک ولولا انت لم ادر ما انت الحمد لله الذی ادعوه
فیجیبنی وان کنت بطیئا حین یدعونی والحمد لله الذی اسئله فیعطینی
وان کنت بخیلا حین یستقرضنی والحمد لله الذی حین انادیه کلما
شئت لحاجتی واخلوا به حیث شئت لسری بغیر شفیع فیقضی لی
حاجتی الحمد لله الذی ادعو اغیره ولو دعوت غیره لم یستجب لی دعائی
الحمد لله الذی ارجوه ولا ارجو غیره لاخلف رجائی والحمد لله الذی
وکلنی الیه فاکرمنی ولم یکلنی الی الناس فیهینونی والحمد لله الذی
تحبب الی وهو غنی عنی والحمد لله الذی یحلم عنی حتی کانی لا ذنب لی
فربی لا حمد شیء عندی واحق بحمدی اللهم انی اسئلک المطالب
الیک میسرة ومناهل الرجاء الیک مشرعة والاستعانة بفضلک
لمن املک مباحة وابواب الدعاء الیک للصارخین مفتوحة واعلم
انک للراجین موضع اجابة وللملهوفین بهم صداع غاثة وان فی الله الی
جودک

جودك والرضا بقضائك عوضا عن منع البخلين ومنعه عطاء في أيدي
المستأثرين وان الراحل اليك قريب المسافة وانك لا تحتجب عن خلقك
الا ان تحجبهم الامال دونك وقد صدت اليك بطلبتي وتوجهت اليك
بحاجتي وجعلت بك استغاثتي وبدعائك توسلي من غير استحقاق
لاستماعك ولا استيجاب لعفوك عني بل لثقتي بكرمك وسكوني
الى صدق وعدك ولجأني الى الايمان بتوحيدك وتعريفك بمعرفتك من
ان لا رب لي غيرك ولا اله الا انت وحدك لا شريك لك اللهم انت
القائل وقولك حق ووعدك صدق واسئل الله من فضله ان الله
يكرم رجاء ولا يخيس من صفاتك يا سيدي ان تأمر بالسؤال وتمنع العطية
وانت المنان بالعطيات على اهل مملكتك والعائد عليهم بتحنن رأفتك
الهي ربيتني في نعمك واحسانك صغيرا ونوهت باسمي كبيرا فيا من رباني
في الدنيا باحسانه وتفضله ونعمه وأشار لي في الاخرة الى عفوه وكرمه
معرفتي يا مولاي دلتني عليك وحبي لك شفعني اليك وانا واثق
من دليلي بدلالتك وساكن من شفيعي الى شفاعتك ادعوك يا سيدي
بلسان قد أخرسه ذنبه ربي انا جيك بقلب قد أوبقه جرمه ادعوك
يا رب راهبا راغبا راجيا خائفا اذا رأيت مولاي ذنوبي فزعت واذا

رأيتُ كرمك طمعتُ فإن عفوك خيرُ راجٍ وإن عذبت فغيرُ ظالمٍ حجتي
يا الله في جرأتي على مسئلتك مع إتيانيَ ما تكره جودك وكرمك و
عذبني في شدتي مع قلة حيائي رأفتك ورحمتك وقد جوت أن لا
تجيب بين ذين وذين فحقق رجائي واسمع دعائي يا خير من
دعاه داعٍ وأفضل من رجاه راجٍ عظم يا سيدي أملي وساء عملي فأعطني
من عفوك بمقدار أملي ولا تؤاخذني بأسوء عملي فإن كرمك يجل
عن مجازاة المذنبين وحلمك يكبر عن مكافاة المقصرين وأنا يا سيدي
عائذ بفضلك هارب منك إليك متخرٌ ما وعدت من الصفح عمن لجأ
بك ظانًا وما أنا يا رب وما خطري بفضلك وتصدق علي بعفوك أي
رب جللني سترك واعف عني بتوبتي بكرمك وحلمك فلو اطلع اليوم
على ذنبي غيرك ما فضلته ولو خفت تعجيل العقوبة لاجتنبته لا لأنك
يا رب خير الساترين وأحكم الحاكمين وأكرم الأكرمين أحلم الأحلمين
استار العيوب غفار الذنوب علام الغيوب تستر الذنب بكرمك و
تؤخر العقوبة بحلمك فلك الحمد على حلمك بعد علمك وعلى عفوك بعد
قدرتك يحملني ويجرئني على معصيتك على حياء مني ويدعوني إلى
قلة الحياء ستر على وبشر عني إلى التوبة على مجاهدة معترف بسعة

رحمتك وعظيم عفوك يا حليم يا كريم يا حي يا قيوم يا غافر الذنب يا قابل
التوب يا عظيم المن يا قديم الإحسان أين سترك الجميل أين عفوك
الجميل أين فرجك القريب أين غياثك السريع أين رحمتك الواسعة
أين عطاياك الفاضلة أين مواهبك الهنيئة أين صنائعك السنية
أين فضلك العظيم أين منك الجسيم أين إحسانك القديم أين كرمك
يا كريم به وبمحمد وآل محمد فاستنقذني وبرحمتك فخلصني يا محسن
يا مجمل يا منعم يا مفضل لست أتكل في النجاة من عقابك على أعمالنا
بل بفضلك علينا لأنك أهل التقوى وأهل المغفرة تبدئ بالإحسان
نعما وتعفو عن الذنب كرما فما اندرى ما أشكر أجميل ما تنشر أم
قبيح ما تستر أم عظيم ما أبليت وأوليت أم كثير ما منه نجيت وعافيت
يا حبيب من تحبب إليك ويا قرة عين من لاذ بك وانقطع إليك أنت
المحسن ونحن المسيئون فتجاوز يا رب عن قبيح ما عندنا بجميل ما عندك
وأي جهل يا رب لا يسعه جودك أو أي زمان أطول من أناتك وما
قدر أعمالنا في جنب نعمك وكيف نستكثر أعمالا نتقابل بها كرمك بل
كيف يضيق على المذنبين ما وضعهم من رحمتك يا واسع المغفرة وما
باسط اليدين بالرحمة فوعزتك يا سيدي لو انتهرتني ما برحت من بابك

وَلَا كَفَفْتَ عَنْ تَمْلِيكِكَ لِمَا انْتَهَى إِلَى مَنِ الْمَعْرِفَةِ بِوُجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَأَنْتَ
الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَتَرْحَمُ مَنْ
تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ وَلَا تُسْئَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَلَا مُنَازِعَ فِي مُلْكِكَ وَلَا مُشَارِكَ
فِي أَمْرِكَ وَلَا مُضَادَّ فِي حُكْمِكَ وَلَا يَعْتَرِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ
الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامُ مَنْ لَاذَ بِكَ
وَاسْتَجَارَ بِكَرَمِكَ وَأَلِفَ إِحْسَانَكَ وَنِعَمَكَ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا
يَضِيقُ عَفْوُكَ وَلَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ وَلَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَوَثَّقْنَا مِنْكَ
بِالصَّفْحِ الْعَظِيمِ الْقَدِيمِ وَالْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ أَفَتُخْلِفُكَ يَا رَبِّ
تُخْلِفُ ظُنُونَهَا أَوْ تُخَيِّبُ آمَالَنَا كَلَّا يَا كَرِيمُ فَلَيْسَ هَذَا ظَنُّنَا بِكَ وَلَا هَذَا
فِيكَ طَمِعْنَا يَا رَبِّ إِنَّ لَنَا فِيكَ أَمَلًا طَوِيلًا كَثِيرًا إِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً عَظِيمًا
عَصَيْنَاكَ وَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ تُجِيبَ لَنَا فَحَقِّقْ رَجَاءَنَا يَا مَوْلَانَا فَقَدْ عَلِمْنَا
مَا نَسْتَوْجِبُ بِأَعْمَالِنَا وَلَكِنْ عَلِمْتَ فِينَا وَعَلِمْنَا بِأَنَّكَ لَا تَصْرِفُنَا عَنْكَ حَتَّى
عَلَى الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَإِنْ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ
عَلَيْنَا وَعَلَى الْمُذْنِبِينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ فَامْنُنْ عَلَيْنَا يَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَجُدْ
عَلَيْنَا فَإِنَّا مُحْتَاجُونَ إِلَى نَيْلِكَ يَا غَفَّارُ بِنُورِكَ اهْتَدَيْنَا وَبِفَضْلِكَ ٥
اسْتَغْنَيْنَا وَبِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْنَا وَأَمْسَيْنَا ذُنُوبُنَا بَيْنَ يَدَيْكَ أَسْتَغْفِرُكَ
اللَّهُمَّ

اَللّٰهُمَّ بِنِعَمِهٖ وَتَتُوْبُ اِلَيْكَ تَحَبَّبْ اِلَيْنَا بِالنِّعَمِ وَتَعَارَضُكَ بِالذُّنُوْبِ
خَيْرُكَ اِلَيْنَا نَازِلٌ وَشَرُّنَا اِلَيْكَ صَاعِدٌ وَلَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ مَلَكٌ كَرِيْمٌ
يَأْتِيْكَ عَنَّا فِيْ كُلِّ يَوْمٍ بِعَمَلٍ قَبِيْحٍ فَلَا يَمْنَعُكَ ذٰلِكَ مِنْ اَنْ تَحُوْطَنَا بِنِعَمِكَ
وَتَفْضُلَ عَلَيْنَا بِالْاٰئِكَ فَسُبْحَانَكَ مَا اَحْلَمَكَ وَاَعْظَمَكَ وَاَكْرَمَكَ ۵
مُبْدِئٌ وَمُعِيْدٌ اَنْتَ قَدَّسْتَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَكَرُمَ مُحْصَآئُكَ وَفَعَالُكَ
اَنْتَ اِلٰهِيْ اَوْسَعُ فَضْلًا وَاَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ اَنْ تُعَامِلَنِيْ بِفِعْلِيْ وَخَطِيْئَتِيْ ۵
فَالْعَفْوَ الْعَفْوَ سَيِّدِيْ سَيِّدِيْ سَيِّدِيْ اَللّٰهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ
وَاَعِذْنَا مِنْ سَخَطِكَ وَاَجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ وَانْعَمْ
عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَارْزُقْنَا حَجَّ بَيْتِكَ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ وَ
رَحْمَتُكَ وَمَغْفِرَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ وَرِضْوَانُكَ عَلَيْهِ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهٖ
اِنَّكَ قَرِيْبٌ مُجِيْبٌ وَارْزُقْنَا عَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَتَوَفَّنَا عَلٰى مِلَّتِكَ وَسُنَّةِ
نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَارْحَمْهُمَا كَمَا
رَبَّيَانِيْ صَغِيْرًا وَاَجْزِهِمَا بِالْاِحْسَانِ اِحْسَانًا وَبِالسَّيِّئَاتِ غُفْرَانًا ۵
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْاَحْيَآءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ تَابِعْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ اَللّٰهُمَّ لَحِيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا
ذَكَرِنَا وَاُنْثَانَا صَغِيْرِنَا وَكَبِيْرِنَا حُرِّنَا وَمَمْلُوْكِنَا كَذَبَ الْعَادِلُوْنَ بِاللّٰهِ وَ

ضَلُّوا ضَلالًا بَعِيدًا وَخَسِرُوا خُسْرانًا مُبِينًا اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاخْتِمْ لِي بِخَيْرٍ وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ
مَنْ لَا يَرْحَمُنِي وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَافِيَةً بَاقِيَةً وَلَا تَسْلُبْنِي صَالِحًا
أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا اللّٰهُمَّ احْرُسْنِي
بِحِرَاسَتِكَ وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَاكْلَأْنِي بِكَلَائَتِكَ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هٰذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
وَلَا تَخْلُنِي يَا رَبِّ مِنْ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَالْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ اللّٰهُمَّ
تُبْ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَعْصِيَكَ وَأَلْهِمْنِي الْخَيْرَ وَالْعَمَلَ بِهِ وَخَشْيَتَكَ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ إِنِّي كُلَّمَا قُلْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ
وَتَعَبَّأْتُ وَقُمْتُ لِلصَّلٰوةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاجَيْتُكَ أَلْقَيْتَ عَلَيَّ نُعَاسًا
إِذَا أَنَا صَلَّيْتُ وَسَلَبْتَنِي مُنَاجَاتَكَ إِذَا أَنَا نَاجَيْتُكَ مَالِي كُلَّمَا قُلْتُ قَدْ
صَلَحَتْ سَرِيرَتِي وَقَرُبَ مِنْ مَجَالِسِ التَّوَّابِينَ مَجْلِسِي عَرَضْتَ لِي بَلِيَّةً
أَزَالَتْ قَدَمِي وَحُلْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَنِّي بِأَبَّاكَ
طَرَدْتَنِي وَعَنْ خِدْمَتِكَ نَحَّيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُسْتَخِفًّا بِحَقِّكَ فَأَقْصَيْتَنِي
أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْرِضًا عَنْكَ فَقَلَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ
الْكَاذِبِينَ فَرَفَضْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنَعْمَائِكَ فَحَرَمْتَنِي أَوْ

لعلك

لعلك فقدتني من مجالس العلماء فخذلتني او لعلك رأيتني في
الغافلين فمن رحمتك ايستني او لعلك رأيتني الف مجالس الباطلين
فبيني وبينهم خليتني او لعلك لم تحب ان تسمع دعائي فباعدتني او
لعلك بجرمي وجرمتي كافيتني او لعلك بقلة حيائك جازيتني فان
عفوت يا رب فطال ما عفوت عن المذنبين قبلي لان كرمك اي رب
جل عن مجازات المذنبين وحلمك يكبر عن مكافات المقصرين وانا
عائذ بفضلك هارب منك اليك متنجز ما وعدت من الصفح عمن احسن
بك ظنا الهي انت اوسع فضلا واعظم حلما من ان تقايس بعملي او
تستزلني بخطيئتي وما انا يا سيدي وما خطري هبني بفضلك يا سيدي
وتصدق علي بعفوك وجللني بسترك واعف عن توبيخي بكرم وجهك
سيدي انا الصغير الذي ربيته وانا الجاهل الذي علمته وانا الضال
الذي هديته وانا الوضيع الذي رفعته وانا الخائف الذي امنته و
انا الجائع الذي اشبعته وانا العطشان الذي اروبته والعاري الذي كسوته
والفقير الذي اغنيته والضعيف الذي قويته والذليل الذي اعززته
والسقيم الذي شفيته والسائل الذي اعطيته والمذنب الذي ستريته
والخاطئ الذي اقلته وانا القليل الذي كثرته والمستضعف الذي نصرته

وَانَا الطَّرِيدُ الَّذِي اَوَيْتَهُ وَانَا يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ اَسْتَحِيكَ فِي الْخَلَاءِ وَلَمْ اُرَاقِبْكَ
فِي اَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى اَنَا الَّذِي عَلَى سَيِّدِهِ اَجْتَرَءَ اَنَا الَّذِي عَصَيْتُ
جَبَّارَ السَّمَاءِ اَنَا الَّذِي اَعْطَيْتُ عَلَى مَعَاصِي الْجَلِيلِ الرِّشَا اَنَا الَّذِي حِينَ
بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ اِلَيْهَا اَسْعَى اَنَا الَّذِي اَمْهَلْتَنِي فَمَا ارْعَوَيْتُ وَسَتَرْتَ
عَلَيَّ فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَعَمِلْتُ بِالْمَعَاصِي فَعَدَّيْتُ وَاَسْقَطْتَنِي مِنْ عَيْنِكَ فَمَا
بَالَيْتُ فَبِحِلْمِكَ اَمْهَلْتَنِي وَبِسِتْرِكَ سَتَرْتَنِي حَتَّى كَاَنَّكَ اَغْفَلْتَنِي وَمِنْ عُقُوبَاتِ
الْمَعَاصِي جَنَّبْتَنِي حَتَّى كَاَنَّكَ اَسْتَحْيَيْتَنِي اِلٰهِي لَمْ اَعْصِكَ حِينَ عَصَيْتُكَ وَاَنَا
بِرُبُوبِيَّتِكَ جَاحِدٌ وَلَا بِاَمْرِكَ مُسْتَخِفٌّ وَلَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلَا
لِوَعِيدِكَ مُتَهَاوِنٌ وَلٰكِنْ خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ وَسَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَغَلَبَنِي
هَوَايَ وَاَعَانَنِي عَلَيْهَا شِقْوَتِي وَغَرَّنِي سِتْرُكَ الْمُرْخَى عَلَيَّ فَقَدْ عَصَيْتُكَ
وَخَالَفْتُكَ بِجَهْدِي فَالْاٰنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي وَمِنْ اَيْدِي الْخُصَمَاءِ
غَدًا مَنْ يُخَلِّصُنِي وَبِحَبْلِ مَنْ اَتَّصِلُ اِنْ اَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي فَوَاسَوْاَتَا
عَلَى مَا اَحْصَى كِتَابُكَ مِنْ عَمَلِي الَّذِي لَوْلَا مَا اَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ
وَتَهْيِيكَ اِيَّايَ عِنْدَ الْقُنُوطِ لَقَنِطْتُ عِنْدَ مَا اَتَذَكَّرُهَا يَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ وَيَا رَاحِمَ
وَاَفْضَلَ مَنْ رُجِيَ وَيَا رَاحِمَ اللّٰهُمَّ بِذِمَّةِ الْاِسْلَامِ اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْاٰنِ
اَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِحُبِّ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الْقُرَشِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْعَرَبِيِّ التِّهَامِيِّ الْمَكِّيِّ

المذنبين ارجو الزلفة لديك فلا توحش استيناس ايماني ولا تعجل
توالي من عبد سواك فان قوما امنوا بالسنتهم ليحقنوا بهم دماءهم
فادركوا ما املوا وانا امنا بك بالسنتنا وقلوبنا لتعفو عنا فادركنا
ما املنا وثبت رجائك في صدورنا ولا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا
وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب فوعزتك لو انتهرتني
ما برحت من بابك ولا كففت عن تملقك لما الهمت قلبي من المعرفة بكرمك
وسعة رحمتك الى من يذهب العبد الا الى مولاه والى من يلتجئ المخلوق
الا الى خالقه الهي لو قرنني باهل الاصفاد ومنعني سيبك من بين الاشقياء
ودللت على فضائحي عيون العباد وامرت بي الى النار وحلت بيني وبين
الابرار ما قطعت رجائي منك ولا ما صرفت وجهتي اليك للعفو عنك
ولاخرجت حبك عن قلبي انا لا انسى ايادیك عندي وسترك علي في دار الدنيا
يا سيدي صل على محمد وآل محمد واخرج حب الدنيا من قلبي واجمع بيني و
بين المصطفى واله خيرتك من خلقك وخاتم النبيين محمد صلى الله
عليه واله وانقلني الى درجة التوبة اليك واعني بالبكاء على نفسي
هذا افنيت بالتسويف والامال عمري وقد نزلت منزلة الآيسين
من خيري فمن يكون اسوء حالا مني ان انا قلت على مثل حالي الى قبرك امهدا

لِرَمْدَتِي وَلَمْ أَفْرِشْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِأَضْحَكَ وَمَالِي لَا أَبْكِي وَلَا أَدْرِي
إِلَى مَا يَكُونُ مَصِيرِي وَأَرْعَى نَفْسِي تُخَادِعُنِي وَأَيَّامِي تُخَاتِلُنِي وَقَدْ خَفَقَتْ
عِنْدَ دَانِيَ أَجْنِحَةُ الْمَوْتِ فَمَالِي لَا أَبْكِي أَبْكِي لِخُرُوجِ نَفْسِي أَبْكِي لِظُلْمَةِ قَبْرِي
أَبْكِي لِضِيقِ لَحْدِي أَبْكِي لِسُؤَالِ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ إِيَّايَ أَبْكِي لِخُرُوجِي مِنْ
قَبْرِي عُرْيَانًا ذَلِيلًا حَامِلًا ثِقْلِي عَلَى ظَهْرِي أَنْظُرُ مَرَّةً عَنْ يَمِينِي وَأُخْرَى
عَنْ شِمَالِي إِذِ الْخَلَائِقُ فِي شَأْنٍ غَيْرِ شَأْنِي لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ شَأْنٌ يُغْنِيهِ
وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۵
تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ وَذِلَّةٌ سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعَوَّلِي وَمُعْتَمَدِي وَرَجَائِي وَتَوَكُّلِي
وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلُّقِي نَصِيبُ بِرَحْمَتِكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَمُدُّ بِكَرَامَتِكَ مَنْ تُحِبُّ
فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا نَقَبْتَ مِنَ التَّرَاكِ قَلْبِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى بَسْطِ لِسَانِي أَفَلِسَانِي
هَذَا الْكَالُّ أَشْكُرُكَ أَمْ بِغَايَةِ جُهْدِي فِي عَمَلِ أُرْضِيكَ وَمَا قَدْرُ لِسَانِي
يَا رَبِّ فِي جَنْبِ شُكْرِكَ وَمَا قَدْرُ عَمَلِي فِي جَنْبِ نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ إِلَيَّ إِلَّا
أَنَّ جُودَكَ بَسَطَ أَمَلِي وَشُكْرَكَ قَبْلَ عَمَلِي سَيَّبَ إِلَيْكَ رَغْبَتِي وَمِنْكَ رَهْبَتِي
وَإِلَيْكَ تَأْمِيلِي وَقَدْ سَاقَنِي إِلَيْكَ أَمَلِي وَعَلَيْكَ يَا وَاحِدِي عَكَفَتْ
هِمَّتِي وَفِيمَا عِنْدَكَ انْبَسَطَتْ رَغْبَتِي وَلَكَ خَالِصُ رَجَائِي وَخَوْفِي
بِكَ أَنِسَتْ مَحَبَّتِي وَإِلَيْكَ أَلْقَيْتُ بِيَدِي وَبِحَبْلِ طَاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتِي

يَا مَوْلَايَ

يا مولاى يذكرك عاش قلبى ويمناجاتك برئت الم الخوف عنى
فيا مولاى ويا مؤملى ويا منتهى سؤلى صل على محمد وآل محمد وفرق
بينى وبين ذنبى المانع لى من لزوم طاعتك فانما اسئلك لقديم
الرجاء فيك وحوفى اليك وعظيم الطمع منك الذى اوجبته النعم
على نفسك من الرأفة والرحمة والامر اليك وحدك لا شريك
لك والخلق كلهم عيالك وفى قبضتك وكل شئ خاضع لك تبارك
يا رب والهى ارحمنى اذا انقطعت حجتى وكل عن جوابك لسانى
وطاش عند سؤالك اياى لبى فيا عظيم رجائى فيا عظيما يرجى لكل
عظيم انت رجائى ولا تخيبنى اذا اشتدت فاقتى اليك ولا ترددنى
بخيبة ولا تمنعنى لقلة صبرى اعطنى لفقرى وارحمنى لضعفى سيدى
عليك معتمدى ومعولى ورجائى وكرمك يرحمك تعطى و
بفنائك حط رحلى وبجودك اقصد طلبتى وبكرمك يا رب استفتح
دعائى ولديك ارجو فاقتى وبغنائك اجبر عيلتى وتحت ظل عفوك
فيائى والى جودك وكرمك ارفع بصرى والى معروفك ادیم نظرى
فلا تخرقنى بالنار وانت موضع املى ولا تسكنى الهاوية فانك قرة
عينى يا سيدى ولا تكذبنى ظنى باحسانك ومعروفك فانك تفعل

وَسُوءِ رَجَائِي وَلَا تَحْرِمْنِي ثَوَابَكَ فَإِنَّكَ الْعَارِفُ بِفَقْرِي إِلَهِي إِنْ كَانَ
قَدْ دَنَا أَجَلِي وَلَمْ يُقَرِّبْنِي مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتُ الْاِعْتِرَافَ إِلَيْكَ بِذَنْبِي
وَسَائِلِي إِلَهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِالْعَفْوِ فَإِنْ عَذَّبْتَ فَمَنْ
أَعْدَلُ مِنْكَ فِي الْحُكْمِ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا غُرْبَتِي وَعِنْدَ
الْمَوْتِ كُرْبَتِي وَفِي الْقَبْرِ وَحْدَتِي وَفِي اللَّحْدِ وَحْشَتِي وَإِذَا نُشِرْتُ
لِلْحِسَابِ بَيْنَ يَدَيْكَ ذُلَّ مَوْقِفِي فَاغْفِرْ لِي مَا خَفِيَ عَلَى الْآدَمِيِّينَ
مِنْ عَمَلِي وَآدِمْ لِي مَا بِهِ سَتَرْتَنِي وَارْحَمْنِي صَرِيعًا عَلَى الْفِرَاشِ تُقَلِّبُنِي
أَيْدِي أَحِبَّتِي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ مَمْدُودًا عَلَى الْمُغْتَسَلِ يُغَسِّلُنِي صَالِحُ جِيرَتِي
وَتَحَنَّنْ عَلَيَّ مَحْمُولًا قَدْ تَنَاوَلَ الْأَقْرِبَاءُ أَطْرَافَ جَنَازَتِي وَجُدْ عَلَيَّ مَنْقُولًا
قَدْ نَزَلْتُ بِكَ وَحِيدًا فِي حُفْرَتِي وَارْحَمْ فِي ذٰلِكَ الْبَيْتِ الْجَدِيدِ غُرْبَتِي
حَتَّى لَا أَسْتَأْنِسَ بِغَيْرِكَ يَا سَيِّدِي فَإِنَّكَ إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِي هَلَكْتُ
سَيِّدِي فَمَنْ أَسْتَغِيثُ إِنْ لَمْ تُقِلْنِي عَثْرَتِي وَإِلَى مَنْ أَفْزَعُ إِنْ فَقَدْتُ
عِنَايَتَكَ فِي ضَجْعَتِي وَإِلَى مَنْ أَلْتَجِئُ إِنْ لَمْ تُنَفِّسْ كُرْبَتِي سَيِّدِي مَنْ لِي
وَمَنْ يَرْحَمُنِي إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي وَأُمِّلُ إِنْ عَدِمْتُ فَضْلَكَ يَوْمَ فَاقَتِي
وَإِلَى مَنِ الْفِرَارُ مِنَ الذُّنُوبِ إِذَا انْقَضَى أَجَلُ سَيِّدِي وَلَا تُعَذِّبْنِي وَأَنَا
أَرْجُوكَ اللَّهُمَّ حَقِّقْ رَجَائِي وَأَمِّنْ خَوْفِي فَإِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي لَا أَرْجُو

فِيهَا

بِهٰذَا الْاِعْفُوْكَ سَيِّدِیْ اَنَا اَسْئَلُكَ مَا لَا اَسْتَحِقُّ وَاَنْتَ اَهْلُ التَّقْوٰی
وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاغْفِرْلِیْ وَاَلْبِسْنِیْ مِنْ فَطِرَتِكَ ثَوْبًا یُغَطِّیْ عَلَی النَّعَاتِ
وَتَغْفِرُهَا لِیْ وَلَا اُطَالِبُهَا اِنَّكَ ذُوْمَنٍّ قَدِیْمٍ وَصَفْحٍ وَتَجَاوُزٍ كَرِیْمٍ
اِلٰهِیْ اَنْتَ الَّذِیْ تُفِیْضُ سَیْبَكَ عَلٰی مَنْ لَا یَسْئَلُكَ وَعَلَی الْجَاحِدِیْنَ
بِرُبُوْبِیَّتِكَ فَكَیْفَ سَیِّدِیْ بِمَنْ سَئَلَكَ وَاَیْقَنَ اَنَّ الْخَلْقَ لَكَ
وَالْاَمْرَ اِلَیْكَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَیْتَ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ اِلٰهِیْ وَسَیِّدِیْ
عَبْدُكَ بِبَابِكَ اَقَامَتْهُ الْخَاصَّةُ بَیْنَ یَدَیْكَ یَقْرَعُ بَابَ اِحْسَانِكَ
بِدُعَآئِهٖ وَلْیَسْتَعْطِفْ جَمِیْلَ نَظَرِكَ بِمَكْنُوْنِ رَجَآئِهٖ فَلَا تُعْرِضْ بِوَجْهِكَ
الْكَرِیْمِ عَنِّیْ وَاَقْبِلْ مِنِّیْ مَا اَقُوْلُ فَقَدْ دَعَوْتُكَ بِهٰذَا الدُّعَآءِ وَاَنَا
اَرْجُوْ اَنْ لَا تَرُدَّنِیْ مَعَ مَا فَرَّطْتُ فِیْ بِرَّافَتِكَ وَرَحْمَتِكَ اِلٰهِیْ اَنْتَ الَّذِیْ
لَا یُخْفِیْكَ سَآئِلٌ وَلَا یَنْقُصُكَ نَآئِلٌ اَنْتَ كَمَا تَقُوْلُ وَفَوْقَ مَا یَقُوْلُ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ صَبْرًا جَمِیْلًا وَفَرَجًا قَرِیْبًا وَقَوْلًا صَادِقًا وَاَجْرًا عَظِیْمًا
وَاَسْئَلُكَ یَا رَبِّ مِنَ الْخَیْرِ كُلِّهٖ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ اَعْلَمْ وَاَسْئَلُكَ مِنْ
خَیْرِ مَا سَئَلَكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُوْنَ یَا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ وَیَا اَجْوَدَ مَنْ
اَعْطٰی صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَعْطِنِیْ سُؤْلِیْ فِیْ نَفْسِیْ وَاَهْلِیْ وَقَلْبِیْ
وَوَالِدَیَّ وَاَهْلِ حُرْمَتِیْ وَاِخْوَانِیْ فِیْكَ وَاَرْقِدْ عَیْنِیْ وَاَظْهِرْ مُرُوَّتِیْ

وَاصْلِحْ جَمِيعَ أَحْوَالِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ طَالَ عُمْرُهُ وَحَسُنَتْ عَمَلُهُ وَأَتْمَمْتَ
عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ وَرَضِيتَ عَنْهُ وَأَحْيَيْتَهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً فِي أَدْوَمِ السُّرُورِ
وَأَسْبَغِ الْكَرَامَةِ وَأَتَمِّ الْعَيْشِ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ وَخُصَّنِي مِنْكَ بِخَاصَّةِ ذِكْرِكَ وَلَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا أَتَقَرَّبُ
بِهِ فِي آنَاءِ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَلَا سُمْعَةً وَلَا أَشَرًا وَلَا بَطَرًا وَ
اجْعَلْ لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ وَاللّٰهُمَّ وَأَعْطِنِي التَّعَزُّزَ فِي الرِّزْقِ وَ
الْأَمْنَ فِي الْوَطَنِ وَقُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ وَالْمُقَامِ فِي
فِي نِعْمَتِكَ عِنْدِي وَالصِّحَّةَ فِي الْجِسْمِ وَالْقُوَّةَ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةَ فِي
الدِّينِ وَاسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ ص
أَبَدًا مَا اسْتَعْمَرْتَنِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ أَوْفَرَ عِبَادِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ
خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ وَتُنْزِلُهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَنْتَ مُنْزِلُهُ
فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا وَبَلِيَّةٍ تَدْفَعُهَا وَ
حَسَنَاتٍ تَتَقَبَّلُهَا وَسَيِّئَاتٍ تَتَجَاوَزُ عَنْهَا وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ
فِي عَامِنَا هٰذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَارْزُقْنِي رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا مِنْ فَضْلِكَ
الْوَاسِعِ الطَّيِّبِ وَاصْرِفْ عَنِّي يَا سَيِّدِي الْأَسْوَاءَ وَاقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ
وَالظُّلَامَاتِ حَتَّى لَا أَنَا فَنِّي بِشَيْءٍ مِنْهُ وَخُذْ عَنِّي بِأَسْمَاعِ وَأَبْصَارِ

اعدائي

اَعْدَائِي وَحُسَّادِي وَالْبَاغِينَ عَلَيَّ وَانْصُرْنِي عَلَيْهِمْ وَاقْرِرْ عَيْنِي وَ
حَقِّقْ ظَنِّي وَفَرِّجْ قَلْبِي وَاجْعَلْ لِي مِنْ هَمِّي وَكَرْبِي وَغَمِّي فَرَجًا وَمَخْرَجًا
وَاجْعَلْ مَنْ اَرَادَنِي بِسُوْءٍ فَاَرِدْهُ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمَيْكَ وَ
اكْفِنِي شَرَّ الشَّيْطَانِ وَشَرَّ السُّلْطَانِ وَسَيِّئَاتِ عَمَلِي وَطَهِّرْنِي
مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَاَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ وَاَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ
بِرَحْمَتِكَ وَزَوِّجْنِي مِنَ الْحُوْرِ الْعِيْنِ بِفَضْلِكَ وَاَلْحِقْنِي بِاَوْلِيَائِكَ الطَّاهِرِينَ
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الْاَبْرَارِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْاَخْيَارِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَ
عَلَى اَرْوَاحِهِمْ وَاَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اِلٰهِي وَسَيِّدِي
وَعِزَّتِكَ هٰذَا حَالِي لَئِنْ طَالَبْتَنِي بِذُنُوبِي لَاُطَالِبَنَّكَ بِعَفْوِكَ وَلَئِنْ
طَالَبْتَنِي بِلُؤْمِي لَاُطَالِبَنَّكَ بِكَرَمِكَ وَلَئِنْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ لَاُخْبِرَنَّ
اَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ اِلٰهِي وَسَيِّدِي اِنْ كُنْتَ لَا تَغْفِرُ اِلَّا لِاَوْلِيَائِكَ
وَاَهْلِ طَاعَتِكَ فَاِلَى مَنْ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ وَاِنْ كُنْتَ لَا تُكْرِمُ اِلَّا اَهْلَ
الْوَفَاءِ بِكَ فَمَنْ يَسْتَغِيثُ الْمُسِيئُونَ اِلٰهِي اِنْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ
فَفِي ذٰلِكَ سُرُورُ عَدُوِّكَ وَاِنْ اَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَفِي ذٰلِكَ سُرُورُ نَبِيِّكَ
نَبِيِّكَ وَاَنَا وَاللّٰهِ اَعْلَمُ اَنَّ سُرُورَ نَبِيِّكَ اَحَبُّ اِلَيْكَ مِنْ سُرُورِ عَدُوِّكَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَمْلَاَ قَلْبِي حُبَّكَ وَخَشْيَتَكَ مِنْكَ وَتَصْدِيقًا

بِكِتَابِكَ وَإِيمَانًا بِكَ وَخَوْفًا مِنْكَ وَشَوْقًا إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْإِكْرَامِ حَبِّبْ إِلَيَّ لِقَائَكَ وَاجْبُبْ لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ
وَالْفَرَجَ اللَّهُمَّ اجْعَلِ الْحَيَّ بِصَالِحِ مَا مَضَى وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ مَنْ
بَقِيَ وَخُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِي بِمَا تُعِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ
عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَاخْتِمْ عَمَلِي بِأَحْسَنِهِ وَاجْعَلْ ثَوَابِي مِنْهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَأَعِنِّي عَلَى صَالِحِ مَا أَعْطَيْتَنِي
عَلَيْهِ وَثَبِّتْنِي يَا رَبِّ وَلَا تَرُدَّنِي فِي سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَنِي مِنْهُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْئَلُكَ إِيمَانًا لَا أَجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ أَحْيِنِي مَا أَحْيَيْتَنِي عَلَيْهِ
وَتَوَفَّنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي عَلَيْهِ وَابْعَثْنِي إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَأَبْرِدْ قَلْبِي مِنَ
الرِّيَاءِ وَالشَّكِّ وَالسُّمْعَةِ فِي دِينِكَ حَتَّى يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا لَكَ اللَّهُمَّ
اعْطِفْ بَصِيرَتِي فِي دِينِكَ وَفَهِّمْنِي فِي حُكْمِكَ وَفَقِّهْنِي فِي عِلْمِكَ وَكَفِّلْنِي
مِنْ رَحْمَتِكَ وَدَعَائِي مَحْجُوزٌ فِي عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَبَيِّضْ وَجْهِي بِنُورِكَ
وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ وَتَوَفَّنِي فِي سَبِيلِكَ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِكَ
صَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْفَقْرِ وَالْفَشَلِ وَالْهَمِّ وَ
الْحُزْنِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْغَفْلَةِ وَالْقَسْوَةِ وَالذِّلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَالْفَاقَةِ
وَكُلِّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا

تَشْبَعُ

تَنفَعُ وبَطنٍ لا يَشبَعُ وقَلبٍ لا يَخشَعُ ودُعاءٍ لا يَسمَعُ وعَمَلٍ لا يَنفَعُ وصَلوةٍ
لا تَرفَعُ واَعوذُ بِكَ يا رَبِّ عَلى نَفسي ومالي ودِيني ومالي وعَلى جَميعِ
ما رَزَقَني مِنَ الشَّيطانِ الرَّجيمِ اِنَّكَ اَنتَ السَّميعُ العَليمُ اللّهُمَّ اِنَّهُ لا
يُجيرُني مِنكَ اَحَدٌ مِن دونِكَ مُلتَحَدًا فَلا تَجعَل نَفسي في شَيءٍ مِن عَذابِكَ
ولا تَرُدَّني بِهَلَكَةٍ ولا تَرُدَّني بِعَذابٍ اَليمٍ اللّهُمَّ تَقَبَّل مِنّي واَعِل كَعبي
وذِكري وارفَع دَرَجَتي وحُطَّ وِزري ولا تَذكُرني بِخَطيئَتي واجعَل
ثَوابَ مَجلِسي وثَوابَ مَنطِقي وثَوابَ دُعائي رِضاكَ عَنّي والجَنَّةَ
اَعطِني يا رَبِّ جَميعَ ما سَاَلتُكَ ونَفِّجني مِن ضَلَلي اِنّي اِلَيكَ راغِبٌ
يا رَبَّ العالَمينَ اللّهُمَّ اِنَّكَ اَنزَلتَ في كِتابِكَ العَفوَ واَمَرتَنا اَن
نَعفُوَ عَمَّن ظَلَمَنا وقَد ظَلَمنا اَنفُسَنا فاعفُ عَنّا فَاِنَّكَ اَولى بِذلِكَ مِنّا
واَمَرتَنا اَن لا نَرُدَّ سائِلًا عَن اَبوابِنا وقَد جِئناكَ سائِلًا فَلا تَرُدَّني
اِلّا بِقَضاءِ حاجَتي واَمَرتَنا بِالاِحسانِ اِلى ما مَلَكَت اَيمانُنا ونَحنُ
اَرِقّاؤُكَ فَاَعتِق رِقابَنا مِنَ النّارِ يا مُفَرِّجًا عِندَ كُربَةِ ويا غِياثي
عِندَ شِدَّتي اِلَيكَ فَزِعتُ وبِكَ اَستَغيثُ ولَذتُ لا اَلوذُ بِسِواكَ
ولا اَطلُبُ الفَرَجَ اِلّا مِنكَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وآلِ مُحَمَّدٍ فَاَغِثني وفَرِّج
عَنّي يا مَن يَقبَلُ اليَسيرَ ويَعفو عَنِ الكَثيرِ اِقبَل مِنّي اليَسيرَ واعفُ عَنّي

الكثير انك انت الغفور الرحيم اللهم اني اسئلك ايمانا تباشر
قلبي ويقينا صادقا حتى اعلم انه لن يصيبني الا ما كتبت لي ورضني
من العيش بما قسمت لي يا ارحم الراحمين ومختصر من دعاها وهو
ايست يا مفزعي عند كربتي ويا غوثي عند شدتي اليك فزعت
وبك استغثت وبك لذت لا الوذ بسواك ولا اطلب الفرج الا
منك فاغثني وفرج عني يا من يقبل اليسير ويعفو عن الكثير اقبل
مني اليسير واعف عني الكثير انك انت الغفور الرحيم اللهم اني
اسئلك ايمانا تباشر به قلبي ويقينا حتى اعلم انه لن يصيبني الا
ما كتبت لي ورضني من العيش بما قسمت لي يا ارحم الراحمين يا
عدتي في كربتي ويا صاحبي في شدتي ويا وليي في نعمتي ويا غايتي
في رغبتي انت الناشر عورتي والآمن روعتي والمقيل عثرتي و
اغفر لي خطيئتي يا ارحم الراحمين واما دعاي ها هر روز ماه مبارك
رمضان بسند معتبر منقولست كه حضرت امام زين العابدين ع ولمام
محمد باقر ع هر روز اين ماه مبارك اين دعا ميخواندند اللهم ان هذا
شهر رمضان الذي انزلت فيه القرآن هدى للناس وبينات من
الهدى والفرقان وهذا شهر الصيام وهذا شهر القيام وهذا شهر

الإنابة وهذا شهر التوبة وهذا شهر المغفرة والرحمة وهذا شهر
العتق من النار والفوز بالجنة وهذا شهر فيه ليلة القدر التي
هي خير من ألف شهر اللهم صل على محمد وآل محمد واعني على
صيامه وقيامه وسلمه لي وسلمني فيه واعني عليه بأفضل عونك
ووفقني فيه لطاعتك وطاعة رسولك وأوليائك صلوات
الله عليهم وفرغني فيه لعبادتك ودعائك وتلاوة كتابك و
عظم لي فيه البركة وأحسن لي فيه العافية وأحرز لي فيه التوبة
وأصح لي فيه بدني وأوسع لي فيه رزقي واكفني فيه ما أهمني
واستجب فيه دعائي وبلغني فيه رجائي اللهم صل على محمد و
آل محمد واذهب عني فيه النعاس والكسل والسآمة والفترة و
القسوة والغفلة والغرة وجنبني فيه العلل والأسقام و
الهموم والأحزان والأعراض والأمراض والخطايا والذنوب
واصرف عني فيه السوء والفحشاء والجهد والبلاء والنصب و
العناء إنك سميع الدعاء اللهم صل على محمد وآل محمد واعذني
فيه من الشيطان الرجيم وهمزه ولمزه ونفثه ونفخه ووسوسته
وتثبيطه وبطشه وكيده ومكره وحبائله وخدعه وأمانيه و

غُرُورِهِ وَفِتْنَتِهِ وَخَيْلِهِ وَرَجِلِهِ وَأَعْوَانِهِ وَشُرَكَائِهِ وَجَمِيعِ مَكَائِدِهِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي قِيَامَهُ وَصِيَامَهُ وَبُلُوغَ الْاَمَلِ
فِيهِ وَفِي قِيَامِهِ وَالْاِسْتِكْمَالَ مَا يُرْضِيكَ عَنِّي صَبْرًا وَاحْتِسَابًا وَاِيمَانًا
وَيَقِينًا ثُمَّ تَقَبَّلْ ذٰلِكَ مِنِّي بِالْاَضْعَافِ الْكَثِيرَةِ وَالْاَجْرِ الْعَظِيمِ يَا رَبَّ
الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَالْجِدَّ
وَالْاِجْتِهَادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ وَالْقُرْبَةَ
وَالْخَيْرَ الْمَقْبُولَ وَالرَّهْبَةَ وَالرَّغْبَةَ وَالتَّضَرُّعَ وَالْخُشُوعَ وَالرِّقَّةَ وَالنِّيَّةَ
الصَّادِقَةَ وَصِدْقَ اللِّسَانِ وَالْوَجَلَ مِنْكَ وَالرَّجَاءَ لَكَ وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ
وَالثِّقَةَ بِكَ وَالْوَرَعَ عَنْ مَحَارِمِكَ مَعَ صَالِحِ الْقَوْلِ وَمَقْبُولِ السَّعْيِ وَ
مَرْفُوعِ الْعَمَلِ وَمُسْتَجَابِ الدَّعْوَةِ وَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ شَيْءٍ مِنْ ذٰلِكَ بِعَرَضٍ
وَلَا مَرَضٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا غَمٍّ وَلَا سُقْمٍ وَلَا غَفْلَةٍ وَلَا نِسْيَانٍ بَلْ بِالتَّعَاهُدِ
وَالتَّحَفُّظِ لَكَ وَفِيكَ وَالرِّعَايَةِ لِحَقِّكَ وَالْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ بِرَحْمَتِكَ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي فِيهِ اَفْضَلَ مَا
تَقْسِمُ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاَعْطِنِي فِيهِ اَفْضَلَ مَا تُعْطِي اَوْلِيَائَكَ الْمُقَرَّبِينَ
مِنَ الرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالتَّحَنُّنِ وَالْاِجَابَةِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ الدَّائِمَةِ وَالْعَافِيَةِ
وَالْمُعَافَاتِ وَالْعِتْقِ مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ

صَلِّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعَائِي فِيهِ إِلَيْكَ وَاصِلًا وَرَحْمَتَكَ
وَخَيْرَكَ إِلَيَّ فِيهِ نَازِلًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَسَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَ
ذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا حَتَّى يَكُونَ نَصِيبِي فِيهِ الْأَكْثَرَ وَحَظِّي فِيهِ الْأَوْفَرَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِلَيْلَةِ الْقَدْرِ عَلَى أَفْضَلِ حَالَةٍ
تُحِبُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَأَرْضَاهَا لَكَ ثُمَّ اجْعَلْهَا لِي
خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَارْزُقْنِي فِيهَا أَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ أَحَدًا مِمَّنْ بَلَّغْتَهُ إِيَّاهَا
وَأَكْرَمَنِي بِهَا وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ عُتَقَائِكَ مِنَ جَهَنَّمَ وَطُلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ
وَسُعَدَائِكَ بِخَلَاقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا الْجِدَّ وَالِاجْتِهَادَ وَالْقُوَّةَ
وَالنَّشَاطَ وَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَلَيَالٍ عَشْرٍ وَالشَّفْعِ وَ
الْوَتْرِ وَرَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ وَمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَرَبَّ جَبْرَئِيلَ
وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ مُوسَى وَعِيسَى وَرَبَّ جَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَ
الْمُرْسَلِينَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ
أَسْأَلُكَ بِجَمِيعِهِمْ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ الْعَظِيمِ عَلَيْهِمْ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ
أَجْمَعِينَ وَنَظَرْتَ إِلَيَّ نَظْرَةً رَحِيمَةً تَرْضَى بِهَا عَنِّي رِضًا لَا تَسْخَطُ عَلَيَّ بَعْدَهُ

ابدًا واعطيتني جميع سؤلي ورغبتي وامنيتي وارادتي وصرفت عني ما
اكرهه واحذر واخاف على نفسي ومالا اخاف وعن اهلي ومالي و
اخواني واخواتي وذريتي اللهم اليك فرزنا من ذنوبنا فاوبنا تائبين
وتب علينا مستغفرين واغفر لنا متعوذين واعذنا مستجيرين و
اجرنا مستسلمين ولا تخذلنا راهبين وامنا راغبين وشفعنا سائلين
واعطنا انك سميع الدعاء قريب مجيب اللهم انت ربي وانا عبدك
واحق من سئل العبد ربه ولم يسئل العباد مثلك كرما وجودا يا موضع
شكوى السائلين ويا منتهى حاجة الراغبين ويا غياث المستغيثين و
يا مجيب دعوة المضطرين ويا ملجأ الهاربين ويا رب المستضعفين
ويا صريخ المستصرخين ويا كاشف كرب المكروبين ويا فارج هم المهمومين
ويا كاشف الكرب العظيم يا الله يا رحمن يا رحيم يا ارحم الراحمين صل
على محمد وال محمد واغفر لي ذنوبي وعيوبي واساءتي وظلمي وجرمي
واسرافي على نفسي وارزقني من فضلك ورحمتك فانه لا يملكهما غيرك
واعف عني واغفر لي كل ما قد سلف من ذنوبي واعصمني فيما بقي من
عمري واستر علي وعلى والدي ووالدي وقرابتي واهل حرمتي و
من كان مني بسبيل من المؤمنين والمؤمنات في الدنيا والاخرة فان

جميع

جَمِيعَ ذٰلِكَ كُلُّهُ بِيَدِكَ وَاَنْتَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا سَيِّدِي وَلَا تَرُدَّ
يَدِيَ اِلَى الْخَيْرِ حَتّٰى تَفْعَلَ ذٰلِكَ بِي وَتَسْتَجِيبَ لِي جَمِيعَ مَا سَاَلْتُكَ وَتَزِيدَنِي
مِنْ فَضْلِكَ فَاِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَنَحْنُ اِلَيْكَ رَاغِبُونَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْاَسْمَاءُ
الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْاَلَاءُ اَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اِنْ كُنْتَ قَضَيْتَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ
فِيهَا اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ
الشُّهَدَاءِ وَاحْيَائِي فِي عِلِّيِّينَ وَاٰبَائِي مَغْفُورًا وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا
تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَانًا لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَرِضًا بِمَا قَسَمْتَ لِي وَاٰتِنِي فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَاِنْ لَمْ تَكُنْ قَضَيْتَ
فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا فَاخِرْنِي اِلٰى فَلَكِ وَاَدِمْ فِيهَا
فِيمَا ذِكْرُكَ وَشُكْرُكَ وَطَاعَتُكَ وَحُسْنُ عِبَادَتِكَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ
مُحَمَّدٍ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اغْضَبِ الْيَوْمَ لِمُحَمَّدٍ وَلِاَبْرَارِ عِتْرَتِهِ وَاقْتُلْ اَعْدَاءَهُمْ بَدْءًا وَاَحْصِهِمْ
عَدَدًا وَلَا تُبْقِ عَلٰى ظَهْرِ الْاَرْضِ مِنْهُمْ اَحَدًا وَلَا تَغْفِرْ لَهُمْ اَبَدًا يَا حَسَنَ الصُّحْبَةِ
يَا خَلِيفَةَ الْبَيْتِ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ الْبَدِيءُ الْبَدِيعُ الَّذِي لَيْسَ لِشَيْءٍ عَنْهُ
وَالدَّائِمُ غَيْرُ الْغَافِلِ وَالْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَاَنْتَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَاْنٍ اَنْتَ

خليفة محمد وناصر محمد ومفضل محمد اسالك ان تنصر وحي محمد و
عليه خليفة محمد والقائم بالقسط من اوصياء محمد صلواتك عليهم اعطف
عليهم نصرك يا الاله الا انت بحق لا اله الا انت صل على محمد وال محمد واجعلني
معهم في الدنيا والاخرة واجعل عاقبة امري الى غفرانك ورحمتك
يا ارحم الراحمين وكذلك نسبت نفسك يا سيدي باللطيف
بلى انك اللطيف فصل على محمد وال محمد والطف بي انك لطيف لما
تشاء اللهم صل على محمد وال محمد وارزقني الحج والعمرة في عامنا
هذا وفي كل عام وتطول علي بجميع حوائجي للدنيا والاخرة بن بكو
استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي قريب مجيب استغفر الله
ربي واتوب اليه انه كان غفارا اللهم اغفر لي انك انت ارحم
الراحمين ربي اني ظلمت نفسي وظلمت نفسي فاغفر لي ذنوبي انه لا يغفر
الذنوب الا انت استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم الحليم
العظيم العليم الكريم الغفار للذنب العظيم واتوب اليه استغفر الله
ان الله كان غفورا رحيما سه مرتبه اللهم اني اسالك ان تصلي
على محمد وال محمد وان تجعل فيما تقضي وتقدر من الامر العظيم المحتوم
في ليلة القدر من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ان تكتبني من حجاج

بيت

بَيْنَكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمْ الْمَغْفُورِ ذَنْبُهُمْ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ
وَأَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتُوَسِّعَ رِزْقِي وَتُؤَدِّيَ عَنِّي
أَمَانَتِي وَدَيْنِي أَمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا
أَحْتَسِبُ وَاصْرِفْ عَنِّي مِنْ حَيْثُ أَحْتَرِسُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَرِسُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا و این تسبیحات نیز بسند معتبر از حضرت صادق ع
منقولست که در هر دو رکعت ایماء بخوانند سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ
اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ
اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعَ مِنْهُ يَسْمَعُ
مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرَضِينَ وَيَسْمَعُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَيَسْمَعُ الْأَنِينَ وَالشَّكْوَى وَيَسْمَعُ السِّرَّ وَأَخْفَى وَيَسْمَعُ وَسَاوِسَ الصُّدُورِ
وَلَا يَصُمُّهُ سَمْعُهُ صَوْتٌ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ

سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ
اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ يُبْصِرُ
مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرَضِينَ وَيُبْصِرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَ
الْبَحْرِ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ
لَا تَعْشَى بَصَرَهُ الظُّلْمَةُ وَلَا يَسْتُرُ مِنْهُ بِسْتِرٍ وَلَا يُوَارِي مِنْهُ جِدَارٌ
وَلَا يَغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا يَكُنُّ مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا قَلْبُ
مَا فِيهِ وَلَا جَبُّ مَا فِي قَلْبِهِ وَلَا تَسْتَتِرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا
يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ
كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ
اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ
بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ
وَيُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيُرْسِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ
بِكَلِمَتِهِ وَيُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَيُسْقِطُ الْوَرَقَ بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي

لَا يَعْزُبُ

لا يعزب عنه مثقال ذرة في الارض ولا في السماء ولا اصغر من ذلك
ولا اكبر الا في كتاب مبين سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور
سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور ه
سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شئ سبحان الله
خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين
سبحان الله الذي يعلم ما تحمل كل انثى وما تغيض الارحام وما تزداد
وكل شئ عنده بمقدار عالم الغيب والشهادة الكبير المتعال سواء
منكم من اسر القول ومن جهر به ومن هو مستخف بالليل وساربٌ بالنهار
له معقبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه من امر الله سبحان الله
الذي يميت الاحياء ويحيي الموتى ويعلم ما تنقص الارض منهم وعنده
في الارحام ما يشاء الى اجل مسمى سبحان الله بارئ النسم سبحان الله
المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات و
النور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شئ سبحان الله
خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب
العالمين سبحان الله مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع
الملك ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك على

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ سُبْحَانَ
اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
اللهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ
وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ
سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ
اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي لَا يَبْلُغُ مِدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ وَلَا
يُحْصِي ثَنَاءَهُ الشَّاكِرُونَ وَالْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ
وَاللهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَثْنَى عَلَى نَفْسِهِ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ
وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ
الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ

الْحَبِّ

فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شئ سبحان الله خالق
ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب
العالمين سبحان الله النافع لما يلج في الارض وما يخرج منها
وما ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يشغله ما يلج في الارض
وما يخرج منها وعما ينزل من السماء وما يعرج فيها عما يلج في الارض
وما يخرج منها ولا يشغله علم شئ ولا يشغله خلق شئ عن خلق
شئ ولا يحفظ شئ عن شئ ولا يواريه شئ ولا يعدله شئ ليس
كمثله شئ وهو السميع العليم سبحان الله بارئ النسم سبحان الله
المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات
والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شئ
سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته
سبحان الله رب العالمين سبحان الله فاطر السموات والارض
جاعل الملائكة رسلا اولي اجنحة مثنى وثلاث ورباع يزيد في
الخلق ما يشاء ان الله على كل شئ قدير ما يفتح الله للناس من رحمة
فلا ممسك لها وما يمسك فلا مرسل له من بعده وهو العزيز الحكيم
سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق

الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق
الحب والنوى سبحان الله خالق كل شئ سبحان الله خالق ما يرى
وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين
سبحان الله الذى يعلم ما فى السموات وما فى الارض ما يكون من
نجوى ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو سادسهم ولا ادنى من
ذلك ولا اكثر الا هو معهم اينما كانوا ثم ينبئهم بما عملوا يوم
القيمة ان الله بكل شئ عليم وايضا مستحب است كه اين صلوات را
در هر روز ماه مبارك رمضان و در هر جمعه در تمام سال نيز بخواند
ان الله وملائكته يصلون على النبى يا ايها الذين امنوا صلوا
عليه وسلموا تسليما لبيك وسعديك يا رب وسبحانك اللهم
صل على محمد وال محمد وبارك على محمد وال محمد كما صليت وباركت
على ابراهيم وال ابراهيم انك حميد مجيد اللهم ارحم محمدا و
ال محمد كما رحمت ابراهيم وال ابراهيم انك حميد مجيد اللهم
سلم على محمد وال محمد كما سلمت على نوح فى العالمين اللهم امنن
على محمد وال محمد كما منت على موسى وهرون اللهم صل على
محمد وال محمد كما هديتنا به اللهم صل على محمد وال محمد وابعثه

مقاما

ماحمودا يغبطه به الاولون والاخرون على محمد وآله السلام كلما
ت شمس او غربت على محمد وآله السلام كلما اطرفت عين
رقت على محمد وآله السلام كلما طرفت عين او طرفت على
محمد وآله السلم كلما ذكر السلم على محمد وآله السلم كلما سبح الله
ن او قدسه السلم على محمد وآله في الاولين السلم على محمد وآله في الاخرين
لم على محمد وآله في الدنيا والاخرة السلم على محمد وآله وحسبنا الله
كاته اللهم رب البلد الحرام ورب الركن والمقام ورب الحل
حرام ابلغ نبيك محمدا وآله عنا السلم اللهم اعط محمدا من الهناء
شرفه والنضرة والكرامة والغبطة والوسيلة والمنزلة والمقام
لشرف والزلفة والشفاعة عندك يوم القيمة افضل ما اعطيت احدا
خلقك واعط محمدا فوق ما تعطي الخلائق من الخير اضعافا كثيرة لا
يعها غيرك اللهم صل على محمد وآل محمد اطيب واطهر وازكى
ي وافضل ما صليت على احد من الاولين والاخرين وعلى احد من
ئك يا ارحم الراحمين اللهم صل على علي امير المؤمنين ووال من
ه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم
على فاطمة بنت نبيك محمد صلى الله عليه وآله السلم والعن من ظلمها

بنيك فيها وواال من والاها وعاد من عاداها وضاعف العذاب على من شرك في
دمها اللهم صل على علي بن الحسين امام المسلمين ووال من والاه وعاد من
عاداه وضاعف العذاب من ظلمه اللهم صل على محمد بن علي امام المسلمين ووال من
والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب من ظلمه اللهم صل على جعفر بن محمد
امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب من ظلمه اللهم
على موسى بن جعفر امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف
العذاب على من شرك في دمه اللهم صل على علي بن موسى امام المسلمين ووال
من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب من ظلمه اللهم صل على محمد بن علي
امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب من ظلمه
اللهم صل على علي بن محمد امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف
العذاب من ظلمه اللهم صل على الحسن بن علي امام المسلمين ووال من والاه
وعاد من عاداه وضاعف العذاب من ظلمه اللهم صل على الخلف الحجة من بعده
امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وعجل فرجه وضاعف العذاب
على الكفرة الفجرة اللهم صل على القاسم والطاهر ابني نبي بنيك اللهم
صل على رقية بنت نبيك والعن من اذى نبيك فيها اللهم صل على ام كلثوم
بنت نبيك والعن من اذى نبيك فيها اللهم صل على ذرية نبيك اللهم

اعف

اخلف نبيك في اهل بيته اللهم مكن لهم في الارض اللهم اجعلنا من
عددهم ومددهم وانصارهم على الحق في السر والعلانية اللهم اطلب بدمهم
وترهم ودماء هم وكف عنا وعنهم وعن كل مؤمن ومؤمنة بأس كل
باغ وطاغ وكل دابة انت اخذ بناصيتها انك انت اشد باسا واشد
تنكيلا و در اقبال و بعضى از نعمهاى ديگر دعا از حضرت على بن الحسين تا
امام حسن عسكرى عليهم السلام على مرتضى چنين است على من شر ما في
واز جمله دعاهاى هر روز ماه مبارك رمضان دعائيست كه سيد بن طاوس
فضيلت بسيار از براى هر روز آن روايت كرده است و در استجابت دعوات
محرر است و بعضى از مضامين عاليه مشتمل است و دعا اينست اللهم اني اقول كما
امرتني فاستجب لي كما وعدتني سه مرتبه اللهم اني اسئلك من بهائك
بابهاه وكل بهائك بهي اللهم اني اسئلك ببهائك كله اللهم اني
اسئلك من جلالك باجله وكل جلالك جليل اللهم اني اسئلك بجلالك
كله اللهم اني اسئلك من جمالك باجمله وكل جمالك جميل اللهم اني
اسئلك بجمالك كله پس سه مرتبه بگويد اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگويد اللهم اني اسئلك من عظمتك باعظمها
وكل عظمتك عظيمة اللهم اني اسئلك بعظمتك كلها اللهم اني

اَسْاَلُكَ بِاَنْوَرِهٖ وَكُلُّ نُوْرِكَ نَيِّرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِنُوْرِكَ كُلِّهٖ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ
اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ
مِنْ كَمَالِكَ بِاَكْمَلِهٖ وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِاَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ
بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ اَسْمَائِكَ بِاَكْبَرِهَا وَكُلُّ اَسْمَائِكَ
كَبِيْرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِاَسْمَائِكَ كُلِّهَا پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا وَعَدْتَنِیْ پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ
مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّهَا وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيْزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِاَمْضَاهَا وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِیْ اسْتَطَلْتَ
بِهَا عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيْلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِقُدْرَتِكَ
كُلِّهَا پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ فَاسْتَجِبْ لِیْ كَمَا
وَعَدْتَنِیْ پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِاَنْفَذِهٖ وَكُلُّ عِلْمِكَ
نَافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهٖ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْاَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضَاهُ

وَكُلُّ

وكل قولك حق اللهم اني اسئلك بقولك كله اللهم اني اسئلك من مسائلك
باجمها اليك وكل مسائلك حبيبة اليك اللهم اني اسئلك بمسائلك كلها
پس سه مرتبه بگويد اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني
پس بگويد اللهم اني اسئلك من شرفك باشرفه وكل شرفك شريف اللهم
اني اسئلك بشرفك كله اللهم اني اسئلك من سلطانك بادومه وكل سلطانك
دائم اللهم اني اسئلك بسلطانك كله اللهم اني اسئلك يا ذا من ملكك
بافخره وكل ملكك فاخر اللهم اني اسئلك بملكك كله پس سه مرتبه بگويد
اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگويد اللهم
اني اسئلك من علائك باعلاه وكل علائك عال اللهم اني اسئلك بعلائك
كله اللهم اني اسئلك من منك بادمه وكل منك قديم اللهم اني اسئلك
بمنك كله اللهم اني اسئلك من ايائك باعجبها وكل ايائك عجيبة اللهم
اني اسئلك بايائك كلها پس سه مرتبه بگويد اللهم اني ادعوك كما امرتني
فاستجب لي كما وعدتني پس بگويد اللهم اني اسئلك من فضلك يا فاضل وكل
فضلك فاضل اللهم اني بفضلك كله اللهم اني اسئلك من رزقك يا عم
وكل رزقك عام اللهم اني اسئلك من رزقك كله اللهم اني اسئلك
من عطائك بالهنائه وكل عطائك هنيء اللهم اني اسئلك بعطائك كله

اللهم إني أسألك من خيرك بأعجله وكل خيرك عاجله اللهم إني أسألك
من خيرك كله اللهم إني أسألك من إحسانك بأحسنه وكل إحسانك حسن
اللهم إني أسألك بإحسانك كله اللهم إني أسألك بما تجيبني به حين أدعوك
فأجبني يا الله نعم دعوتك يا الله اللهم إني أسألك بما أنت فيه
من الشؤون والجبروت اللهم إني أسألك بكل شأن وجبروت اللهم
إني أسألك بشأنك وجبروتك كلها اللهم إني أسألك بما تجيبني به
حين أسألك به فأجبني يا الله صل على محمد وآل محمد وطلبكن هرحاجتي
كه داري پس بكو اللهم صل على محمد وآل محمد وابعثني على الإيمان بك
والتصديق برسولك والولاية لعلي بن أبي طالب عليه السلام والأئمة
بالأئمة من آل محمد والبراءة من أعدائهم فإني قد رضيت بذلك يا رب
اللهم صل على محمد وآل محمد وأسألك خير الخير رضوانك والجنة و
أعوذ بك من شر الشر سخطك والنار اللهم إني صل على محمد وآل محمد
واحفظني من كل مصيبة ومن كل بلية ومن كل عقوبة ومن كل فتنة
ومن كل بلاء ومن كل شر ومن كل مكروه ومن كل مصيبة ومن كل آفة
نزلت وتنزل من السماء إلى الأرض في هذه الساعة وفي هذه الليلة
وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم صل على محمد

وآل

وآلِ محمّدٍ واقسم مِن كلِّ سرورٍ وكلِّ بهجةٍ ومِن كلِّ استقامةٍ ومِن كلِّ فرجٍ ومِن كلِّ
عافيةٍ ومِن كلِّ سلامةٍ ومِن كلِّ كرامةٍ ومِن كلِّ رزقٍ واسعٍ حلالٍ طيّبٍ ومِن كلِّ
نعمةٍ ومِن كلِّ حسنةٍ نزلتَ او تنزلُ مِن السّماءِ الى الارضِ في هذهِ الساعةِ و
في هذهِ الليلةِ وفي هذا اليومِ وفي هذا الشّهرِ وفي هذهِ السّنةِ اللّهمّ ان
كانت ذنوبي قد اخلقتْ وجهي عندكَ وحالتْ بيني وبينكَ او غيّرتْ
حالي عندكَ فاني اسالكَ بنورِ وجهكَ الكريمِ الذي لم يُطفَ وبوجهِ حبيبكَ
محمّدٍ المصطفى وبوجهِ وليّكَ عليٍّ المرتضى وبحجّتكَ وليّكَ اوليائكَ الذين انتجبتهم
ان تصلّيَ على محمّدٍ وآلِ محمّدٍ وان تغفرَ لي ولوالديّ وما ولدا وللمؤمنينَ
والمؤمناتِ وما توالدوا ذنوباً كلّها صغيرها وكبيرها وان تحيمَ لنا دارَ الفناءِ
وان تقضيَ لنا الحاجاتِ والمهماتِ وصالحَ الدّعاءِ والمسئلةِ فاستجبْ
لنا بحقِّ محمّدٍ وآلهِ اللّهمّ صلِّ على محمّدٍ وآلِ محمّدٍ امينَ امينَ امينَ ما
شاءَ اللهُ كانَ لا حولَ ولا قوّةَ الّا باللهِ سبحانَ ربّكَ ربِّ العزّةِ عمّا يصفونَ
وسلامٌ على المرسلينَ والحمدُ للهِ ربِّ العالمينَ پس دستها را
بجانب آسمان بلند كن ومي بيني كه پشت دستها بسوي چپ وكف بسوي راست
باشد خود را بگريه بدار پس بگو يا الله الا انت اسئلك يا الله الا الله الا
انت يا الا الله الا انت اسالك بجلال لا اله الا انت يا الا الله الا انت اسا

بجمال لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسالك بنور لا اله الا انت يا لا اله
الا انت اسالك بكمال لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسالك بعزة لا اله
الا انت يا لا اله الا انت اسالك بعظم لا اله الا انت يا لا اله الا انت ه
اسالك بشرف لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسالك بعلاء لا اله الا انت
يا لا اله الا انت اسالك بلا اله الا انت يا ربّاه يا ربّاه اقسم بكه بك
نفس وفا كند پس بكويد در حالتى كه بود كردن كج كرده بسوى دوش چپ اسالك
يا سيدى پس بكويد يا الله يا ربّاه اقسم كه بنفس وفا كند پس بكويد يا
سيداه يا مولاه يا غياثاه يا ملجاه يا منتهى غاية رغبتاه يا ارحم الراحمين
اسالك فليس كمثلك شئ واسالك بكل دعوة مستجابة دعا بها نبى
مرسل او ملك مقرب او عبد مؤمن امتحن قلبه للايمان واستجبت دعوته
منه واتوجه اليك بمحمد نبيك نبى الرحمة واقدمه بين يدى حوائجى يا محمد
يا رسول الله بابى انت وامى اتوجه بك الى ربك وربى واقدمك
بين يدى حوائجى يا ربّاه يا ربّاه يا ربّاه اسالك فليس كمثلك شئ واتوجه
اليك بمحمد حبيبك وبصفوته الهادية واقدمهم بين يدى حوائجى واسئلك
اللهم بجمالك الذى لا يوصف وبنور وجهك الذى لا يطفأ وبعينك التى لا تنام
واسالك بحق مرضاة عليك عظيم ان تصلى على محمد عبدك المصطفى ورسولك

المرتضى وأمينك المصطفى ونجيبك دون خلقك وحبيبك وخيرتك من
خلقك أجمعين النذير البشير السراج المنير وعلى أهل بيته الطيبين الطاهرين
المطهرين الأخيار الأبرار وعلى ملائكتك الذين استخلصتهم لنفسك وحجبتهم
عن خلقك وعلى أنبيائك الذين ينبئون بالصدق عنك وعلى عبادك الصالحين
الذين أدخلتهم في رحمتك الأئمة المهتدين الراشدين المطهرين وعلى جبرئيل
وميكائيل واسرافيل وملك الموت ورضوان خازن الجنة ومالك خازن
والروح القدس وحملة العرش ومنكر ونكير وعلى الكرام الكاتبين الحافظين علي ٥
بالصلوة التي تحب أن تصلي بها عليهم صلوة كثيرة طيبة مباركة زاكية نامية
طاهرة شريفة فاضلة تبين بها فضلهم على الأولين والآخرين اللهم إني
أسئلك أن تصلي وتجيب دعوتي وتغفر ذنوبي وتنجح طلبتي وتقضي حاجتي
وتقبل صفتي وتنجز لي ما وعدتني وتقيلني عثرتي وتتجاوز عن خطيئتي وتفسح
عن ظلمي وتعفو عن جرمي وتقبل علي ولا تعرض عني وترحمني ولا تعذبني
وتعافيني ولا تبتليني وترزقني من أطيب الرزق وأوسعه وأهنأه وأمرأه
وأسبغه وأكثره ولا تحرمني وارزقني النظر إلى وجهك الكريم والفوز بالجنة والنجاة
من النار واقضي عني يا رب ديني وأمانتي وضع عني وزري ولا تحملني ما لا طاقة
لي به يا مولاي وأدخلني في كل خير أدخلت فيه محمدا وآل محمد وأخرجني من

مِنْ كُلِّ سُوْءٍ اَخْرِجْهُمْ مِنَّا وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِيْ وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَ
الْاٰخِرَةِ پس سہ مرتبہ بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ كَمَا اَمَرْتَنِيْ فَاسْتَجِبْ لِيْ كَمَا وَعَدْتَنِيْ
پس بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ قَلِيْلًا مِنْ كَثِيْرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِيْ اِلَيْهِ عَظِيْمَةٍ وَغِنَاكَ
عَنْهُ قَدِيْمٌ وَهُوَ عِنْدِيْ كَثِيْرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيْرٌ فَامْنُنْ بِهٖ عَلَيَّ اِنَّكَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِيْنَ فَاَدْخِلْنَا وَفِي عِلِّيِّيْنَ فَارْفَعْنَا
وَبِكَاْسٍ مِنْ مَعِيْنٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبِيْلٍ فَاسْقِنَا وَمِنَ الْحُوْرِ الْعِيْنِ بِرَحْمَتِكَ وَزَوِّجْنَا وَ
مِنْ وِلْدَانٍ مُخَلَّدِيْنَ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُوْنٌ فَاخْدِمْنَا وَمِنْ ثِمَارِ الْجَنَّةِ وَلُحُوْمِ
الطَّيْرِ فَاَطْعِمْنَا وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيْرِ وَالْاِسْتَبْرَقِ فَاَلْبِسْنَا وَلَيْلَةَ
الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَتْلًا فِيْ سَبِيْلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ فَوَفِّقْنَا وَصَالِحَ
الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا خَالِقَنَا اِسْمَعْ وَاسْتَجِبْ لَنَا وَاِذَا جَمَعْتَ
الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَارْحَمْنَا وَبَرَاءَةً مِنَ النَّارِ وَاَمَانًا مِنَ الْعَذَابِ
فَاكْتُبْ لَنَا وَفِيْ جَهَنَّمَ فَلَا تَجْعَلْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِيْنِ فِي النَّارِ فَلَا تُقَرِّنَّا وَفِيْ
هَوَانِكَ وَعَذَابِكَ فَلَا تُقَلِّبْنَا وَمِنَ الزَّقُّوْمِ وَالضَّرِيْعِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَفِي النَّارِ
عَلٰى وُجُوْهِنَا فَلَا تَكُبَّنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسَرَابِيْلِ الْقَطِرَانِ فَلَا تُلْبِسْنَا
وَمِنْ كُلِّ سُوْءٍ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِحَقِّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ فَيَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
وَلَمْ تُسْئَلْ مِثْلَكَ وَاَرْغَبُ اِلَيْكَ وَلَمْ يُرْغَبْ اِلٰى مِثْلِكَ يَا رَبِّ اَنْتَ مَوْضِعُ

مسئلہ

مَسْئَلَةَ السَّائِلِينَ وَمُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَفْضَلِ
أَسْمَائِكَ كُلِّهَا وَأَحَبِّهَا يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ وَيَا اسْمَكَ الْمَخْزُونَ الْمَصُونَ الْأَعَزِّ
الْأَجَلِّ الْأَعْظَمِ الَّذِي بِحُبِّهِ وَهُوَ لَهُ وَتَرْضَى عَمَّنْ دَعَاكَ بِهِ وَتُجِيبُ لَهُ
دُعَاءَهُ وَحَقٌّ عَلَيْكَ يَا رَبِّ تَسْأَلُكَ أَنْ لَا تَحْرِمَ سَائِلَكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ دَعَاكَ بِهِ عَبْدٌ هُوَ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ
جَبَلٍ أَوْ عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ أَوْ فِي شَيْءٍ مِنْ سُبُلِكَ فَأَدْعُوكَ يَا رَبِّ دُعَاءَ مَنْ
قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَعَظُمَ حُزْنُهُ وَضَعُفَ كَدُّهُ وَأَشْرَفَ عَلَى الْهَلَكَةِ نَفْسُهُ
وَلَمْ يَثِقْ بِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِهِ وَلَمْ يَجِدْ لِمَا هُوَ فِيهِ سَادًّا وَلَا لِذَنْبِهِ غَافِرًا وَلَا لِعَثْرَتِهِ
مُقِيلًا غَيْرَ اسْتِهْدَارٍ بِالْيَكَ مُتَعَوِّذًا بِكَ مُتَعَبِّدًا غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ
وَلَا مُسْتَحْسِرٍ وَلَا مُتَجَبِّرٍ وَلَا مُتَعَظِّمٍ بَلْ بَائِسٍ فَقِيرٍ خَائِفٍ مُسْتَجِيرٍ أَسْأَلُكَ
يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْإِكْرَامِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً نَامِيَةً زَاكِيَةً
شَرِيفَةً أَسْأَلُكَ اَللّٰهُمَّ أَنْ تَغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هٰذَا وَتَرْحَمَنِي وَتَعْتِقَ
رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُعْطِيَنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا أَنْتَ
مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمْتُهُ لَكَ مُذْ أَسْتَكْمَلْتُ أَسْكُنُ أَرْضَكَ إِلَى يَوْمِي هٰذَا بَلِ اجْعَلْهُ عَلَيَّ أَتَمَّ نِعْمَةً وَأَعَمَّ عَافِيَةً وَلَوْ سَعَ

رِزْقًا وَاجْرًا وَاهْنَاهُ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِیْمِ وَمُلْكِكَ
الْعَظِیْمِ اَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ مِنْ یَوْمِیْ هٰذَا اَوْ تَنْقَضِیَ بَقِیَّةُ هٰذَا الْیَوْمِ اَوْ یَطْلُعَ
الْفَجْرُ مِنْ لَیْلَتِیْ هٰذِهٖ اَوْ یَخْرُجَ هٰذَا الشَّهْرُ وَلَكَ قِبَلِیْ تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ لَوْ خَیْرٌ
تُرِیْدُ اَنْ تُقَایِسَنِیْ بِهَا اَوْ تُؤَاخِذَنِیْ بِهَا اَوْ تُوَقِّفَنِیْ بِهَا مَوْقِفَ خِزْیٍ فِی الدُّنْیَا
وَالْاٰخِرَةِ اَوْ تُعَذِّبَنِیْ بِهَا یَوْمَ اَلْقَاكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ لَهُمْ
لَا یُفَرِّجُهُ غَیْرُكَ وَلِرَحْمَةٍ لَا تَنَالُ اِلَّا بِكَ وَلِكَرْبٍ لَا یَكْشِفُهُ اِلَّا اَنْتَ وَ
لِرَغْبَةٍ لَا تُبَلِّغُ اِلَّا بِكَ وَلِحَاجَةٍ لَا تُقْضٰی دُوْنَكَ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَاْنِكَ
مَا اَرَدْتَنِیْ بِهٖ مِنْ مَسْئَلَتِكَ وَرَحِمْتَنِیْ بِهٖ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْیَكُنْ مِنْ شَاْنِكَ الْاِنْجَاحُ
لِیْ فِیْمَا دَعَوْتُكَ بِهٖ وَالنَّجَاةُ لِیْ فِیْمَا فَزِعْتُ اِلَیْكَ مِنْهُ اَیَا مَلْجَاَ الْحَدِیْدِ لِدَاوُدَ
اَیْ كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْكَرْبِ الْعَظِیْمِ عَنْ اَیُّوْبَ وَمُفَرِّجَ غَمِّ یَعْقُوْبَ وَمُنَفِّسَ
كَرْبِ یُوْسُفَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِیْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ فَاِنَّكَ
اَهْلُ التَّقْوٰی وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِیْ فِیْ كُلِّ كَرْبٍ وَرَجَائِیْ فِیْ
كُلِّ شِدَّةٍ وَاَنْتَ لِیْ فِیْ كُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بِیْ ثِقَةٌ وَعُدَّةٌ كَمْ مِنْ كَرْبٍ یَضْعُفُ
مِنْهُ الْفُؤَادُ وَتَقِلُّ فِیْهِ الْحِیْلَةُ وَیَخْذُلُ فِیْهِ الصَّدِیْقُ وَیَشْمُتُ فِیْهِ الْعَدُوُّ
وَاَنْزَلْتُهٗ بِكَ وَشَكَوْتُهٗ اِلَیْكَ رَغْبَةً فِیْهِ مِنِّیْ اِلَیْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرَّجْتَهٗ
وَكَشَفْتَهٗ وَكَفَیْتَنِیْهِ فَاَنْتَ وَلِیُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهٰی كُلِّ رَغْبَةٍ

اعوذ

اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ مِنْ شَرِّ هٰذَا اللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي يَوْمِي
هٰذَا حَتّٰى أُمْسِيَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بَرَكَةَ يَوْمِي هٰذَا وَمَا نَزَلَ فِيهِ مِنْ
عَافِيَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرِضْوَانٍ وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ تَبْسُطُ عَلَيَّ
وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَعِيَالِي وَأَهْلِ حَوْمَتِي وَمَنْ أَحْبَبْتُ
وَأَحَبَّنِي وَوَلَدِ وَلَدِي اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّكِّ وَالشِّرْكِ
وَالْحَسَدِ وَالْبَغْيِ وَالْحَمِيَّةِ وَالْغَضَبِ اللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ
الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي الْمُهِمَّ مِنْ أَمْرِي بِمَا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ
پس بخوان سوره حمد و آیة الکرسی و بگو اللّٰهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ صَ
وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى اللّٰهُمَّ إِنَّ نَبِيَّكَ وَرَسُولَكَ وَحَبِيبَكَ
وَخِيَرَتَكَ مِنْ خَلْقِكَ لَا يَرْضٰى بِأَنْ تُعَذِّبَ أَحَدًا مِنْ أُمَّتِهِ ذٰلِكَ بِمُوَالَاةِ
وَمُوَالَاةِ الْأَئِمَّةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَإِنْ كَانَ مُذْنِبًا خَاطِئًا فِي نَارِ جَهَنَّمَ
فَأَجِرْنِي يَا رَبِّ مِنْ جَهَنَّمَ وَعَذَابِهَا وَهَبْنِي لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا جَامِعًا بَيْنَ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَى تَأَلُّفِ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ الْمَحَبَّةِ فَنَازِعِ
الْغِلَّ مِنْ صُدُورِهِمْ وَجَاعِلَهُمْ إِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ يَا جَامِعًا بَيْنَ
أَهْلِ طَاعَتِهِ وَبَيْنَ مَنْ خَلَفَهُمَا لَهُ وَيَا مُفَرِّجَ حُزْنِ كُلِّ مَحْزُونٍ وَيَا مُنْزِلَ كُلِّ

غريب و يا راحمي في غربتي و في كل احوالي بحسن الحفظ و الكلاءة يا مفرج ما
بي من الضيق و الخوف صل على محمد و آل محمد و اجمع بيني و بين احبتي و قادتي
و سادتي و هداتي و موالي يا مؤلفا بين الاحباء صل على محمد و آل محمد و لا
تفجعني بانقطاع رؤية محمد و آل محمد عني و لا بانقطاع رؤيتي عنهم و كل
مسائلك ادعوك الهي فاستجب دعائي اياك يا ارحم الراحمين اللهم
اني اسالك بانقطاع حجتي و وجوب حجتك ان تغفر لي اللهم اني اعوذ
بك من خزي يوم الحشر و من شر ما بقي من الدهر و من شر الاعداء و صعير
الفناء و عضال الداء و خيبة الرجاء و زوال النعم و فجاءة النقم اللهم
اجعل لي قلبا يخشاك كانه يراك الى يوم يلقاك و دور نيست كه در اوقات
ديگر هر گاه شدتي روي دهد يا حاجت ضروري بهم رسد اين دعا را توان
بخواند فصل سيم در اعمال مختصره شبها و روزهاي مخصوص ايشان
مبارك است و در روايتي وارد شده است كه انجيل بر حضرت عيسى در سيم
ايشان نازل شد و بر روايت ديگر ششم و بر روايت معتبر ديگر در دوازدهم
و شيخ مفيد عليه الرحمة نقل كرده است كه در روز ششم ايشان مامون خائن
ملعون با حضرت امام رضا عليه السلام بيعت كرد و روايت شده است كه هر كه در
آن روز دو ركعت نماز بكند و در هر ركعت بعد از حمد بيست و پنج مرتبه

سوره قل هو الله احد بخواند شکر نعمت ظاهر شدن حق آن حضرت را ادا کرده خواهد
بود و بروایت معتبر از حضرت صادق ع منقولست که در شب سیزدهم دو رکعت
نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره یس و تبارک الذی بیده الملک و قل
هو الله احد بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو سلام باین صفت
و در شب پانزدهم شش رکعت به سه سلام همین کیفیت و شب پانزدهم
از لیالی متبرکه است و غسل و زیارت حضرت امام حسین ع مستحب است
و در آن چنانچه مذکور شده و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقول
است که حضرت رسالت ص فرمود که هر که در شب نیمه ماه مبارک رمضان
صد رکعت نماز بگذارد بعد از هر دو رکعت بسلام و در هر رکعت بعد از
حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند حق تعالی ده ملک فرو فرستد
بسوی او که دفع کنند از و ضرر دشمنان او را از جن و انس و در هنگام
مرگ او سی ملک بفرستد که او را بشارت دهند به بهشت و سی ملک که او را
ایمن گردانند از جهنم و ایضاً از آن حضرت منقولست که هر که در شب نصف
ماه رمضان زیارت امام حسین ع بکند بعد از نماز عشا ده رکعت نماز نزد قبر آن
و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد بخواند نمیرد تا در خواب بیند ملکی چند را که
بشارت دهند او را به بهشت و ملکی چند را که ایمن گردانند او را از جهنم

وشب هفدهم نیز شب بسیار مبارکیت ودر اینشب لشکر حضرت رسول ص
با لشکر کفار قریش ملاقات در بدر کردند ودر روز نوزدهم جنگ بدر شد
حق تعالی لشکر آنحضرت را بر کافران ظفر داد وآن اعظم فتوحات اسلام
بود وغسل وعبادت در آنشب فضیلت عظیم دارد وشب نوزدهم از
شبهای قدر است وحق تعالی میفرماید اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ
یعنی ما فرستادیم قرآن را در شب قدر یعنی شبی که نزد حق تعالی قدر
ومنزلت عظیم دارد یا تقدیر امور سال در اینشب میشود وانزا بسیاری
نزول ملائکه فرماید وَمَا اَدْرٰىكَ مَا لَیْلَةُ الْقَدْرِ وچه چیز ترا اعلام کرده است
که چه چیز است شب قدر لَیْلَةُ الْقَدْرِ خَیْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ شب قدر بهتر است
از هزار ماه یعنی عبادة در آن بهتر است از عبادت هزار ماه تَنَزَّلُ
الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِیهَا فرود میایند ملائکه وروح که از همه ملائکه اعظم است
در اینشب بِاِذْنِ رَبِّهِمْ برخصت پروردگارشان مِنْ كُلِّ اَمْرٍ بسبب تقدیر
امری احادیث بسیار وارد شده است که ملائکه وروح در اینشب بر امام
زمان ع نازل میشوند وانچه از برای هر کس در اینشب مقدر شده است
بر امام عرض میکنند سَلٰمٌ هِیَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ یعنی سلامتیست این
شب قدر از جمیع بدیها تا طلوع صبح ومیان سنی وشیعه در شب قدر
خلاف

خلاف بسیار است بعضی از سنیان گفته اند که شب قدر در زمان حضرت
رسول صلعم بود و بعد از ان برطرف شد و اکثر ایشان گفته اند که تا روز
قیامت باقیست پس بعضی گفته اند که در تمام سال پنهانست و در همه
شبها عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند و بعضی گفته اند
در ماه شعبان و ماه رمضان پنهانست و بعضی گفته اند شب نیمه
شعبان است و بعضی گفته اند شب اول رمضان و بعضی گفته اند شب
نیمه است و بعضی شب هفدهم و بعضی بیست و یکم و بعضی بیست
و سیم و بعضی بیست و نهم و بعضی شب آخر گفته اند و اکثر سنیان
در این زمان اتفاق کرده اند بر شب بیست و هفتم و علمای شیعه امامیه
اجماع کرده اند بر انکه از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم
بیرون نیست و بعضی متردد میان شب بیست و یکم و بیست و سیم
میدانند و بسیار از احادیث معتبره دلالت میکند بر انکه از این سه
شب بیرون نیست و این سه شب یعنی نوزدهم و بیست و یکم
و بیست و سیم احیا باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند
و در بعضی احادیث معتبره تعیین بیست و یکم و بیست و سیم شده است
و در بعضی تعیین خصوص بیست و سیم واقع شده است و منقول

که انشب جمعه است واو اعرابی بود بحضرت رسول عرض کرد که مرا
من دوداست مزدوداست از مدینه میخواهم شوی برای من تعین
کنی که بهتر بشما باشد که در انشب بخدمت تو برسم حضرت شب بست
وسیم را برای او تعین فرمود واو پیوسته در انشب باخیل واهل
وخدم وحشم خود داخل مدینه میشد وچون صبح میشد برمیگشت
ودر بعضی احادیث ظاهر میشود که هر سه شب قلاند ودر شب
اول تقدیر او میشود ودر شب دوم بکثرت دعا وعبادت ممکن است
بعضی تغیر بیابد ودر شب سیم ختم میشود وتغیر نمی یابد یا بسیار
کم تغیر می یابد بلا تشبیه مانند ارقام پادشاهان که اول تعلیقه میشود
در تغیرش اسانست بعد ثبت وفاتر میشود وتغیرش دشوار است
اما تا بمهر محصر اثاد مزین نکردیده باز ممکنست تغیر بیابد وچون بمهر
اشرف رسید بمنزله ختمست وتغیرش در غایت صعوبتاست دختم
واحکمنها در ابهام بعضی از امور هست مانند اسم اعظم الهی که بر اکثر
مردم ونماز وسطی که بهترین نمازها است وساعت استجابت در هر شب
ودر روز جمعه وعمل مقبول در میان اعمال وامثال اینها ویکحکمت در
مبهم ساختن اینها اینست که بر همه اسمای الهی مواظبت نمایند واهتمام
در همه

در همه نمازهای یومیه بکنند و در همه اوقات شب و روز جمعه دعا بکنند و سعی
در همه اعمال خیر بکنند شاید که یکی مقبول گردد و همچنین در شب قدر
سببهائی که احتمال دارد آن را احیا کنند و حک دیگر در بعضی از آنها
میتواند بود مثل آنکه اگر اسم اعظم را همه کس بداند گاه باشد که بعضی
از نفوس شریره آنرا وسیله حصول دنیویه کنند چنانچه از بالغم نقل
کرده اند و همچنین قدری از ساعات اجابت اگر مخصوص اینها را بدانند
ممکنست که با امور غیر مشروعه یا ضررهای عظیم نسبت ببعضی از
مسلمانان استدعا کنند و اگر بخصوص ندانند البته باید مستجاب کرد
و دیگر آنکه مغرور باعمال خود نگردند و حکمتهای دیگر بسیار است
که این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد پس باید مؤمن این سه شب را احیا
کند و اهتمام در عبادت و دعا بکند تا فضیلت شب قدر را دریابد و
قدر و شب آخر را اهتمام بیشتر بکند و در شب بیست و سیم که احادیث
معتبره بسیار در تخصیص آن وارد شده است که شب قدر است سعی بیشتر
بکند و فواید عبادت شب قدر بسیار است از جمله آنها آنکه چون عبادت
شب قدر را دریابد بنص قرآن زیاده از ثواب عبادت هزار ماه کرد
زیاده از هشتاد سال است از برای او مقرر میفرمایند دیگر آنکه چون تقدیرات

جمیع امور از عمر و مال و فرزند و عزت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر
امور در این شب میشود اصلاح تمام سال خود را در این شب کرده خواهد بود
و ممکنست که نام او را در دیوان اشقیا نوشته باشد و در این شب تغییر یابد
و از زمره سعادتمندان نوشته شود چنانچه این مضمون در اکثر دعاها
و احادیث معتبره وارد شده است دیگر آنکه چون امام او و حضرت صاحب
الامر عج در تمام این شب با ملائکه مقربین محشور است و فوج فوج بخدمت
او می آیند و بر او سلام می کنند و سزاوار نیست که در چنین شب تا صبح
با امام خود نکنند و بغفلت بسر آورد و از حضرت رسول ص منقولست
که چون شب قدر میشود فرود می آیند ملائکه که در سدرة المنتهی ساکنند
و از جمله ایشان جبرئیل است و جبرئیل با خود علمها می آورد و یک علم را
بر قبر منور من نصب میکند و یکی را بر بیت المقدس و یکی را در مسجد الحرام
و یکی را در طور سینا و نمیگذارند مرد مؤمن و نه مؤمنه را مگر آنکه
بر او سلام می کنند و ایضاً از حضرت رسول ص منقولست که بهشت را هر سال
از برای داخل شدن ماه مبارک زینت می کنند چون شب اول ماه میشود
و نسیم از زیر عرش میوزد که آنرا مشیره میگویند و بصدای می آورد درختان
و حلقهای درهای بهشت را پس نغمه از آن میشنوند که هرگز شنوندگان

انان خوش آینده ترنغمه نشنیده اند پس حوریان از غرفهای بهشت
بیرون می آیند و ندا می کنند که ایا کیست که ما را بخواستگاری کند
از خدا با اعمال صالحه خود پس از رضوان خازن بهشت می پرسند که این
چه شبست رضوان می گوید لبیک ای نکوروبان و نیکوکاران این
شب اول ماه رمضانست و درهای بهشت گشوده شده است
برای روزه داران امت محمد پس حقتعالی میفرماید که ای رضوان بگشا
درهای بهشت را ایمالک به بند درهای جهنم از روزه داران امت
محمد و امر میکند جبرئیل بر روی زمین و در زنجیر کند شیاطین متمردرا
و غلها در کردن ایشان گذارد و ایشانرا در دجلهای دریاها نیندازند
تا فاسد نکردانند بر امت حبیب من و درهای ایشانرا و حضرت
فرمود که حقتعالی در هر شب از شبهای ماه رمضان ندا میفرماید
که ایا سؤال کننده هست که سوال او را عطا کنم ایا توبه کننده هست
که توبه او را قبول کنم ایا استغفار کننده هست که گناهانش را
بیامرزم کیست که قرض دهد بخداوند مالداری که هرگز بر ایشان نمی
شورد و وفا کننده است بوعدهای خود و ستم نمیکند و فرمود
که آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حقتعالی

هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند و چون شب جمعه و روز
جمعه میشود در هر ساعتی هزار هزار کس را آزاد میکند از آتش
جهنم که هر یک مستوجب عذاب شده باشند و در شب آخر و روز
آخر بعدد هر چیز در تمام ماه آزاد کرده است آزاد می کند و چون شب
قدر میشود حق تعالی امر می کند جبرئیل را که بزمین می آید با لشکر
عظیمی از ملئکه و با خود علم سبزی همستی می آورد و بر بالای کعبهٔ معظمه
نصب می کند و او شصد سال بال دارد و دو بال او را نمیکشاید مگر
در شب قدر و چون شب قدر آن دو بال را میکشاید از مشرق و مغرب
می گذرند و چون می کند جبرئیل ملئکه را در این شب در اطراف زمین
پس سلام می کنند بر هر ایستاده و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا
باشند و ایشان مصافحه می کنند و چون ایشان دعا می کنند ملئکه
امین میگویند و پیوسته مشغول اینکارند تا طلوع صبح پس چون صبح
طالع میشود ندا می کند جبرئیل که ایکروه ملائکه روانه جانب آسمان
شوید پس ملئکه میگویند ای جبرئیل خدا چه کرد در حوائج مومنان
از امت محمد ص جبرئیل می گوید خدا گناهان همه را امرزید مگر کسی
که همیشه شراب خورد یا عاق پدر و مادر باشد یا قطع رحم کند
یا با مومنان

یا با مومنان عداوت کند وچون شب عید فطر میشود و انرا هوایز
می کویند خدا مزدی دهد عمل کنندکان ماه رمضان را بحساب و
چون بامداد روز عید میشود حق تعالی ملئکه بسیار در جمیع شهرها
میفرستد کر بزمین میایند و بر سر کوچها و بازارها و راهها می
ایستند و می کویند ای امت محمد بیرون روید بسوی
درکاه پروردکار کریم کر عطاهای بزرك می بخشد و کناهان
عظیم را می آمرزد وچون بمصلی می روند برای نماز عید حق تعالی
بملائکه می کوید ای ملئکه مرا جیست جزای مزدوری کر کار خود را
بکند ملائکه کویند ایخداوند ما و اقای ما جزای او آنست کر مزدش
تمام داده شود حق تعالی می فرماید ای ملئکه من شما را کواه می کیرم کر
ثواب ایشان را از روزه روزهای ماه رمضان و عبادت شبهای آن
عطا کردم کر ان ایشان راضی شدم و کناهان ایشان را آمرزیدم پس ندا
می فرماید مومنان را کر در آن مجمع حاضر شده اند کای بندکان من هر چه خواهید
از من سوال کنید بعزت و جلال خود سوکند یاد میکنم کر در این مجمع شما
هر حاجت کر برای اخرت و دنیای خود سوال کنید البته عطا می کنم و
عیبهای شما را میپوشانم تا از مزدوکردان نشوید و مزدهای شما را

مضاعف میدهم و شما را در میان گناه کاران دسوا نمیکرم باتم برگردید
از مصلی آمرزیده بدرستی که خوشنود کردانید مرا و خشنود شدم از
شما پس ملائکه مسرور و شادمی شوند و یکدیگر را مبارک باد میگویند
باینچه حقتعالی بامت محمد صلعم عطا کرده و در حدیث معتبر از حضرت
امام محمد باقر ع منقولست که هر که احیا کند شب قدر را گناهان او
امرزیده شود هر چند بعدد ستارهای آسمان و سنگهای کوهها و گیل
دریاها باشد و اما اعمال این سه شب بر دو نوعست اول انکه در هر شب
باید دو یم انکه مخصوص است بهر شبی اما اول از حضرت رسول ص منقولست
است که هر که در شب قدر دو رکعت بجا آورد و در هر رکعتی بعد از
حمد هفت مرتبه قل هو الله احد بخواند و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّی وَاَتُوبُ اِلَیْهِ بگوید از جای
خود برنخیزد تا حقتعالی او را و پدر و مادر او را بیامرزد و ملکی چند
بفرستد بسوی بهشت که درختها از برای او غرس فرمایند و قصرها
برای او بنا کنند و نهرها برای او جاری گرداند و از دنیا بیرون نرود
تا هر مشاهده نماید و غسل در این شب سنت مؤکدات و غسل این
شب با افتادن غروب آفتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل کند

و مستحب است

ومستحب است در این شبها که قرآن مجید را بدست گیرد و بکشاید و
این دعا را بخواند اللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِکِتَابِکَ الْمُنْزَلِ وَمَا فِیهِ وَفِیهِ
اسْمُکَ الْاَکْبَرُ وَاَسْمَآؤُکَ الْحُسْنٰی وَمَا یُخَافُ وَیُرْجٰی اَنْ تُعْتِقَنِی مِنَ النَّارِ وَتُقْضِیَ حَوَآئِجِی لِلدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ پس حاجات خود را طلبد
کہ انشاء اللہ برآورده خواهد شد و این دعا از حضرت امام
محمد باقر ؑ منقولست و از حضرت امام جعفر صادق ؑ منقولست که
مصحف را بگیرد و بر سر بگذارد و بگوید اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الْقُرْاٰنِ وَ
بِحَقِّ مَنْ اَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ کُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فِیهِ وَبِحَقِّکَ عَلَیْهِمْ فَلَا
اَحَدٌ اَعْرَفُ بِحَقِّکَ مِنْکَ پس ده مرتبه بگوید یا اللّٰه و ده مرتبه مُحَمَّدٌ و ده
مرتبه عَلِیٌّ و ده مرتبه فَاطِمَةُ و ده مرتبه بِالْحَسَنِ و ده مرتبه بِالْحُسَیْنِ
و ده مرتبه عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ و ده مرتبه مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه جَعْفَرِ بْنِ
مُحَمَّدٍ و ده مرتبه مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ و ده مرتبه عَلِیِّ بْنِ مُوسَی و ده مرتبه
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ
و ده مرتبه بِالْحُجَّةِ پس هر حاجتی که داری طلبکن و زیارت حضرت امام
حسین ؑ در هر یلدا از اینسه شب سنت مؤکده است و در هر یلدا خصوصًا
شب بیست و سیم صد رکعت نماز سنت است و در هر دو رکعت بسلام

ودر هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند وبعضی
از دعایات معتبر وارد شده است که هفت مرتبه یا پنجم مرتبه یا سه مرتبه
یا یکمرتبه قل هو الله احد اکتفا می توان کرد واحادیث بسیار در فضیلت
این صد رکعت وارد شده است و با یکدیگر این صد رکعت نیز نافله شب
بوده باشد واگر ضعف داشته باشد نشسته میتوانکرد وبهترین اعمال
درین شب مطالب آمرزش ودعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود و
پدر و مادر و خویشان خود و برادران مؤمن و زنده و مرده ایشان
واذکار و صلوات بر محمد و آل او و آنچه مقدور شود و در بعضی از روایات
وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هر یک از این سر شب بخواند
واما دویم بیست اعمال مخصوصه نوزدهم آنست که صد مرتبه بگوید اللهم
العن قتلة امیر المؤمنین وایند عا را بخواند اللهم اجعل فیما تقضی وتقدر
من الامر المحتوم وفیما تفرق من الامر الحکیم فی لیلة القدر امر القضاء
الذی لا یرد ولا یبدل ان تکتبنی من حجاج بیتک الحرام المبرور حجهم
المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم المکفر عنهم سیاتهم واجعل فیما
تقضی وتقدر ان یطول عمری وتوسع علی فی رزقی وتقدلی فی جمیع
امور ی ما هو خیر لی فی دنیای واخرتی یا ارحم الراحمین پس حوائج

آستغفر الله ربی واتوب الیه صد مرتبه

خود را

خود را از حق تعالی طلب فاید و شب بیست و یکم فضیلت زیاده از شب
سابقات و غسل و اعمال سابقه را هم را بعمل آورد و در دین دهه اخر
اعتکاف در مساجد جامعه سنت است و دهه اجابت دعا است و
بسندهای بسیار معتبر از حضرت موسی ع منقولست که در شب
بیست و یکم و شب بیست و سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت
ده مرتبه قل هو الله بخوان و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت
امام محمد باقر ع این دو شب را احیا میکردند و در نصف اول شب
مشغول دعا میشدند و در نصف اخر مشغول نماز و بسند موثق
از حضرت صادق ع منقولست که اگر توانی در شب بیست و یکم و
و بیست و سیم ماه رمضان در هر یک صد رکعت نماز بکن بعضی
سیزده رکعت نماز و نافله و نافله صبح و تا صبح بیدار باش و مستحبات
که مشغول نماز و دعا و تضرع باشی بدرستیکه امید شب قدر در یکی
از اینها است و شب قدر بهتر است از هزار ماه و هر امری که در آن سال
واقع میشود در شب قدر مقدر میگردد و دعای این شب در ضمن دعاهای
دهم اخر مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی و اما شب بیست و سیم اکثر
احادیث معتبره دلالت میکند بر انکه شب قدر آنست و در آن دو غسل

سنت است یکی در اول شب و دیگری در اخر شب و حضرت صادق ع
فرمود که شب بیست و سیم شب جفت است و در انشب جمیع امور بر
وفق حکمت مصدر میگردد و در انشب مقدر میشود مرگها و بلاها و
اجلها و روزیها و قضاها و انچه در انسال واقع میشود تا شب قدر
اینده پس خوشا حال بنده که احیا کند انشب را و بیدار باشد بعبادت
و گاه در رکوع باشد و گاه در سجود و گناهان خود را در برابر دیدها
متمثل گرداند و بیرانها بگرید و چون چنین کند امید دارم که از فضیلت
شب قدر محروم نگردد انشاء الله و فرمود که حقتعالی امر میکند ملکی را که
ندای کند در هر روز ماه رمضان در هوا که بشارت باد شما را ای بندگان
که بخشیدم گناهان گذشته شما را و در شب قدر شفاعت شما را
در حق یکدیگر قبول میکنم و دعاهای شما را در حق یکدیگر مستجاب
گردانم مگر کسی که اظهار دهد روزه را بر مست کننده و باید که موقن
در دل داشته باشد و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که
سورهٔ عنکبوت و روم را در شب بیست و سیم بخواند والله که او از
اهل بهشت است و استثنا نمی کنم احدی را و نمیترسم که خدا در این سوگند
بر من گناهی بنویسد که اینده سوره را در نزد حقتعالی منزلت عظیمست

و ایضا

وایضاً از آنحضرت بسند معتبر منقولست کہ ہر کہ در شب بیست و
سیم ماہ رمضان ہزار مرتبہ سورہ انا انزلناہ بخواند ہر آینہ صبح
کند با یقین شدید باعتراف باینچہ مخصوص ماہست از کرامتہا
در اینشب بسبب اینچہ در خواب بیند و سورہ حم دخان را نیز سنت
است کہ در اینشب بخواند و از حضرت امام محمد تقی ع منقولست
کہ ہر کہ زیارت کند امام حسین ع را در شب بیست و سیم کہ امید
شب قدر در اینشب آنست و در آن ہر امری مقدر میشود و مصافحہ
میکند با او دو صد و بیست چہار ہزار پیغمبر کہ ہمہ در اینشب
رخصت محیط بلند از حق تعالی در زیارت آنحضرت و بسند معتبر
از حضرت امام محمد باقر ع روایت کردہ است کہ ہر کہ احیا کند شب
بیست و سیم ماہ مبارک رمضان را و صد رکعت نماز بکند حقتعالی
روزی او را فراخ گرداند در دنیا و شر دشمنان از و کفایت کند و
پناہ او دہد او را از غرق شدن و خانہ بر سرش خراب شدن و لقمہ در گلو
گرفتن و از شر دزدان و دفع کند از و ہول منکر و نکیر را و از قبر
بیرون اید و او را نوری باشد کہ روشنی بخشد اہل محشر را و نامہ
اش را بدست راست او دہند و بنویسد برای او برات بیزاری

از آتش جهنم و گذشتن بر صراط و ایمنی از عذاب و داخل بهشت
شود بی حساب و در بهشت از رفیقان پیغمبران و صدیقان و شهیدان
و صالحان گرداند و نیکو رفیقانند ایشان و دعای اینست از
جمله دعای دهم اخر بخوانند و ایضا این دعا را بخوانند اللّٰهُمَّ امْدُدْ
لِي فِي عُمُرِي وَأَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي وَأَصِحَّ جِسْمِي وَبَلِّغْنِي أَمَلِي وَإِنْ كُنْتُ
مِنَ الْأَشْقِيَاءِ فَامْحُنِي مِنَ الْأَشْقِيَاءِ وَاكْتُبْنِي مِنَ السُّعَدَاءِ فَإِنَّكَ قُلْتَ
فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ عَلَى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ وَصَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَمْحُو اللّٰهُ مَا
يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ وایضا بگوید اللّٰهُمَّ اجْعَلْ مِنْ
أَوْفَرِ عِبَادِكَ نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَأَنْتَ مُنْزِلُهُ
مِنْ نُورٍ يُهْتَدَى بِهِ أَوْ رَحْمَةٍ تُنْشَرُ بِهَا أَوْ رِزْقٍ تَقْسِمُهُ أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ
ضُرٍّ تَكْشِفُهُ وَاكْتُبْ لِي مَا كَتَبْتَ لِأَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ اسْتَوْجَبُوا
مِنْكَ الثَّوَابَ وَامْنُنْ بِرِضَاكَ عَنَّا مِنْ حَرِّ الْعِقَابِ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي ذٰلِكَ يَا كَرِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وهر مقدار
کہ از قران ممکن باشد در ینشب بخواند و دعای صحیفہ کاملہ را بخواند
خصوصًا دعای مکارم الاخلاق و دعای توبہ و روزهای اینشبها این
حرمت نگاه داشت و بعبادت و تلاوت و دعا بسر آورد زیرا که در احادیث
معتبرہ

معتبره وارد شده است که روز قدر نیز در فضیلت مثل شب قدر
است و در شب بیست و چهارم نیز بخصوص غسل سنت و احادیث
معتبره در استحباب غسل در آن وارد شده است و منقول است که خداوند این
شب دفع میکند بدیها و گناهان جمیع انواع بلاها را از روزه داران
ماه رمضان پس عطا میکند حق تعالی بایشان نوری در گوشها و دیدهای
ایشان و در شب بیست و هفتم غسل نیز بخصوص وارد شده است و
منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب مکرر اینرا میخواندند
از اول شب تا آخر شب اللهم انت تهیی التحافی عز دار الغرور و قابلانابة
الی دار الخلود و الاستعداد للموت قبل حلول الفوت و در بعضی شب
بیست و هم نیز غسل بخصوص وارد شده است و همچنین در شب آخر
غسل سنت و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنت و وداع ماه
مبارک رمضان سنت مؤکد است برای اظهار انکه روز عبادت اینماه
مبارک بر ما گران و دشوار نبود و ماه خواهان آن بودیم و از مفارقت
آن آزرده و محزون نیم و هر که لذت عبادت الهی را یافته است و فواید آنرا
در دنیا و عقبا دانسته است عاشق عبادت و بنده وی میباشد پس
میباید اینماه وافر البرکات را بخوبی وداع کند که عزیزترین اهل خود را

در هنگام مفارقت وداع میکند و معلومست که غلامی از خدمت
آقای خود شاد باشد و از ترک خدمت باشد مثل غلامی مثل غلامی
نیست که از ترس خدمت کند و بان راضی نباشد و دعای ما وداع
در شب آخر سنت خواندن و اکرد در روز آخر نیز بخواند خوبست و
در حدیث است که اگر آخر ماه مشتبه باشد در شب بیست و نهم
احتیاط سنت خواندن و دعاهای سنت بسیار است و بهترین
دعاها دعای صحیفه کامله است و بسندهای معتبر بسیار از حضرت
امام جعفر صادق ع این دعای وداع منقولست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فِیْ كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰی لِسَانِ نَبِیِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتُكَ
عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَقَوْلُكَ حَقٌّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِیْ اُنْزِلَ فِیْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًی
لِلنَّاسِ وَبَیِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰی وَالْفُرْقَانِ وَهٰذَا شَهْرُ رَمَضَانَ قَدْ تَصَرَّمَ وَ
انْقَضَتْ اَیَّامُهُ وَلَیَالِیْهِ فَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِیْمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ اِنْ كَانَ
بَقِیَ عَلَیَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ اِلٰی اَوْ تُرِیْدُ اَنْ تُعَذِّبَنِیْ عَلَیْهِ اَوْ شَیْءٌ تَاْبٰی بِهٖ اَوْ
یَطْلُعُ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ اَوْ یَتَصَرَّمُ هٰذَا الشَّهْرُ اِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ لِیْ یَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِیْنَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِكَ كُلِّهَا اَوَّلِهَا وَاٰخِرِهَا مَا قُلْتَ لِاَحَدٍ مِنْهَا
وَمَا قَالَ لَكَ اَحَدٌ فَاَنْتَ اَحْمَدُ الْحَامِدِیْنَ الْمُجْتَهِدُوْنَ الْمُجْتَهِدُوْنَ الْمُؤَثِّرُوْنَ

فی ذکرک

فِي ذِكْرِكَ وَالشُّكْرِ لَكَ الَّذِينَ اعْتَمَمْتَهُمْ عَلَى أَدَاءِ حَقِّكَ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ
مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالنَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَأَصْنَافِ النَّاطِقِينَ الْمُسَبِّحِينَ
لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ عَلَى أَنَّكَ بَلَّغْتَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَعَلَيْنَا مِنْ نِعَمِكَ وَعِنْدَنَا
جَزِيلُ قِسَمِكَ وَاحْسَانِكَ وَتَظَاهُرُ امْتِنَانِكَ بِذَلِكَ لَكَ مُنْتَهَى الْحَمْدِ الْخَالِدِ
الْفَائِمِ الدَّائِمِ الزَّاكِدِ الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ طُولَ الْأَبَدِ جَلَّ ثَنَاؤُكَ
أَعَنَّا عَلَيْهِ حَتَّى قَضَيْنَا عَنَّا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ مِنْ صَلَوٰةٍ وَمَا كَانَ مِنَّا فِيهِ
مِنْ بِرٍّ أَوْ شُكْرٍ أَوْ ذِكْرٍ اللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِأَحْسَنِ قَبُولِكَ وَتَجَاوُزِكَ
وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَغُفْرَانِكَ وَحَقِّقْ رِضْوَانَكَ حَتَّى تُظْفِرَنَا فِيهِ بِكُلِّ
خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَجَزِيلِ عَطَاءٍ مَوْهُوبٍ وَتُؤْمِنَّا فِيهِ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ مَرْهُوبٍ
وَذَنْبٍ مَكْسُوبٍ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِعَظِيمِ مَا سَئَلَكَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ
مِنْ كَرِيمِ أَسْمَائِكَ وَجَزِيلِ ثَنَائِكَ وَخَاصَّةِ دُعَائِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ شَهْرَنَا هٰذَا أَعْظَمَ شَهْرِ رَمَضَانَ مَرَّ عَلَيْنَا مُنْذُ أَثَرْتَ لَنَا إِلَى
الدُّنْيَا بَرَكَةً فِي عِصْمَةِ دِينٍ وَخَلَاصِ نَفْسٍ وَقَضَاءِ حَاجَةٍ وَتَشْفِيعٍ فِي
مَسْأَلَةٍ وَقِيَامِ النِّعْمَةِ عَلَيَّ وَصَرْفِ السُّوءِ عَنِّي وَلِبَاسِ الْعَافِيَةِ لِي وَأَنْ
بِرَحْمَتِكَ مِمَّنْ حُرِمَتْ لَهُ لَيْلَةُ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا لَهُ خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فِي أَعْظَمِ
الْأَجْرِ وَكَرِيمِ الذُّخْرِ وَطُولِ الْأَمَلِ الْعُمُرِ وَحُسْنِ الشُّكْرِ وَدَوَامِ الْيُسْرِ

اللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَنَعْمَائِكَ وَجَمَالِكَ وَ
قَدِيمِ اِحْسَانِكَ وَامْتِنَانِكَ اَنْ لَا تَجْعَلَهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا لِشَهْرِ رَمَضَانَ حَتّٰى
حَتّٰى تُبَلِّغَنَاهُ مُقْبِلٍ حَتّٰى اَحْسَنِ حَالٍ وَتَعْرِفَنِي هِلَالَهُ مَعَ النَّاظِرِينَ
اِلَيْهِ وَالْمُتَعَرِّفِينَ لَهُ فِي اَعْفٰى عَافِيَتِكَ وَاَتَمِّ نِعْمَتِكَ وَاَوْسَعِ رَحْمَتِكَ
وَاَجْزَلِ قِسَمِكَ اَللّٰهُمَّ يَا رَبِّيَ الَّذِي لَيْسَ لِي رَبٌّ غَيْرُهُ لَا يَكُونُ
هٰذَا الْوَدَاعُ مِنِّي وَدَاعَ فَنَاءٍ وَلَا اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنَ اللِّقَاءِ حَتّٰى تُرِيَنِيهِ مُقْبِلٍ
فِي اَسْبَغِ النِّعَمِ وَاَفْضَلِ الرَّجَاءِ وَاَنَالَكَ عَلٰى اَحْسَنِ الْوَفَاءِ
اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اَللّٰهُمَّ اسْمَعْ دُعَائِي وَارْحَمْ تَضَرُّعِي وَتَذَلُّلِي
لَكَ وَاسْتِكَانَتِي وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ وَاَنَالَكَ مُسْلِمٌ لَا اَرْجُو اِنْجَاحًا وَلَا
مُعَافَاةً وَلَا تَبْرِيقًا وَلَا تَبْلِيغًا اِلَّا بِكَ وَمِنْكَ فَامْنُنْ عَلَيَّ جَلَّ ثَنَاؤُكَ
وَتَقَدَّسَتْ اَسْمَائُكَ بِتَبْلِيغِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَاَنَا مُعَافٰى مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ
وَمَحْذُورٍ وَمِنْ جَمِيعِ الْبَوَائِقِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَعَانَنَا عَلٰى صِيَامِ هٰذَا الشَّهْرِ
وَقِيَامِهِ حَتّٰى تُبَلِّغَنَا اٰخِرَ لَيْلَةٍ مِنْهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاَحَبِّ مَا
دُعِيتَ بِهِ وَاَرْضٰى مَا رَضِيتَ بِهِ عَزَّ مُحَمَّدٍ صَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَدَاعَ حُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا وَلَا وَدَاعَ اٰخِرِ عَهْدِكَ
فِيهِ وَلَا اٰخِرَ صَوْمِي لَكَ وَاَذِقْنِي الْعَوْدَ فِيهِ ثُمَّ الْعَوْدَ فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ

المؤمنين ووفقني فيه ليلة القدر واجعلها خيرا من الف شهر يا رب الليل
والنهار والجبال والبحار والظلم والانوار والارض والسماء يا بارئ
يا مصور يا حنان يا منان يا الله يا رحمن يا رحيم يا قيوم يا بديع السموات
والارض لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والالاء ه
اسئلك باسمك بسم الله الرحمن الرحيم ان تصلي على محمد وال محمد و
ان تجعلني فيمن احييته في هذه الليلة في السعداء واوجب معه الشهداء ولي
في عليين واساءتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا
لا يشوبه شك ورضا بما قسمت لي وان توتيني في الدنيا حسنة وفي
الاخرة حسنة وان تقيني عذاب النار الحريق اللهم اجعل فيما تقضي
وتقدر من الامر المحتوم وفيما تفرق من الامر الحكيم في ليلة القدر من
القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ولا ينبغي ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام
المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنبهم المكفر عنهم سيئاتهم
واجعل فيما تقضي وتقدر ان تطيل عمري وان توسع رزقي من الحلال
يا ارحم الراحمين اللهم اني سالتك ولم يسئل العباد مثلك جودا وكرما
وارغب اليك ولم يرغب الى مثلك انت موضع مسئلة السائلين
ومنتهى رغبة الراغبين اسئلك باعظم المسائل كلها وافضلها وانجحها

التي ينبغي للعباد ان يسئلوك بها يا الله يا رحمن وبأسمائك ما علمت
منها وما لم اعلم وبأسمائك الحسنى وامثالك العليا وبنعمك التي
لا تحصى وباكرم اسمائك عليك واحبها اليك واشرفها عندك
منزلة واقربها منك وسيلة واجزلها منك ثوابا واسرعها اليك
اجابة وباسمك المكنون المخزون الحي القيوم الاكبر الاجل الذي تحبه
وتهوله وترضى به عمن دعاك به وتستجيب له دعاءه وحق عليك
ان لا تخيب سائلك واسالك بكل اسم هو لك في التوراة والانجيل
والزبور والفرقان وبكل اسم دعاك به حملة عرشك وملائكة
سمواتك وجميع الاصناف من خلقك من نبي او صديق او شهيد و
بحق الراغبين اليك الفرقين منك المتعوذين بك وبحق مجاوري
بيتك الحرام حجاجا ومعتمرين ومقدسين والمجاهدين في سبيلك
وبحق كل عبد متعبد لك في بر او بحر او سهل او جبل ادعوك دعاء
من قد اشتدت فاقته اليك وكثرت ذنوبه وعظم جرمه وضعف كله
دعاء من لا يجد لنفسه ولا لدينه مقويا ولا لعباده ربا ساداً ولا لضعفه
مقويا ولا لذنبه غافرا غيرك هاديا اليك متعبدا لك غير مستكبر
ولا مستنكف خائفا باكيا فقيرا مستجيرا بك اسئلك بعزتك وعظمتك

وجبروتك

وَجَبَرُوتِكَ وَسُلْطَانِكَ وَمُلْكِكَ وَبِسَمَائِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ
وَبِآلَائِكَ وَحُسْنِكَ وَجَمَالِكَ وَبِقُوَّتِكَ عَلَى مَا أَرَدْتَ مِنْ خَلْقِكَ
أَدْعُوكَ يَا رَبِّ خَوْفًا وَطَمَعًا وَرَهْبَةً وَرَغْبَةً وَتَخَشُّعًا وَتَمَلُّقًا وَتَضَرُّعًا
وَإِلْحَافًا وَإِلْحَاحًا خَاضِعًا لَكَ إِلَّا إِلٰهَ أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ
يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ أَعُوذُ بِكَ
يَا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْوِتْرُ الْمُتَكَبِّرُ الْمُتَعَالُ وَأَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ
مَا دَعَوْتُكَ بِهِ وَبِأَسْمَائِكَ الَّتِي مَلَأَتْ أَرْكَانَ السَّمٰوَاتِ كُلِّهَا أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَارْحَمْنِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ
الْعَظِيمِ وَتَقَبَّلْ مِنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ وَصِيَامَهُ وَقِيَامَهُ وَفَرْضَهُ وَنَوَافِلَهُ
وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمْتُهُ
لَكَ وَعَبَدْتُكَ فِيهِ وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعِي إِيَّاهُ وَدَاعَ خَرَجٍ مِنَ الدُّنْيَا
اللّٰهُمَّ لِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَخَشْيَتِكَ أَفْضَلَ
مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِمَّنْ عَبَدَكَ فِيهِ اللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي أَخْسَرَ مَنْ سَأَلَكَ
فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ أَعْتَقْتَهُ فِي هٰذَا الشَّهْرِ مِنَ النَّارِ وَغَفَرْتَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ
مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَأَوْجَبْتَ لَهُ أَفْضَلَ مَا رَجَاكَ وَآمَلَ مِنْكَ يَا أَرْحَمَ

الراحمين اللهم ارزقني العود في صيامه لك وعبادتك فيه واجعلني
ممن كتبته في هذا الشهر من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم المغفور
ذنبهم المتقبل عملهم امين رب العالمين اللهم لا تدع لي ذنبا الا
غفرته ولا خطيئة الا محوتها ولا عثرة الا اقلتها ولا دينا الا قضيته
ولا عيلة الا اغنيتها ولا همّا الا فرجته ولا فاقرة الا سددتها ولا عريا
الا كسوتها ولا مرضا الا شفيته ولا داء الا ذهبته ولا حاجة من حوائج
الدنيا والاخرة الا قضيتها على افضل املي ورجائي فيك يا ارحم الراحمين
اللهم لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا ولا تذلنا بعد اذ اعززتنا ولا اله
اذ تضعنا بعد اذ رفعتنا ولا اهنا بعد اذ اكرمتنا ولا تفقرنا بعد اذ اغنيتنا
ولا تمنعنا بعد اذ اعطيتنا ولا تحرمنا بعد اذ رزقتنا ولا تغير شيئا
من نعمك علينا واحسانك الينا الى شيء كان من ذنوبنا والمأثوم كائن منا
فان في كرمك وعفوك وفضلك سعة لمغفرة ذنوبنا فاغفر لنا وتجاوز
عنا ولا تعاقبنا عليها يا ارحم الراحمين اللهم اكرمني في مجلسي هذا
كرامة لا تشقني بعدها ابدا واعزني بعز لا تذلني بعده ابدا وعافني
عافية لا تبتليني بعدها ابدا وارفعني رفعة لا تضعني بعدها ابدا
واصرف عني شر كل شيطان ومارد وشر كل جبار حميد شر كل قريب وبعيد

وشر كل صغير وكبير وشر كل دابة انت اخذ بناصيتها ان ربي على صراط
مستقيم اللهم ما كان لي في قلبي من شك او ريبة او جحود او قنوط
او فرح او مرح او بطر او بذخ او خيلاء او رياء او سمعة او شقاق او
نفاق او كفر او فسوق او معصية او شيء لا تحب عليه ولياً لك فاسألك
ان تصلي على محمد وال محمد وان تحوه من قلبي وتبدلني مكانه ايماناً بك
ورضاً بقضائك ووفاء بعهدك وتسليماً لامرك وزهداً في الدنيا و
رغبة فيما عندك وثقة بك ومحاباة اليك وتوبة نصوحاً اليك اللهم
ان كنت بلغناه والا فاخرنا الى قابل حتى تبلغناه في يسر منك
وعافية يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد وآله كثيراً ورحمة الله و
بركاته عليهم ودر جمعه اخر نيز وداع جمعها بدنيست وانجابر بن عبد الله
انصاري منقولست كه گفت دفتم بخدمت حضرت رسول خدا در جمعه اخر
رمضان چون نظر انحضرت بر من افتاد فرمود كه اين اخر حصايست از ماه
مبارك رمضان پس آنرا وداع كن وبكو اللهم لا تجعله آخر العهد من صيامنا
اياه فان جعلته فاجعلني مرحوماً ولا تجعلني محروماً ومادر اكه هر كه اين دعا را در
بخواند يكي از دو خصلت نيكو ظفر مي يابد يا بر سيد در رمضان اينده يا
بامرزش خدا ورحمت بي انتها وبسند معتبر از حضرت صادق منقولست

کرهر که در شب اخر رمضان اینه عا بخواند اللهم لا تجعله آخر العهد من
صیامی لشهر رمضان و اعوذ بک ان یطلع فجر هذه اللیلة الا و قد
غفرت لی حق تعالی پیش از طلوع صبح او را بیامرزد و او را توبه و انابه
روزی کند و ایضا سنت است که این دعا را بخواند اللهم اسئلک بحق
ما دعیت به و ارضی ما رضیت به عن محمد و عن اهل بیت محمد علیه
و علیهم السلام ان تصلی علیه و علیهم و لا تجعل وداع شهری هذا
وداع خروجی من الدنیا و لا وداع آخر عبادتک و وفقنی فیه للیلة
القدر و اجعلها لی خیرا من الف شهر مع تضاعف الاجر و الاجابة
و المغفرة عن الذنب برضی الرب و از جمله چیزها که سنت است شب
اخر از اد کردن بندها است زیرا که ثابت است که حق تعالی بنده بسیار را
از اتش جهنم ازاد میکرداند و هر گاه بنده ضعیف فرومایه بندگان را
انقید دقیق ازاد کند امید هست که قادر بی زوال بآن وسعت و کمال
او را از اتش جهنم ازاد کرداند و نام او را از جرایده عاصیان محو نماید
چنانچه منقولست که حضرت امام زین العابدین ع بندها که در عرض
سال تحصیل می نمود تا بیست نفر و زیاده و کرد در شب اخر ماه رمضان
ازاد میفرمود و میفرمود که شما را ازاد کردم بامید انکه خداوند رحیم
از تقصیرات

از تقصیرات من درگذرد و مرا از عذاب جهنم آزاد گرداند و چون روز عید
میشود جایزه‌های عظیم بایشان میبخشید که ایشان بی نیاز باشند از سؤال
کردن از مردم و میگفت که حق تعالی در هر شب ماه رمضان و در هنگام
افطار هفتاد هزار هزار کس را آزاد میکند از آنها که مستوجب جهنم شده
باشند و در شب آخر مثل آنچه در جمیع ماه آزاد کرده است آزاد میکند
و حضرت غلام و کنیز را زیاده از یکسال خدمت نفرمود و در روز عرفه
در عرفات نیز بندهای خود را آزاد میفرمود و در روایتی وارد شده است
که سنت است در شب آخر سوره انعام و کهف و یس بخوانند و صد مرتبه بگویند
استغفر الله و اتوب الیه و صل هم در دعای مخصوص دهم آخر ایشان
ماه مبارک است و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که آنحضرت
در هر شب از شبهای دهه آخر این دعا را میخواندند اللهم انک فی کتابک
شهر رمضان الذی انزل فیه القرآن هدی للناس و بینات من الهدی
و الفرقان فعظمت حرمة شهر رمضان بما انزلت فیه القرآن و خصصته
بلیلة القدر و جعلتها خیرا من الف شهر اللهم و هذه ایام شهر
رمضان قد انقضت و لیالیه قد تصرمت و قد حضرنی یا الهی منه
الی ما انت اعلم به منی و احصی لعدده من الخلق اجمعین فاسئلک

بما سألك به ملائكتك المقربون وانبيائك المرسلون وعبادك الصالحون
ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفك رقبتي من النار وتدخلني الجنة
برحمتك ان لا تفضل علي يا امن يوم الخوف من كل هول اعدد له يوم
القيمة الهي واعوذ بوجهك الكريم وجلالك العظيم ان ينقضي ايام
شهر رمضان ولياليه ولك قبلي تبعة او ذنب تؤاخذني به او خطيئة
تريد به ان تقتصها مني لم تغفرها الى سيدي سيدي سيدي يا سالك
يا لا اله الا انت اذ لا اله الا انت ان كنت رضيت عني فيما بقي من الاجل فاعف
عني يا ارحم الراحمين يا الله يا احد يا صمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن
له كفوا احد يا ستار يا مكفتر يا ملين الحديد لداود ع يا كاشف الضر و
الكرب العظام عن ايوب ع يا مفرج هم يعقوب ع يا منفس غم يوسف
ع صل على محمد وآل محمد كما انت اهله ان تصلي عليهم اجمعين وافعل
بي ما انت اهله ولا تفعل بي ما انا اهله و بسند معتبر ديگر از حضرت
منقولست كه در هر شب دهم اين دعا بخواند اعوذ بجلال وجهك الكريم
ان تنقضي عني شهر رمضان او يطلع الفجر من ليلتي هذه وبقي لك علي
تبعة او ذنب تعذبني عليه يوم الفناك و بسندهاى معتبر در هر شب از دهم
اخر دعاى مخصوص از حضرت صادق ع وارد شده است و بر مطالب دنيا و آخرت

مشتمل

دعای شب بست وکم یا مولج اللیل فی النهار و یا مولج النهار فی
اللیل و مخرج الحی من المیت و مخرج المیت من الحی یا رازق من یشاء
بغیر حساب یا الله یا رحمن یا الله یا رحیم یا الله یا الله یا الله یا الله
یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی و الامثال العلیا و الکبریاء
و الالاء اسئلک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تجعل اسمی فی هذه
اللیلة فی السعداء و روحی مع الشهداء و لحیاتی فی علیین و
اساءتی مغفورة و ان تهب لی یقیناً تباشر به قلبی و ایماناً یذهب
الشک عنی و ترضینی بما قسمت لی و اتنا فی الدنیا حسنة و فی
الاخرة حسنة و قنا عذاب النار الحریق و ارزقنی فیها ذکرک و
شکرک و الرغبة الیک و الانابة و التوبة و التوفیق لما وفقت له
محمداً و آل محمد علیه و علیهم السلام دعای شب بست و یکم یا سابح
النهار من اللیل فاذا نحن مظلمون و مجری الشمس لمستقرها بتقدیرک
یا عزیز یا علیم و مقدر القمر منازل حتی عاد کالعرجون القدیم
یا نور کل نور و منتهی کل رغبة و ولی کل نعمة یا الله یا رحمن یا قدوس
یا احد یا واحد یا فرد یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی و الامثال
العلیا و الکبریاء و الالاء اسئلک ان تصلی علی محمد و اهل بیته و ان

تجعل
اسمي في هذه الليلة في السعداء ورحي مع الشهداء واجعلني في
عليين واساءتي مغفورة وان تقبل يقينا تباشر به قلبي وايمانا
يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي في الدنيا حسنة وفي الاخرة
حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيما ذكرك والشكر لك و
الرغبة والانابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمدا وال محمد عليه
وعليهم السلم دعاى شب بست سيم يا رب الليلة القدر وجاعلها
خيرا من الف شهر ويا رب الليل والنهار والجبال والبحار والظلم
والانوار والارض والسماء يا بارئ يا مصور يا حنان يا الله يا الله
يا الله يا رحمن يا الله ويا قيوم يا الله يا بديع يا الله يا الله يا الله لك
الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك ان
تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء
ورحي مع الشهداء واجعلني في عليين واساءتي مغفورة وان
تقبل يقينا تباشر به قلبي وايمانا يذهب الشك عني وترضيني
بما قسمت لي واتني في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وقنا عذاب
النار الحريق وارزقني فيما ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة
والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمدا وال محمد صلواتك عليه
وعليهم

وعليهم دعای شب بیست و چهارم یا فالق الاصباح و یا جاعل اللیل سکنا
والشمس والقمر حسبانا یا عزیز یا علیم یا ذا المن والطول والقوة والحول
والفضل والانعام یا ذا الجلال والاکرام یا الله یا رحمن یا الله یا فرد یا وتر
یا الله یا ظاهر یا باطن یا لا اله الا انت لک الاسماء الحسنی والامثال
العلیا والکبریاء والآلاء اسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان
تجعل اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء ودوحی مع الشهداء ولحسابی
فی علیین واساءتی مغفورة وان تهب لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا
یذهب الشک عنی ورضا بما قسمت لی واتنا فی الدنیا حسنة وفی
الاخرة حسنة وقنا عذاب النار الحریق وادخلنا فیها ذکرک وشکرک
والرغبة الیک والانابة والتوفیق لما وفقت له محمدا وآل محمد صلواتک
علیه وعلیهم دعای شب بیست و پنجم یا جاعل اللیل لباسا والنهار معاشا
والارض مهادا والجبال اوتادا یا الله یا قاهر یا الله یا جبار یا الله یا سمیع
یا الله یا قریب یا الله یا مجیب یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی و
الامثال العلیا والکبریاء والآلاء اسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد
وان تجعل اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء ودوحی مع الشهداء و
لحسابی فی علیین واساءتی مغفورة وان تهب لی یقینا تباشر به

قلبي وايمانا يذهب الشك عني ورضى بما قسمت لي واتنا في الدنيا حسنة
وفي الاخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك و
شكرك والرغبة اليك والانابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمدا
وآل محمد عليه وعليهم السلام دعاء شبيب وسلم يا جاعل الليل
والنهار ايتين يا من محا اية الليل وجعل اية النهار مبصرة لتبتغوا فضلا
منه ورضوانا يا مفصل كل شيء تفصيلا يا الله يا ماجد يا وهاب يا الله
يا جواد يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء
والآلاء اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة
في السعداء وروحي مع الشهداء واحيائي في عليين وآبائي مغفورة
وان طب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا يذهب الشك عني وترضيني
بما قسمت لي واتنا في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وقنا عذاب النار
الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة والتوفيق
لما وفقت له محمدا وآل محمد عليه وعليهم السلام دعاء شبيب وسلم
يا ماد الظل ولو شئت جعلته ساكنا وجعلنا الشمس عليها دليلا
ثم قبضنا اليك قبضا يسيرا يا ذا الحول والطول والكبرياء والآلاء
لا اله الا انت عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم لا اله الا انت يا قدوس
يا سلام

يا سلام يا مؤمن يا مهيمن يا عزيز يا جبار يا متكبر يا الله يا خالق يا بارئ
يا مصور يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا و
الكبرياء والآلاء اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي
في هذه الليلة في السعداء ورزقي مع الشهداء واحيائي في
عليين وآبائي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا
يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة
وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك و
شكرك والرغبة اليك والانابة والتوفيق لما وفقت محمدا وآل محمد
عليه وعليهم السلام دعاء يشب ستة يا خازن الليل في الهواء
وخازن النور في السماء ومانع السماء ان تقع على الارض الا باذنه وخا
ان تزولا يا عليم يا غفور يا رحيم يا الله يا وارث يا باعث من في القبور
يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء اسئلك
ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء
ورزقي مع الشهداء واحيائي في عليين وآبائي مغفورة وان
تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا يذهب الشك عني وترضيني بما
قسمت وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق

وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة والتوبة و
التوفيق لما وفقت له محمدا وآل محمد عليه وعليهم السلام دعاء شب
بت وهم يا مكور الليل على النهار ويا مكور النهار على الليل يا عليم
يا حكيم يا رب الارباب وسيد السادات يا الاله الا انت يا من هو اقرب
الي من حبل الوريد يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال
العليا والكبرياء والالاء اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل
في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحشائي في عليين
واساءتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا يذهب
الشك عني وترضيني بما قسمت لي واتني في الدنيا حسنة وفي الاخرة
حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقنا فيها ذكرك وشكرك والرغبة
اليك والتوبة والانابة والتوفيق لما وفقت له محمدا وآل محمد عليه
وعليهم السلم دعاء شب سوء الحمد لله لا شريك له الحمد لله كما
ينبغي لكرم وجهه وعز جلاله وكما هو اهله يا قدوس يا نور يا نور القدس
يا سبوح يا منشئ الريح يا رحمن يا فاعل الرحمة يا الله يا عليم يا كبير يا الله
يا لطيف يا جليل يا الله يا الله يا سميع يا بصير يا الله يا الله يا الله لك الاسماء
الحسنى والامثال العليا والكبرياء والالاء اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد

وان تجعل

وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَتَرْفَعَنِي مَعَ الشُّهَدَاءِ
وَاَحْيَائِكَ فِي عِلِّيِّينَ وَاٰبَائِي مَغْفُورَةٌ وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا
تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتَرْضَى بِمَا قَسَمْتَ لِي
وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ
وَاَدْرِجْنِي فِيهَا وَكَرَمَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ ذِكْرُكَ ۴
وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ

فصل هشتم در بیان نمازهای شبها و دعاهای دو زها است
که مشهور است و علما در کتب دعا ذکر کرده اند و نزد فقیر معتبر نیست
نماز شب و چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید
۲ چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه ۳
دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد پنجاه مرتبه توحید ۴ بیست رکعت
و در هر رکعت حمد و بیست انا انزلناه ۵ دو رکعت و در هر رکعت
حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ ۶ چهار رکعت و در هر رکعت حمد و سوره تبارک الذی
بیده الملک ۷ چهار رکعت و در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه
انا انزلناه ۸ دو رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام

هزار مرتبه سبحان الله ۹ شش رکعت میان نماز شام وخفتن در
هر رکعت حمد وهفت ایة الکرسی وبعد از اتمام پنجاه اللهم صل علی
محمد وال محمد ۱۰ بیست رکعت حمد وسی مرتبه توحید دو رکعت
حمد وبیست مرتبه انا اعطیناک ۱۲ هشت رکعت حمد وبیست وپنجم مرتبه
توحید ۴ شش رکعت حمد وسی مرتبه اذا زلزلت ۶ چهار
در دو رکعت اول حمد وصد مرتبه توحید ودر دو رکعت دیگر پنجاه
مرتبه توحید ۸ دوازده رکعت حمد ودوازده مرتبه الهکم التکاثر
۱۰ دو رکعت در هر رکعت اول حمد وهر سوره که خواهد بخواند
ودر رکعت دویم حمد وصد مرتبه قل هو الله وبعد از سلام صد مرتبه
لا اله الا الله ۱۸ چهار رکعت حمد وبیست وپنجم مرتبه انا اعطیناک
۲۰ پنجاه رکعت باحد وپنجاه مرتبه اذا زلزلت وگویا مراد آن باشد
که در هر رکعت یکی تبه بخواند زیرا که مشکلست در یکشب دوازده هزار
وپانصد مرتبه اذا زلزلت خواند ۲۰ ۲۱ ۲۲
۲۳ ۲۴ ۲۵ در هر یک هشت رکعت هر سوره که
میسر شود ۲۶ هشت رکعت ودر هر رکعت حمد وده مرتبه
توحید ۲۷ هشت در هر دو رکعت حمد وصد مرتبه توحید

بیست وهم

دو مرتبه انا انزلناه چهار رکعت حمد

۲۷ چهار رکعت و در هر رکعت حمد و تبارک تواند بیست و پنج
مرتبه توحید ۲۸ شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه
ایة الکرسی و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد از نماز صد
مرتبه صلوات بر محمد و ال محمد ۲۹ دو رکعت در هر حمد و بیست
مرتبه توحید ۳۰ دوازده رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید
و بعد از فارغشدن صد مرتبه صلوات بر محمد و ال محمد و این نمازها
چنانچه مذکور شد هر دو رکعت بیکسلام است امّا دعاها ای ابن
عباس روایت کرده اند که حضرت رسول صلعم فضیلت بسیار از برای
روز هر روز از ماه مبارک بیان فرمود از برای هر روز دعای مخصوصی
با فضیلت و ثواب بسیار برای آن دعا ذکر کرد و ما باصل دعاها اکتفا
نمودیم دعای شب اول اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ
وَقِيَامِي فِيهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ وَنَبِّهْنِي فِيهِ مِنْ نَوْمَةِ الْغَافِلِينَ وَهَبْ لِي
جُرْمِي فِيهِ يَا إِلٰهَ الْعَالَمِينَ وَاعْفُ عَنِّي يَا عَافِيًا عَنِ الْمُجْرِمِينَ سیم
اَللّٰهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَنِقَمَاتِكَ
وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِقِرَاءَةِ آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سیم اَللّٰهُمَّ
ارْزُقْنِي فِيهِ الذِّهْنَ وَالتَّنَبُّهَ وَبَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ السَّفَاهَةِ وَالتَّمْوِيهِ

وَاجْعَلْ لِي نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا رَبِّ
اَللّٰهُمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلَى إِقَامَةِ أَمْرِكَ وَأَذِقْنِي فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَأَفْسِحْ لِي
فِيهِ لِأَدَاءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَسِتْرِكَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَوْلِيَائِكَ
الْمُقَرَّبِينَ وَدَاعِيَتِكَ يَا أَرْحَمَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي فِيهِ
لِتَعَرُّضِ مَعْصِيَتِكَ وَلَا تُضْرِبْنِي بِسِيَاطِ نِقْمَتِكَ وَزَحْزِحْنِي فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ
سَخَطِكَ بِمَنِّكَ وَأَيَادِيكَ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ
أَعِنِّي عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ هَفَوَاتِهِ وَآثَامِهِ وَارْزُقْنِي
ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ بِتَوْفِيقِكَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي
فِيهِ رَحْمَةَ الْأَيْتَامِ وَإِطْعَامَ الطَّعَامِ وَإِفْشَاءَ السَّلَامِ وَصُحْبَةَ الْكِرَامِ
بِطَوْلِكَ يَا مَلْجَأَ الْآمِلِينَ سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيبًا مِنْ رَحْمَتِكَ
الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِي فِيهِ لِبَرَاهِينِكَ السَّاطِعَةِ وَخُذْ بِنَاصِيَتِي إِلَى مَرْضَاتِكَ
الْجَامِعَةِ بِمَحَبَّتِكَ يَا أَمَلَ الْمُشْتَاقِينَ سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ
عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ
يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ اَللّٰهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانَ وَكَرِّهْ إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ
وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السَّخَطَ وَالنِّيرَانَ بِعَوْنِكَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَاوْزِعْ

اَللّٰهُمَّ فِيهِ بِالْيُسْرِ وَالْعَفَافِ وَاسْتُرْنِي فِيهِ بِلِبَاسِ الْقُنُوعِ وَالْكَفَافِ
وَاحْمِلْنِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ وَالْإِنْصَافِ وَآمِنِّي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ
بِعِصْمَتِكَ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ سيزم اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ
وَالْأَقْذَارِ وَصَبِّرْنِي فِيهِ عَلَى كَائِنَاتِ الْأَقْدَارِ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِلتُّقَى
وَصُحْبَةِ الْأَبْرَارِ بِعَوْنِكَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْمَسَاكِينَ بسادهم اَللّٰهُمَّ لَا
تُؤَاخِذْنِي فِيهِ بِالْعَثَرَاتِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ غَرَضًا لِلْبَلَايَا وَالْآفَاتِ
يَا عِزَّ الْمُسْلِمِينَ يا ... اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَ
فِيهِ صَدْعًا بِإِنَابَةِ الْمُخْبِتِينَ بِأَمَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ شاردة
اَللّٰهُمَّ وَفِّقْنِي فِيهِ لِمُوَافَقَةِ الْأَبْرَارِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مُرَافَقَةَ الْأَشْرَارِ
وَآوِنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى دَارِ الْقَرَارِ بِإِلٰهِيَّتِكَ يَا إِلٰهَ الْعَالَمِينَ
اَللّٰهُمَّ اهْدِنِي لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَاقْضِ لِي فِيهِ الْحَوَائِجَ وَالْآمَالَ يَا مَنْ
لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ وَالسُّؤَالِ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
اَللّٰهُمَّ نَبِّهْنِي فِيهِ لِبَرَكَاتِ أَسْحَارِهِ وَنَوِّرْ فِيهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ
أَنْوَارِهِ وَخُذْ بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ آثَارِهِ بِنُورِكَ يَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ
الْعَارِفِينَ بسادهم اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ فِيهِ حَظِّي مِنْ بَرَكَاتِهِ وَسَهِّلْ سَبِيلِي
إِلَى خَيْرَاتِهِ وَلَا تَحْرِمْنِي قَبُولَ حَسَنَاتِهِ يَا هَادِيًا إِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ اَبْوَابَ الْجِنَانِ وَاَغْلِقْ عَنِّي فِيهِ اَبْوَابَ النِّيرَانِ
وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْاٰنِ يَا مُنَزِّلَ السَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
بيت ٥ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيهِ اِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ
فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ لِي مَنْزِلًا وَمَقِيلًا يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ
الطَّالِبِينَ بيت ٦ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ اَبْوَابَ فَضْلِكَ وَاَنْزِلْ عَلَيَّ
فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِمُوجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَاَسْكِنِّي فِيهِ بُحُبُوحَاتِ
جَنَّاتِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ بيت ٧ اَللّٰهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ
مِنَ الذُّنُوبِ وَطَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الْعُيُوبِ وَامْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى
الْقُلُوبِ يَا مُقِيلَ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ بيت ٨ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
ج فِيهِ مَا يُرْضِيكَ وَاَعُوذُ بِكَ وَاَسْاَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِاَنْ اُطِيعَكَ
وَلَا اَعْصِيَكَ يَا جَوَادَ السَّائِلِينَ بيت ٩ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُحِبًّا
لِاَوْلِيَائِكَ وَمُعَادِيًا لِاَعْدَائِكَ مُتَسَنِّنًا بِسُنَّةِ خَاتَمِ اَنْبِيَائِكَ
يَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ بيت ١٠ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا
وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَعَيْبِي فِيهِ مَسْتُورًا يَا اَسْمَعَ
السَّامِعِينَ بيت ١١ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَصَيِّرْ
اُمُورِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ اِلَى الْيُسْرِ وَاقْبَلْ مَعَاذِيرِي وَحُطَّ عَنِّي الْوِزْرَ

يا رؤفا بعباده الصالحين بيت هفتم اللهم وفرحظي فيه من
النوافل واكرمني فيه باحضار المسائل وقربني وسيلتي اليك من
بين الوسائل يا من لا تشغله الحاح الملحين بيت ششم اللهم غشني
فيه بالرحمة وارزقني فيه التوفيق والعصمة وطهر قلبي من غياهب
التهمة يا رحيما بعباده المؤمنين سي ام اللهم اجعل صيامي فيه
بالشكر والقبول على ما ترضاه ويرضاه الرسول محكمة فروعه
بالاصول بحق سيدنا محمد واله الطاهرين والحمد لله رب العالمين
مؤلف گويد كه در تقديم و تاخير دعاها و عبادات هر ليله در كتب دعوات
مختلف ذكر كرده اند و چون روايتش را معتبر نميدانم متعرض ذكر آنها
نشدم و دعاى دوز بيت و هفتم را كه عمى در بيت و هم ذكر
كرده است و موافق مذهب شيعه در دوز بيت و سيم خواندن
دو ركعت كه انسب باشد و الله سبحانه و تعالى اعلم باب پنجاه و دوم
در اعمال ليالى و ايام متبركه ماه شوال دوز عيد فطر است و شبش
از جمله ليالى شريفه است و در فضيلت و ثواب عبادت و احياى آن
احاديث بسيار است و از حضرت رسول صلعم منقول است كه هر كه احيا
كند شب عيد را نميرد دل او در روزى كه دلها از ترس بميرند و از حضرت

امام محمد باقر ع مرویست که گفت پدرم علی بن الحسین ع شب عید را
احیا میکرد بنماز تا صبح و در تمام این شب در مسجد میماند و میگفت
ایضرز ندامشب کمتر شب قدر نیست و غسل در این شب سنتست
و شخصی بخدمت حضرت صادق ع عرض کرد که مردم میگویند که آمرزش
نازل میشود بر کسی که روزه دارد ماه رمضان را در شب قدر حضرت
فرمود که کار کرمزدش نمیدهند مگر بعد از فارغ شدن آنکار و این در شب
عید است راوی گفت که چگار سزاوار است که در آن شب بکنیم فرمود
که چون آفتاب غروب کند غسل بکن و چون فریضه مغرب بجا ناقله آنرا بجا
آوری دستها بسوی آسمان بلند کن و بگو یا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ یا ذَا الْجُودِ
یا مُصْطَفِی مُحَمَّدٍ وَنَاصِرُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِی کُلَّ ذَنْبٍ اَحْصَیْتَهُ
وَهُوَ عِنْدَکَ فِی کِتَابٍ مُبِینٍ پس بسجود رود و صد مرتبه در سجده
بگوید اَتُوبُ اِلَیْهِ پس هر حاجت که داری طلب کن که انشاء الله برآورده
و بسند معتبر منقولست که حضرت امیر المؤمنین ع در شب عید فطر
دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اول بعد از حمد هزار مرتبه سوره
قل هو الله و در رکعت دویم پنجاه مرتبه میخواندند پس برکوع و سجود میرفتند و
بعد از سلام بسجده میرفتند و صد مرتبه میگفتند اَتُوبُ اِلَی اللّٰهِ بین میکفتند

یاذَا الْمَنِّ وَالْجُودِ یاذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ یا مُصْطَفٰی مُحَمَّدٍ پس
حاجات خود را از خدا می طلبیدند پس سر از سجود بر میداشتند
و میفرمودند بِحَقِّ خداوندی که جانم در دست قدرت اوست که
هر که این نماز را بکند هر حاجت که از خدا بطلبد البته او را عطا کند
و اگر بعد دیکهای بیابان گناه داشته باشد خدا او را بیامرزد و بعد
از نماز سنت که اینست عا بخواند یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا رَحْمٰنُ یا اَللّٰهُ
یا مَلِکُ یا اَللّٰهُ یا قُدُّوسُ یا اَللّٰهُ یا سَلَامُ یا اَللّٰهُ یا مُؤْمِنُ یا اَللّٰهُ
یا مُهَیْمِنُ یا اَللّٰهُ یا عَزِیزُ یا اَللّٰهُ یا جَبَّارُ یا اَللّٰهُ یا مُتَکَبِّرُ یا اَللّٰهُ یا خَالِقُ
یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا مُصَوِّرُ یا اَللّٰهُ یا عَالِمُ یا اَللّٰهُ یا عَظِیمُ یا اَللّٰهُ یا کَرِیمُ
یا اَللّٰهُ یا حَلِیمُ یا اَللّٰهُ یا حَکِیمُ یا اَللّٰهُ یا سَمِیعُ یا اَللّٰهُ یا بَصِیرُ یا اَللّٰهُ یا
قَرِیبُ یا اَللّٰهُ یا مُجِیبُ یا اَللّٰهُ یا جَوَادُ یا اَللّٰهُ یا وَاحِدُ یا اَللّٰهُ یا وَلِیُّ یا
اَللّٰهُ یا وَفِیُّ یا اَللّٰهُ یا مَوْلٰی یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا سَرِیعُ یا اَللّٰهُ یا شَدِیدُ یا اَللّٰهُ
یا رَؤُفُ یا اَللّٰهُ یا رَقِیبُ یا اَللّٰهُ یا مُجِیبُ یا اَللّٰهُ یا جَوَادُ یا اَللّٰهُ یا مَاجِدُ
یا اَللّٰهُ یا عَلِیُّ یا اَللّٰهُ یا حَفِیظُ یا اَللّٰهُ یا مُحِیطُ یا اَللّٰهُ یا سَیِّدَ السَّادَاتِ
یا اَللّٰهُ یا اَوَّلُ یا اَللّٰهُ یا اٰخِرُ یا اَللّٰهُ یا ظَاهِرُ یا اَللّٰهُ یا بَاطِنُ یا اَللّٰهُ یا فَاتِحُ
یا اَللّٰهُ یا ظَاهِرُ یا اَللّٰهُ یا بَاطِنُ یا اَللّٰهُ یا فَاخِرُ یا اَللّٰهُ یا قَاهِرُ یا اَللّٰهُ یا

یا رَبّاہُ یا اللّٰہُ یا رَبّاہُ یا اللّٰہُ یا رَبّاہُ یا اللّٰہُ یا رَبّاہُ یا اللّٰہُ یا وَدُوْدُ
یا اللّٰہُ یا اللّٰہُ یا بَاعِثُ یا اللّٰہُ یا رَافِعُ یا اللّٰہُ یا دَافِعُ یا اللّٰہُ یا مَانِعُ یا اللّٰہُ
یا فَاتِحُ یا اللّٰہُ یا نَفَّاعُ یا اللّٰہُ یا جَلِیْلُ یا اللّٰہُ یا جَمِیْلُ یا اللّٰہُ یا شَہِیْدُ
یا اللّٰہُ یا شَاہِدُ یا اللّٰہُ یا حَبِیْبُ یا اللّٰہُ یا فَاطِرُ یا اللّٰہُ یا مُطَہِّرُ یا اللّٰہُ
یا مَالِکُ یا اللّٰہُ یا مُقْتَدِرُ یا اللّٰہُ یا قَابِضُ یا مَا اللّٰہُ یا بَاسِطُ یا مُحْیِیُ
یا مُمِیْتُ یا اللّٰہُ یا مُجِیْبُ یا اللّٰہُ یا بَاعِثُ یا اللّٰہُ یا مُعْطِیُ یا اللّٰہُ یا مُفْضِلُ
یا مُنْعِمُ یا اللّٰہُ یا حَقُّ یا اللّٰہُ یا مُبِیْنُ یا اللّٰہُ یا طَبِیْبُ یا اللّٰہُ یا مُحْسِنُ
یا اللّٰہُ یا مُبْدِئُ یا اللّٰہُ یا مُعِیْدُ یا اللّٰہُ یا بَارِئُ یا اللّٰہُ یا بَدِیْعُ یا اللّٰہُ یا ہَادِیُ
یا اللّٰہُ یا کَافِیُ یا اللّٰہُ یا شَافِیُ یا اللّٰہُ یا عَلِیُّ یا اللّٰہُ یا حَنَّانُ یا اللّٰہُ یا مَنَّانُ یا
اللّٰہُ یا ذَا الطَّوْلِ یا اللّٰہُ یا مُتَعَالِیُ یا اللّٰہُ یا عَدْلُ یا اللّٰہُ یا ذَا الْمَعَارِجِ یا اللّٰہُ یا
صَادِقُ یا اللّٰہُ یا دَیَّانُ یا اللّٰہُ یا بَاقِیُ یا اللّٰہُ یا ذَا الْجَلَالِ یا اللّٰہُ یا ذَا الْاِکْرَامِ یا
اللّٰہُ یا مَعْبُوْدُ یا اللّٰہُ یا مَحْمُوْدُ یا اللّٰہُ یا صَانِعُ یا اللّٰہُ یا مُغِیْثُ یا مَکْوِنُ یا اللّٰہُ
یا مَثَالُ یا اللّٰہُ یا لَطِیْفُ یا اللّٰہُ یا جَلِیْلُ یا اللّٰہُ یا غَفُوْرُ یا اللّٰہُ یا شَکُوْرُ یا اللّٰہُ
یا وَدُوْدُ یا اللّٰہُ یا حَنَّانُ یا اللّٰہُ یا قَدِیْرُ یا اللّٰہُ یا رَبّاہُ یا رَبّاہُ یا اللّٰہُ یا رَبّاہُ یا
اللّٰہُ یا رَبّاہُ یا اللّٰہُ یا رَبّاہُ یا اللّٰہُ یا رَبّاہُ یا اللّٰہُ یا رَبّاہُ یا اللّٰہُ یا رَبّاہُ
یا اللّٰہُ یا اللّٰہُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّمُنَّ عَلَیَّ بِرِضَاکَ وَتَعْفُوَ

عفو بجلالك وتوسع علي من رزقك الحلال الطيب من حيث احتسب ومن
حيث لا احتسب فاني عبدك ليس احد سواك ولا احد اسأله غيرك
يا ارحم الراحمين ما شاء الله لا قوة الا بالله العلي العظيم پس بسجده
روى ومیگوید یا الله یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله
يا منزل البركات بك تنزل كل حاجة اسئلك بكل اسم هو مخزون الغيب
عندك والاسماء المشهورات عندك المكنوبة على سرادق عرشك
ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل في شهر رمضان وتكتبني في
الوافدين الى بيت الحرام وتصفح لي عن الذنوب العظام وتستخرج يا
رب كنوزك يا ارحم وبدر روايت ديكر بجاى هزار مرتبه قل هو الله
صد مرتبه نيز وارد شده است وايضا سنت مؤكدات كه بعد از نماز
شام وخفتن وصبح شب عيد ونماز عيد اين تكبيرات بخواند الله اكبر
الله اكبر لا اله الا الله والله اكبر الله اكبر ولله الحمد الله اكبر على ما هدانا
واما اعمال روز عيد پس فطر واجب مؤكد است وترك آن بالحقيق شرابط موجب
گناه كبيره است وشرط قبول روزه مبادله چنانچه از حضرت صادق منقول
است كه انفاق روزه دادن زكوة است يعني فطره چنانچه صلوات بر محمد وآل محمد
انفاق نماز است زيرا كه هر كه روزه بدارد وزكوة فطر ندهد روزه او

مقبول نیست وخدا زکوٰة را پیش از نماز ذکر کرده است در اینجا که فرموده
قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَکّٰی وَذَکَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰی یعنی بتحقیق که رستگاری یافت
هر که زکوة فطره داد وپروردگار خود را یاد کرد بآن تکبیراتی که مذکور
شد پس نماز عید را بجا آورد چنانچه زکوة مال باعث پاکیزگی مال
میشود ومال از تلف محفوظ می ماند چنانچه منقولست که هیچ مالی در دریا وصحرا
تلف نمیشود مگر بندادن زکوة همچنین فطره زکوة بدنست وبدن را پاکیزه
میگرداند از بخل وسایر خصلتهای معنویه واو را تا سال دیگر از بلاها محفوظ
میدارد چنانچه بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام با معتب وکیل
خرج خود فرمود که برو وجمیع فطره عیال ما واولاد ما وغلامان وکنیزان ما را بده
ویکی از ایشان را ترک مکن که زکات او را ندهی زیرا که اگر یکی را ترک کنی
میترسم در عرض مال من زیاده شود بدانکه زکات فطر واجب است بر مال نابالغ وبر دیوانه عیال
دیگری باشند بر او واجبست که فطره ایشان را بدهد وزکوة بنده را اگر
می دهد بنابر مشهور مگر آنکه در شب عید عیال دیگری باشد واشهر
اقوی آنست که در وجوب فطره توانگری شرط است وآن موافق مشهور
آنست که قوت سال خود را وعیال خود را داشته باشد یا قادر بر کسبی
باشد که وفا بمعیشت او وعیال او کند وبعضی گفته اند که اگر در شب عید
زاید

زاید بر قوت خود و عیال خود بقدر فطره داشته باشد بر او واجبست و
اظهر آنست که بر او سنتست و اگر فقیر یکسر فطره را با عیال خود دست بدست
بگرداند و بعد از ان بفقیر دیگر بدهند هم ثواب فطره را می یابند و باید
که غنی اخراج فطره کند از خود و هر کس که واجب النفقه اوست بشرط انکه عیال
دیگری نباشد در شب فطر که اگر عیال دیگری باشد بر او واجبست و همچنین
باید که بدهد از هر کس که در خانهٔ او باشد از مهمان و غیر ان که اخر روز اخر
ماه مبارک رمضان پیش از شام در ان خانه باشد و افطار کند و اگر بعد از
شام داخل شود و افطار کند یا نکند واجب نیست بر صاحب خانه و اگر پیش
از شام داخل شود و افطار از مال او نکند احوط انست که هر دو بدهند
یا یکی از ایشان باذن دیگری بمستحق بدهد قربة الی الله و اگر شخصی عیال
او نباشد ان نفقه و کسوه او را دهد و در خانه دیگری باشد زکوة او
نیست و همچنین اگر در شب عید پیش از شام از جهة همسایه طعامی بفرستند
یا فقیری را چیزی بدهد یا شخصی در ماه رمضان مهمان باشد و در شب عید
جای دیگر افطار کرده و بخانه او اید یا چیزی نخورده باشد و بعد از شام
بیاید بر او واجب نیست و احوط انست که در صورت اخیر هر دو بدهند
بلکه مطلق مهمان اگر غنی باشد خود نیز بدهد بهتر است و وقت بردن

کردن فطره موافق مشهور شام شب عید است تا ظهر روز عید و بعضی
گفته اند تا شام روز عید و احوط آنست که در شب جدا کند و پیش از نماز
عید بدهد و اگر در صبح جدا کند نیز خوب است و اگر پیش از نماز عید جدا
کند بعد از نماز در آن روز یا روز دیگر برای حاضر نبودن مستحق یا عذر
دیگر تاخیر کند قصور ندارد و اگر جدا نکند تا ظهر روز عید احوط آنست
که تا شام کرتا شام قضا ادا و قضا نکند و اگر از روز عید بگذرد قصد قربت
بدهد و قصد خصوص فطره نکند یا آنکه قصد کند که اینرا امید هم اگر قضا
فطره بر من واجب باشد فطره باشد والا تصدق باشد و پدر و مادر
وجد و جده و فرزندان و فرزند زادگان هر گاه فقیر باشند نفقه ایشان
بر او واجب است و اگر عیال شخص دیگر باشند بر آن شخص دیگر و اگر عیال دیگری
نیز باشند اشهر و احوط آنست که او فطره ایشانرا بدهد و اما جنس فطره
مشهور آنست که هر چیز قوت غالب او باشد میتواند داد و احوط آنست
که جو یا کندم یا خرما یا مویز یا کشمش بدهد و بهتر آنست که خرما بدهد
و بعد ازان مویز است و بعد ازان هر چیز قوت غالب باشد چنانچه
مردم شهر چون قوت غالب ایشان نان کندم است بهتر آنست که کندم بدهند
و مردم دهات که غالبا نان جو میخورند جو بدهند و در حدیث است که حضرت
فرمود

که ابکر

که اگر یکصاع خرما در فطره بدهم دوست می دارم از انکه یکصاع طلا
بدهم و اما مقدار فطره از هر شخصی یکصاع می باید داد و صاع موافق حساب
مشهور یکمن تبریز و چهار ده مثقال و ربع مثقالست و احوط آنست که
یکمن و نیم تبریز بدهند و نهایت احتیاط آنست که یکمن شاه بدهند
و باید بکسی بدهند که قوت سالیانه خود و عیال خود را نداشته باشد
و صالح باشد و احوط آنست که سایل بکف نباشد و احوط آنست که
متظاهر بفسوق نباشد و صالح باشد و احوط آنست که در زمان غیبت
امام علیه السلام مجتهد جامع الشرایط عادل بدهند که او بمستحقان برساند چون
معارف را او بهتر میداند و بعضی از علما اینرا واجب دانسته و احوط
آنست که فقیر را کمتر از یکصاع ندهند و بیک کس چند سر فطره نتوانند داد
و بخویشان غیر واجب النفقه دادن بهتر است و بعد ازان بهمسایگان
پریشان و بعد ازان بکسانی که فاضلتر و صالحتر و پریشان تر باشند
و فطره غیر سید را بسید نمیتوانند داد و فطره سید را بسید و غیر سید هر دو میتوانند داد
سنتست که در روز عید پیش از نماز عید اول در روز افطار کنند و سنتست
که از خرما افطار کنند و غسل در روز عید سنت مؤکدات و بعضی واجب
دانسته و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که غسل داد در زیر سقفی بکن

وقت زیر آسمان مکن و پیش از غسل بگو اَللّٰهُمَّ اِیْمَانًا بِكَ وَتَصْدِیقًا
بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعَ سُنَّةِ نَبِیِّكَ صَ پس بسم الله بگو و غسل بکن و چون از
غسل فارغ شوی بگو اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ كَفَّارَةً لِذُنُوبِی وَطَهِّرْنِی اَللّٰهُمَّ
اذْهِبْ عَنِّی الدَّنَسَ و زیارت حضرت امام حسین ع در روز عید سنت
مؤکد است و ثواب بسیار در آن وارد شده است و نماز عید در زمان
حضور امام واجب است و در زمان غیبت امام اکثر علما سنت میدانند
و بجماعت کردن را سنت میدانند و می گویند تنها نیز توانند کرد و بگمان
فقیر واجب است که بجماعت بکنند و بنماز مجتهد عادل حاضر شوند
و اگر نتوانند حاضر شوند تنها کردن سنت است و نماز عید دو رکعت است
اول بعد از قراءت پنج تکبیر می گویند و بعد از هر تکبیری یک قنوت میخوانند
و در رکعت دویم بعد از قراءت چهار تکبیر میگویند و چهار قنوط می خوانند
و قنوط مخصوصی دارد و اگر کسی نداند نرا اخیر در قنوط نمازهای دیگر
می خواند بخواند و هرگاه بجماعت کنند پیش نماز دو خطبه بعد از نماز می خواند
و قنوت مخصوص نماز عید اینست اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَهْلُ الْكِبْرِیَاءِ وَالْعَظَمَةِ
وَاَهْلُ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَهْلُ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَهْلُ التَّقْوٰی وَالْمَغْفِرَةِ
اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذَا الْیَوْمِ الَّذِی جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِینَ عِیدًا وَلِمُحَمَّدٍ صَ ذُخْرًا وَ

مزید

مزيدا ان تصلي على محمد وآل محمد وان تدخلني في كل خير ادخلت فيه محمدا
وآل محمد وان تخرجني من كل سوء اخرجت منه محمدا وآل محمد صلواتك
عليه وعليهم اجمعين اللهم اني اسئلك خير ما سالك به عبادك الصالحون
واعوذ بك مما استعاذ منه عبادك الصالحون وبعد از نماز عيد دعا بسيار
وارد شده است وبهترين دعاها دعاى صحيفه كامله است وبسند صحيح از
حضرت امام محمد باقر عليه السلام منقولست كه در روز جمعه وعيد فطر وعيد قربان
در هنگامى كه مهيا ى رفتن بسوى نماز جمعه وعيدين ميشوى اين دعا را
بخوان اللهم من تهيا في هذا اليوم او تعبا او اعد او استعد لوفادة الى مخلوق
رجاء رفده ونوافله وفواضله وعطاياه فاني اليك يا سيدي تهيئتي و
تعبئتي واعدادي واستعدادي رجاء رفدك وجوائزك ونوافلك و
فواضلك وعطاياك وقد غدوت الى عيد من اعياد امة نبيك محمد صلواتك
عليه وآله ولم افد اليك اليوم بعمل صالح اثق به قدمته ولا توجهت بطاعة
امله ولكن اتيتك خاضعا مقرا بذنوبي وباساءتي الى نفسي فيا عظيم
يا عظيم اغفر لي العظيم من ذنوبي فانه لا يغفر الذنوب العظام الا انت
يا الاله الا انت يا ارحم الراحمين ودر حديث معتبر از حضرت صاحب الامر
منقولست كه بعد از نماز صبح روز فطر اين دعا را بخواند اللهم اني توجهت

اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ اَمَامِي وَعَلِيٍّ مِنْ خَلْفِي وَفَاطِمَةَ عَنْ يَمِينِي وَاُمِّ كُلْثُومٍ عَنْ يَسَارِي
اَسْتَتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ زُلْفَى لَا اَحَدَ اَقْرَبُ اِلَيْكَ مِنْهُمْ
فَهُمْ اَتَّقَى فَامْنُنْ بِهِمْ حَوْبَتِي مِنْ عِقَابِكَ وَسَخَطِكَ وَاَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي
عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ اَصْبَحْتُ بِاللّٰهِ مُؤْمِنًا مُخْلِصًا عَلٰى دِينِ مُحَمَّدٍ وَسُنَّتِهِ وَعَلٰى
دِينِ عَلِيٍّ وَسُنَّتِهِ وَعَلٰى دِينِ الْاَوْصِيَاءِ وَسُنَّتِهِمْ اُمْنُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ
وَاَتَعَبَّدُ اِلَى اللّٰهِ فِيمَا تَعَبَّدَ فِيهِ اِلَيْهِ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَالْاَوْصِيَاءُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا عِزَّةَ وَلَا مَنَعَةَ وَلَا سُلْطَانَ اِلَّا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ
تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اُرِيدُكَ فَاَرِدْنِي وَاطْلُبْ مَا عِنْدَكَ فَيَسِّرْ لِي وَاقْضِ لِي حَوَائِجِي فَاِنَّكَ
قُلْتَ فِي كِتَابِكَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى
لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ عَمَّا
اَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْاٰنِ وَخَصَّصْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ بِتَصْيِيرِكَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ
فَقُلْتَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِاِذْنِ
رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهِ اَيَّامُ شَهْرِ
رَمَضَانَ قَدِ انْقَضَتْ وَلَيَالِيهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ مِنْهُ يَا اِلٰهِي عِنْدَ
سُؤَالِكَ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ

تَقْبَلَ

تَتَقَبَّلَ مِنِّي مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ وَتَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِتَضْعِيفِ عَمَلِي وَقَبُولِ تَقَرُّبِي
وَقُرْبَانِي وَاسْتِجَابَةِ دُعَائِي وَهَبْ لِي مِنْكَ عِتْقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَمُنَّ
عَلَيَّ بِالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَالْأَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ فَزَعٍ وَمِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعَدَّهُ
لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ أَعُوذُ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَحُرْمَةِ بَيْتِكَ وَحُرْمَةِ بَيْتِكَ
الصَّالِحِينَ أَنْ يَنْصَرِمَ هَذَا الْيَوْمُ وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُؤَاخِذَنِي
بِهَا أَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَايِسَنِي وَتُثَيِّفَنِي وَتَقْضِيَنِي بِهِ أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ
تُقَايِسَنِي وَتَقْتَضِيَهَا مِنِّي لَمْ تَغْفِرْهَا لِي وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ
الْفَعَّالِ لِمَا يُرِيدُ الَّذِي تَقُولُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتَ رَضِيتَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ أَنْ تَزِيدَ
فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي رِضًا وَإِنْ كُنْتَ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَمِنَ الْآنَ
فَارْضَ عَنِّي السَّاعَةَ السَّاعَةَ وَاجْعَلْ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي
هَذَا الْمَجْلِسِ مِنْ عُتَقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَطُلَقَائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَسُعَدَائِكَ بِغُفْرَانِكَ
بِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ
الْكَرِيمِ أَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي هَذَا خَيْرَ شَهْرٍ رَمَضَانَ عَبَدْتُكَ فِيهِ وَصُمْتُ لَكَ
وَتَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ مُذْ أَسْكَنْتَنِي فِيهِ أَعْظَمَ أَجْرًا وَأَتَمَّ نِعْمَةً وَأَعَمَّ
مَغْفِرَةً وَأَكْمَلَ رِضْوَانًا وَأَقْرَبَهُ إِلَى مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ

شهر رمضان حتى تملك وارزقني العود فيه ثم العود حتى ترضى وبعد
الرضا وحتى تخرجني من الدنيا سالما وانت عني راض وانا لك مرضي
اللهم اجعل فيما تقضي وتقدر من الامر المحتوم الذي لا يرد ولا يبدل
ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام في هذا العام وفي كل عام البر وجهم
المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المتقبل مناسكهم المعافين على
اسفارهم المقبلين على كل ما خوطبين في انفسهم واموالهم وذراريهم
وكل ما انعمت به عليهم اللهم اقلبني من مجلسي هذا في شهري هذا
في يومي هذا في ساعتي هذه منقلبا منجحا مستجابا لي مغفورا ذنبي معافى
من النار ومعتقا منها عتقا لا رق بعده ابدا ولا دهية يا رب الارباب
اللهم اني اسئلك ان تجعل فيما شئت وارادت وقضيت وقدرت
وحتمت واقضيت ان تطيل عمري وان تنسئ في اجلي وان تقوي
ضعفي وان تغني فقري وان تجبر فاقتي وان ترحم مسكنتي وان
تعز ذلي وان ترفع ضعتي وان تغني عائلتي وان تؤنس وحشتي وان
تكثر قلتي وان قدرتني في عافية ويسر وخفض وان تكفيني ما اهمني
من امر دنياي واخرتي ولا تكلني الى نفسي فاعجز عنها ولا الى الناس
فيرضوني وان تعافيني في ديني وبدني وجسدي وروحي وقلبي

واهلي

وَاَهْلِ مَوَدَّتِي وَاِخْوَانِي وَجَمِيعِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ
وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ وَاَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ بِالْاَمْنِ وَالْاِيمَانِ مَا
اَبْقَيْتَنِي فَاِنَّكَ وَلِيِّي وَمَوْلَايَ وَثِقَتِي وَرَجَائِي وَمَعْدِنُ مَسْئَلَتِي وَفِي
مَوْضِعِ شَكْوَايَ وَمُنْتَهَى رَغْبَتِي فَلَا تُخَيِّبْنِي فِي رَجَائِي يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ
وَلَا تُبْطِلْ صَنِيعِي وَرَجَائِي فَقَدْ تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَقَدَّمْتُهُمْ
اِلَيْكَ اَمَامِي وَاَمَامَ حَاجَتِي وَطَلِبَتِي وَتَضَرُّعِي وَمَسْئَلَتِي فَاجْعَلْنِي
بِهِمْ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَاِنَّكَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِهِمْ
وَاَحْسَنْتَ لِي بِالسَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ وَالْاَمْنِ وَالْاِيمَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالرِّضْوَانِ
وَالسَّعَادَةِ وَالْحَظْ يَا اَللّٰهُ اَنْتَ لِكُلِّ حَاجَةٍ لَنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَعَافِنَا
وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاكْفِنَا كُلَّ اَمْرٍ مِنْ اَمْرِ
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ كَاَفْضَلِ
مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ عَلَى اِبْرَاهِيمَ وَاٰلِ اِبْرَاهِيمَ
اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ واستحباب روزه داشتن شش روز بعد از عيد در
بعضى از عيد در بعضى از روايات وارد شده است ونهى از آن نيز
وارد شده است وظاهر از روزه داشتن محمول بر تقيه است چنانچه

درمیان سنیان مشهور است و ترکش بهتر است و همچنین کراهت نکاح
کردن درمیان عید فطر و عید قربان اصلی ندارد و شاید اصلش از عامه
بوده باشد در ماه شوال چون عقد عایشه در آن واقع شده است
اکثر مفاسد اسلام بران مترتب شد و از بعضی و از بعضی روایات
کراهت استفاده میشود اگر در خصوص شوال احتراز کند بهتر است
و ماه اول ماه ذی القعده بنا بر آن اول ماههای حرام است
که حق تعالی در قرآن یاد فرموده و الهادی العقده و دی الحجه و محرم و رجب
و در این ماهها ابتدای قتال با کافران نباید کرد و شیخ مفید ره و غیر او
از حضرت رسول صلعم روایت کرده اند که هر که در یکی از ماههای حرام
پنجشنبه و جمعه و شنبه را متوالی روزه بدارد ثواب هفتصد سال عبادت
برای او نوشته میشود و در روایتی از حضرت رسول صلعم که در شب
پانزدهم ماه ذیقعده حق تعالی بسوی بندگان مؤمن نظر رحمت
میکند بر کسی که آن شب را بعبادت بسر آورد ثواب صد عابد باو
عطا کند که در یک چشم زدن معصیت خدا نکرده باشند چون
نصف شب بگذرد شروع کن بعبادت و بعد از و حاجات خود را
از حق تعالی طلب کن و هر که هر حاجت که طلب کند مستجاب کردد و بعضی

و بعضی از علما گفته اند که در روز بیست و سیم ماه ذی القعده زیارت
حضرت امام رضا ع از نزدیک و دور سنت است و روز بیست و پنجم ذی
ذی القعده روز دحو الارض است یعنی پهن شدن زمین از کعبه بروی
آب و روز بسیار مبارکیست و کلینی از محمد بن عبد الله روایت کرده
است که حضرت امام رضا ع در شهر مرو در روز بیست و پنجم ذی
القعده بیرون آمدند و فرمودند که امروز را روزه بدارید گفتم
نیز روزه ام گفتیم فدای تو شویم امروز چه روزیست فرمود که روزیست
که رحمت در این روز منتشر گردیده است و زمین در این روز پهن
شده است و کعبه در این روز نصب شده است و حضرت آدم ع
در این روز بزمین فرو آمده است و ابن بابویه روایت کرده است
از حسن وشا که گفت من با پدرم در خدمت حضرت امام رضا ع
شام خوردیم در شب بیست و پنجم ذیقعده پس فرمود که آب
حضرت ابراهیم ع و حضرت عیسی ع متولد شدند و زمین از زیر
کعبه پهن شده است پس هر که روز شرا روزه بدارد چنانست که
که شصت ماه را روزه داشته باشد و حضرت قایم ع در این روز
ظاهر خواهد شد و از حضرت رسول ص منقول است که حقتعالی

رحمت خود را بر بندگان در این روز فرستاده است و روزه اش
مثل روزه هفتاد سال است و بروایت دیگر رحمت از آسمان در این
روز نازل شده است و تعظیم کعبه و آدم در این روز نازل شده است
هر که این روز را روزه بدارد هر چه در میان آسمان و زمین است
برای او استغفار کنند و طلب امرزش نمایند و از حضرت امیر المومنین
مرویست که اول رحمتی که از آسمان بسوی زمین نازل شد نوزدهم
و پنجم ماه ذی القعده بود و هر که این روز را روزه دارد و شب
را بعبادت بایستد از برای عبادت صد سال نوشته شود که روزها را
روزه داشته و شبها را بعبادت بسر آورده باشد و هر جماعتی که در این
روز جمع شوند از برای ذکر پروردگار خود پیش از متفرق شدن حاجت
ایشان برآورده شود و در این روز هزار هزار رحمت از جانب
حق بر بندگان نازل میگردد و نود و نه رحمت از آن مخصوص جمعیتی
که مجتمع گردند و بذکر خدا مشغول گردند و روزش روزه بدارند
و شبش را بعبادت کنند و در روایتی وارد شده است که مستحب
است در این روز در وقت چاشت دو رکعت نماز بجا آورد و در هر
رکعتی بعد از حمد پنجاه مرتبه سوره والشمس بخواند و بعد از سلام

این دعا

ایند عا بخواند لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقیل العثرات
اقلنی عثرتی یا مجیب الدعوات لبی دعوتی یا سامع الدعوات اسمع
صوتی وارحمنی وتجاوز عن سیاتی یا ذا الجلال والاکرام وشیخ طوسی
علیه الرحمة گفته است که مستحب است که در این روز این دعا بخواند اللهم داحی
الکعبة وفالق الحبة وصارف اللزبة وکاشف کل کربة اللهم اسئلک
وهذا الیوم من ایامک التی اعظمت حقها واقدمت سبقها وجعلتها
عند المؤمنین ودیعة والیک ذریعة وبرحمتک الوسیعة ان تصلی علی
محمد عبدک المنتجب ومیثاقک القریب یوم التلاق فاتق کل رتق وداع الی
کل حق وعلی اهل بیته الاطهار الهداة المنار ودعائم الجبار وولاة اهل
الجنة والنار واعطنی فی یومنا هذا من عطائک المخزون غیر مقطوع ولا
ممنون یجمع لنا به التوبة وحسن الاوبة یا خیر مدعو واکرم مرجو یا
کفی یا وفی یا من لطفه خفی الطف لی بلطفک واسعدنی بعفوک
وایدنی بنصرک ولا تنسنی کریم ذکرک بولاة امرک وحفظة سرک
احفظنی من شوائب الدهر الی یوم الحشر والنشر واشهدنا اولیائک
عند خروج نفسی وحلول رمسی وانقطاع عملی وانقضاء اجلی اللهم
واذکرنی علی طول البلی اذا حللت بین اطباق الثری ونسی الناسون

مِنْ أَوْنَى وَاصِلْنِي دَارَ لِقَائِهِ وَيَوْتِنِي مَنْزِلَ الْكَرَامَةِ وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِ
أَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ اجْتِبَائِكَ وَاصْطِفَائِكَ وَبَارِكْ لَهُمْ فِي لِقَائِكَ وَأَرْزُقْهُمْ
حُسْنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ مُبَرَّءً مِنَ الزَّلَلِ وَسُوءِ الْخَطَلِ اللَّهُمَّ
وَأَوْرِدْنِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ ص وَاسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَنِيًّا
لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ وَلَا أُحَلَّأُ وِرْدَهُ وَلَا عَنْهُ أُذَادُ وَاجْعَلْهُ لِي خَيْرَ زَادٍ وَأَوْفَى
مِيعَادٍ يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ اللَّهُمَّ الْعَنْ جَبَابِرَةَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
وَبُحُوقَ أَوْلِيَائِكَ الْمُسْتَأْثِرِينَ اللَّهُمَّ وَاقْصِمْ دَعَائِمَهُمْ وَأَهْلِكْ
أَشْيَاعَهُمْ وَعَالِمَهُمْ وَعَجِّلْ مَهَالِكَهُمْ وَاسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ وَضَيِّقْ
عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ وَالْعَنْ مَشَاهِيرَهُمْ وَمُشَادِيَهُمُ اللَّهُمَّ وَعَجِّلْ فَرَجَ أَوْلِيَائِكَ
وَارْدُدْ عَلَيْهِمْ مَظَالِمَهُمْ وَأَظْهِرْ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ وَاجْعَلْهُ لِدِينِكَ نَصِيرًا
وَبِأَمْرِكَ فِي أَعْدَائِكَ مُؤْتَمِرًا اللَّهُمَّ احْفُفْهُ بِمَلَائِكَةِ النَّصْرِ وَبِمَا أَلْقَيْتَ
إِلَيْهِ مِنَ الْأَمْرِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُنْتَقِمًا لَكَ حَتَّى تَرْضَى وَيَعُودَ دِينُكَ
بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ جَدِيدًا غَضًّا وَمَحْضُ الْحَقِّ مَحْضًا وَرَفْضُ الْبَاطِلِ رَفْضًا اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ آبَائِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ صُحْبَتِهِ وَأُسْرَتِهِ وَابْعَثْنَا فِي كَرَّتِهِ
حَتَّى نَكُونَ فِي زَمَانِهِ مِنْ أَعْوَانِهِ اللَّهُمَّ أَدْرِكْ بِنَا قِيَامَهُ وَأَشْهِدْنَا أَيَّامَهُ
وَصَلِّ عَلَيْهِ وَارْدُدْ إِلَيْنَا سَلَامَهُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

باب پنجم در بیان فضایل و اعمال ماه ذی الحجه است و در آن پنج فصل است

فصل اول در بیان فضایل ماه ذی الحجه است و در آن ده اول

واعمال آنست ایام این ده همه در نهایت فضیلت و برکت اند حق تعالی میفرماید وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ یعنی یاد کنید خدا را در روزی چند شمرده شده یعنی کم و باز فرموده است وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ یعنی اعلام کن مردم را بیایند منفعتهای دنیا و آخرت را و یاد کنند خدا را در روزی چند معلوم برای آنکه روزی کرده است ایشانرا از گوشت چهارپایان از گاو و شتر و گوسفند و بزرد در احادیث معتبره بسیار از ائمه صلوات الله علیهم منقولست که ایام معلومات ده روز اول ماه ذی الحجه است و ایام معدودات دوازدهم و یازدهم و نانزدهم و سیزدهم ماه ذی الحجه است و از حضرت رسول صلعم منقولست که عمل خیر و عبادات در هیچ ایامی نزد حق تعالی محبوب تر نیست از ده اول ذی الحجه و چون این ماه داخل می شد صلحای صحابه و تابعان اهتمام عظیم در عبادت میکردند و بسند معتبر منقولست از حضرت امام جعفر صادق ع که پدرم امام محمد باقر ع با من گفت که ای فرزند

کرا یفرزند کرامی البته در هر شب دهم اوّل ذی الحجّه دو رکعت نماز بجا
آورد در میان نماز شام و خفتن و در هر رکعت یکبار سوره حمد و قل هو الله
و این آیه را بخواند وَ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ
رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ
وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ چون چنین کنی با حاجیان در ثواب حج شریک
خواهی بود هر چند حج نروی و روز اوّل ذی الحجّه روز مبارکیست و
روایتی وارد شده است که حضرت ابراهیم خلیل ع در این روز متولد شد
و در این روز حقتعالی حضرت ابراهیم خلیل خود را دانسته و بسنده معتبر
از حضرت موسی بن جعفر ع منقولست که هر که روز اوّل ذی حجّه را
روزه دارد حق تعالی برای ثواب هشتاد ماه روزه بنویسد و از حضرت امام
موسی ع منقولست که هر که نه روز اول ذی الحجّه را روزه بدارد حقتعالی ثواب
روزه تمام عمر او را از برای او بنویسد و شیخ طوسی علیه الرحمه گفته است
که از روز اول ذی الحجّه تا روز نهم روزه مستحبست و اگر نتواند روز اوّل را
روزه بدارد و در روز اول حضرت دسالت پناه حضرت فاطمه ع و حضرت
امیر المؤمنین ع تزویج نمود و بروایت دیگر در روز ششم تزویج نمود و بدانکه
روزه قضا و ماه مبارک رمضان را از روز اول ماه تا روز عرفه میتوان

کرفت چنانچه گفته اند واحادیث صحیحه بر آن دلالت دارد وبعضی از روایات
که بر منع وارد شده است سند آنها معتبر نیست ومحمول بر تقیه چنانچه
در کتب مبسوطه دلایل آنرا ایراد نمودم وبان شیخ در گفته مستحبست که در دو رکعت
اول نماز حضرت فاطمه را بجا آورد ودو روایت شده است که آنچه در کعبت
مثل نماز حضرت امیر المؤمنین ع بدو سلام ودر هر رکعت بعد از حمد پنجاه
مرتبه قل هو الله احد میخواند وبعد از سلام تسبیح حضرت فاطمه را میخواند
وتسبیح اینست سُبْحَانَ ذِی الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِیفِ سُبْحَانَ ذِی الْجَلَالِ الْبَاذِخِ
الْعَظِیمِ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ الْفَاخِرِ الْقَدِیمِ سُبْحَانَ مَنْ یَرَی أَثَرَ النَّمْلِ فِی
الصَّفَا وَسُبْحَانَ مَنْ یَرَی وَقْعَ الطَّیْرِ فِی الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰکَذَا وَلَا
هٰکَذَا غَیْرُهُ موهم که بعد از این انشاء الله مذکور خواهد شد
که نماز حضرت فاطمه دو رکعتست ودر رکعت اول بعد از حمد صد
مرتبه انا انزلناه است ودر رکعت دوم صد مرتبه قل هو الله واکر
هر دو را بعمل آورد وایندعا را بعد از هر نماز بخواند بهتر است واکر
بعد از سلام اول تسبیح مشهور حضرت فاطمه را بخواند وبعد از ان
ایندعا را شاید بهتر باشد ودر بعضی روایات وارد شده است
که مستحبست که در دو رکعت اول نیمساعت پیش از زوال دو رکعت نماز

بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید و ده آیة
الکرسی و ده مرتبه انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر وارد شده است که هر که
از ظالمی بترسد در دوازدهم ذی الحجه بگوید حسبی حسبی حسبی من سؤالی
علمک بحالی حقتم کفایتم ترس از ظالم از و بکند و شیخ طوسی و سید
بن طاوس بسندهای معتبر روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق
در روز دوازدهم ذی الحجه تا روز عرفه هر روز بعد از نماز صبح و در وقت
غروب آفتاب پیش از شام این دعا را میخواندند اللهم هذه الایام
التی فضلتها علی غیرها من الایام و شرفتها و قد بلغتنیها بمنک و رحمتک
فاجعل علینا من برکاتک و اسبغ علینا فیها من نعمائک اللهم انی اسئلک
ان تصلی علی محمد و آل محمد فیها و ان تهدینا فیها لسبیل الهدی و ترزقنا
فیها التقوی و العفاف و الغنی و العمل فیها بما یحب و ترضی اللهم انی
اسالک یا موضع کل شکوی یا سامع کل نجوی و یا شاهد کل ملاء
و یا عالم کل خفیة ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تکشف عنا فیها البلاء
و تستجیب لنا فیها الدعاء و تقوینا فیها و تعیننا و توفقنا فیها
لما تحب ربنا و ترضی و علی ما افترضت علینا من طاعتک و طاعة رسولک
و اهل ولایتک اللهم انی اسالک یا ارحم الراحمین ان تصلی علی

محمد

محمد وآل محمد وان تهب لنا فيها الرضا انك سميع الدعاء ولا تحرمنا
خير ما نزل فيها من السماء وطهرنا من الذنوب يا علام الغيوب
واوجب لنا فيها دار الخلود اللهم صل على محمد وآل محمد ولا
تترك لنا فيها ذنبا الا غفرته ولا هما الا فرجته ولا دينا
الا قضيتها ولا غائبا الا اديته ولا حاجة من حوائج الدنيا والاخرة
الا سهلتها ويسرتها انك على كل شئ قدير اللهم يا عالم
الخفيات يا راحم العبرات يا مجيب الدعوات يا رب الارضين و
السموات يا من لا تتشابه عليه الاصوات صل على محمد وآل محمد واجعلنا
فيها من عتقائك وطلقائك من النار يا فاتر بن بجتك الناجين
برحمتك يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد وآله اجمعين وسلم
تسليما وشيخ مفيد وسيد بن بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع
روايت كرده اند كه جبرئيل از جانب خداوند براى حضرت عيسى ع پنج دعا
بهديه آورد وگفت يا عيسى اين پنج دعا را در هفت اول ماه ذيحجه بخوان
بدرستى كه هيچ عبادتى نزد حضرتم محبوبتر نيست از عبادت كردن بدين
دعا اول اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله
الحمد بيده الخير وهو على كل شئ قدير دعاء دويم اشهد ان لا اله الا

اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ اَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا دعاء سیم
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ اَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا دعاء چهارم اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ
الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ دعاء پنجم حَسْبِيَ اللهُ وَكَفٰى سَمِعَ اللهُ
لِمَنْ دَعَا لَيْسَ وَرَاءَ اللهِ مُنْتَهٰى اَشْهَدُ لِلّٰهِ بِمَا دَعَا وَاَنَّهُ بَرِيءٌ مِمَّنْ تَبَرَّءَ
وَاَنَّ لِلّٰهِ الْاٰخِرَةَ وَالْاُولٰى پس حواریون گفتند یا روح الله چه ثواب
دارد کسی که اینکلمات را بگوید حضرت گفت که هر که دعای اول را صد
مرتبه بخواند عمل هیچیک از اهل زمین بهتر از عمل او نباشد در آن روز
و در روز قیامت حسنات او زیاده از همه کس باشد و هر که دعای دویم را
صد مرتبه بخواند چنان باشد که دوازده مرتبه توریة و انجیل را خوانده باشد و ثواب آنها را
با و بدهند حضرت عیسی گفت ای جبرئیل ثواب خواندن توریة و انجیل چیست
جبرئیل گفت طاقت برداشتن یکحرف توریة و انجیل نداشت هر که در اسماء ها
هفتگانه است از ملائکه تا آنکه مبعوث شد گردد مر و اسرافیل زیرا که اسرافیل
اول بنده بود که گفت لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ و هر که دعای سیم را صد مرتبه
بخواند حسنه بنویسند برای او یا بیند عاده هزار هزار حسنه و محو کنند

از او

ان واده هزار هزار گناه و بلند کند از برای او در بهشت ده هزار هزار
درجه و فرو ایند از آسمان هفتاد ملک که دستها بر داشته باشند
و صلوات فرستند بر کسی که اینکلمات را بایشصد خوانده است پس عیسی
گفت که ای جبرئیل ایا ملائکه صلوات می فرستند بر غیر پیغمبران جبرئیل
گفت که هر که ایمان اورده بهر چه پیغمبران از جانب خدا اورده اند و تغییر
ندهند شریعت ایشانرا حتم ثواب پیغمبران باو عطا فرماید و هر که دعای
چهل روز را صد مرتبه بخواند دعا را استقبال نمایند ملکی و بالا برد بسوی
حق پس خدا نظر کند بسوی گوینده از دعا برحمت و هر که خدا نظر
رحمت باو کند هرگز شقی و بدعاقبت نشود پس حضرت عیسی گفت با
جبرئیل ثواب دعای پنجم چیست جبرئیل گفت اندعای منست و حق
مرا رخصت نداده است که ثواب آنرا بکوئیم مؤلف گوید که هر که هر روز
هر یک از اینده عاها را اراده مرتبه بخواند و نیست که عمل باین روایت کرده
باشد و اگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود و شیخ
و ابن بابویه و سید بن طاوس رضی الله عنهما از حضرت امیر المؤمنین ع
روایت کرده اند که هر که در هر روز از ده اول ذی الحجه این تهلیل را ثلثمائه مرتبه
بخواند حتم عطا کند او را در قبر تهلیلی در جریده بهشت از مروارید و یاقوت

وازهر درجه تا درجه دیگر صد سال راه باشد برفتاد سواری که بتازد
ودر هر درجه شهری باشد ودران شهر قصری باشد از یک جوهر که در آن
فضلی نباشد ودر هر شهر ازان شهرها از انواع جواهر وغرفها وخانها و
خدمتکاران ودرختها وفرشها وکرسیها وتختها وحوضها ونهالیها وستکها
وطعمها وذیورها وحلیها بوده باشد که وصف کنندها قادر بر وصف
آنها نباشد وچون از قبر بیرون آید هر موی بدن او نوری ساطع باشد
ومبادرت نمایند بسوی هفتاد هزار ملک واز پیش رو وجانب راست
وچپ او راه روند تا او را ببرند بهشت برسانند وچون داخل بهشت شود
او را مقدم وملائکه از عقب او روند تا انکه بشهری برسد که پیرونش از
یاقوت سرخ باشد واندرونش از زبرجد سبز ودران شهر نوده باشد
نعمتی که حقتعالی در بهشت خلق کرده پس باو گویند که این
این شهر چیست گوید نه شما کیستید گویند ما ملکی چند از ملائکه بودیم
در هنگامی که تو آن تهلیلات را میخواندی در دنیا واین شهر وابنیه ازان
از نعمتهای الهی بثواب آن تهلیلات برخواندان تهلیلات وبشارت باد ترا بانچه بهتر
ازاین ثوابها او پوسته در جوار رحمت الهی خواهی بود در دار السلام که بلائی
وغمی وسکروهی دران نباشد ونعمتها ورحمتهای خدا هرگز از تو منقطع نگردد

وفضیلت

وتهليلات اينست لا اله الا الله عدد الليالي والدهور لا اله الا الله
عدد امواج البحور لا اله الا الله وحشر خير مما يجمعون لا اله الا
الله عدد الشوك والشجر لا اله الا الله عدد الشعر والوبر لا اله الا
الله عدد الحجر والمدر لا اله الا الله عدد لمح العيون لا اله الا الله في
الليل اذا عسعس والصبح اذا تنفس لا اله الا الله عدد الرياح في البراري
والغور لا اله الا الله من اليوم الى يوم ينفخ في الصور وان بعضي
روايات مستفاد ميشود كه بيك مرتبه نيز اكتفاى توان كرد والله يعلم
فصل دويم در اعمال روز ترويه وروز عرفه است روز ترويه روز هشتم
ذى الحجه است وروز مباركيست وابن بابويه از حضرت امام موسى روايت
كرده است كه حضرت رسول صلعم فرمود كه حق بر كريمه است از روزها چهار روز
جمعه وترويه وعرفه وعيد قربان وليضا از حضرت صادق روايت كرده است
كه روز ترويه كفاره شصت سال گذشته وشب عرفه ليالى متبركه است
واز حضرت رسول صلعم منقولست كه در شب عرفه دعا مستجابست وكيكه امشب را
بعبادت بسر آورد اجر صد وهفتاد سال عبادت دارد واز شب ضاحيات باقاضى
الحاجاتست وهر كه در آنشب توبه كند توبه اش مقبولست واز حضرت صادق
منقولست كه هر كه در شب عرفه يا در شبهاى جمعه اين دعا بخواند هفتاد گناهان آشكارا
بيامرزند

اللهم يا شاهد كل نجوى وموضع كل شكوى وعالم كل خفية ومنتهى كل حاجة
يا مبدئا بالنعم على العباد يا كريم العفو يا حسن التجاوز يا جواد مسئول يا واري
منه ليل داج ولا بحر عجاج ولا سماء ذات ابراج ولا ظلم ذات ارتياج يا من
الظلمة عنده ضياء اسئلك بنور وجهك الكريم الذي تجليت به للجبل فجعلته دكا
موسى صعقا وباسمك الذي رفعت به السموات بلا عمد وسطحت به الارض
على وجه ماء جمد وباسمك المكنون المخزون المكتوب الطاهر الذي اذا دعيت
به اجبت واذا سئلت به اعطيت وباسمك القدوس البرهان الذي
هو نور على كل نور ونور من نور ينبع منه كل نور اذا بلغ الارض انشقت واذا
اذا بلغ السموات فتحت واذا بلغ العرش اهتز وباسمك الذي ترشد منه نواصي
ملائكتك واسألك بحق جبرئيل وميكائيل واسرافيل وبحق محمد المصطفى
وعلى جميع الانبياء وجميع الملائكة وبالاسم الذي متى يدعى به الخضر على قلل الماء
كما متى به على جدود الارض وباسمك الذي فلقت به البحر لموسى واغرقت
واغرقت فرعون وقومه ونجيت به موسى بن عمران ومن معه وباسمك
الذي دعاك به موسى من جانب الطور الايمن فاستجبت له والقيت عليه محبة
منك وباسمك الذي احيى به عيسى بن مريم الموتى وتكلم في المهد صبيا و
ابرئ الاكمه والابرص باذنك وباسمك الذي دعاك به حملة عرشك وجبرئيل
وميكائيل

وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ ﷺ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبُونَ وَأَنْبِيَائِكَ
الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحُونَ وَمِنْ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرَضِينَ وَبِاسْمِكَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ ذُو النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى
فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ
وَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
دَاوُدُ وَخَرَّ لَهُ سَاجِدًا فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَتْكَ بِهِ آسِيَةُ امْرَأَةُ
فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ
وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ
بِهِ أَيُّوبُ إِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَعَافَيْتَهُ وَآتَيْتَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ
وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ
وَقُرَّةَ عَيْنِهِ يُوسُفَ وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ فَوَهَبْتَ
لَهُ مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي سَخَّرْتَ
بِهِ الْبُرَاقَ لِمُحَمَّدٍ ﷺ إِذْ قَالَ تَعَالَى سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى وَقَوْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا
إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي تَنَزَّلَ بِهِ جِبْرَئِيلُ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ وَبِاسْمِكَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ آدَمُ فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَأَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ

الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ وَبِحَقِّ فَضْلِكَ يَوْمَ الْقَضَاءِ
وَبِحَقِّ الْمَوَازِينِ إِذَا نُصِبَتْ وَالصُّحُفِ إِذَا نُشِرَتْ وَبِحَقِّ الْقَلَمِ وَمَا جَرَى وَاللَّوْحِ
وَمَا أَحْصَى وَبِحَقِّ الِاسْمِ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى سُرَادِقِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقَ
وَالدُّنْيَا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ بِالْفَيْءِ وَالظِّلِّ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ فِي
خَزَائِنِكَ الَّذِي اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يُظْهِرْ عَلَيْهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ
لَا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ مُصْطَفًى وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
شَقَّقْتَ بِهِ الْجِبَالَ وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِحَقِّ سَبْعِ
الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَبِحَقِّ طٰهٰ وَيٰسٓ وَكٓهٰيٰعٓصٓ
وَحٰمٓ وَحٰمٓعٓسٓقٓ وَبِحَقِّ تَوْرَاةِ مُوسَى وَالْإِنْجِيلِ عِيسَى وَزَبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ
جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبِأَهْيَا شَرَاهِيَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ الْمُنَاجَاتِ الَّتِي
كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ سَيْنَاءَ وَأَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَّمْتَهُ مَلَكَ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْأَرْوَاحِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
كُتِبَ عَلَى وَرَقِ الزَّيْتُونِ فَخَضَعَتِ النِّيرَانُ لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتَ يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا
وَسَلَامًا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَالْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَا
يُحْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ يَا مَنْ بِهِ يُسْتَغَاثُ وَإِلَيْهِ يُلْجَأُ أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ

مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَجَدِّكَ الْأَعْلَى
وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الْعُلَى اَللّٰهُمَّ رَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَتْ وَالسَّمَاءِ وَمَا
اَظَلَّتْ وَالْاَرْضِ وَمَا اَقَلَّتْ وَالشَّيَاطِينِ وَمَا اَضَلَّتْ وَالْبِحَارِ وَمَا جَرَتْ
وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَبِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيِّينَ وَ
الْكَرُوبِيِّينَ وَالْمُسَبِّحِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ وَبِحَقِّ اِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ
وَبِحَقِّ كُلِّ وَلِيٍّ نَادَيْتَهُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ يَا مُجِيبُ
اَسْاَلُكَ بِهٰذِهِ الْاَسْمَاءِ وَبِهٰذِهِ الدَّعَوَاتِ اَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا
اَخَّرْنَا وَمَا اَسْرَرْنَا وَمَا اَعْلَنَّا وَمَا اَبْدَيْنَا وَمَا اَخْفَيْنَا وَمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنَّا اِنَّكَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُونِسَ
كُلِّ وَحِيدٍ يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ يَا مُونِسَ
كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ
وَخَطِيْئَةٍ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ
يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِينَ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الطَّالِبِينَ
يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ
يَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِينَ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ يَا اَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا اَبْصَرَ النَّاظِرِينَ
يَا اَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي

تُورِثُ السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي
تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي
تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْلِبُ الشَّقَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَظْلِمُ
الْهَوَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا
غَيْرُكَ يَا اللّٰهُ وَاحْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبِعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِكَ فَرَجًا
وَمَخْرَجًا وَيُسْرًا وَأَنْزِلْ يَقِينَكَ فِي صَدْرِي وَرَجَاءَكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُوَ غَيْرَكَ
اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَعَافِنِي فِي مَقَامِي هٰذَا وَاصْحَبْنِي فِي لَيْلِي وَفِي سَفَرِي وَمِنْ بَيْنِ
يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَيَسِّرْ لِيَ السَّبِيلَ
وَأَحْسِنْ لِيَ التَّيْسِيرَ وَلَا تَخْذُلْنِي فِي الْعَسِيرِ وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ دَلِيلٍ وَلَا تَكِلْنِي
إِلَى نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَلَقِّنِي كُلَّ سُرُورٍ وَاطْلُبْنِي إِلَى أَهْلِي بِالْفَلَاحِ وَالنَّجَاحِ مَحْمُودًا
فِي الْعَاجِلِ وَالْآجِلِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَذِقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ
مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَأَجِرْنِي مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ وَ
اَطْلُبْنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي إِلَى جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ
وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ نُزُولِ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ الْمُنْزَلِ اللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْ مِنَ الْأَشْرَارِ وَلَا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

وَلَا تَحْرِمْنِي صُحْبَةَ الْأَخْيَارِ وَأَحْيِنِي حَيٰوةً طَيِّبَةً وَتَوَفَّنِي وَفَاةً طَيِّبَةً تُلْحِقُنِي بِالْأَبْرَارِ
وَارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ اَللّٰهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ عَلٰى حُسْنِ بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَالسُّنَّةِ يَا رَبِّ
كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَعَلَّمْتَهُمْ كِتَابَكَ فَاهْدِنَا وَعَلِّمْنَا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى حُسْنِ
بَلَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي فَأَحْسَنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي
فَأَحْسَنْتَ تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ هِدَايَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى انْعَامِكَ
عَلَيَّ قَدِيمًا وَحَدِيثًا فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ فَرَّجْتَهُ وَكَمْ مِنْ غَمٍّ يَا سَيِّدِي
قَدْ نَفَّسْتَهُ وَكَمْ مِنْ هَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ بَلَاءٍ يَا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ
وَكَمْ مِنْ عَيْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ سَتَرْتَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَثْوًى وَزَمَانٍ
وَمُنْقَلَبٍ وَمَقَامٍ وَعَلٰى هٰذِهِ الْحَالِ وَكُلِّ حَالٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ
عِبَادِكَ نَصِيبًا فِي هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ أَوْ ضُرٍّ تَكْشِفُهُ أَوْ سُوءٍ تَصْرِفُهُ
أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ خَيْرٍ تَسُوقُهُ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا أَوْ عَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا فَإِنَّكَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِيَدِكَ خَزَائِنُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ الْمُعْطِي
الَّذِي لَا يَرُدُّ سَائِلَهُ وَلَا يَخِيبُ آمِلُهُ وَلَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَلَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ بَلْ
يَزْدَادُ كَثْرَةً وَطِيبًا وَعَطَاءً وَجُودًا وَارْزُقْنِي مِنْ خَزَائِنِكَ الَّتِي لَا تَنْفَدُ وَمِنْ رَحْمَتِكَ
الْوَاسِعَةِ إِنَّ عَطَاءَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُورًا وَأَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

الزاجین ولحاذیث بسیار در فضیلت زیارت حضرت امام حسین ع
در شب و روز عرفه وارد شده است و زیارت نزدیک را در کتاب
تحفة الزائر ذکر کرده ام و زیارت دور ان شاء الله بعد ازین مذکور
خواهد شد و پیشتر نیز مذکور شد و امّا دعا روز عرفه از اعیاد
عظیمه است و کسیکه توفیق یابد باید که در عرفات باشد ادعیه و اعمال
بسیار دارد و بهترین اعمال درین روز دعاست حق سبحانه
که جمع کند میان نماز ظهر و عصر در اول وقت و نافله و اذان عصر ساقط
میشود و بعد از نماز عصر مشغول دعا باید شد تا شام و دعا از برای
برادران مؤمن زنده و مرده بسیار باید کرد چنانچه در حدیث صحیح
منقولست که ابراهیم بن هاشم گفت من عبد الله بن جندب را دیدم
در موقف عرفات و حال هیچکس را از و بهتر ندیدم پیوسته دستهای
خود را بسوی آسمان بلند کرده بود و آب دیده اش بر رویش جاری
بود تا بزمین میرسید چون مردم فارغ شدند گفتم و قوف هیچکس را بهتر
از وقوف تو ندیدم گفت بخدا سوگند که دعا نکردم مگر از برای برادران
مؤمن خود زیرا که از حضرت امام موسی ع شنیدم که هر که دعا کند
از برای برادر مؤمن خود در غیبت او از عرش ندا باو برسد که از برای تو صد هزار برابر

او باد

او باد پس من نخواستم که دست برادرم از صد هزار برابر دعای ملک
گرانبسته مستجابست برای یکدعای خود که نمیدانم که مستجاب خواهد شد
واگر کسی توفیق یابد که در روز عرفه در تحت قبه مقدسه حضرت امام
حسین ع باشد ثوابش کمتر نیست از کسیکه در عرفات باشد بلکه زیادتر
است چنانچه از حضرت صادق ع منقولست که هر که در روز عرفه بزیارت آنحضرت
برود و حق آنرا بشناسد و او را امام واجب الاطاعه داند بنویسد حق تعالی از برای او
ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره مقبول و هزار جهاد که با پیغمبر مرسلی باشد
یا امام عادلی راوی گفت کجاست ثواب وقوف عرفات حضرت از روی
غضب بسوی او نظر کرد و فرمود که بد دستی که بنده مؤمن چون در روز عرفه
نزد قبر آنحضرت حاضر شود و در نهر فرات غسل کند و متوجه زیارت شود هر گام
که بر میدارد ثواب یکحج و عمره برای او می نویسند و در روایتی دیگر فرمود
که در روز عرفه اول حق تعالی نظر رحمت بسوی زوار حضرت امام حسین ع میکند
و گناهان ایشانرا می آمرزد و حاجات ایشانرا بر می آورد و بعد از آن متوجه
اهل عرفات می گردد و نزدیک است که در میان زوار آنحضرت حرامزاده و فرزند زنا
نیست و در میان اهل عرفات هست و کسیکه توفیق هیچیک از اینها را نیابد
باید که در سایر بلاد غسل بکند و در مجمع مؤمنان حاضر شود و حضرت را زیارت

بکنند واگر در بام بلندی یا در صحرای کشاده باشد بهتر است پس مشغول
دعا شوند و تا شام مشغول ذکر باشند تا در ثواب آنها شریک کردند چنانچه
از حضرت صادق ع منقولست و احادیث در باب دو وزه روز عرفه مختلف است
و اکثر علما جمع میان احادیث باین دوش کرده اند که اگر اشتباهی در ماه
نباشد و او را دعا کردن ضعیف نکرداند سنت و الا مکروهست
یعنی ثوابش کمتر است و در روایتی واقع شده است که دو وزه روز عرفه برابر
است با دو وزه یکسال و اگر اشتباه در ماه باشد یا باد و وزه او دعا
ضعیف شود دو وزه نکردن بهتر است و از حضرت صادق ع منقولست
که هر که در روز عرفه پیش از انکه متوجه دعا شود دو رکعت نماز بجا آورد
در زیر اسمان و اعتراف کند نزد بگناهان خود و اقرار کند بخطاهای
خود فایز گردد بثواب اهل عرفات و گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده
گردد و شیخ مفید در این نماز را بعد از عصر ذکر کرده است و گفته است
که این نماز مخصوص جمعی است که در اطراف باشند و در عرفات نباشند
و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقولست که چون خواهد که مشغول
دعا شود اول صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله
و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه قل هو الله احد و صد مرتبه سوره

انا انزلناه

انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر فرمود که صد مرتبه آیة الکرسی بخواند و صد مرتبه
لاحول ولا قوة الا بالله بگوید و صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد بگوید پس
مشغول دعا شود و بهترین دعاها دعای صحیفه کامله است آنرا باخشوع و خضوع
قلبی و دقت بخواند که مشتمل است بر جمیع مطالب دنیا و آخرت و شیخ طوسی ره
بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است که حضرت رسول ص بحضرت
امیر المؤمنین ع گفت یا علی ترا تعلیم کنم دعای که هرگز فرو نماند و آن دعای پیغمبران
پیش از منست بگوئی لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد
یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شئ قدیر اللهم
لک الحمد کالذی تقول و خیرا مما نقول و فوق ما یقول القائلون اللهم
لک صلوتی و نسکی و محیای و مماتی و لک تراثی و بک حولی و منک
قوتی اللهم انی اعوذ بک من الفقر و من وسواس الصدر و من شتات
الامر و من عذاب القبر اللهم انی اسئلک خیر الریاح و اعوذ بک
من شر ما یجیء به الریاح و اسئلک خیر اللیل و خیر النهار اللهم اجعل
فی قلبی نورا و فی سمعی نورا و فی بصری نورا و فی لحمی نورا و فی دمی
و عظامی و عروقی و مقامی و مقصدی و مدخلی و مخرجی نورا و اعظم
لی النور یا رب یوم القاک انک علی کل شئ قدیر و از حضرت امام رضا ع

منقولست که ایندعا را در روز عرفه بخوانند اللّٰهُمَّ کَمَا سَتَرتَ عَلَیَّ مَا لَمْ
اَعلَمْ فَاغْفِرْ لِی مَا لَمْ تَعْلَمْ وَکَمَا وَسِعَنِی عِلْمُکَ فَلْیَسَعْنِی عَفْوُکَ وَکَمَا بَدَأْتَنِی
بِالْاِحْسَانِ فَاَتِمَّ نِعْمَتَکَ بِالْغُفْرَانِ وَکَمَا اَکْرَمْتَنِی بِمَعْرِفَتِکَ فَاَشْفِعْهَا
بِمَغْفِرَتِکَ وَکَمَا عَرَّفْتَنِی وَحْدَانِیَّتَکَ فَاَکْرِمْنِی بِطَاعَتِکَ وَکَمَا اَعْصَمْتَنِی فَلَمْ اَکُنْ
اَعْتَصِمُ مِنْهُ اِلَّا بِعِصْمَتِکَ فَاغْفِرْ لِی مَا لَوْ شِئْتَ عَصَمْتَنِی مِنْهُ یَا جَوَادُ یَا کَرِیمُ
یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ وَاز حضرت امام موسی ع ایندعا منقولست اَللّٰهُمَّ
اِنِّی عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ اِنْ تُعَذِّبْنِی فَاُمُورٌ قَدْ سَلَفَتْ مِنِّی وَاَنَا بِبَیْنَ
یَدَیْکَ بِرَهْنِ وَاِنْ تَعْفُ عَنِّی فَاَهْلُ الْعَفْوِ اَنْتَ یَا اَهْلَ الْعَفْوِ یَا اَحَقَّ
مَنْ عَفَی اِغْفِرْ لِی وَلِاِخْوَانِی وَاز جملهٔ دعاهای مشهور روز عرفه دعای حضرت
امام حسین ع است بشر و بشیر پسران غالب اسدی روایت کرده اند که پس
روز عرفه در خدمت آنحضرت بودیم پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی
از اهل بیت و فرزندان و شیعیان خود با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب
ایستادند و روی مبارک بسوی کعبه کردانیدند و دست را برابر و برداشتند
مانند مسکینی که طعام طلبد و ایندعا را خواندند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِی لَا مَقْضِیَّ دَائِمٌ وَلَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَلَا کَصُنْعِهِ صُنْعُ صَانِعٍ وَهُوَ الْجَوَادُ
الْوَاسِعُ فَطَرَ لِنَاسَ الْبَدَائِعَ وَاَتْقَنَ بِحِکْمَتِهِ الصَّنَائِعَ وَلَا یَخْفَی عَلَیْهِ الطَّلَائِعُ وَلَا

تضیع

تضيع عنده الودائع جانبك كل ضايع ودائع كل قانع وراحم كل ضارع و
منزل المنافع والكتاب الجامع بالنور الساطع وهو للدعوات سامع وللدعاء
دافع ولكل باب دافع وللجبابرة قامع فلا اله غيره ولا شيء يعدله وليس كمثله
شيء وهو السميع البصير اللطيف الخبير وهو على كل شيء قدير اللهم اني
ارغب اليك واتشهد بالربوبية لك مقرا بانك ربي وان اليك مردي
ابتدءته فتخذ بنعمتك قبل ان اكون شيئا مذكورا وخلقتني من التراب ثم اسكنتني
الاصلاب امنا لريب المنون واختلاف الدهور فلم ازل ظاعنا من صلب الى
رحم في تقادم الايام الماضية والقرون الخالية لم تخرجني لرافتك بي و
لطفك لي واحسانك الي في دولة ايام الكفرة الذين نقضوا عهدك وكذبوا
رسلك لكنك اخرجتني للذي سبق لي من الهدى الذي لم تزل وفيه انشأتني
ومن قبل ذلك رؤفت بي في جميع صنعك وسوابغ نعمتك وابتدعت خلقي
من مني يمنى ثم اسكنتني في ظلمات ثلث بين لحم ودم ولم تشهدني خلقي
ولم تجعل الي شيئا من امري ثم اخرجتني الى الدنيا تاما سويا وحفظتني
في المهد طفلا صبيا ورزقتني من الغذاء لبنا طريا وعطفت على قلوب
الحواضن وكفلتني الامهات الرحائم وكلأتني من طوارق الجان وسلمتني من
الزيادة والنقصان فتعاليت يا رحيم يا علام فرحمن حتى اذا استهللت

لطفًا بالكلام اتممت علي سوابغ الانعام فربيتني زائدًا في كل عام حتى اذا اكملت
فطرتي واعتدلت حريرتي اوجبت علي حجتك بان الهمتني معرفتك ورقمتني
بجائب فطرتك وانطقتني لماذرأت في سمائك وارضك من بدائع خلقك
ونبهتني لذكرك وشكرك وولجب طاعتك وعبادتك وفهمتني ما جاءت
به رسلك ويسرت لي تقبل مرضاتك ومننت علي بجميع ذلك بعونك
ولطفك ثم اذ خلقتني من خير الثرى لم ترض لي يا الهي نعمة دون اخرى و
رزقتني من انواع المعاش وصنوف الرياش بمنك العظيم علي واحسانك
القديم لي حتى اذا اتممت علي جميع النعم وصرفت عني كل النقم لم يمنعك
جهلي وجراءتي عليك ان دللتني على ما يقربني اليك ووفقتني لما يزلفني
اليك لديك فان دعوتك اجبتني وان سئلتك اعطيتني وان اطعتك شكرتني
وان شكرتني زدتني كل ذلك اكمالا لانعمك علي واحسانك الي فسبحانك
من مبدئ معين معيد حميد مجيد تقدست اسماؤك وعظمت الاؤك
فاي نعمك يا الهي احصي عددا او ذكرا ام اي عطاياك اقوم بها شكرا وهي
يا رب اكثر من ان يحصيها العادون او يبلغ علمها الحافظون ثم ما ادرأت
وصرفت عني اللهم من الضر والضراء اكثر مما ظهر لي من العافية والسراء
وانا اشهدك يا الهي بحقيقة ايماني وعقد عزمات يقيني وخالص صريح

توحيدي

تَوحِيدِي وَبَاطِنِ مَكنُونِ ضَمِيرِي وَعَلَائِقِ مَجَارِي نُورِ بَصَرِي وَأَسَارِيرِ صَفحَةِ
جَبِينِي وَخُرُقِ مَسَارِبِ نَفسِي وَحَذَارِيفِ مَادِرَةِ عَرَقِ بَدَنِي وَمَسَارِبِ صِمَاخِ سَمعِي
وَمَا ضُمَّتْ وَأَطبَقَتْ عَلَيهِ شَفَتَايَ وَحَرَكَاتِ لَفظِ لِسَانِي وَمَغرِزِ حَنَكِ فَمِي وَمَكِّي
وَمَنَابِتِ أَضرَاسِي وَبُلُوغِ حَنَائِلِ بَارِعِ عُنُقِي وَمَسَاغِ مَأكَلِي وَمَشرَبِي وَحِمَالَةِ
مَمَرِّ رَاسِي وَجُمَلِ حَمَائِلِ جَلدِ بَدَنِي وَمَا اشتَمَلَ عَلَيهِ تَامُورُ صَدرِي وَبَيَاطِ
حِجَابِ قَلبِي وَأَفلَاذِ حَوَاشِي كَبِدِي وَمَا حَوَتهُ شَرَاسِيفُ أَضلَاعِي وَحِقَاقِ
مَفَاصِلِي وَأَطرَافِ أَنَامِلِي وَقَبَضِ عَوَامِلِي وَلَحمِي وَدَمِي وَشَعرِي وَبَشَرِي وَ
عَصَبِي وَقَصَبِي وَعِظَامِي وَمُخِّي وَعُرُوقِي وَجَمِيعِ جَوَارِحِي وَمَا انتَسَجَ عَلَى ذَلِكَ
أَيَّامَ رِضَاعِي وَمَا أَقَلَّتِ الأَرضُ مِنِّي وَنَومِي وَيَقظَتِي وَسُكُونِي وَحَرَكَتِي وَمَكَارِ
رُكُوعِي وَسُجُودِي أَن لَو حَاوَلَتْ وَاجتَهَدَتْ مَدَى الأَعصَارِ وَالأَحقَابِ
لَو عُمِّرتُهَا أَن أُؤَدِّيَ شُكرَ وَاحِدَةٍ مِن أَنعُمِكَ مَا استَطَعتُ ذَلِكَ إِلَّا بِمَنِّكَ
المُوجِبِ عَلَيَّ شُكرًا بِفَاجِدِيدًا وَثَنَاءً طَارِفًا عَتِيدًا أَجَلْ وَلَو حَرَصتُ أَنَا وَ
العَادُّونَ مِن أَنَامِكَ أَن نُحصِيَ مَدَى إِنعَامِكَ سَالِفَهُ وَآنِفَهُ لَمَا حَصَرنَاهُ عَدَدًا
وَلَا أَحصَينَاهُ أَبَدًا فَهَيهَاتَ أَنَّى ذَلِكَ وَأَنتَ المُخبِرُ عَن نَفسِكَ فِي كِتَابِكَ النَّاطِقِ
وَالنَّبَأِ الصَّادِقِ وَإِن تَعُدُّوا نِعمَةَ اللهِ لَا تُحصُوهَا صَدَقَ كِتَابُكَ اللَّهُمَّ وَ
نَبَاؤُكَ وَبَلَّغَ أَنبِيَاؤُكَ وَمَدسَلُكَ وَأَنزَلتَ عَلَيهِم مِن وَحيِكَ وَشَرَعتَ لَهُم

من سبیلک غیر انی یا الٰہی اشمر بجدی وجهدی ومبالغ طاقتی ووسعی فی
اقول موقنا مؤمنا الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا فیکون موروثا ولم یکن له
شریک فی الملک فیضاده فیما ابتدع ولا ولی من الذل فیرفده فیما صنع
سبحانه سبحانه لو کان فیهما الهة الا الله لفسدتا وتقطرتا فسبحان الله
الواحد الحی الاحد الصمد الذی لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد
الحمد لله حمدا یعدل حمد ملائکة المقربین وانبیائه المرسلین وصلی
الله علی خیر خلقه محمد وآله الطاهرین المخلصین پس شروع فرمود آن
حضرت در سؤال واهتمام نمود در دعا وابراز دیدهای مبارکش جاری
بود پس گفت اللهم اجعلنی اخشاک کانی اراک واسعدنی بتقواک ولا تشقنی
بمعصیتک وخر لی فی قضائک وبارک لی فی قدرک حتی لا احب تعجیل
ما اخرت ولا تاخیر ما عجلت اللهم اجعل غنای فی نفسی والیقین فی
قلبی والاخلاص فی عملی والنور فی بصری والبصیرة فی دینی ومتعنی
بجوارحی واجعل سمعی وبصری الوارثین منی وانصر فی علی من ظلمنی
وادرک لی ثاری واقر بذلک عینی اللهم اکشف کربتی واستر
عورتی واغفر خطیئتی واخسا شیطانی وفک رهانی واجعل لی
یا الٰہی الدرجة العلیا فی الاخرة والاولی اللهم لک الحمد کما خلقتنی فجعلتنی

سمیعا

سميعا بصيرا ولك الحمد كما خلقتني فجعلتني حيا سويا رحمة بي وكنت
عن خلقي غنيا رب بما برأتني هذا لك فطرتي رب بما أنشأتني فحسنت
صورتي يا رب بما أحسنت وفي نفسي عافيتني رب بما كلأتني و
وفقتني رب بما أحسنت أنعمت علي فهديتني ربنا وربيتني ومن كل
خير أتيتني وأعطيتني رب بما أطعمتني وسقيتني رب بما أغنيتني
وأغنيتني وأعززتني رب بما ألبستني من ذكرك الصافي ويسرت
لي من صنعك الكافي صل على محمد وآل محمد وأعني على بوائق الدهر
وصروف الأيام والليالي ونجني من أهوال الدنيا وكربات الآخرة وكفني
شر ما يعمل الظالمون في الأرض اللهم ما أخاف فاكفني وما أحذر
فقني في نفسي وديني فاحرسني وفي سفري فاحفظني وفي أهلي ومالي
وولدي فاخلفني وفيما رزقتني فبارك لي وفي نفسي فذللني وفي أعين
الناس فعظمني ومن شر الجن والإنس فسلمني وبذنوبي فلا تفضحني و
بسريرتي فلا تخزني وبعملي فلا تبتلني ونعمك فلا تسلبني وإلى غيرك
فلا تكلني إلى من تكلني إلى القريب يقطعني أم إلى البعيد يتجهمني أم إلى
المستضعفين لي وأنت ربي ومليك أمري أشكو إليك غربتي وبعد داري
وهواني على من ملكته أمري اللهم فلا تحل بي غضبك فإن لم تكن غضبت

عَلَيَّ فَلَا أُبَالِي سِوَاكَ غَيْرَ أَنَّ عَافِيَتَكَ أَوْسَعُ فَأَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ
لَهُ الْأَرْضُ وَالسَّمٰوٰتُ وَانْكَشَفَتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ وَصَلُحَ عَلَيْهِ أَمْرُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
أَنْ لَا تُمِيتَنِي عَلَى غَضَبِكَ وَلَا تُنْزِلَ بِي سَخَطَكَ وَلَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى قَبْلَ
ذٰلِكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْعَتِيقِ الَّذِي
جَعَلْتَهُ الْبَرَكَةَ وَجَعَلْتَهُ لِلنَّاسِ أَمْنَةً يَا مَنْ عَفَى عَنِ الْعَظِيمِ مِنَ الذُّنُوبِ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ
أَسْبَغَ النِّعَمَ بِفَضْلِهِ يَا مَنْ أَعْطَى الْجَزِيلَ بِكَرَمِهِ يَا عُدَّتِي فِي شِدَّتِي يَا صَاحِبِي
فِي وَحْدَتِي يَا غِيَاثِي فِي كُرْبَتِي يَا مُونِسِي فِي خَلْوَتِي يَا وَلِيَّ نِعْمَتِي يَا إِلٰهِي وَإِلٰهَ
آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ جِبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَ
إِسْرَافِيلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَمُنْزِلَ التَّوْرٰيةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَمُنْزِلَ كٓهٰيٰعٓصٓ وَطٰهٰ وَيٰسٓ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ أَنْتَ كَهْفِي حِينَ
تُعْيِينِي الْمَذَاهِبُ فِي سَعَتِهَا وَتَضِيقُ عَلَيَّ الْأَرْضُ بِرُحْبِهَا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ
مِنَ الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مُقِيلُ عَثْرَتِي وَلَوْلَا سَتْرُكَ إِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ
وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَلَوْلَا نَصْرُكَ إِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ يَا
مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالسُّمُوِّ وَالرِّفْعَةِ فَأَوْلِيَاؤُهُ بِعِزِّهِ يَعْتَزُّونَ وَمَنْ يَا مَنْ جَعَلَ لَهُ الْمُلْكُ
يَنَ الْمَذِلَّةَ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا
تُخْفِي الصُّدُورُ وَغَيْبُ مَا تَأْتِي بِهِ الْأَزْمَانُ وَالدُّهُورُ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ

يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ

يا مَنْ لا يَعْلَمُ ما يَعْلَمُهُ إِلّا هُوَ يا مَنْ كَبَسَ الأَرْضَ عَلَى الماءِ وَسَدَّ الهَواءَ بِالسَّماءِ
يا مَنْ لَهُ أَكْرَمُ الأَسْماءِ يا ذَا المَعْرُوفِ الَّذِي لا يَنْقَطِعُ أَبَدًا يا مُقَيِّضَ الرَّكْبِ
لِيُوسُفَ فِي البَلَدِ القَفْرِ وَمُخْرِجَهُ مِنَ الجُبِّ وَجاعِلَهُ بَعْدَ العُبُودِيَّةِ مَلِكًا يا رادَّ
يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ بَعْدَ أَنِ ابْيَضَّتْ عَيْناهُ مِنَ الحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ يا كاشِفَ
الضُّرِّ وَالبَلاءِ عَنْ أَيُّوبَ يا مُمْسِكَ يَدِ إِبْراهِيمَ مِنَ الذَّبْحِ عَنِ ابْنِهِ بَعْدَ أَنْ
كَبِرَ سِنُّهُ وَفَنِيَ عُمُرُهُ يا مَنِ اسْتَجابَ لِزَكَرِيّا وَهَبَ لَهُ يَحْيى فَلَمْ يَدَعْهُ
فَرْدًا وَحِيدًا يا مَنْ أَخْرَجَ يُونُسَ مِنْ بَطْنِ الحُوتِ يا مَنْ فَرَقَ البَحْرَ لِبَنِي إِسْرائِيلَ
فَأَنْجاهُمْ وَجَعَلَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ مِنَ المُغْرَقِينَ يا مَنْ أَرْسَلَ الرِّياحَ مُبَشِّراتٍ
بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ يا مَنْ لَمْ يَجْعَلْ عَلَى مَنْ عَصاهُ مِنْ خَلْقِهِ يا مَنِ اسْتَنْقَذَ النَّحْرَةَ
مِنْ بَعْدِ طُولِ الجُحُودِ وَقَدْ غَدَوا فِي نِعْمَتِهِ يَأْكُلُونَ رِزْقَهُ وَيَعْبُدُونَ غَيْرَهُ
وَقَدْ حادُّوهُ وَنادُّوهُ وَكَذَّبُوا رُسُلَهُ يا اللهُ يا بَدِيءُ لا بَدَلَ لَكَ يا داعِمًا لا
نِفادَ لَكَ يا حَيُّ يا مُحْيِيَ المَوْتى يا مَنْ هُوَ قائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِما كَسَبَتْ يا مَنْ
قَلَّ لَهُ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرِمْنِي وَعَظُمَتْ عِنْدَهُ خَطِيئَتِي فَلَمْ يَفْضَحْنِي وَرَآنِي عَلَى
المَعاصِي فَلَمْ يَخْذُلْنِي يا مَنْ حَفِظَنِي فِي صِغَرِي يا مَنْ رَزَقَنِي فِي كِبَرِي يا مَنْ
آياتُهُ عِنْدِي لا تُحْصى يا مَنْ نِعَمُهُ عِنْدِي لا تُجازى يا مَنْ عارَضَنِي بِالخَيْرِ
وَالإِحْسانِ وَعارَضْتُهُ بِالإِساءَةِ وَالعِصْيانِ يا مَنْ هَدانِي بِالإِيمانِ قَبْلَ أَنْ

اَعْرِفُ شُكْرَ الْاِمْتِنَانِ يَا مَنْ دَعَوْتُهُ مَرِيضًا فَشَفَانِي وَعُرْيَانًا فَكَسَانِي وَ
جَائِعًا فَاَطْعَمَنِي وَعَطْشَانًا فَاَرْوَانِي وَذَلِيلًا فَاَعَزَّنِي وَجَاهِلًا فَعَرَّفَنِي
وَوَجِيدًا فَكَثَّرَنِي وَغَائِبًا فَرَدَّنِي وَمُقِلًّا فَاَغْنَانِي وَمُنْتَصِرًا فَنَصَرَنِي وَعَنِيًّا
فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَاَمْسَكَ عَنْ جَمِيعِ ذٰلِكَ فَابْتَدَانِي فَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَنْ اَقَالَ عَثْرَتِي
وَنَفَّسَ كُرْبَتِي وَاَجَابَ دَعْوَتِي وَسَتَرَ عَوْرَتِي وَغَفَرَ ذُنُوبِي وَبَلَّغَنِي طَلِبَتِي
وَنَصَرَنِي عَلٰى عَدُوِّي وَاِنْ اَعُدَّ نِعَمَكَ وَمِنَنَكَ وَكَرَائِمَ مِنَحِكَ لَا اُحْصِيهَا يَا
مَوْلَايَ اَنْتَ الَّذِي اَنْعَمْتَ اَنْتَ الَّذِي اَحْسَنْتَ اَنْتَ الَّذِي اَجْمَلْتَ اَنْتَ الَّذِي
اَفْضَلْتَ اَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ اَنْتَ الَّذِي اَكْمَلْتَ اَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ اَنْتَ الَّذِي وَفَّقْتَ
اَنْتَ الَّذِي اَعْطَيْتَ اَنْتَ الَّذِي اَغْنَيْتَ اَنْتَ الَّذِي اَقْنَيْتَ اَنْتَ الَّذِي اٰوَيْتَ
اَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ اَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ اَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ اَنْتَ الَّذِي
سَتَرْتَ اَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ اَنْتَ الَّذِي اَقَلْتَ اَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ اَنْتَ الَّذِي
اَعْزَزْتَ اَنْتَ الَّذِي اَغْنَيْتَ اَنْتَ الَّذِي عَضَدْتَ اَنْتَ الَّذِي اٰيَّدْتَ اَنْتَ الَّذِي
بَرَّكْتَ
الَّذِي نَصَرْتَ اَنْتَ الَّذِي شَفَيْتَ اَنْتَ الَّذِي عَافَيْتَ اَنْتَ الَّذِي اَكْرَمْتَ تَبَارَكْتَ
رَبِّي وَتَعَالَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ دَائِمًا وَلَكَ الشُّكْرُ وَاصِبًا ثُمَّ اَنَا يَا اِلٰهِي لَمُعْتَرِفٌ
بِذُنُوبِي فَاغْفِرْهَا لِي اَنَا الَّذِي اَسَأْتُ اَنَا الَّذِي خَطِئْتُ اَنَا الَّذِي اَغْفَلْتُ
اَنَا الَّذِي جَهِلْتُ اَنَا الَّذِي هَمَمْتُ اَنَا الَّذِي سَهَوْتُ اَنَا الَّذِي اَعْمَدْتُ اَنَا

الَّذِي

الذى تعمدت انا الذى وعدت انا الذى اخلفت انا الذى نكثت انا
الذى اقررت يا الهى اعترف بسيئى عبدى وابوه بذنوبى فاغفر لى يا
من لا تضره ذنوب عباده وهو الغنى عن طاعتهم والموفق من عملهم
صالحا بمعونته ورحمته فلك الحمد يا امرتنى فعصيتك ونهيتنى فارتكبت
نهيك فاصبحت لا ذا برائة فاعتذر ولا ذا قوة فانتصر فبايّ شئ استقبلك
يا مولاى اباسمعى ام ببصرى ام بلسانى ام بيدى ام برجلى
اليس كلها نعمك عندى وبكلها اعصيتك يا مولاى فلك الحجة و
السبيل على يا من سترنى من الآباء والامهات وان يزجرونى ومن العشائر
والاخوان ان يعيرونى ومن الشياطين ان يغوونى ولو اطلعوا يا مولاى
على ما اطلعت عليه منى اذا ما انظرونى ولرفضونى وقطعونى
فها انا ذا بين يديك يا سيدى خاضعا قليلا حقيرا لا ذو برائة فاعتذر
ولا ذو قوة فانتصر ولا ذو حجة لى فاحتج بها ولا قائل لم احترح ولم
اعمل سوءا وما عسى المجهود لو جهدت يا مولاى ينفعنى فكيف ولى
ذلك وجوارحى كلها شاهدة على بما علمت يقينا غير منى شك انك
سائلى عن عظائم الامور وانك الحكيم العدل الذى لا يجور وعدلك مهلكى
ومن كل عدلك هربى فان تعذبنى فبذنوبى يا الهى بعد حجتك على وان تعف

عَفْوِ فَضْلِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ لَا
إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُوَحِّدِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَائِفِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْوَجِلِينَ لَا إِلٰهَ
إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ السَّائِلِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الرَّاجِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ لَا إِلٰهَ
إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ رَبِّي وَرَبُّ آبَائِيَ الْأَوَّلِينَ اللّٰهُمَّ إِنَّ هٰذَا ثَنَاءٌ
عَلَيْكَ مُمَجِّدًا وَإِخْلَاصٌ لِذِكْرِكَ مُوَحِّدًا وَإِقْرَارِي بِآلَائِكَ مُعَدِّدًا وَ
إِنْ كُنْتُ مُقِرًّا أَنِّي لَا أُحْصِيهَا لِكَثْرَتِهَا وَسُبُوغِهَا وَتَظَاهُرِهَا
وَتَقَادُمِهَا إِلَى حَادِثٍ مَا لَمْ تَزَلْ تَتَغَمَّدُنِي بِهِ مِنْهَا مُذْ خَلَقْتَنِي وَ
بَرَأْتَنِي مِنْ أَوَّلِ الْعُمُرِ مِنَ الْإِغْنَاءِ بَعْدَ الْفَقْرِ وَكَشْفِ الضُّرِّ وَ
تَسَبُّبِ الْيُسْرِ وَدَفْعِ الْعُسْرِ وَتَفْرِيجِ الْكَرْبِ وَالْعَافِيَةِ وَالسَّلَامَةِ
فِي الدِّينِ وَلَوْ رَفَدَنِي عَلَى ذِكْرِ بَعْضِكَ عَلَى جَمِيعِ الْعَالَمِينَ مِنَ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَمَا قَدَّمْتُ وَلَا هُمْ عَلَى ذٰلِكَ تَقَدَّسْتَ وَتَعَالَيْتَ
مِنْ رَبٍّ عَظِيمٍ كَرِيمٍ وَلَا تُحْصَى آلَاؤُكَ وَلَا يُبْلَغُ ثَنَاؤُكَ وَلَا تُكَافَى
نَعْمَاؤُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَتْمِمْ عَلَيْنَا نِعَمَكَ وَأَسْعِدْنَا بِطَاعَتِكَ

سُبْحَانَكَ

سُبْحَانَكَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تُجِيبُ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّ اِذَا دَعَاكَ وَتَكْشِفُ السُّوْٓءَ
وَتُغِيثُ الْمَكْرُوبَ وَتَشْفِي السَّقِيمَ وَتُغْنِي الْفَقِيرَ وَتَجْبُرُ الْكَبِيرَ وَتَرْحَمُ الصَّغِيرَ
وَتُعِينُ الْكَبِيرَ وَلَيْسَ دُونَكَ ظَهِيرٌ وَلَا فَوْقَكَ قَدِيرٌ وَاَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ يَا
مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ الْاَسِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَآئِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا
لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَعْطِنِي فِي هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ اَفْضَلَ
مَا اَعْطَيْتَ وَاَنَلْتَ اَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تُوَلِّيهَا وَاٰلَآءٍ تُجَدِّدُهَا وَبَلِيَّةٍ تَصْرِفُهَا
وَكُرْبَةٍ تَكْشِفُهَا وَدَعْوَةٍ تَسْمَعُهَا وَحَسَنَةٍ تَتَقَبَّلُهَا وَسَيِّئَةٍ تَغْفِرُهَا اِنَّكَ لَطِيفٌ
خَبِيرٌ وَعَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَاَسْرَعُ مَنْ اَجَابَ وَاَكْرَمُ
مَنْ عَفٰى وَاَوْسَعُ مَنْ اَعْطٰى وَاَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا لَيْسَ
كَمِثْلِكَ مَسْئُولٌ وَلَا سِوَاكَ مَأْمُولٌ دَعَوْتُكَ فَاَجَبْتَنِي وَسَاَلْتُكَ فَاَعْطَيْتَنِي وَرَغِبْتُ
اِلَيْكَ فَرَحِمْتَنِي وَوَثِقْتُ بِكَ فَنَجَّيْتَنِي وَفَزِعْتُ اِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلٰى اٰلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ اَجْمَعِينَ وَتَمِّمْ
لَنَا نِعَمَكَ وَهَنِيْٓـًٔا عَطَآئَكَ وَاجْعَلْنَا لَكَ شَاكِرِينَ وَلِاٰلَآئِكَ ذَاكِرِينَ اٰمِينَ
اٰمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ وَقَدَرَ فَقَهَرَ وَعُصِيَ فَسَتَرَ
وَاسْتُغْفِرَ فَغَفَرَ غَايَةَ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ وَمُنْتَهٰى اَمَلِ الرَّاجِينَ يَا مَنْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عِلْمًا وَوَسِعَ الْمُسْتَضْعَفِينَ رَاْفَةً وَرَحْمَةً وَحِلْمًا اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ فِي هٰذَا

العشية التي شرفتها وعظمتها بمحمد نبيك ورسولك وخيرتك من خلقك
وامينك على وحيك اللهم فصل على البشير النذير السراج المنير الذي انعمت
به على المسلمين وجعلته رحمة للعالمين اللهم فصل على محمد وآله كما محمد
اهل ذلك يا عظيم صل عليه وآل محمد المنجبين الطيبين الطاهرين اجمعين
ونعمدنا بعفوك عنا فاليك عجت الاصوات بصنوف اللغات واجعل لنا
في هذه العشية نصيبا في كل خير تقسمه ونور تهدي به ورحمة تنشرها
وعافية تجللها وبركة تنزلها ورزق تبسطها يا ارحم الراحمين اللهم اقلبنا
في هذا الوقت منجحين مفلحين مبرورين ولا تجعلنا من القانطين ولا
تخلنا من رحمتك ولا تحرمنا ما نؤمله من فضلك ولا ترددنا خائبين ولا
من بابك مطرودين ولا تجعلنا من رحمتك محرومين ولا لفضل ما نؤمله
من عطاياك قانطين يا اجود الاجودين ويا اكرم الاكرمين اليك اقبلنا
مؤمنين ولبيتك الحرام آمين قاصدين فاعنا على مناسكنا واكمل لنا
حجنا واعف اللهم عنا وعافنا فاليك مددنا ايدينا وهي بذلة الاعتراف
موسومة اللهم فاعطنا في هذه العشية ما سالناك واسكفنا اكفانا ما استكفيناك
فلا كافي لنا سواك ولا رب لنا غيرك نافذ فينا حكمك محيط بنا علمك عدل
فينا قضاؤك اقض لنا الخير واجعلنا من اهل الخير اللهم اوجب لنا بجودك

عظيم

عظيم الاجر وكريم الذخر ودوام اليسر واغفر لنا ذنوبنا اجمعين و
لا تهلكنا مع الهالكين ولا تصرف عنا رأفتك برحمتك يا ارحم الراحمين
اللهم اجعلنا في هذا الوقت ممن سألك فاعطيته وشكرك فزدته وتاب
اليك فقبلته وتفضل اليك من ذنوبه فغفرتها يا ذا الجلال والاكرام اللهم
وفقنا وسددنا واعصمنا واقبل تضرعنا يا خير من سئل ويا ارحم من استرحم
يا من لا يخفى عليه اغماض الجفون ولا لحظ العيون ولا ما استقرت في المكنون
ولا ما انطوت عليه مضمرات القلوب الا كل ذلك فد احصاه علمك ووسعه
حلمك سبحانك وتعاليت عما يقول الظالمون علوا كبيرا يسبح له السموات
والارض ومن فيهن وان من شيء الا يسبح بحمدك فلك الحمد والمجد وعلو
الجد يا ذا الجلال والاكرام والفضل والانعام والايادي الجسام فانت الجواد
الكريم الرؤف الرحيم اوسع علي من رزقك وعافني في بدني وديني وامن
خوفي واعتق رقبتي من النار اللهم لا تمكرني ولا تستدرجني ولا تخدعني
وادرأ عني شر فسقة الجن والانس پس سر ودیده خود را بسوی اسمان
بلند کرده واز دیدهای مبارکش اب میریخت مانند ومشك وبصدای
بلند گفت يا اسمع السامعين ويا ابصر الناظرين ويا اسرع الحاسبين
ويا ارحم الراحمين صل على محمد وال محمد واسئلك اللهم حاجتي التي

إن أعطيتها لم يضرني ما منعتني وإن منعتنيها لم ينفعني ما أعطيتني
أسئلك فكاك رقبتي من النار لا إله إلا أنت وحدك لا شريك لك لك
الملك ولك الحمد وأنت على كل شيء قدير يا رب يا رب يا رب پس بگو
بگفت يا رب وصداها بگريه بلند شد و يار كردند و دوانجانب مشعر الحرام
شدند و سيد ابن طاوس رضه بسند معتبر روايت كرده است از امام جعفر صادق
كه در روز عرفه چون زوال شمس بشود نماز ظهر و عصر را بكن پس بر موقف
وصد مرتبه الله اكبر وصد مرتبه الحمد لله وصد مرتبه سبحان الله وصد مرتبه
لا اله الا الله وصد مرتبه قل هو الله وصد مرتبه انا انزلناه بخوان پس اين دعا را
بخوان لا اله الا الله الحليم الكريم لا اله الا الله العلي العظيم سبحان الله رب
السموات السبع ورب الارضين السبع وما فيهن وما بينهن وهو رب العرش العظيم والحمد
لله رب العالمين اللهم اياك اعبد واياك استعين اللهم اني اريد ان اثق
عليك وما عسى ان ابلغ من مدحك مع قلة عملي وقصر رأيي وانت الخالق
وانا المخلوق وانت المالك وانا المملوك انت الرب وانا العبد وانت العزيز
وانا الذليل وانت القوي وانا الضعيف وانت الغني وانا الفقير وانت
المعطي وانا السائل وانت الغفور وانا الخاطي وانت الحي الذي لا يموت
وانا خلق اموت اللهم انت الله لا اله الا انت رب العالمين وانت الله لا اله

الا

الا انت العزيز الحكيم انت الله لا اله الا انت العلي العظيم وانت الله لا اله
الا انت الغفور الرحيم وانت الله لا اله الا انت مالك يوم الدين وانت الله
لا اله الا انت منك بدؤ الخلق واليك يعود وانت الله لا اله الا انت لم تزل
ولا تزال وانت الله لا اله الا انت خالق الجنة والنار وانت الله لا اله الا
انت الواحد الاحد الفرد الصمد لم تلد ولم تولد ولم يكن لك كفوا احد وانت
الله لا اله الا انت عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم وانت الله لا اله الا
انت الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله
عما يشركون وانت الله لا اله الا انت الخالق البارئ المصور لك الاسماء الحسنى
يسبح لك ما في السموات والارض وانت العزيز الحكيم وانت لا اله الا انت الكبير
المتعال والكبرياء ردائك اللهم سابغ النعماء وحسن البلاء جميل العطاء
مسقط القضاء باسط اليدين بالرحمة نفاح بالخيرات كاشف الكربات رفيع
الدرجات منزل الايات فوق سبع سموات عظيم البركات مخرج من الظلمات
الى النور مبدل السيئات حسنات وجاعل الحسنات درجات اللهم انك
دنوت في علوك وعلوت في دنوك فدنوت فليس دونك شيء وارتفعت
فليس فوقك شيء ترى ولا ترى وانت بالمنظر الاعلى فالى الحب والنهى
لك ما في السموات العلى ولك الكبرياء في الارض والاولى اللهم انك غافر

الذنب شديد العقاب ذو الطول لا اله الا انت اليك المصير وسعت رحمتك
كل شيء وبلغت حجتك ولا معقب لحكمك وانت لا تحب سائلك انت الذي
لا ترفع له وضعت ولا واضع لما رفعت انت الذي اثبت كل شيء بحكمتك و
احصيت كل شيء بعلمك وابرمت كل شيء بحكمك ولا يفوتك شيء بعلمك
ولا يمتنع عنك شيء انت الذي لا يعجزك هارب ولا يفتقر صريعك ولا
يجحف قتيلك انت علوت فقهرت وملكت فقدرت وبطنت فخبرت وعلى
كل شيء ظهرت علمت خائنة الاعين وما تخفي الصدور وتعلم ما تحمل كل
انثى وما تضع وما تغيض الارحام وما تزداد وكل شيء عندك بمقدار انت
الذي لا تنسى من ذكرك ولا تضيع من توكل عليك انت الذي لا يشغلك ما
في جو ارضك عما في جو سمواتك ولا يشغلك ما في جو سمواتك عما في جو ارضك
انت الذي تعززت في ملكك ولم يشركك احد في جبروتك انت الذي على
كل شيء ملكك وملك كل شيء امرك انت الذي ملكت الملكوت بقدرتك له
فاستعبدت الارباب بعزتك وانت الذي قهرت كل شيء بقوتك وعلوت
كل شيء بفضلك انت الذي لا يستطاع كنه وصفك ولا منتهى لما عندك
انت الذي لا يصف الواصفون عظمتك ولا يستطيع المزاولون تحويلك انت شفاء
لما في الصدور وهدى ورحمة للمؤمنين انت الذي لا يحيط بك سائل قبل علم

شيء ولا

وَلَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ وَلَا يَبْلُغُ مَدْحَكَ مَادِحٌ وَلَا قَائِلٌ وَأَنْتَ الْكَائِنُ قَبْلَ
كُلِّ شَيْءٍ وَالْمُكَوِّنُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ
الَّذِي لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ تَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا
وَلَدًا السَّمٰوَاتُ وَمَنْ فِيهِنَّ لَكَ وَالْأَرَضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ لَكَ وَمَا
بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَأَحَطْتَ بِهِ عِلْمًا وَأَنْتَ
تَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا تَشَاءُ وَأَنْتَ لَا يُسْئَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ وَأَنْتَ
الْفَعَّالُ لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ الْقَرِيبُ وَأَنْتَ الْبَعِيدُ وَأَنْتَ السَّمِيعُ وَأَنْتَ الْبَصِيرُ
وَأَنْتَ الْمَاجِدُ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ وَأَنْتَ الْعَلِيمُ وَأَنْتَ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ
وَأَنْتَ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ الْبَارِئُ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ الْقَادِرُ وَأَنْتَ الْقَاهِرُ
لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى كُلُّهَا وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا تَبْخَلُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ
الَّذِي لَا تَذِلُّ وَأَنْتَ مُمْتَنِعٌ لَا تُرَامُ يُسَبِّحُ لَكَ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَنْتَ بِالْخَيْرِ أَجْوَدُ مِنْكَ بِالشَّرِّ أَنْتَ رَبِّي وَرَبُّ آبَائِيَ الْأَوَّلِينَ أَنْتَ
تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاكَ أَنْتَ بَحَّتْ نُوحٌ مِنَ الْغَرَقِ وَأَنْتَ غَفَرْتَ لِدَاوُدَ
ذَنْبَهُ وَأَنْتَ نَفَّسْتَ عَنْ ذِي النُّونِ كَرْبَهُ وَأَنْتَ كَشَفْتَ عَنْ أَيُّوبَ ضُرَّهُ
وَأَنْتَ دَمَّرْتَ عَلَى أُمَّةِ مُوسَى وَأَنْتَ صَرَفْتَ قُلُوبَ السَّحَرَةِ إِلَيْكَ حَتّٰى
قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ صَرَفْتَ وَلِيَّ نِعْمَةِ الصَّالِحِينَ لَا يُذْكَرُ مِنْكَ

الا الحسن والجميل وما لا يذكر اكثر لك الالاء والنعم وانت المحسن
الجميل لا تبلغ مدحتك ولا الثناء عليك انت كما اثنيت على نفسك
سبحانك وبحمدك تباركت اسماؤك وجل ثناؤك ما اعظم شانك و
اجل مكانك وما اقربك من عبادك والطفك بخلقك وامنعك بقوتك
انت اعز واجل واسمع وابصر واعلى واكبر واظهر واشكر واقدر واعلم
واجبر واكبر واعظم واقرب واملك واوسع وامنع واعطى واحكم وافضل
واحمد من ان يدنيك العيان عظمتك ويصف الواصفون صفتك او
يبلغوا غايتك اللهم انت الله الذى لا اله الا انت اجل من ذكر واشكر
من عبد وارءف من ملك واجود من سئل واوسع من اعطى تحلم بعد ما
تعلم وتغفر بعد ما تقدر لم تطع قط الا باذنك ولم تعص قط الا
بقدرتك تطاع ربنا فتشكر وتعصى ربنا فتغفر اللهم انت اقرب
حفيظ واشاهد شهيد حلت بين القلوب واخذت بالنواصى
واحصيت الاعمال وعلمت الاخبار وبيدك المقادير والقلوب اليك
مفضية والسر عندك علانية واللهم الذى من هديت فالضلال ما اضللت
والحرام ما حرمت والدين ما شرعت والامر ما قضيت وتقضى ولا يقضى
عليك اللهم انت الاول فليس قبلك شىء وانت الاخر فليس بعدك شىء

وانت

وَاَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُوْنَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اَللّٰهُمَّ بِيَدِكَ مَقَادِيْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيْرُ الدُّنْيَا وَ
الْاٰخِرَةِ وَبِيَدِكَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَبِيَدِكَ مَقَادِيْرُ النَّصْرِ وَالْخِذْلَانِ وَبِيَدِكَ
مَقَادِيْرُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيْرُ الْمَوْتِ وَالْحَيٰوةِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيْرُ
الْخَيْرِ وَالشَّرِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاغْفِرْ لِكُلِّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهٗ فِيْ ظُلَمِ اللَّيْلِ وَضَوْءِ
النَّهَارِ عَمْدًا اَوْ خَطَاً سِرًّا اَوْ عَلَانِيَةً اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ
يَسِيْرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُثْنِيْ عَلَيْكَ بِاَحْسَنِ
مَا اَقْدِرُ عَلَيْهِ وَاَشْكُرُكَ عَلٰى مَا مَنَنْتَ بِهٖ عَلَيَّ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ شُكْرِكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
بِمَحَامِدِكَ كُلِّهَا عَلٰى نَعْمَائِكَ كُلِّهَا وَعَلٰى جَمِيْعِ خَلْقِكَ حَتّٰى يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ اِلٰى مَا تُحِبُّ
رَبَّنَا وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا خَلَقْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا يَرَاتُ وَلَكَ
الْحَمْدُ عَدَدَ مَا اَحْصَتْ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِيْنَ وَلَكَ الْحَمْدُ
مِلْاَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ پس دہ مرتبہ بگو لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوْتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
دہ مرتبہ بگو اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ پس
بگو يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ دہ مرتبہ يَا رَحْمٰنُ دہ مرتبہ يَا رَحِيْمُ دہ مرتبہ يَا بَدِيْعَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ دہ مرتبہ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ دہ مرتبہ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ دہ مرتبہ يَا

يا قيوم ده مرتبه بسم الله الرحمن الرحيم ده مرتبه اللهم صل على محمد وآل
محمد ده مرتبه پس بگو اللهم لك الحمد ولك الحمد ومنتهى الحمد وفي الممد
عزيز الجند قديم المجد الحمد لله الذي كان عرشه على الماء حين لا شمس
تشرق ولا قمر ينير ولا بحر يجري ولا رياح تذرو ولا سماء مبنية
ولا ارض مدحية ولا ليل يجن ولا نهار يكن ولا عين تتبع ولا صوت
ولا جبل مرسى ولا سحاب مبرور ومنشور ولا مبرور ولا جن مذروء
ولا ملك كريم ولا شيطان رجيم ولا ظل ممدود ولا شيء معدود الحمد
لله الذي استحمد من اهل محامده ليحمدوه على ما بذل من نوافله الذي فاق
مدح المادحين ما اثر من محامده وعدد وصف الواصفين هيبة لجلاله
هو اهل لكل حمد ومنتهى كل رغبة وقاضي كل حاجة الواحد الذي لا
بدء له الملك الذي لا زوال له الرفيع الذي ليس فوقه ناظر ذو المغفرة
والرحمة والمحمود لبذل نواله المعبود لطيبة جلاله المذكور بحسن الآئه
المنان بسعة فواضله المرغوب اليه في تمام المواهب من آثر العظيم
الشان الكريم في سلطانه العلي في مكانه المحسن في امتنانه الجواد في
فواضله الحمد لله باري خلق المخلوقين بعلمه ومصور اجساد العباد بقدرته
ومخالف صور من خلقه وناسخ الارواح في خلقه بعلمه ومعلم من خلق

بزعماء

مِنْ عِبَادِهِ اَحَدٌ وَمُدَبِّرِ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ بِعَظَمَتِهِ الَّذِیْ وَسِعَ کُلَّ شَیْءٍ
خَلْقُ کُرْسِیِّهِ وَعَلَا بِعَظَمَتِهِ فَوْقَ الْاَعْلَیْنَ وَقَهَرَ الْمُلُوْکَ بِجَبَرُوْتِهِ الْجَبَّارُ الْاَعْلٰی
الْمَعْبُوْدُ فِیْ سُلْطَانِهِ الْمُتَسَلِّطُ بِقُوَّتِهِ الْمُتَعَالِیْ فِیْ دُنُوِّهِ الْمُدَانِیْ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ فِیْ
ارْتِفَاعِهِ الَّذِیْ نَفَذَ بَصَرُهٗ فِیْ خَلْقِهٖ وَحَارَتِ الْاَبْصَارُ بِشُعَاعِ نُوْرِهٖ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الْحَلِیْمِ الرَّشِیْدِ الْقَوِیِّ الشَّدِیْدِ الْمُبْدِئِ الْمُعِیْدِ الْفَعَّالِ لِمَا یُرِیْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مُنْزِلِ
الْاٰیَاتِ وَکَاشِفِ الْکُرُبَاتِ وَمُؤْتِیِ السُّؤْلَاتِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فِیْ کُلِّ زَمَانٍ
مَکَانٍ وَفِیْ کُلِّ زَمَانٍ وَفِیْ کُلِّ اٰوَانٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَا یُنْسٰی مَنْ
ذَکَرَهٗ وَلَا یُخَیَّبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا یُذَلُّ مَنْ وَالَاهُ اَلَّذِیْ یَجْزِیْ
بِالْاِحْسَانِ اِحْسَانًا وَبِالصَّبْرِ نَجَاةً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِی الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَکِیْمُ الْخَبِیْرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِکَةِ رُسُلًا اُولِیْٓ اَجْنِحَةٍ مَّثْنٰی وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ یَزِیْدُ
فِی الْخَلْقِ مَا یَشَآءُ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ
اَکْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِیْنَ تُمْسُوْنَ وَحِیْنَ تُصْبِحُوْنَ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِیًّا وَّحِیْنَ تُظْهِرُوْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ اِنَّکَ اللَّیْلَ وَالطَّلَّ
النَّهَارَ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ وَسُبْحَانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُوْنَ وَ
سَلَامٌ عَلَی الْمُرْسَلِیْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَمَا یَجِبُ رَبُّنَا وَیَرْضٰی حَمْدًا

كثيرا طيبا وسبحان الله كما يسبح له شئ وكما يحب الله ان يسبح والحمد لله
كلما حمد الله شئ وكما يحب الله ان يحمد ولا اله الا الله كلما هلل الله شئ وكما
يحب الله ان يهلل والله اكبر كلما كبر الله شئ وكما يحب الله ان يكبر ولا حول
ولا قوة الا بالله العلي العظيم پس بخوان اين دعا و مخزونا اللهم اني اسئلك
يا الله يا رحمن هفت مرتبه باسمائك الرضية المرضية المكنونة يا الله اللهم اني
اسئلك باسمائك الكبيرة الكبرى يا الله اللهم اني اسئلك باسمائك العزيزة
المنيعة واسئلك باسمائك التامة الكاملة المشهورة يا الله واسئلك باسمائك
التي هي رضاك يا الله واسئلك باسمائك التي لا يردها دونك احد و
اسئلك من مسائلك بما اعاهدتنا وفي العهد يا الله ان لا يخيب سائلك
يا الله واسئلك بجملة مسائلك التي لا يبقى بجملها شئ غيرك يا الله هفت مرتبه
واسئلك بكل اسم اوجبته وكل اسم هو لك وكل مسالة حتى ينتهي الى اسمك
الاعظم الاعظم الاكبر الاكبر العلي الاعلى الذي استويت به على عرشك واستقللت
به على كرسيك وهو اسمك الفاضل الكامل الذي فضلته على جميع اسمائك يا رحمن
هفت مرتبه واسئلك بما الا علمه ما لو علمه لسالتك به يا الله وبكل اسم
اسالتوت به في علم الغيب عندك يا رحمن يا رحمن ان تصلي على محمد عبدك
ورسولك ونبيك وامينك وحبيبك وصفوتك من خلقك وخاصتك

مِنْ بَرِيَّتِكَ وَنَجِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِ
مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ عَلَى أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ وَأَجْمَلِ وَأَزْكَى وَأَطْهَرِ وَأَعْظَمِ مُحَمَّدٍ
وَأَكْثَرِ وَأَتَمِّ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَإِ الْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
فِي النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْوَسِيلَةَ
وَالْفَضِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ اللَّهُمَّ أَكْرِمْ مَقَامَهُ وَشَرِّفْ بُنْيَانَهُ
وَعَظِّمْ نُورَهُ وَبُرْهَانَهُ وَبَيِّضْ وَجْهَهُ وَأَعْلِ كَعْبَهُ وَأَفْلِجْ حُجَّتَهُ وَأَظْهِرْ
دَعْوَتَهُ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ كَمَا بَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَتَلَى آيَاتِكَ وَأَمَرَ بِطَاعَتِكَ
وَائْتَمَرَ بِهَا وَنَهَى عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَانْتَهَى عَنْهَا فِي سِرٍّ وَعَلَانِيَةٍ وَجَاهَدَ
حَقَّ الْجِهَادِ فِيكَ وَعَبَدَكَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاهُ الْيَقِينُ صَلَوَاتُكَ اللَّهُمَّ
ابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ عَلَيْهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ
الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ اسْتَعْمَلْنَا بِسُنَّتِهِ وَتَوَفَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ وَابْعَثْنَا فِي شِيعَتِهِ
وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَتْبَعُهُ وَلَا تَجْعَلْنَا عَنْ رُؤْيَتِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا
مُرَافَضَتَهُ حَتَّى تُسْكِنَنَا غُرْفَةً فِي جِوَارِهِ رَبَّنَا لَبَّيْنَا دَاعِيَكَ فَاجْعَلْ ذَلِكَ وَلَا وَتَخَلَّدْنَا
تُفَرِّقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ طَرْفَةَ عَيْنٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

الَّذِينَ اَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا وَافْتَحْ لَهُمْ فَتْحًا يَسِيرًا
وَانْصُرْهُمْ نَصْرًا عَزِيزًا وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا اَللّٰهُمَّ
مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَاجْعَلْهُمْ اَئِمَّةً وَاجْعَلْهُمُ الْوَارِثِينَ اَللّٰهُمَّ اَرِهِمْ
فِي عَدُوِّهِمْ مَا يَاْمُلُونَ وَاَرِهِمْ عَدُوَّهُمْ مِنْهُمْ مَا يَحْذَرُونَ اَللّٰهُمَّ اجْمَعْ
بَيْنَهُمْ فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ اَللّٰهُمَّ عَجِّلِ الرَّوْحَ وَالْفَرَجَ لِاٰلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اجْمَعْ عَلَى
الْهُدٰى اَمْرَهُمْ وَاجْعَلْ قُلُوبَهُمْ عَلٰى قُلُوبِ خِيَارِهِمْ وَاَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ
اِنَّكَ جَمِيلٌ مَجِيدٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ
لِي وَلِوَالِدَيَّ وَاَعْتِقْهُمَا مِنَ النَّارِ وَارْحَمْهُمَا وَارْضَ عَنْهُمَا عَنِّي وَاغْفِرْ لِكُلِّ وَالِدٍ
لِي دَخَلَ فِي الْاِسْلَامِ وَلِاَهْلِي وَوُلْدِي وَجَمِيعِ قَرَابَاتِي اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي وَجَمِيعَ وَدَيْتِي اَبِي وَاِخْوَانِي فِيكَ مِنْ اَهْلِ وَلَايَتِكَ
وَمَحَبَّتِكَ فَاِنَّهُ لَا يَقْتَدِرُ عَلٰى ذٰلِكَ غَيْرُكَ يَا رَحْمٰنُ اَللّٰهُمَّ اَوْزِعْنِي اَنْ اَشْكُرَكَ
وَاَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰهُ وَاَصْلِحْ
لِي فِي ذُرِّيَّتِي اِنِّي تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَاَجِرْ وَالِدَيَّ خَيْرَ مَا اَجَرْتَ
وَالِدًا عَزِيزًا وَلَدِهِ وَاجْعَلْ تَوَابَهُمَا عَنِّي جَنَّاتِ النَّعِيمِ وَاغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْاِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا رَبَّنَا اِنَّكَ
رَؤُفٌ رَحِيمٌ وَاغْفِرْ لَنَا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ اَللّٰهُمَّ

اَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ وَاجْمَعْ عَلَى الْهُدٰى اَمْرَهُمْ وَاجْعَلْ وَايَّاهُمْ عَلٰى طَاعَتِكَ
وَمَحَبَّتِكَ اَللّٰهُمَّ وَالْمُ شَعْثَهُمْ وَاحْقِنْ دِمَاءَهُمْ وَوَلِّ اَمْرَهُمْ خِيَارَهُمْ
اَهْلَ الرَّغْبَةِ وَالْعَدِيلَةِ عَلَيْهِمْ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
اَللّٰهُمَّ بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
وَالْجُودِ وَالْقُوَّةِ وَالسُّلْطَانِ وَالْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ
وَالْقُدْرَةِ وَالْمَدْحَةِ وَالرَّهْبَةِ وَالرَّغْبَةِ وَالْجُودِ وَالْعُلُوِّ وَالْحُجَّةِ وَالْهُدٰى وَ
الطَّاعَةِ وَالْعِبَادَةِ وَالْاَمْرِ وَالْخَلْقِ وَكُلِّ شَيْءٍ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَسْئَلُكَ يَا رَبِّ سُؤَالَ الضَّارِعِينَ الْمُتَضَرِّعِينَ الْمَاكِينَ
الْمُسْتَكِينَ الرَّاغِبِينَ الرَّاهِبِينَ الَّذِينَ لَا يَحْذَرُونَ سِوَاكَ يَا مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ
وَيَكْشِفُ الضُّرَّ وَيُجِيبُ الدَّاعِيَ وَيُعْطِي السَّائِلَ اَسْئَلُكَ يَا رَبِّ سُؤَالَ
مَنْ لَمْ يَجِدْ لِضَعْفِهِ مُقَوِّيًا وَلَا لِذَنْبِهِ غَافِرًا وَلَا لِفَقْرِهِ سَادًّا غَيْرَكَ اَسْئَلُكَ
سُؤَالَ مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْاِكْرَامِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَسْئَلُكَ يَا رَبِّ مَسْئَلَةَ سَائِلٍ وَرَغْبَةَ
كُلِّ رَاغِبٍ تَبْتَدِلُ اِذَا دُعِيتَ اَجَبْتَ وَبِحَقِّ السَّائِلِينَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّ صَفْوَتِكَ
مِنْ عِبَادِكَ وَمُنْتَهَى الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ اَنْ لَا تَسْتَدْرِجَنِي
بِخَطِيئَتِي وَلَا تَجْعَلْ مُضِيقًا فِي دِينِي وَاذْكُرْنِي يَا رَبِّ بِرِضَاكَ وَلَا تُنْسِنِي

حين تنشر رحمتك وأقبل علي بوجهك الكريم وامنن علي بكرامتك يا كريم
العفو واستجب دعائي وارحم تضرعي فإني بائس فقير خائف مستجير
من عذابك لا أتوق بعملي ولكني أتوق برحمتك يا رب يا رب يا رب اللهم
كن بي حفيا ولا تجعلني بدعائك رب شقيا وامنن علي بعافيتك وأعتق
رقبتي من النار فإني لا استغيث بغيرك وأستجير فأجرني من كل هول
ومشقة وخوف وامن خوفي وشجع جبني وقوة ضعفي وسدد فاقتي وأصلح
لي جميع أموري يا رب أعوذ بك من هول المطلع ومن شدة الموقف يوم
الدين فإنك تجير ولا يجار عليك يا رب يا رب يا رب لا تعرض عني حين
أدعوك ولا تصرف عني وجهك حين أسألك فلا رب لي سواك وأعطني
مسألتي وامن خوفي يوم ألقاك اللهم إني أعوذ بك فأعذني فإني ضعيف
خائف مستجير بائس فقير يا رب يا رب يا رب اللهم اكشف ضر ما
استعذتك منه وألبسني رحمتك وجللني عافيتك وامنن برحمتك فإنك
تجير ولا يجار عليك اللهم إني أعوذ بك من وحشة القبر ومن خلوته ومن
ظلمته وضيقه وعذابه ومن هول ما أتخوف بعده يا رب العالمين يا رب
يا رب يا رب اللهم إني أسألك أن تصلي على محمد وأهل بيته صفوتك وخيرتك
من خلقك أن تستجيب لي دعائي وتعطيني سؤلي واكفني أمر آخرتي

ودنياي

وَدُنْيَايَ وَارْحَمْ فَاقَتِي وَاغْفِرْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَآتِنِي فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي صِلَةَ
تَوَابِتِي وَحَجًّا مَقْبُولًا وَعَمَلًا صَالِحًا مَبْرُورًا تَرْضَاهُ مِمَّنْ عَمِلَ بِهِ وَاَصْلِحْ لِي
اَهْلِي وَقَلْبِي وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لِي عَقِبًا صَالِحًا تُلْقِي فِي دُعَائِهِمْ رِضْوَانًا
اَوْ مَغْفِرَةً وَزِيَادَةً فِي كَرَامَتِكَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاَنْتَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ وَكُلَّمَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ
اَوْ رِيبَةٍ اَوْ جُحُودٍ اَوْ قُنُوطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ مَرَحٍ اَوْ بَطَرٍ اَوْ فَخْرٍ اَوْ خُيَلَاءَ اَوْ جُبْنٍ
اَوْ خِيفَةٍ اَوْ رِيَاءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقَاقٍ اَوْ نِفَاقٍ اَوْ كُفْرٍ اَوْ فُسُوقٍ اَوْ عِصْيَانٍ
اَوْ مَظْلِمَةٍ اَوْ شَيْءٍ مِمَّا لَا تُحِبُّ عَلَيْهِ اَوْلِيَائَكَ فَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَنْ
تَمْحُوَ ذٰلِكَ مِنْ قَلْبِي وَاَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ اِيمَانًا وَعَدْلًا وَرِضًا بِقَضَائِكَ وَ
وَفَاءً بِعَهْدِكَ وَوَجَلًا مِنْكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَثِقَةً
بِمَا بِكَ وَطُمَأْنِينَةً اِلَيْكَ وَتَوْبَةً اِلَيْكَ نَصُوحًا يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَلَمْ اَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا فَاَعْنِنِي عَلٰى هَوْلِ الدُّنْيَا وَبَوَائِقِ
الدَّهْرِ وَنَكَبَاتِ الزَّمَانِ وَكُرُبَاتِ الْآخِرَةِ وَمُصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْاَيَّامِ وَاكْفِنِي
شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِي فِي قَدَرِكَ وَرَضِّنِي بِقَضَائِكَ
اَللّٰهُمَّ افْتَحْ مَسَامِعَ قَلْبِي لِذِكْرِكَ وَارْزُقْنِي شُكْرَكَ وَتَوْفِيقًا وَعِبَادَةً وَخَشْيَةً

يارب العالمين يارب يارب يارب اللهم اطلع الى اليوم لطلاعة
تدخلني فيها الجنة اللهم استجب دعائي واقبله مني واجعله
دعاء جامعا يوافق بعضه بعضا فان كل شيء عند لمستعقد اللهم
اللهم واجعله من شانك فانك كل يوم في شان اللهم واكتبه
لي في عليين في كتاب لا يمحى ولا يبدل بان تقول قد غفرت لعبدي
ما تقدم من ذنبه وما تاخر واستجب له دعوته ووفقه واصطفيه
لنفسي وكرمته وفضلته وعصمته وهديته وذكيته واصلحته و
استخلصته وغفرت له وعفوت عنه امين يارب يارب يارب
اللهم اني اتوجه اليك بنبيك نبي الرحمة محمد صلى الله عليه واله
في خلاصي وخلاص والدي وما ولدوا اهلي وولدي وجميع ذريتي
ابي واخواني فيك وجميع المؤمنين والمؤمنات وكل وليك يعمل
في الاسلام من اهوال يوم القيمة ومن شر عذاب القبر ومن هموم
الدنيا والاخرة واهوالها واسئلك ان تزحزحني عنها وتصرف عني
شرها وتثبتني بالقول الثابت في الحيوة الدنيا وفي الاخرة انك رؤف
رحيم وصلى الله على محمد واله وسلم كثيرا وحسبنا الله ونعم الوكيل يارب
يارب يارب اللهم اني اسئلك ان تصرف عني شر كل جبار عنيد
وشيطان

وشيطانٍ مريدٍ وشرِّ كلِّ ضعيفٍ من خلقك وشديدٍ ومن شرِّ
السآمّة والهآمّة والآمّة والخآصّة والعآمّة ومن شرِّ كلِّ دابّةٍ
صغيرةٍ أو كبيرةٍ بالليل والنهار ومن شرِّ فسقة العرب والعجم ومن
شرِّ فسقة الجنّ والإنس إنّك على كلِّ شيءٍ قديرٌ ولا حول ولا قوّة إلّا
بالله العليّ العظيم وصلّى الله على محمّدٍ وآله خير مخلوقٍ دعا إلى خير
معبودٍ اللّهمّ ربّنا وآتنا في الدّنيا حسنةً وفي الآخرة حسنةً وقنا
عذاب النّار يا ربّ يا ربّ يا ربّ اللّهمّ وما كان من خيرٍ أو عملٍ صالحٍ
أسئلك به وأكون في رضوانك في وعافيتك وما صلح من ذلك من البرّ
فامنن عليّ به إنّي إليك راغبٌ وبك مستجيرٌ اللّهمّ ما استعفيتك منه وما
لم أستعفك منه وتوجب عليّ به النّار وسخطك فعافني منه وما عذت
من المخافي يوم القيمة وسوء المطلع إلى ما في القبور فاعذني منه
اللّهمّ وما أنعم عليّ من فضلٍ له وأجازني عليه يوم المعاد أو ترانبي في
الدّنيا على الحال الّتي تورث سخطك فأسئلك بوجهك الكريم أن تعظم
عافيتي من جميع ذلك يا ولي العافية يا ربّ يا ربّ يا ربّ وأسئلك
يا ربّ مع ذلك العافية من جهد البلاء وسوء القضاء وشماتة الأعداء
وأن تحملني ما لا طاقة لي به وأن تسلط على ظالمي بتليني ما لا طاقة لي به

نُاقِشَنِي الْحِسَابَ يَوْمَ الْحِسَابِ مُنَاقِشَةً يَسَاوِي أَحْوَجَ مَا أَكُونُ إِلَى
عَفْوِكَ وَتَجَاوُزِكَ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُعَظِّمَ عَافِيَتِي فِي جَمِيعِ يَا وَلِيَّ
الْعَافِيَةِ أَيْ مَنْ عَفَى عَنِ السَّيِّئَاتِ وَلَمْ يُجَازِ بِهَا ارْحَمْ عَبْدَكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ نَفْسِي نَفْسِي ارْحَمْ عَبْدَكَ يَا سَيِّدَاهُ عَبْدُكَ بَيْنَ
يَدَيْكَ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ يَا مَجْرَى الدَّمْعِ فِي عُرُوقِ عَبْدِكَ
يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَ عَبْدِهِ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَاهُ يَا هُوَ يَا رَبَّاهُ لَا حِيلَةَ لِلْأَغْنَاءِ
عَنْ نَفْسِي وَلَا أَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا رَجَاءَ لِي وَلَا أَحَدًا أَصَانِعُ
تَقَطَّعَتْ أَسْبَابُ الْخَدَائِعِ عَنِّي وَاضْمَحَلَّ عَنِّي كُلُّ بَاطِلٍ أَوْ مَدَى الدَّهْرِ إِلَيْكَ تَمَّتْ
هَذَا الْمَقَامُ لِلْمِ بِعِلْمِكَ فَكَيْفَ أَنْتَ صَانِعٌ بِلَيْتَ شِعْرِي وَلَا أَشْعُرُ كَيْفَ
تَقُولُ لِلْعَالِمِ أَتَقُولُ نَعَمْ أَوْ تَقُولُ لَا فَإِنْ قُلْتَ لَا فَيَا وَيْلَنَاهُ يَا وَيْلَنَاهُ
يَا عَوْلَتَاهُ يَا عَوْلَتَاهُ يَا غَوْثَاهُ يَا شَقْوَتَاهُ يَا شَقْوَتَاهُ يَا شَقْوَتَاهُ يَا ذُلَّاهُ
يَا ذُلَّاهُ يَا ذُلَّاهُ إِلَى مَنْ وَإِلَى مَنْ عِنْدَا وَكَيْفَ وَبِمَاذَا أَوْ إِلَى أَيِّ شَوْرٍ وَمَنْ
أَرْجُو وَمَنْ يَعُودُ عَلَيَّ إِنْ رَفَضْتَنِي يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ وَإِنْ قُلْتَ نَعَمْ كَمَا الْحَقُّ
بِكَ فَطُوبَى لِي أَنَا السَّعِيدُ طُوبَى لِي أَنَا الْمَرْحُومُ أَيَا مُتَرَحِّمُ أَيَا مُتَرَفِّقُ أَيَا
مُتَعَطِّفُ أَيَا حَيُّ أَيَا مُقَلِّبَ أَيَا مُتَسَلِّطُ لَا عَمَلَ لِي أَرْجُو بِهِ نَجَاحَ حَاجَتِي
وَلَا حَسَبَ لِي أَنْفَعُ مِنْكَ يَا مَنْ عَرَّفَنِي نَفْسَهُ يَا مَنْ أَمَرَنِي بِطَاعَتِهِ يَا مَدْعُوًّا
يَا مَطْلُوبُ

اياطلوب اليه رفضت وصيتك التي وصيتني ولو اطعتك كضيقي
ماقمت اليك فيه من قبل ان اقوم وانا مع معصيتي لك راجح فلا تحل
بيني وبين ما ارجوه واردد يدي ملأ من خيرك يحقك يا سيدي يا ولي
انا من قد عرفت شر عبد وانت خير رب يا مخشوق الانتقام يا رب يا رب
يا رب يا الله يا الله يا الله يا محيط بملكوت السموات والارض اصلحني
لدنياي واصلحني لاخرتي واصلحني لاهلي واصلحني لولدي واصلح لي
ما خولتني يا الهي واصلحني من خطاياي يا حنان يا منان تفضل علي
برحمتك ومنن علي باجابتك وصل على محمد النبي واهله وسلم وحل
بيني وبين ما حلت بينه وبين اهل محمد من البلاء وآتنا في الدنيا حسنة
وفي الاخرة حسنة يا ارحم الراحمين بس بكو بسم الله الرحمن الرحيم والهكم
اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تاخذه
سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الارض من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه
يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع
كرسيه السموات والارض ولا يؤوده حفظهما وهو العلي العظيم الم الله لا اله
الا هو الحي القيوم هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم
الذين يقولون ربنا انا امنا فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب النار الصابرين و

الصادقين والقانتين والمنفقين والمستغفرين بالاسحار شهد الله انه لا اله
الا هو والملائكة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم ان الدين عند الله
الاسلام الله لا اله الا هو ليجمعنكم الى يوم القيمة لا ريب فيه ومن اصدق من
الله حديثا ذلكم الله ربكم لا اله الا هو خالق كل شيء فاعبدوه وهو على
كل شيء وكيل اتبع ما اوحي اليك من ربك لا اله الا هو واعرض عن المشركين
قل يا ايها الناس اني رسول الله اليكم جميعا الذي له ملك السموات والارض
لا اله الا هو يحيي ويميت فامنوا بالله ورسوله النبي الامي الذي يؤمن بالله
وكلماته واتبعوه لعلكم تهتدون وما امروا الا ليعبدوا الها واحدا لا اله
الا هو سبحانه عما يشركون لقد جاءكم رسول من انفسكم عزيز عليه ما عنتم
حريص عليكم بالمؤمنين رؤف رحيم فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه
توكلت وهو رب العرش العظيم حتى اذا ادركه الغرق قال امنت انه لا اله الا
الذي امنت به بنو اسرائيل وانا من المسلمين فان لم يستجيبوا لكم فاعلموا انما
انزل بعلم الله وان لا اله الا هو فهل انتم مسلمون قل هو ربي لا اله الا انا فاتقون
الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنى فاستمع لما يوحى اني انا الله لا اله الا انا فاه
فاعبدوني واقم الصلوة لذكري انما الهكم الله الذي لا اله الا هو وسع
كل شيء علما وما ارسلنا من قبلك من رسول الا يوحى اليه انه لا اله الا

انا فاعبدون وذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات
ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين فاستجبنا له ونجيناه من الغم
وكذلك ننجي المؤمنين فتعالى الله الملك الحق لا اله الا الله هو رب العرش
الكريم الله لا اله الا هو رب العرش العظيم وهو الله لا اله الا هو له الحمد في
الاولى والاخرة وله الحكم واليه ترجعون يا ايها الناس اذكروا انعمت الله
عليكم هل من خالق غير الله يرزقكم من السماء والارض لا اله الا هو فانى تؤفكون
انهم كانوا اذا قيل لهم لا اله الا الله يستكبرون ذلكم الله ربكم له الملك
لا اله الا هو فانى تصرفون غافر الذنب وقابل التوب شديد العقاب ذي
الطول لا اله الا هو اليه المصير ذلكم الله ربكم خالق كل شيء لا اله الا هو
فانى تؤفكون تبارك الله رب العالمين لا اله الا هو يحيي ويميت ربكم و
رب اباءكم الاولين فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين
والمؤمنات والله يعلم متقلبكم ومثواكم لو انزلنا هذا القرآن على جبل
لرايته خاشعا متصدعا من خشية الله وتلك الامثال نضربها للناس
لعلهم يتفكرون هو الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو
الرحمن الرحيم هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن
المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون هو الخالق البارئ المصور

لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ هُوَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيْلًا پس هفت مرتبه بكو وَاِنَّهُ لَكِتٰبٌ عَزِيْزٌ لَا
يَاْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ تَنْزِيْلٌ مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ پس بكو
اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ اِلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ
وَالْاَسْبَاطِ وَمَا اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَا اُوْتِيَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ لَا
نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ رَبُّنَا وَرَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
لَنْ نَّدْعُوَ مِنْ دُوْنِهٖ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَا اِذًا شَطَطًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰىنَا لِهٰذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ پس بكو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ مِنْ خَلْقِهٖ وَاَمِيْنَهٗ عَلٰى وَحْيِهٖ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَوْلَايَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْتَ حُجَّةُ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ وَاَمِيْنُهٗ عَلٰى وَحْيِهٖ وَبَابُ عِلْمِهٖ
وَوَصِيُّ نَبِيِّهٖ وَالْخَلِيْفَةُ مِنْ بَعْدِهٖ فِيْ اُمَّتِهٖ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً غَصَبَتْكَ حَقَّكَ
وَقَعَدَتْ مَقْعَدَكَ اَنَا بَرِيْءٌ مِّنْهُمْ وَمِنْ شِيَعِهِمْ اِلَيْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
فَاطِمَةُ الْبَتُوْلُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا زَيْنَ نِسَآءِ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُوْلِ
اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكِ وَعَلَيْهِ اَلسَّلَامُ يَا اُمَّ السِّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

لعن الله

لعن الله امة غصبتك حقك ومنعتك ما جعله الله لك حلا فانا
برئ اليك منهم ومن شيعتهم السلام عليك يا مولاى يا ابا محمد الحسن الزكى
لعن الله امة قتلتك وبايعت فى امرك وشايعت انا برئ اليك منهم ومن
شيعتهم السلام عليك يا مولاى يا ابا عبد الله الحسين بن على صلوات الله
عليك وعلى ابيك وجدك محمد المصطفى لعن الله امة استحلت دمك ولعن
الله امة قتلتك واستباحت حريمك ولعن اشياعهم وانصارهم ولعن
الممهدين لهم بالتمكين من قتالكم انا برئ الى الله والى منهم السلم
عليك يا مولاى يا ابا محمد على بن الحسين السلام عليك يا مولاى يا ابا
محمد بن على السلام عليك يا مولاى يا ابا عبد الله جعفر بن محمد السلام
عليك يا مولاى يا ابا الحسن موسى بن جعفر السلام عليك يا ابا الحسن
على بن موسى الرضا السلام عليك يا مولاى يا ابا جعفر محمد بن على
السلام عليك يا مولاى يا ابا الحسن على محمد السلام عليك يا ابا
محمد الحسن بن على السلام عليك يا مولاى يا ابا القاسم الحجة بن الحسن
صاحب الزمان صلى الله عليك وعلى عترتك الطاهرة الطيبة يا مولاى
كونوا شفعاء لى عند الله فى حط وزرى وخطاياى امنت بالله وبما ائتيتم
اليكم واتولى اخركم بما اتولى اولكم وبرئت من الجبت والطاغوت واللات

والعنري يا موالي انا سلم لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم وعدو لمن عاداكم و
ولي لمن والاكم الى يوم القيمة ولعن الله ظالميكم وغاصبيكم ولعن الله اشياعهم
واتباعهم واهل مذهبهم وابرئ الى الله واليكم منهم اللهم اني اشهدك
وكفى بك شهيدا واشهد محمدا صلى الله عليه واله وعليا والائمة من ذريتهما
والثمانية حملة عرشك والاربعة الاملاك خزنة علمك اني ابرئ من اعدائهم
فعلى محمد واهل بيته الطيبين الطاهرين الصلوة والسلام اللهم اقر عينى
بصلوتي وصلوة اهل بيته واجعل ما عند بتي اليه من الحق وللمعرفة بهم مستقرا
لا مستودعا يا ارحم الراحمين اللهم وعرفني نفسك وعرفني رسلك وعرفني
ملائكتك وعرفني ولاة امرك اللهم اني لا احذ الا ما اعطيت ولا اوقى الا
ما وقيت اللهم لا تحرمني مناذل اوليائك ولا تزغ قلبي بعد اذ هديتني وهب
لي من لدنك رحمة انك انت الوهاب وهيئ لي من امري رشدا اللهم و
علني ناطق التنزيل وخلصني من الهالك اللهم وخلصني من الشيطان و
حزبه ومن السلطان وجنده ومن الحجب وانصاره بحق محمد المحمود وبعلي
المقصود وبحق شبر وشبير وبحق ائمتك الحق صل على محمد افضل
الصلوة انك على كل شئ قدير وانت بكل شئ محيط يا رب يا رب يا
رب يا الله يا الله يا الله يا رباه يا رباه يا رباه يا سيداه يا سيداه يا سيداه

يا مولاه

يا مولاه يا مولاه يا مولاه يا عماد من لا عماد له ويا سند من لا سند له ويا ذخر
من لا ذخر له انت ربي وانا عبدك على عهدك ووعدك اللهم اجعله
موقتا محمودا ولا تجعله اخر العهد منا واشركنا في صالح دعاء من دعاك
بعرفات ومزدلفة وعند قبر نبيك ﷺ وعند زمزم والمقام اللهم
لك الحمد حيث وفقتنا قدامنا عن شد الزنابير في الاساط والخوابيم
في الاعناق ولك الحمد حيث لم تجعلنا زنادقة مضلين ولا مدعية شاكين
مرتابين ولا معاريضين ولا عن اهل بيت نبيك ﷺ مسخرفين كما بلغتنا هذا
اليوم المبارك من شهرنا وسنتنا هذه المباركة فبلغنا اخرها في عافية
وبلغنا اعواما كثيرة يا ارحم الراحمين يا رب يا رب يا رب يا الله يا الله برحمتك
يا الله يا ربناه يا ربناه يا سيداه يا سيداه يا سيداه يا مولاه يا مولاه
يا مولاه اللهم وما قضيت لي في هذه الساعة وفي هذا اليوم وفي هذا
الشهر وفي هذه السنة من خير او بركة او عافية او مغفرة او رافة او رحمة
او عتق من النار او رزق واسع حلال طيب او توبة نصوح فاجعل لنا في
ذلك اوفر النصيب واجزل الحظ اللهم وما انزلت في هذه الساعة و
في هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة من حرق او شرق او نكبة غرم
او هدم او دم او خسف او قذف او رجف او مسخ او صيحة او زلزلة او

فِتْنَةٍ أَوْ صَاعِقَةٍ أَوْ بَرَصٍ أَوْ جُنُونٍ أَوْ جُذَامٍ أَوْ بَرَصٍ أَوْ أَكْلِ سَبُعٍ أَوْ مِيتَةِ سُوءٍ
وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَاصْرِفْهُ عَنَّا كَيْفَ شِئْتَ وَأَنَّى شِئْتَ
وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فِي كُلِّ دَارٍ وَمَنْزِلٍ فِي شَرْقِ الْأَرْضِ وَغَرْبِهَا عَزَّ
جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا
اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ
الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ
فِي الْقُبُورِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ عَلَيْهَا أَحْيَا وَعَلَيْهَا أَمُوتُ
وَعَلَيْهَا أُبْعَثُ حَيًّا إِنْ شَاءَ اللّٰهُ رَضِيتُ بِاللّٰهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
نَبِيًّا وَبِعَلِيٍّ وَلِيًّا وَإِمَامًا وَبِالْقُرْآنِ كِتَابًا وَبِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً وَبِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَبِيًّا
أَبًا وَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ لِلْحَقِّ مُوَضِّحًا وَلِلْجَنَّةِ وَالنَّارِ
قَاسِمًا وَبِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ شِيعَتِهِ أَخْوَانًا لَا أُشْرِكُ بِاللّٰهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ
وَلِيًّا وَلَا أَدْعُو مَعَهُ إِلٰهًا لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلٰهًا وَاحِدًا أَحَدًا
فَرْدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْعَظِيمِ مِنْ أَسْمَائِكَ
وَالْقَدِيمِ مِنْ نَعْمَائِكَ وَالْمَخْزُونِ مِنْ أَسْمَائِكَ وَمَا وَارَتِ الْحُجُبُ مِنْ بَهَائِكَ
وَمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْحَمَ هٰذِهِ النَّفْسَ الْجَزُوعَةَ وَهٰذِهِ الْبَدَنَ
الْهَلُوعَ الَّذِي لَا يُطِيقُ حَرَّ شَمْسِكَ فَكَيْفَ حَرُّ نَارِكَ إِنْ تُعَاقِبْ فَلَا يَزِيدُ فِي
مُلْكِكَ شَيْءٌ وَإِنْ تَعْفُ عَنِّي لَا يَنْقُصُ مِنْ مُلْكِكَ شَيْءٌ أَنْتَ يَا رَبِّ بِلُطْفِكَ
أَرْحَمُ وَبِعِبَادِكَ أَعْلَمُ وَبِسُلْطَانِكَ أَرْءَفُ وَبِمُلْكِكَ أَقْدَرُ وَبِفَوْلِكَ أَكْرَمُ
وَعَلَى عِبَادِكَ أَنْعَمُ يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ طَاعَةُ الْمُطِيعِينَ وَلَا يَنْقُصُ مِنْهُ مَعْصِيَةُ
الْعَاصِينَ وَاعْفُ عَنِّي يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْوَدُودُ بِعِزَّتِكَ
وَاسْتَظِلُّ بِغِنَاءِكَ وَاسْتَجِيرُ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْتَغِيثُ بِرَحْمَتِكَ وَأَعْتَصِمُ
بِجَلَالِكَ وَلَا أَثِقُ إِلَّا بِكَ وَلَا أَلْجَأُ إِلَّا إِلَيْكَ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ يَا
أَحَقَّ مَنْ تَجَاوَزَ وَعَفَى اللّٰهُمَّ إِنَّ ظَلْمِي مُسْتَجِيرٌ بِعَفْوِكَ وَخَوْفِي مُسْتَجِيرٌ بِأَمَانِكَ
وَفَقْرِي مُسْتَجِيرٌ بِغِنَاكَ وَوَجْهِي الْبَالِي الْفَانِي مُسْتَجِيرٌ بِوَجْهِكَ الدَّائِمِ
الْبَاقِي الَّذِي لَا يَفْنَى وَلَا يَزُولُ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ لَا تَجْعَلْ
مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا
وَعُدْ بِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِنَا وَإِحْسَانِكَ عَلَى إِسَاءَتِنَا وَقَوِّنَا عَلَى ضَعْفِنَا وَغِنَاكَ
عَلَى فَقْرِنَا وَأَعِذْنَا مِنَ الْأَذَى وَالْقَذَى وَالضُّرِّ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ
الْأَعْدَاءِ وَسُوءِ الْمَنْظَرِ فِي الْمَالِ وَالدِّينِ وَالْأَهْلِ وَالْوَلَدِ وَعِنْدَ مُعَايَنَةِ الْمَوْتِ
اللّٰهُمَّ يَا رَبِّ نَشْكُو غَيْبَةَ نَبِيِّنَا عَنَّا وَقِلَّةَ نَاصِرِنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَشِدَّةَ الزَّمَانِ

عَلَيْنَا وَوُقُوعَ الْفِتَنِ وَتَظَاهُرَ الْخَلْقِ عَلَيْنَا اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْرُجْ
ذٰلِكَ بِفَرَجٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَحَقٍّ تُظْهِرُهُ اللّٰهُمَّ وَابْعَثْ بِقَائِمِ آلِ
مُحَمَّدٍ بِالنَّصْرِ لِدِينِكَ وَإِظْهَارِ حُجَّتِكَ وَالْقِيَامِ بِأَمْرِكَ وَتَطْهِيرِ أَرْضِكَ مِنْ
أَدْجَاسِ مَا يَرْهَقُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُوَالِيَ لَكَ
عَدُوًّا وَأُعَادِيَ لَكَ وَلِيًّا أَوْ أَسْخَطَ لَكَ رِضًا أَوْ أَرْضَى لَكَ سَخَطًا أَوْ أَقُولَ
لِحَقٍّ هٰذَا بَاطِلٌ أَوْ أَقُولَ لِبَاطِلٍ هٰذَا حَقٌّ أَوْ أَقُولَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ أَهْدَى
مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ وسابقا مذكور شد كه عمل
استفتاح را در ين روز بعمل آوردن مستحب است فصل [illegible]
در بيان اعمال ضروريه شب عيد قربان و روزش و ايام تشريق است
اعني يازدهم و دوازدهم و سيزدهم بدانكه شب عيد اضحى از جمله چهار
شب است كه احياى آنها سنت مؤكده است و منقولست كه در ين شب
درهاى آسمان بسته نمى شود براى آنكه صداهاى دعاهاى حاجيان بالا
رود و صداى ايشان در آسمان پيچيده است مانند صداى مگس عسل
ميان كند و حق سبحانه و تعالى حاجيان را نداى كند كه منم پروردگار شما و شما
بنده گان من و حق مرا ادا كرديد و بر من لازم است كه دعاى شما را مستجاب

كردانم

کردانم پس هر که مستحق امرزش است همه گناهان او را امرزد و هر که سزاوار
ان نیست گناهش را کم کند پس هر که با ایشان در عبادت و دعا شریک شود
در دعا با ایشان شریک خواهد بود و غسل زیارت حضرت امام حسین ع را
در این شب سنت است و منقولست که هر که آن حضرت را در این شب زیارت
کند گناهان گذشته و آینده اش امرزیده شود و اعمال روز عید غسل در آن
سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته و بهتر آنست که پیش از نماز غسل
کند و نماز عید بنا بر مشهور در زمان غیبت امام ع سنت مؤکد است و
بگمان فقیر واجب است بشرایط مقرره و نماز بهمان کیفیتیست که در عید فطر
مذکور شد و دعای پیش از رفتن بنماز عید انجا مذکور شد و دعای بسیار پیش از
نماز و بعد از ان وارد شده و این رساله گنجایش ذکر انها ندارد و بهترین دعاها
دعای چهل و هشتم صحیفه کامله است که اولش اینست اللهم هذا یوم مبارک و اگر
دعای چهل و ششم را که اولش یا من یرحم من لا یرحمه العباد است نیز بخواند
بهتر است زیرا که در بعضی از نسخ قدیمه صحیفه استحباب خواندن آن دعا نیز وارد
شده است و دعای ندبه بهترین دعاهاست و در این روز و سایر اعیاد سنت است
خواندن چنانچه ان شاء الله بعد ازین در ضمن زیارات مذکور خواهد شد و در این
سنت است که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی شود و از جمله احکام این عید

قربانیست وآن سنت مؤکداست وبعضی از علما واجب دانسته اند اگر قدرت بر آن
داشته باشد واز حضرت صادق ع منقولست که اضحیه واجب است بر هر مسلمانی
وفرمود که از برای خود البته بکن وازبرای عیال خود اگر خواهی بکن واگر خواهی
مکن وازام سلمه زوجه حضرت رسول ص منقولست که بان حضرت عرض کرد که
عید اضحی حاضر میشود ومن قیمت اضحیه ندارم قرض کنم واضحیه بکنم حضرت فرمود
که قرض واضحیه بکن که آن قرض را خدا ادا می کند وبهتر آنست که در روز عید بکشد
ودر روز یازدهم ودوازدهم نیز می تواند کشت واگر در دنی باشد در روز سیزدهم
نیز می تواند کشت وبهتر انست که در دهم ذی الحجه خریده باشد ومکروهست
قربانی کردن حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد ومی باید شتر یا گاو یا
گوسفند یا بز بوده باشد وحیوانات دیگر را قربانی نمی توان کرد واگر شتر
می باید که پنج سال تمام داشته باشد یا زیاده واگر گاو یا بز باشد می باید یکسال تمام
داشته باشد ودخل در سال دویم کرده باشد واگر دو سال تمام گذشته
باشد بهتر است واگر گوسفند باشد شش ماهه کافیست واگر هفت ماهش
تمام باشد بهتر است ومی باید نقصی بدا عضایش نبوده باشد وکور یا شتر
یا اعور یا دو چشم نباشد وبسیار لنگ نباشد که راه رفتن بران دشوار باشد وگوشش
بریده نباشد واگر شق برده باشد وجدا نشده باشد باکی نیست واگر شق نیز جدا

طهرانی

بهتر است و باید که مغز شاخش نشکسته باشد و اگر پوستش نیز نشکسته باشد
بهتر است و بهتر آنست که بماند و بسیار پیر نبوده باشد و سنت است که فربه
باشد و باید که بسیار لاغر نباشد که پیه بر کرده اش نباشد و باید که خصی نباشد
یعنی خصیه اش را بر بده باشند و مکروهست که خصیه اش را مالیده باشند و اگر
بغیر خصی بهم نرسد خصی را قربانی میتوان کرد و سنت است که اگر قربانی شتر
یا گاو باشد ماده باشد و اگر گوسفند یا بز باشد نر باشد و سنت است که
خود بکشد و اگر نتواند دست بر روی دست قصاب بگذارد و مدد ی بکند و افضل
کشتن آنست که اگر شتر باشد نحر کنند یعنی حربه را مانند کارد یا نیزه در گودال
پائین گردنش فرو برد و اگر بعوض آن ذبح کند حرام میشود و واجب است که رو
بقبله بدارد آنرا و نام خدا ببرد و سنت است که آنرا ایستاده بدارد رو بقبله
و هر دو دستش را از سر تا ذانو بریمانی یا تسمه بر یکدیگر ببندد و آنکه
نحر می کند در جانب راست شتر بایستد و حربه را در نحرش فرو برد و اگر
خواهد گاو یا گوسفند یا بز باشد باید که چهار دلتا از گردنش ببرد یعنی
حلقوم و دو رگ بزرگ که در دو جانب حلقوم است و رگی که در پشت
حلقوم است که اینرا معلف از ان رگ بجوف آن میرود و اگر اینها را نحر کند حرام میشود و سنت است
که در عاد وقت کشتن بخوانند چنانکه بسندیکه از حضرت صادق منقولست که چون

قربانیرا بخوی دعوی انرا بقبله کن وحد وقت نحر یا ذبح بگو وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي
فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَ
مَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ پس نحر یا ذبح کند وبگوید
اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّيْ وفرمود که تا غیر در سرش بدا نکن وچون پوست بکند سنت است
که یکحصه را خود واهل خانه اش بخورند وبهتر آنست که خود بان اطعام کند ویکحصه را
برای همسایگان بهدیه بفرستد واگر پریشان باشند بهتر است ویکحصه را بفقرا وسؤال
کنندگان بدهد واگر اکثر را تصدق کند شاید بهتر باشد وسنت که پوست وکله و
جمیع اجزای حلال انرا تصدق کنند وتصرف نکنند وبقصاب ندهند مگر انکه قصاب
پریشان باشد وبتصدق باو بدهد ودر صحیح وارد شده است که پوستش را
می توانند باعت کنند وبر روی آن نماز کنند وبنشینند واگر گوسفند یافت نشد آنرا
که قیمت وسطش را تصدق کند واگر یک حیوان برای خود ویکی از برای عیال خود
بکشد کافیست واگر یکی از برای خود ویکی از برای عیال خود بکشد بهتر است واگر
بعد دعیال بکشد ثوابش بیشتر خواهد واز برای پدر ومادر واولاد وخویشان
که مرده باشند قربانی کردن خوبست واگر از برای حضرت رسول وائمه اطهار قربانی
کند ظاهر خوبست ومنقولست که حضرت رسول دو گوسفند قربانی کردند

ودر اول

ودر اول فرمودند که خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده است از اهل بیت
من و در دویم فرمودند که خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده است
از امت من و حضرت امیر المومنین صلوات هر سال اول یک گوسفند قربانی می
کرد وحی فرمود خداوندا این از پیغمبر است پس یک گوسفند دیگر از برای
خود قربانی میفرمود واگر جمعی قادر نباشند که هر یک قربانی خدا بکنند جایز است
که یا یکدیگر شریک شوند تا هفت نفر بلکه تا هفتاد نفر بحکم فرموده است که
خدا را یاد کنید در ایام معدودات یعنی در روزی چند شمرده شده و در احادیث
معتبره منقول است که مراد تکبیر یکفته است در ایام تشریق پس هر که در منی باشد
عقیب پانزده نماز بگوید که اولش ظهر روز عید است و آخرش صبح دوازدهم
و در سایر شهر عقیب ده نماز که از ظهر روز عید است تا صبح دوازدهم
و مشهور استحباب است و بعضی واجب دانسته اند و افضل بعد از نماز هر روز
یکمرتبه است و اگر هیجده مرتبه بگوید بهتر است و بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید خوب است
و طریق تکبیر موافق حدیث آنست اللّٰهُ أَكْبَرُ اللّٰهُ أَكْبَرُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ
اللّٰهُ أَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اللّٰهُ أَكْبَرُ عَلٰى مَا هَدَانَا اللّٰهُ أَكْبَرُ عَلٰى مَا رَزَقَنَا مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى مَا أَبْلَانَا فصل چهارم در بیان فضایل و اعمال شب و روز
عید غدیر است و عید غدیر هم ایام است و عظیمترین اعیادات و احادیث

از طرق عامه وخاصه در فضیلت این روز و اعمال آن زیاده از حد و احصا است
و در اینمقام بچند حدیث اکتفا می نماید بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول
که چون روز قیامت شود چهار دوند ابتر بعرش الهی بر نشینند باز بیت تمام مانند
عروسی که او را بخانه داماد برند روز عید اضحی و روز عید فطر و روز جمعه و روز
عید غدیر و روز عید غدیر در میان انها مانند ماه باشد در میان ستارگان
و آن روز یست که حق تعالی ابراهیم خلیل علیه السلام را از آتش نجات داد و این روز را روزه
داشت برای شکر حق تعالی و آن روز یست که خدا در آن روز کامل گردانید دین را
بانکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت امیر المومنین علیه السلام را نصب کرد بخلافت و فضیلت
او را و وصی بودن او را ظاهر گردانید بر مردم پس روزه داشت این روز را
و این روز کامل شدن دین است و روز یست که بینی شیطان بر خاک مالیده شده
و روز یست که اعمال شیعیان و دوستان آل محمد در این روز مقبول میشود
و این روز یست که حق تعالی عملهای مخالفان و دشمنان را باطل میگرداند مانند
نزها که در میان هوا پراکنده میشود و این روز یست که خدای عز و جل امر
می کند جبرئیل را که نصب کند کرسی کرامت خود را در برابر بیت المعمور و جبرئیل
بر آن کرسی بالا میرود و ملئکه از جمیع آسمانها نزد او جمع می شوند و ثنای کنند
بر آل محمد و استغفار می کنند برای شیعیان امیر المومنین علیه السلام و ائمه طاهرین علیهم السلام

ودوستان ایشان از فرزندان آدم و این روزیست که امر می کند حفظه ملائکه
نویسندگان و اعمال را که قلم برداشتند از عصیان اهل و بیت و شیعیان ایشان تا
سه روز از روز غدیر ننویسند هیچ خطا و گناه ایشان را برای کرامت ایشان محمد
و علی و ائمه ص و این که خدا مخصوص محمد و آل محمد و شیعیان ایشان گردانیده
و این روزیست که خدا زیاده میکرداند مال کسی را که عبادت خدا کند در این روز
و توسعه دهد روزی را بر عیال خود و برادران مؤمن خود و او را ادا می کرداند
از آتش جهنم و این روزیست که خدا سعی شیعیان را شکر می کند یعنی مزد می دهد
و گناهان ایشان را می آمرزد و عمل ایشان را قبول می کند و این روزیست که خدا
تمنای شیعیان را زایل می کند و گناهان ایشان را کم می کند و روز بخشش است
و روز عطیه و روز پهن کردن علم است و روز بشارتست و روز عید بزرگ
است و روزیست که دعاها در آن مستجاب میشود و روز موقف بزرگ است
و روز پوشیدن جامهای نیکو است و روز بخشیدن گناهان شیعیان امیرالمؤمنین
است و روزیست که صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد و روز خوشنودیست
و روز عید اهل بیت محمد است و روز قبول اعمالست و روز زیادتی ثواب
و روز استراحت مؤمنان است و روز سودا کردن ایشانست و روز دوستی
کردن شیعیان است باید دید و روز رحمت خداست و روز ترک کبایر و

گناهان است و روز عبادت است و روز افطار فرمودن روزه داران است
پس هر که روزه دارد یاد این روز افطار فرماید چنانست که ده غلام آزاد
کرده باشد و هر غلامی صد هزار درم است و روز تهنیت و مبارکباد است
پس هر مؤمنی که دیگری را ملاقات کند چنین تهنیت بگوید الحمد لله الذی جعلنا
من المتمسکین بولایة امیر المؤمنین والائمة علیهم السلام یعنی حمد و سپاس
خداوندی را سزاوار است که گردانید ما را از آنها که چنان ذمه اند در ولایت
و محبت پادشاه مؤمنان و ائمه علیهم السلام و این روز تبسم است در روی مؤمنان
پس هر که تبسم کند در روی برادر مؤمن خود در روز عید غدیر حق تعالی نظر کند
در روز قیامت بسوی او برحمت و برآورد هر حاجت او را و بنا کند از برای
از برای او قصری از مروارید سفید و روی او را نورانی کرداند این روز زینت
است پس هر که زینت کند برای روز غدیر حقتعالی بیامرزد از برای او هر گناهی
که کرده است از صغیره یا کبیره و بفرستد حقتعالی بسوی او ملکی چند تا بنویسند
برای او حسنات و بلند کردانند برای او درجات تا سال آینده مثل این روز
پس اگر بمیرد شهید مرده باشد و ثواب شهدا داشته باشد و اگر زنده باشد
سعادتمند زندگانی کند و هر که طعام دهد در این روز مؤمنی را چنان باشد
که طعام داده باشد جمیع پیغمبران را و صدیقان را و هر که دیدن کند در این روز

مؤمنی را داخل کرداند خدا در قبر او هفتاد نور و قبرش تا کشاده کرداند و زیارت
کند او را در قبر او و هر روز هفتاد هزار ملک و بشارت دهند او را به بهشت و در روز
غدیر حق تعالی عرض ولایت و امامت و محبت ما اهل بیت را بر اهل اسمانهای
هفتگانه پس پیشی کردند باقراربان اهل اسمان هفتم پس زینت داد او را
بعرش پس بعد ازان سبقت کردند اهل اسمان ششم پس زینت داد
انرا به بیت المعمور پس سبقت کرفت باقرار ما اهل اسمان اول پس انرا
زینت بخشید بستاکان پس حقتعالی عرض کرد ولایت ما را بزمینها پس پیشی
کرفت باقراربان مکه معظمه پس زینت داد انرا بکعبه پس پیشی کرفت
مدینه طیبه پس زینت داد انرا بمحمد مصطفی پس سبقت کرفت بسوی ان
شهر کوفه پس زینت داد انرا بقبر حضرت امیر المؤمنین ع پس عرض ولایت
ما را بر کوهها پس اول کوهی که اقرار کرد سر کوه بود عقیق و کوه فیروزه
و کوه یاقوت و باین سبب این جواهر در انها هم رسید پس کوههای دیکر
سبقت کردند و باین سبب معدن طلا و نقره و سایر معدنها کردیدند
و هر یک که اقرار نکرد معدن هیچ نکردید و باد و زغدیر عرض کرد ولایت
ما را بر آبها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه قبول نکرد شور و تلخ شد
پس عرض ولایت ما را بر مرغان هر مرغ که قبول کرد سخنکو و خوش آواز شد

او از کردید و هر که قبول نکرد لال و بد او از کردید و مثل مومنان در
قبول کردن ولایت امیر المومنین ع در روز غدیر مانند مثل ملائکه است
در قبول کردن سجده حضرت آدم ع و مثل انها که قبول ولایت ان
حضرت نکردند در روز عید غدیر مانند مثل شیطان است در
قبول نکردن سجده آدم و در روز غدیر این آیه نازل شد اَلْیَوْمَ اَکْمَلْتُ
لَکُمْ دِیْنَکُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَیْکُمْ نِعْمَتِیْ وَرَضِیْتُ لَکُمُ الْاِسْلَامَ دِیْنًا یعنی
امروز کامل کردانیدم از برای شما دین شما را و تمام کردانیدم بر شما
نعمت خود را و پسندیدم اسلام را برای دین شما پس حضرت فرمود
که نفرستاده است خدا پیغمبر بر امکر انکه وصی و خلیفهٔ خود را در این روز
نصب کرده است و کلینی بسند معتبر روایت کرده است که از حضرت
صادق ع پرسیدند که ایا مسلمانان را عیدی هست غیر جمعه و اضحی و فطر
فرمود بلی عیدی هست که از همه حرمتش بیشتر است راوی گفت کدام
عید است فرمود آن روزیست که نصب کرد رسول خدا امیر المومنین ع را
بخلافت خود و فرمود که هر که من مولا و اقای اویم علی مولا و اقا و پیشوای
اوست و آن روز هجدهم ذی الحجه است راوی گفت چکار در آن روز
باید کرد فرمود که باید روز بدارید و عبادات کنید و محمد و ال محمد را یاد
کنید

در ایشان

وبر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد رسول خدا امیرالمؤمنین را
که این روز را عید کرداند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت کرد که این
روز را عید کرداند و بروایت دیگر فرمود که روز هژدهم روز غدیر کفتاده
شصت سال کذاشت و بروایتی دیگر منقولست که مفضل از حضرت
صادق ع پرسید که امر می کنی مرا که روز غدیر را روزه بدارم فرمود آری
والله اری والله بدستی که درین روز خدا توبه حضرت آدم را قبول کرد
و بشکران این روز را روزه داشت و درین روز خدا حضرت ابراهیم را
از آتش نجات داد و بشکران آن این روز را روزه داشت و درین روز
حضرت موسی هرون را وصی خود کرداند و این روز را بشکران این نعمت
روزه داشت و در این روز حضرت عیسی وصیت وصی خود شمعون
الصفا را ظاهر کرداند و این روز را بشکر حق تعالی روزه داشت و در این
روز حضرت رسول ص حضرت امیرالمؤمنین ع را خلیفه و جانشین خود کرداند
و این روز را بشکر این نعمتها روزه داشت و این روز روزه داشتن
و روز عبادتست و روز طعام دادنست و روز نیکی کردنست بلبرادران
مؤمن و روزیست که خدا از مؤمنان راضی میکردد و بهق شیطان
بر خاک مالیده می شود و بسند معتبر از ابن ابی نصر منقولست

گرگفت روزی در خدمت امام رضا علیه السلام بودم و جماعت بسیار حاضر بودند
پس فضیلت روز غدیر مذکور شد و بعضی از حاضران انکار کردند حضرت
فرمود که پدرم از پدرانش روایت کرده که روز غدیر در آسمان مشهورتر است
از زمین و بدستی که خدا در فردوس اعلی قصری هست که یکخشت آن از طلا
و یکخشت از نقره است و در آن قصر صد هزار قبه است از یاقوت سرخ و صد
هزار خیمه است از یاقوت سبز و خاکش مشک و عنبر است و در آن چهار نهر جاریست
نهری از شراب و نهری از آب و نهری از شیر و نهری از عسل و در و در آن
درختان هست از انواع میوها و بر آن درختان مرغان خوش الحان هستند
بدنهای آنها از مروارید است و بالهای آنها از یاقوت و با انواع
نغمها خوانندگی میکنند و چون روز عید غدیر می شود در آن قصر جامع
می شوند جمیع اهل آسمانها و تسبیح و تقدیس و تهلیل حقتعالی می کنند و آن
مرغان پرواز می کنند و در میان آن آب فرو میروند و بر مشک و عنبر می
غلطند و چون ملائکه جمع شدند پرواز می کنند و مشک و عنبر بر سر ایشان
می افشانند و در این نثار فاطمه را که در شب زفاف بحضرت سیدة النساء دخت
طوبی نثار کردند برای یکدیگر هدیه می فرستند و چون آخر این روز می شود
ندا از جانب رب اعلی با ایشان میرسد که هر کرا دیدید بسوی درجها و مرتبهای خود

پس تحقیق

پس بتحقیق که ایمن گردیده اید از گناه و خطا و لغزش تا مثل این روز از سال
آینده بحق کرامت محمد صلعم و علی ع پس حضرت فرمود که ای پسر ابی یعفور هرجا که باشی
سعی کن که نزد قبر امیر المومنین حاضر شوی بدرستی که خدا در هر روز میآمرزد
از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت سال ایشان را و در این روز آزاد میکند
از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر و شب
فطر و یکدرهم که در این روز ببرادران مؤمن خود بدهی برابر هزار درهم که در اوقات
دیگر بدهی و احسان کن در این روز ببرادران مؤمن خود و شاد کردن هر مرد مؤمن
و زن مؤمنه را بخدا سوگند که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانچه باید
هر آینه هر روز ده مرتبه ملئکه با ایشان مصافحه کنند و زیارت حضرت امیر المومنین ع
در این روز فضیلت بسیار دارد از نزدیک و دور و موافق روایت صفوان
و غیر او اگر از دور زیارت کنند دو رکعت نماز زیارت بجا آورند در رکعت
اول سوره انا انزلناه و در رکعت دویم سوره قل هو الله احد بخوانند پس
این دعا را بخوانند اللهم صل علی ولیک و اخی نبیک و وزیره و جنبیه
و خلیله و موضع سره و خیرته من اسرته و وصیه و صفوته من خلصائه و
امینه و والیه و اشرف عترة الذین آمنوا به و بابی ذریته و باب حکمته و
الناطق بحجته و الداعی الی شریعته و الماحی علی سنته و خلیفته علی امته

سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ وَاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى
اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاَصْفِيَائِكَ وَاَوْصِيَاءِ اَنْبِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ
عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى مَا حُمِّلَ وَدَعَى مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُوْدِعَ وَحَلَّلَ حَلَالَكَ
وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَاَقَامَ اَحْكَامَكَ وَدَعَا اِلَى سَبِيلِكَ وَوَالَى اَوْلِيَائَكَ
وَعَادَى اَعْدَائَكَ وَجَاهَدَ النَّاكِثِينَ عَنْ سَبِيلِكَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ
عَنْ اَمْرِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ اِذْ اَخَذْتَهُ فِي اللّٰهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ حَتّٰى
بَلَغَ فِي ذٰلِكَ الرِّضَا وَسَلَّمَ اِلَيْكَ الْقَضَاءَ وَعَبَدَكَ مُخْلِصًا وَنَصَحَ لَكَ مُجْتَهِدًا
حَتّٰى اَتَاهُ الْيَقِينُ فَقَبَضْتَهُ اِلَيْكَ شَهِيدًا سَعِيدًا وَلِيًّا نَقِيًّا رَضِيًّا زَكِيًّا هَادِيًا
مَهْدِيًّا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ
اَنْبِيَائِكَ وَاَصْفِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَاگر اشاره كند با مكث شهادة
بجانب قبر شريف بخصوص وابن زيارت تواند بخواند بهتر است اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللّٰهِ
فِي اَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلٰى عِبَادِهِ وَاَشْهَدُ لَقَدْ جَاهَدْتَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي اللّٰهِ
حَقَّ جِهَادِهِ وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَحَّتْ وَعَاكَ اللّٰهُ اِلٰى
جِوَارِهِ فَقَبَضَكَ اِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ لَكَ كَرَمِ ثَوَابِهِ وَاَلْزَمَ اَعْدَائَكَ الْحُجَّةَ فِي قَتْلِهِمْ
اِيَّاكَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلٰى جَمِيعِ خَلْقِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاجْعَلْ

نفسی

نفسي مطمئنة بقدرك راضية بقضائك مولعة بذكرك ودعائك محبة لصفوة
أوليائك محبوبة في ذكرك أصلك وسمائك صابرة عند نزول بلائك شاكرة
لفواضل نعمائك ذاكرة لسوابغ آلائك مشتاقة إلى فوحة لقائك مترقبة التقوى
ليوم جزائك مستنة بسنن أوليائك مفارقة لأخلاق أعدائك متنحية عن الدنيا
بحمدك وثنائك اللهم إن قلوب المخبتين إليك والهة وسبل الراغبين إليك
شادعة وأعلام القاصدين إليك واضحة وأفئدة العارفين منك فازعة و
أصوات الداعين إليك صاعدة وأبواب الإجابة لهم مفتحة ودعوة من ناجاك
مستجابة وتوبة من أناب إليك مقبولة وعبرة من بكا من خوفك مرحومة
والإغاثة لمن استغاث بك موجودة والإعانة لمن استعان بك مبذولة
عدائك ليست لعبادك منجزة ونوالك من استقالك مقالة وأعمال العاملين
لديك محفوظة وأرزاق الخلائق من لدنك نازلة وعوائد المزيد إليهم واصلة
وذنوب المستغفرين مغفورة وحوائج خلقك عندك مقضية وجوائز السائلين
عندك موفرة وعوائد المزيد متواترة وموائد المستطعمين معدة ومناهل
الظماء لديك مترعة اللهم فاستجب دعائي واقبل ثنائي واجمع بيني و
بين أوليائي وأحبائي بحق محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين والأئمة
من ذريتة الحسين أئمتي إنك ولي نعمائي ومنتهى مناي وغاية رجائي في

منقلبی ومثوای واگر بعد از نماز اول این زیارت را بعمل آورد وآن دعا را
بخواند شاید بهتر باشد وشب عید غدیر نیز شب بسیار مبارکیست وقدری
شب نیز مناسب است که این زیارت را بعمل آورند ونمازی در شب وارد شده
چون سندش معتبر نبود ایراد ننمودم واما فضیلت روزه داشتن وتصدق
کردن وافطار روزه دار در این روز نمودن در این ابواب احادیث بسیار است
واز جمله الفاظ این دو روایتست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که روزهٔ روز
عید غدیر برابر است با روزه عمر دنیا که اگر کسی بقدر تمام عمر دنیا
عمر بیابد وروزه بدارد روزه این روز برابر است با ثواب او وروزه اش
برابر است با نود حج با صد حج وصد عمره واین بیشتر از خداست وخدا تقرر داده
است پیغمبر را که این روز را عید کرده است وحرمت آزاد انسان است
ونامش در آسمان روز معهود است ونامش در زمین روز میثاق ماخوذ
وجمع مشهود است وهر که در این روز مومنی را افطار فرماید ثواب
کسی دارد که فقیر را طعام دهد که هر فقیری صد هزار کس است و
ثواب کسی دارد که طعام دهد وآب دهد باین عدد که مذکور شد از پیغمبران
واوصیای ایشان وشهیدان وصالحان در سال قحط ویکدرهم کردن
این روز تصدق کند برابر است با صد هزار درهم که در روزهای دیگر
تصدق

تصدق کنند پس فرمود که شاید گمان کنی که خداوندی خلق کرده است
که حرمتش از این روز بیشتر باشد نه والله نه والله و بروایت
دیگر فرمود که روزه اش برابر است باشصت ماه از ماههای حرام
که روزه بدارند و فرمود که روز عید و سرور و شادیست و بسند
معتبر از فیاض بن محمد منقولست که گفت در روز عید غدیر بدر مرو
خدمت حضرت امام رضاء بودم و آن حضرت در آن روز مخصوص
وخویشان واصحاب خود را جمع کرده بود و ایشان را امر کرده بود
که در شب افطار کنند و بخانهای ایشان طعام و زرها و خلعتها
فرستاد حق انکشتر و کفش نیز فرستاد و بایشان خلعتهای فاخر شفقت
فرمود و ملازمان و خدمتکاران خود را جامهای نو بسیار تفضل بوشانید
بود و فضیلت این روز را برای مردم نقل می فرمود از جمله آنها گفت که در بعضی
از سالهای خلافت حضرت امیر المومنین ع روز جمعه با عید غدیر در یک
روز جمع شد پس بعد از پنج ساعت که از روز گذشت بر منبر بالا رفت
وخطبه طولانی خواند و فضایل روز غدیر را بسیار بیان فرمود و ناهار
بسیار داد برای این دو روز ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضای این مجمع بروید
بخانهای خود و توسعه کنید بر عیال خود و احسان و نیکی کنید نسبت

برادران مؤمن خود و در خانهای خود برادران مومن را جمع کنید و نیکوئی
کنید نسبت با ایشان و یکدیگر را تهنیت و مبارکباد بگوئید و نیکی و احسان
کردن درین روز مال و عمر را زیاده می کند و مهربانی با یکدیگر کردن موجب
مزید رحمت الهی است و تا توانید بخشش و احسان کنید باعیال خود و برادران
مؤمن خود و اظهار شادی و خوشحالی کنید و هر که امید احسان از شما دارد
در حق او تقصیر مکنید و ضعیفان و فقیران و غلامان و کنیزان را با خود
برابر کنید بمدستی که دادن یکدرهم در این روز برابر است با دویست هزار
درهم و حق تعالی زیاده نیز عطا می کند و در این روز حق تعالی سنت کرده
و ثوابش را مانند ثواب کسی کرده که از اول دنیا تا آخر دنیا عبادت کند
باینکه روزها بدارد و شبها بعبادت بایستد و کسی که بر او در حاجت برادر
مؤمن را پیش از آنکه او اظهار کند و از روی رغبت و خواهش با او نیکی
کند چنان باشد که این روز را روزه داشته باشد و تمام شبش را عبادت
کرده باشد و هر که در شبش مؤمنی را افطار فرماید چنان باشد که هزار
هزار پیغمبر و صدیق و شهید را افطار فرموده باشد پس چگونه نباشد
ثواب کسی که متکفل احوال چندین نفر از عزیزان مؤمن و زنان مؤمنه بشود
و هر گاه چنین کند من ضامنم بر خدا که امان یابد از کافر شدن و فقیر

شدن

شدن واگر نمیرد دران شب یا دران روز یا بعد ازان تا عید غدیر آینده
بدون کبیره بسیار بدی بکند البته امرزیده است وهرکه قربتی بکند دراین
روز از برای برادران مومن خود من ضامنم برخدا که اگر او را زنده بدارد
یا بمیراند ان قربت را از او متحمل شود واز دوش او بردارد وچون بایکدیگر
ملاقات کنید مصافحه کنید وبزبانها یکدیگر را تهنیت بگوئید بانچه گفتم
حاضران بغایبان بگوئید وتوانگران دعایت کنند فقیر را واغنیا دستگیری
کنند ضعفا را حضرت رسول صلعم مرا بهمه اینها امر فرمود وبدانکه غسل در اول
این روز سنت مؤکد است اما کیفیت نماز روز عید غدیر مشهور آنست که حضرت
صادق ع گفت که هرکه دراین روز نیم ساعت پیش از زوال شمس دو رکعت نماز
بجا آورد ودر هر رکعت سوره حمد یکمرتبه وقل هو الله احد وانا انزلناه وایة
الکرسی تا هم فیها خالدون هریکرا ده مرتبه بخواند برابر باشد نزد حقتعالی باصد هزار
حج وصد هزار عمره وهر حاجت از حاجتهای دنیا واخرت که خداوند کریم خواهد
البته باسانی وعافیت برآورده شود وچون برادر مؤمن را ملاقات کنی بگو
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اَکْرَمَنَا بِهٰذَا الْیَوْمِ وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُوفِینَ بِعَهْدِهِ الَّذِی عَهِدَهُ اِلَیْنَا
وَمِیثَاقِهِ الَّذِی وَاثَقَنَا بِهِ مِنْ وَلَایَةِ وُلَاةِ اَمْرِهِ وَالْقُوَّامِ بِقِسْطِهِ وَلَمْ یَجْعَلْنَا مِنَ
مِنَ الْجَاحِدِینَ وَالْمُکَذِّبِینَ بِیَوْمِ الدِّینِ یعنی سپاس خداوندیرا سزاست

کرما را کرامی داشت باین روز و کردانید ما را از ایمان اورندگان و کردانید
ما را وفا کنندگان بعهد خود کرفته بر ما و پیمان که محکم کردانیده
بر ما کرولایت والیان امر امامت است و انها کرحکم می کنند بعد التد میان خلق
و نکردانید ما را از انکار کنندگان و تکذیب کنندگان بروز جزا و فرمود کرد بعد از
نماز اینها بخواند ربنا انتا سمعنا منادیا ینادی للایمان ان امنوا بربکم
فامنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا و کفر عنا سیاتنا و توفنا مع الابرار ربنا و
اتنا ما وعدتنا علی رسلک و لا تخزنا یوم القیمة انک لا تخلف المیعاد اللهم
انی اشهدک و کفی بک شهیدا و اشهد ملائکتک و انبیائک و حملة عرشک
و سکان سمواتک و ارضیک بانک انت الله لا اله الا انت المعبود فلا تعبد
سواک فقالیت عما یقول الظالمون علوا کبیرا و اشهد ان محمدا عبدک
و رسولک و اشهد ان امیر المؤمنین عبدک و مولانا ربنا سمعنا و اجبنا
و صدقنا المنادی رسولک صلی اذ نادی بندائک عنک بالذی امرته ان یبلغ
ما انزلت الیه من ولایة ولی امرک و حذرته و انذرته ان لم یبلغ ما امره
به ان تسخط علیه و لما بلغ رسالاتک عصمته من الناس فنادی مبلغا عنک
ان الا من کنت مولاه فعلی مولاه و من کنت ولیه فعلی ولیه و من کنت نبیه
فعلی امیره ربنا قد اجبنا داعیک النذیر محمدا عبدک و رسولک الی الهادی

المهدی

الْمَهْدِيِّ عَبْدِكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَجَعَلْتَهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ عَلِيٍّ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَاهُمْ وَوَلِيِّهِمْ رَبَّنَا وَاتَّبَعْنَا مَوْلَانَا وَوَلِيَّنَا وَهَادِيَنَا
وَدَاعِيَنَا وَدَاعِيَ الْأَنَامِ وَصِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ وَحُجَّتَكَ الْبَيْضَاءَ وَسَبِيلَكَ
الدَّاعِيَ إِلَيْكَ عَلَى بَصِيرَةٍ هُوَ وَمَنِ اتَّبَعَهُ وَسُبْحَانَ اللهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَأَشْهَدُ
أَنَّهُ الْإِمَامُ الْهَادِي الرَّشِيدُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِي ذَكَرْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَقَوْلُكَ
الْحَقُّ وَأَنَّكَ قُلْتَ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَشْهَدُ
بِأَنَّهُ عَبْدُكَ وَالْهَادِي بَعْدَ نَبِيِّكَ النَّذِيرِ الْمُنْذِرِ وَصِرَاطُكَ الْمُسْتَقِيمُ وَأَمِيرُ
الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدُ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَحُجَّتُكَ الْبَالِغَةُ وَلِسَانُكَ الْمُعَبِّرُ عَنْكَ فَخَلِيفَتُكَ
وَأَنَّهُ الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ فِي بَرِيَّتِكَ وَدَيَّانُ دِينِكَ وَخَازِنُ عِلْمِكَ وَأَمِينُكَ
الْمَأْمُونُ الْمَأْخُوذُ مِيثَاقُهُ وَمِيثَاقُ رَسُولِكَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ
وَبَرِيَّتِكَ شَاهِدًا بِالْإِخْلَاصِ لَكَ وَالْوَحْدَانِيَّةِ وَالرُّبُوبِيَّةِ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّ عَلِيًّا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ جَعَلْتَهُ
وَلِيَّكَ وَالْإِقْرَارَ بِوَلَايَتِهِ تَمَامَ وَحْدَانِيَّتِكَ وَكَمَالَ دِينِكَ وَتَمَامَ نِعْمَتِكَ عَلَى
جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبَرِيَّتِكَ فَقُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَلَكَ الْحَمْدُ بِوَلَايَتِهِ وَإِتْمَامِ نِعْمَتِكَ
عَلَيْنَا بِالَّذِي جَدَّدْتَ مِنْ عَهْدِكَ وَمِيثَاقِكَ وَذَكَّرْتَنَا دَلَالَتَكَ وَجَعَلْتَنَا مِنْ أَهْلِ

اَهْلِ الْاِخْلَاصِ وَالتَّصْدِيقِ بِمِيثَاقِكَ وَمِنْ اَهْلِ الْوَفَاءِ بِذِلِكَ وَلَمْ تَجْعَلْنَا
مِنْ اَتْبَاعِ الْمُغَيِّرِينَ وَالْمُبَدِّلِينَ وَالْمُحَرِّفِينَ وَالْمُتَّكِلِينَ اِذَانَ الْاَنْعَامِ
وَالْمُغَيِّرِينَ خَلْقَ اللّٰهِ وَمِنَ الَّذِينَ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَاَنْسَاهُمْ
ذِكْرَ اللّٰهِ وَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَالصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْجَاحِدِينَ
وَالنَّاكِثِينَ وَالْمُغَيِّرِينَ وَالْمُبَدِّلِينَ وَالْمُكَذِّبِينَ بِيَوْمِ الدِّينِ مِنَ الْاَوَّلِينَ
وَالْاٰخِرِينَ اَللّٰهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى نِعَمِكَ عَلَيْنَا بِالْهُدٰى الَّذِي هَدَيْتَنَا بِهِ
اِلٰى وِلَايَةِ اَمْرِكَ مِنْ بَعْدِ نَبِيِّكَ صَ الْاَئِمَّةِ الْهُدَاةِ الرَّاشِدِينَ وَاَعْلَامِ
الْهُدٰى وَمَنَارِ الْقُلُوبِ وَالتُّقٰى وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى وَكَمَالِ دِينِكَ وَتَمَامِ
نِعْمَتِكَ وَمَنْ بِهِمْ وَبِهُمُ الْاَئِمَّةِ رَضِيتَ لَنَا الْاِسْلَامَ دِينًا رَبَّنَا فَلَكَ
الْحَمْدُ اٰمَنَّا وَصَدَّقْنَا بِمِيثَاقِكَ عَلَيْنَا بِالرَّسُولِ النَّذِيرِ الْمُنْذِرِ وَاِلَيْنَا وَلِيَّهُمْ
وَعَادَيْنَا عَدُوَّهُمْ وَبَرِئْنَا مِنَ الْجَاحِدِينَ وَالْمُكَذِّبِينَ بِيَوْمِ الدِّينِ اَللّٰهُمَّ
فَكَمَا كَانَ ذٰلِكَ مِنْ شَاْنِكَ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ يَا مَنْ
هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَاْنٍ اِذْ اَتْمَمْتَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ بِمُوَالَاةِ اَوْلِيَائِكَ الْمَسْئُولِ
عَنْهُمْ عِبَادُكَ فَاِنَّكَ قُلْتَ ثُمَّ لَتُسْئَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ وَقُلْتَ وَقَوْلُكَ
الْحَقُّ وَقَفُوهُمْ اِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ وَمَنَنْتَ عَلَيْنَا بِشَهَادَةِ الْاِخْلَاصِ وَبِوَلَايَةِ
اَوْلِيَائِكَ الْهُدَاةِ بَعْدَ النَّذِيرِ الْمُنْذِرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ فَاَكْمَلْتَ لَنَا بِهِمُ الدِّينَ

وَاَتْمَمْ

وَاتممت علينا النعمة وجددت لنا عهدك وذكرتنا ميثاقك الماخوذ
منا في ابتداء خلقك اياناً وجعلتنا من اهل الاجابة ولم تنسنا ذكرك
فانك قلت واذ اخذ ربك من بني من ظهورهم ذريتهم واشهدهم
على انفسهم الست بربكم قالوا بلى شهدنا بانك ربنا ولطفك فانك انت
انت الله لا اله الا انت ربنا ومحمد عبدك ورسولك ونبينا وعلي امير
المؤمنين عبدك الذي انعمت به علينا وجعلته اية لنبيك ومنارا لدينك الكبرى
وصراطك المستقيم والنبا العظيم الذي هم فيه مختلفون وعنه مسؤلون
اللهم فكما كان من شانك ان انعمت علينا بالهداية الى معرفتهم فليكن
من شانك ان تصلي على محمد وال محمد وان تبارك لنا في يومنا هذا
اكرمتنا به وذكرتنا فيه عملك وميثاقك واكملت دينا واتممت علينا
نعمتك وجعلتنا بمنك من اهل الاجابة لك والبراءة من اعدائك واعداء
اوليائك المكذبين بيوم الدين فاسئلك يا رب تمام ما انعمت وان
تجعلنا من الموقنين ولا تلحقنا بالمكذبين واجعل لنا قدم صدق مع
المتقين واجعلنا مع المتقين اماما يوم تدعو كل اناس بامامهم واحشرنا
في زمرتهم اهل بيت نبيك الائمة الصادقين واجعلنا من الذين هم
دعاة الى النار ويوم القيمة هم من المقبوحين واجعنا على ذلك ما احييتنا

واجعل لنا مع الرسول سبيلا واجعل لنا قدم صدق في المهرة اليهم واجعل
محيانا خير المحيا ومماتنا خير الممات ومنقلبنا خير المنقلب على موالاة اوليائك
ومعاداة اعدائك حتى توفانا وانت عنا راض قد اوجبت لنا جنتك برحمتك
يا ارحم الراحمين والمثوى من جوارك في دار المقامة من فضلك لا يمسنا
فيها نصب ولا يمسنا فيها لغوب ربنا اغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا
مع الابرار ربنا واتنا ما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم القيمة انك لا
تخلف الميعاد اللهم احشرنا مع الائمة الهداة من الرسول نؤمن بسرهم
وعلانيتهم وشاهدهم وغائبهم اللهم اني اسئلك بالحق الذي جعلته عندهم
وبالذي فضلتهم على العالمين جميعا ان تبارك لنا في يومنا هذا الذي اهللنا
فيه بالموافاة بعهدك الذي عهدته الينا وبالميثاق الذي واثقتنا به من
موالاة اوليائك والبراءة من اعدائك وتتم علينا نعمتك ولا تجعله مستودعا
واجعله مستقرا ولا تسلبنا ابدا ولا تجعله مستعارا وارزقنا مرافقة وليك
الهادي المهدي الى الهدى وحثه لوائه وفي زمرته شهداء صادقين على
بصيرة من دينك انك على كل شئ قدير واكر اينعمل بر اود شوار باشد باين
روايت عمل كند كه شيخ مفيد عليه الرحمة وديكران از حضرت صادق عليه السلام روايت كرده اند
كه هر كه در روز غدير دو ركعت نماز كند هر وقت كه خواهد واكر نزديك بزوال
بكند

بکند کردان ساعت حضرت رسول صحضرت امیر المومنین ع را در غدیر
خم برای حرف زدن با امامت و خلافت نصیکه بهتر است یعنی بهتر سوره که
خواهد و اگر در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دویم قل هو الله بخواند
چنانچه در روایت معتبر دیگر وارد شده است بهتر است پس بسجده رود
و صد مرتبه شکرا لله یا شکرا بگوید و چون سر از سجده بردارد این دعا
بخواند اللهم انی اسئلک بان لک الحمد وحدک لا شریک لک و انک
واحد احد صمد لم تلد ولم تولد ولم یکن لک کفوا احد و ان محمدا عبدک
و رسولک صلواتک علیه و آله یا من هو کل یوم فی شان کما کان من
شانک ان تفضلت علی بان جعلتنی من اهل اجابتک و اهل دینک
و اهل دعوتک و وفقتنی لذلک فی مبتدا خلقی تفضلا منک و کرما و
جودا ثم اردفت الفضل فضلا و الجود جودا و الکرم کرما دعوة منک
و رحمة الی ان جددت ذلک العهد لی تجدیدا بعد تجدید بدءا خلقی و کنت
لیا منسیا ناسیا ساهیا غافلا فاتممت نعمتک بان ذکرتنی ذلک و
منت به علی و هدیتنی له فلیکن من شانک یا الهی و سیدی و مولای
ان تتم لی ذلک و لا تسلبنیه حتی تتوفانی علی ذلک و انت عنی راض فانک
احق المنعمین ان تتم نعمتک علی اللهم سمعنا و اطعنا و اجبنا داعیک بمنک

فلك الحمد غفرانك ربنا واليك المصير امنا بالله وحده لا شريك له و
برسوله محمد ﷺ وصدقنا واجبنا داعي الله واتبعنا الرسول في موالاة مولانا
ومولى المؤمنين امير المؤمنين علي بن ابيطالب عبد الله واخي رسوله والصديق
الاكبر والحجة على بريته المؤيد به نبيه ودينه الحق المبين علما لدين الله
وحارسا لعلمه وعينا على غيب الله وموضع سر الله وامين الله على خلقه وشاهده
على بريته اللهم ربنا انا سمعنا منادي ينادي للايمان ان امنوا بربكم
فامنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا واتنا
ما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم القيمة انك لا تخلف الميعاد فانا ربنا
بمنك ولطفك اجبنا داعيك واتبعنا الرسول وصدقناه مولى المؤمنين و
كفرنا بالجبت والطاغوت فولينا ما تولينا واحشرنا مع ائمتنا فانا بهم مؤمنون
موقنون وهم مسلمون امنا بسرهم وعلانيتهم وشاهدهم وغائبهم وحيهم
وميتهم ورضينا بهم ائمة وقادة وسادة وحسبنا بهم بيننا وبين الله
دون خلقه لا نبغي بهم بدلا ونتخذ من دونهم وليجة وبرئنا الى الله من
كل من نصب لهم حربا من الجن والانس من الاولين والاخرين وكفرنا بالجبت
والطاغوت والاوثان الاربعة واشياعهم واتباعهم وكل من والاهم
من والاهم من الجن والانس من اول الدهر الى اخره اللهم انا نشهدك

انا نذر

انا ندين بما دان به محمد وآل محمد صلى الله عليه وعليهم وقولنا ما قالوا
به ودينا به ما قالوا به قلنا وما دانوا به دنا وانكروا انكرنا ومن
والوا ليا ومن عادوا اعادينا ومن لعنوا لعنا ومن تبرؤا منه تبرأنا
منه ومن تبرأنا تبرؤا عليه ترحمنا عليه امنا وسلمنا ورضينا واتبعنا
موالينا صلوات الله عليهم اللهم فتمم لنا ذلك ولا تسلبناه واجعله
مستقرا ثابتا عندنا ولا تجعله مستعارا واحينا ما احييتنا عليه وامتنا
اذا امتنا عليه آل محمد ائتمنا فيهم نأتم وايانا هم نوالي وعدوهم عدو الله نعادي
فاجعلنا معهم في الدنيا والآخرة ومن المقربين فانا بذلك راضون يا
ارحم الراحمين پس باز بسجده رود وصد مرتبه الحمد لله وصد مرتبه شكرا لله
بگويد پس حضرت فرمود كه هر كه اين عمل را بجا آورد ثواب كسى داشته باشد
كه در روز غدير نزد حضرت رسول صلعم حاضر شده باشد وحضرت رسول
وحضرت امير المومنين ع را بر ولايت آن حضرت بيعت كرده باشد ودر حق
او در بهشت باد درجه راست گويان وتصديق كنندگان باشد كه تصديق
خدا ورسول دران روز از روى اخلاص كردند مانند سلمان وابو ذر و
مقداد رضى الله عنهم ومانند كسى باشد كه شهيد شده باشد يا حضرت
رسول وامير المؤمنين وحسن وحسين صلعم ومانند كسى باشد كه در زير علم

حضرت صاحب الامر و در زیر خیمه آنحضرت بوده باشد از بحیان و نقیان
و برکزیدگان اصحاب آنحضرت و ایضا شیخ مفید ره روایت کرده است که سنت
اینست دعا را در روز غدیر بخوانند اللهم انی اسئلک بحق محمد نبیک و علی
ولیک و الشان و القدر الذی خصصتهما به دون خلقک ان تصلی علی
محمد و آل محمد الائمة القادة و الدعاة السادة و النجوم الزاهرة و الاعلام الباهرة
و ساسة العباد و ارکان البلاد و الثاقة المرسلة و السفینة الناجیة الجاریة
فی اللجج الغامرة اللهم صل علی محمد و آل محمد خزان علمک و ارکان
توحیدک و دعائم دینک و معادن کرامتک و صفوتک من بریتک
و خیرتک من خلقک الاتقیاء الانقیاء النجباء الابرار و ابواب المسئلی
به الناس من اتاه نجا و من اباه هوی اللهم صل علی محمد و آل محمد
اهل الذکر الذین امرت بمسائلتهم و ذوی القربی الذین امرت بمودتهم
و فرضت حقهم و جعلت الجنة معادا من اقتص اثارهم اللهم صل علی محمد
و آل محمد کما امروا بطاعتک و نهوا عن معصیتک و دلوا عبادک علی
وحدانیتک اللهم انی اسئلک بحق محمد نبیک و نجیبک و صفوتک
و امینک و رسولک الی خلقک و بحق امیر المؤمنین و یعسوب الدین
و قائد الغر المحجلین الوصی الوفی و الصدیق الاکبر و الفاروق بین

الحق

الحق والباطل والشاهد لك والدال عليك والصادع بأمرك
والمجاهدين في سبيلك لم تأخذه فيك لومة لائم أن تصلي على
محمد وآل محمد وأن تجعلني في هذا اليوم الذي عقدت فيه لوليك
العهد في أعناق خلقك وأكملت لهم الدين من العاذرين برحمته و
المقربين بفضله ومن عتقائك وطلقائك من النار ولا تشمت بي حاسدي
النعم اللهم فكما جعلته عيدك الأكبر وسمينه في السماء يوم العهد المعهود
وفي الأرض يوم الميثاق المأخوذ والجمع المسئول صل على محمد وآل محمد
وأقر به عيوننا واجمع به شملنا ولا تضلنا بعد إذ هديتنا واجعلنا
لإنعمك من الشاكرين يا أرحم الراحمين الحمد لله الذي عرفنا فضل
هذا اليوم وبصرنا حرمته وكرمنا به وشرفنا بمعرفته وهدانا بنوره
يا رسول الله يا أمير المؤمنين عليكما وعترتكما وعلى محييكما موفي أفضل السلام
ما بقي الليل والنهار وبكما أتوجه إلى الله ربي وربكما في نجاح طلبتي
وقضاء حوائجي وتيسير أموري اللهم إني أسئلك بحق محمد وآل
محمد أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تلعن من جحد حق هذا اليوم و
أنكر حرمته فصد عن سبيلك لإطفاء نورك فأبى الله إلا أن يتم نوره
اللهم فرج عن أهل بيت محمد بنبيك واكشف غمهم وبهم عن المؤمنين

الکرّبات اللّٰهمّ املأ الارض بهم عدلاً کما ملئت ظلماً وجوراً وانجز
لهم ما وعدتهم انّک لا تخلف المیعاد واکر بعد از این دعا بسجده بر رود
وصد مرتبه شکراً وصد مرتبه الحمد لله بگوید وصد مرتبه یا انیه تواند
بگوید فانّ الحمد لله ربّ العالمین والصلوٰة علی خیر خلقه محمّد وعترته
الطاهرین بهتر خواهد بود چنانچه سید ابن باقی وکفعمی روایت کرده است
اما شیخ مفید علیه الرحمة این زیادتی را نقل نکرده اند فصل پنجم
در فضیلت واعمال روز مباهله است تا اخر ماه ودر تعیین روز مباهله
میان علما خلاف اشهر واقوی آنست که روز بیست وچهارم است
وبعضی بیست وپنجم وبعضی بیست وهفتم وبعضی بیست ویکم نیز
گفته اند واگر در هر یک از این ها اعمال مستحبّه را بعمل آورند بهتر است
وانچه مشهور است بیست وچهارم است وسبب فضیلت روز
مباهله آنست که چون حضرت رسول صلعم رسولان فرستاد بسوی
نصارای نجران که اعظم ترسایان عرب بودند وایشان بکتب خود
رجوع کردند واوصاف حضرت رسالت پناه صلعم را در کتب جمیع
انبیا مشاهده کردند حب دنیا بر اکثر علمای ایشان غالب شد و
ایمان نیاوردند وهفتاد نفر از علماء وعظمای خود را فرستادند
که صفاتی

الحمد لله علی اکمال الدین
واتمام النعمة وصلی الله
علی محمد وآله الطیبین

که صفاتی که در کتب سابقه برای حضرت دیده اند مشاهده نمایند و
بمدینه داخل شدند و صفات را موافق یافتند و حضرت رسول صلعم حجتهای
شافی بر ایشان تمام کرد و باز بعضی از ایشان بسبب حسد یاست
و اغراض باطله مضایقه کردند در ایمان آوردن و حقتعالی این آیه کریمه را
فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا
وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ
عَلَى الْكَاذِبِينَ یعنی پس هر که با تو مجادله کند در امر عیسی بعد از آنچه آمده
بسوی تو از علم و برهان والقا کردی بر ایشان و قبول نکردند پس بگو ای
محمد بیائید بخوانیم پسران خود را و پسران شما را و زنان خود را و زنان
شما را و جانهای شما را یعنی شما را که بمنزله جان ما اند و ما را که بمنزله
جان شما اند پس تضرع کنیم و دعا کنیم پس بگردانیم لعنت و دوری خدا رحمة
بر آنها که دروغ گویند از ما و شما پس حضرت رسول صلعم عبائی بر دوش
مبارک گرفت و حضرت امیر المومنین و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم
در زیر عبا داخل کردند و گفت پروردگارا هر پیغمبر را اهل بیتی بوده است
که مخصوص ترین خلق بوده اند با و خداوندا اینها اهل بیت منند پس از
ایشان هر طرف کن شک و گناه را و پاک ایشان را پاک گردان پس جبرئیل

نازل شد و این آیه کریمه را در شان ایشان آورد اِنَّمَا یُرِیدُ اللّٰهُ لِیُذْهِبَ
عَنْکُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَیْتِ وَیُطَهِّرَکُمْ تَطْهِیرًا یعنی نیست جز آنکه اراده دارد
حق تعالی که زایل گرداند از شما اهل بیت بدی و شکر او پاک گرداند شما را
از گناهان پاک گردانیدنی پس حضرت رسول علی و فاطمه و حسنین ص را با خود
بیرون برد از مدینه برای مباهله و چون نصاری حقیت آنحضرت را دانسته
بودند و بعد از ایستادن حضرت با آن بزرگواران در مقام مباهله آثار
نزول عذاب در زمین و آسمان ظاهر شد و عالم بزرگ ایشان گفت بخدا
سوگند که من روئی چند می بینم که اگر دعا کنند که کوهی از جا کنده شود کنده
خواهد شد جرات نکردند بر مباهله و استدعای مسالمه و مصالحه کردند
و قبول کردند که هر سال جزیه بدهند حضرت ایشان را نفرین نکرد و بامر الهی
جزیه بر ایشان قرار داد و حضرت فرمود بخدا سوگند که هلاک و عذاب بر خانه
شد بر اهل نجران و اگر مباهله می کردم هر آینه همه ایشان میمون و خوک
میشدند و این وادی بر ایشان آتش میشد و سرایت میکرد ببنجران و همه
ترسایان نجران می سوختند و پیش از انکه سال تمام شود جمیع نصاری
می مردند و یک نصرانی بر روی زمین نمی ماند و بدین سبب چند من بر عالمیان
ظاهر شد اول حقیت آنحضرت که اگر اعتماد بر حقیت خود نمی داشت خود را عزیز ترین

اهل

اهل خود را در مباهله در نمی آورد و اگر انجماعت حقیت آن حضرت را ایشان
ظاهر نشده بود مباهله می کردند و منلت و خواری جزیه را بر خود قرار
نمی دادند دویم آنکه ظاهر شد که آل عباء نزدکوارترین خلق بودند که ایشان را
آنحضرت در دعا با خود شریک گردانید سیم آنکه ایشان عزیزترین خلق بودند
نزد آنحضرت که برای اظهار حقیت خود ایشانرا در معرض نفرین بدذ آورد
زیرا که بسیار است که آدمی خود را بهلاک می افکند اما اعزّ عیال خود را
راضی نمیشود که در معرض خطر بدذ آورد چنانچه صاحب کشاف و غیر او
از متعصبین سنیان اعتراف باین نموده اند چهارم آنکه حسن و حسین ع
فرزندان حقیق آنحضرت بودند و رتبه ایشان از سایر صحابه بیشتر بوده است
نزد خدا و رسول باان صغر سن پنجم آنکه حضرت فاطمه صلعم بهترین زنان
بوده است و از زوجات و قربات بآن حضرت اخص و اقرب بوده انهم
و با منزلت او نزد حقتعالی از همه بیشتر ششم آنکه باتفاق عامه و خاصه
حضرت امیر المؤمنین ع در مباهله داخل بود و داخل ابناء و نسا نیست پس
باید داخل انفسنا باشد و حقیقت در اینجا مراد نمی تواند بود زیرا که اتحاد
دو نفس محالست پس مراد انست که اختصاص آنحضرت بحضرت رسالت بدد
و صفات بمرتبه بود که بمنزله نفس و جان آن حضرت بود پس هر کمالی که در حضرت

رسول بود باید که در آنحضرت باشد بغیر پیغمبری پس باید که افضل باشد
از جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بغیر آن حضرت و باید که مخصوص ترین خلق باشد
نزد او و روایات مفصله اینقصه شریفه و فوایدی که از آن مستفاد می شود در کتاب
حیوة القلوب ذکر کرده ام و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و از جمله امور
که در روز بیست و چهارم واقع شده و موجب مزید فضل آن گردیده آنست
که در این روز حضرت امیرالمومنین ع در رکوع نماز انگشتری خود را بسائل
بخشید و این آیه کریمه نازل شد و امامت آن حضرت بر اصحاب بصیرت هویدا
گردید انما ولیکم الله و رسوله و الذین امنوا الذین امنوا یقیمون الصلوة
و یؤتون الزکوة و هم راکعون یعنی نیست اولی بامر و مالک اختیار شما
مگر خدا و رسول او و آنها که ایمان آوردند و نماز را برپا میدارند و چنانچه
باید بجا می آورند و زکوة میدهند در رکوع و این نص صریح است بر امامت
آنحضرت چنانچه در سایر کتب ذکر کرده ام و در این روز غسل سنت است
و زیارت حضرت امیرالمؤمنین ع را در این روز ذکر کرده اند و خواندن
زیارت جامعه مناسب است و روز این روز مستحب است و تا سق بولایت
خود امیرالمؤمنین ع کردن در تصدق بر فقرا و ارباب حاجات با پنج مقدور
و میسر باشد مطلوبست و اعمال این روز مبارک بسیار است اول شیخ طوسی

از حضرت صادق ع روایت کرده است که در روز پیش از زوال بر نیم ساعت دو رکعت
نماز بکند برای شکر نعمت مباهله در هر رکعت بعد از حمد هر یک از سوره قل هو الله
احد و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون و سوره انا انزلناه ده مرتبه بخواند اگر نماز را بعمل
آورد نزد خدا برابر است با صد هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجتی که دارد از حوائج
دنیا و آخرت از حق تعالی سوال کند البته بر آورده شود هر چند عظیم باشد انشاء الله و این
نماز همان نماز است که در اعمال روز عید غدیر مذکور شد عمل دویم از اعمال روز عید
که شیخ طوسی و سید بن طاوس قدس الله روحهما بسندهای معتبر از حضرت امام
صادق ع روایت کرده است و آنحضرت از پدر بزرگوار خود امام محمد باقر ع روایت
کرده است که آنحضرت فرمود که اگر کویم دین خدا اسم اعظم حق تعالی هست هر آینه
گفته ام و اگر مردم بدانند که اینها دعا را اجابت چگونه تاثیر مینماید البته بهمین نحو که
گفته ام عمل مینمودند و تحصیل آن هر چند باید قتال کنند و مراهم حاجت که عارض شود
اینها دعا را میخواند بعد از این حاجت خود را از حق طلبم البته مستجاب میکرد و این
دعائیت که در وقتیکه این کریمه مباهله نازل شد جبرئیل از جانب خداوند جلیل
بر حضرت سید رسل نازل شد و اینها را آورد و گفت برای مباهله بیرون رو
و وصی خود علی بن ابی طالب ع و سیدة نساء فاطمه زهرا و نور دیده و فرزندان
پسندیده خود حسن و حسین ع را با خود ببر و اینها را بخواند و با ترسایان

مباهله کن و بر ایشان نفرین کن پس حضرت صادق علیه السلام گفت که هرگاه این دعا را
بخوانید جهد و سعی کنید در دعا و تضرع و این دعا را شفیع خود گردانید در حاجتها
و از کسی که از اهلش نباشد از سفیهان و مناصبان پنهان دارید و بایشان
تعلیم منمائید که امر علما و مخزون است و هر کس قابل این کوهر گرانمایه نیست
دعا اینست اللهم انی اسئلک من بهائک بابهاه و کل بهائک بهی اللهم
انی اسئلک بهائک کله اللهم انی اسئلک من جلالک بأجله و کل جلالک
جلیل اللهم انی اسئلک بجلالک کله اللهم انی اسئلک من جمالک بأجمله و کل
جمالک جمیل اللهم انی اسئلک بجمالک کله اللهم انی ادعوک کما امرتنی فاستجب
لی کما وعدتنی اللهم انی اسئلک من عظمتک بأعظمها و کل عظمتک عظیم اللهم
انی اسئلک بعظمتک کلها اللهم انی اسئلک من نورک بأنوره و کل نورک نیر
اللهم انی اسئلک بنورک کله اللهم انی اسئلک من رحمتک بأوسعها و کل
رحمتک رحمة واسعة اللهم انی اسئلک برحمتک کلها اللهم انی ادعوک کما امرتنی
فاستجب لی کما وعدتنی اللهم انی اسئلک من کمالک بأکمله و کل کمالک کامل
اللهم انی اسئلک بکمالک کله اللهم انی اسئلک من کلماتک بأتمها و کل کلماتک
تامة اللهم انی اسئلک بکلماتک کلها اللهم انی اسئلک من اسمائک بأکبرها
و کل اسمائک کبیرة اللهم انی اسئلک باسمائک کلها اللهم انی ادعوک

كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني اسئلك من عزتك باعزها
وكل عزتك عزيزة اللهم اني اسئلك بعزتك كلها اللهم اني اسئلك
من مشيتك بامضاها وكل مشيتك ماضية اللهم اني اسالك بمشيتك
كلها اللهم اني اسئلك بقدرتك التي استطلت بها على كل شيء وكل
قدرتك مستطيلة اللهم اني اسئلك بقدرتك كلها اللهم اني لسالك
ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني اسئلك من علمك
بانفذه وكل علمك نافذ اللهم اني اسئلك بعلمك كله اللهم اني اسالك
من قولك بارضاه وكل قولك رضى اللهم اني اسئلك بقولك كله اللهم
اني اسالك من مسائلك باحبها وكل مسائلك حبيبة اللهم اني اسئلك
بمسائلك كلها اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم
اني اسئلك من شرفك باشرفه وكل شرفك شريف اللهم اني اسالك
بشرفك كله اللهم اني اسئلك من سلطانك بادومه وكل سلطانك
دائم اللهم اني اسئلك بسلطانك كله اللهم اني اسئلك من ملكك
باعزه وكل ملكك فاخر اللهم اني اسئلك بملكك كله اللهم اني ادعوك
كما وعدتني امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني اسئلك من علائك
باعلائك وكل علائك عال اللهم اني اسئلك بعلائك كله اللهم اني

أسألك من آياتك بأعجبها وكل آياتك عجيبة اللهم إني أسألك بآياتك
كلها اللهم إني أسألك من منك قديم اللهم إني أسألك بمنك كله اللهم بأقدمه وكل منك
إني أسألك أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم إني أسألك بما
أنت فيه من الشؤون والجبروت اللهم إني أسألك بكل شأن وكل جبروت
اللهم وإني أسألك بما تجيبه به حين أسألك يا الله يا إلهي إلا أنت
أسألك بهائك لا إله إلا أنت يا إلهي إلا أنت أسألك بجلالك لا إله إلا أنت
يا إلهي إلا أنت اللهم إني أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم
إني أسألك من رفيقك بأعجه وكل رفيقك عاجه اللهم إني أسألك برفيقك
كله اللهم إني أسألك من عطائك بأهنأه وكل عطائك هنيء اللهم إني
أسألك بعطائك كله اللهم إني أسألك من خيرك بأعجله وكل خيرك عاجل
اللهم إني أسألك بخيرك كله اللهم إني أسألك من فضلك بأفضله
وكل فضلك فاضل اللهم إني أسألك بفضلك كله اللهم إني أدعوك
كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم صل على محمد وآل محمد وأبعثني
على الإيمان بك والتصديق برسولك عليه وآله السلام والولاية لعلي
بن أبي طالب والبراءة من عدوه والإيقام بالأئمة من آل محمد عليهم السلام
فإني قد رضيت بذلك يا رب اللهم صل على محمد عبدك ورسولك في الآخرين

دعا

وصل على محمد وآل محمد في الآخرين وصل على محمد وآله في الملأ الأعلى وصل
على محمد وآله في المرسلين اللهم أعط محمدا الوسيلة والشرف والفضيلة
والدرجة الكبيرة اللهم صل على محمد وآل محمد وقفني بما رزقتني وبارك
لي فيما أعطيتني واحفظني في غيبتي وفي كل غائب هو لي اللهم صل على
محمد وآل محمد وأسألك خير الخير رضوانك والجنة وأعوذ بك من شر
الشر سخطك والنار اللهم صل على محمد وآل محمد واحفظني من كل مصيبة
ومن كل بلية ومن كل عقوبة ومن كل فتنة ومن كل بلاء ومن كل شر ومن
كل آفة نزلت أو تنزل من السماء إلى الأرض في هذه الساعة وفي هذه الليلة
وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم صل على محمد
وآل محمد واقسم لي من كل سرور ومن كل بهجة ومن كل استقامة ومن كل
فرح ومن كل عافية ومن كل سلامة ومن كل كرامة ومن كل رزق واسع
حلال طيب ومن كل نعمة ومن كل سعة نزلت أو تنزل من السماء إلى الأرض
في هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذه السنة اللهم
إن كانت ذنوبي أخلقت وجهي عندك وحالت بيني وبينك وغيرت حالي
عندك فإني أسألك بنور وجهك الذي لا يطفأ وبوجه محمد حبيبك المصطفى
وبوجه وليك علي المرتضى وبحق أوليائك الذين انتجبتهم أن تصلي على محمد وآل

وَأَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي وَأَنْ تَعْصِمَنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي وَأَعُوذُ
بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ أَعُودَ فِي شَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي حَتَّى تَتَوَفَّانِي وَأَنَا
لَكَ مُطِيعٌ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَأَنْ تَخْتِمَ لِي عَمَلِي بِأَحْسَنِهِ وَتَجْعَلَ لِي ثَوَابَ الْجَنَّةِ
وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وبعد ازان هر حاجت كه دارى از حضرت
طلبكن كه انشاء الله بر آورده است مؤلف گويد كه خواندن اين دعا در روز مباهله
آنست وشيخ طوسى عليه الرحمة نيز در اين دو روز روايت كرده است واز روايت مذكور
معلوم ميشود كه در هر وقت ميتوان خواندن و در دعا اختلافى هست ميان بعضيان
وانچه در اينجا ذكر شده است موافق روايت شيخ است و در روايت ديگر با ترجمه
در رساله ديگر ايراد نموده ام و شبيه باين دعا در سحرهاى ماه مبارك رمضان
و روز آن نيز وارد شده است با فضيلت بسيار و آن عظيمترين دعاها است
عمل سيم آنست كه شيخ طوسى و ديگران بسند معتبر از حضرت موسى بن جعفر
روايت كرده اند كه روز مباهله روز بيست و چهارم ماه ذى الحجه است و در اين
روز انچه خواهى انفاق بكن و هر دو ركعت نماز كه بكنى بعد ازان هفتاد مرتبه
استغفر الله ربى واتوب اليه بگو پس مى ايستى و بموضع سجود خود نظر مى كنى و اين عبارا
ميخوانى و بايد كه با غسل باشى و بروايت ديگر فرموده كه روز بيست و چهارم

روز

دو نمباهله است باید که این دو روز را روزه بداری برای شکر حق تعالی بر این نعمت
عظمی و غسل بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و با آنچه توانی از بوی خوش
خود را خشبو کن و باید که با دلی آرام و آرام تن باشی و اگر در یکی از مشاهد شریفه
باشی نزدیک ضریح مقدس حاضر شوی والا بجای خلوتی بروی یا بر کوه بلندی
بالای خانه یا بصحرائی بروی و باید که از منزل خود بیرون روی و غسل کند و پاکیزه ترین
جامهای خود را بپوشد و چون بمحل دعا خواندن داخل شود دو رکعت نماز
بگذارد باداب و شرایط و بعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار کند پس باید که بجانب
آسمان نظر کند و این دعا را بخواند و بعد از آن فرمود که هر دعائی که خواهی بخوان
و بایستد و رکعت نماز بکن و دعا بکن و دعا اینست اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا
بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ عَرَّفَنِیْ مَا کُنْتُ بِهٖ جَاهِلًا وَلَوْلَا تَعْرِیْفُهٗ اِیَّایَ
لَکُنْتُ هَالِکًا اِنْ قَالَ وَقَوْلُهُ الْحَقُّ قُلْ لَا اَسْئَلُکُمْ عَلَیْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِی الْقُرْبٰی
فَبَیَّنَ لِیْ الْقَرَابَةَ وَقَالَ سُبْحَانَهٗ اِنَّمَا یُرِیْدُ اللّٰهُ لِیُذْهِبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَیْتِ
وَیُطَهِّرَکُمْ تَطْهِیْرًا فَبَیَّنَ لِیْ اَهْلَ الْبَیْتِ بَعْدَ الْقَرَابَةِ ثُمَّ قَالَ تَعَالٰی مُبَیِّنًا عَنِ
الصَّادِقِیْنَ الَّذِیْنَ اَمَرَنَا بِالْکَوْنِ مَعَهُمْ وَالرَّدِّ اِلَیْهِمْ بِقَوْلِهٖ سُبْحَانَهٗ یٰاَیُّهَا الَّذِیْنَ

امنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقين فاوضح عنهم وابان عن صفتهم بقوله
جل ثناؤه فقل تعالوا ندع ابناءنا وابناءكم ونساءنا ونساءكم وانفسنا
وانفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنت الله على الكاذبين فلك الشكر يا رب فلك
الحمد حيث هديتني وارشدتني حتى لم اخف على اهلي والبيت والقرابة تعرفني
نساءهم واولادهم ورجالهم اللهم اني اتقرب اليك بذلك المقام الذي لا
يكون اعظم منه فضلا للمؤمنين ولا اكثر رحمة لهم بتعريفك اياهم شانه وابانتك
فضل اهل الذين بهم ادحضت الشبه التي اقتدنا بها ودللتنا على اتباع الحجتين من اهل
بيت نبيك الصادقين عنك الذين عصمتهم من لغو المقال ومداس الاقدام لحكم
اهل الاسلام وظهرت بكلمة اهل الالحاد وفعل اولي العناد فلك الحمد ولك المن
ولك الشكر على نعمائك وآيادي اللهم صل على محمد وآل محمد الذين افترضت علينا
طاعتهم وعقدت في رقابنا ولايتهم واكرمتنا بمعرفتهم وشرفتنا باتباع آثارهم
وتبتنا بالقول الثابت الذي عرفوناه فاعنا على الاخذ بما يصفونه واجز محمدا
عنا افضل الجزاء بما نصح لخلقك وبذل وسعه في ابلاغ رسالتك واحظر بنفسه في
اقامة دينك وعلى اخيه ووصيه ولهادي من بعده الى حينه والمقيم سنته
علي امير المؤمنين صلواتك وصل على الائمة من ابنائه الصادقين الذين وصلت
طاعتهم بطاعتك وادخلنا بشفاعتهم دار الكرامة يا ارحم الراحمين اللهم

هؤلاء

هؤلاء اصحاب الكساء والعباء يوم المباهلة اللهم اجعلهم شفعاءنا
واسئلك بحق ذلك المقام المحمود واليوم المشهود ان تغفر لي وتتوب علي
انك انت التواب الرحيم اللهم اني اشهدك انهم ارواحهم وطينتهم واحدة وهي
الشجرة التي طاب اصلها وفرعها واغصانها واوراقها اللهم ارحمنا بحقهم
واجرنا من مواقف الخزي في الدنيا والاخرة بولايتهم واوردنا موارد الامن
من اهوال يوم القيمة بحبهم واقرارنا بفضلهم واتباعنا اثارهم واهتدائنا
بهداهم واعتقادنا ما عرفوناه من توحيدك ووقفونا عليه من تعظيم شانك
وتقديس اسمائك وشكر الائك ونفي الصفات ان تحلك والعلم ان تحيط
بك والوهم ان يقع عليك فانك اقمتهم حججا على خلقك ودلائل على توحيدك
وهداة تنبه على امرك ومنهجا الى دينك وتوضح ما اشكل على عبادك و
بابا للمعجزات التي يعجز عنها غيرك وبها تبين حجتك وتدعوا الى تعظيم الشفير
بينك وبين خلقك وانت المتفضل عليهم حشوة بتمامهم من ملكوتك واختصصتهم
بسرك واصطفيتهم لوحيك واورثتهم غوامض تاويلك رحمة لخلقك ولطفا
بعبادك وحنانا على بريتك وعلما بما تنطوي عليه ضمائر امنائك وما يكون
من شان صفوتك وطهرتهم في منشاهم ومبتدئهم وحرمتهم من نفث افئ
اليهم واريتهم برهانا على من عرض بسوء لهم فاستجابوا لامرك وشغلوا انفسهم

بِطَاعَتِكَ وَمَلَئُوا اَجْزَآءَهُمْ مِنْ ذِكْرِكَ وَعَمَرُوا قُلُوبَهُمْ بِتَعْظِيمِ اَمْرِكَ وَجَزُوا
اَوْقَاتَهُمْ فِيمَا يُرْضِيكَ وَاَخْلَوْا دَخَائِلَهُمْ مِنْ مَعَارِيضِ الْخَطَرَاتِ الشَّاغِلَةِ عَنْكَ
فَجَعَلْتَ قُلُوبَهُمْ مَكَامِنَ لِاِرَادَتِكَ وَعُقُولَهُمْ مَنَاصِبَ لِاَحْرَاسِكَ وَهَيْمَنَ وَالسِنَتَهُمْ
تَوَاجِمَةً لِسُنَّتِكَ ثُمَّ اَكْرَمْتَهُمْ بِوُرُودِكَ حَتّٰى فَضَّلْتَهُمْ مِنْ بَيْنِ اَهْلِ زَمَانِهِمْ وَ
الْاَقْرَبِينَ اِلَيْهِمْ فَخَصَصْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَاَنْزَلْتَ اِلَيْهِمْ كِتَابَكَ وَاَمَرْتَنَا بِالْقَسْطِ لَهُمْ
وَالْوَتِيرَةِ اِلَيْهِمْ وَالْاِسْتِنْبَاطِ مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ فَاِنَّا تَمَسَّكْنَا بِكِتَابِكَ وَبِعِتْرَةِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِمُ الَّذِينَ اَقَمْتَهُمْ لَنَا دَلِيلًا وَعَلَمًا لِاَمْرِنَا بِاتِّبَاعِهِمْ اَللّٰهُمَّ فَاِنَّا قَدْ تَمَسَّكْنَا بِهِمْ فَاَرِدْنَا
شَفَاعَتَهُمْ حِينَ يَقُولُ الْخَائِبُونَ مَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ وَاجْعَلْنَا
مِنَ الصَّادِقِينَ الْمُصَدَّقِينَ الْمُنْتَظِرِينَ لِاَيَّامِهِمُ النَّاظِرِينَ اِلٰى شَفَاعَتِهِمْ وَلَا تُضِلَّنَا
بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ اٰمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلٰى اَخِيهِ وَصِنْوِهِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَبْلَهُ
الْعَابِدِينَ وَعَلَمِ الْمُهْتَدِينَ وَتَالِي الْخَمْسَةِ الْمَيَامِينَ الَّذِينَ فَخَرَ بِهِمُ الرُّوحُ الْاَمِينُ
وَبَاهَلَ اللّٰهُ بِهِمُ الْمُبَاهِلِينَ فَقَالَ وَهُوَ اَصْدَقُ الْقَائِلِينَ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَاَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَ
نِسَآءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ذٰلِكَ الْاِمَامُ
الْمَخْصُوصُ بِمُوَاخَاتِهِ يَوْمَ الْاِخَاءِ وَالْمُؤْثَرُ بِالْعُقْبٰى بَعْدَ صَبْرِ الطَّوٰى وَمَنْ شَكَرَ اللّٰهَ

سَعِيَهُ فِي هَلْ أَتَى وَمَنْ شَهِدَ بِفَضْلِهِ مُعَادُوهُ وَأَقَرَّ بِمَا قِيهِ جَاحِدُوهُ مَوْلَى
الْأَنَامِ وَمُكَسِّرُ الْأَصْنَامِ وَمَنْ لَمْ تَأْخُذْ فِي اللَّهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا طَلَعَ
شَمْسُ النَّهَارِ وَأَوْمَضَ الْأَشْجَارُ وَعَلَى النُّجُومِ الْمُشْرِقَاتِ مِنْ عِتْرَتِهِ وَأَنْجُمِ الْوَاضِحَاتِ مِنْ
ذُرِّيَّتِهِ وَايدها بحسب سند ومتن اصح اماميه است ودیگر ازایام معتبر
روز بیست وپنجم وشهور آنست کہ درین روز سورہ کریمہ ھل اتی درشان
حضرت امیر المؤمنین وفاطمہ زہرا وامام حسن وامام حسین ع نازلشد بسبب آنکہ
حسن وحسین ع بیمار شدند وحضرت رسول ص بعیادت ایشان رفت وامر
فرمود کہ حضرت امیر المومنین وفاطمہ وحسن وحسین ع نذر کردند کہ اگر خدا
ایشانرا عافیت دهد سہ روز روزہ بگیرند وچون خدا عافیت کرامت کرد ازان چهار
بزرگوار بافضہ خادمہ ایشان روزہ گرفتند ونداشتند چیزی کہ بان افطار نمایند
پس حضرت امیر المومنین ع قدری پشم از شمعون یهودی گرفت باسه صاع از جو
کہ حضرت فاطمہ ص هر روز ثلث ان پشم را ببریسند ویکصاع ازان جو را بمزد خود
بردارد پس در روز اول حضرت فاطمہ قدر ثلث آن پشم گرفت ورشت وبمزد
ان صاعی از جو برداشت وآرد کرد وپنج گردہ نان پخت وچون حضرت امیر
با حضرت رسول ص نماز شام کرد وبخانہ برگشت حضرت فاطمہ پنج گردہ نان را
وحاضر کرد وخواستند افطار نمایند مسکینی بر در خانہ ندا کرد کہ السلام علیکم

ای اهل بیت محمد مسکینی از مساکین مسلمانانم مرا طعام دهید تا خدا
شما را از مائده های بهشت طعام دهد پس حضرت امیر المومنین ع ابتدا
کرد و فرمود که نان خود را میدهم و سایر اهل بیت ع با فضه با الحضرت موافقت
کردند و نانهای خود را بسایل دادند و باب افطار کردند و روز دیگر را دو
داشتند و باز حضرت فاطمه ع بمزد رشتن یکثلث دیگر از پشم یکصاع دیگر
برداشت و آرد کرد و بخمیر کرده دیگر پخت و چون خواستند که افطار کنند سائلی
بر در خانه آمد و صدا زد که السلام علیکم ای اهل بیت محمد مسکینی ام از
اولاد مهاجرین و پدرم در روز عقبه شهید شده است مرا طعام دهید
تا خدا شما را از طعامهای بهشت طعام دهد پس حضرت امیر المؤمنین ع
اول نان خود را داد و بعد از ان فاطمه زهرا و بعد از ان دو کوشوار عرش و بعد از ان
فضه سعادتمند همگی نانهای خود را به یتیم دادند و باب افطار نمودند و در
روز سیم روزه داشتند باز حضرت سیدة النساء در روز سیم بقیه پشم را
ریشت و بقیه جو را کوفت و در اسیا خورد کرد و باز بخمیر کرده نان پخت و چون
حضرت امیر المؤمنین کبیر از نماز برگشت حضرت فاطمه ع طعام را حاضر کرد که افطار
نمایند ناگاه اسیری از اسیران کافران در آمد که السلام علیکم ای اهل بیت محمد ص
ما را اسیر میکنند و می بندند و طعام نمی دهند بخدا پس بخو شبهای سابق

هم گرسنه

همگی دهای نان را بسایل دادند و باب بحث افطار فرمودند و چون صبح
شد حق تعالی سورهٔ کریمهٔ هل اتی را در شان ایشان فرستاد و در ان سوره ایشان را
باین قصه نمود کریوفون بالنذر ویخافون یوما کان شره مستطیرا ویطعمون
الطعام علی حبه مسکینا ویتیما واسیرا انما نطعمکم لوجه الله لا نرید منکم
جزاء ولا شکورا انا نخاف من ربنا یوما عبوسا قمطریرا یعنی وفا می کنند
بنذر و می ترسند از روزی که شر آن اکثر خلق را فرا گرفته است و میخورانند طعام را
با خواهش و محبتان یا از برای محض محبت خدا به مسکین و یتیم و اسیر و میگویند
یعنی در دل خود و نیت ایشان اینست که ما طعام نمی دهیم شما را مگر از برای رضای
خدا و نمی خواهیم از شما نه جزا و نه پاداشی را و نه شکری و ثنائی را ما می ترسیم
از روز قیامت که در نهایت شدت و هولست و چون در روز چهارم که پنجشنبه
ماه ذی الحجه بود سورهٔ هل اتی در مدح ایشان نازل شد حضرت رسول صلعم بخانه
اهل بیت ع آمد و ایشان را با ان شدت گرسنگی و لطافت غریب مشاهده نمود
گریست و فرمود که این چه حالت است که در شما مشاهده می نمایم و اما حسن
را دید که از نقاهت بیماری و از گرسنگی مانند جوجه که از تخم بیرون آید میلرزید
و حضرت فاطمه در محراب عبادت ایستاده بود و از گرسنگی شکم مبارکش بر پشت
چسبیده بود و چشمهایش فرو رفته بود و چون از نماز فارغ شد حسنین خوانی از

بهشت برای فاطمه فرستاد که دران کاسه بود گوشت و تریدی که در دان میان بود
که میجوشید و بوی بهتر از بوی مشک ازان ساطع بود پس حضرت فاطمه آن
خوان را بنزد رسول صلعم آورد حضرت فرمود ای فاطمه اینرا از کجا آوردی گفت از جانب
خدا آمده است خدا هر که را خواهد روزی می دهد بیحساب حضرت فرمود
الحمد لله که از دنیا نرفتم تا در اهل بیت خود شبیه مادر عیسی مریم را ندیدم پس
ازان تناول نمودند و تا هفت روز ازان میخوردند و آخر نمی شد و حضرت صادق علیه السلام
فرمود که آن کاسه نزد ماست و حضرت صاحب الامر از اظاهر خواهد کرد و طعام
بهشت ازان تناول خواهد نمود و سنیان نیز این روایت را با نزول مائده بطرق
بسیار نقل کرده اند و تفصیل اینقصه را در کتب مبسوطه ذکر کرده ام پس مناسب است
که شیعیان اهل بیت علیهم السلام در این ایام تاسی نمایند بموالی خود در تصدق کردن
بر مساکین و یتیمان و سعی نمایند در اطعام ایشان و شیخ مفید رحمه الله گفته است که
مستحب است که این دو روز را روزه بدارند برای شکر نعمت نزول سوره هل اتی در شان
اهل عبا و ایضا مناسبت غسل و زیارت ائمه و زیارت جامعه را در این روز خوانند
مناسبت و چون بعضی از علما این روز را روز مباهله می دانند دعاهای مباهله را
در این روز نیز خواندن خوبست دو روز بیست و ششم بنابر مشهور عمر علیه اللعنة را
خنجر هر شکمش زدند و باین سبب نهایت برکار او در دو روز بیست و هفتم مروان علیه اللعنة

کہ آخر خلفای بنی امیہ است بجہنم واصل شد و دولت ملعونہ بنی امیہ بانتہام
برطرف شد پس در ین روز شکر این نعمت باید کرد و بعضی کہ حضرت امام علی
النقی ؑ در ین روز متولد شدہ است و در روز پست و نہم بنابر مشہور عمر ملعون
بدرک اسفل سقر متقل شدہ است و باین سبب فضیلت عظیم دارد و در روز
آخر ذی الحجہ کہ آخر سال عمر است دو رکعت نماز
بجا آورد و در ہر رکعت یکمرتبہ حمد و دہ مرتبہ سورہ قل ہو اللہ احد و دہ مرتبہ
آیۃ الکرسی بخواند و بعد از سلام ایندعا را بخواند اللّٰھُمَّ مَا عَمِلْتُ فِی ھٰذِہِ السَّنَۃِ
مِنْ عَمَلٍ ھَیَّقَنِی عَنْہُ وَلَمْ تَرْضَہُ وَنَسِیتُہُ وَلَمْ تَنْسَہُ وَدَعَوْتَنِی اِلَی التَّوْبَۃِ بَعْدَ اَجْرَیْتَنِی
عَلَیْکَ اَللّٰھُمَّ فَاِنِّی اَسْتَغْفِرُکَ مِنْہُ فَاغْفِرْ لِی کُلَّ مَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ یُقَرِّبُنِی اِلَیْکَ
فَاَقْبَلْہُ مِنِّی وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِی مِنْکَ یَا کَرِیمُ باب ششم در بیان اعمال
ماہ حرمت و در ان سہ فصلست فصل اول در بیان دہ اول حرمت
از حضرت امام رضا ؑ منقولست کہ حضرت رسول ؐ در روز اول محرم دو رکعت
میکردند و چون از نماز فارغ شدند دست بدعا برمی داشتند و ایندعا سہ مرتبہ
می خواندند اَللّٰھُمَّ اَنْتَ الْاِلٰہُ الْقَدِیمُ وَھٰذِہِ سَنَۃٌ جَدِیدَۃٌ فَاَسْئَلُکَ الْعِصْمَۃَ مِنَ
الشَّیْطَانِ وَالْقُوَّۃَ عَلٰی ھٰذِہِ النَّفْسِ الْاَمَّارَۃِ بِالسُّوْءِ وَالْاِشْتِغَالَ بِمَا یُقَرِّبُنِی اِلَیْکَ
یَا کَرِیمُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ بِاِعْتِمَادِ مَنْ لَا اِعْتِمَادَ لَہُ یَا ذَخِیرَۃَ مَنْ لَا ذَخِیرَۃَ لَہُ یَا غِیَاثَ

مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ
يَا عِزَّ الضُّعَفَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغَرْقَى يَا مُنْجِيَ الْهَلْكَى يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ يَا مُحْسِنُ يَا مُفْضِلُ أَنْتَ الَّذِي
سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَنُورُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوِيُّ الْمَاءِ وَحَفِيفُ
الشَّجَرِ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ وَاغْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُونَ وَلَا
تُؤَاخِذْنَا بِمَا يَقُولُونَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ آمَنَّا
بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وچون حضرت سید الشهداء دیدهم بسعادت
شهادت فایز گردیده وداغ کردن این دهه محزون ومحکمین بودند واخبار موحشه یا ایشان
میرسید که شیعیان ایشان در نحوح این ده روز بلوازم تعزیه آنحضرت قیام مینمایند ومحزون
واندوهناک باشند واخبار واحادیث که مشتمل بر ذکر مصایب ایشان باشد بخوانند
وبعضی از علما گفته اند که ترک بعضی از لذات بکنند واز حضرت امام رضا منقولست
که ماه محرم ماهی بود که کفار آن در دنیا جنگ کردن را حرام میدانستند ومنافقان
این امت خون ما را در دنیا حلال دانستند وحرمت ما نگردند وزنان وفرزندان
ما را اسیر کردند واتش در خیمهای ما زدند واموال واسباب ما را غارت کردند وحرمت
حضرت رسالت پناه را در حق ما رعایت نکردند بدرستی که مصیبت حضرت امام حسین
چشمهای ما را مجروح گردانیده ودر حیدهای ما را جاری ساخت وعزیزان ما را ذلیل گردانید

واقعه کربلا کرب و بلا برای ما مهیا کردند تا روز قیامت پس باید که بر مصیبت
آنحضرت گریه کنند کان بگویند بلند سق که گریه بران حضرت گناهان بزرگ را
برطرف می کند پس فرمود که پدرم امام موسی ع چون ماه محرم داخل می شد کسی آن
حضرت را خندان نمی دید و اثر حزن و اندوه بران حضرت ظاهر می شد تا مجموع دهه
اول ماه و چون روز دهم می شد روز مصیبت و گریه و اندوه او بود و می گفت امروز روزی
است که حسین ع در حدیث دیگر فرمود که چون جدم حسین ع شهید شد اسمان خون
و خاک سرخ ببارید اگر بر انحضرت نگذرد گریه کنی که آب دیده بر روی تو جاری گردد
حشم جمیع گناهان کوچک و بزرگ ترا می آموزند پس فرمود که اگر خواهی که چون بمیری همچنان
بر تو نباشد زیادت کن حضرت امام حسین ع را و اگر خواهی که در غرفهای بهشت با
حضرت رسول و آل او باشی لعنت قاتلان حسین ع را و اگر خواهی که ثواب شهیدان کربلا
داشته باشی هر وقت مصیبت آنحضرت را بیاد آوری بگویا لیتنی کنت معهم فافوز فوزا
عظیما یعنی ای کاشکی می بودم با ایشان و دستگاری می یافتم دستگاری بزرگ و اگر
خواهی که درجات عالیه بهشت با ما باشی لزم برای اندوه ما اندوهناک و از برای شادی ما
شاد باش و بدانکه روز اول ماه محرم مستحب است و از حضرت امام رضا ع منقول است
که در روز اول محرم حضرت زکریا ع دعا کرد و از خدا فرزند طلبید و حق تعالی دعای او را
مستجاب گردانید چنانکه دعای زکریا را مستجاب کرد و شیخ مفید رح گفته است که روز سیم محرم

روز مبارکیست کردان روز یوسف از چاه بیرون آمد هر که آن روز را روزه
دارد حق تعالی کارهای صعب را بر او آسان گرداند و غمهای او زایل گرداند
و بهتر آنست که روز نهم و دهم را روزه بدارد زیرا که بنی امیه این روز را برای
برکت و شماتت بر قتل آن حضرت روزه می داشته اند و احادیث بسیار در فضیلت
این دو روز و روزه اطعام بر حضرت رسول صلعم بسته اند و از طریق اهل بیت
احادیث بسیار در مذمت روزه این روز خصوصا روز عاشورا وارد شده است
و ایضا بنی امیه علیهم لعنة الله برای برکت از وقر سالرا در روز عاشورا در خانه ذخیره میکرده اند
لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که ترک کند سعی در حوائج خود را در روز
عاشورا و بکاری نرود حق تعالی حوائج دنیا و آخرت او را برآورد و هر که روز عاشورا را
روز ماتم و مصیبت و گریه او باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور و شادی
او گرداند و دیده اش در بهشت بدان روشن گردد و هر که روز عاشورا را روز
برکت نامد و از برای منزل خود در آن روز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را برا
مبارک نگرداند و در روز قیامت با یزید و عبید الله بن زیاد و عمر بن سعد نحس
علیهم اللعنة محشور گردد پس باید که روز عاشورا را در مشغول کاری از کارهای دنیا
نکند و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که تعزیه بر آن
حضرت را بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود
می بایستند

می باشند و در آن روز امساک کنند از خوردن و آشامیدن بجهت آنکه قصد
روزه کنند و در آخر روز بعد از عصر افطار کنند اگرچه بشربت آبی باشد
و روزه تمام نداند مگر آنکه در خصوص این روز روزه واجبی داشته باشد که
بنذر یا مثل آن بر او واجب شده باشد که این روز را باید بگیرد و در این روز
آذوقه در خانه ذخیره نکنند و نخندند و مشغول لهو و لعب نگردند و هزار مرتبه
بر قاتلان آن حضرت لعنت کنند بگویند اللّٰهُمَّ قَتَلَةَ الْحُسَيْنِ و در روایتی وارد
شده است از حضرت صادق ع که هر که در روز عاشورا هزار مرتبه قل هو الله
بخواند خداوند رحمن نظر رحمت بسوی او کند هر گناه و را عذاب نکند و شب
عاشورا این باید که احیا کند بگریه و اندوه و حزن برای تاسی بحضرت
امام حسین ع و اصحاب او که در آن شب در صحرای کربلا در میان سی هزار نفر
از کافران بیحیا تا صباح احیا کردند و عبادت و تهیه سعادت شهادت میکردند
... در زیارت مشهور آن حضرت است در روز عاشورا و فضیلت
زیارت آن حضرت در شب و روز عاشورا بسند معتبر از حضرت صادق ع
منقول است که هر که در شب عاشورا نزد قبر شریف آن حضرت باشد و آن حضرت را
زیارت کند روز قیامت محشور گردد بخون آلوده و بهیئت شهدای کربلا در میان
ایشان محشور گردد و هر که در شب و روز عاشورا زیارت کند آن حضرت را

چنان باشد که در پیش روی آنحضرت شهید شده باشد و بند صحیح
از آنحضرت منقولست که هر که حضرت امام حسین ع را در روز عاشورا زیارت
کند بهشت او را واجب گردد و اما زیارت مشهور شیخ طوسی و ابن قولویه
و غیر ایشان در روایتکرده اند از سیف بن عمیره و صالح بن عقبه و هر دو از
محمد بن اسماعیل و علقمه بن محمد حضرمی و هر دو از مالک جهنی که حضرت امام
محمد باقر ع فرمود که هر که زیارت کند حضرت امام حسین ع را در روز عرفه
یا نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب
دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد که هر یکی را
با رسول خدا صلعم و ائمه طاهرین ع کرده باشند مالک گفت فدای تو شوم
ثواب برای کسی که در شهرهای دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن
بسوی قبر آنحضرت و فرمود که چون روز عاشورا در آید بیرون بسوی صحرا
یا بالای بام بلند در خانه خود و اشاره کند بسوی آنحضرت بسلام و جهد کند
در نفرین کردن بر قاتل آنحضرت و بعد از آن دو رکعت بکند و بگوید اینکار را در
اول روز پیش از پیشین پس ندبه و نوحه و گریه کند بر حسین و امر کند هر که را
در خانه اوست و از و تقیه نکند بگریه کردن بر آنحضرت و در خانه خود مصیبتی
بیاراید و در باظهار جزع بر آنحضرت و ملاقات کنند بعضی از ایشان بعضی را
بر مصیبت

به مصیبت آن حضرت پس رضا دهم بر خدا که هر گاه اینکارها را بکند حق تعالی
آن ثواب را بایشان عطا فرماید مانند آنکه تو راضی و کفیل برای ایشان
باین ثواب فرمود بلی پس سید که چگونه نزد یکدیگر را تعزیه بگویند فرمود که میگویند
عظم الله اجورنا بمصابنا بالحسین وجعلنا وایاکم من الطالبین بثاره مع ولیه
الامام المهدی من آل محمد علیهم السلام واگر توانی در آن روز از برای هیچکس از
خانه بیرون مرو که آن روز نحس است که حاجت هیچ مؤمنی در آن روز برآورده
نمیشود واگر برآورده شود از برای او مبارک نیست و در آن خیری و رشدی
نخواهد دید و ذخیره مکن از برای منزل خود چیزی که هر که در این روز از برای منزل
خود چیزی ذخیره کند از برای او مبارک نیست آنچه ذخیره کرده است و اهلش
که از برای ایشان ذخیره کرد است مبارک نخواهد بود از برای او پس کسی
که چنین کند از برای او نوشته شود ثواب هزار هزار حج و هزار هزار عمره و هزار
هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلعم کرده باشد و از برای او خواهد بود ثواب مصیبت
هر پیغمبری و رسولی و صدیقی و شهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد
از وقتی که خدا دنیا را خلق کرده است تا روز قیامت علقمه بن محمد گفت که گفتم
بحضرت امام محمد باقر ع که تعلیم نما بمن دعائی که بخوانم در این روز که هر گاه که آنرا
که آنحضرت زیارت کند از نزدیک و دعائی که هر گاه در شهرهای دور خواهم که آنرا

کنم و آنحضرت را زیارت کنم بخوانم و مودکه ایعلقمه هرگاه بکنی آن دو رکعت را
بعد از آنکه اشاره کرده باشی بجانب آن حضرت بسلام و گفته باشی بعد از آن
و فاز انقول یا کرم مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود بدعائی که ملائکه
می خوانند در وقتی که زیارت آن حضرت می کنند و مینویسد خدا برای تو ثواب
بزیارت هزار هزار حسنه و محو می کند از تو هزار هزار سیئه و بلند می گرداند
از برای تو در بهشت هزار هزار درجه و خواهی بود از آنها که شهید شده یا
با حسین بن علی ع تا آنکه شریک شوی با ایشان در درجات ایشان و نشانند
ترا مکان آنها که با آن حضرت شهید شده اند و نوشته شود برای تو ثواب هر پیغمبری
و رسولی و ثواب زیارت هر که آنحضرت را زیارت کرده و کرده است از روزی که شهید
شده است میگوئی السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا ابن رسول الله
السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین و ابن سید الوصیین السلام علیک یا ابن
فاطمة سیدة نساء العالمین السلام علیک یا ثار الله و ابن ثاره و الوتر الموتور
السلام علیک و علی الارواح التی حلت بفنائک علیکم منی جمیعا سلام الله
ابدا ما بقیت و بقی اللیل و النهار یا ابا عبد الله لقد عظمت الرزیة و جلت
المصیبة بک علینا و علی جمیع اهل الاسلام و جلت و عظمت مصیبتک فی
السموات علی جمیع اهل السموات فلعن الله امة اسست اساس الظلم و الجور علیکم

اهل البیت

اَهلِ البَيتِ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً عَنْ مَقامِكُمْ وَاَزالَتْكُمْ عَنْ مَراتِبِكُمُ الَّتي رَتَّبَكُمُ دهنكم
اللهُ فيها وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَلَعَنَ اللهُ المُمَهِّدينَ لَهُمْ بِالتَّمْكينِ مِنْ قِتالِكُمْ بَرِئْتُ
اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَمِنْ اَشْياعِهِمْ وَاَتْباعِهِمْ وَاَوْلِيائِهِمْ يا اَبا عَبْدِ اللهِ
اِنّي سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَكُمْ اِلى يَوْمِ القِيمَةِ وَلَعَنَ اللهُ آلَ زِيادٍ
وَآلَ مَرْوانَ وَلَعَنَ اللهُ بَني اُمَيَّةَ قاطِبَةً وَلَعَنَ اللهُ بْنَ مَرْجانَةَ وَلَعَنَ اللهُ عُمَرَ بْنَ
سَعْدٍ وَلَعَنَ اللهُ شِمْرًا وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ وَتَهَيَّأَتْ
لِقِتالِكَ بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي لَقَدْ عَظُمَ مُصابي بِكَ فَاَسْئَلُ اللهَ الَّذي اَكْرَمَ مَقامَكَ وَ
اَكْرَمَني بِكَ اَنْ تَرْزُقَني طَلَبَ ثارِكَ مَعَ اِمامٍ مَنْصورٍ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صلعم اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْني عِنْدَكَ وَجيهًا بِالْحُسَيْنِ في الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اِنّي اَتَقَرَّبُ
اِلَى اللهِ وَاِلى رَسُولِهِ وَاِلى اَميرِ المُؤْمِنينَ وَاِلى فاطِمَةَ وَاِلَى الْحَسَنِ وَاِلَيْكَ بِمُوالاتِكَ
وَبِالْبَرآءَةِ مِمَّنْ قاتَلَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ وَبِالْبَرآءَةِ مِمَّنْ اَسَّسَ اَساسَ الظُّلْمِ وَ
الْجَوْرِ عَلَيْكُمْ وَاَبْرَءُ اِلَى اللهِ وَاِلى رَسُولِهِ مِمَّنْ اَسَّسَ اَساسَ ذٰلِكَ وَبَنى عَلَيْهِ بُنْيانَهُ
وَجَرى في ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلى اَشْياعِكُمْ بَرِئْتُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَاَتَقَرَّبُ
اِلَى اللهِ ثُمَّ اِلَيْكُمْ بِمُوالاتِكُمْ وَمُوالاةِ وَلِيِّكُمْ وَبِالْبَرآءَةِ مِنْ اَعْدائِكُمْ وَالنّاصِبينَ
لَكُمُ الْحَرْبَ وَبِالْبَرآءَةِ مِنْ اَعْدائِكُمْ اَشْياعِهِمْ وَاَتْباعِهِمْ اِنّي سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَكُمْ
وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ والاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداكُمْ فَاَسْئَلُ اللهَ الَّذي اَكْرَمَني

بمعرفتكم ومعرفة اوليائكم ورزقني البراءة من اعدائكم وان يجعلني معكم في الدنيا
والاخرة وان يثبت لي عندكم قدم صدق في الدنيا والاخرة واسالك ان تبلغني
المقام المحمود لكم عند الله وان يرزقني طلب ثاري مع امام مهدي ظاهر
ناطق منكم واسئل الله بحقكم وبالشان الذي لكم عنده وان تعطيني بمصابي
بكم افضل ما يعطي مصابا بمصيبة مصيبة ما اعظمها واعظم رزيتها في الاسلام
وفي جميع اهل السموات اللهم اجعلني في مقامي هذا ممن تناله
منك صلوة ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محياي محيا محمد وال محمد و
مماتي ممات محمد وال محمد اللهم ان هذا يوم تبركت به بنو امية وابن
اكلة الاكباد اللعين بن اللعين على لسان نبيك صلى الله عليه وآله في كل موطن وموقف
وقفت فيه بنبيك صلواتك عليه وآله اللهم العن ابا سفيان ومعوية بن
ابي سفيان ويزيد معوية عليهم منك اللعنة ابد الابدين وهذا يوم فرحت
به ال زياد وال مروان بقتلهم الحسين صلوات الله عليه اللهم ضاعف عليهم
اللعن منك والعذاب اللهم اني اتقرب اليك في هذا اليوم وفي موقفي هذا
وايامي حيوتي بالبراءة منهم واللعنة عليهم وبالموالاة لنبيك وال نبيك ع
بس صد مرتبه ميكوئي اللهم اكل ظالم ظلم حتى محمد وال محمد فاني تابع له على
ذلك اللهم العن العصابة التي جاهدت الحسين وشايعت وبايعت على

علی قتلہ اللّٰھم العنھم جمیعا پس صد مرتبہ میکوئی السلام علیک یا ابا
عبد اللہ وعلی الارواح التی حلت بفنائک علیکم منی سلام اللہ ما بقیت
وبقی اللیل والنھار ولا جعلہ اللہ اخر العھد منی لزیارتک السلام علی
الحسین وعلی علی بن الحسین وعلی اصحاب الحسین پس میکوئی
اللّٰھم خص انت اول ظالم منی وابدا بہ اولا ثم الثانی ثم الثالث ثم بالعن
الرابع اللّٰھم العن یزید بن معویۃ خامسا والعن عبید اللہ بن زیاد
وابن مرجانۃ وعمر بن سعد وشمرا وال ابی سفیان وال زیاد
وال مروان الی یوم القیمۃ پس بسجدہ میروی ومیکوئی اللّٰھم لک الحمد
حمدا شاکرین لک علی مصابھم الحمد للہ علی عظیم رزیتی اللّٰھم کما رزقنی
شفاعۃ الحسین ع یوم الورود وثبت لی قدم صدق عندک مع الحسین
واصحاب الحسین الذین بذلوا مھجھم دون الحسین ع علقمہ گفتہ کہ
امام محمد باقر ع گفت کہ اگر توانی انحضرت را هر روز باین کیفیت زیارت کن
لکن کہ جمیع این ثواب ها برای تو خواهد بود وروایت کرد محمد بن خالد طیالسی
از سیف بن عامر عمیر ع کہ گفت مرا صفوان جمال وجماعتی از اصحاب ما
رفتیم بسوی نجف بعد از انکہ حضرت صادق ع بین وین دفن بودند از جمله
بمدینہ پیش ما پس چون از زیارت حضرت امیر المؤمنین ع فارغ شدیم

صفوان دوی خود را کردانید بسوی قبر حضرت امام حسین علیه السلام و این زیارت مکان و وقت
زیارت کنید حضرت امام حسین علیه السلام را از این مکان از بالای سر امیر المؤمنین علیه السلام
که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام چنین کرده و وقتی که مزور خدمت آنحضرت باین
مکان شریف آمده بود پس خواند صفوان ان زیارت را که علقمه از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام برای او نقل و روایت کرده است پس وضو کرد و نماز کرد نزد سر امیر المؤمنین
و وداع کرد بعد از نماز امیر المؤمنین را و وضو ساخت و بجانب قبر امام حسین علیه السلام رفت و آنحضرت
نیز وداع کرد او را از جمله آن دعاها که بعد از وضو کفت خواند این دعا بود یا الله یا الله
یا الله یا مجیب دعوة المضطرین یا کاشف کرب المکروبین یا غیاث المستغیثین
یا صریخ المستصرخین و یا من هو اقرب الی من حبل الورید و یا من یحول بین
المرء و قلبه یا من هو بالمنظر الاعلی و هو بالافق المبین و یا من هو الرحمن الرحیم
علی العرش استوی و یا من یعلم خائنة الاعین و ما تخفی الصدور و یا من لا یخفی
علیه خافیة و یا من لا تشتبه علیه الاصوات و یا من لا تغلطه الحاجات و یا من
لا یبرم الحاح الملحین یا مدرک کل فوت و یا جامع کل شمل و یا بادئ النفوس
بعد الموت یا من هو کل یوم فی شان یا قاضی الحاجات یا منفس الکربات
یا معطی السؤلات یا ولی الرغبات یا کافی المهمات یا من یکفی من کل شیء
و لا یکفی منه شیء فی السموات اسئلک بحق محمد و علی و بحق فاطمة بنت نبیک و بحق

الحسن

الحسن والحسين فلهم علم اتوسل اليك في مقامي هذا وبهم اتوسل وبهم
اتشفع اليك وبحقهم اسئلك واقسم واعزم عليك وبالشان الذي لهم عندك
وبالمقدار الذي لهم عندك وبالذي فضلتهم على العالمين وبالاسم الذي جعلته
عندهم وبه خصصتهم دون العالمين وبه ابنتهم وابنت فضلهم من فضل
العالمين حتى فاق فضلهم فضل العالمين ان تصلي على محمد وال محمد وان تكشف
عني همي وغمي وكربي وتكفيني المهم من امور دنياي وتقضي عني ديني وتجبر فقري
من الفقر وتجبر فاقتي من الفاقة وتغنيني عن المسئلة الى المخلوقين وتكفيهم من لخاف
همه وعسر من لخاف عسره وحزونة من لخاف حزونته وشر من لخاف شره ومكر
من لخاف مكره وبغي من لخاف بغيه وجور من لخاف جوره وسلطان من لخاف
سلطانه وكيد من لخاف كيده ومقدرة من لا اخاف بلاءه مقدرتك علي وترد
عني كيد الكيدة ومكر المكرة اللهم من اراد بي فاردده ومن كادني فكده و
اصرف عني كيده ومكره وباسه وامانيه وامنعه عني كيف شئت وانى شئت
اللهم اشغله عني بفقر لا تجبره وببلاء لا تستره وبهائم لا تسدها وبسقم لا
تعافيه وذل لا تعزه ومسكنة لا تجبرها اللهم اضربه بالذل نصب عينيه
وادخل عليه الفقر في منزله والسقم والعلة في بدنه حتى تشغله عني بشغل
شاغل لا فراغ له وانسه ذكري كما انسيته ذكرك وخذ عني بسمعه وبصره و

لِسانِهِ ويَدِهِ ورِجلِهِ وقَلبِهِ وجَميعِ جَوارِحِهِ وأَدخِلْ عَلَيهِ فِي جَميعِ ذٰلِكَ السُّقْمَ
ولا تَشفِهِ حَتّٰى تَجعَلَ ذٰلِكَ لَهُ شُغلًا شاغِلًا دُونَ عَنِّي وعَن ذِكرِي واكفِنِي يا كافِيَ
ما لا يَكفِي سِواكَ فَإِنَّكَ الكافِي لا كافِيَ سِواكَ ومُفَرِّجٌ لا مُفَرِّجَ سِواكَ ومُغِيثٌ
لا مُغِيثَ سِواكَ ومُجِيرٌ لا مُجِيرَ سِواكَ مَن كانَ مُجِيرُهُ سِواكَ ومُغِيثُهُ
سِواكَ ومَفزَعُهُ إِلىٰ سِواكَ ومَهرَبُهُ ومَلجَأُهُ إِلىٰ غَيرِكَ ومَنجاهُ مِن مَخلُوقٍ غَيرُكَ
فَأَنتَ ثِقَتِي ورَجائِي ومَفزَعِي ومَهرَبِي ومَلجَأِي فِيكَ أَستَفتِحُ وبِكَ أَستَنجِحُ و
بِمُحَمَّدٍ وآلِ مُحَمَّدٍ أَتَوَجَّهُ إِلَيكَ وأَتَوَسَّلُ وأَتَشَفَّعُ فَأَسأَلُكَ يا أَللّٰهُ
يا أَللّٰهُ يا أَللّٰهُ لَكَ الحَمدُ ولَكَ الشُّكرُ وإِلَيكَ المُشتَكىٰ وأَنتَ المُستَعانُ فَأَسأَلُكَ يا أَللّٰهُ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وآلِ مُحَمَّدٍ وأَن تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وآلِ مُحَمَّدٍ وأَن تَكشِفَ عَنِّي غَمِّي وهَمِّي وكَربِي
فِي مَقامِي هٰذا كَما كَشَفتَ عَن نَبِيِّكَ هَمَّهُ وغَمَّهُ وكَربَهُ وكَفَيتَهُ هَولَ عَدُوِّهِ فَاكشِف
عَنِّي كَما كَشَفتَ عَنهُ وفَرِّج عَنِّي كَما فَرَّجتَ عَنهُ واكفِنِي كَما كَفَيتَهُ واصرِف عَنِّي هَولَ ما
أَخافُ هَولَهُ ومَؤُونَةَ ما أَخافُ مَؤُونَتَهُ وهَمَّ ما أَحاذِرُ هَولَهُ هَمَّهُ بِلا مَؤُونَةٍ عَلَيَّ
تَشغَلُنِي مِن ذٰلِكَ واصرِفنِي بِقَضاءِ حَوائِجِي وكِفايَةِ ما أَهَمَّنِي هَمُّهُ مِن أَمرِ آخِرَتِي
ودُنيايَ يا أَميرَ المُؤمِنِينَ ويا أَبا عَبدِ أَللّٰهِ عَلَيكُما مِنِّي سَلامُ أَللّٰهِ أَبَدًا ما بَقِيَ
اللَّيلُ والنَّهارُ ولا جَعَلَهُ أَللّٰهُ آخِرَ العَهدِ مِنِّي لِزِيارَتِكُما ولا فَرَّقَ أَللّٰهُ بَينِي وبَينَكُما
أَللّٰهُمَّ لَحِقنِي حَوضَ مُحَمَّدٍ وذُرِّيَّتِهِ وآمِنِّي مِمّا أَخافُ وقِنِي عَمَلًا يُلَمِّمُ ولَحِّقنِي

في زمرهم

فی ذکرہم ولا تفرق بینی وبینہم طرفۃ عین ابدا فی الدنیا والاخرۃ یا
امیر المؤمنین ویا ابا عبد اللہ اتیتکما زائرا ومتوسلا الی اللہ ربی وربکما
الیہ وجہکما الی اللہ فی حاجتی ھذہ فاشفعا لی فان لکما عند اللہ المقام المحمود
والجاہ الوجیہ والمنزل الرفیع والوسیلۃ انی انقلب عنکما منتظرا لنجح
الحاجۃ وقضائھا ونجاحھا من اللہ بشفاعتکما لی الی اللہ فی ذلک فلا اخیب
ولا یکون منقلبی منقلبا خائبا خاسرا بل یکون منقلبی منقلبا راجحا مفلحا
منجحا مستجابا بالی بقضاء جمیع حوائجی وتشفعا لی الی اللہ فانقلب علی ما اشاء
اللہ ولا حول ولا قوۃ الا باللہ مفوضا امری الی اللہ ملجا ظھری الی اللہ ومتوکلا
علی اللہ واقول حسبی اللہ وکفی سمع اللہ لمن دعا لیس لی وراء اللہ ووراءکم
یا سادتی منتھی ما شاء ربی کان ومالم یشا لم یکن ولا حول ولا قوۃ الا باللہ
استودعکما اللہ ولا جعلہ اللہ آخر العھد منی الیکما انصرفت یا سیدی یا امیر
المؤمنین ومولای وانت یا ابا عبد اللہ یا سیدی وسلامی علیکما متصل ما
اتصل اللیل والنھار واصل ذلک الیکما غیر محجوب عنکما سلامی ان شاء اللہ
واسالہ بحقکما ان یشاء ذلک ویفعل فانہ حمید مجید انقلبت یا سیدی عنکما
تائبا حامدا للہ شاکرا راجعا للاجابۃ غیر ایس ولا قانط آیبا عائدا راجعا الی
زیارتکما غیر راغب عنکما ولا من زیارتکما بل راجع عائد ان شاء اللہ ولا حول ولا

وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ يَا سَادَتِي رَغِبْتُ اِلَيْكُمَا وَاِلَى زِيَارَتِكُمَا بَعْدَ اَنْ زَهِدَ فِيكُمَا
وَفِي زِيَارَتِكُمَا اَهْلُ الدُّنْيَا فَلَا اَخَيَّبَنِيَ اللّٰهُ مِمَّا رَجَوْتُ وَمَا اَمَّلْتُ فِي زِيَارَتِكُمَا
اِنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ مَجِيدٌ سیف بن عمیر گفت من بصفوان گفتم که علقمه که این
زیارت را از محمد باقر ع از برای ما روایت کرده اینرا نقل نکرد صفوان گفت که
وارد شدم با سید خودم امام جعفر صادق ع باین مکان پس کرد مثل آنچه
ما کردیم و نیابت و اینرا خواند در هنگام وداع بعد از آنکه آن دو رکعت
نماز را کرد و آنرا وداع را بجا آورد بعد از آن صفوان گفت که حضرت صادق ع
بمن گفت که تعاهد نما این زیارت را و بخوان اینرا را و باین نحو زیارت
بکن که من ضامنم بر خدا که هر که این زیارت را بکند و اینرا را بخواند از نزدیک
یا دور اینکه زیارتش مقبول باشد و سعیش مزدداده شود و سلامش بآن
حضرت برسد و محجوب نگردد و هر حاجت که از خدا بطلبد برآورده شود
هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این زیارت را باهین ضامن شدم از پدرم
شنیدم و پدرم از علی بن الحسین باهین ضامن شد و او از امام حسین و او
از امام حسن ع باهین ضامن شد و او از پدرش امیر المؤمنین باهین ضامن شد
و امیر المؤمنین از رسول خدا ص باهین ضامن شد و رسول خدا از جبرئیل باهین
ضامن شد و جبرئیل از خدا و ندا عالمیان باهین و بتحقیق که حتم قسم بذات

مقدس

مقدس خود خوانده است که هر که حضرت امام حسین علیه السلام را باین روش زیارت
کند از نزدیک یا دور و اینها را بخواند زیارت تا و را قبول کنم و هر حاجت که
بطلبد برآورم هر چند بزرگ باشد و هر سوال که بکند عطا کنم و از درگاه من
ناامید نگردد و او را برگردانم شاد و خوش حال بر آمدن حاجتش و فایز شدن
ببهشت و آزاد شدن از جهنم و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش را قبول
کنم مگر کسی که دشمن ما اهل بیت باشد و گواه کوفت ما را خدا بر این گواه گرفته
بود بر آن ملائکه ملکوت خود را پس جبرئیل گفت یا رسول الله حق تعالی مرا بسوی
تو فرستاده است برای بشارت و سرور و خوشحالی تو و بشارت و شادی علی
بن ابیطالب و فاطمه و حسن و حسین و امامان از فرزندان تو تا روز قیامت
پس حضرت صادق علیه السلام فرمود که ای صفوان هر گاه ترا حاجتی بسوی خدا باید رسند
این زیارت را بکن هر جا که باشی و اینها را بخوان و از پروردگار خود حاجت خود را
بطلب که البته برآورده میشود و حق تعالی خلف وعده خود نمیفرماید مؤلف
گوید که چون عبارت حدیث تشویش عظیمی داشت و قابل احتمال بسیار بود
اگر اول زیارت السلام علیک یا اباعبدالله را تا آل النبی علیهم السلام بخواند و نماز زیارت
را بکند و بازنهان زیارت را اعاده نکند بهتر است و اگر بعد صد مرتبه لعنت بار
دیگر نهان بکند و بعد از صد مرتبه سلام باز دیگر نماز کند و متصل بسجده بعد از

سجده نیز نماز بکند شاید بجمیع احتمالات عمل کرده باشد واگر اول یکی از زیارت
بعید را بعمل آورد و نماز بکند و بعد ازان این اعمال را بعمل اورد ظاهر اکافی باشد
واگر زیارت امیر المؤمنین ع را باین زیارت ضم کند بهتر است خصوصا هرگاه این
زیارت را در نزد ضریح مقدس امیر المومنین ع بعمل آورد و چون در حدیث تجویز
کردن این زیارت در هر وقت وارد شده است اگر در غیر روز عاشورا کند
بجای اللهم ان هذا یوم تبرک به بنو امیة بگوید اللهم ان هذا یوم قتل الحسین
صلوات الله علیه یوم تبرک به بنو امیة فضاعف علیهم در سایر زیارات این
روز است و از جمله الفاظ زیارتیست که بسند صحیح عبد الله بن سنان روایت کرده
که رفتم بخدمت حضرت صادق ع در روز عاشورا و آنحضرت را شکسته رنگ
واندوهناک یافتم و آب از دیده های مبارک آنحضرت میریخت مانند مروارید
گفتم یا ابن رسول الله سبب گریه شما چیست خدا هرگز دیده های شما را گریان
نگرداند حضرت فرمود که مگر غافلی و نمیدانی که در مثل این روز حضرت امام حسین
شهید شده است گفتم ایه مرا چه فرمائی در روز عاشورا فرمود که روز بیدار
بی آنکه شب نیت روزه بکنی و اظهار بکن نزد دشمنان که شما نیز روزه
میگیرید و باید که افطار تو بعد از نماز عصر باشد یک ساعت و شربتی از آب زیرا
که در این وقت جنگ بر طرف شد آل رسول خدا در زمین سی نفر اند اصلیت
و موالی

ومولای ایشان افتاده که صاحب مصیبت در آنجا حضرت رسالت بود و اگر
واگر آنحضرت در دنیای بود بایست آن حضرت را برای ایشان تعزیه بکنند
پس آنحضرت چندان گریست که ریش مبارکش از آب دیده اش تر شد پس حضرت
فرمود بطرکاری که در نیروز بکوفا نشست کجاهای پاکیزه پوشی و بندها را
بگشائی و استنهای دانا مرفق بالاکنی و بروش مصیبت زدگان پس بیرون روی
بسوی بیابان یا مکانی که کسی تو را نه بیند یا خانه خالی از برای تعزیه انشیان وقت
چاشت پس چهار رکعت نماز بجا آوری باخشوع و خضوع و رکوع نیکو و بعد از هر دو رکعت
سلام بکوی و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون بخواند و در رکعت
دویم سوره قل هو الله احد و در دو رکعت دیگر در رکعت اول بعد از حمد سوره اخلاص
بخوانی و در رکعت دویم سوره اذا جاءک المنافقون و اگر اینها را ندانی هر سوره
که تو انی بخوانی پس بگردانی روی خود را بجانب روضه مقدسه آن حضرت و بخاطر
آوری شهادت ان امام مظلوم و اولاد و اقارب و اصحاب آنجنابرا و سلام کنی
براو و صلوات فرستی براو و لعنت کنی بر قاتلان ایشان و بروایت دیگر هزار
مرتبه لعنت کنی بر قاتلان آن حضرت که هر لعنتی هزار حسنه برای تو نوشته شود
و هزار سیئه از تو محو شود و هزار درجه در بهشت از برای تو بلندی شود
و بهتر از اینست که هزار مرتبه بگوید اللهم العن قتلة الحسین و اصحابه پس فرود

پس فرمود که بعد ازان از موضعی که ایستاده چند گام پیش روی و بگوئی انا
لله وانا الیه راجعون رضا بقضائه وتسلیما لامره واگر هفت مرتبه چنین کند
بهتر است که در جمیع این احوال باید که محزون وغمناک وگریان باشی پس بجای
خود برگردی وبگوئی اللهم عذب الفجرة الذین شاقوا رسولک وحاربوا
اولیاءک وعبدوا غیرک واستحلوا محارمک والعن القادة والاتباع
ومن کان منهم فخب واوضع معهم اورضی بفعلهم لعنا کثیرا اللهم وعجل
علیه فرج آل محمد واجعل صلواتک علیهم واستنقذهم من ایدی المنافقین
والمضلین والکفرة الجاحدین وافتح لهم فتحا یسیرا واجح لهم روحا وفرجا
قریبا واجعل لهم من لدنک علی عدوک وعدوهم سلطانا نصیرا پس دست بدیها
بردارو قصد کن دشمنان آل محمد را وبگو اللهم ان کثیرا من الامة ناصبت
المستحفظین من الائمة وکفرت بالکلمة وعلقت علی القائمة الظلمة وهجرت
الکتاب والسنة وعدلت عن الجلین اللذین امرت باطاعتهما والتمسک
بهما فاماتت الحق وحادت عن القصد ومالات الاحزاب وحرفت الکتاب
وکفرت بالحق لما جاءها وتمسکت بالباطل لما اعترضها وضیعت حقک
واضللت خلقک وقتلت اولاد نبیک وخیرة عبادک وحملة علمک وورثة
حکمتک ووحیک اللهم فزلزل اقدام اعدائک واعداء رسولک واهل بیت

رَسُولِكَ اللّٰهُمَّ وَاخْرِبْ دِيَارَهُمْ وَاَفْلِلْ سِلَاحَهُمْ وَخَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ
وَفُتَّ فِي اَعْضَادِهِمْ وَاَوْهِنْ كَيْدَهُمْ وَاضْرِبْهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَاَرْمِهِمْ
بِحَجَرِكَ الدَّامِغِ وَطَمَّهُمْ بِالْبَلَاءِ طَمًّا وَقُمَّهُمْ بِالْعَذَابِ قَمًّا وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا نُكْرًا
وَخُذْهُمْ بِالسِّنِينَ وَالْمُثُلَاتِ الَّتِي اَهْلَكْتَ بِهَا اَعْدَاءَكَ اِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِنَ
الْمُجْرِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّ سُنَّتَكَ ضَائِعَةٌ وَاَحْكَامَكَ مُعَطَّلَةٌ وَعِتْرَةُ نَبِيِّكَ
فِي الْاَرْضِ هَائِمَةٌ اَللّٰهُمَّ فَاعِنِ الْحَقَّ وَاَهْلَهُ وَاقْمَعِ الْبَاطِلَ وَاَهْلَهُ وَمُنَّ
عَلَيْنَا بِالنَّجَاةِ وَاهْدِنَا اِلَى الْاِيمَانِ وَعَجِّلْ فَرَجَنَا وَانْظِمْهُ بِفَرَجِ اَوْلِيَائِكَ وَ
اَجْلِبْهُمْ لَنَا وُدًّا وَاجْعَلْنَا لَهُمْ وُفْدًا اَللّٰهُمَّ وَاَهِلْكَ مَنْ جَعَلَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ قَتْلَ
ابْنِ نَبِيِّكَ وَخَيْرِ نَبِيِّكَ عَبْدًا وَاسْتَهَلَّ بِهِ فَرَحًا وَمَرَحًا وَخُذَارِهِمْ كَمَا اَخَذْتَ
كَمَا الْحَدَا وَلَهُمْ وَضَاعِفِ اللّٰهُمَّ الْعَذَابَ وَالنَّكَالَ عَلَى ظَالِمِي اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ
وَاَهْلِكْ اَشْيَاعَهُمْ وَقَادَتَهُمْ وَاَبِرْ حُمَاتَهُمْ وَجَمَاعَتَهُمْ اَللّٰهُمَّ وَضَاعِفْ
صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتَكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلَى عِتْرَةِ نَبِيِّكَ الْعِتْرَةِ الضَّائِعَةِ الْخَائِفَةِ الْمُسْتَذَلَّةِ
بَقِيَّةٍ مِنَ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الزَّاكِيَةِ الْمُبَارَكَةِ وَاَعِلِ اللّٰهُمَّ كَلِمَتَهُمْ وَاَفْلِحْ حُجَّتَهُمْ
وَاَكْشِفِ الْبَلَاءَ وَالْاَوَاءَ وَحَنَادِسَ الْاَبَاطِيلِ وَالْعَمَى عَنْهُمْ وَثَبِّتْ قُلُوبَ
شِيعَتِهِمْ وَحَبِّبْ عَلَى طَاعَتِكَ وَوِلَايَتِهِمْ وَنُصْرَتِهِمْ وَمُوَالَاتِهِمْ وَاَعِنْهُمْ وَ
امْنَحْهُمُ الصَّبْرَ عَلَى الْاَذَى فِيكَ وَاجْعَلْ لَهُمْ اَيَّامًا مَشْهُودَةً وَاَوْقَاتًا مَحْمُودَةً مَسْعُودَةً

تو شک فیها فوجهم وتوجب فیها تمکینهم ونصرهم کما ضمنت لاولیائک
فی کتابک المنزل فانک قلت وقولک الحق وعد الله الذین امنوا منکم و
عملوا الصالحات لیستخلفنهم فی الارض کما استخلف الذین من قبلهم و
لیمکنن لهم دینهم الذی ارتضی لهم ولیبدلنهم من بعد خوفهم امنا یعبدونی
لا یشرکون بی شیئا اللهم فاکشف غمتهم یا من لا یملک کشف الضر
الا هو یا احد یا حی یا قیوم وانا یا الهی عبدک الخائف منک والراجع
الیک السائل لک المقبل علیک اللاجئ الی فنائک العالم بانه لا ملجا لا منک
الا الیک اللهم فتقبل دعائی واسمع یا الهی علانیتی ونجوای واجعلنی ممن
رضیت عمله وقبلت نسکه وتجیبنه برحمتک انک انت العزیز الحکیم وصل
اولا واخرا علی محمد وال محمد وبارک علی محمد وال محمد وارحم محمدا وال محمد
بافضل ما صلیت وبارکت وترحمت علی ابنیائک ورسلک و
ملائکتک وحملة عرشک یا الاله الا انت اللهم ولا تفرق بینی وبین
محمد وال محمد صلواتک علیه وعلیهم واجعلنی یا مولای من شیعة محمد
وعلی وفاطمة والحسین والحسن وذریتهم الطاهرة المنتجبة وهب لی
التمسک بحبهم والرضا بسبیلهم والاخذ بطریقتهم انک جواد کریم پس
بسجده برود وبکطرف روی خود را بر خاک بگذارد وبگوید یا من یحکم ما
یشاء

يَشَاءُ وَيَفْعَلُ مَا يُرِيدُ أَنْتَ حَمَّلْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ مَحْمُودًا شَكُورًا فَعَجِّلْ يَا مَوْلَاىَ فَرَجَهُمْ
وَفَرِّجْنَا بِهِمْ فَإِنَّكَ خَفَضْتَ اعْزَازَهُمْ بَعْدَ الذِّلَّةِ وَتَكْثِيرَهُمْ بَعْدَ الْقِلَّةِ وَإِظْهَارَهُمْ
بَعْدَ الْخُمُولِ يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَأَسْئَلُكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي
مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ بَسْطَ أَمَلِي وَالتَّجَاوُزَ عَنِّي وَقَبُولَ قَلِيلِ عَمَلِي وَ
كَثِيرِهِ وَالزِّيَادَةَ فِي أَيَّامِي وَتَبْلِيغِي ذَلِكَ الْمَشْهَدَ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُدْعَى فَيُجِيبُ
إِلَى طَاعَتِهِمْ وَمُوَالَاتِهِمْ وَنَصْرِهِمْ وَتُمْرِنِي بَعْدَ ذَلِكَ قَرِيبًا سَرِيعًا فِي عَافِيَةٍ إِنَّكَ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس سر خود را بسوی آسمان بلند کن وبگو أَعُوذُ بِكَ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَكَ فَأَعِذْنِي يَا إِلَهِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكَ چون چنین
کنی اینعمل بهتر است از برای تو از جهای بسیار و عمرهای بسیار که مال بسیار
در آنها صرف غذائی و بدن خود را در آنها بتعب افکنی و از اهل و عیال و فرزندان
خود جدا شوی و بدانکه کسی که این نماز را در این روز بکند و اینعمل را از روی
اخلاص بجا آورد و اینعمل را با یقین و تصدیق بجا آورد حق تعالی ده خصلت باو عطا
کند که از جمله آنها آنست که او را از مردنهای بد حفظ کند مانند غرق و سوختن
و در زیر عمارت ماندن و امثال اینها و قاصد دشمنی بر او مسلط نگرداند و نگاه
دارد او را از دیوانگی و خوره و پیسی و در خودش و در فرزندانش تا چهار پشت
و شیطان را و دوستان و یاوران شیطان را مسلط نگرداند بر او و بر نسل او تا چهار

پشت زیارت دیگر زیارتیست که مشتمل است بر زیارت شهداء و متضمن تعزیه رسول
خدا و ائمه هدی و هست و مناسبت که در بین روز خوانده شود و اگر در اخر روز
خوانده شود شاید انسب باشد و زیارت اینست اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اٰدَمَ
صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرَاهِيمَ
خَلِيلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسٰى كَلِيمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسٰى
رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ
اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الشَّهِيدِ سِبْطِ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ وَابْنَ خِيَرَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِمَامُ الْهَادِي الزَّكِيُّ وَعَلٰى اَرْوَاحٍ
حَلَلْتَ بِفِنَائِكَ وَاَقَامَتْ فِي جِوَارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ وُفُودِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
مِنِّي مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّ الْمُصَابُ
فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي اَهْلِ السَّمٰوَاتِ اَجْمَعِينَ وَفِي سُكَّانِ الْاَرَضِينَ
فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَصَلَوَاتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰبَائِكَ
الطَّيِّبِينَ الْمُنْتَجَبِينَ وَعَلٰى ذُرِّيَّتِكُمُ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ

وعليهم

وعليهم وعلى روحك وعلى اوراحهم وعلى تربتك وعلى تربتهم اللهم
لفهم رحمة ورضوانا وروحا وريحانا السلام عليك يا مولاى يا ابا عبد الله
يا بن خاتم النبيين ويا بن سيد الوصيين ويا بن سيدة نساء العالمين السلم
عليك يا شهيد يا بن الشهيد يا اخا الشهيد يا ابا الشهداء اللهم بلغه
عنى فى هذه الساعة وفى هذا اليوم وفى هذا الوقت وفى كل وقت تحية
كثيرة وسلاما سلام الله عليك ورحمة الله وبركاته يا بن سيد العالمين
وعلى المستشهدين معك سلاما متصلا ما اتصل الليل والنهار السلام
على الحسين بن على الشهيد السلام على على بن الحسين الشهيد السلام
على عباس بن امير المؤمنين الشهيد السلام على الشهداء من ولد امير المؤمنين
السلام على الشهداء من ولد الحسن السلام على الشهداء من ولد الحسين السلم
على الشهداء من ولد جعفر وعقيل السلام على كل مستشهد معهم من المؤمنين
اللهم صل على محمد وال محمد وبلغهم عنى تحية كثيرة وسلاما السلام عليك
يا رسول الله احسن الله لك العزاء فى ولدك الحسين السلام عليك يا ابا
محمد الحسن احسن الله لك العزاء فى اخيك الحسين يا مولاى يا ابا عبد الله
انا ضيفك يا الله وضيفك وجار الله وجارك ولكل ضيف وجار قرى وقرى ان
تسئل الله سبحانه وتعالى ان يرزقنى مكانك رقبتى من النار وان يقيم الدعاء وان يجب

السلام عليك يا ابا عبد الله الحسين بن امير المؤمنين السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن امير المؤمنين

و شیخ مفید رح گفته که در شب بیست و یکم ماه محرم زفاف حضرت فاطمه با امیر
المؤمنین صلوات الله علیهما واقع شد باید که در روز آن برای شکر این نعمت عظمی شیعیان دو روز
بدارند و شیخ طوسی رح گفته است که در روز هفدهم ماه محرم اصحاب فیل که بجهة
خراب کردن کعبه آمده بودند بر کشتند و عذاب بر ایشان نازل شد و در روز بیست و
پنجم این ماه امام زین العابدین علیه السلام از عالم اعلی ارتحال نموده باب هفتم
در اعمال ماه صفر است و این ماه مشهور است بنحوست و دو وجه می تواند داشت
اول آنکه موافق قول علمای شیعه وفات حضرت رسالت پناه در این ماه واقع شد
دویم آنکه در سه متوالی که اشهر حرم اند چون عرب قتال می کردند در این ماه که
شروع بقتال می کرد ما نند لهذا الحص شهرده اند و در احادیث شیعه ندیده ام چیزی
که دلالت بر نحوست کند و در روایات غیر معتبره عامه وارد شده است و سید
بن طاوس رحمه از بعضی از کتب معتبره روایت کرده است که در روز سیم این ماه
مستحب است که دو رکعت نماز بجا آورند در رکعت اول بعد از حمد سوره انا فتحنا
بخوانند و در دویم سوره توحید و بعد از سلام صد مرتبه بگویند اللهم صل
علی محمد و آل محمد و صد مرتبه اللهم العن آل ابی سفیان و صد مرتبه
استغفر الله و اتوب الیه و روز بیستم این ماه مشهور است باربعین یعنی روز
چهلم شهادت حضرت سید الشهداء و در کتب معتبره از حضرت امام حسن عسکری

روایت

روایت کرده اند که علامات مؤمن پنج چیز است نماز پنجاه و یکرکعت
واز فریضه و نافله در شب و روز و زیارت اربعین و انگشتر در دست
راست کردن و جبین را در سجده بخاک نهادن و بسم الله الرحمن الرحیم را
بلند گفتن و کیفیت زیارت بسند معتبر منقول است از صفوان جمال که گفت
مولای من حضرت صادق ع بمن گفت در زیارت اربعین که زیارت میکنی
در هنگامی که روز بلند شده باشد و میگوئی اَلسَّلَامُ عَلٰی وَلِیِّ اللّٰهِ وَحَبِیْبِهٖ
اَلسَّلَامُ عَلٰی خَلِیْلِ اللّٰهِ وَنَجِیِّهٖ اَلسَّلَامُ عَلٰی وَلِیِّ اللّٰهِ صَفِیِّ اللّٰهِ وَابْنِ صَفِیِّهٖ
اَلسَّلَامُ عَلَی الْحُسَیْنِ الْمَظْلُوْمِ الشَّهِیْدِ اَلسَّلَامُ عَلٰی اَسِیْرِ الْکُرُبَاتِ وَقَتِیْلِ الْعَبَرَاتِ
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَشْهَدُکَ اَنَّهٗ وَلِیُّکَ وَابْنُ وَلِیِّکَ وَصَفِیُّکَ وَابْنُ صَفِیِّکَ الْفَائِزُ
بِکَرَامَاتِکَ اَکْرَمْتَهٗ بِالشَّهَادَةِ وَحَبَوْتَهٗ بِالسَّعَادَةِ وَاجْتَبَیْتَهٗ بِطِیْبِ الْوِلَادَةِ
وَجَعَلْتَهٗ سَیِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَقَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ وَذَائِدًا مِنَ الذَّادَةِ وَاَعْطَیْتَهٗ
مَوَارِیْثَ الْاَنْبِیَاءِ وَجَعَلْتَهٗ حُجَّةً عَلٰی خَلْقِکَ مِنَ الْاَوْصِیَاءِ فَاَعْذَرَ فِی الدُّعَا
وَمَنَحَ النُّصْحَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهٗ فِیْکَ لِیَسْتَنْقِذَ عِبَادَکَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَحَیْرَةِ الضَّلَالَةِ
وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَیْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْیَا وَبَاعَ حَظَّهٗ بِالْاَرْذَلِ الْاَدْنٰی وَشَرٰی
اٰخِرَتَهٗ بِالثَّمَنِ الْاَوْکَسِ وَتَغَطْرَسَ وَتَرَدّٰی فِیْ هَوَاهُ وَاَسْخَطَکَ وَاَسْخَطَ نَبِیَّکَ
وَاَطَاعَ مِنْ عِبَادِکَ اَهْلَ الشِّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَةَ الْاَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِیْنَ النَّارَ

فجاهدهم فيك صابرا محتسبا حتى سفك في طاعتك دمه واستبيح
حريمه اللهم فالعنهم لعنا وبيلا وعذبهم عذابا أليما السلام عليك
يا بن رسول الله السلام عليك يا بن سيد الأوصياء أشهد أنك أمين
الله وابن أمينه عشت سعيدا ومضيت حميدا ومت فقيدا مظلوما
شهيدا وأشهد أن الله منجز لك ما وعدك ومهلك من خذلك ومعذب
من قتلك وأشهد أنك وفيت ببعهد الله وجاهدت في سبيل الله حتى
أتاك اليقين فلعن الله من قتلك ولعن الله من ظلمك ولعن الله أمة
سمعت بذلك فرضيت به اللهم إني أشهدك أني ولي لمن والاه و
عدو لمن عاداه بأبي أنت وأمي يا بن رسول الله أشهد أنك كنت نورا
في الأصلاب الشامخة والأرحام المطهرة لم تنجسك الجاهلية بأنجاسها
ولم تلبسك المذلات بدنسها وأشهد أنك من دعائم الدين وأركان
المسلمين ومعقل المؤمنين وأشهد أنك الإمام البر التقي الرضي الزكي
الهادي المهدي وأشهد أن الأئمة من ولدك كلمة التقوى وأعلام الهدى
والعروة الوثقى والحجة على أهل الدنيا وأشهد أني بكم مؤمن وبإيابكم
موقن بشرائع ديني وخواتيم عملي وقلبي لقلبكم سلم وأمري لأمركم متبع
ونصرتي لكم معدة حتى يأذن الله لكم فمعكم لا مع عدوكم صلوات عليكم

وعلى أرواحكم

على ارواحكم وأجسادكم وشاهدكم وغائبكم وظاهركم وباطنكم آمين
يا رب العالمين ودو ركعت نماز مى كنى وهر دعا كه خواهى ميكنى و برمكردى
و سيد بن طاوس ذكر كرده است كه مزاى اين زيارت وداعى باقى ام
كه مخصوص است باين زيارت بايد كه بايستى كه پيش روى ضريح مقدس وبكوئى
السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن على المرتضى وصى
رسول الله السلام عليك يا ابن فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين ه
السلام عليك يا وارث الحسن الزكى السلام عليك يا حجة الله فى ارضه وشاهده
على خلقه السلم عليك يا ابا عبد الله الشهيد والسلام عليك يا مولاى وابن
مولاى اشهد انك قمت الصلوة واتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت
عن المنكر وجاهدت فى سبيل الله حتى اتاك اليقين واشهد انك على بينة
من ربك اتيتك واكرار دور زيارت كند بكويد توجهت اليك يا مولاى زائرا
وافدا راغبا مقرا لك بالذنوب هاربا اليك من الخطايا لتشفع لى عند ربك
يا ابن رسول الله صلى الله حيا وميتا فان لك عند الله مقاما معلوما وشفاعة
مقبولة لعن الله من ظلمك لعن الله من حرمك وغصب حقك ولعن الله من
خذلك ولعن الله من دعوته فلم يجبك ولم يعنك ولعن الله من منعك ماء الله ورسوله
وحرم ابيك وامك ولعن الله من منعك من شرب ماء الفرات لعنا كثيرا يتبع

بعضها بعضا اللهم فاطر السموات والارض عالم الغيب والشهادة وانت تحكم
بين عبادك فيما كانوا فيه يختلفون وسيعلم الذين ظلموا اى منقلب ينقلبون
اللهم لا تجعله آخر العهد من زيارتي وارزقني ابدا ما ابقيتني وحييتني يا رب
وان متّ فاحشرني في زمرته يا ارحم الراحمين واكر زيارت روز عاشورا را
بدين روز نيز بخوانند مناسبت و بدانكه مشهور است كه سبب تاكيد زيارت
آن حضرت بدين روز آنست كه حضرت امام زين العابدين ع با ساير اهل بيت
در اين روز بعد از مراجعت از شام بكربلا معلّا وارد شدند و سرهاى مقدس
شهدا را ببدنهاى مطهر ايشان ملحق كردند و اين بسيار بعيد است انضمام
بسيار و كه ذكر آنها موجب تطويل است و بعضى گفته اند در اين روز اهل بيت
وارد مدينه طيبه شدند و اين نيز بسيار بعيد است و بعضى گفته اند كه شايد
حضرت امام زين العابدين با عجاز و طى الارض يعنى بكربلا رفته باشند از شام
و سرها را ببدنها ملحق كرده باشند و اين ممكن است و امّا روايتى در اين باب
بنظر نرسيده است بلكه بعضى از روايات منافى فى الجمله با اين دارد و وجهى كه
از احاديث ظاهر مى شود آنست كه اول كسى كه از صحابه بحضرت در سالت بزيارت
آن حضرت مشرف شد جابر بن عبد الله انصارى بود و او در اين روز بكربلا
رسيد و آن حضرت را باشهداء زيارت و چون جابر از اكابر صحابه بود اساس

این امر عظیم را کذا شت و می تواند بود که سبب مزید فضل زیارت آن حضرت
در این روز شده باشد و شاید وجوه دیگر داشته باشد که بر ما مخفی باشد و چون
فرموده اند که در این روز زیارت کنیم باید کرد و تفحص سبب ضرور نیست و شهرو
میان علمای امامیه آنست که در روز وفات حضرت سید انبیاء صلعم در روز بیست و
هشتم ماه صفر واقع شد و شیخ طوسی و جمع دیگر گفته اند که شهادت امام حسن مجتبی
نیز در روز واقع شد پس قیام بمراسم تعزیت این روز بزرگوار و زیارت ایشان از نزدیک
و دور مناسبت و بدانکه در میان عوام بلکه خواص نحوست چهار شنبه آخر ماه
صفر شهرت دارد و در کتب معتبره عامه و خاصه چیزی که دلالت بر این کند بنظر
نرسیده و احادیث در نحوست مطلق چهار شنبه آخر ماه صفر وارد شده است
چون این ماه بنا بر اسبابی که مذکور شد فی الجمله نحوستی دارد ممکن است که چهار
شنبه اخر آن از سایر چهار شنبه ها نحوستش بیشتر باشد لکن دران نحوست از قبیل
احتراز از ضرر و استدفاع بلا یا بتصدقات و ادعیه و استعاذات که از ائمه صلعم
وارد شده است بکنند و توکل نمایند بر جناب مقدس و دفع میشود نه انکه بروش
جهال عجم متابعت مجوسان کنند و بلهو و لعب و سور و سرور و ساز و اعمال قبیحه
مشغول شوند که موجب مزید استحکام قضایای اسمانی و تقدیرات ربانی گردد
باب ششم در فضائل ایام و اعمال ماه ربیع الاول و دران دو فصل

فصل اوّل در فضیلت و اعمال روز اول است تا روز شانزدهم شیخ مفید
و شیخ طوسی و دیگران رضی الله عنهم گفته اند که حضرت رسالت پناه صلعم در شب اوّل ماه
ربیع الاوّل اراده هجرت نمود از مکه معظمه بسوی مدینه مشرفه و در آن شب بغار
رفت و حضرت امیر المؤمنین ع جان شریف خود را فدای جان مقدس حضرت رسول ص
کرد و در جای آن حضرت خوابید و از شمشیرهای کین قبایل بر او انکرد و فضل او
بر جمیع امت بلکه بر جمیع عالمیان بر همگنان ظاهر و پدید و حق تعالی با ملائکه سموات
بالخضوع مباهات نمود و آیه کریمه وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ
اللهِ در شان او نازل شد چنانچه تفصیلش در حیات القلوب مذکور است و چون
حق تعالی و جان تقدس بنیان را از کید کافران حفظ کرد گفته اند که روز شش را
که روز اول ماه ربیع الاول است مستحب است که برای شکر این نعم عظیم روزه بدارند
و هر چند علما را در این روز زیارت ذکر نکرده اند اما زیارت حضرت رسول و حضرت
امیر المؤمنین ع در این روز مناسب است بجهاتی که مذکور شد شیخ طوسی ره
در مصباح گفته است که در روز اول این ماه حضرت امام حسن عسکری ع بعالم بقا
رحلت نمود و حضرت صاحب الامر ع بمنصب جلیل عظیم امامت فایز گردید پس
زیارت آن دو امام عالیمقدار در این روز مناسب است اما شیخ ره در تهذیب و کلینی
و محمد بن جریر طبری و ابن الخشاب و شیخ مفید ره و غیر ایشان گفته اند که وفات
امام حسن عسکری

امام حسن عسکری ع در روز هشتم این ماه بود پس در آن روز زیارت آن
دو امام ع انسب است و امّا روز نهم ایضاً بدانکه میان علمای خاصّه و عامّه
در تاریخ قتل عمر بن الخطّاب علیه اللعنة والعذاب خلافست مشهور است میان
فریقین آنست که قتل آن ملعون در روز بیست و ششم ماه ذی الحجّه واقع شد
چنانچه سابقا اشاره بآن شد و بعضی بیست و هفتم نیز گفته اند و مستند این
قول نقل مورّخان است و از کتب معتبره چنان معلوم می شود که چنانچه الحال
میان عوام شیعه مشهور است قتل او در نهم ماه ربیع الاوّل واقع شده است
سابقا میان جمعی از محدّثین شیعه نیز چنین مشهور بوده است و سیّد بزرگوار علی
بن طاوس رضه در کتاب اقبال اشاره نموده است بانکه ابن بابویه در کمیل روایتی از
حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده است که آن ملعون در روز نهم ماه ربیع
الاوّل بدرک اسفل جحیم متوجّه شده است و از نقل او چنان مفهوم می شود که شیخ
صدوق چنین اعتقاد داشته اند هرچند سیّد خود در احادیث داناویلات نموده
و ایضاً سیّد ذکر کرده است که جماعتی از شیعیان عجم پیوسته آن روز را باین سبب
تعظیم و تکریم می نموده اند و خلف بزرگوار سیّد علی بن طاوس در کتاب ذوائد
الفواید این مذهب را تقویت کرده است و روایت معتبری در این باب آورده
چنانچه گفته است که روایت کرده اند محمد بن ابی العلاء همدانی و یحیی بن محمد بن

حریج بغدادی که دوزی ما منازعه کردیم در باب عمر بن الخطاب علیه لعنة الله و رفتیم
در شهر قم بنزد احمد بن اسحاق قمی که از خواص حضرت امام علی نقی و امام حسن
عسکری ص و بخدمت حضرت صاحب الامر ع نیز رسیده بود و چون در را کوبیدیم
دختر عراقیه بیرون آمد و احوال احمد را از و پرسیدم گفت او امروز مشغول اعمال
عید است و آن روز نهم ماه ربیع الاول بود گفتیم سبحان الله عیدهای مؤمنان
چهار است عید فطر و عید اضحی و عید غدیر و روز جمعه اند خندید گفت که خداوند
اسحاق از حضرت امام علی نقی ع روایت می کند که امروز روز عید است و بهترین
عیدها است نزد اهل بیت رسالت و شیعیان ایشان ما گفتیم که رخصت مطلب
تا بنزد او آئیم چون آن دختر او را خبر کرد بیرون آمد بسوی ما که نکی بسته بود و عبائی
بر خود پیچیده بود و بوی مشک از و ساطع بود ما گفتیم که این چه حالت است که تو
مشاهده می کنیم گفت الحال از غسل عید فارغ شده ام گفتیم امروز مگر عید است
گفت بلی و ما را بخانه خود در آورد و بر روی کرسی نشانید و گفت دوزی با جمعی
از برادران خود بنزد مولای خود امام حسن عسکری ع رفتیم در سر سرای او در مثل این
روز که شما بنزد ما آمده اید چون رخصت یافتیم و بخدمت حضرت رسیدیم دیدیم
که حضرت مجلس خود را آراسته و مجمره در پیش خود گذاشته و بدست مبارک
خود عود در آن مجمره می انداخت و مجلس خود را از بوی آن گردانیده است و بر غلامان
و خدمتکاران

وخدمتکاران خود جامهای فاخر بوشانیده بود گفتیم یابن رسول الله
پدران و مادران ما فدای تو باد آیا از برای اهل بیت فرج تا نه رو داده
است حضرت فرمود که کدام روز حرمتش از این روز نزد اهل بیت عظیمتر است
بدستی که خبر داد مرا پدرم که حذیفه بن یمان در روز تمام ماه ربیع الاول
داخل شد بر جدم رسول خدا و حذیفه گفت که دید حضرت امیر المؤمنین ع و
حضرت امام حسن و امام حسین علیهما السلام را که با حضرت در سالت پناه طعام
تناول می نمودند و آن حضرت بر روی ایشان تبسم می نمود و با امام حسن و امام حسین
میگفت بخورید گوارا باد از برای شما برکت و سعادت این روز بدستی که این روز
که حضرت هلال ظاهر می کند در این روز دشمن خود و دشمن جد شما را و مستجاب میگرداند
در این روز دعای پدر شما را بخورید که این روز یست که حضرت در این روز قبول
می کند اعمال شیعیان و محبان شما را بخورید که این روز یست که ظاهر میشود
راستی گفته خدا که میفرماید فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا یعنی این است خانهای ایشان
که خالی گردیده است بسبب ستمهای ایشان بخورید که این روز یست که شکسته
می شود در این روز شوکت دشمن جد شما و یاری کننده دشمن بخورید که
این روز یست که در این روز ظاهر میشود فرزندان اهل بیت ستمگر و ستم کننده بر ایشان
و غصب کننده حق ایشان بخورید که این روز یست که حضرت علمهای دشمنان شما را

باطل و هبا می گرداند حذیفه گفت گر من گفتم یا رسول الله ایا در میان
امت تو کسی خواهد بود گرهمثل این حرف ما غایند حضرت فرمود که ای
حذیفه بتی از منافقان برایشان سرکرده خواهد شد و دعوی دیانت
در میان ایشان خواهد کرد و مردم را بسوی خود دعوت خواهد نمود
و تا زیانرظلم و ستم را بر دوش خود خواهد گرفت و مردم را از راه خدا
منع خواهد کرد و کتاب خدا را تحریف خواهد نمود و سنت مرا تغییر خواهد
داد و میراث فرزندان مرا متصرف خواهد شد و خود را پیشوای مردم خواهد
خواهد خواند و نیا دتی بر وصی محمد علی بن ابیطالب خواهد کرد و
ملالهای خدا را بناحق بر خود حلال خواهد کرد و در غیر طاعت خدا امر
خواهد کرد و مرا و برادر و فرزندان علی را بدروغ نسبت خواهد داد
و دختر مرا از حق خود محروم خواهد کرد پس دختر مرا و را نفرین خواهد کرد
و حق تعالی نفرین او را در دین مستجاب خواهد کرد حذیفه گفت یا رسول الله چرا دعا نکن
که حق تعالی او را در حیوة تو هلاک کرداند حضرت فرمود که ای حذیفه دوست نمیدارم
که جرأت کنم بر قضای خدا و از و طلب کنم تغییر امری را که در علم او گذشته است
و لیکن از حق تعالی سؤال کردم که فضیلت دهد آنروز یرا که در آن دو او
بجهنم میرود بر سایر روزها تا انکه احترام آنروز سنتی گردد در میان دوستان

من ودوستان وشیعیان اهل بیت مرا بس حق تعالی وحی کرد بسوی مرکب
ای محمد در علم سابق من گذشته است که دشمن دارد تو را و اهل بیت تو را
محنتها و بلاهای دنیا و سختیهای منافقان و غصب کنندگان از
بندگان من ان منافقان که تو خیر خواهی ایشان کردی و با تو خیانت کردند
و تو با ایشان راستی کردی و ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان صاف بودی و ایشان
دشمنی تو ابدل کردند و تو ایشانرا خشنود کردانیدی و ایشان ترا تکذیب
کردند و تو ایشانرا برگزیدی و ایشان ترا در بلیه گذاشتند و سوگند یاد میکنم
بحول وقوة و پادشاهی خود که البته بکشایم بر روح کسی که غصب کند حق علی را
که وصی تست بعد از تو هزار پشت ترین طبقات جهنم که آنرا فیلوق گویند و او را
و اصحاب او را در قعر جهنم جا دهم که شیطان از مرتبه خود بر او مشرف شود و او را
لعنت کند و آن منافق را در قیامت عبرتی گردانم برای فرعونها که در زمان
پیغمبران دیگر بوده اند و برای سایر دشمنان دین و ایشان را و دوستان
ایشانرا بسوی جهنم برم با دیدهای کبود و روهای ترش بالغایت مذلت و خواری
و پشیمانی و ایشانرا ابدالآباد در عذاب خود بدارم احمد نمیرسد علی بمنزلت تو
مگر اینکه میرسد باو از بلاها آنچه فرعون او را غصب کند حق او را کرامت میکند بر من
و کلام مرا بدل میکند و شرارت بمن میآورد و مرا منع میکند از زیاده رضای من

از برای امت تو برپای کند که آن ابوبکر است و کافر می شود بمن در عرش
و عظمت و جلال من بدرستی که مرا مر کرده ام ملائکه هفت آسمان خود را که برای
شیعیان و محبان دین شما عید کنند آن روزی که آن ملعون کشته می شود و امر کرده ام
ایشان را که کرامت مرا نصب کنند و در برابر بیت المعمور تنا کنند بر من
و طلب امرزش نمایند برای شیعیان و محبان شما از فرزندان شما و امر کرده ام
ملائکه را که فرو فرستند کان اعمال را که از ایشان در هفتاد سر دوز قلم از مردم بر دارند و نویسند
گناهان ایشان را برای کرامت تو و وصی تو ای محمد این روز را عید کردانیدم برای
تو و اهل بیت تو و بر او هر که تابع ایشان باشد از مومنان و شیعیان ایشان
و سوگند یاد می کنم بر خود و عزت و جلال خود و علو و منزلت و مکان خود که عطا کنم
کسی را که عید کند این روز را از برای من ثواب الطاف که بر او در عرش احاطه کرده اند
و قبول کنم شفاعت در حق ایشان او و زیاده کنم و زیاده کنم مال او را اگر کشاد کی
دهد بر خود و عیال خود در این روز و هر سال در این روز صد هزار کس از
موالیان و شیعیان شما را از آتش جهنم آزاد کردانم و اعمال ایشان را قبول کنم و
گناهان ایشان را بیامرزم حذیفه گفت که پس برخواست حضرت رسول خدا و به خانه
امر سلمه رفت و من برگشتم و صاحب یقین بودم منکر عمر تا انکه بعد از وفات
رسول خدا دیدم که او چه قدمها بر انکث و کفر اصلی خود را اظهار نمود و از دین
برگشت

برگشت و دامان بچیانی و وقاحت برای غصب امامت و خلافت برزد و
قران را تحریف کرد و آتش در خانه وحی و رسالت زد و بدعتها در دین خدا پیدا
و ملت پیغمبر را تغییر داد و سنن آن حضرت را بدل کرد و شهادت حضرت
امیرالمؤمنین ع را در کرد و فاطمه دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله را بدرجه سقط
داد و فدک را غصب کرد و یهود و نصاری و مجوس را از خود راضی کرد و نور
دیده مصطفی را بخشم آورد و رضا جوئی اهل بیت رسالت نکرد و جمیع
سنتهای رسول را برطرف کرد و تدبیر کشتن امیرالمؤمنین ع کرد و جور و ستم را
در میان مردم علانیه کرد و هر چه خدا حلال کرده بود حرام کرد و هر چه خدا حرام
کرده بود حلال کرد و حکم کرد که از پوست و شتر دینار و درهم بسازند
و خرج کنند و در بر شکم فاطمه زهرا زد و بر منبر حضرت رسالت ص بغصب
و جور بالا رفت و بر حضرت امیرالمؤمنین ع افترا بست و بر آنحضرت معارضه
کرد و ولای آنحضرت را بسفاهت نسبت داد حذیفه گفت که پس حق تعالی دعای
بر کنیده خود و دختر پیغمبر را در حق آن منافق مستجاب گردانید
و قتل او را بر دست کشنده او رحمة الله طاری ساخت پس رفتم بخدمت
حضرت امیرالمؤمنین ع که آنحضرت را تهنیت و مبارکباد بگویم بانکه
آن منافق کشته شد و بعذاب حقیقی واصل گردید چون حضرت مرا

دید گفت ایحذیفه یاد در خاطر داری آن روز را که آمدی بنزد سید من
رسول خدا و من و تو و سبط او حسن و حسین نزد او نشسته بودیم و با او
طعام میخوردیم پس ترا دلالت کرد بر فضیلت این روز گفتم بلی ای برادر
رسول خدا حضرت فرمود بخدا سوگند که این روز لیست که حق نعم در آن
دید مال رسول را و شن کرد انید و من برای این هفتاد و نام میدانم حذیفه
گفت یا امیر المؤمنین میخواهم که آن نامها را از تو بشنوم حضرت فرمود که
این روز[1] استراحتست که مؤمنان از شر ان منافقان استراحت یافتند
و روز[2] نایل شدن کوب و غمت و روز[3] غدیر دویم است و روز[4] تخفیف
گناهان شیعیانست و روز[5] اختیار نیکو برای مؤمنانست و روز[6] قلم بر
داشتن از شیعیانست و روز[7] برهم شکستن بنای کفر و عدوانست
و روز[8] عاقبتست و روز[9] برکت است و روز[10] طلب خونهای مؤمنان است
و روز[11] عید بزرگ خداست و روز[12] مستجاب شدن دعاست و روز[13] موقف اعظم است
و روز[14] وفای بعهد است و روز[15] شرطست و روز[16] کندن جامه سیاه است
و روز[17] ندامت ظالم است و روز[18] شکسته شدن شوکت مخالفانست و روز[19]
نفی همومست و روز[20] نعمت و روز[21] عوض اعمال کافرانست و روز[22] ظهور
قدرت خداست و روز[23] عفو از گناهان شیعیانست و روز[24] فرح ایشانست

و ۲۰ روز توبه است و ۲۱ روز انابت است بسوی حقتعالی و ۲۲ روز زکوة مزکی است
و ۲۳ روز فطر و بیت و ۲۴ روز اندوه باغیانست و ۲۵ روز کوه شدن آب در کاری
و ۲۶ روز خشنودی مؤمنانست و ۲۷ روز عید اهلبیت است و ۲۸ روز ظفر یافتن
بنی اسرائیل است بر فرعون و ۲۹ روز مقبول شدن اعمال شیعیانست و ۳۰ روز پیش
فرستادن تصدقاتست و ۳۱ روز زیادتی مثوبات است و ۳۲ روز قتل منافقانست
و ۳۳ روز وقت معلوم است و ۳۴ روز سرور اهل بیت است و ۳۵ روز مشهود است
و ۳۶ روز قهر دشمن است و ۳۷ روز خراب شدن بنیان ضلالت است و ۳۸ روز ندامت
کر ظالم انگشت ندامت بدندان میگیرد و ۳۹ روز تنبیه است و ۴۰ روز شرفست
و ۴۱ روز خشک شدن دهای مؤمنانست و ۴۲ روز شهادت است و ۴۳ روز دریدن
ارکان مؤمنانست و ۴۴ روز تازگی بوستان اهل ایمانست و ۴۵ روز شیرینکام
و ۴۶ روز خوشی دهای مؤمنانست و ۴۷ روز برطرف شدن پادشاهی منافقانست
و ۴۸ روز توفیق اهل ایمانست و ۴۹ روز دهای مؤمنان از شر کافران است و ۵۰ روز
مظاهر است و ۵۱ روز مفاخر است و ۵۲ روز قبول اعمالست و ۵۳ روز تبجیل و تعظیم
و ۵۴ روز نخله و عطا است و ۵۵ روز شکر حقتعالی است و ۵۶ روز زیادت کردن مظلومانست
و ۵۷ روز زیان کردن مؤمنانست و ۵۸ روز محبت کردن ایشان است و ۵۹ روز رسیدن
برحمتهای الهی است و ۶۰ روز پاک گردانیدن اعمالست و ۶۱ روز فاش کردن دارها

و۷ روز برطرف شدن بدعتها است و۸ روز ترك كاهلان كبيره است
و۹ روز مذاكردن بحق است و۱۰ روز عبادتست و۱۱ روز موعظه و نصيحت
و۱۲ روز انقياد پيشوايان دين است حذيفه گفت پس از خدمت امير المؤمنين
برخواستم و گفتم اگر دنيا بمن افضال خير و انچه ايد ثواب ازان دارم بگمان
اين روز داشتن فضيلت اين روز را ظاهر اينه منهاى آن روزى نخواهد بود
پس محمد و يحيى راويان حديث گفتند كه چون اين حديث را از احمد بن اسحاق
شنيديم هر يك برخواستيم و سر او را بوسيديم و گفتيم حمد و ثنا مى كنيم خداوند را
كه بر انكخت ترا از براى ما تا انكه فضيلت اين روز را ما را رسانيدى پس بخانهاى
خود برگشتيم و اين روز را عيد كرديم و صاحب كتاب زوايد الفوايد گفته است
كه اين حديث را از خط على بن محمد نظى رحمة الله عليه نوشتيم و در كتب ديگر كه تتبع كرديم
چندين روايت ديگر موافق اين يافتيم پس اعتماد بر اين روايات سزاوار است
شيعيان را كه اين روز را تعظيم نمايند و اظهار سرور و شادى در اين روز كنند
و شيخ ابراهيم بن على كفعمى در كتاب مصباح گفته است كه صاحب مسار الشيعه
روايت كرده است كه هر كه در روز نهم ربيع الاول چيزى انفاق كند حق تعالى
او را بيامرزد و مستحب است در اين الطعام بر اهل خود توسعه دادن و خشنود گردانيدن ايشان
و توسعه دادن بر عيال خود و ديگران و پوشيدن جامهاى نو شكر و عبادت
حق تعالى

حق تعالی و این دو روز بر طرف شدن غمها است و دو روز داشتن نیست
مؤلف گوید که از فضل این بزرگواران معلوم شد که بر فضیلت این روز و وقوع این
قصه مبارکه در آن احادیث بسیار وارد شده است و در اعصار سابقه میان شیعه
مشهور بوده است و بر خلاف آن دو اثبات نظر این قاصر نرسیده است و اتفاق
مورخان عامه با احادیث معتبره معارضه نمی کند و اگر کسی استبعاد کند که چنین واقعه
عظیمه که سبب حزن جمعی و سرور جمعی گردد چون محو تواند بود که مضبوط نماند
جواب آنست که این واقعه از واقعه وفات حضرت رسالت و شهادت امیر المومنین
عظیمتر نیست و در هر یک از آنها خلاف میان خاصه و عامه هست و در واقعه اول
اتفاق دارند عامه بر خلاف آنچه مختار شیعه است و اگر گویند که باعث بر اخفای
ایشان در اینجا نیست جواب میگوئیم که شبهه در هر دو جا دیست و باعث قوی بر اخفای اینجا
هست زیرا که ممکن است برای دفع شهامت شیعیان اخفای آن نموده باشند
و علی ای حال چون مدار علمای خاصه و عامه بر آنست که در مستحبات باحادیث ضعیفه
متمسک میشوند بنا بر احادیث صحیحه که از ائمه طاهرین رسیده وارد شده است
که هر که ثوابی از خدا باو برسد بر عمل و ان ابجا آورد آن ثواب باو داده میشود هر چند
نباشد که باو رسیده است پس اگر اعمال اینرو ذاکر نوعش از شارع وارد شده است
و مخالفتی با ایات و اخبار نداشته باشد کسی بعمل آورد خوب خواهد بود و مستحق

ثواب خواهد کردید و بعضی میگویند که عمر بن سعد علیه اللعنة در این روز بجهنم واصل شد
اگرچنین باشد این شرافت نیز برای آن کافیست و شیخ مفید ره گفته است که در
روز دهم ایشان حضرت رسول صلعم خدیجه کبری رضه را تزویج نمود مستحب است برای شکر
این مواصلت عظیم البرکة شیعیان در روز بدانند و گفته است که در روز دوازدهم
ایشان حضرت رسول صلعم داخل مدینه طیبه شد و از شر دشمنان ایمن گردید و باین
جهت روز مبارکیست و ایضا دولت مروان که از بقیه بنی امیه اند شمنان ائمه بودند
در این روز دولتایشان بنهایت رسید و زایل گردید و این نیز فضیلت دیگر است
برای این روز و اکثر سنیان ولادت با سعادت حضرت رسالت را در این روز میدانند
و محمد بن یعقوب کلینی ره از علمای امامیه نیز در کتاب کافی چنین قایل شده است
و بعضی از ارباب حساب موافق فحوای بعضی از روایات اینرا اظهر میدانند اگرچه خلاف
مشهور میان امامیه است امّا اگر روزه و غسل و زیارت و سایر اعمال که در هفدهم
مذکور خواهد شد در این روز نیز بعمل آورند بلاحتیاط اقرب است و سید بن طاوس
از بعضی از علمای عجم روایت کرده است که سنت است در روز دوازدهم ایماه
دو رکعت نماز بجا آورند در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون
و در دویم سه مرتبه قل هو الله احد بخوانند و ایضا شیخ مفید و شیخ طوسی ره
روایت کرده اند که یزید پلید علیه اللعنة والعذاب الشدید در روز چهاردهم ماه مبارک

اسفا

اسفل جهنم منتقل شد باید که شیعیان این روز را بر خود مبارک دانند و شکر حق تعالی را
بر این نعمت عظمی ادا کنند و بعضی روزه این روز را مستحب دانسته اند فصل دویم
در فضایل و اعمال روز هفدهم است و مشهور میان علمای شیعه آنست که ولادت
کنز السعادت حضرت رسالت در روز جمعه هفدهم ماه ربیع الاول واقع شده است
و در بعضی از روایات وارد شده است که عروج آن حضرت باسمان نیز در شب هفدهم
واقع شده است و شب و روز شریف هر دو مبارکست و در هر دو زیارت حضرت
رسالت و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیهما مناسب است و علما ذکر کرده اند
در روز روزان فضیلت بسیار دارد و شیخ مفید ره گفته است که این روز شریفی
است و پیوسته فرقه محقه شیعه از قدیم الایام الی الان تعظیم آن میکرده اند و حق را
شناخته اند و روزه می داشته اند و از ائمه هدی ع روایت کرده اند که هر که این روز را
روزه دارد ثواب روزه یکسال برای او نوشته شود و مستحب است که قصد قاضی
الحاجات بدهند و مؤمنین و مؤمنات را شاد گردانند و بزیارت مشاهد
مشرفه بروند خصوصا مرقد مطهر حضرت رسالت و ضریح منور مقدس حضرت
امیر المؤمنین ع و شیخ مفید و شیخ شهید و سید بن طاوس ره گفته اند که چون بد
غدیر مدینه طیبه خواهی که حضرت رسالت زیارت کنی غسل بکن و شیعه بقبر مبارکش
روی خود بنه و اسم مبارک آنحضرت را بر آن بنویس و بایست و طلب حاجت

آن حضرت کردان و بگو اشهد ان لا الٰہ الا اللہ وحدہ لا شریک لہ و اشہد
ان محمدا عبدہ و رسولہ و انہ سید الاولین والاخرین و انہ سید الانبیاء و
المرسلین اللھم صل علیہ و علی اھل بیتہ الائمۃ الطیبین پس بگو السلم علیک یا
رسول اللہ السلام علیک یا خلیل اللہ السلم علیک یا نبی اللہ السلم علیک یا صفی
اللہ السلام علیک یا عم اللہ السلام علیک یا خیرۃ اللہ السلم علیک یا حبیب اللہ
السلام علیک یا نجیب اللہ السلام علیک یا خاتم النبیین السلم علیک یا سید
المرسلین السلم علیک یا قائما بالقسط السلام علیک یا فاتح الخیر السلام علیک
یا معدن الوحی والتنزیل السلم علیک یا بلغا عن اللہ السلم علیک ایھا السراج
المنیر السلام علیک یا مبشر السلم علیک یا نذیر السلام علیک یا منذر السلم
علیک یا نور اللہ الذی یستضاء بہ السلم علیک و علی اھل بیتک الطیبین الطاہرین
الھادین المھدیین السلم علیک و علی جدک عبد المطلب و علی ابیک عبد اللہ
السلام علی امک امنۃ بنت وھب السلام علی عمک حمزۃ سید الشھداء السلام
علی عمک و کفیلک ابی طالب السلام علی ابن عمک جعفر الطیار فی جنان الخلد
السلام علیک یا محمد یا السلام علیک یا احمد السلم علیک یا حجۃ اللہ علی الاولین
والاخرین والسابق فی طاعۃ رب العالمین والمھیمن علی رسلہ والخاتم لانبیائہ
والشاھد علی خلقہ والشفیع الیہ والملکین لدیہ والمطاع فی ملکوتہ الاحمد من الاحمد

المحمد

الحمد لله أولى الأشراف الكريم عند الرب والمكلم من وراء الحجب الفائز
بالسباق والفائت عن اللحاق فسلم عارف بحقك معترف بالتقصير في قيام
بواجبك غير منكر ما انتهى إليه من فضلك موقن بالمزيدات من ربك مؤمن
بالكتاب المنزل عليك المحلل حلاله المحرم حرامه أشهد يا رسول الله مع كل
شاهد وأعلمها عن كل جاحد أنك قد بلغت رسالتك ونصحت لأمتك
وجاهدت في سبيل ربك وصدعت بأمره واحتملت الأذى في جنبه وتقوت
إلى سبيله بالحكمة والموعظة الحسنة الجميلة وأديت الحق الذي كان عليك
فإنك قد رؤفت بالمؤمنين وغلظت على الكافرين وعبدت الله مخلصا حتى
أتاك اليقين فبلغ الله بك أشرف محل المكرمين وأعلى منازل المقربين وأرفع
درجات المرسلين حيث لا يلحقك لاحق ولا يفوتك فائق ولا يسبقك سابق
ولا يطمع في إدراكك طامع الحمد لله الذي استنقذنا بك من الهلكة وهدانا
بك من الضلالة ونور لنا بك من الظلمة فجزاك الله يا رسول الله من مبعوث
أفضل ما جزى نبيا عن أمته ورسولا عمن أرسل إليه بأبي أنت وأمي يا
ونفسي وأهلي ومالي وقلبي وأنا أصلي عليك كما صلى الله عليك وصلى عليك
ملائكته وأنبياؤه ورسله صلاة متتابعة وافرة مواصلة لا انقطاع لها
ولا أمد ولا أجل صلى الله عليك وعلى أهل بيتك الطيبين الطاهرين كما

آنتم اهله پس دستها را بکشا و بگو اللهم اجعل جوامع صلواتك ونوامي
بركاتك وفواضل خيراتك وشرائف تحياتك وتيلها تك وكراماتك و
رحماتك وصلوات ملائكتك المقربين وانبيائك المرسلين وائمتك المنجبين
وعبادك الصالحين واهل السموات والارضين ومن سبح لك يا رب العالمين
من الاولين والاخرين على محمد عبدك ورسولك وشاهدك ونبيك و
نذيرك وامينك ونجيك وحبيبك وخيرتك وخليلك وصفيك وصفوتك
وخاصتك وخالصتك ورحمتك وخيرة خيرتك من خلقك بشيرك في الرحمة
وخاذن المغفرة وقائد الخير والبركة ومنقذ العباد من الهلكة باذنك و
داعيهم الى دينك القيم بامرك اول النبيين ميثاقا واخوهم منشا الذي عنيته
في بحر الفضيلة والمنزلة الجليلة والدرجة الرفيعة والمرتبة الخطيرة واودعته
الاصلاب الطاهرة ونقلته منها الى الارحام المطهرة قطعا منك لمادة
تحننا منك عليه اذ وكلت لصونه وحراسته وحفظه وحياطته من قدرتك
عينا عاصمة حجبت عنها عنه مدارس القمر ومعائب الفساح حتى نفث به
نواظر العباد واحييت به ميت البلاد بان كشفت عن نور قلادته ظلم
والاستاد والبست حرمك به حلل الانوار فكما خصصته بشرف
هذه المرتبة الكريمة وفخر هذه المنقبة العظيمة صل عليه كما وفى بعهدك

وبلغ

وبلغ رسالاتك وقاتل المجحود على توحيدك وقطع رحم الكفر في اعزاز
دينك ولبس ثوب البلوى في مجاهدة اعدائك واوجب له بجل
اذى مسه او كيد احس به من الفئة التي حاولت قتله فضيلة تفوق
الفضائل وتملك به الجزيل من توالك وقد استر الحسرة واخفى الزفرة و
تجرع الغصة ولم يتخط ما مثل له وحيك اللهم صل عليه وعلى اهل بيته
صلوة ترضاها لهم وبلغهم مناجح كثيرة وسلاما وابتارز لينك من
موالاتهم فضلا واحسانا ورحمة وغفرانا انك ذو الفضل العظيم پس چهار دركعت
نماز زيارت بكن بدو سلام طبرسوى كه خواهى وچون فارغ شوى تسبيح حضرت
فاطمه عليها السلام بخوان پس بكو اللهم انك قلت لنبيك محمد صلى الله عليه وآله ولو
انهم اذ ظلموا انفسهم جاؤك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله
توابا رحيما ولو احضر ذمات رسولك عليه وآله السلم اللهم وقد ذنبت واجرمت
تائبا من سيئ عملي ومستغفرا لك من ذنوبي ومقرا لك بها وانت اعلم بها مني
ومتوجها اليك بنبيك نبي الرحمة صلواتك عليه وآله فاجعلني اللهم بمحمد
واهل بيته عندك وجيها في الدنيا والاخرة ومن المقربين يا نبي الله يا سيدي
خلق الله اني اتوجه بك الى الله سبحانه وربي ليغفر لي ذنوبي ويتقبل بهم عملي و
تشفع لي حوائجي فكن لي شفيعا عند ربك وربي فنعم المسؤل المولى وربي ونعم

الشَّفِيعُ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَأَوْجِبْ
لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ النَّافِعَ كَمَا أَوْجَبْتَ
لِمَنْ أَتَى نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهُوَ حَيٌّ فَأَمَّلَهُ بِذُنُوبِهِ
وَاسْتَغْفَرَ لَهُ رَسُولُكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَغَفَرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اللَّهُمَّ وَقَدْ أَمَّلْتُكَ وَوَجَّهْتُكَ وَقَدَّمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ عَمَّنْ
سِوَاكَ وَقَدْ أَمَّلْتُ جَزِيلَ ثَوَابِكَ وَإِنِّي مُقِرٌّ غَيْرُ مُنْكِرٍ وَتَائِبٌ إِلَيْكَ
مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَعَائِذٌ بِكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ مِمَّا قَدَّمْتُ مِنَ الْأَعْمَالِ الَّتِي تَقَدَّمْتَ
إِلَيَّ فِيهَا وَنَهَيْتَنِي عَنْهَا وَأَوْعَدْتَ عَلَيْهَا الْعِقَابَ وَأَعُوذُ بِكَرَمِكَ وَسَهْلٍ أَنْ
تُقَابِلَنِي مَقَامَ الْخِزْيِ وَالذُّلِّ يَوْمَ تَهْتِكُ فِيهِ الْأَسْتَارُ وَتُبْدَى فِيهِ الْأَسْرَارُ
وَالْفَضَائِحُ وَتُرْعَدُ فِيهِ الْفَرَائِصُ يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدَامَةِ يَوْمَ الْأَفِكَةِ يَوْمَ الْأَزِفَةِ
يَوْمَ التَّغَابُنِ يَوْمَ الْفَصْلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ
أَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ النَّقْرِ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ
الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ
وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ وَأَكْنَافُ السَّمَاءِ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ
تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى اللَّهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ
مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يُوَفَّى كُلُّ

عَامِلٍ

عالم الغيب والشهادة يوم يردون الى الله تعالى مولاهم الحق يوم يخرجون
من الاجداث سراعا كانهم الى نصب يوفضون وكانهم جراد منتشر مهطعين
الى الداع الى الله يوم الواقعة يوم توجف الارض رجا يوم تكون السماء كالمهل
وتكون الجبال كالعهن ولا يسال حميم حميما يوم الشاهد والمشهود يوم تكون
السماء كالمهل وتكون الجبال كالعهن الملائكة صفا صفا اللهم ادخلهم موقفي
في ذلك اليوم يومئذ في هذا اليوم ولا تخزني في ذلك الموقف بما جنيت على
نفسي واجعل يا رب في ذلك اليوم مع اوليائك منطلقي وفي زمرة محمد واهل
بيته عليهم السلم محشري واجعل حوضه موردي وفي الغر الكرام مصدري
واعطني كتابي بيميني حتى افوز بجناتي وتبيض به وجهي وتيسر به حسابي
وترجح به ميزاني وامضي مع الفائزين من عبادك الصالحين الى رضوانك
وجنانك اله العالمين اللهم اني اعوذ بك من ان تفضحني في ذلك اليوم
بين يدي الخلائق بجرايرني او ان القي الخزي والندامة بخطيئتي تظهر منه
سيآتي على حسناتي او ان تنوه بين الخلائق باسمي يا كريم يا كريم العفو العفو
الستر الستر اللهم واعوذ بك من ان يكون في ذلك اليوم في مواقف الاشرار
موقفي او في مقام الاشقياء مقامي واذا ميزت بين خلقك فسقت كلا
باعمالهم دمرا الى منازلهم فشقني برحمتك في عبادك الصالحين وفي زمرة

اَوْلِيَائِكَ الْمُتَّقِيْنَ اِلٰى جِنَانِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ بِسْ وداع كن آنحضرتوا
وبكو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْبَشِيْرُ النَّذِيْرُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيْرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السَّفِيْرُ بَيْنَ اللّٰهِ وَبَيْنَ خَلْقِهٖ
اَشْهَدُ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَنَّكَ كُنْتَ نُوْرًا فِي الْاَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ
لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِاَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِيَابِهَا وَاَشْهَدُ
يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَنِّيْ مُؤْمِنٌ بِكَ وَبِالْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِكَ مُوْقِنٌ بِجَمِيْعِ مَا
اَتَيْتَ بِهٖ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ اَهْلِ بَيْتِكَ اَعْلَامُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ
الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ نَبِيِّكَ
عَلَيْهِ وَاٰلِهِ السَّلَامُ فَاِنْ تَوَفَّيْتَنِيْ فَاِنِّيْ اَشْهَدُ فِيْ مَمَاتِيْ عَلٰى مَا اَشْهَدُ عَلَيْهِ فِيْ حَيَاتِيْ
اَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ
وَاَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهٖ اَوْلِيَاؤُكَ وَاَنْصَارُكَ وَحُجَجُكَ عَلٰى خَلْقِكَ وَخُلَفَاؤُكَ
فِيْ عِبَادِكَ وَاَعْلَامُكَ فِيْ بِلَادِكَ وَخُزَّانُ عِلْمِكَ وَحَفَظَةُ سِرِّكَ وَتَرَاجِمَةُ
وَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوْحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ فِيْ سَاعَتِيْ
هٰذِهٖ وَفِيْ كُلِّ سَاعَةٍ تَحِيَّةً مِنِّيْ وَسَلَامًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهٗ لَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ تَسْلِيْمِيْ عَلَيْكَ مؤلف گوید که این زیارت اگرچه بنظر فقیر نرسیده ولهذا در کتاب تحفة الزایر ایراد نکرده ام اما زیارت جامعه کبیره

و در همه اوقات می توان بجا آورد و اگر کسی نتواند زیارت مختصر که بعد از این
انشاء الله مذکور خواهد شد بعمل آورد و علما ذکر کرده اند که زیارت حضرت
امیر المؤمنین ع در این روز سنت است و خصوص این زیارت را در این روز
ذکر کرده اند و از بعضی از روایات خصوص این روز معلوم می شود و بهترین
زیارات است از جهة لفظ و معنی و بسندهای بسیار معتبر منقول است که در همه ایام
و اوقات از نزدیک و دور می توان کرد خصوصا در این روز چنانکه شیخ سعید
و شیخ شهید و سید بن طاوس رحمهم الله روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق ع
زیارت کرد حضرت امیر المؤمنین ع را در هفدهم ماه ربیع الاول باین زیارت
و تعلیم فرمود زیارت را بر راوی ثقه عظیم الشان محمد بن مسلم ثقفی فرمود
که چون بیائی بمشهد امیر المؤمنین ع غسل زیارت بکن و پاکیزه ترین جامهای
خود را بپوش و بقدری بوی خوش خود را خوشبو کن و بر تو باد بارام دل
و ارام تن پس چون بر سی بباب السلام یعنی درگاه دوم مقدسه که ضریح مقدس
نمایان می شود پس رو بقبله باید و سه مرتبه الله اکبر بگو و بگو السلام علی
رسول الله السلام علی خیرة الله السلام علی البشیر النذیر السراج المنیر و رحمة الله
و برکاته السلام علی انبیاء الله المرسلین و عباد الله الصالحین السلام علی ملائکة
الله الحافین بهذا الحرم و بهذا الضریح اللائذین به پس بنزدیک قبر رو و بگو

السلام عليك يا وصي الاوصياء السلام عليك يا عماد الاتقياء السلام عليك
يا ولي الانبياء السلام عليك يا سيد الشهداء السلام عليك يا ايه الله العظمى
السلام عليك يا خامس اهل العباء السلام عليك يا قائد الغر المحجلين الاتقياء
السلام عليك يا عصمة الاولياء السلام يا مليك يا ذين الموحدين النجباء السلام
عليك يا خالص الاخلاء السلام عليك يا والد الائمة الامناء السلام عليك يا صاحب
الحوض وحامل اللواء السلام عليك يا قيم الجنة ولظى السلام عليك يا من
شرفت به مكة وبامن السلام عليك يا بحر العلوم وكهف الفقراء السلام عليك
يا مولد في الكعبة وتزوج في السماء بسيدة النساء وكان شهودها الملائكة
الاصفياء السلام عليك يا مصباح الضياء السلام عليك يا مرخصة النبي بخرير
الحياء السلام عليك يا من بات على فراش خاتم الانبياء ووقاه بنفسه شر
الاعداء السلام عليك يا من ردت له الشمس فصلى شمعون الصفا السلام عليك
يا من تجلى الله سفينة نوح باسمه واسم اخيه حث الطم الماء حولها وطمى السلام
عليك يا من تاب الله به وباخيه على ادم اذ غوى السلام عليك يا فلق النجاة الذي
من ركبه نجى ومن تاخر عنه هوى السلام عليك يا من خاطب الثعبان وذبح الفلا
السلام عليك يا امير المؤمنين ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا حجة الله على من
كفر وآناب السلام عليك يا امام ذوي الالباب السلام عليك يا معدن الحكمة و

صلى

فصل الخطاب السلام عليك يا من عنده علم الكتاب السلام عليك يا ميزان يوم
الحساب السلام عليك يا فاصل الحكم الناطق بالصواب السلام عليك أيها
المتصدق بالخاتم في المحراب السلام عليك يا من كفى الله المؤمنين القتال به يوم الأحزاب السلام عليك يا من أخلص لله الوحدانية وأناب
السلام عليك يا قاتل خيبر وقالع الباب السلام عليك يا من دعاه خير الأنام
للمبيت على فراشه فآثر نفسه للمنية وأجاب السلام عليك يا من له طوبى
وحسن مآب ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا عصمة الدين ويا سيد
الساداتِ السلام عليك يا صاحب المعجزات السلام عليك يا من نزلت في فضله
سورة العاديات السلام عليك يا من كتب اسمه في السماء على السرادقات
السلام عليك يا مظهر العجائب والآيات السلام عليك يا أمير الغزوات السلام
عليك يا مخبرا بما غبر وبما ات السلام عليك يا مخاطب ذئب الفلوات
السلام عليك يا خاتم الحصى ومبين المشكلات السلام عليك يا من عجبت من
حملانه في الوغا ملائكة السموات السلام عليك يا من ناجى الرسول فقدم بين
يدي نجواه الصدقات السلام عليك يا والد الأئمة البررة الساداتِ ورحمة الله
وبركاته السلام عليك يا آل المبعوث السلام عليك يا وارث علم خير موروث
ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا امام المتقين السلام عليك يا غياث المكروبين

السلام عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر البراهين السلام يا ولي
السلام عليك يا حبل الله المتين السلام عليك يا من تصدق في صلوته بخاتمه
على المسكين السلام عليك يا قالع الصخرة عن فم القليب ومظهر الماء المعين
السلام عليك يا عين الله الناظرة ويده الباسطة ولسانه المعبر عنه في بريته
اجمعين السلام عليك يا وارث علم النبيين ومستودع علم الاولين والاخرين
وصاحب لواء الحمد وساقي اوليائه من حوض خاتم النبيين السلام عليك يا يعسوب
الدين وقائد الغر المحجلين ووالد الائمة المرضيين ورحمة الله وبركاته السلام على
اسم الله الرضي ووجهه المضيء وجنبه القوي وصراطه السوي السلام على الامام
التقي الخلص الصفي السلام على الكوكب الدري السلام على الامام ابي الحسن علي
ونصحة الله وبركاته السلام على الامام الهدى ومصباح الدجى وعلم التقى ومنار
الهدى وذوي النهى وكهف الورى والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا ورحمة
الله وبركاته السلام على نور الانوار وحجر الجبار ووالد الائمة الاطهار وقسيم
الجنة والنار المخبر على الاثار المدمر على الكفار مستنقذ الشيعة المخلصين من عظيم الاوزار
السلام على المخصوص بالطاهرة النقية ابنة المختار المولود في البيت ذي الاستار المزوج
في السماء بالبرة الطاهرة الرضية المرضية ابنة الاطهار ورحمة الله وبركاته
السلام على النبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون وعليه يعرضون وعنه يسئلون السلام
على نور الله

عَلَى نُورِ اللهِ الْأَنْوَرِ وَضِيَائِهِ الْأَزْهَرِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى عَلَيْكَ يَا
وَلِيَّ اللهِ وَحُجَّتَهُ وَخَالِصَةَ اللهِ وَخَاصَّتَهُ اَشْهَدُ يَا وَلِيَّ اللهِ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللهِ
حَقَّ جِهَادِهِ وَاتَّبَعْتَ مِنْهَاجَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَّلْتَ حَلَالَ اللهِ وَحَرَّمْتَ
حَرَامَهُ وَشَرَعْتَ اَحْكَامَهُ وَاَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللهِ صَابِرًا نَاصِحًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا عِنْدَ اللهِ عَظِيمَ الْاَجْرِ
حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَاَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ
بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ اَشْهَدُ اللهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ وَاَنْبِيَآئَهُ وَرُسُلَهُ اَنِّي وَالٍ لِمَنْ وَالَاكَ
وَعَادٍ لِمَنْ عَادَاكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس خود را بقبر بچسبان وقبر را
ببوس وبكو اَشْهَدُ اَنَّكَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَتَشْهَدُ مَقَامِي وَاَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللهِ بِالتَّبْلِيغِ
وَالْاَدَآءِ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ اللهِ يَا اَمِينَ اللهِ يَا وَلِيَّ اللهِ اِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ
ذُنُوبًا قَدْ اَثْقَلَتْ ظَهْرِي وَمِنْ تَنَاوُلِ الرَّقَادِ وَذِكْرِهَا بِقَلْبٍ قَلِيلِ احْتِمَالِي وَقَدْ هَرَبْتُ اِلَى
اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاِلَيْكَ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكَ عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكَ اَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طَاعَتَكَ
بِطَاعَتِهِ وَمُوَالَاتَكَ بِمُوَالَاتِهِ كُنْ لِي اِلَى اللهِ شَفِيعًا وَمِنَ النَّارِ مُجِيرًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيرًا
پس باز خود را بقبر بچسبان وقبر را ببوس وبكو يَا وَلِيَّ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ يَا بَابَ حِطَّةِ
اللهِ وَلِيُّكَ وَزَائِرُكَ وَالْاَهْوَنُ بِهِمَّتِكَ وَالنَّازِلُ بِفِنَآئِكَ وَالْمُنِيخُ رَحْلَهُ فِي جِوَارِكَ
يَسْاَلُكَ اَنْ تَشْفَعَ لَهُ اِلَى اللهِ فِي قَضَآءِ حَاجَتِهِ وَنَجْحِ طَلِبَتِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَاِنَّ لَكَ

لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ الْجَاهَ الْعَظِيمَ وَالشَّفَاعَةَ الْمَقْبُولَةَ فَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ هَمِّكَ
وَادْخِلْنِي فِي حِزْبِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى ضَجِيعَيْكَ آدَمَ وَنُوحٍ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلَى وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس از روی تضرع وخشوع هر حاجت که داری از حقتعالی بطلب
مؤلف گوید که چون از سور دنیا دث کنند در هذا الحرم وهذا الصریح قصد کنند
روضه وضریح حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را وزیارتها ودعاها را متصل بهم بکنند
میخوانند ونزدیک رفتن وبوسیدن نمی باشد اعنی بعوض الفاظ در کار نیست
که چنین بعمل آورده وسید بن طاوس رحمه الله گفته است که مستحب است در این روز
دو رکعت نماز بکنند ودر هر رکعت بعد از سوره فاتحه ده مرتبه انا انزلناه
وده مرتبه قل هو الله احد بخوانند وچون سلام بگویند در جای خود بنشینند
وابتدا بخوانند انت حی لا تموت وخالق لا تغلب وبدیء لا تنفد وقریب
لا یبعد وقادر لا تضاد وغافر لا تظلم وصمد لا تطعم وقیوم لا تنام وعالم
لا تعلم وقوی لا تضعف وعظیم لا توصف ووفی لا تخلف وغنی لا تفقر
وحکیم لا تجور ومنیع لا تقهر ومعروف لا تنکر ووکیل لا تخفی وعالیا لا تغلب
وفرد لا تستشیر وهاب لا تمل وسریع لا تنهل جواد لا تبخل وعزیز لا تذل
وحافظ لا تغفل وقائم لا تذهل ومحتجب لا تری ودائم لا تفقد وباقی لا تبلی
وواحد

وَاحِدٌ لَا تَشْبِيهَ وَمُقْتَدِرٌ لَا تُنَازِعُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِعِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ
وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ أَنْ تُحْيِيَنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيٰوةَ خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي
إِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي وَأَسْئَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَأَسْئَلُكَ
اللّٰهُمَّ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الْغَضَبِ وَالرِّضَا وَأَسْئَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ وَأَسْئَلُكَ الرِّضَا
بَعْدَ الْقَضَاءِ وَأَسْئَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَأَسْئَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلٰى
وَجْهِكَ الْكَرِيمِ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ الْكَرِيمِ وَ
فَضْلِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي يَا لَطِيفُ الْطُفْ بِي فِي كُلِّ مَا تُحِبُّ وَ
تَرْضَى اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ
وَمُخَالَطَةَ الصَّالِحِينَ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَإِذَا أَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً فَتَوَفَّنِي
غَيْرَ مَفْتُونٍ فَأَسْئَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلٰى
حُبِّكَ اللّٰهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبِيبِكَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ
وَصَفِيِّكَ وَبِحَقِّ مُوسٰى كَلِيمِكَ وَبِحَقِّ عِيسٰى رُوحِكَ وَأَسْئَلُكَ بِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ
وَتَوْرَاةِ مُوسٰى وَإِنْجِيلِ عِيسٰى وَزَبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ ﷺ وَأَسْئَلُكَ
بِكُلِّ وَحْيٍ أَوْحَيْتَهُ وَبِحَقِّ كُلِّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ وَبِكُلِّ سَائِلٍ أَعْطَيْتَهُ وَأَسْئَلُكَ
بِكُلِّ اسْمٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَأَسْئَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي اسْتَقَلَّ بِهَا عَرْشُكَ
وَأَسْئَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى النَّهَارِ فَأَضَاءَ وَأَسْئَلُكَ بِأَسْمَائِكَ

الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي
مَلَأَ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَأَسْئَلُكَ الطُّهْرَ الطَّاهِرَ الْمُبَارَكَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ لَا
إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ وَأَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ
مِنْ كِتَابِكَ وَبِأَسْمَائِكَ الْعِظَامِ وَجَدِّكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ أَنْ
تَرْزُقَنَا حِفْظَ الْقُرْآنِ وَالْعَمَلَ بِهِ وَالطَّاعَةَ لَكَ وَالْعَمَلَ الصَّالِحَ وَأَنْ تُثَبِّتَ
ذٰلِكَ فِي أَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَأَنْ تُخَلِّطَ ذٰلِكَ بِلَحْمِنَا وَدَمِنَا وَمُخِّنَا وَشَحْمِنَا
وَأَنْ لَا نَعْمَلَ بِذٰلِكَ بِذَنْبٍ وَقُوَّتِي فَإِنَّهُ لَا يَقْوَى عَلَى ذٰلِكَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ يَا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الرَّبُّ الْقَدِيرُ يَا اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ
يَا اللّٰهُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ يَا اللّٰهُ الْفَتَّاحُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ يَا اللّٰهُ الْمَلِكُ الْقَادِرُ
الْمُقْتَدِرُ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ أَنْتَ قُلْتَ
وَقَوْلُكَ الْحَقُّ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ فَأَسْئَلُكَ يَا اللّٰهُ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ
بِهِ شِيثُ ابْنُ آدَمَ فَحَمَلَتْهُ حَوَّاءُ أَبِيهِ بَعْدَ أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَاءَنَا وَأَنْ
تَرْزُقَنَا إِنْفَاذَ كُلِّ وَصِيَّةٍ لِأَحَدٍ عِنْدَنَا وَأَنْ تُقَدِّمَ وَصِيَّتَنَا أَمَامَنَا وَ
أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِدْرِيسُ فَرَفَعْتَهُ مَكَانًا عَلِيًّا وَأَنْ تَرْضَى
لِي أَحَبَّ الْبِقَاعِ إِلَيْكَ وَتَمُنَّ عَلَيَّ بِمَرْضَاتِكَ وَتُدْخِلَنَا الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ نُوحٌ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ
الْغَرَقِ

مِنَ الْغَرَقِ وَاَهْلَكْتَ الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ اَنْ تُنَجِّيَنَا مِمَّا نَحْنُ فِيْهِ مِنَ الْبَلَآءِ
وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ دَعَاكَ بِهٖ هُوْدٌ فَنَجَّيْتَهٗ مِنَ الرِّيْحِ الْعَقِيْمِ اَنْ
تُنَجِّيَنَا مِنْ بَلَآءِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَعَذَابِهِمَا وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ دَعَاكَ
بِهٖ صَالِحٌ فَنَجَّيْتَهٗ مِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اَنْ تُنَجِّيَنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَعَذَابِهَا
وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ دَعَاكَ بِهٖ لُوْطٌ فَنَجَّيْتَهٗ مِنَ الْمُؤْتَفِكَةِ وَالْمَطَرِ السَّوْءِ
اَنْ تُنَجِّيَنَا مِنْ مَخَازِيْ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ دَعَاكَ بِهٖ شُعَيْبٌ
فَنَجَّيْتَهٗ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الظُّلَّةِ اَنْ تُنَجِّيَنَا مِنَ الْعَذَابِ اِلٰى وُصُوْلِكَ وَرَحْمَتِكَ وَ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ دَعَاكَ بِهٖ شُعَيْبُ اِبْرٰهِيْمَ فَجَعَلْتَ عَلَيْهِ النَّارَ بَرْدًا وَ
سَلٰمًا اَنْ تُخَلِّصَنَا كَمَا خَلَّصْتَهٗ وَاَنْ تَجْعَلَ مَا نَحْنُ فِيْهِ بَرْدًا وَسَلٰمًا كَمَا جَعَلْتَهَا
عَلَيْهِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ دَعَاكَ بِهٖ اِسْمٰعِيْلُ عِنْدَ الْعَطَشِ وَاَخْرَجْتَ مِنْ زَمْزَمَ الْمَآءَ
الرَّوِيَّ اَنْ تَجْعَلَ مَخْرَجًا اِلَى الْخَيْرِ وَاَنْ تَرْزُقَنَا الْمَالَ الْوَاسِعَ بِرَحْمَتِكَ وَاَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِيْ دَعَاكَ بِهٖ يَعْقُوْبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهٗ وَوَلَدَهٗ وَقُرَّةَ عَيْنِهٖ
اَنْ تُخَلِّصَنَا وَتَجْمَعَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ اَوْلَادِنَا وَاَهَالِيْنَا وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ دَعَاكَ
بِهٖ يُوْسُفُ فَاَخْرَجْتَهٗ مِنَ السِّجْنِ اَنْ تُخْرِجَنَا مِنَ السِّجْنِ وَتُمَلِّكَنَا نِعْمَتَكَ الَّتِيْ اَنْعَمْتَ
بِهَا عَلَيْنَا وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ دَعَاكَ بِهِ الْاَسْبَاطُ فَتُبْتَ عَلَيْهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ
اَنْبِيَآءَ اَنْ تَتُوْبَ عَلَيْنَا وَتَرْزُقَنَا طَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ وَالْخَلَاصَ مِمَّا نَحْنُ فِيْهِ

وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ اَيُّوبُ اِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَقَالَ رَبِّ اِنِّی
مَسَّنِیَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَكَشَفْتَ عَنْهُ وَرَدَدْتَ عَلَيْهِ
عَلَيْهِ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْكَ وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَقُولُ كَمَا
قَالَ رَبِّ اِنِّی مَسَّنِیَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَ
خَلِّصْنَا وَرُدَّ عَلَيْنَا اَهْلَنَا وَمَالَنَا وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْكَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْعَابِدِينَ
لَكَ وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ مُوسٰی وَهٰرُونُ فَقُلْتَ عَزَّزْتَ مِنْ
قَائِلٍ قَدْ اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا اَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائَنَا وَتُنَجِّيَنَا كَمَا نَجَّيْتَهُمَا وَاَسْاَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ فَغَفَرْتَ ذَنْبَهُ وَتُبْتَ عَلَيْهِ اَنْ تَغْفِرَ ذَنْبِی وَتَتُوبَ
عَلَیَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ فَرَدَدْتَ
عَلَيْهِ مُلْكَهُ وَاَمْكَنْتَهُ مِنْ عَدُوِّهِ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ وَالطَّيْرَ اَنْ تُنَجِّيَنَا
تُخَلِّصَنَا مِنْهُمْ مِنْ عَدُوِّنَا وَتَرُدَّ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَتَسْتَخْرِجَ لَنَا مِنْ اَيْدِيهِمْ حَقَّنَا وَتُخَلِّصَنَا
مِنْهُمْ اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ وَاَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ الَّذِی عِنْدَهُ
عِلْمُ الْكِتَابِ عَلٰی عَرْشِ مَلِكَةَ سَبَا اَنْ يُجْعَلَ اِلَيْهِ فَاِذَا مُسْتَقِرٌّ عِنْدَهُ اَنْ تَحْمِلَنَا
مِنْ مَامِنَا هٰذَا اِلٰی بَيْتِكَ الْحَرَامِ حُجَّاجًا وَزُوَّارَ الْقَبْرِ بِنَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ السَّلَامُ وَ
اَسْاَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِی دَعَاكَ بِهِ يُونُسُ بْنُ مَتّٰی فِی الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
سُبْحَانَكَ اِنِّی كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ وَمِنَ الْغَمِّ

وَكَذٰلِكَ

وقلت عزت من قائل وكذلك ننجي المؤمنين فنشهد انا مؤمنون ونقول كما
قال لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين فاستجب لنا ونجنا
من غم الدنيا والاخرة كما ضمنت ان تنجي المؤمنين واسئلك باسمك
الذي دعاك به زكريا وقال رب لا تذرني فردا وانت خير الوارثين
فاستجبت له ووهبت له يحيى واصلحت له زوجه وجعلتهم يسارعون
في الخيرات ويدعونك رغبا ورهبا وكانوا لنا خاشعين فانا نقول
كما قال رب لا تذرني فردا وانت خير الوارثين فاستجب لي واصلح لي شاني
وجميع ما انعمت به علي وخلصني مما انا فيه وهب لي كرامة الدنيا والاخرة
واولادا صالحين برتوبي واجعلنا ممن يدعوك رغبا ورهبا ومن الخاشعين
المطيعين لك واسئلك باسمك الذي دعاك به يحيى فجعلته برد الفهم ولم
يعمل معصية ولم يهم بها ان تعصمني من اقتراف المعاصي حتى تلقاك
طاهرين ليس لك قبلنا معصية واسالك باسمك الذي دعتك به مريم
فطفق ولدها يجمجم اعلى ظالمينا واسئلك باسمك الذي دعاك به عيسى
بن مريم فاحيى به الموتى وابرئ الاكمه والابرص ان تخلصنا وتبرئنا من
كل سوء وافة والم وتحيينا حياة طيبة في الدنيا والاخرة وان ترفقنا العافية
في ابداننا واسالك باسمك الذي دعاك به الحواريون فاعنتهم حتى

بلغوا عن عيسى ما امرهم به وصرف عنهم كيد الجبارين وتولى نعامهم
ان تخلصنا وتجعلنا من الدعاة الى طاعتك واسالك باسمك الذى
دعا زكريا حين فرفعت عنه آلام العذاب ان ترفع عنا الم العذاب
فى الدنيا والاخرة وان تبتلينا وان ابتليتنا فصبرنا فالعافية احب
الينا واسالك باسمك الذى دعا زكريا الخضر حتى ابقيته ان تفرج عنا
وتنصرنا على من ظلمنا وتمرنا الى مامنك واسالك باسمك الذى دعاك
به حبيبك محمد صلى الله عليه وآله فجعلته سيد المرسلين وايدته بعلى
سيد الوصيين ان تصلى عليهما وعلى ذريتهما الطاهرين وان تصلى فى
هذا اليوم عشرتى وتغفر لى ما سلف من ذنوبى وخطاياى والاقصير فى
من مقامى هذا الا بسعى مشكور وذنب مغفور وعمل مقبول ودعوة
مغفرة وتفهيم موصول بنعيم الاخرة برحمتك يا حنان يا منان يا ذا الجلال
والاكرام انك على كل شئ قدير ولا حول ولا قوة الا بالله العلى العظيم

اعمال ماه دوم دعاء اعمال ماه ربيع الثانى وجمادى الاولى وجمادى الثانية
ودران سه فصل است فصل اول دعاء اعمال ماه ربيع الثانى است سيد بن
طاوس رضى روايت كرده است كه در روز اول اين ماه مستحب است كه اينها
بخواند اللهم انت اله كل شئ وخالق كل شئ ورب كل شئ اسئلك بالعروة

الوثقى

الوثقى والغاية والمنتهى وبما خالصت بين الأنوار والظلمات والجنة والنار
والدنيا والآخرة وبأعظم اسمائك في اللوح المحفوظ وأتم اسمائك في التوراة
نبلا وأنهر اسمائك في الزبور عزا وأجل اسمائك في الإنجيل قدرا وأرفع
اسمائك في القرآن ذكرا وأعظم اسمائك في الكتب المنزلة وأفضلها وأسر
اسمائك في نفسك النبي ليس كمثله شيء وأسالك بعزتك وقدرتك
وبالعرش العظيم وما حمل وبالكرسي الكريم وما وسع أن تصلي على محمد
وآل محمد وتمنح لي من عندك فوجك القريب العظيم الأعظم اللهم أتمم
علي احسانك القديم الأقدم وتابع إلي معروفك الدائم الأدوم والعفو
يا جلال الكريم الأكرم والهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم
الله لا إله إلا هو الحي القيوم هو الذي يصوركم في الأرحام كيف يشاء لا
إله إلا هو العزيز الحكيم شهد الله أنه لا إله إلا هو والملائكة وأولوا العلم
قائما بالقسط لا إله إلا هو العزيز الحكيم الله لا إله إلا هو ليجمعنكم إلى يوم
القيمة لا ريب فيه ذلكم الله ربكم لا إله إلا هو خالق كل شيء فاعبدوه و
هو على كل شيء وكيل اتبع ما أوحي إليك من ربك لا إله إلا هو وأعرض
عن المشركين قل يا أيها الناس إني رسول الله إليكم جميعا الذي له ملك
السموات والأرض لا إله إلا هو يحيي ويميت فآمنوا بالله ورسوله النبي

الْأُمِّيِّ النَّبِيِّ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهٖ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ وَمَا اُمِرُوْٓا اِلَّا
لِيَعْبُدُوْٓا اِلٰهًا وَّاحِدًا لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحَانَهٗ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ
حَسْبِيَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ حَتّٰٓى اِذَآ اَدْرَكَهُ
الْغَرَقُ قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا الَّذِيْٓ اٰمَنَتْ بِهٖ بَنُوْٓا اِسْرَآءِيْلَ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ
قُلْ هُوَ رَبِّيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ
اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ اَنْ اَنْذِرُوْٓا اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاتَّقُوْنِ وَاِنْ تَجْهَرْ
بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفَى اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى وَاَنَا
اَخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوْحٰٓى اِنَّنِيْٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَاعْبُدْنِيْ
وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِيْ اِنَّمَآ اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ
عِلْمًا وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِيْٓ اِلَيْهِ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا
فَاعْبُدُوْنِ وَذَا النُّوْنِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي
الظُّلُمٰتِ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ فَتَعٰلَى اللّٰهُ
الْمَلِكُ الْحَقُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَهُوَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ
فِي الْاُوْلٰى وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ يٰٓاَيُّهَا
النَّاسُ اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ
وَالْاَرْضِ

والارض لا اله الا هو فانى تؤفكون ذلكم الله ربكم له الملك لا اله
الا هو فانى تصرفون غافر الذنب وقابل التوب شديد العقاب ذى
الطول لا اله الا هو اليه المصير ذلكم الله ربكم خالق كل شئ لا اله
الا هو فانى تؤفكون ذلكم الله ربكم تبارك الله رب العالمين هو
الحى لا اله الا هو فادعوه مخلصين له الدين الحمد لله رب العالمين
رب السموات والارض وما بينهما ان كنتم موقنين لا اله الا هو يحى
ويميت ربكم ورب اباءكم الاولين فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات هو
الله الذى لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم هو
الله الذى لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن
العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون انه لا اله الا هو وعلى
الله فليتوكل المؤمنون اللهم انى اسئلك عفوا ليس بعده سخط
وعافية ليس بعدها بلاء وسعادة ليس بعدها شقاء وهدى لا
يكون بعده ضلال وايمانا لا يدخله كفر وقلبا لا يخالطه نفاق اللهم
انى اسئلك الصبر فى القبر والحجة البالغة والقول الثابت وان تنزل
على الامان والفرج والسرور وروضة التنعيم اللهم صل على محمد وآل محمد

وعرّفني بركة هذا الشهر ويمنه وارزقني خيره واصرف عني شره
واجعلني فيه من الفائزين برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم انت وهاب
الخير فهيئ لي شوقا الى لقائك واشفاقا من عذابك وحياء منك وتوفيرا
واجلالا لاحتى يتوغل من ذلك قلبي وتقشعر منه جلدي ويتحاتى له خوفي
وتدمع منه عيني ولا احلو من ذكرك في ليلي ونهاري يا ارحم الراحمين
اللهم اني اثني عليك وما عسى ان يبلغ مدحي وثنائي مع قلة عملي وقصر
دأبي وانت الخالق وانا المخلوق وانت المليك وانا المملوك وانت الرب
وانا العبد وانت العزيز وانا الذليل وانت القوي وانا الضعيف وانت
الغني وانا الفقير وانت المعطي وانا السائل وانت الحي الذي لا تموت
وانا خلق اموت فاغفر لي وارحمني واعطف قلوبي في دنياي واخرتي و
نجاوذ عني وعن جميع المؤمنين والمؤمنات والمسلمات الاحياء منهم
والاموات اللهم صل على محمد عبدك ورسولك ونبيك وصفيك و
خيرتك من خلقك اللهم درجته وكرم مقامه واجزل ثوابه واقبل حجته
واظهر عذره وعظم نوره وادم كرامته والحق به امته وذريته واقر
بذلك عينه اللهم اجعل محمدا اكرم النبيين بعلا واعظمهم منزلة واشرفهم
كرامة ولهم درجة وافسحهم في الجنة منزلا اللهم بلغ محمدا درجة الوسيلة

وشرف

وشرف بنيانه وعظم نوره وبرهانه وثقل شفاعته في أمته وتقبل صلواته
أمته عليه اللهم صل على محمد كما بلغ رسالاتك وتلى آياتك ونصح لعبادك
وجاهد في سبيلك حتى أتاه اليقين اللهم زد محمدا مع كل شرف شرفا
ومع كل فضل فضلا ومع كل كرامة كرامة ومع كل سعادة سعادة حتى تجعل
محمدا في الشرف الأعلى من الدرجات العلى اللهم صل على محمد وآل محمد و
سهل لي محبتي وبلغني أمنيتي ووسع علي في رزقي واقض عني ديني وفرج عني
همي وغمي وكربي ويسر لي إرادتي وأوصلني إلى بغيتي سريعا عاجلا يا
أرحم الراحمين وشيخ مفيد رضه گفته است كه در دوازدهم ماه ربيع الثاني
سال دويست وسي ودو از هجرت نبوي صحضرت امام حسن عسكري ع
متولد شده است ودوز شريف بسيار مبارك است ومستحب است كه شكر
اين نعمت عظمي دوز بدانند مؤلف گويد كه زيادت ان حضرت وسائر اعمال
اين دو روز با بركت مناسبت فصل دوم در اعمال ماه جمادي الاولي
سيد ابن طاوس رضي الله عنه از بعضي از كتب معتبر نقل كرده است كه در روز
اول اين ماه مستحب است اين دعا را بخوانند اللهم انت الله وانت الرحمن الرحيم
وانت الملك القدوس وانت السلم المؤمن المهيمن وانت العزيز وانت الجبار
وانت المتكبر وانت الخالق وانت البارئ وانت المصور وانت العزيز الحكيم

وانت الاول والاخر والظاهر والباطن لك الاسماء الحسنى اسالك
يا رب بحق هذه الاسماء وبحق اسمائك كلها ان تصلي على محمد و
ال محمد واتنا في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة واختم لنا بالسعادة و
الشهادة في سبيلك وعرفنا بركة ثمرتنا هذا ويمنه وارزقنا خيرها وخير ما فيها و
عافنا شره واجعلنا فيه من الفائزين وقنا برحمتك عذاب النار يا ارحم
انك على كل شيء قدير ربنا اتنا ما وعدتنا على رسلك الحمد لله رب العالمين الحمد
لله الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور ثم الذين كفروا بربهم
يعدلون هو الذي خلقكم من طين ثم قضى اجلا واجل مسمى عنده ثم انتم
تمترون وهو الله في السموات والارض يعلم سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون الحمد لله
الذي انزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا قيما لينذر باسا شديدا من
لدنه الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الارض وله الحمد في الاخرة و
هو الحكيم الخبير الحمد لله فاطر السموات والارض جاعل الملائكة رسلا اولي
اجنحة مثنى وثلث ورباع يزيد في الخلق ما يشاء ان الله على كل شيء قدير
ما يفتح الله للناس من رحمة فلا ممسك لها وما يمسك فلا مرسل لها من
بعده وهو العزيز الحكيم الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان
هدانا الله لقد جاءت رسل ربنا بالحق الحمد لله الذي وهب لي على الكبر

إسمٰعيل وإسحٰق إنّ ربّي لسميع الدعاء الحمد لله بل أكثرهم لا يعلمون الحمد لله الذي
نجّانا من القوم الظالمين الحمد لله الذي فضّلنا على كثير من عباده المؤمنين
الحمد لله سيريكم آياته فتعرفونها وما ربّك بغافل عمّا تعملون الحمد لله الذي
أذهب عنّا الحزن إنّ ربّنا لغفور شكور الحمد لله الذي صدقنا وعده وأورثنا
الأرض نتبوّء من الجنّة حيث نشاء فنعم أجر العاملين وترى الملائكة حافّين
من حول العرش يسبّحون بحمد ربّهم وقضي بينهم بالحقّ وقيل الحمد لله ربّ العالمين
فلله الحمد ربّ السموات والأرض ربّ العالمين وله الكبرياء في السموات والأرض
وهو العزيز الحكيم الحمد لله الذي لم يتّخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم
يكن له وليّ من الذلّ وكبّره تكبيرا اللهمّ اغفر لي ما سلف من ذنوبي وتلافني
فيما بقي من عمري وقوّ ضعفي للذي خلقتني له وجب لي الإيمان وزيّنه في
قلبي وقد دعوتك كما أمرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهمّ أصبحت لك عبدا
لا أستطيع دفع ما أكره ولا أملك ما أرجو وأصبحت مرهونا بعملي فلا فقير أفقر
مني يا ربّ العالمين أسألك أن تستعلي عمل من أستيقن حضور أجله لا بل عمل
من قد مات فزلّ عمله ونظر إلى ثواب عمله إنّك على كلّ شيء قدير اللهمّ هذا
مكان العائذ بك حرّمني من عذابك وهذا مكان العائذ بعفوك فإنّك من غضبك اللهمّ
أحلني ممّن سألك فأجبته وسألك فأعطيته وآمن بك فهديته وتوكّل

عَلَيْكَ فَكَفَيْتُهُ وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فَأَدْنَيْتُهُ وَاسْتَقْرَبَ إِلَيْكَ فَأَغْنَيْتُهُ وَاسْتَغْفَرَكَ
فَغَفَرْتَ لَهُ وَرَضِيتَ عَنْهُ وَأَرْضَيْتَهُ وَهَدَيْتَهُ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِطَاعَتِكَ
وَلِذَلِكَ فَوَّعْتَهُ أَبَدًا مَا أَحْيَيْتَهُ فَتُبْ عَلَيَّ يَا رَبِّ وَأَعْطِنِي سُؤْلِي وَلَا تَحْرِمْنِي شَيْئًا
مِمَّا سَأَلْتُكَ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ
هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاعْفُ عَلَى الدُّنْيَا وَارْزُقْنِي خَيْرَهَا وَكَرِّهْ إِلَيَّ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ وَ
اجْعَلْنِي مِنَ الرَّاشِدِينَ اللَّهُمَّ قَوِّنِي بِعِبَادَتِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَبَلِّغْنِي
النَّبِيَّ أَرْجُو بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّبِيَّ يَوْمَ الظَّمْأِ
وَالنَّجَاةَ يَوْمَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ وَالْفَوْزَ يَوْمَ الْحِسَابِ وَالْأَمْنَ يَوْمَ الْخَوْفِ وَأَسْأَلُكَ
النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالْخُلُودَ فِي جِنَانِكَ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ وَالسُّجُودَ
بَيْنَ يَدَيْكَ عَنْ سَاقٍ وَالظِّلَّ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ وَمُرَافَقَةَ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ
وَأَوْلِيَائِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ مِنْ ذُنُوبِي وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ
وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَسْرَفْتُ عَلَى نَفْسِي وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَارْزُقْنِي التُّقَى وَ
الْهُدَى وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى وَوَفِّقْنِي لِلْعَمَلِ بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي
دِينِيَ الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي
الَّتِي إِلَيْهَا مُنْقَلَبِي وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً
مِنْ كُلِّ

مِنْ كُلِّ سُوْءٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ يَا رَبَّ الْاَرْبَابِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ وَيَا مَالِكَ
الْمُلُوْكِ اَنْ تَرْحَمَنِيْ وَتَسْتَجِيْبَ لِيْ وَتُصْلِحَنِيْ فَاِنَّهٗ لَا يُصْلِحُ مَنْ صَلَحَ مِنْ عِبَادِكَ
اِلَّا اَنْتَ فَاِنَّكَ اَنْتَ رَبِّيْ فَثِقَتِيْ وَصَاحِبِيْ وَمَوْلَايَ وَمَلْجَايَ وَلَا رَاحِمَ لِيْ غَيْرُكَ
وَلَا مُغِيْثَ لِيْ سِوَاكَ وَلَا مَالَ لِيْ سِوَاكَ وَلَا مُجِيْبَ اِلَّا اَنْتَ اَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
وَابْنُ اَمَتِكَ النَّاصِيَةُ الَّتِيْ وَسِعَتْ رَحْمَتُكَ وَاَنْتَ الْعَالِمُ بِحَالِيْ وَحَاجَتِيْ
وَكَثْرَةِ ذُنُوْبِيْ وَالْمُطَّلِعُ عَلٰى اُمُوْرِيْ كُلِّهَا فَاَسْئَلُكَ بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَنْ تَغْفِرَ
لِيْ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذُنُوْبِيْ وَمَا تَاَخَّرَ اَللّٰهُمَّ لَا تَدَعْ لِيْ ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهٗ وَلَا هَمًّا اِلَّا
فَرَّجْتَهٗ وَلَا حَاجَةً لَكَ هِيَ لِيْ رِضًا اِلَّا قَضَيْتَهَا وَلَا عَيْبًا اِلَّا اَصْلَحْتَهٗ اَللّٰهُمَّ وَاٰتِنَا
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ عَلٰى هَوْلِ
الدُّنْيَا وَبَوَائِقِ الدُّهُوْرِ وَمَصَائِبِ اللَّيَالِيْ وَالْاَيَّامِ وَاحْرُسْنِيْ مِنْ شَرِّ مَا يَعْمَلُ
الظَّالِمُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَاِنَّهٗ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ اِيْمَانًا
تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِيْ ثَابِتًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا وَدُعَاءً مُسْتَجَابًا وَيَقِيْنًا صَادِقًا وَقَوْلًا طَيِّبًا وَ
قَلْبًا شَاكِرًا وَبَدَنًا صَابِرًا وَلِسَانًا ذَاكِرًا اَللّٰهُمَّ انْتَزِعْ حُبَّ الدُّنْيَا وَمَعَاصِيَهَا
وَذِكْرَهَا وَشَهْوَتَهَا مِنْ قَلْبِيْ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ بِكَرَمِكَ تَذْكُرُ الْيَسِيْرَ مِنْ عَمَلِيْ فَكَفِّ
لِيْ الْكَثِيْرَ مِنْ ذُنُوْبِيْ وَكُنْ لِيْ وَلِيًّا وَنَصِيْرًا وَمَنِيْعًا وَحَفِيْظًا اَللّٰهُمَّ هَبْ لِيْ قَلْبًا اَشَدَّ حافظًا ظ
وَهَبْ لَكَ مِنْ قَلْبِيْ وَلِسَانًا اَدُوْمُ لَكَ ذِكْرًا مِنْ لِسَانِيْ وَجْهِيْ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ

زوال نعمتك ومن فجاءة نقمتك ومن تحول عافيتك ومن حلول غضبك واعوذ
بك من جهد البلاء ودرك الشقاء ومن شماتة الاعداء وسوء القضاء
في الدنيا والاخرة اللهم اني اسالك باسمك الكريم وعرشك العظيم وملكك
القديم يا وهاب العطايا ويا مطلق الاسارى ويا فكاك الرقاب ويا كاشف
العذاب اسالك ان تخرجني من الدنيا سالما غانما وان تدخلني الجنة برحمتك
امنا وان تجعل اول شهري هذا صلاحا واوسطه فلاحا واخره نجاحا انك
انت علام الغيوب مؤلف گويد كه ليلي گويد بسند معتبر از صادق عليه السلام روايت كرده
كه حضرت فاطمه هفتاد و پنج روز بعد از حضرت رسالت صلعم زنده بود پس بنابر مشهور
كه وفات حضرت رسول صلعم در بيست و هشتم ماه صفر بود بايد كه وفات حضرت
فاطمه سه سيزدهم يا چهاردهم يا پانزدهم ماه جمادي الاولى باشد پس زيارت
آن حضرت در اين ايام مناسبت خصوصا در چهاردهم كه ظاهر تواست و شيخ
مفيد گفته است كه در شب پانزدهم اين ماه امام زين العابدين عليه السلام متولد شده
و روز شريفيست و مستحبات كه روز بدارند و اعمال خير از عبادات و تصدقات
بجا آورند و شيخ طوسي گفته است كه فتح بصره براى امير المؤمنين عليه السلام نيز در اين روز
ميسر شد مؤلف گويد كه زيارت شهدا و امام عابدين عليه السلام در اين روز مناسبت و اگر
زيارت جامعه را در اين قسم ايام بخوانند چنانچه مذكور خواهد شد انشاء الله بهتر

فصل سیم در اعمال شهر جمادی الثانیه است سید بن طاوس رضی الله عنه روایت
کرده است که در این ماه در هر روز که خواهد سنت است که چهار رکعت نماز
بگذارد یعنی بدو سلام و در رکعت اول بعد از سوره فاتحه یکبار تبارک الذی بخواند
و بیست و پنجم تبار انا انزلناه و در رکعت دوم یکبار الهکم التکاثر و بیست پنج
مرتبه قل هو الله احد و در رکعت سیم یکبار تبه قل یا ایها الکافرون و بیست و پنج
مرتبه قل اعوذ برب الفلق و در رکعت چهارم یکبار تبه اذا جاء نصر الله و بیست و پنج
مرتبه قل اعوذ برب الناس و بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید سبحان
الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل
محمد پس سر بر تبه بگوید اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات پس سر بسجده بگذارد
و سه مرتبه بگوید یا حی یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام یا الله یا رحمن یا رحیم
یا ارحم الراحمین پس هر حاجت که دارد از حق تعالی طلب نماید که هر گز چنین کند
خدا او را و مال او را و فرزندان او را و دین و دنیای او را حفظ کند و اگر
در این ایام بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد و شیخ بزرگوار
محمد بن جریر طبری در کتاب دلایل الامامة بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت
کرده است که روز بیست و سیم جمادی الثانیه حضرت فاطمه علیها السلام در بیستم ماه جمادی الثانیه
واقع شده است و شهادت آن حضرت نیز در بیست و سیم این ماه واقع شده و شیخ طوسی

و سید بن طاوس و دیگران نیز چنین ذکر کرده اند و اگرچه وفات ضافی
روایتی که سابقا ذکر کردیم امّا چون مشهور است و روایت معتبر دارد
باید که در روز سیم بمراسم تعزیت آنحضرت قیام نمایند و زیارت آن حضرت
بکنند و لعن بسیار بر قاتلان آنحضرت و غاصبان حق او بکنند خصوصًا
ابو بکر و عمر و قنفذ غلام عمر و در روز بیستم آن حضرت را باز زیارت کنند
چنانچه شیخ مفید گفته است و اظهار سرور و خوشحالی بکنند و روز مبارک
تصدقات و اعمال خیر بکنند و نیابت آن حضرت بدو طریق وارد شده است
اول آنکه سید بن طاوس روایت کرده است که هرگاه آنحضرت را زیارت کنند باین
نیابت که بگویند اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا وَالِدَةَ
الْحُجَجِ عَلَى النَّاسِ أَجْمَعِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَمْنُوعَةُ حَقَّهَا پس بگویند
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمَتِكَ وَابْنَةِ نَبِيِّكَ وَزَوْجَةِ وَصِيِّ نَبِيِّكَ صَلٰوةً تَزْلِفُهَا فَوْقَ
زُلْفَى عِبَادِكَ الْمُكْرَمِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمٰوٰتِ وَأَهْلِ الْأَرَضِينَ پس طلب امرزش
کند از خدای تعالی گناهان او را بیامرزد و او را داخل بهشت کند و این نیابت
مختصر معتبریست و هر وقت می توان کرد دویم زیارت مبسوطیست که علما
ذکر کرده اند در کتب زیارات و سندش بنظر فقیر نرسیده آن زیارت اینست
اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ

يا بنت

يا بنت حبيب الله السلام عليك يا بنت خليل الله السلام عليك يا بنت صفي الله
السلام عليك يا بنت امين الله السلام عليك يا بنت خير خلق الله السلام عليك
يا بنت افضل انبياء الله السلام عليك يا بنت خير البرية السلام عليك يا سيدة
نساء العالمين من الاولين والاخرين السلام عليك يا زوجة ولي الله وخير
خلقه بعد رسول الله السلام عليك يا ام الحسن والحسين سيدي شباب
اهل الجنة السلام عليك يا ام المؤمنين السلام عليك ايتها الصديقة الشهيدة
السلام عليك ايتها الوصية المرضية السلام عليك ايتها الصادقة الرشيدة
السلام عليك ايتها الفاضلة الزكية السلام عليك ايتها الحوراء الانسية
السلام عليك ايتها التقية النقية السلام عليك ايتها المحدثة العليمة السلام
عليك ايتها المعصومة المظلومة السلام عليك ايتها الطاهرة المطهرة
السلام عليك ايتها المضطهدة المغصوبة السلام عليك ايتها الغراء الزهراء
السلام عليك يا فاطمة بنت محمد رسول الله ورحمة الله وبركاته السلام عليك
يا مولاتي وابنة مولاي وعلى ذريتك وبدنك واشهد انك مضيت على بينة
من ربك وان من سرك فقد سر رسول الله ومن جفاك فقد جفا رسول الله
صلى الله عليه وآله ومن اذاك فقد اذى رسول الله ومن قطعك فقد قطع رسول الله
لانك بضعة منه وروحه التي بين جنبيه كما قال عليه افضل الصلوة واكمل السلام

اشهد الله وملائكته انی ولی والاک وعدو لمن عاداک وحرب لمن حاربک
انا یا مولای بک وبابیک وبعلک والائمة من ولدک موقن وبولایتهم مؤمن
وبایاعتهم ملتزم اشهدان الدین دینهم والحکم حکمهم وهم قد بلغوا عن الله
عز وجل ودعوا الی سبیل الله بالحکمة والموعظة الحسنة لا تاخذهم فی الله
لومة لائم وصلوات الله علیک وعلی ابیک وعلی بعلک وعلی ذریتک الائمة
الطاهرین اللهم صل علی محمد واهل بیته وصل علی البتول الطاهرة
الصدیقة المعصومة التقیة الرضیة الزکیة الرشیدة المظلومة
المقهورة المغصوبة حقها الممنوعة ارثها المسلوب المکروذ لعها المظلوم بعلها
المقتول ولدها فاطمة بنت رسولک وبضعة لحمه وصمیم قلبه وفلذة کبده
والنجیبة منک له والتحفة خصصتها وصیة وحبیبة المصطفی وقرینة المرتضی
وسیدة النساء ومبشرة الاولیاء وخلیفة الوصی والوهد والانثاة الفردوس
والخلد التی شرفت مولدها بناء الجنة وسلکت منها انوار الائمة وارضیت
دونها حجابا بالنبوة اللهم صل علیها صلوة تزید فی محلها عندک وشرفها
لدیک ومنزلتها من رضاک وبلغها منا تحیة وسلاما وآتنا من لدنک فی
حبها فضلا واحسانا ورحمة وغفرانا انک ذو العفو الکریم وسید بن طاوس
گفته است که بعد نماز زیارت بکن واگر توانی نماز آن حضرت بجا آور وآن

دو رکعت

دو رکعت و دو هر رکعت بعد از فاتحه شصت مرتبه قل هو الله احد بخوان
و اگر نتوانی دو رکعت بکن و در رکعت اول بعد از فاتحه پنجاه مرتبه قل هو الله
بخوان و در رکعت دویم پنجاه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بخوان و بعد از نماز
تسبیح ان حضرت بکن و اینست دعا و انچه بخوان اللهم انی اتوجه الیک بنبینا محمد
و باهل بیته صلواتک علیهم و اسئلک بحقک العظیم علیهم النبی لا یعلم کنهه
سواک و اسئلک بحق من حقه عندک عظیم و باسمائک الحسنی التی اعرفتنی
ان ادعوک بها و اسئلک باسمک الاعظم الذی امرت به ابراهیم ان یدعو
به الطیر فاجابته و اسئلک باسمک العظیم الذی قلت للنار به کونی بردا و
سلاما علی ابراهیم فکانت و باحب الاسماء الیک و اشرفها و اعظمها لدیک
و اسرعها اجابة و انجحها اطلبة و بما انت اهله و مستحقه و منتوجه و اتوسل
الیک و اتضرع و ابتهل علیک و اسئلک بکتبک التی انزلتها علی انبیائک و
رسلک صلواتک علیهم من التوراة و الانجیل و الزبور و القرآن العظیم فان
فیها اسمک الاعظم و بما فیها من اسمائک العظمی ان تصلی علی محمد و آل محمد
و ان تفرج عن آل محمد و شیعتهم و محبیهم و عنی و تفتح ابواب السماء لدعائی
و ترفعه فی علیین و تاذن فی هذا الیوم و فی هذه الساعة بفرج و اعطاء
امل و سؤلی فی الدنیا و الاخرة یا من لا یعلم احد کیف هو و قدرته الا هو

يا من سد الهواء بالسماء وكبس الارض على الماء واختار لنفسه احسن الاسماء
يا من سمى نفسه بالاسم الذي يقضي به حاجة من يدعوه باسمك يحق ذلك
الاسم فلا شفيع اقوى لي منه ان تصلي على محمد وال محمد وان تقضي لي حوائجي
وتسمع محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين وعلي بن الحسين ومحمد بن علي
وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن
محمد والحسن بن علي والحجة المنتظر لإذنك وصلواتك وسلامك ورحمتك
وبركاتك عليهم صوتي ليشفعوا لي اليك وتشفعهم في ولا ترد في خائبا يا
لا اله الا انت پس حاجات خود را طلبكن كه برآورده است ايضا در
در بيان اعمال هر ماه است بدانكه در وقت ديدن ماه نو خواه در شب اول
وخواه دويم وخواه سيم مستحب است كه دعاهاى منقول را بخوانند ومعتبرترين آنها
دعاى مجلل صحيفه كامله است كه دعاى چهل وسيم است وهفت مرتبه سوره حمد
خواندن براى دفع درد چشم منقولست وانداك پنير خوردن كفته كه مستحب است
وازحضرت صادق منقولست كه نيكو لقمه ايست پنير دهن را شيرين وخشبو
مى كند واشتهاى طعام مى آورد وباعث هضم طعام ميشود وهر كه در اول
ماه نخورد حاجت او رد مى شود وازحضرت صادق عليه السلام منقولست كه هر كه
در شب اول دو ركعت نماز بكند ودر هر ركعت بعد از سوره فاتحه سوره

انعام

انعام بخواند و سوال کند از حق تعالی که او را از هر شر حسی و وهمی ایمن گرداند نمیرد
آن ماه امری را که مکروه او باشد و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که چون ماه
نو درآید در روز اول ماه دو رکعت نماز بکن و در رکعت اول بعد از حمد سی
مرتبه قل هو الله احد بخوان و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه سوره انا
انزلناه بخواند و بعد از نماز تصدق بکن چون چنین کنی سلامتی آن ماه را از خود
خریده و در روایت دیگر وارد شده است که مستحب است که بعد از این دو رکعت
این دعا را بخواند بسم الله الرحمن الرحیم وما من دابة فی الارض الا علی الله رزقها
ویعلم مستقرها ومستودعها کل فی کتاب مبین بسم الله الرحمن الرحیم وان
یمسسک الله بضر فلا کاشف له الا هو وان یردک بخیر فلا راد لفضله یصیب
به من یشاء من عباده وهو الغفور الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم سیجعل الله
بعد عسر یسرا ما شاء الله لا قوة الا بالله حسبنا الله ونعم الوکیل وافوض امری
الی الله ان الله بصیر بالعباد لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین
رب انی لما انزلت الی من خیر فقیر رب لا تذرنی فردا وانت خیر الوارثین
و بدانکه از جمله سنتهای مؤکده که حضرت رسول صلی الله علیه وآله مواظبت نموده تا آن
وقت دوازده سال از هر ماهست وان موافق شهور پنجشنبه اول و پنجشنبه
اخر ماه و چهارشنبه اندهر میان ماهست و در بعضی از روایات عکس این

نیز وارد شده است اعنی چهار شنبه اول و چهار شنبه آخر ماه و پنجشنبه
از دهه میان ماه و اول اشهر است و بهتر است و سنن آن حضرت تالی
واجبات است در فضیلت و تاکید و ان حضرت نماز هر شب سنت با
و روزه دو برابر
نماز واجب مقرر فرموده هشت رکعت نافله پیش از نماز ظهر و هشت پیش
از نماز عصر و چهار رکعت بعد از نماز شام و دو رکعت و پنیره بعد از نماز
خفتن و چون نشسته کرده میشود برابر یکرکعت و یازده رکعت نماز شب
و دو رکعت پیش از نماز صبح و اینها متمم فریضه اند در ثواب و تاکید مثل آنند
مانند فریضه اگر ترک کنند سنت که قضا کنند و از برای ترک آن کفاره آن
یکدانگ دم یا جو برای نافله روز و یک مد برای نافله شب مقرر کرده اند
هم چنین روزه سنت دو برابر روزه واجب است که تمام ماه شعبان و در ده ماه
دیگر هر ماه سه روز و اگر فوت شود سنت است که قضا کند و اگر در تابستان
دشوار باشد بدل هر روز یکدرهم بدهند که بحساب زده دانگی سه بیستی
و سه نادر باشد و بحساب زدهای ناقص این زمان احوط چهارده یکی
یا یکدانگ کندم که بحب وسط صد درم بوزن قدیم اصفهان باشد و اگر صد درم
شاه بدهند احوط است و در هم دادن بهتر است و بعضی از حضرت صادق
منقولست که حضرت رسول صلعم صدقه روزه سنت افضل دانست که مردم گمان
کردند

کردند که هرکس افطار نخواهد کرد ندهد و مدتی افطار کرد که مردم گمان کردند که هرکس
روزه نخواهد گرفت پس مدتی روزه حضرت داود گرفت که یکروز روزه
میداشت و یکروز افطار میفرمود پس در اخر عمر اکتفا نمود بر روزه سه روز
در هر ماه بنوعی که گذشت تا انکه بر امت آسان باشد متابعتان حضرت
و فرمود که این دو روز ثوابش برابر است با روزه تمام سال و وساوس شیطانرا
از سینه برطرف میکند راوی پرسید که کدام روزها است فرمود که پنجشنبه اول
و چهارشنبه اول دهه دویم پنجشنبه اخر پرسید که چرا این روزها را روزه می
دارند فرمود برای انکه عذاب بر امتهای سابق در این روزها نازل شده است
پس امر کرد که در این روزها روزه بدارند برای دفع عذاب و در روایت دیگر
فرمود که پنجشنبه را برای این روزه میدارند که اعمال بندگان را در این روز
بر خدا عرض میکنند و چهارشنبه میانه ابرهای این دو روز میدارند که آتش جهنم
در روز چهارشنبه خلق شده است و دو روز سپر آتش جهنم است و بروایت دیگر
هر عذاب که بر امتهای گذشته نازل شده است در چهارشنبه میان ماه نازل شده است
و اگر در دهه اول دو پنجشنبه بوده باشد پنجشنبه اول را اگر فتن بهتر است و اگر
میسر نشود پنجشنبه دویم را بگیرند و اگر در دهه اخر دو پنجشنبه بوده باشد موافق
مشهور پنجشنبه دویم افضل است چنانچه در حدیث صحیح وارد شده است و در روایت

دیگر وارد شده است که پنجشنبه اول بهتر است و بعضی حمل کرده اند بر صورتی
که محمل باشد که پنجشنبه دویم اول ماه دیگر باشد و بسند صحیح از حضرت صادق ع
منقولست که کسی که در هر ماهی سه روز را روزه دارد باید که با هیچکس مجادله
نکند و سفاهت و تندخوئی و بخردی نکند و مبادرت نکند بسوگند خوردن
بخدا و اگر کسی با او سفاهت و بخردی کند درگذرد و معارضه نکند و اگر در این
ایام روزه باشد و بخانه برادر مؤمن وارد شود او تکلیف کند افطار کردن
بهتر است از روزه داشتن بهفتاد برابر یا نود برابر چنانچه در حدیث سبقت
از حضرت صادق ع منقولست و در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر که داخل شود
بخانه برادر مؤمن خود در روز باشد و افطار کند و اظهار نکند که روزه است
که بر او منت گذارد حق تعالی ثواب روزه یکسال برای او بنویسد و اگر این
سه روز را در اول ماه یا میان ماه یا اخر ماه بعمل آورد خوبست و فی الجمله
متابعت سنت کرده است و ثواب روزه یکسال را یابد چنانچه حق تعالی فرموده است
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا یعنی هر که حسنه بدرگاه خدا بیاورد برای
او هست ده برابر آن و این مضمون در احادیث بسیار وارد شده است
اما بهتر آنست که بنوعی باشد که اول مذکور شد و از جمله سنتهای سنت هر ماه روز
ایام البیض است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه و احادیث در فضیلت

این سه روز

است
اینسه روز از طرق خاصّه و عامّه منقولست و در بعضی از روایات وارد شده
که چون حضرت آدم مرتکب آن امر مکروه شد در بهشت و او را بر همین فرو ستادند
بدنش سیاه بود یا بعد از قبول توبه خط سیاهی از سر تا پای او مانده بود
چون ملائکه اینحالت را در او دیدند خوش بر آودند و گریستند و استغاثه
کردند بدرگاه حق تعالی پس منادی از آسمان ندا کرد که امروز را روزه بدار
و این روز سیزدهم ماه بود چون روزه داشت ثلث سیاهی برطرف شد پس
در روز چهاردهم ندا رسید که امروز را نیز روزه بدار چون روزه داشت
یک ثلث دیگر برطرف شد پس در روز پانزدهم باز با و ندا رسید چون روزه
داشت تمام سیاهی برطرف شد پس با و ندا رسید از آسمان که ای آدم روزه
اینسه روز را برای تو و فرزندان تو مقرر کردم هر که در هر ماهی اینسه روز را
روزه بدارد چنان باشد که در تمام عمر خود روزه داشته باشد و این با توبه
گفته که روزهٔ دوشنبه و پنجشنبه و چهارشنبه بلا ایام البیض مقرر شده است و
منافات ندارد که هر دو سنّت باشد و دوشنبه اول و آخر و چهارشنبه
میان بهتر باشد اما اکثر احادیث ایام البیض از طرق عامّه است و ابن طاوس
از حضرت رسول صلعم روایت کرده است که جبرئیل مرا بمن نازل شد و گفت یا محمد
بدار از هر ماه سه روز تا نوشته شود برای تو ببیست روز اول روز ده هزار

و بروزه روز دویم روزه سی هزار سال و بروزه روز سیم روزه صد هزار سال
حضرت امیر گفت یا رسول الله این مخصوص منست یا برای هر کس هست
که هر کدام از شیعیان تو این روزها را روزه بدارد این ثواب برای او خواهد بود
گفت کدام روزها است از ماه فرمود که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و از جمله
روزهای مرغوب روزه روز چهار شنبه و پنجشنبه و جمعه است برای کسی که
حاجتی داشته باشد چنانچه در ربیع الاسابع در ضمن نمازهای حاجت ذکر کرده ام
و مشهور میان علما آنست که هر پنجشنبه و هر جمعه را روزه کوفتن سنت است
مگر انکه موافق یکی از ایام محرمه یا مکروهه واقع شود و بسند صحیح از حضرت صادق
منقولست که کسی که اراده عمل خیری داشته باشد مانند تصدق کردن و روزه داشتن
و مثل اینها باید که در روز جمعه بعمل آورد زیرا که ثواب عمل در روز جمعه مضاعف است
و این چند روز گفته است که مستحب روز جمعه را نهاد روزه کوفتن و اگر ملحق سازد
بآن یکروز پیش یا یکروز بعد را جایز است و گفته است که استحباب روزه روز
دوشنبه و پنجشنبه منسوخست و روزه روز شنبه هم از آن وارد شده است
مولف گوید که اکثر انچه ابن جنید گفته خلاف مشهور میان علما است و شیخ طوسی
در مصباح گفته است که ترغیب در روزه روز جمعه و استحباب است و بهتر آن است
که آنرا نهاد روزه ندارد مگر انکه یکروز پیشتر روزه بدارد و گمان فقیر آنست که نهی
از تنها

از تنها کوفتن دوز جمعه محمول بر تقیه است زیرا که سیان اینخبر را از ابو هریره نقل کرده اند
و بعضی از علما نهی از دوز دوز جمعه را حمل کرده اند بر انکه کراهت آن در صورتیست
که او را ضعیف گرداند از فرایض و نوافل و دعاهای دوز جمعه و این حمل بد نیست
و اما دوز دوز دوشنبه احادیث بر نهی آن وارد شده است و بهتر ترک خصوصا
هرگاه بقصد برکت دوندوشنبه باشد مگر انکه ماروز متبرکی از دوزهای ماه
موافق شود مثل غدیر و مبعث و مولد و امثال اینها و نهی از دوز دوشنبه بنظر فقیر
نرسیده اما فضیلتی هم در دوز آن بخاطر ندارم مگر انکه شیخ مفید س روایت کرده
که هرکه در یکی از ماههای حرام یعنی ذیقعده و رجب و ذالحجه و محرم پنجشنبه و جمعه
و شنبه را دوز بدارد حق تعالی برای ثواب عبادت هفتصد سال بنویسد البته باب
یازدهم در بیان زیارات حضرت رسول خدا و ائمه هدی ع علیهم السلام و بیان
انچه سابقا مذکور شد بدانکه زیارت حضرت رسول خدا و ائمه هدی ع در اوقات
از تزدیک و دور مستحبات و اکو بعد از غسل باشد افضلست خصوصا در شب و روز
جمعه و سایر ایام و لیالی متبرکه و در کتاب تحفة الزایر بتفصیل ذکر کرده ام و قدری بنقل
بذکر چند زیارات بعید و زیارت جامعه و دعای ندبه و صلوات فرستادن بر ایشان
اکتفا می نمایم و اما زیارت حضرت رسالت ص از حضرت رسول ص منقولست که
خدا را ملکی چند هست که میگردند در زمین و هرکه از امت من سلام میفرستد بر من

بمن میرسانند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که ملکی
از ملائکه از خدا سوال نمود که هر چه بندگان خدا گویند او بشنود و حق را باو عطا کرد
پس آن ملک ایستاده است تا روز قیامت و هر که از مؤمنان بگوید صَلَّی اللّٰهُ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ البته آن ملک گوید وَعَلَیْكَ یعنی بر تو باد نیز سلام
پس آن ملک میگوید یا رسول الله فلان شخص سلام رسانیده بر شما پس حضرت
فرمود میفرماید که وَعَلَیْهِ السَّلَامُ یعنی بر او باد نیز سلام و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین
منقولست که حضرت رسول فرمود که هر که در هر جای زمین بر من سلام کند بمن میرسد
و هر که نزد قبر من بر من سلام کند بمن میرسد و میشنوم و در حدیث حسن از حضرت
منقولست که حضرت صادق مرا امر فرمود که در مسجد رسول بیا و نماز کنم
تا توانم و فرمود که همیشه ترا میسر نمیشود که باین مکان شریف بیائی و فرمود که نزد
قبر رسول میروی کفتم بلی فرمود بدستی که سلامی که از نزدیک میکنی آن حضرت
میشنود و اگر دور باشی سلامت بان حضرت میرسد و در حدیث معتبر دیگر از آن
حضرت منقولست که بروید بمدینه و سلام کنید بر رسول خدا هر چند صلوات
مؤمنان در هر جا که باشند بان حضرت میرسد و در صحیح حدیث از آن حضرت منقولست
که صلوات فرستید بر حضرت رسول هر چند بر علوی قبر آن حضرت هر چند صلوات مؤمنان
در هر جا که باشند بان حضرت میرسد و این حدیث احتمال نماز هدیه دارد که خود تندیت

و دور

و دو رفا نکند و ثوابش را هدیه روح مقدس انحضرت کنند و احادیث و
صلوات و سلام بر آن حضرت و زیارت آن حضرت در شهرهای دور بسیار آمده
و بسند صحیح منقولست که ابن ابی نصر بخدمت امام رضا عرض کرد که بعد از نماز
چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول باید فرستاد فرمود که میگوئی السلام
علیک یا رسول الله و رحمة الله و برکاته السلام علیک یا محمد بن عبد الله السلام
علیک یا خیرة الله یا حبیب الله السلام علیک یا صفوة الله السلام علیک یا امین الله
اشهد انک رسول الله و اشهد انک محمد بن عبد الله و اشهد انک قد نصحت
لامتک و جاهدت فی سبیل ربک و عبدته مخلصا حتی اتاک الیقین فجزاک الله
یا رسول الله افضل ما جزی نبیا عن امته اللهم صل علی محمد و آل محمد افضل ما
صلیت علی ابراهیم و آل ابراهیم انک حمید مجید و در روایت معتبر از حضرت
صادق منقولست که هر که زیارت کند قبر حضرت رسول و قبر حضرت امیر المومنین
و فاطمه و حسنین را و قبرهای حجتهای خدا را و در شهر خود باشد پس غسل کند
در روز جمعه و جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود بصحرائی پس چهار رکعت نماز
بگذارد بهر سوره که میسر شود پس بایستد رو بقبله و بگوید السلام علیک ایها
النبی و رحمة الله و برکاته السلام علیک ایها النبی المرسل و الوصی المرتضی و السیدة
الزهراء و السبطان المجتبیان و الاولاد الاعلام و الائمة المنتجبون جئتک نقطا

إليكم وإلى آبائكم وولدكم الخلف على بركة الحق فقلبي لكم مسلم ونصرتي لكم
معدة حتى يحكم الله لدينه فمعكم معكم لا مع عدوكم إني لمن القائلين بفضلكم
مقر بوجوبكم لا أنكر لله قدرة ولا أزعم الأشياء الله سبحانه ذي الملك الملكوت
يسبح الله بأسمائه جميع خلقه والسلم على أرواحكم وأجسادكم والسلم عليكم
ورحمة الله وبركاته ودر روايت ديگر وارد است كه اين زيارت تواند بام خانه
خود بكن وزيارت حضرت فاطمه سابقا مذكور شد واما زيارت حضرت امام
حسين عليه السلام بندهاى معتبر از سدير صيرفى منقولست كه گفت حضرت صادق
بمن فرمود كه چه مانع است ترا از آنكه زيارت كنى قبر حسين عليه السلام را در هر هفته
پنجم تبه يا در هر روز يكبار تبه گفتم فداى تو شوم ميان من وآن حضرت فرسخهاى
بسيار است فرمود كه بالاميروى ببام خانه خود پس ملتفت ميشوى بجانب راست
وچپ خود پس سر خود را بسوى آسمان بلند مى كنى پس روى خود را بجانب
راست وچپ خود قبر آن حضرت ميكردانى وميگوئى السلام عليك يا أبا عبد الله
السلم عليك يا ابن رسول الله السلام عليك ورحمة الله وبركاته تا نوشته شود
براى تو ثواب حجى وعمره سدير گفت كه بسيار است كه مزد دو وقت زيارت
از بيست مرتبه چنين مى كنم وبسند صحيح از آن حضرت منقولست كه كسى كه ناحيه اش
بعيد وخانه اش دور باشد نماز پيشين بالا رود ببام خانه خود ورو بكعبه نماز بگذارد

واشاره

واشاره کند بسلام بسوی قبرهای ما کران سلام بما میرسد و در حدیث معتبر منقولست
که از سلیمان بن عیسی که گفت بپدرم عرض کرد بخدمت حضرت صادق ع که چگونه
تر از زیارت کنم هرگاه قادر بر آمدن بخدمت تو نباشم فرمود که ایعیسی هرگاه قادر
بر آمدن نباشد چون دو روز جمعه شود غسل یا وضو باز و بالا رو و بر بام خانه خود دو رکعت
نماز کن و متوجه شو بسوی من بدرستی که هر که مرا زیارت کند در حیاة من چنان آنست
که مرا زیارت کرده است بعد از موت من و کسی که زیارت کند مرا بعد از موت من
چنانست که مرا زیارت کرده باشد در حیوة من مؤلف گوید که این حدیث دلالت میکند
بر اینکه در این زمانها حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه در هر موضع زیارت توان کرد و اگرچه
بسا امر کنند در وقت زیارة بهتر است و بعضی از زیارات مخصوصه آنحضرت مذکور
خواهد شد ان شاء الله و در حدیث معتبر دیگر مرویست که حضرت صادق ع بسدیر
فرمود که بسیار زیارت کنی قبر حسین بن علی ع را گفت از بسیاری شغل مرا مقید و منع میشود
فرمود که میخواهی ترا چیزی تعلیم کنم که هرگاه میکنی از برای تو ثواب آنحضرت آن زیارت
نوشته شود گفتم بلی فدای تو شوم فرمود که غسل بکن در خانه خود و بالا رو و بیام خانه
خود و اشاره کن بجانب آنحضرت بسلام کردن تا نوشته شود برای تو ثواب زیارت و در حدیث
معتبر دیگر منقولست که حنان بن سدیر رفت بخدمت حضرت صادق ع و نزد آن حضرت
جماعتی از اصحاب بودند پس فرمود که ایحنان زیارت امام حسین ع میکنی هر ماه یکمرتبه

کفت نه فرمود که هر دو ماه یکمرتبه کفت نه فرمود که هر سال یکمرتبه کفت نه فرمود که بسیار
جفا کار دیده بر سید و آقای خود کفت یابن رسول الله مانع مرکبی تو شده و دوری مسافت
است فرمود که میخواهی شما را دلالت کنم بر زیارتی که مقبول باشد هر چند زیارت کننده
دور باشد کفت چکونه زیارت کنم یابن رسول الله فرمود که غسل کن در روز جمعه یا هر روز
که خواهی و بپوش پاکیزه ترین جامهای خود را و بالا رو بر بلند ترین بامهای خانه خود یا بر
بصحرائی رو بجانب قبر کن و بکو السلام علیک یا مولای و ابن مولای و سیدی
و ابن سیدی السلام علیک یا مولای یا قتیل ابن القتیل الشهید ابن الشهید
السلام علیک و رحمة الله و برکاته انا زائرک یابن رسول الله بقلبی و لسانی
و جوارحی و ان لم ازرک بنفسی و المشاهدة لقبرک فعلیک السلام علیک یا وارث
آدم صفوة الله و وارث نوح نبی الله و وارث ابراهیم خلیل الله و وارث موسی
کلیم الله و وارث عیسی روح الله و کلمته و وارث محمد حبیب الله و نبیه و
رسوله و وارث علی امیر المؤمنین و وصی رسول الله و خلیفته و وارث الحسن
بن علی وصی امیر المؤمنین لعن الله قاتلیک و جدد علیهم العذاب فی هذه
الساعة و فی کل ساعة انا یا سیدی متقرب الی الله جل و عز و الی جدک رسول
الله و الی ابیک امیر المؤمنین و الی اخیک الحسن و الیک یا مولای علیک سلام
الله و رحمته و برکاته تزیارتی لک بقلبی و لسانی و جمیع جوارحی فکن یا سیدی

شفیعی

لِقَبُولِ ذٰلِكَ مِنِّي وَاَنَا بِالْبَرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِكَ وَاللَّعْنَةِ لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ وَالتَّقَرُّبُ
اِلَى اللّٰهِ وَاِلَيْكُمْ اَجْمَعِينَ فَعَلَيْكَ صَلَوٰتُ اللّٰهِ وَرِضْوَانُهُ وَرَحْمَتُهُ پس اندکی می
کردی بجانب چپ خود و رو میکردانی بسوی قبر علی بن الحسین ع اگر
او نزد پای پدر خود مدفون است و سلام میکنی بر او مثل این سلام پس دعا
می کنی و می طلبی حاجتهای دنیا و آخرت خود را پس چهار رکعت نماز میگذاری
که نماز زیارت هشت رکعت است یا شش رکعت یا چهار رکعت یا دو رکعت و بهترش
هشت رکعت است پس رو میکنی بجانب قبر امام حسین ع و میگوئی اَنَا مُوَدِّعُكَ
يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي وَمُوَدِّعُكَ يَا سَيِّدَتِي وَابْنَةَ
سَيِّدِي يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُوَدِّعُكُمْ يَا سَادَاتِي يَا مَعْشَرَ الشُّهَدَاءِ فَعَلَيْكُمْ
سَلَامُ اللّٰهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ مؤلف گوید که چون عبارت این حدیث
تشویش و اضطرابی دارد و چند احتمال دارد بهتر آنست که همین زیارت را با وداع
چنانچه در و بقبر شریف میخواند در و بقبله نیز بکند و بخواند تا انکه بهمه احتمالات
عمل کرده باشد و در زیارت علی بن الحسین بجای یا وارث همه جا یا ابن وارث
بخواند یا از وارث قصد وراثت و امامت و خلافت نکند زیرا که آنحضرت امام
نبوده است و بهمانکه این حدیث دلالت میکند بر انکه اندو ذکر زیارت کنند نماز
زیارت را بعد از زیارت باید که بکنند و احادیث بیش دلالت کرده بر انکه پیش از

بکند و وداعیت کند مخیر باشد و اگر زیارت نکند بهمین نحو که وارد شده است بکند
و از این احادیث معلوم شد که غسل از برای زیارت بعید مستحب است و از بعضی
هم مفهوم شد که بی غسل نیز میتوان کرد و از بعضی عمومات مستفاد می شود که هر جا
توان کرد چنانچه اکثر علما گفته اند و اگر در بام خانه یا در صحرا و اقعا زد احوط و اولی است
و بسند معتبر از حسین بن ثویر منقول است که بخدمت حضرت صادق ع عرض کردم که من
بسیار بحضرت امام حسین ع دایا دی کنم در آنوقت چه بگویم فرمود که سر مرتبه بگو
صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ که سلام بر آن حضرت میرسد از نزدیک و دور و شیخ
طوسی ره ذکر کرده است که زیارت نمی توان کرد ائمه ع را از دور چنانچه از نزدیک ایشان را
زیارت می کنند امام ره بملائی که اَتَيْنَاكَ زَائِرًا نگوید بلکه بگوید قَصَدْتُكَ بِقَلْبِي زَائِرًا
اِذْ عَجَزْتُ عَنْ حُضُورِ مَشْهَدِكَ وَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ سَلَامِي لِعِلْمِي اَنَّهُ يَبْلُغُكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ
فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ جَلَّ وَعَزَّ و دعا کن انچه خواهی و بعضی از اکابر علما روایت کرده اند
از ابو الحسن قادسی که گفت بزیارت حضرت امام حسین ع میرفتم پس چندی
بسبب بیماری و کمی مال توفیق زیارت آنحضرت نیافتم پس حضرت رسول ص را در خواب
دیدم که حضرت امام حسین و امام حسن ع بودند خدمت آنحضرت بودند چون من
بنزدیک ایشان رسیدم امام حسین ع گفت یا رسول الله این مرد بسیار مرا زیارت میکرد
اکنون ترک کرده است حضرت رسول ص متوجه من گردید و فرمود که ایا ترک زیارت مثل

حسین

حسین میتوانکرد گفتم یارسول الله قلّة مال و پیری مرا مانع ادراک این سعادت
گردیده است حضرت فرمود که هر شب بر بام خانه خود برو و بانگ شهادتین بسوی قبر
آن حضرت باشاره کن و بگو السّلام علیک و علی جدّک و علی ابیک السّلام علیک و علی
امّک و اخیک السّلام علیک و علی الائمّة من بنیک السّلام علیک یا صاحب الله عزّ
الکبیر السّلام علیک یا صاحب المصیبة الرّاتبة لقد اصبح کتاب الله فیک
ممجوداً و رسول الله فیک موتوراً السّلام علیک و رحمة الله و برکاته السّلم
علی انصار الله و خلفائه السّلام علی امناء الله و احبّائه السّلام علی محالّ
معرفة الله و معادن حکمة الله و حفظة سرّ الله و حملة کتاب الله و اوصیاء نبیّ الله
و ذرّیّة رسول الله صلعم و رحمة الله و برکاته پس هر حاجت که خواهی از خدا سؤال
کن پس آنگاه چنین کنی زیارت تو از دور و نزدیک هر دو مقبولست و اما زیارت سایر
ائمّه از نزدیک و دور بهترین آنها زیارت جامعه است که ابن بابویه و دیگران
بسند معتبر روایت کرده اند که شخصی از حضرت امام علی نقی ع سؤال نمود که ای فرزند
رسول خدا بمن تعلیم نما سخن بلیغ کاملی که از جانب تو هرگاه زیارت کنم یکی از ائمّه را
فرمود که چون بدرگاه بر سی بایست و بگو اشهد ان لا الٰه الّا الله وحده لا شریک له
و اشهد ان محمّداً صلّی الله علیه و آله عبده و رسوله و باید که باغسل باشی پس چون
داخل شوی و قبر را ببینی بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو پس راه برو با دلی وارام

تن وکلمها وانزدیك یکدیگر بگذارد پس بایست وسی مرتبه الله اکبر بگو پس بنزدیك
برو وچهل مرتبه الله اکبر بگو که صد تکبیر تمام شود پس بگو السلام علیکم یا اهل بیت
النبوة وموضع الرسالة ومختلف الملائکة ومهبط الوحی ومعدن الرحمة وخزان
العلم ومنتهی الحلم واصول الکرم وقادة الامم واولیاء النعم وعناصر الابرار ودعائم
الاخیار وساسة العباد وارکان البلاد وابواب الایمان وامناء الرحمن وسلالة
النبیین وصفوة المرسلین وعترة خیرة رب العالمین ورحمة الله وبرکاته
السلم علی ائمة الهدی ومصابیح الدجی واعلام التقی وذوی النهی واولی الحجی
وکهف الوری وورثة الانبیاء والمثل الاعلی والدعوة الحسنی وحجج الله علی اهل
الدنیا والاخرة والاولی ورحمة الله وبرکاته السلام علی محال معرفة الله و
مساکن برکة الله ومعادن حکمة الله وحفظة سر الله وحملة کتاب الله واوصیاء
نبی الله وذریة رسول الله صلی الله علیه واله ورحمة الله وبرکاته السلم علی الدعاة
الی الله والادلاء علی مرضات الله والمستقرین فی امر الله والتامین فی محبة الله
والمخلصین فی توحید الله والمظهرین لامر الله ونهیه وعباده المکرمین الذین
لا یسبقونه بالقول وهم بامره یعملون ورحمة الله وبرکاته السلم علی الائمة الدعاة
والقادة الهداة والسادة الولاة والذادة الحماة واهل الذکر واولی الامر وبقیة
وخیرته وحزبه وعیبة علمه وحجته وصراطه ونوره وبرهانه ورحمة الله و

برکاته

بركاته اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له كما شهد الله لنفسه وشهدت
له ملائكته واولوا العلم من خلقه لا اله الا هو العزيز الحكيم واشهد ان محمدا عبده
المجتبى ورسوله المرتضى ارسله بالهدى وبدين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره
المشركون واشهد انكم الائمة الراشدون المهديون المعصومون المكرمون المقربون
المتقون الصادقون المصطفون المطيعون لله القوامون بامره العاملون بارادته
الفائزون بكرامته اصطفاكم لسره وارتضاكم لغيبه واختاركم لسره وجبلكم
بقدرته واعزكم بهداه وخصكم ببرهانه وانتجبكم لنوره وايدكم بروحه ورضيكم
خلفاء في ارضه وحججا على بريته وانصارا لدينه وحفظة لسره وخزنة لعلمه ومستودعا
لحكمته وتراجمة لوحيه واركانا لتوحيده وشهداء على خلقه واعلاما لعباده ومنارا
في بلاده وادلاء على صراطه عصمكم الله من الزلل وامنكم من الفتن وطهركم من الدنس
واذهب عنكم الرجس وطهركم تطهيرا فعظمتم جلاله واكبرتم شأنه ومجدتم كرمه
ووصلتم ذكره ووكدتم ميثاقه واحكمتم عقد طاعته ونصحتم له في السر والعلانية ودعوتم
الى سبيله بالحكمة والموعظة الحسنة وبذلتم انفسكم في مرضاته وصبرتم على ما اصابكم
في جنبه واقمتم الصلوة واتيتم الزكوة وامرتم بالمعروف ونهيتم عن المنكر وجاهدتم
في الله حق جهاده حتى اعلنتم بعوته وبينتم فرائضه واقمتم حدوده ونشرتم شرائع احكامه
وسننتم سننه وصرتم في ذلك منه الى الرضا وسلمتم له القضاء وصدقتم من رسله

مَنْ مَضَى فَالرَّاغِبُ عَنْكُمْ مَارِقٌ وَاللَّازِمُ لَكُمْ لَاحِقٌ وَالْمُقَصِّرُ فِي حَقِّكُمْ زَاهِقٌ وَ
الْحَقُّ فِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَإِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ وَأَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِيرَاثُ النُّبُوَّةِ وَعِنْدَكُمْ وَأَيَابُ الْخَلْقِ
إِلَيْكُمْ وَحِسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَصْلُ الْخِطَابِ عِنْدَكُمْ وَآيَاتُ اللَّهِ لَدَيْكُمْ وَعَزَائِمُهُ فِيكُمْ وَ
نُورُهُ وَبُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ وَأَمْرُهُ إِلَيْكُمْ مَنْ وَالَاكُمْ وَالَى اللَّهَ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ عَادَى اللَّهَ وَ
مَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهَ وَمَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ
أَنْتُمُ السَّبِيلُ الْأَعْظَمُ وَالصِّرَاطُ الْأَقْوَمُ وَشُهَدَاءُ دَارِ الْفَنَاءِ وَشُفَعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ وَ
الْآيَةُ الْمَخْزُونَةُ وَالْأَمَانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَالْبَابُ الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ مَنْ أَتَاكُمْ فَقَدْ نَجَا وَمَنْ لَمْ
يَأْتِكُمْ فَقَدْ هَلَكَ إِلَى اللَّهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدُلُّونَ وَبِهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تُسَلِّمُونَ وَبِأَمْرِهِ
تَعْمَلُونَ وَإِلَى سَبِيلِهِ تُرْشِدُونَ وَبِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ سَعِدَ مَنْ وَالَاكُمْ وَهَلَكَ مَنْ عَادَاكُمْ
وَخَابَ مَنْ جَحَدَكُمْ وَضَلَّ مَنْ فَارَقَكُمْ وَفَازَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَأَمِنَ مَنْ لَجَأَ إِلَيْكُمْ وَسَلِمَ مَنْ
صَدَّقَكُمْ وَهُدِيَ مَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَأْوَاهُ وَمَنْ خَالَفَكُمْ فَالنَّارُ مَثْوَاهُ
وَمَنْ جَحَدَكُمْ كَافِرٌ وَمَنْ حَارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي أَسْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيمِ أَشْهَدُ أَنَّ
هَذَا سَابِقٌ لَكُمْ فِيمَا مَضَى وَجَارٍ لَكُمْ فِيمَا بَقِيَ وَأَنَّ أَرْوَاحَكُمْ وَنُورَكُمْ وَطِينَتَكُمْ وَاحِدَةٌ
طَابَتْ وَطَهُرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمُ اللَّهُ أَنْوَارًا فَجَعَلَكُمْ بِعَرْشِهِ مُحْدِقِينَ حَتَّى مَنَّ عَلَيْنَا
بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَوَاتِنَا عَلَيْكُمْ وَمَا
خَصَّنَا بِهِ مِنْ وَلَايَتِكُمْ طِيبًا لِخَلْقِنَا وَطَهَارَةً لِأَنْفُسِنَا وَتَزْكِيَةً لَنَا وَكَفَّارَةً لِذُنُوبِنَا فَكُنَّا عِنْدَهُ

مُسَلِّمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَمُقِرِّينَ بِتَصْدِيقِنَا إِيَّاكُمْ فَبَلَّغَ اللهُ بِكُمْ أَشْرَفَ مَحَلِّ
الْمُكْرَمِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُهُ لَاحِقٌ
وَلَا يَفُوتُهُ فَائِقٌ وَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي إِدْرَاكِهِ طَامِعٌ حَتَّى لَا يَبْقَى مَلَكٌ مُقَرَّبٌ
وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا
مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ
ذَلِكَ شَهِيدٌ إِلَّا عَرَّفَهُمْ جَلَالَةَ أَمْرِكُمْ وَعِظَمَ خَطَرِكُمْ وَكِبَرَ شَأْنِكُمْ وَتَمَامَ نُورِكُمْ وَصِدْقَ
مَقَاعِدِكُمْ وَثَبَاتَ مَقَامِكُمْ وَشَرَفَ مَحَلِّكُمْ وَمَنْزِلَتَكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَامَتَكُمْ عَلَيْهِ وَخَاصَّتَكُمْ
لَدَيْهِ وَقُرْبَ مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَأُسْرَتِي أُشْهِدُ اللهَ
وَأُشْهِدُكُمْ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا أَنْتُمْ بِهِ كَافِرٌ بَعَدُوِّكُمْ وَبِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْصِرٌ
بِضَلَالَةِ مَرْحَاضِكُمْ مُوَالٍ لَكُمْ وَلِأَوْلِيَائِكُمْ مُبْغِضٌ لِأَعْدَائِكُمْ وَمُعَادٍ لَهُمْ سِلْمٌ لِمَنْ
سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ لَكُمْ عَارِفٌ
بِحَقِّكُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيَابِكُمْ مُصَدِّقٌ
بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِكُمْ مُتَرَقِّبٌ لِدَوْلَتِكُمْ آخِذٌ بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ
زَائِرٌ لَكُمْ عَائِذٌ بِكُمْ لِأَنْدِهَ بِكُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ مُتَقَرِّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَ
مُقَدِّمُكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَحَوَائِجِي وَإِرَادَتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي وَأُمُورِي مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ
وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَأَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَمَفْوِّضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي

لكم مسلم ورأيي لكم تبع ونصرتي لكم معدة حتى يجعل الله تعالى بينه بكم ويرد كم
في أيامه ويظهركم لعدله ويمكنكم في أرضه فمعكم معكم لا مع عدوكم آمنت
بكم وتوليت آخركم بما توليت به أولكم وبرئت إلى الله عز وجل من أعدائكم ومن
الجبت والطاغوت والشياطين وحزبهم الظالمين لكم والجاحدين لحقكم و
المارقين من ولايتكم والناصبين لإرثكم والشاكين فيكم والمنحرفين عنكم
ومن كل وليجة دونكم وكل مطاع سواكم ومن الأئمة الذين يدعون إلى النار
فثبتني الله أبدا ما حييت على موالاتكم ومحبتكم وبيئكم ووفقني لطاعتكم و
رزقني شفاعتكم وجعلني من خيار موالي كم التابعين لما دعوا إليه
وجعلني ممن يقتص آثاركم ويسلك سبيلكم ويهتدي بهداكم ويحشر في زمرتكم
ويكر في رجعتكم ويملك في دولتكم ويشرف في عافيتكم ويمكن في أيامكم
وتقر بذلك عينه غدا برؤيتكم غدا بأبي أنتم وأمي ونفسي وأهلي ومالي
من أراد الله بدأ بكم ومن وحده قبل عنكم ومن قصده توجه بكم موالي لا
أحصي ثناءكم ولا أبلغ من المدح كنهكم ومن الوصف قدركم وأنتم نور الأخيار
وهداة الأبرار وحجج الجبار بكم فتح الله وبكم يختم وبكم يمحو ما يشاء وبكم
يثبت وبكم ينزل الغيث وبكم يمسك السماء أن تقع على الأرض إلا بإذنه وبكم ينفس الهم ويكشف الضر و
عندكم ما نزلت به رسله وهبط به ملائكته وإلى جدكم بعث الروح الأمين

واكرمني

واكر زيارت امير المؤمنين ميسر نباشد بجاى وإلى جدكم بعث الروح الامين
بكو والى اجيك لبعث الروح الامين پس بكو اشكم الله ما لم يؤت احدا
من العالمين طاطا كل شريف بشرفكم وبخع كل متكبر لطاعتكم وخضع
كل جبار لفضلكم وذل كل شئ لكم واشرقت الارض بنوركم وفاز الفائزون
بولايتكم يسلك الى الرضوان وعلى من جحد ولايتكم غضب الرحمن بابى انتم
وامى ونفسى واهلى ومالى ذكركم فى الذاكرين واسماءكم فى الاسماء و
اجسادكم فى الاجساد وارواحكم فى الارواح وانفسكم فى النفوس واثاركم
فى الاثار وقبوركم فى القبور فما احلى اسماءكم واكرم انفسكم واعظم شانكم
واجل خطركم واوفى عهدكم واصدق وعدكم كلامكم نور وامركم رشد
ووصيتكم التقوى وفعلكم الخير وعادتكم الاحسان وسجيتكم الكرم و
شانكم الحق والصدق والرفق وقولكم حكم وحتم ورايكم علم وحلم وحزم
ان ذكر الخير كنتم اوله واصله وفرعه ومعدنه وماوى ومنتهاه بابى انتم
وامى ونفسى كيف اصف حسن ثنائكم واحصى جميل بلائكم وبكم اخرجنا الله
من الذل وفرج عنا غمرات الكروب وانقذنا بكم من شفا جرف الهلكات
ومن النار بابى انتم وامى ونفسى بموالاتكم علمنا الله معالم ديننا واصلح ما
كان فسد من دنيانا وبموالاتكم تمت الكلمة وعظمت النعمة وائتلفت الفرقة

وَبِمُوالاتِكُمْ تُقْبَلُ الطَّاعَةُ الْمُفْتَرَضَةُ وَلَكُمُ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَالدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ
وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّأْنُ
الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا يَا وَلِيَّ اللهِ إِنَّ
إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا يَأْتِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاكُمْ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكُمْ
عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكُمْ أَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ لَمَا اسْتَوْهَبْتُمْ ذُنُوبِي
وَكُنْتُمْ شُفَعَائِي فَإِنِّي لَكُمْ مُطِيعٌ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَقَدْ أَطَاعَ اللهَ وَمَنْ عَصَاكُمْ فَقَدْ
عَصَى اللهَ وَمَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللهَ اللَّهُمَّ
إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شُفَعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ الْأَئِمَّةِ
الْأَبْرَارِ لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعَائِي فَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَ لَهُمْ عَلَيْكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُدْخِلَنِي
فِي جُمْلَةِ الْعَارِفِينَ بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ وَفِي زُمْرَتِهِمُ الْمَرْحُومِينَ بِشَفَاعَتِهِمْ
إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا
وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ مؤلف گوید که این زیارت کاملترین زیارات
ائمه را نزدیک و دور و چون منظور عمده در این رساله زیارت بعید است زیارت
وداع را ذکر نکردیم و چون این زیارت مشتمل است بر مجمل از جمیع احادیثی که در مناقب

ائمه

ائمہ وارد شدہ است اگر در هفته بلکه هر روز این زیارت را بخوانند و تدبر
و تفکر در معانی آن بکنند انچه فقیر مجملا ترجمه کرده و والد مرحوم من مفصلا
شرح نموده برای کمال معرفت ایشان بسیار نافع خواهد بود و عمده ارکان ایمان
معرفت ایشانست ع و زیارت حضرت صاحب الامر ع بطرق بسیار منقول
شده و در کتاب تحفة الزائر و در کتاب تحفه ذکر کرده ام و درین مقام زیارت
مختصری باتجدید عهد امامت و ولایت آنحضرت ع ایراد می نمایم که امامان
خود را پیوسته یاد نمایند و از برکات هدایات آنحضرت بهره مند گردند سید بن
طاوس ره ذکر کرده است که مستحب است هر روز بعد از نماز صبح حضرت
صاحب الامر را چنین زیارت کنند اللهم بلغ مولای صاحب الزمان
صلوات الله علیه عن جمیع المؤمنین والمؤمنات فی مشارق الارض ومغاربها
وبرها وبحرها وسهلها وجبلها حیهم ومیتهم وعن والدی وولدی ومن
من الصلوة والتحیات ذنر عترة الله وصداد کلمات الله ومنتهی رضا الله
عدد ما احصر کتابه واحاط به علمه اللهم اجدد له فی هذا الیوم وفی کل
یوم عهدا وعقدا وبیعة فی عنقی اللهم فکما شرفتنی بهذا التشریف
فضلنی بهذه الفضیلة وخصصنی بهذه النعمة فصل علی مولای وسیدی
صاحب الزمان واجعلنی من انصاره واشیاعه والذابین عنه واجعلنی

الْمُتَشَهِّدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ طَائِفًا غَيْرَ مَكْرُوهٍ فِي الصَّفِّ الَّذِي بَعْدَ أَهْلِهِ فِي كِتَابِكَ
فَقُلْتَ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
اللَّهُمَّ هَذِهِ بَيْعَةٌ لَهُ فِي عُنُقِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وبسند معتبر از حضرت صادق
منقولست كه هر كه چهل صباح اين عهد را بخواند از ياوران قائم ما باشد و اگر
پيش از ظهور آن حضرت بميرد خدا او را از قبر بيرون آورد كه در خدمت آن
حضرت باشد و حق تعالى هر كلمه هزار حسنه او را كرامت فرمايد و هزار گناه
از و محو كند و آن عهد اينست اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ
وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَمُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحَرُورِ
وَمُنْزِلَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَنُورِ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا حَيُّ
يَا قَيُّومُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرَضُونَ وَبِاسْمِكَ
الَّذِي يَصْلُحُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ يَا حَيُّ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا حَيُّ بَعْدَ كُلِّ
حَيٍّ حِينَ لَا حَيَّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى وَمُمِيتَ الْأَحْيَاءِ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ
بَلِّغْ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى
آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا سَهْلِهَا
وَجَبَلِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَعَنِّي وَعَنْ وَالِدَيَّ مِنَ الصَّلَوَاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللَّهِ

وملاد

وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَمَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ وَأَحَاطَ بِهِ كِتَابُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أُجَدِّدُ لَهُ
فِي صَبِيحَةِ يَوْمِي هَذَا وَمَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِي عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَيْعَةً لَهُ فِي
فِي عُنُقِي لَا أَحُولُ عَنْهَا وَلَا أَزُولُ أَبَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ
وَالذَّابِّينَ عَنْهُ وَالْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ وَالْمُتَمَثِّلِينَ لِأَوَامِرِهِ
وَالْحَامِينَ عَنْهُ وَالسَّابِقِينَ إِلَى إِرَادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهُمَّ
إِنْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِي
مُؤْتَزِرًا كَفَنِي شَاهِرًا سَيْفِي مُجَرِّدًا قَنَاتِي مُلَبِّيًا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ
وَالْبَادِي اللَّهُمَّ أَرِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَالْغُرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَاكْحُلْ نَاظِرِي
بِنَظْرَةٍ مِنِّي إِلَيْهِ وَعَجِّلْ فَرَجَهُ وَسَهِّلْ مَخْرَجَهُ وَأَوْسِعْ مَنْهَجَهُ وَأَسْأَلُكَ بِي
مَحَبَّتَهُ وَأَنْفِذْ أَمْرَهُ وَأَشْدُدْ أَزْرَهُ وَاعْمُرِ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ وَأَحْيِ بِهِ عِبَادَكَ
فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ
فَأَظْهِرِ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِيَّكَ وَابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ الْمُسَمَّى بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتَّى
لَا يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَّا مَزَّقَهُ وَيُحِقُّ الْحَقَّ وَيُحَقِّقُهُ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَفْزَعًا
لِمَظْلُومِ عِبَادِكَ وَنَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ وَمُجَدِّدًا لِمَا عُطِّلَ مِنْ
أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَمُشَيِّدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَسُنَنِ نَبِيِّكَ وَ
اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَسُرَّ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤْيَتِهِ وَمَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَارْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا
بَعْدَهُ اللّٰهُمَّ اكْشِفْ هٰذِهِ الْغُمَّةَ عَنِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَعَجِّلْ لَنَا ظُهُورَهُ اِنَّهُمْ
يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَنَرٰيهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ پس سه مرتبه دست
بر ران راست خود میزنی و در هر مرتبه میگوئی اَلْعَجَلَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ
الزَّمَانِ اما دعای ندبه که مشتمل است بر عقاید حقه و تاسف بر غیبت حضرت
قائم صلوات الله علیه بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق منقول
است که سنت است این دعای ندبه را در چهار عید بخوانند یعنی در روز جمعه و روز
عید فطر و روز عید قربان و روز عید غدیر اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
وَلَهُ الْحَمْدُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا ۵
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ قَضَاؤُكَ فِي اَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ
لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ اِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ النَّعِيمِ الْمُقِيمِ الَّذِي
لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا اضْمِحْلَالَ بَعْدَ اَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي دَرَجَاتِ هٰذِهِ
الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ وَزُخْرُفِهَا وَزِبْرِجِهَا فَشَرَطُوا لَكَ ذٰلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمُ الْوَفَاءَ
بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيَّ وَالثَّنَاءَ الْجَلِيَّ وَ
اَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلٰٓئِكَتَكَ وَاَكْرَمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ
الذَّرَائِعَ اِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ اِلَى رِضْوَانِكَ فَبَعْضٌ اَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ اِلٰى اَنْ

اخرجته

اَخْرَجْتَهُ مِنْهَا وَبَعْضٌ حَمَلْتَهُ فِي فُلْكِكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ اٰمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ
وَبَعْضٌ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلًا وَسَاَلَكَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْاٰخِرِيْنَ فَاَجَبْتَهُ
وَجَعَلْتَ ذٰلِكَ عَلِيًّا وَبَعْضٌ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكْلِيمًا وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ اَخِيْهِ
رِدْءًا وَوَزِيْرًا وَبَعْضٌ اَوْلَدْتَهُ مِنْ غَيْرِ اَبٍ وَاَيَّدْتَهُ بِاٰيَاتِ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْتَهُ بِرُوْحِ
الْقُدُسِ وَكُلًّا شَرَعْتَ لَهُ شَرِيْعَةً وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهَاجًا وَتَخَيَّرْتَ لَهُ اَوْصِيَاءَ
مُسْتَحْفَظًا بَعْدَ مُسْتَحْفَظٍ مِنْ مُدَّةٍ اِلٰى مُدَّةٍ اِقَامَةً لِدِيْنِكَ وَحُجَّةً عَلٰى عِبَادِكَ
وَكَيْلَا يَزُوْلَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَيَغْلِبَ الْبَاطِلُ عَلٰى اَهْلِهِ وَلَا يَقُوْلَ اَحَدٌ لَوْلَا اَنَّكَ
اَلَّا دَسُوْلًا مُنْذِرًا وَاَقَمْتَ لَنَا عَلَمًا هَادِيًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ
وَنَخْزٰى اِلٰى اَنِ انْتَهَيْتَ بِالْاَمْرِ اِلٰى حَبِيْبِكَ وَنَجِيْبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ
فَكَانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ سَيِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ وَصَفْوَةً مَنِ اصْطَفَيْتَهُ وَاَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَيْتَهُ
وَاَكْرَمَ مَنِ اعْتَمَدْتَهُ قَدَّمْتَهُ عَلٰى اَنْبِيَآئِكَ وَبَعَثْتَهُ اِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ
وَاَقْطَنْتَهُ مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُرَاقَ وَعَرَجْتَ بِرُوْحِهٖ اِلٰى
سَمَآئِكَ وَاَوْنَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُوْنُ اِلٰى اِنْقِضَآءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ
بِالرُّعْبِ وَحَفَفْتَهُ بِجَبْرَئِيْلَ وَمِيْكَآئِيْلَ وَالْمُسَوِّمِيْنَ مِنْ مَلٰٓئِكَتِكَ وَوَعَدْتَهُ
اَنْ تُظْهِرَهُ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ وَذٰلِكَ بَعْدَ اَنْ بَوَّاْتَهُ مُبَوَّاَ
صِدْقٍ مِنْ اَهْلِهٖ وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لِلَّذِيْ بِبَكَّةَ مُبَارَكًا

وهدًى للعالمين فيه آياتٌ بيّناتٌ مقامُ إبراهيم ومن دخله كان آمنًا
وقلتَ إنما يريدُ اللهُ ليُذهبَ عنكم الرجسَ أهلَ البيتِ ويطهّركم تطهيرًا
وجعلتَ أجرَ محمدٍ صلواتُك عليه وآله مودّتَهم في كتابك فقلتَ قل لا أسألكم
عليه أجرًا إلا المودّةَ في القربى وقلتَ ما سألتُكم من أجرٍ فهو لكم وقلتَ
ما أسألكم عليه من أجرٍ إلا من شاء أن يتخذَ إلى ربّه سبيلًا فكانوا هم
السبيلَ إليك والمسلكَ إلى رضوانك فلمّا انقضتْ أيامُه أقامَ وليّه
عليَّ بنَ أبي طالبٍ صلواتُك عليهما وآلهما هاديًا إذ كان هو المنذرَ ولكلِّ
قومٍ هادٍ فقال والملأُ أمامَه من كنتُ مولاه فعليٌّ مولاه اللهمّ والِ من
والاه وعادِ من عاداه وانصرْ من نصرَه واخذلْ من خذلَه وقال من كنتُ نبيَّه
فعليٌّ أميرُه وقال أنا وعليٌّ من شجرةٍ واحدةٍ وسائرُ الناسِ من شجرٍ شتّى
وأصلُ محلِّ هارونَ من موسى فقال له أنتَ منّي بمنزلةِ هارونَ من موسى
إلا أنّه لا نبيَّ بعدي وزوّجه ابنتَه سيّدةَ نساءِ العالمين وأحلّ له من
مسجدِه ما حلّ له وسدَّ الأبوابَ إلا بابَه ثمّ أودعَه علمَه وحكمتَه فقال أنا
مدينةُ العلمِ وعليٌّ بابُها فمن أرادَ الحكمةَ فليأتِها من بابِها ثمّ قال له أنتَ
أخي ووصيّي ووارثي لحمُك من لحمي ودمُك من دمي وسلمُك سلمي
وحربُك حربي والإيمانُ مخالطٌ لحمَك ودمَك كما خالطَ لحمي ودمي وأنتَ غدًا
على الحوض

عَلَى الْحَوْضِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دَيْنِي وَتُنْجِزُ عِدَاتِي وَشِيعَتُكَ عَلَى مَنَابِرَ مِنْ
نُورٍ مُبْيَضَّةً وُجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَهُمْ جِيرَانِي وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ
لَمْ يُعْرَفِ الْمُؤْمِنُونَ وَكَانَ بَعْدَهُ هُدًى مِنَ الضَّلَالَةِ وَنُورًا مِنَ
الْعَمَى وَحَبْلَ اللهِ الْمَتِينَ وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ لَا يَسْبِقُ بِقَرَابَةٍ فِي رَحِمٍ
وَلَا بِسَابِقَةٍ فِي دِينٍ وَلَا يُلْحَقُ فِي مَنْقَبَةٍ مِنْ مَنَاقِبِهِ يَحْذُو حَذْوَهُ وَالرَّسُولِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا وَيُقَاتِلُ عَلَى التَّأْوِيلِ وَلَا نَاحِذُهُ فِي اللهِ لَوْمَةَ
لَائِمٍ لَأَنَّهُمْ قَدْ وَتَرَ فِيهِ صَنَادِيدَ الْعَرَبِ وَقَتَلَ أَبْطَالَهُمْ وَنَاوَشَ ذُؤْبَانَهُمْ
فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بَدْرِيَّةً وَخَيْبَرِيَّةً وَحُنَيْنِيَّةً وَغَيْرَهُنَّ فَأَضْبَتَ
عَلَى عَدَاوَتِهِ وَاكْتَبَتْ عَلَى مُبَادَرَتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ
وَلَمَّا قَضَى نَحْبَهُ وَقَتَلَهُ أَشْقَى الْأَشْقِيَاءِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَتْبَعُ أَشْقَى
الْأَوَّلِينَ لَمْ يَمْتَثِلْ أَمْرَ الرَّسُولِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَهُمَا دِينَ
وَالْأُمَّةُ مُسْفِرَةٌ عَلَى مَقْتِهِ مُجْمِعَةٌ عَلَى قَطِيعَةِ رَحِمِ وَاصِفَاءِ وُلْدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ
مِمَّنْ وَفَّرَ لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَقُتِلَ مَنْ قُتِلَ وَسُبِيَ مَنْ سُبِيَ وَأُقْصِيَ مَنْ أُقْصِيَ
وَجَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا يُرْجَى لِحُسْنِ الْمَثُوبَةِ إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَسُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ
رَبِّنَا لَمَفْعُولًا وَلَنْ يُخْلِفَ اللهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ عَلَى الْأَطَايِبِ

مِنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمَا وَاٰلِهِمَا فَلْيَبْكِ الْبَاكُوْنَ وَاِيَّاهُمْ
فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُوْنَ وَلِمِثْلِهِمْ فَلْتَذْرِفِ الدُّمُوْعُ وَلْيَصْرُخِ الصَّارِخُوْنَ وَيَضِجُّ
الضَّاجُّوْنَ وَيَعِجُّ الْعَاجُّوْنَ اَيْنَ الْحَسَنُ وَاَيْنَ الْحُسَيْنُ وَاَيْنَ اَبْنَاءُ الْحُسَيْنِ
صَالِحٌ بَعْدَ صَالِحٍ وَصَادِقٌ بَعْدَ صَادِقٍ وَاَيْنَ السَّبِيْلُ بَعْدَ السَّبِيْلِ اَيْنَ
الْخِيَرَةُ بَعْدَ الْخِيَرَةِ اَيْنَ الشُّمُوْسُ الطَّالِعَةُ اَيْنَ الْاَقْمَارُ الْمُنِيْرَةُ اَيْنَ الْاَنْجُمُ
الزَّاهِرَةُ اَيْنَ اَعْلَامُ الدِّيْنِ وَقَوَاعِدُ الْعِلْمِ اَيْنَ بَقِيَّةُ اللّٰهِ الَّتِيْ لَا تَخْلُوْ مِنَ الْعِتْرَةِ
الطَّاهِرَةِ اَيْنَ الْمُعَدُّ لِقَطْعِ دَابِرِ الظَّلَمَةِ اَيْنَ الْمُنْتَظَرُ لِاِقَامَةِ الْاَمْتِ وَالْعِوَجِ اَيْنَ
الْمُرْتَجٰى لِاِزَالَةِ الْجَوْرِ وَالْعُدْوَانِ اَيْنَ الْمُدَّخَرُ لِتَجْدِيْدِ الْفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ اَيْنَ
الْمُخَبَّاُ لِاِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيْعَةِ اَيْنَ الْمُؤَمَّلُ لِاِحْيَاءِ الْكِتَابِ وَحُدُوْدِهٖ وَاَيْنَ
مُحْيِ مَعَالِمِ الدِّيْنِ وَاَهْلِهٖ اَيْنَ قَاصِمُ شَوْكَةِ الْمُعْتَدِيْنَ اَيْنَ هَادِمُ اَبْنِيَةِ الشِّرْكِ
وَالنِّفَاقِ اَيْنَ مُبِيْدُ الْفُسُوْقِ وَالْعِصْيَانِ اَيْنَ حَاصِدُ فُرُوْعِ الْغَيِّ وَالشِّقَاقِ
اَيْنَ طَامِسُ اٰثَارِ الزَّيْغِ وَالْاَهْوَاءِ اَيْنَ قَاطِعُ حَبَائِلِ الْكَذِبِ وَالْاِفْتِرَاءِ اَيْنَ
مُبِيْدُ الْعُتَاةِ وَالْمَرَدَةِ وَاَيْنَ مُسْتَاْصِلُ اَهْلِ الْعِنَادِ وَالتَّضْلِيْلِ وَالْاِلْحَادِ اَيْنَ
مُعِزُّ الْاَوْلِيَاءِ وَمُذِلُّ الْاَعْدَاءِ اَيْنَ جَامِعُ الْكَلِمِ عَلَى التَّقْوٰى اَيْنَ بَابُ اللّٰهِ الَّذِيْ
يُؤْتٰى مِنْهُ اَيْنَ وَجْهُ اللّٰهِ الَّذِيْ اِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْاَوْلِيَاءُ اَيْنَ السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَيْنَ اَهْلِ
الْاَرْضِ وَالسَّمَآءِ اَيْنَ صَاحِبُ يَوْمِ الْفَتْحِ وَنَاشِرُ رَايَةِ الْهُدٰى وَاَيْنَ مُؤَلِّفُ شَمْلِ

الصَّلَاحِ

الصلاح والرضا ابن الطالب بدخول بدر الأبناء وآباء الأبناء ابن
الطالب بدم المقتول بكربلاء ابن المنصور على من اعتدى عليه وافترى
ابن المضطر النبي يجاب إذا دعا ابن صدر الخلائق ذو البر والتقوى
ابن ابن النبي المصطفى وابن علي المرتضى وابن خديجة الكبرى الغراء
وابن فاطمة الزهراء الكبرى بأبي أنت وأمي ونفسي لك الوقاء والحما
يا ابن السادة المقربين يا ابن النجباء الأكرمين يا ابن الهداة المهديين
يا ابن الحجة المهذبين يا ابن العطارفة الأنجبين يا ابن الخضارمة المنجبين
يا ابن الفهامة الأكرمين يا ابن الأطائب المطهرين يا ابن البدور المنيرة
يا ابن السرج المضيئة يا ابن الشهب الثاقبة يا ابن الأنجم الزاهرة يا ابن السبل
الواضحة يا ابن الأعلام اللائحة يا ابن العلوم الكاملة يا ابن السنن المشهورة
يا ابن الصراط المستقيم يا ابن النبأ العظيم يا ابن من هو في أم الكتاب لدى الله
علي حكيم يا ابن الآيات والبينات يا ابن الدلائل الظاهرات يا ابن البراهين
الواضحات الباهرات يا ابن الحجج البالغات يا ابن النعم السابغات يا ابن طه
والمحكمات يا ابن يس والذاريات يا ابن الطور والعاديات يا ابن من دنى
فتدلى فكان قاب قوسين أو أدنى دنوا واقترابا العلي الأعلى أنت شريف
أين استقرت بك النوى بل أي أرض تقلك أو الثرى أبوضوى أم غيرها أم ذي

ذى طوى عزيز علىّ ان ارى الخلق ولا ترى ولا اسمع لك حبيبا ولا تجوى
عزيز علىّ ان لا يحيط بك دونك البلوى ولا ينالك منى هجيج ولا شكوى
بنفسى انت من مغيب لم يخل منا بنفسى انت من نازح ينزح عنا بنفسى انت
امنيتة شائق يتمنى من مؤمن ومؤمنة ذكرا وحتى بنفسى انت من بعيد
غير لا يسامى بنفسى انت من اثيل مجد لا يجارى بنفسى انت من تلاد نعم
بنفسى انت لا تضاهى بنفسى انت من نصيف شرف لا يساوى الى متى ابارى
فيك يا مولاى والى متى واى خطاب اصف فيك واى نجوى عزيز علىّ
ان اجاب دونك وانا انعى عزيز علىّ ان ابكيك ويخذلك الورى عزيز ان يجرى
عليك دونهم ما جرى علىّ ان هل من معين فاطيل معه العويل والبكاء هل
من جزوع فاساعد جزعه اذا خلا هل قذيت عين فساعدتها عينى على القذى هل
اليك يا بن احمد سبيل فتلقى هل تصل يوما منا منك بعده فتخلى متى نرد منا هلك
الروية فنروى متى تنتفع من عذب مائك فقد طال الصدى متى نغاديك ونراوحك
فتقر عيوننا متى نراك ونراك وقد نشرت لواء النصر ترى اترانا نخف بك وانت
تام الملك وقد ملأت الارض عدلا وانفاعدائك هوانا وعصاباك وابرت العتاة
وجحدت الحق وقطعت دابر المتكبرين واجتثثت اصول الظالمين ونحن نقول
الحمد لله رب العالمين اللهم انت كشاف الكرب والبلوى واليك نستعدى فضدك

العدوى وأنت رب الآخرة والأولى فاغث يا غياث المستغيثين عبيدك
المبتلى وأده سيده يا شديد القوى وانزل عنه به الأسى والجوى وبرد غليله
يا من على العرش استوى ومن إليه الرجعى والمنتهى اللهم ونحن عبيدك
الصائرون إلى فنائك المذكر بك وبنبيك خلقته لنا عصمة وملاذا وأقمته لنا
قواما ومعاذا وجعلته للمؤمنين إماما فبلغه منا تحية وسلاما وردنا بذلك
يا رب إكراما واجعل مستقره لنا مستقرا ومقاما وأتمم نعمتك بتقديمك
إياه أمامنا حتى نورد جنانك ونرافقه الشهداء من خلصائك اللهم
صل على محمد وولي أمرك وصل على جده محمد رسولك السيد الأكبر وصل
على علي أبيه السيد القسور وحامل اللواء في المحشر وساقي أوليائه من نهر
الكوثر والأمير على سائر البشر الذي آمن به فقد ظفر ومن أبى فقد خسر
وكفر صلى الله عليه وعلى أخيه وعلى نجليها الميامين الغرر ما طلعت شمس وأفلت
قمر وعلى جدتهما الصديقة الكبرى فاطمة الزهراء بنت محمد المصطفى وعلى
من اصطفيت من آبائه البررة وعليه أفضل وأكمل وأتم وأدوم وأكبر وأوفر
ما صليت على أحد من أصفيائك وخيرتك من خلقك وصل عليه صلوة
لا غاية لعددها ولا نهاية لمددها ولا نفاد لأمدها اللهم وأقم به الحق
وادحض به الباطل وأذل به أولياءك وأقلل به أعداءك وصل اللهم بيننا

وبنيه وصلة يؤدي بها الى مرافقة سلفه واجعلنا ممن تأخذ بحجزتهم ويمكن في
ظلهم على تأدية حقوقه اليه والاجتهاد في طاعته والاجتناب عن معصيته
وامنن علينا برضاه وهب لنا رأفته ورحمته ودعاءه وخيره ما ننال به سعة
من رحمتك وفوزا عندك واجعل صلواتنا به مقبولة وذنوبنا به مغفورة و
ودعاءنا به مستجابا واجعل اذقاتنا به مبسوطة وهمومنا مكفية وحوائجنا به
مقضية واقبل الينا بوجهك الكريم واقبل تقربنا اليك وانظر الينا نظرة رحمة
نستكمل بها الكرامة عندك ثم لا تصرفها عنا بجودك واسقنا من حوض جده
وبيده ريا رويا هنيئا سائغا لا ظمأ بعده يا ارحم الراحمين واما صلوات فرستادن
بر ايشان شيخ طوسي ره بسند معتبر روايت كرده است كه عبد الله بن محمد گفت كه من سؤال
كردم از امام حسن عسكري ع كه املا نمايد بر من كيفيت صلوات فرستادن بر حضرت
رسول ص و اوصياء آن حضرت ص را و باخود حاضر كرده بودم كاغذ و دوات را پس من
املا كردم بي انكه او كلمه اي املا كند باين نحو اللهم صل على محمد وآل محمد كما حملت عنك
وبلغت رسالاتك وصل على محمد كما احل حلالك وحرم حرامك وعلم كتابك وصل
على محمد كما اقام الصلوة واتى الزكوة ودعا الى دينك وصل على دينك وصل على
محمد كما صدق بوعدك واشفق من وعيدك وصل على محمد كما غفرت به الذنوب
وسترت به العيوب وفرجت به الكروب وصل على محمد كما دفعت به الشقاء

وكشفت

وَكَشَفْتَ بِهِ الظَّمَاءَ وَاَجَبْتَ بِهِ الدُّعَاءَ وَنَجَّيْتَ بِهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا حَمَيْتَ
الْعِبَادَ وَاَحْيَيْتَ بِهِ الْبِلَادَ وَقَمَعْتَ بِهِ الْجَبَابِرَةَ وَاَهْلَكْتَ بِهِ الْفَرَاعِنَةَ وَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ كَمَا اَضْعَفْتَ بِهِ الْاَمْوَالَ وَخَدَدْتَ بِهِ مِنَ الْاَهْوَالِ وَكَسَرْتَ بِهِ الْاَصْنَامَ وَرَحِمْتَ
بِهِ الْاَنَامَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا بَعَثْتَهُ بِخَيْرِ الْاَدْيَانِ وَاَعْزَزْتَ بِهِ الْاِيمَانَ وَتَبَرَّتَ بِهِ الْاَوْثَانَ
وَعَظَّمْتَ بِهِ الْبَيْتَ الْحَرَامَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْاَخْيَارِ وَسَلِّمْ
تَسْلِيمًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِيطَالِبٍ اَخِي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَوَصِيِّهِ
وَوَزِيرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَلِسَانِ صِدْقِهِ وَالدَّاعِي اِلَى
شَرِيعَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ فِي اُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكُرَبِ عَنْ وَجْهِهِ قَاصِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ وَ
النَّهْيِ جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هٰرُونَ مِنْ مُوسٰى اَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ
وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَصَلِّ
عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى اَحَدٍ مِنْ اَوْصِيَاءِ اَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
الصِّدِّيقَةِ فَاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبِيبَةِ حَبِيبِكَ وَنَبِيِّكَ وَاُمِّ اَحِبَّائِكَ وَاَصْفِيَائِكَ الَّتِي انْتَجَبْتَهَا
وَفَضَّلْتَهَا وَاَخَّرْتَهَا عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ كُنِ الطَّالِبَ لَهَا مِمَّنْ ظَلَمَهَا وَاسْتَخَفَّ
بِحَقِّهَا وَكُنِ الثَّائِرَ اللّٰهُمَّ بِدَمِ اَوْلَادِهَا اَللّٰهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَهَا اُمَّ اَئِمَّةِ الْهُدٰى وَحَلِيلَةَ
صَاحِبِ اللِّوَاءِ وَالْكَرَّةِ عِنْدَ الْمَلَاِ الْاَعْلٰى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلَى اُمِّهَا صَلٰوةً تُكْرِمُ بِهَا وَجْهَ
اَبِيهَا مُحَمَّدٍ وَتُقِرُّ بِهَا اَعْيُنَ ذُرِّيَّتِهَا وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ

وَالسَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلِيَّيْكَ وَابْنَيْ رَسُولِكَ وَ
سِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ
النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ أَشْهَدُ
أَنَّكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ مَظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ
أَنَّكَ الْإِمَامُ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ عَنِّي فِي هَذِهِ
السَّاعَةِ أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ
قَتِيلِ الْكَفَرَةِ وَطَرِيحِ الْفَجَرَةِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ
اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ مُوقِنًا أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ
قُتِلْتَ مَظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى الطَّالِبُ بِثَارِكَ وَمُنْجِزٌ
مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَالتَّأْيِيدِ فِي هَؤُلَاءِ عَدُوِّكَ وَإِظْهَارِ دَعْوَتِكَ وَأَشْهَدُ
أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى
أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً شَهِدَتْ ذَلِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
أَبَتْ عَلَيْكَ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِمَّنْ أَسَّسَ ذَلِكَ وَاسْتَحَقَّ بِهِ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ بِأَبِي
أَنْتَ وَأُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ خَاذِلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ
وَاعِيَتَكَ فَلَمْ يُجِبْكَ وَلَمْ يَنْصُرْكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَبَا نِسَاءَكَ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِيءٌ

وَمِمَّنْ والاهُمْ وَاعَادَاهُمْ عَلَيْهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ وَالْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى
وَبَابُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا وَاَشْهَدُ اَنِّيْ بِكُمْ مُؤْمِنٌ
وَبِمَنْزِلَتِكُمْ مُوقِنٌ وَلَكُمْ تَابِعٌ بِذَاتِ نَفْسِيْ وَشَرَائِعِ دِيْنِيْ وَخَوَاتِيْمِ عَمَلِيْ وَمُنْقَلَبِيْ
فِيْ دُنْيَايَ وَاٰخِرَتِيْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِيْنَ الَّذِيْ
اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ مِنْهُ اَئِمَّةَ الْهُدٰى الَّذِيْنَ يَهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ
يَعْدِلُوْنَ اَخْرَتَهُ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَاصْطَفَيْتَهُ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا
مَهْدِيًّا اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيَائِكَ
حَتّٰى تَبْلُغَ بِهٖ مَا تُقِرُّ بِهٖ عَيْنُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدِ بْنِ بَاقِرِ الْعِلْمِ وَاِمَامِ الْهُدٰى وَقَائِدِ اَهْلِ التُّقٰى وَالْمُنْتَجَبِ مِنْ عِبَادِكَ
اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا لِبِلَادِكَ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِكَ وَمِعْدَنًا
لِوَحْيِكَ وَاَمَرْتَ بِطَاعَتِهٖ وَحَذَّرْتَ مِنْ مَعْصِيَتِهٖ فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
عَلٰى اَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيَائِكَ وَاَصْفِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاُمَنَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِيْ اِلَيْكَ بِالْحَقِّ
النُّوْرِ الْمُبِيْنِ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ مَعْدِنَ كَلَامِكَ وَوَحْيِكَ وَخَازِنَ عِلْمِكَ
وَلِسَانَ تَوْحِيْدِكَ وَوَلِيَّ اَمْرِكَ وَمُسْتَحْفَظَ دِيْنِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَصْفِيَائِكَ وَحُجَجِكَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَجِيْدٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَمِيْنِ

مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْبَرِّ الْوَفِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ النُّورِ الْمُبِينِ الْمُجْتَهِدِ الْمُحْتَسِبِ صَلَّى
عَلَى الْأَدْنَى فِيكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا بَلَّغَ عَنْ آبَائِهِ مُسْتَوْدَعَ مِنْ أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ وَحَمَلَ
عَلَى الْمَحَجَّةِ وَكَابَدَ أَهْلَ الْعِزَّةِ وَالشِّدَّةِ فِيمَا كَانَ يَلْقَى مِنْ جُهَّالِ قَوْمِهِ دَبِّ فَضَلِّ
عَلَيْهِ وَعَلَى مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ وَأَكْمَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِمَّنْ أَطَاعَكَ وَنَصَحَ
لِعِبَادِكَ إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الذِّكْرَى ارْتَضَيْتَهُ وَ
رَضِيَتْ بِهِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ وَ
قَائِمًا بِأَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَشَاهِدًا عَلَى عِبَادِكَ وَكَمَا نَصَحَ لَهُمْ فِي السِّرِّ وَ
الْعَلَانِيَةِ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ
مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى عَلَمِ التُّقَى وَنُورِ الْهُدَى وَمَعْدِنِ
الْوَفَاءِ وَفَرْعِ الْأَزْكِيَاءِ وَخَلِيفَةِ الْأَوْصِيَاءِ وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا
هَدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ مِنَ الْحَيْرَةِ وَأَرْشَدْتَ بِهِ مَنِ
اهْتَدَى وَزَكَّيْتَ بِهِ مَنْ تَزَكَّى فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ
وَبَقِيَّةِ أَوْصِيَائِكَ إِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصِيِّ الْأَوْصِيَاءِ
وَإِمَامِ الْأَتْقِيَاءِ وَخَلَفِ أَئِمَّةِ الدِّينِ وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ
كَمَا جَعَلْتَهُ نُورًا يَسْتَضِيءُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ فَبَشِّرْ بِالْجَزِيلِ مِنْ ثَوَابِكَ وَأَنْذِرْ بِالْأَلِيمِ

من عقابك

مِنْ عِقَابِكَ وَحَذِّرْ بَأْسَكَ وَذَكِّرْ بِآيَاتِكَ وَأَحِلَّ حَلَالَكَ وَحَرِّمْ حَرَامَكَ
وَبَيِّنْ شَرَائِعَكَ وَفَرَائِضَكَ وَخُصَّ عَلَى عِبَادَتِكَ وَأَمْرِ بِطَاعَتِكَ وَنَهْيٍ
عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَذُرِّيَّةِ
أَنْبِيَائِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَرِّ التَّقِيِّ الصَّادِقِ
الْوَفِيِّ النُّورِ الْمُضِيءِ خَازِنِ عِلْمِكَ وَالْمُذَكِّرِ بِتَوْحِيدِكَ وَوَلِيِّ أَمْرِكَ وَخَلِيفَةِ
أَئِمَّةِ الدِّينِ الْهُدَاةِ الرَّاشِدِينَ وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ
أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَحُجَجِكَ وَأَوْلَادِ رُسُلِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ افْتَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ
حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اللَّهُمَّ انْصُرْهُ وَانْتَصِرْ
بِهِ لِدِينِكَ وَانْصُرْ بِهِ أَوْلِيَائَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشِيعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ
اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْ مِنْ أَنْ يُوصَلَ
إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ رَسُولِكَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَأَيِّدْهُ
بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ نَاصِرِيهِ وَاخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْتُلْ بِهِ
الْكُفَّارَ وَالْمُخَالِفِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا
وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَامْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ

وَاجْعَلِ اللّٰهُمَّ مِنْ اَنْصَارِهِ وَاَعْوَانِهِ وَاَتْبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ وَاَرِنِي فِي اٰلِ مُحَمَّدٍ مَا
يَاْمُلُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ اِلٰهَ الْحَقِّ اٰمِينَ مأ دوازدهم

در بیان نمازهای واجب است که مخصوص روزی و ماهی نیست و نمازهای سنت
که اختصاص بوقتی ندارد و اعمالی که بغیر ماههای عربی تعلق دارند و در آن
هشت فصل است فصل اول در بیان نمازهای آیات است بدانکه این نماز واجب
نزد کسوف آفتاب و خسوف ماه کل بگیرند و خواه بعض و در زلزله که زمین بلرزد
مشهور آنست که هر آیتی که از جانب آسمان حادث شود که موجب خوف غالب خلق
گردد این نماز واجب است مانند بادهای بسیار شدید که برخلاف عادت باشد
خواه در نگین باشد و خواه نباشد و صاعقهای عظیم و رعدهای بسیار شدید و تاریک
شدن هوا و امثال اینها و این اقوی است و کیفیت این نماز آنست که قصد کند
که نماز آفتاب گرفتن یا زلزله یا آیات می کنم ادا از جهت آنکه واجب قربة الی الله
پس تکبیر احرام بگوید و حمد و یکسوره بخواند پس رکوع کند پس سر بردارد و سنت
است که در سر برداشتن الله اکبر بگوید پس حمد و سوره بخواند پس رکوع کند تا آنکه
پنج رکوع بعمل آورد و از رکوع پنجم که سر بردارد سمع الله لمن حمده بگوید و بعد از
آن بسجود رود و سجده بجا آورد پس برخیزد و یکرکعت دیگر بجا آورد بدستور
رکعت اولی و در سر برداشتن از رکوع دهم بجای تکبیر سمع الله لمن حمده بگوید

واگر

و اگر در رکوع اول بعد از حمد بعضی از سوره را بخواند و بر رکوع و بعد از سر برداشتن
باقی سوره را بخواند اعاده حمد نمی کند و اگر سوره کوچک باشد تفریق کند
بر رکوعها بیکی که در رکوع اول خوانده اکتفا میکند و هم چنین در رکعت دوم
بیک حمد و سوره چنین که تفریق کند اکتفا می تواند کرد و بهتر آنست که بطریق اول
بکند بدو حمد و دو سوره بجا آورد اگر وقت تنگ نباشد و اول وقت از کسوف
و خسوف ابتدای گرفتن است و آخر وقت بقول مشهور ابتدای مجلی شدن و اظهر
نزد فقیر و جمعی از محققین آنست که تا تمام مجلی نشود و قتش باقیست و نماز
زلزله و آیات که وقتش موافق مشهور در تمام عمر ادا است و اگر
کسی ترک کند نماز مذکور را باحد و شیکی از اسباب مذکوره مشهور میان علما
آنست که قضا میکند آن نماز را مطلقا و جمعی گفته اند بر ناسی که فراموش کرده باشد
قضا نیست مادام که تمام قرص نگرفته باشد و عمل بمشهور احوط است و اگر
مطلع نشود تا وقت بدرود مشهور میان اصحاب آنست که قضای کسوفین
واجب نیست مگر انکه تمام قرص گرفته باشد و جمعی گفته اند که واجب است قضا مطلقا
و قولا قوی است و ثانی احوط و مستحب است که این نماز را باجماعت بجا
آورند و طول بدهند بقدر زمان کسوف و خسوف و هرگاه از نماز فارغ شود و انجلا
نشده باشد اشهر و اقوی آنست که اعاده نماز مستحب است و بعضی واجب دانسته اند

ومستحب است خواندن سوره‌های طولانی با وسعت وقت و برابر ساختن
رکوع و سجود با قراءت و مستحب است قنوت خواندن پیش از رکوع دوم و چهارم
و ششم و هشتم و دهم و اگر در ایام زلزله مکرر این آیه را بخواند مناسب است
اِنَّ اللّٰهَ یُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا وَلَئِنْ زَالَتَا اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِّنْ
بَعْدِهٖ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که در وقت
خواب این آیة الکرسی را بخواند خانه بر سر ش خراب نشود [illegible] نماز استسقا
اعنی نماز طلب باران دو رکعتی که باران کم آید و آب چاهها و چشمها کم نشود
و کیفیت این نماز آنست مثل نماز عید است که سابقا مذکور شد و بجماعت باید
کرد و در قنوت طلب رحمت و استغفار از گناهان و طلب باران باید کرد و بهترین
دعاها دعای نوزدهم صحیفه کامله است و اگر نخواند کفایت میکند و وقتش میان طلوع فجر
تا زوال و باید امام امر کند مردم را که سه روز روزه بدارند و روز سیم ایشان را
بیرون برد و بهتر آنست که روز سیم جمعه باشد یا دوشنبه و بصحرا بیرون
روند پا برهنه با سکینه و وقار و متوذنان عصاها بدست گرفته پیش روی امام
بروند و چون امام از نماز فارغ شود بر منبر بالا رود و ردا را بگرداند
بانکه چانب راست بجانب چپ آورد و جانب چپ را بجانب راست پس رو
بقبله کند و با واز بلند صد مرتبه الله اکبر بگوید و بجانب راست بگردد و صد مرتبه
سبحان الله

سبحان الله بگوید پس بجانب چپ بگردد و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید
پس روبمردم کند و صد مرتبه الحمد لله بگوید و گفته اند که مردم در ذکرها
مواظبت کنند با او نه در کشتن پس دو خطبه بخواند و مبالغه کند در استغفار
و دعا و طلب رحمت و خطبهای منقوله بقراءت و دو نیست که اگر آن
بعد از خطبه بخواند باز خوبست فصل سیم در بیان نماز حضرت رسول
سید بن طاوس قدس الله روحه بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت
کرده است که از آنحضرت سوال کردند از نماز جعفر طیار حضرت فرمود
چرا غافلی از نماز حضرت رسول شاید حضرت رسول نماز جعفر را نکرده باشد
و شاید جعفر نماز آن حضرت را کرده باشد راوی گفت پس آن نماز را تعلیم
کن پس حضرت فرمود که در هر رکعت نماز بخوانی و در هر رکعت یکمرتبه فاتحه و پانزده مرتبه
سوره انا انزلناه بخوانی پس در رکوع و بعد از سر برداشتن و در سجده اول
و سر برداشتن و در سجده دویم و سر برداشتن هر یک پانزده مرتبه سوره
قدر را بخوانی پس تشهد بخوانی و سلام بجای کوئی و چون فارغ میشوی سبحانه
تو و خدایا کاهی نمی ماند مگر آنکه آموزیده شده است و هر حاجت که بطلبی
روا است
و بعد از سلام بگو دعا بخوان لا اله الا الله ربنا و رب آبائنا الاولین لا اله الا
الله الها واحدا و نحن له مسلمون لا اله الا الله لا نعبد الا ایاه مخلصین له

الدين ولو كره الكافرون لا اله الا الله وحده وحده وحده انجز وعده ونصر
عبده وهزم الاحزاب وحده فله الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير اللهم
انت نور السموات والارض ومن فيهن فلك الحمد وانت قيام السموات والارض
فلك الحمد وانت الحق ووعدك الحق وقولك الحق ولقاؤك حق والجنة حق
والنار حق اللهم لك اسلمت وبك امنت وعليك توكلت وبك خاصمت واليك
يا رب يا رب يا رب اغفر لي ما قدمت وما اخرت واسررت واعلنت انت الهي
لا اله الا انت صل على محمد وآل محمد واغفر لي وارحمني وتب علي انك انت
التواب الرحيم مولف گويد كه اين نماز از نمازهاى مشهور است وعامه وخاصه در كتب
خود ذكر كرده اند وبعضى اين را از نمازهاى روز جمعه شمرده اند واز روايت اقتصا
معلوم مى شود وظاهرا در ساير ايام توان كرد فصل چهارم در بيان نماز حضرت
امير المؤمنين عليه السلام است ابن بابويه وعياشى وشيخ ودير ان در تهذيب بسندهاى صحيح وحسن
ومعتبر بسيار از حضرت صادق عليه السلام روايت كرده اند كه هر گاه چهار ركعت بگذارد بعد از
حمد در هر ركعت سوره قل هو الله احد بخواند چون فارغ گردد
ميان وتر تكلمى نماند مگر انكه آمرزيده شده باشد وسيد وشيخ از حضرت صادق
عليه السلام روايت كرده اند كه هر كه چهار ركعت نماز حضرت امير المؤمنين عليه السلام بجا آورد از گناهان
بيرون آيد مانند روزى كه از مادر متولد شده باشد وحاجتهاى او برآورده شود در هر ركعت

سوره حمد

سوره حمد و پنجاه مرتبه سوره توحید بخواند و چون فارغ شود این دعا را بخواند
که تسبیح اخضرت سُبْحَانَ مَنْ لَا يَبِيدُ بِسَرْمَدِ مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا انْقِطَاعَ
لِمُدَّتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشَارِكُ أَحَدًا فِي أَمْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ پس اینها
بخواند یا مَنْ عَفَا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَكَرِيمٌ يُحِبُّ الرَّحْمَةَ ارْحَمْ عَبْدَكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ نَفْسِي
نَفْسِي أَنَا عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاهُ أَنَا عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ يَا رَبَّاهُ بِكَ يَا إِلَهِي يَكُونُ بَيْنَكَ
يَا أَمَلَاهُ يَا رَجَاءَاهُ يَا غِيَاثَاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ لَهُ يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ يَا مُجْرِيَ التَّقْدِيرِ
فِي عُرُوقِ عَبْدِكَ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَاهُ أَيَا هُوَ أَيَا هُوَ أَيَا هُوَ يَا رَبَّاهُ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ
لِي وَلَا غِنَى لِي عَنْ نَفْسِي وَلَا أَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا أَحِيدُ مِنْ أَصَابِعِهِ ٥
تَقَطَّعَتْ أَسْبَابُ الْخَلَائِقِ عَنِّي وَاضْمَحَلَّ كُلُّ مَظْنُونٍ عَنِّي أَفْرَدَنِي الدَّهْرُ إِلَيْكَ فَقُمْتُ
بَيْنَ يَدَيْكَ هَذَا الْمَقَامَ يَا إِلَهِي بِمِثْلِكَ هَذَا كَانَ كُلُّهُ فَكَيْفَ أَنْتَ صَانِعٌ بِي
وَلَيْتَ شِعْرِي كَيْفَ تَقُولُ لِدُعَائِي أَتَقُولُ نَعَمْ أَمْ تَقُولُ لَا فَإِنْ تَقُولْ لَا يَا وَيْلِي قُلْتُ
يَا وَيْلِي يَا وَيْلِي يَا عَوْلِي يَا عَوْلِي يَا شَقْوَتِي يَا شَقْوَتِي يَا شَقْوَتِي يَا ذُلِّي
يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي إِلَى مَنْ وَمِمَّنْ أَوْ عِنْدَ مَنْ أَوْ كَيْفَ أَوْ مَاذَا أَوْ إِلَى أَيِّ شَيْءٍ
أَجِيءُ وَمَنْ أَرْجُو أَنْ يَجُودَ عَلَيَّ بِمَغْفِرَتِهِ حِينَ تُرْفَضُّ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ فَإِنْ قُلْتَ
نَعَمْ كَمَا هُوَ الظَّنُّ بِكَ وَالرَّجَاءُ لَكَ فَطُوبَى لِي أَنَا السَّعِيدُ وَأَنَا الْمَسْعُودُ فَطُوبَى لِي
وَأَنَا الْمَرْحُومُ يَا مُتَرَحِّمُ يَا مُتَرَئِّفُ يَا مُتَعَطِّفُ يَا مُتَحَبِّبُ يَا مُتَمَلِّكُ يَا مُقْسِطُ لَا تَقْطَعْ لِي عَمَلَ

مع نجاح حاجتي اسئلك باسمك الذي جعلته في مكنون غيبك واستقر
عندك فلا يخرج منك الى شيء سواك اللهم به وبك وبه فانه اجل و
اشرف اسمائك لا شيء لي غيرك هذا ولا احد اعود على منك يا كيئون
يا مكيئون يا من عرفني نفسه يا من امرني بطاعته يا من نهاني عن معصيته
ويا مدعوا ويا مسئول ويا مطلوبا اليه رفضت وصيتك التي اوصيتني
بها ولم اطعك ولو اطعتك فيما امرتني لكفيتني ما لقيت اليك فيه وانا
مع معصيتي لك راج فلا تحل بيني وبين ما ارجوه يا مترحما على العبد
من بين يدي ومن خلفي ومن فوقي ومن تحتي ومن كل جهات الاحاطة
بي اللهم صل على محمد سيدي وبعلي ولي وعلى الائمة الراشدين عليهم السلام
اجعل عليا صلواتك ورأفتك ورحمتك وبركاتك واوسع علينا من فضلك و
اقض عنا الدين وجميع حوائجنا يا الله يا الله يا الله انك على كل شيء قدير
پس حضرت فرمود كه هر كه اين نماز بكند و اين دعا را بخواند هيچ كاهي ميان
او و خدا نماند مگر انكه آمرزيده شود فصل پنجم در بيان فضيلت
و كيفيت نماز حضرت فاطمه عليها السلام سيد بن طاوس قدس سره بسند معتبر
از حضرت صادق عليه السلام روايت كرده است كه فرمود كه مادرم فاطمه عليها السلام چون نماز
ميكرد كه جبرئيل عليه السلام او را تعليم كرده بود و در ركعت اول بعد از حمد صد مرتبه

سوره

سوی قبله و در رکعت دویم صد مرتبه سوی توحید میخواند و چون سلام
می گوید این دعا را می خواند سُبْحَانَ ذِی الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِیفِ سُبْحَانَ ذِی الْجَلَالِ
الْبَاذِخِ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ الْمَلِکِ الْفَاخِرِ الْقَدِیمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْبَهْجَةَ وَالْجَمَالَ
سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّی بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ یَرَی أَثَرَ النَّمْلِ فِی الصَّفَا
سُبْحَانَ مَنْ یَرَی وَقْعَ الطَّیْرِ فِی الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰکَذَا لَا هٰکَذَا غَیْرُهُ وَ سَیِّد
گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز تسبیح مشهور
حضرت فاطمه را که بعد از هر نماز خوانده می شود بخوان و بعد از آن صد مرتبه
صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و شیخ در مصباح این نماز را مرسلا روایت
کرده است و گفته است که چون سلام بگوئی تسبیح فاطمه را بخوان و اینها را
بخوان یعنی دعائی که پیش مذکور شد پس گفته است که سزاوار است برای کسی
که نماز را بکند و این دعا فوت نشود زانوها و قدمهای خود را برهنه کند
و بسجده رود در جمیع مساجد سبعه را بخاک برساند که حجاب در میان نباشد
و دعا کند و حاجات خود را از خدا طلب نماید و در سجده اینها را بخواند
یَا مَنْ لَیْسَ غَیْرُهُ رَبٌّ یُدْعَی یَا مَنْ لَیْسَ فَوْقَهُ إِلٰهٌ یُخْشَی یَا مَنْ لَیْسَ دُونَهُ مَلِکٌ
یُتَّقَی یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ وَزِیرٌ یُؤْتَی یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ حَاجِبٌ یُرْشَی یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ قُوَّةٌ
یُغْشَی یَا مَنْ لَا یَزْدَادُ عَلَی کَثْرَةِ السُّؤَالِ إِلَّا کَرَمًا وَجُودًا وَعَلَی کَثْرَةِ الذُّنُوبِ إِلَّا

عفوا وصفحا صل علی محمد وآل محمد وافعل بی کذا وکذا وحاجات خود را یاد کند

فصل ششم در بیان فضیلت وکیفیت واحکام نماز جعفر طیار است بدانکه

این نماز از جمله متواتر است عامه وخاصه بسندهای بسیار روایت کرده اند

ومخالفان نیز این نماز را مستحب میدانند مگر نادری از ایشان اما اکثر ایشان

باعتبار عداوت باطنی که با امیر المؤمنین ع واقارب آن حضرت دارند این نماز را بتاس

عم پیغمبر نسبت داده اند وبعد از نوافل شبانه روزی نماز فرض بجب صحت سند وکثرت

ثواب باین نماز نمیرسد وبسند معتبر از حضرت امام زین العابدین منقولست که چون

جعفر طیار برادر حضرت امیر المؤمنین ع از هجرت حبشه مراجعت نمود در روزی که

فتح خیبر بدست مبارک امیر المؤمنین ع شده بود حضرت رسول بقدر یک

یک تیر پرتاب باستقبال او شتافت چون جعفر نظرش بر جمال عدیم المثال آن حضرت

افتاد مشتاقانه بجانب آن حضرت دوید حضرت او را در بر گرفت ودست در گردن

او آورد دو ساعتی با او سخن گفت پس بر ناقه غضبا سوار شد جعفر را در پیش خود

ساخت چون ناقه براه افتاد حضرت فرمود که ای جعفر ای برادر میخواهی ترا بر

کزینم مردم گمان کنند که مال جزیلی از غنایم خیبر یا وعطا خواهد فرمود جعفر گفت

بلی پدر ومادرم فدای تو باد پس حضرت نماز تسبیح را باو تعلیم نمود وحضرت صادق

فرمود که صفتش اینست که این چهار رکعت بدو تشهد وبدو سلام ودر رکعت

اول

اول بعد از سوره حمد سوره اذا زلزلت بخواند و در رکعت دویم سوره والعادیات
و در رکعت سیم سوره اذا جاء نصر الله و در رکعت چهارم سوره قل هو الله احد
و در هر رکعت بعد از فراغ از قراءت پانزده مرتبه می گوید سبحان الله والحمد لله
ولا اله الا الله والله اکبر و در رکوع همین تسبیحات را ده مرتبه می گوید و چون سر از
رکوع بر میدارد ده مرتبه و در سجده اولی ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه
و در سجده دویم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از انکه برخیزد ده مرتبه
و در هر چهار رکعت چنین می کند که مجموع سیصد مرتبه شود و هزار دویست تسبیح
بوده باشد و بروایت معتبره یکی حضرت رسالت فرمود که اگر هر روز یکی هفت
از برای تو اندیشه و اگر هر دو روز یکبار یکی گناهانی که در میان
دو نماز کرده آمرزیده میشود و اگر در هر جمعه یکی یا در هر ماهی یکبار یا در سال
یکبار یکی هر گناهی که در میان دو نماز کرده آمرزیده می شود و بروایات معتبره
دیگر اگر بقدر کف دریاها و بعدد ریگ بیابان گناه بر تو باشد خدا بیامرزد
و اگر از جنگ گریخته باشی که بدترین گناهانست خدا ترا بیامرزد و بروایت دیگر
اگر تواني هر روز یکی و اگر نتوانی هفته یکبار و اگر نتوانی ماهی یکبار و اگر نتوانی
سالی یکبار و اگر نتوانی در عمر خود یکبار یکن تا خدا گناهان کبیره و صغیره و قتاده
و عمد و خطای ترا بیامرزد و اما دعاها که در این نماز مستحب است کلینی بسند معتبر

از حضرت صادق ع روایت کرده است که در سجدهٔ اخر نماز جعفر چون از تسبیحات
فارغ شوی بگو سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ اَهْلٌ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ
سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ اِلَّا لَهُ سُبْحَانَ مَنْ اَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَ
النِّعَمِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْاَمْرِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ
وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَاسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ پس حاجات خود را ذکر کند و شیخ در مصباح اینها را
روایت کرده است با این زیادتی سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ
وَالْفَضْلِ سُبْحَانَ ذِي الْقُوَّةِ وَالطَّوْلِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ الخ و ابن طاوس و سید بن فضل
بن عمر و روایت کرده اند که گفت دیدم روزی حضرت امام جعفر صادق ع نماز
بجا آوردند پس این دعا را خواندند یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا رَبِّ بقدر عدد یکنفس و فاکند یا رَبَّاهُ یَا
رَبَّاهُ بقدر یکنفس رب رب بقدر یکنفس یَا رَحْمٰنُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحْمٰنُ هفت مرتبه یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
هفت مرتبه پس این دعا را خواندند اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَفْتَتِحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ وَاَنْطِقُ بِالثَّنَاءِ عَلَيْكَ
وَلِلثَّنَاءِ لَمَلِيكٌ وَاُثْنِي عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ ثَنَائِكَ وَمَدَ مَجْدِكَ وَاَنّٰى لِلْخَلِيفَةِ
كُنْهُ مَعْرِفَةِ مَجْدِكَ وَاَنّٰى وَهُوَ لَمْ يَكُنْ مَمْدُوحًا بِفَضْلِكَ مَوْصُوفًا بِمَجْدِكَ عَوَّدْتَ عَلٰى
الْمُذْنِبِينَ بِحِلْمِكَ تَخَلُّفَ سُكَّانِ اَرْضِكَ عَنْ طَاعَتِكَ فَكُنْتَ عَلَيْهِمْ عَطُوفًا بِجُودِكَ
جَوَادًا بِفَضْلِكَ عَوَّدْتَ اَبْكَرَ لَكَ يَا اِلٰهِي اِلَّا اَنْتَ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ پس حضرت

فرمود

فرمود که این مفضل هرگاه ترا حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن و این دعا را بخوان و حوائج خود را از خدا طلب کن که برآورده می شود انشاء الله دعای دیگر بعد ازاین نماز بروایت شیخ و سیدی سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَتَرَدَّى بِهِ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ جَلَّ جَلَالُهُ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَخَلَقَهُ بِقُدْرَتِهِ سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالنِّعَمِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْمَعَ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بَعْدَ عُسْرٍ طَوِيلٍ اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْبَدِيءُ الْبَدِيعُ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْمَنُّ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْأَمْرُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَفُوُّ يَا وَدُودُ يَا شَكُورُ أَنْتَ أَبَرُّ بِي مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَأَرْحَمُ بِي مِنْ نَفْسِي وَمِنَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ يَا كَرِيمُ يَا جَوَادُ اَللّٰهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هٰذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ وَمَعْرُوفِكَ وَدَرَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَائِزَتِكَ وَتَعْظِيمَ عَفْوِكَ وَقَدِيمَ غُفْرَانِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْفَعْهَا فِي عِلِّيِّينَ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي وَاجْعَلْ نَائِلَكَ وَمَعْرُوفَكَ وَدَرَجَاءَ مَا أَرْجُو مِنْكَ فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَمَا

جمعت من انواع النعيم ومن حسن حور العين واجعل جائزتي منك
العتق من النار وغفران ذنوبي وذنوب والدي وما ولدا وجميع اخواني واخواتي
المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم والاموات وان تستجيب
دعائي وترحم صرختي وندائي ولا ترددني خائبا خاسرا واقلبني منجحا مفلحا
مرحوما مستجابا دعائي مغفورا لي يا ارحم الراحمين يا عظيم يا عظيم يا عظيم
قد عظم الذنب من عبدك فليحسن العفو منك يا حسن التجاوز يا واسع المغفرة
يا باسط اليدين بالرحمة يا نفاثا بالخيرات يا مصغي المسئولات يا فكاك الرقاب
من الرقاب النار صل على محمد وال محمد وفك رقبتي من النار واعطني سؤلي
واستجب دعائي وارحم صرختي وتضرعي وندائي واقض لي حوائجي كلها الدنيا
والاخرة وديني ما ذكرت منها وما لم اذكر واجعل لي في تلك الخيرة ولا
ترددني خائبا خاسرا واقلبني مفلحا منجحا مستجابا لي دعائي مغفورا لي مرحوما
يا ارحم الراحمين يا محمد يا ابا القاسم يا رسول الله يا امير المؤمنين انا عبدكما
ومولاكما غير مستنكف ولا مستكبر بل خاضع ذليل عبد مقر متمسك بحبلكما
معتصم من ذنوبه بولايتكما اتقرب الى الله تعالى الله بكما واتوسل الى الله بكما
واقدمكما بين يدي حوائجي الى الله جل وعز فاشفعا لي في فكاك رقبتي من النار
وغفران ذنوبي واجابة دعائي اللهم صل على محمد وآله وتقبل دعائي واغفر لي

يا ارحم

یا ارحم الراحمین اما احکام این نماز در چند مقصد ایراد می نمایم اول انکه
مشهور میان علما و اقوی انست که نماز جعفر طیار نوافل شبانروزی میتوان کرد
که هجده رکعت شود و هم چنین نیت قضای نافله می توان کرد و احادیث
بر این مضامین وارد شده است و بعضی تجویز کرده اند که نماز فریضه را
ادا و قضا بکیفیت نماز جعفر بکنند و خالی از قوتی نیست و لیکن احوط ترک
دویم روایات وارد شده است و اکثر علما گفته اند که کسی که ضرورتی و تعجیلی
داشته باشد می تواند نماز جعفر را بدون تسبیحات بجا آورد و تسبیحات را
بخواند سیم حدیث صحیح وارد شده است که کسی که دو رکعت نماز جعفر را
بکند و او را امر ضروری دو دهد می تواند پی آن کار برود و دو رکعت دیگر را
در وقت دیگر بکند و اگر بدون عذر چنین نکند و هر دو را با هم بکند بهتر است
چهارم روایت معتبری از حضرت قائم ع وارد شده است که کسی که
تسبیحات نماز جعفر را در موضعی فراموش کند هر وقت که بخواطرش آید
بخواند و از علما کسی معترض این حکم نشده است و اگر باین روایت عمل کند ظاهرا
بدنباشد پنجم خلافست در تعیین سورها که مستحبست که در این نماز
خوانده شود مشهور آنست که در رکعت اول اذا زلزلت و در دویم والعادیات و در سیم
اذا جاء نصر الله و در چهارم قل هو الله می خواند و ابن بابویه و پدرش در رکعت اول

در رکعت اول والعادیات و در دویم اذا زلزلت کفته اند و در روایتی در اول
اذا زلزلت و در دویم اذا جاء و در سیم انا انزلناه و در چهارم توحید وارد شده
و در روایتی صحیح وارد شده است که در هر رکعت قل یا ایها الکافرون و قل
هو الله احد میخوانند و در روایتی وارد شده است که هر سوره که خواهد بخواند
و ابن بابویه کفته است که هر دو را باسوره توحید میتوان کرد و ظاهر اصح خوبت
اکر چه اول و سیم افضلیت دارد مشهور آنست که تسبیحات بعد از سجده دوم
رکعت اول و سیم را نشسته میخواند و بعضی کفته اند بعد از برخواستن برکعت دیکر
پیش از قراءت میخواند و عمل بمشهور اولی است هشتم بعضی کفته اند که چهار
رکعت را بیک سلام می کند و مشهور و اقوی دو سلام است چنانچه کذشت
نهم مشهور میان علما آنست که تسبیحات این نماز که پیش از رکوع خوانند
بعد از قرائت می باید خواند و ابن بابویه موافق بعضی از روایات قایل شده است
که مخیر است میان آنکه پیش از قراءت بخواند یا بعد از قراءت و عمل بمشهور اقوی
و اولست مسأله هفتم در بیان فضیلت و اعمال روز نوروز است بدانکه میان
علما در تعیین روز نوروز اختلاف بسیار هست بعضی کفته اند دهم ایار آن
از ماههای رومی و بعضی کفته اند شباط است مشهور آنست که اول آن انتقال
شمس است ببرج حمل چنانچه در این زمنه معمولست و ابن طاب در کتاب بحار الانوار

بسط

بسط عظیمی داده ام و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و بکار نخیر همین نوع و
که در بین امت مشهور است اقرب است بصواب و اضبط است در حساب اگر
بنای اعمال را بر این روز بگذارند ظاهر ابدیت امّا فضایل و اعمال این روز
باسانید معتبره از علی بن خُنَیس که از خواص حضرت صادق ع بوده است منقولست
که گفت در روز نوروز بخدمت امام جعفر صادق ع رفتم فرمود که ای شناسی
این روز را گفتم فدای تو شوم این روزیست که عجم آنرا تعظیم میکنند و در این روز
تحفهای و هدیها برای یکدیگر میفرستند حضرت فرمود که سوگند یاد میکنم
که بحق خانه کعبه که در مکه معظمه است که این تعظیم کردن نیست مگر برای امن
که تفسیر میکنم آنرا برای تو تا بفهمی آنرا گفتم ای سید و آقای من دانستن این را
ببرکت شما محبوبتر است نزد من از آنکه مردگان من زنده شوند و دشمنان من
بمیرند حضرت فرمود که ای معلی بدرستی که روز نوروز روزیست که
حق تعالی در این روز پیمان بندگان را گرفت از ارواح ایشان در روزی الست
که او را بیگانگی بپرستند و برای شریکی قرار ندهند و عهد بندگی و پرستیدن
هیچ چیز شریک او نکردانند و ایمان بیاورند به پیغمبران و رسولان و حجتهای
او بر خلق و امامان و پیشوایان دین و ائمه معصومین ع و این اول روزیست
که آفتاب در آن طلوع کرده است و بادهای ابر بستن گرفته درختان و زیده است

وکلها و شکوهای زمین افریده شده است و در این روز کشتی نوح ع بعد
از طوفان بر کوه جودی قرار گرفته است و این روزیست که حق تعالی حیوة بخشید
چندین هزار کس را که از مرگ گریختند یعنی از طاعون و بیکدفعه خداوند تعالی
همه را میراند پس بعد از مدتها که استخوان شده بودند پیغمبری از پیغمبران
خدا بر این استخوانها گذشت و از بیرون کار خود سؤال کرد که با او بنماید که
چگونه این استخوانهای پوسیده را زنده می گرداند پس حق تعالی وحی فرستاد
بسوی او که آب بریز بر این استخوانهای ایشان در همانجاهای خود که هستند
پس چنین کرد و همه بقدرت الهی زنده شدند و این اول سال فرس عجم است
و باین سبب سنت شد که در این روز آب بر یکدیگر بریزند یا بر خود بریزند
و غسل کنند و حق تعالی در قرآن مجید اشاره باین قصه نموده است در آنجا که
فرموده اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ
اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ مفسران گفته اند که آن پیغمبر حضرت حزقیل بود حضرت
فرمود که ایشان سی هزار کس بودند و فرمود که در این روز جبرئیل ع بر حضرت
رسول ص بوحی نازل شد یعنی نوروز موافق روز مبعث بوده که بیست و هفتم
ماه مبارک رجب است و فرمود که این روزیست که حضرت رسول ص بتمامی
کفار قریش را در مکه شکست و حضرت ابراهیم ع نیز در این روز بتمامی کافران را

شکست

شکست و اوّل اشارت است بانکه سنّی و شیعه روایت کرده اند بطرق بسیار
که شبی حضرت رسالت صلعم حضرت امیر المومنین ع را با خود بمسجد الحرام آورد
و حضرت امیر را امر کرد که بر دوش انحضرت بالا رفت و بتهای کافران بزیر آورد
و شکست پس مراد که بر دوش اینست که در شب این رویا بود و فرمود که در
این روز حضرت رسالت امر کرد اصحاب خود را که بیعت کنند با امیر المؤمنین ع
و اقرار کنند که او پادشاه مؤمنان است یعنی روز غدیر این روز بوده یا
آن روز که سر کرده های صحابه گفت بروید و بر علی سلام کنید و بگوئید السلام
علیک یا امیر المؤمنین این روز بوده و فرمود که در این روز حضرت رسالت صلعم
حضرت امیر را فرستاد بوادی جنیان که انا ایشان بعثا از برای او بگیرد و فرمود
که در این روز حق خلافت با امیر المومنین ع برگشت و بار دیگر بعد از آن که کشته
شدن عثمان با ان حضرت بیعت کردند و در این روز حضرت امیر المؤمنین
با خارجیان نهروان جنگ کرد و بر ایشان ظفر یافت و سر کرده ایشان که ذو الثدیه
میگفتند کشت و در این روز قائم آل محمد ظاهر خواهد شد و در این روز امان
دیگر بینا رجعت خواهند کرد و در این روز قائم ما ظفر خواهد یافت بر دجال
و دجالیان محله ایست از محلات کوفه او را بردار خواهند کشید و در هیچ روز
نوروزی نیست مگر انکه ما انتظار فرج می کشیم که ذیرا که ان از روزهای ما

ودوزهای شیعیان ما است ان دو فرزند عمان حفظ کردند وحرمت آنرا
رعایت کردند وشما عربان انرا ضایع پس حضرت فرمود بعلی کرچون روز
نوروز شود غسل بکن وپاکیزه ترین جامهای خود را بپوش وبهترین بوهای
خوش خود را خوشبو کردان وبعد آن دو روز روزه بدار پس چون انماز پیشین و
پسین ونوافل آنها فارغ شوی چهار رکعت نماز بگذار بعنوان هر دو رکعت بیکسلام
ودر رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره انا انزلناه ودر رکعت دویم ده مرتبه
سوره قل یا ایها الکافرون ودر رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه قل هو الله احد
ودر رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ
برب الناس بخوان وبعد از نماز بسجده شکر برو واین دعا را بخوان اللهم
صل علی محمد وآل محمد الاوصیاء المرضیین وعلی جمیع انبیائک ورسلک ۵
بافضل صلواتک وبارک علیهم بافضل برکاتک وصل علی ارواحهم و
اجسادهم اللهم بارک علی محمد وآل محمد وبارک لنا فی یومنا هذا الذی
فضلته وکرمته وشرفته وعظمت خطره اللهم بارک لنا فیما انعمت به علی
حتی لا اشکو احدا غیرک ووسع علی فی رزقی یا ذا الجلال والاکرام اللهم
ما غاب عنی فلا یغیبن عنی عونک وحفظک وما فقدت من نعمک وقل شکری
عونک علیه حتی لا اتکلف ما لا احتاج الیه یا ذا الجلال والاکرام چون چنین کنی

کناهان

سحاکنا هان پنجاه ساله تو امر زیده شود و بسیار بگو یا ذا الجلال والاکرام
و در غیر کتب مشهوره روایت کرده اند که در وقت تحویل این دعا را بسیار
بخوانند و بعضی سیصد و شصت و شش مرتبه گفته اند یا محول الحول و
الاحوال حول حالنا الی احسن الحال و بروایت دیگر یا مقلب القلوب والابصار
یا محول الحول والاحوال حول حالنا الی احسن الحال و ایضا بعضی روایت کرده اند
که این دعا را نیز در روز نوروز بعد از ۳ سال بخواند اللهم هذه سنة جدیدة
و انت ملک قدیم اسئلک خیرها و خیر ما فیها و اعوذ بک من شرها و شر
ما فیها و استکفیک مؤنتها و شغلها یا ذا الجلال والاکرام و اگرچه منعی در دعا
نیست اما آن دعای اول را خواندن هر چند غازش کرده نشود چون سند معتبر
دارد بهتر است

در بیان اعمال ماههای رومی است سید جلیل
علی بن طاوس رضه روایت کرده است که روزی جمعی از صحابه نشسته بودند
حضرت رسالت صلعم داخل شد و بر ایشان سلام کرد و ایشان جواب سلام
گفتند پس فرمود که میخواهی تعلیم نمایم شما را دعائی که جبرئیل ع مرا تعلیم کرده است
که محتاج بدوای اطبا نبوده باشید پس حضرت امیر المؤمنین ع و سلمان فارسی رضه
و دیگران سؤال نمودند که آن دعا چیست حضرت رسول بحضرت امیر المومنین خطاب
نمود و فرمود که در ماه نیسان رومی آب باران می گیری و سوره فاتحة الکتاب و آیة

واية الكرسي وقل هو الله وقل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس وقل يا ايها
الكافرون هر يكرا هفتاد مرتبه بخواني وبروايت ديكر سوره انا انزلناه في ليلة القدر
را نيز هفتاد مرتبه بخواني وهفتاد مرتبه الله اكبر وهفتاد مرتبه لا اله الا الله
بكوئي وهفتاد مرتبه صلوات بر محمد وال محمد بفرستي وهفت روز بامداد و پسين
ان ان شاء الله بحق آن خداوندي كه مرا براستي بر خلق مبعوث گردانيده است سوگند
ياد مي كنم كه جبرئيل عليه السلام گفت كه حق تعالى بر داد از كسي كه اين آب را بياشامد هر دردي را
كه در بدن باشد عافيت بخشد او را و بيرون كند دردها را از بدن او و بخواهاني
واگر در لوح دردي بر او مقدر شده باشد محو نمايد و بحق پروردگاري كه مرا
بحق فرستاده كه اگر فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد و آب نيسان را باين نيت
بياشامد او را فرزند دوزي گردد و اگر زن عقيم باشد و فرزند نيارد و ازين آب
باين نيت بياشامد فرزند از بوجود آيد و اگر مرد و زن پسر خواهند يا دختر و
از اين آب بياشامند مقصود ايشان بحاصل آيد چنانچه حق تعالى ميفرمايد يَهَبُ لِمَنْ
يَشَاءُ الذُّكُورَ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا يعني حق تعالى بخشد
هر كرا خواهد پسران يا جفت ميگرداند براى ايشان پسران و دختران را يعني هر دو را
با ايشان عطا مي كند و هر كرا خواهد عقيم و بي فرزندي گرداند پس حضرت هر كه اگر
كسي را درد سر داشته باشد و ازين بياشامد صداع او ساكن گردد بقدرت الهي و اگر
درد چشم

درد چشم داشته باشد و درد چشمهای خود قطرهٔ ازان آب بچکاند و بیاشامد
و چشمهای خود را باین آب بشوید باذن خدا شفا یابد و آشامیدن این آب
دندان را محکم گرداند و دهان را خوشبو گرداند و لعاب بن دندان را کم کند و بلغم را
کم کند و تخمه و امتلا بسبب خوردن طعام و اشامیدن آب بهم نرساند و از بادهای
قولنج و غیر آن مادّتی نگردد و درد پشت و درد شکم بهم نرساند و از زکام آزاد نگشد
و درد دندان بهم نرساند و درد معده و کرم معده را زایل گرداند و محتاج بحجامت
نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره و پیسی و برغاف
و قی بخات یابد و کور و لال و کر و زمین گیر نشود و آب سیاه بر دیده اش نزول نکند
و دردی که موجب اطاردون و نقصان غذا و کرم عارض نشود و از وسوسهای جنیان
و شیاطین مادّتی نگردد پس حضرت رسالت پناه فرمود که جبرئیل مرا گفت که هر که
از این بیاشامد اگر بجمیع دردها که در عالم محبا شد مبتلا باشد موجب شفای
جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خداوندی که ترا براستی فرستاده هر که از این آبها را
بر این آب بخواند حق تعالی دلش را معمور گرداند از خود و روشنی و الهام خود را بر دل او
وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و دانائی و باد
لدنی و کرامتها آنچه باحدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هر اد مغفرت و رحمت بر او
بفرستد و غش و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب را

از دل او برداد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان نجات یابد و موجب شفای
جمیع امراض او گردد مولف گوید که این روایت مشهور بعبد الله پسر عمر علیه اللعنة
منتهی میشود و باین سبب سندش ضعیف است فقیر بخط شیخ مفید رحمه دیدم که
این روایت را از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده بود باهمین خواص و سودها اما آیات
و اذکار باین روش روایت کرده است میخوانی بر اب نیسان باران فاتحة الکتاب
و آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون و سبح اسم و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس و قل هو الله احد هر یکی هفتاد بار و میگوئی هفتاد مرتبه لا اله الا الله و
هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه
سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و در خواص آن مذکور است که اگر
در دنان باشد و از آن آب بیاشامد از حبس نجات یابد و سرمه بر طبع او غالب
نگردد و اکثر آن خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و آب باران مطلقا
مبارک است و منفعت بسیار دارد خواه در نیسان ببارد و خواه ببارد در غیر نیسان
چنانکه در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که بیاشامید آب آسمان را
که پاک کننده بدن شما است و درد ها را دفع میکند چنانکه حق تعالی میفرماید و ینزل
علیکم من السماء ماء لیطهرکم و یذهب عنکم الرجز و رجز الشیطان و لیربط علی قلوبکم
و یثبت به الاقدام یعنی میفرستد حق تعالی بر شما از آسمان آبی برای آنکه پاک کرداند شما را
بآن

وبرداز شما وسوسهٔ شیطانی و اوهام شما را محکم گرداند و ثابت گرداند بآن
قدمهای شما را و عمل نیسان بهتر است که اگر جمع خوانند هر یک مجموع آن
سودها را و ادکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای انکه میخوانند فایده اش
عظیمتر و ثوابش بیشتر است و عدد این سالها بعد از بیست و سه روز که از نوروز
بگذرد تقریبا داخل نیسان ماه دوحی میشوند و ماه نیسان سی روز است
و از حضرت صادق ع منقولست که در هفتم حزیران البته حجامت بکن
و اگر میسر نشود در چهاردهم البته حجامت بکن و اول حزیران تقریبا هشت و
چهار دم نوروز و ان نیز سی و دو ذات و حزیران ما نحسی است چنانچه
در حدیث معتبر منقولست که در خدمت حضرت صادق ع ماه حزیران ذکر شد
حضرت فرمود که این ماهیست که حضرت موسی ع در این ماه نفرین کرد
بر بنی اسرائیل و در یکشب و یکروز سیصد هزار کس از ایشان مردند و بان
مقیرا از حضرت منقولست که حق تعالی اجلها را در ماه حزیران نزدیک میگرداند
یعنی هر وقت در ان ماه بیماری باشد و بداند که ماههای دوحی بنا بش بر حرکت
آفتاب و عدد انها دوازده است باین ترتیب تشرین الاول تشرین الاخر
کانون الاول کانون الاخر شباط ازار نیسان ایار حزیران تموز آب ایلول حهاد
ماهرا سی میگیرند که انها تشرین الاخر و نیسان و حزیران و ایلول اند و هفت ماه

دیگر غیر شباط را سی و یکی گیرند و شباط را در سه سال متوالی بیست و هشت
می گیرند و در سال چهارم که سال کبیسه ایشانست بیست و نه میگیرند و سال
ایشان سیصد و پنجروز و دیست و شش ساعت است و تشرین الاول که اول سال ایشانست
در این سالهای موافق نوزده درجه میزانست و تفصیلش در کتاب بحار
الانوار مذکور است و چون این ماهها در احادیث مذکور شده است مجملی
در اینجا ایراد نمودیم باب سیزدهم در بیان احکام اموات و در آن پنج
فصلست فصل اول در بیان آداب و احکام حال احتضار و برداشتن میت
باید که چون در بیمار اثر موت ظاهر شود متوجه احوال خود گردد و از کفاهای
خود توبه کند و برگذشتها نادم و پشیمان گردد و عازم گردد که اگر زنده بماند
مرتکب معصیت الهی نگردد پس وصیت کند در حقوق خدا و خلق آنچه بر ذمه
او باشد ادا کند و بدیگران نگذارد پس بقدر ثلث مال خود وصیت کند که
بخویشان پریشان و فقرا و مساکین و سایر وجوه برصرف نمایند پس برای
فقرا زیرا در ان مؤمن مطلبد و هر که را غیبت کرده باشد یا از حق دسانیده باشد
اگر حاضر باشد از ایشان التماس نماید که او را عفو کنند و اگر غایب باشد از
حاضران التماس نماید که ایشانرا از و راضی گردانند و از برای این مطالب
نماید پس امور اطفال و عیال خود را بعد از توکل بر جناب مقدس الهی بامین

بگذارد

بگذارد و وصی برای اولاد صغیر خود تعیین نماید پس کفن خود را حاضر سازد
و شهادتین و اقرار بائمه و ادعیه که وارد شده است که بر کفن
نوشته شود بفرماید که بتربت حضرت امام حسین ع بر او بنویسند اکثر بیشتر
کفن حنوط نکرده باشند اما مؤمن راست است که کفن پیوسته با او باشد چنانچه
از حضرت صادق ع منقول است که هر که کفنش با او باشد در خانه اش او را از غلبه
نویسند و هر گاه که نظرش بر ان کفن افتد برای او حسنه نوشته شود و باید که در
امید وار رحمت حق تعالی و شفاعت رسول خدا ص و ائمه هدی ع بوده باشد و بیندیشد
عبرت از حضرت رسالت پناه ص منقول است که هر که در وقت مرگ وصیت نکو
نکند علامت کمی عقل و نقص مروت و مردی او ست گفتند یا رسول الله چگونه
وصیت کند فرمود که چون نزدیک وفات او شود و مردم نزد او جمع شوند بگوید
اَللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنَ الرَّحِيْمِ اِنِّيْ اَعْهَدُ اِلَيْكَ
اَنِّيْ اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ وَاَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ
عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّكَ تَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ
وَاَنَّ الْحِسَابَ حَقٌّ وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَمَا وَعَدَنَا اللّٰهُ فِيْهَا مِنَ النَّعِيْمِ مِنَ الْمَاْكَلِ
وَالْمَشْرَبِ وَالنِّكَاحِ حَقٌّ وَاَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ الْاِيْمَانَ حَقٌّ وَاَنَّ الدِّيْنَ كَمَا وَصَفَ اللّٰهُ
وَاَنَّ الْاِسْلَامَ كَمَا شَرَعَ وَاَنَّ الْقَوْلَ كَمَا قُلْتَ وَاَنَّ الْقُرْاٰنَ كَمَا اَنْزَلْتَ وَاَنَّكَ اَنْتَ

الحق المبين وانى اعهد اليك فى دار الدنيا انى رضيت بك ربا وبالاسلام
دينا وبمحمد صلعم نبيا وبعلى اماما وبالقرآن كتابا وان اهل بيت نبيك
عليه وعليهم السلام ائمتى اللهم انت ثقتى عند شدتى ورجائى عند
كربتى وعدتى عند الامور التى تنزل بى وانت ولينى فى نعمتى والهى ومولاى
آباد صل على محمد وآله ولا تكلنى الى نفسى طرفة عين ابدا وانس فى قبرى
وحقنى واجعل لى عندك عهدا يوم القاك منشورا پس حضرت رسول
فرمود كه اين عهد وپيمان ميان است باخداوند ودوزى كه ميخواهد وصيت
كند ووصيت لازم وواجبات برهر مسلمانى وصحيفه اعتقاد اثنا عشريان
در كتاب حلية المتقين ذكر كرده ام درست كند وبمهر كوا هان برساند تا بعد
كفن او بگذارند چون اثار واحتضار ظاهر شود اينعا را مكرر بخواند اللهم
اغفر لى الكثير من معصيتك واقبل منى اليسير من طاعتك تا بان كندت بر او
آسان كردد وبايد كه اولاد وخويشان وبرادران مؤمن در بخالت او را
تنها نگذارند ونزد او قرآن ودعا بخوانند وسوره يس ودوالصافات نزد او بخوانند
واعتقادات بوحدانيت خدا وصفات كماليه الهى وحضرت رسالت پناهى والمات
ائمه هدى عليهم السلام بالتفصيل واعتقاد بمعاد وبهشت ودوزخ وسؤال قبر
حق وامكرو تلقين او كنند كه بگويد وبياد او آورند واكر نتواند خواند نزد او بخوانند

ودعاى

و دعای عدیله را برا و بخوانند و اگر عربی نداند مضامینش را برا و القا
کنند که در دین و قبر شیطان بر او دست نیابد که او را از دین برگرداند
و باید که کلمه طیبه لا اله الا الله بسیار بگویند و مکرر تلقین او کنند زیرا که در
حدیث معتبر وارد است که هر که آخر سخن او لا اله الا الله باشد داخل بهشت
شود و در حدیث معتبر از امام محمد باقر علیه السلام رسیده که تلقین کنید مردگان
خود را لا اله الا الله بدرستی که کافر از دو هم می شکند و مومن مؤمن است
در حال حیوة و نزد مردن و نزد مبعوث گردیدن و هر که در هنگام مردن این
کلمه طیبه را بگوید داخل بهشت گردد و احوط آنست که در این حال پای او را
بجانب قبله بگردانند تا ملئکه رحمت بر او روآورند و در این وقت حایض و جنب
نزد او نیایند که ملائکه از ایشان نفرت می کنند و اگر بغیر ایشان کسی نباشد
جایز است که برای ضرورت پرستاری او نمایند و چون نزدیک شود که جان
برآید بیرون روند و در احادیث معتبره وارد شده است که اگر جان کندن بر او
دشوار شود او را ببرند بآن جائی که همیشه نماز می کرده است یا بخوابانند او را
بر روی جائی که بر او نماز می کرده است زیرا که امید شفا هست
می یابد و الا جانش باسانی برآید و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که
فضاره در حال احتضار دست بر او مکذارید و اگر دست بر او بگذارید و او را حرکت دهد

ما نغش مشوید جاهلان میکنند ونزد او قران بخوانید ویاد خدا بکنید
وصلوات بر رسول وآل او بفرستید وعدد حدیث دیگر منقولست که فرزندی
از حضرت صادق ع در احتضار بود وحضرت امام محمد باقر ع در کنار خانه
نشسته بود هرگه نزد او میرفت منع میکرد ومیفرمود که دست بر او ملکارید
که او در بن حالست در نهایت ناتوانی است وهرگه دست بر او می گذارد جانست
که او را کشته است ودر حدیث صحیح از باقر ع منقولست که هرگه کسی را در وقت
جان کندن بیابید کلمات فرج را تلقین او کنید وکلمات فرج اینست لا اله
الا الله الحلیم الکریم لا اله الا الله العلی العظیم سبحان الله رب السموات السبع
ورب الارضین السبع وما فیهن وما بینهن ورب العرش العظیم والحمد لله
رب العالمین ودر حدیث دیگر منقولست که چون اینکلمات را تلقین کسی می کردند
حضرت امیر المؤمنین ع میفرمود که بر و که دیگر با تو با کی نیست وحضرت رسول
اینکلمات را تلقین شخصی کرد وچون او خواند حضرت فرمود الحمد لله خدا او را
از آتش جهنم نجات داد واز حضرت صادق ع منقولست که هیچکس نیست مگر آنکه شیطان
در وقت مردن جمعی از شیاطین را موکل می گرداند بر او که او را در شک اندازند
در دین خود تا جانش مفارقت کند واگر مؤمن کامل باشد نمیتوانند بر او دست
یافت پس در اینحال تلقین ایشان کنید کلمات فرج وشهادت بوحدانیت خدا و
اقرار

اقرار بحضرت رسالت ص و ائمه طاهرین ع یک یک را بخصوص تا از بخل کفن
باز نماند و ایضا سنت است که برای اسانی جان کندن این دعا را تلقین او کنند
یا مَنْ یَقْبَلُ الْیَسِیرَ وَیَعْفُو عَنِ الْکَثِیرِ اِقْبَلْ مِنِّی الْیَسِیرَ وَاعْفُ عَنِّی الْکَثِیرَ اِنَّکَ
اَنْتَ الْعَفُوُّ الرَّحِیمُ و بر وایتی دیگر اِنَّکَ اَنْتَ الْعَفُوُّ و چون روح مفارقت کند
سنت است که دهانش را ببرهم گذارند و نخش را ببندند و چشمهایش را بهم
آورند و دستهایش را بر پهلوهایش بکشند و او را بچادر شبی یا جامه سوشانند
و قرآن نزد او بخوانند و زودش بردارند مکروه است جمع شدن مؤمنان اگر
اشتباهی در موتا و نباشد و اگر مشتبه باشد تا یقین نشود می گذارند
و از حضرت صادق ع منقولست که سزاوار آنست که برادران مؤمنان را خبر
کنند بمردن او تا بجنازه او حاضر گردند و بر او نماز گذارند و او را برای او استغفار
کنند و میت و ایشان هر ثواب میبرند و در حدیث حسن از حضرت صادق ع
منقولست که چون مومن را بقبر می گذارند او را ندا می کنند که اول عطائی که تو را
دادیم بهشت است آنرا که بجنازه تو آمده اند آمرزش کناهان است و در حدیث
دیگر فرمود که اول تحفه که بمؤمن می دهند در قبر آنست که می آمرزند هر کس را که همراه
جنازه او بوده است و در حدیث دیگر فرمود که هر که همراهی جنازه مومنی بکند
تا او را دفن کنند حق تعالی در قیامت هفتاد ملک بر او بگمارد که همراهی او نمایند

برابر او کنند از قبر تا موقف حساب و مرسوم که هر که یکطرف جنازه را بگیرد
و پنج گام بگیرد اش امرزیده شود و اگر چهار طرف را بگیرد از گناهان بیرون آید
و باید که جنازه را چهار کس برداشتند و بهتر آنست که برای کسی که تشییع جنازه
کند اول دست راست میت را گیرد جانب چپ جنازه است بدوش راست خود
بردارد پس پای راست میت را گیرد جانب چپ جنازه است بدوش راست
خود بردارد پس پای راست خود را میت را باز بدوش راست خود بردارد
پس از پشت جنازه برود و پای چپ میت را بدوش چپ خود بردارد پس دست
چپ میت را گیرد و جانب راست جنازه است بردوش چپ بردارد و چون خواهد
که باز دیگر تربیع کند از پیش جنازه نرود بلکه از جانب پشت جنازه بگردد
و باز بهمین دوش تربیع بجا آورد و اکثر علما بر عکس گفته اند که اول ابتدا بدست
راست جنازه می کنند پس بپای راست پس بپهلو چپ پس بدست چپ و اول
موافق احادیث معتبره اولیست و اگر هر دو را بعمل آورند بهتر است و افضل
آنست که عقب جنازه پیاده رود و پیش جنازه نرود و ظاهر اکثر احادیث
آنست که اگر جنازه مؤمن باشد پیش او راه رفتن خوبست و در جنازه خلاف
مذهب خوب نیست زیرا که ملائکه او را استقبال بعذاب می کنند و با جنازه
سوار راه رفتن مکروهست و از حضرت رسول صلعم منقولست که هر که جنازه را
ببیند

بر پنج اینها بخواند اللّٰهُ اَکْبَرُ هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ
اَللّٰهُمَّ زِدْنَا اِیْمَانًا وَتَسْلِیْمًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ وَقَهَرَ الْعِبَادَ بِالْمَوْتِ
هیچ ملکی در اسمان نماند انکه گریه کنند از برای ترحم بر او و از حضرت صادق
منقولست که در حال بر داشتن جنازه اینها بخواند بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ومنقولست که حضرت امام
زین العابدین ع هر گاه جنازه دامی دیدند میگفتند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَجْعَلْنِیْ
مِنَ السَّوَادِ الْمُخْتَرِمِ وزنان را تشییع جنازه سنت نیست وبعضی گفته اند که
بسیار تند بردن مکروهست ومجمره بردن با جنازه کراهت دارد ودر دفن
چراغ بردن خوب نیست واسراف است ودر شب خوب ومکروهست
کسی را که بجنازه حاضر شود خندیدن وحرف باطل زدن فضل دوم
در غسل دادن میتست بدانکه احکام میت از غسل دادن وکفن کردن ونماز
کردن ودفن کردن واحکام بیش همه واجب کفائیست یعنی بر همه کس واجب است
واگر یکی بکند از همه ساقط می شود واگر همه ترک کنند همه معاقب می شوند
میان علما انست که ولایت این معنی تعلق بوارث میت دارد وبیرخصت او
متوجه اینها نمی تواند شد ومردان ورثه اولا بیند از زنان وشوهر اطاست اند یکون
ولحوظ آنست که بپرورد خود غسل ندهد وغسل ونماز وسایر احکام میت واجب

برای میت شیعهٔ اثنی عشری و در سنی و سایر فرق مخالفان خلافت
و ظاهر اواجب نباشد مگر در حال تقیه و شهیدی که در حال جهاد با امام
زمان کشته شود شده باشد در معرکهٔ جهاد مرده باشد او را غسل نمیدهند
و کفن نمی کنند بلکه نماز می کنند و با جامهای که پوشیده است دفن می کنند و بعضی
گفته اند که در هر جهاد حقی که کشته شود چنین است و خالی از قوتی نیست
و مشهور میان اصحاب آنست که هر گاه از میت عضوی یافت شود که در آن استخوان
باشد می شویند و کفن می کنند و دفن می کنند و بعضی سر کفن را در اینجا واجب
دانسته اند و اگر نصفی باشد که در آن حد آن باشد نماز هم می باید کرد و احوط آنست
که اگر سینه تنها را بیابند بدان چنین کنند و هم چنین اگر جمیع استخوانها را میت را
بیابند و عضوی که بی استخوان باشد مشهور آنست که در لتر می پیچند و دفن
میکنند و بعضی لتر پیچیدن را واجب ندانسته اند و بچه که از شکم ساقط شود هر گاه
چهار ماه زیاده داشته باشد غسل میدهند و کفن و دفن می کنند و بر او نماز
نیست و بعضی گفته اند که بسه جامه کفن می کنند و حنوط می کنند و هر گاه چهار ماه
نداشته باشد مشهور آنست که در لتر می پیچند نه و دفن می کنند و در وقت
در لتر پیچیدن مذکور نیست و بعضی تمام شدن خلقت طفل را اعتبار می کنند
در غسل و کفن نه چهار ماه و این احوط است و اگر عضو استخوان داری افتد

بریده

باشند احوط آنست که غسل و کفن و دفن بکنند اگرچه اظهر عدم وجوبست و اگر
طفل در شکم مادر مرده باشد و مادر زنده باشد اگر توانند درست بیرون آورند
والا پاره پاره می کنند و بیرون می آورند و اگر مادر بمیرد و طفل زنده باشد شکم
مادر را می شکافند از جانب چپ و طفل را بیرون می آورند و بهتر آنست که شکمش را
بدوزند و واجبست که مرده را مرد غسل دهد و زنان الا آنچند موضع اول
زن و شوهر که بقول اشهر و اقوی هر یک دیگر را غسل می توانند داد و احوط آنست
که از زیر جامه غسل دهند و نظر بصورت نکنند و بهتر آنست که بدون ضرورت
غسل ندهند خصوصا مرد زنرا و در ضرورت جایز است که اقا کنیز خود را غسل دهد
هرگاه زن کسی و در علقه کسی نبوده باشد و در غسل دادن کنیز اقا را خلافست
سیم جایز است که غسل مرد اجنبی دختر سه ساله برهنه و زن اجنبیه پسر سه ساله
برهنه و بعضی دو ساله نیز تجویز کرده اند چهار مرهرگاه مردی فوت شود و زنی
نباشد که او را غسل دهد زن محرم او را غسل می تواند داد از زیر جامه و هم چنین
هرگاه زن فوت شده باشد و ظاهرا در حال اختیار محارم نیز یکدیگر را غسل
دادن می تواند
دادن اما احوط آنست که تا ممکن باشد زن را زن و مرد را مرد غسل دهد اما کیفیت
غسل بهتر آنست که پیش از غسل کفن را مهیا کند و اول جره را و بعد از آن سر تا
سری را و بعد از آن پیراهن را بتن کند و نصف بالای پیراهن بر کرده باند و لنگ را

وبعد ازان بچه را بجای خود بهین کند پس متوجه غسل شود واگر میسر باشد کمیت را
بدوقت غسل بر روی تختی یا تخته بخواباند بهتر است و مستحب است که در وقت غسل
پای میت بسوی قبله باشد بطریق حال احتضار و بعضی واجب دانسته اند و در سایر
احوال باید چنین باشد مکروه حال نماز و حال دفن و باید دخمها یش بکند واگر خواهد
با پیراهن غسل دهد واگر خواهد لنگ بر بندد و پیراهن را بکند و بر هر تقدیر رعایت
کردن وقت غسل دادن عورتین میت پوشانند و مشهور آنست که واجب است که اول
ازالهٔ نجاست از بدن میت بکنند و سنت است که بر اوحرمت میت پیراهن را از طرف
پا بیرون کنند واگر تنگ باشد باذن و در نیفتد و سنت است که در زیر سقفی
یا خیمه غسل دهند که بر ابر اسمان نباشد و سنت است که وتری باشد غسل دهنده
یکی آب دیزد و دیگری میت را بگرداند و مستحب است که انگشتان میت را بمداد را
نرم کنند واگر دشوار باشد و خوف شکستن باشد دست بر ندارد و واجب است که میت را
سه غسل بدهند اول بآب سدر و بعد ازان باب کافور و بعد ازان باب خالص سنت است
که اول دستهای میت را تا نصف ذراع سه مرتبه بشویند بنابر بعضی از روایات پس عورتین
میت را بشویند و احوط آنست که چون خواهد عورتش را بشویند لنگه بر دست بر بندد
کرد ستش بعورتش نرسد واگر بدست چپ بشویند بهتر است و سنت است که اول عورت
میت را بکف سدر و اشنان سه مرتبه بشویند و آب بسیار بر بزند تا خوب پاک شود

پس دست

پس دست بر بالای شکش بگذارد بنرمی و هموار ی پائین کشد که اگر فضله
باشد بیرون اید و اگر چیزی بیرون آید باز مخرج را بشوید و اگر زن حامله باشد
از افتادن فرزند باشد دست بر شکش نکشد و علما گفته اند که سنت است که سر و ریش
میت را پیش از غسل بکف سدر بشویند پس سنت است که دستهای خود را
بشویند یعنی آنکس که دست بر میت میکذارد پس وضو دهد میت را بوضوی
زندگان باب خالص و بعضی واجب دانسته و نیت کند که وضو می دهم این میت را
الی الله پس دو دست مبارکش را بشویند و سر و پاهایش را مسح کند پس ابتدا کنند غسل
واجب آنست که آب دیدنده و کرداننده اگر دو کس باشند هر دو نیت کنند
که نیت هر سه را دارد اول بکنند و از برای غسل کافور و قراح نیت جدا نیز بکنند
پس اول نیت میکنند که این میت را غسل می دهم باب سدر و کافور و قراح انجه
واجب است از برای رضای خدایا قربة الی الله پس سر میت را باب سدر بشویند
واجب آنست که اول بجانب راست آب بریزند و بعد از ان بجانب چپ و سنت است
که سر را و هر جانب را سه مرتبه بشویند پس میت را بجانب چپ بگردانند و جانب
راست را بشویند و سنت است که سه مرتبه بشویند و هر سوئی را که می شویند
قطع نکنند تا بپایان برساند و اگر انکه میت را می کرداند در هنگام آب ریختن میت
بر پشت و شکم بمالد هموار ی که آب خوب برسد بجز ات و دست میت را از بغلها جدا کند

تا اب بزیران برسد وچنان کند که آب بزیر لنک وعورت وران وسایر اعضا خوب
جاری شود پس میت را بکواند و بر پهلوی راست بخواباند و پهلوی چپ را بهمان
طریق که مذکور شد سه مرتبه بشوید و در آب سدر می کافیست و مشهور آنست که حدی
ندارد و بعضی گفته اند که باید هفت برگ سدر باشد و بعضی یک وطل و بعضی یک وطل و نیم
گفته اند که نزدیک به بیست پنجدرم و نیاده بوده باشد و گویا این زیاده تنها برای شستن
فرج و سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد و احوط آنست که در آب غسل اول مقدار اندک
نکنند که مضاف شود و اولیش نگویند و در بعضی روایات در شستن هر جانب شستن
نصف سر نیز وارد شده است و شاید بد نباشد اگرچه خلاف مشهور است پس میت را
بر پشت بخواباند و ظرفهای آبی شوید که اثر سدر از آنها برطرف شود و اندکی کافور را
ریزه ریزه می کند و در آب حل می کند و غسل دهنده دستهای خود را تا مرفق می شوید
و بهتر آنست که دست میت را تا نصف ذراع سه مرتبه با آب کافور بشویند و موی سر او را
نیز سه مرتبه بشویند بهمان نحو که گفته یاد شد آنگاه بر دست پیچد و دست بر شکم میت بکشد
بهمواری و بهتر آنست که در وقتی که دست بر شکم می کشد سر میت را بلند کند که فضلات
از آن طرف بیرون نرود و پس احتیاطا اب دیزند و گردانند هر دو نیت که این میت را
غسل می دهم با آب کافور از برای آنکه واجبست از برای رضای خدا پس سر را بشویند
و سنتست که سه مرتبه بشویند و در هر مرتبه ابتدا بجانب راست سر بکند و گردانند بهمواری

دستی

غسل
دستی بمالد پس جانب راست را سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بنحوی که در
مرتبین
سدر مذکور شد بشوید پس میت را بر پشت بخواباند و باندست خود را قلم
و بهتر
بشوید و ظرفها را خوب بشویند که اثری از سدر و کافور در انها نماند و اگر سبوی
کوزه
از برای آب قراح مهیا کنند بهتر است و لوط آنست که آب غسل قراح را نخوهی که آب
در آن
سدر و کافور در آن ریخته شده است بر ندارد و از ابی بردارند که اینها مطلقا
نشوند
داخل نشده باشد پس دستهای میت را تا نصف ذراع سه مرتبه بآب خالص بشویند
بآب
بهتر است و نیز با آب خالص سه مرتبه بشویند و اگر در این وقت نیز باو
این هم
دیگر میت را وضو دهند شاید بهتر باشد پس احتیاطا نیت کند که غسل میکنم
برای
میت را با آب قراح از جهة آنکه واجب است قربة الی الله پس سر را سه مرتبه و جانب
راست را سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بشویند که یکمرتبه واجب است و دو مرتبه
بدن
سنت و بهتر آنست که کف دست را بمالد در وقت آب ریختن دست بکشد بر بدن
میت و پیش از این غسل و در اثنای این غسل دست بر شکم میت نمی کشند و بیرون
و بیرون
از این هر سه غسل فارغ شود اگر خوف خروج نجاست نبوده باشد قدری از پنبه قد
سقی
داخل کند و همچنین در دهان و پیش او اگر خوف بیرون آمدن خون یا نجاست
جاهای
نبوده باشد پس سنت است که بدن را بجامه خشک کنند و بعد از آن او را بر روی
کفن بگذارند و سنت است که هر مرتبه که میت را از جائی بجائی گردانند او را بخوابانند

اللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا بَدَنُ عَبْدِكَ الْمُؤْمِنِ وَقَدْ اَخْرَجَ رُوحَهُ مِنْهُ وَفَرَّقَ بَيْنَهُمَا
فَعَفْوَكَ عَفْوَكَ وَاكَرْ زن باشد بگويد اِنَّ هٰذَا بَدَنُ اَمَتِكَ الْمُؤْمِنَةِ واكر دو تن باشند
بگويد بهتر است و در ساير احوال غسل بگويد مكر در نعش عَفْوَكَ عَفْوَكَ تا اخذ اورا
بيامرزد و سنت است كه هرچه از عيوب ميت بر او ظاهر شود بكسى نقل نكند تا
حق تعالى هان او را بيامرزد چنانكه از مادر متولد شده باشد و مستحب است كه غسل دهنده
در جانب راست بايستد و كوزه آبى در بر ابر قبله بكند و تخته سر ازير باشد كه آب
غسل در ان كودال رود و مكروه است كه آب غسل را بجاله كه در ان بول و غايط كنند
بريزند و اكر جاله باشد كه كثافات خانه را در ان ميريزند قصور ندارد و مكروه است
باب كه هر غسل دادن مكر در حال ضرورت و مكروه است كه ميت را در ميان پاهاى
خود بكيرد و ايضا مكروه است كه ناخن ميت را بكيرد يا موى او را بكيرد يا شانه
و اكر بكيرد ناخن و موى را يا موئى كه در اثناى غسل جدا شود بايد كه در ميان كفن
كذارد و با ميت دفن كند حق منقولست كه در ندانى از حضرت باقر عليه السلام شد حضرت
صادق عليه السلام را وفرمود كه با مرد دفن كن در قبر و اكر سدر و كافور با هم نيابد سدر تنها
باب قراح غسل دهند و احوط انست كه سه مرتبه غسل دهند و اكر پيش از دفن
با هم دست احوط آنست كه مرتبه ديكر او را غسل دهند و اكر آب با هم نرسد يا ميت را
غسل نتوان داد كه خوف آن باشد كه بدن ميت از هم بپاشد تيمم دهند او را ظاهر

یک تیمم کافیست و سه تیمم احوط و بهتر است که تیمم را چنین بدهد که نیت کند
که تیمم می دهم این میت را بدل از غسلهای سدر و کافور و قراح از جهة انکه واجبست
از برای رضای خدا و تیمم دیگر را قصد کند که تیمم می دهم این میت را بدل از غسل
کافور احتیاطا قربة الی الله و هم چنین قراح را و چون نیت کند دست خود را بر خاک
زند و بر پیشانی میت کشد و دیگر بر پشت دست راست میت کشد و بعد از آن بر پشت
دست چپ و اگر بدو ضرب تیمم دهد یکی برای دو و یکی برای دستها خوب باشد
و اگر میت محرم باشد او را غسل کافور ندهند و احوط نکنند غسل سیم
در کفن کردن میت است و واجب است که میت را سر کفن کنند و اگر علما گفته اند
که اول انها لنک است که از ناف تا بعضی از ساقها پوشد و بعضی گفته اند که سینه را
بپوشد و تا پاها را بپوشد و دوم پیراهن است و سیم سر تا سری که جمیع بدن را بپوشد
و بعضی از علما گفته اند که پیراهن است و دو سر تا سری و جایز است که بجای پیراهن
یک سر تا سری دیگر بکنند که مجموع سه سر تا سری باشد و اینقول اظهر است و لفافه
معتبره بر این دلالت دارد و احوط آنست که با ایها لنک نیز بکنند و باشد که یک
سر تا سری کافیست و باید که کفن حریر محض نباشد و احوط آنست که کفن از پنبه
نبوده باشد و بهتر آنست که از پشم و مو نیز نبوده باشد و مستحب است که از پنبه
سفید بوده باشد و سنت است که سر تا سری بالا از جمله دو سر تا سری چیره باشد

باشد و آن جامه بوده از یمن بیاورده اند و الحال معلوم نیست و در نیت
که اگر بجای ان قطعی سفیدی بکنند بد نباشد و علما گفته اند که سنت است که اول
جانب چپ لفافه را بر جانب راست میت اندازند و بعد از ان جانب راست لفافه را
بر جانب چپ و بهتر انست که چنین کنند اگر چه مستند شرعی بنظر نرسیده و سنت است
که خرقه طویلی که عرضش یکشبر و نیم و طولش تا سر زنو و نیم بذراع دست زیاده
کنند برای دان پیچ بانکه سر انرا بشکافند و بر کر میت ببندند و پنبه بینی و بر
و فرج میت بگذارند و اگر زن باشد پنبه بیشتر بگذارند و اگر بر پنبه قدری کافور بپاشند
شاید بد نباشد و سر دیگر خرقه را از میان پاها بدر آورند و از زیر انچه بر کمرش
بسته اند بیرون آورند و محکم بکشند که فرجها و پنبه را که گذاشته اند فرا گیرد و
پاها را بهم آورند و ازارها را بایکدیگر بان خرقه سخت به بندند و بپیچند تا ازارها
و بهر جا که منتهی شود سر شراد را بپیچیده اند فرو برند و سنت است که عمامه از برای
مرد زیاد کنند که بر دو سر ش بگردانند و موافق مشهور بر زیر حنک بگردانند
و سرهای عمامه را از هر دو طرف بدر آورند و بر سینه میت بیندازند چپ را
بر جانب راست و راست را بر جانب چپ و بدل از عمامه مرد انرا برای زن مقنعه زیاد
کنند و پارچه بر سینه زن به بندند که پستانهای او را بگیرد و بر پشتش گره زنند
و مکروه است که کفن از کتان باشد یا پیراهنی که تازه کنند آستین داشته باشد

امّا کافر

اما اگر میت را در پیراهن خودش کفن کنند در کار نیست بریدن آستین و با آستین
باکی نیست اما گلها و بندهایش ببرند و سنت است کہ میت را کفن کنند در
پیراهنی کہ در آن نماز میکرده است و اگر در پیراهنی بعضی از علما و صلحا را نیز کفن
کنند شاید بد نباشد و مستحب کہ در جامہ کہ در آن احرام بستہ است در حج یا عمره
کفن کنند و مستحب است کہ کفن خوش قماش و صاحب قیمت باشد چنانچہ
در حدیث وارد شده است کہ نیکو کنید کفنهای مردگان خود را کہ زینت ایشان
است و با ایشان کفنها در قیامت مبعوث میشوند و سنت است کہ در قیمت کفن مضایقه
و مسامحه نکنند و کفن از مال صاحب بسیار باشد بی شبهه باشد و سنت کہ موافق مشهور کہ
بر کفن شهادتین و اقرار بائمه ع بنویسند و دعای جوشن و غیر آن در بعضی روایات
وارد شده است و سنت است کہ بر تربت حضرت امام حسین ع بنویسند و علما
گفته اند سنت است کہ کفن را بریسمانی کہ از آن بریده اند ببندند و باب
بهتر نکنند کہ در وقتی کہ غسل دهنده خواهد کہ میت را کفن کند دستهای او را
تا دوش یا تا مرفق بشوید و بعد از آن شروع کند در کفن کردن و واجبات حنوط
کردن میت را با آنکه بر هفت موضع سجده یعنی پیشانی و کفهای دستها و زانوها
و انگشت بهین پاها کافور بمالند اگرچه اندکی باشد و بهتر آنست کہ سر پنبه را نیز
بر سینه اش بریزند و اگر گودال پائین کردن و بندهای دست و مرفقها و زیر

وزیر بغلها و پخ داها و بند انگشتان و سایر بندها را بمالند احوط آنست
و بهتر آنست که کافور حنوط کافور خام جودانه باشد و مقدارش بقدر یک
اشرفی باشد که چهار دانگ و نیم مثقال است و بهتر از این آنست که سه مثقال باشد
و بهتر از این آنست که سیزده درم و ثلثی بوده باشد موافق حنوط حضرت
رسول صلعم که تقریبا هفت مثقال صیرفی بوده باشد و بهتر آنست که کافور غسل
از این مقدارها نباشد و سنت مؤکد است که دو جریده تازه با میت بگذارند
و در اخبار بسیار وارد است که تا این چوبها تر است میت را عذاب نمی کنند و بهتر
آنست که چوب درخت خرما بوده باشد و اگر یافت نشود چوب درخت سدر
کنند و اگر یافت نشود چوب درخت بید و اگر یافت نشود درخت انار و اگر
بهم نرسد هر چوب تر خوبست و باید تر باشد و تازه اند درخت بریده باشند
و چوب خشک هر چند از درخت خرما و امثال آن شرفه بریده باشند فائده نمیکند
و باید که بقدر یک شبر بوده باشد یا یکذراع دست و بعضی گفته اند که بقدر استخوان
ذراع که از یک شبر بیشتر است و ظاهر اهم خوبست و بعضی گفته اند که پنج برگها
پچند تا در طول بتنش بیشتر بجا بماند و یکی را از جانب راست بگذارند و سر شاخ بخم
کردن بگذارند و ملصق ببدن سازند و دیگری را از جانب چپ و میان بین الکتفین
و سر تا سری بگذارند و سر او را نیز بخم کردن گذارند و بعضی گفته اند سنت آنست
که بر چهار بدنش

که بر جریدتین شهادتین بنویسند بتربت شریف واگر تقیه باشد جریده
نتوان در کفن گذاشت در میان قبر بیندازند واگر بعد از پوشیدن قبر بخاطرش
آید در میان قبر فرو بوند و بدانکه کفن واجب میت از اصل مال اوست مقدم
بر دین و وصیت و میراث واگر چیزی نداشته باشد بخصهای او را تطهیر کنند
و باید کفن کنند واگر امام نباشد بر هنه دفن کنند و بعضی گفته اند که از ذکوة واجب
کفن میتوان کرد و خالی از قوتی نیست و سنت مؤکدات که مسلمانان او را
کفن کنند چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که هر که
کفن کند مؤمنی را چنانست که ضامن جامه او شده باشد تا روز قیامت و
هر که بکند از برای مؤمنی قبری چنانست که او را در خانه موافق نیکو جا داده
باشد تا روز قیامت و کفن زن بر شوهرش واجب است هر چند زن مالدار باشد
و همچنین بنده کفنش بر صاحبش واجب است واگر از میت نجاستی بیرون
آید بدن او را بشویند واگر کفن آلوده شده باشد تا در قبر نگذاشته اند آنرا
واگر بقبر برده باشند مشهور آنست که آنموضع را مقراض کنند و کفن را از
یکدیگر می گذرانند تا بدن میت پوشیده شود و بعضی گفته اند که اگر ممکن نبوده
شستن در اندرون قبر باشد گذاشت و افتابه بر بوند بشویند بهتر است خصوصا
هر گاه بدن میت نجس شده باشد و تطهیر آن لازم باشد کفن را نیز بآن عنوان بشویند

و آن احوط است و جمع کفنه مکروه است کفن را با هن بر بدن و کفنه اند از مشک
چنین شنیده ایم و در حال کفن نیز سنت است کرپاهایش بجانب قبله باشد و کسی
در غیر جهاد با امام کشته شده باشد جراحتهای بدنش را ازاله می کنند و غسل می دهند
و اگر سر جدا باشد در هر غسل اول سر را می شویند و آخر بدن را و بعضی گفته اند
که اگر خون بند نشود کل دست می دوزند تا بند شود و از حضرت صادق منقول است
که در حکم چنین کسی که اول خون را می شویند و آب بر وی می ریزند در غسل دوم
بر بدنش می مالند و بر جراحتهایش پنبه و کافور می گذارند و محکم می بندند و همچنین
اگر کودنش بریده شده باشد و جدا نشده باشد کافور می پاشند بر موضع جراحت
و پنبه بر او می گذارند و بخرقه می بندند که خون بیرون نیاید و اگر سر از بدن جدا
باشد در غسل اول سر را می شویند و بعد از ان بدن را و پنبه بر بالای او گذاشته می
و بعد از ان سر بر دوی کودن می گذارند و در میان کفن می پیچند و در هنگام
دفن سر را با بدن می گیرند و در لحد می گذارند و رویش را بجانب قبله می گردانند

فصل چهارم در نماز میت است و این نماز واجب است بر همه مسلمانان کفایی
بفوت شخصی بهم رسانند و اگر یکی از ایشان بجا آورد از دیگران ساقط می شود
و واجبست نماز بر هر شیعه اثنی عشری که بالغ باشد بخلاف و اشتمر و اولی
آنست که طفلی که شش سالش تمام شده باشد نماز واجب است و ظاهر اینست قوله

اکتفا

اگر نماز توان کرد و کمتر از شش ساله را اگر زنده متولد شده باشد بعضی گفته‌اند
و بعضی بدعت و احوط نماز نکردن است و جایز نیست نماز کردن بر کفار و خوارج و ناصبیان
که عداوت اهل بیت داشته باشند و غالیان که ائمه را خدا دانند یا گویند که خدا
در ایشان حلول کرده است و بر مرتد و آنها که خدا را جسم می‌دانند و دیگر ایشان از همان
خلافت و ظاهر انچه باشد میان نماز کردن و نکردن و چهار تکبیر بگوید و دیگر
چهارم نفرین و لعنت کند بر او و در موضع تقیه ترک نباید کرد و سزاوارترین مردم
بنماز میت وارث اوست بنا بر مشهور و بعضی گفته‌اند که بر بخت ایشان
نماز جماعت نمی‌توان کرد و با نفرادی توانکرد و احوط آنست تا توان از ایشان
و مردان
بخت کوفتن بیرخصت نکنند و شوهر از همه خویشان اولیت نسبت بزن مرد
اعتقاد
اولاً بدانند زنان و وارث اگر خود قابلیت پیش نماز نداشته باشد هر کرا
داشته باشد و بهتر دانند مقدم دارند و صابر است که دون پیشنماز نی زنان کنند
باشد
و با ماموم زن در یک صف بایستد و مرد باید پیش بایستد اگر چه ماموم بکنیز
و اگر زنان بر مردان جمع شوند زنان در عقب مردان بایستند و اگر حایض باشد
سنت است کرد و صف جدائی بایستد و واجب است که نماز کذارند و بقبله
نیت
بایستد و سر جنان بجانب راست او باشد اگر امام باشد و در ماموم در کار
نیست
و احوط در منفرد است که از بر ابر جنان نگذرد و واجبست که میت از بر

پشت بخواباند و دین نماز طهارت از حدث شرط نیست جنب و حایض و نفسی
وضو این نماز را میتوانند کرد و احوط آنست که سایر شروط نماز یومیه را
درین نماز رعایت کنند از پوشانیدن عورت و نجس نبودن بدن و لباس و غیر
الها اگرچه اظهر آنست که هیچیک در کار نیست مگر چیزی چند که حرام باشد
و ازالهٔ آنها منافی افعال نماز باشد مانند طلا و حریر برای مردان و جامهٔ غصبی
و سنت است که با وضو باشد و اگر اب بهم نرسد یا مانعی داشته باشد یا وقت
تنگ باشد سنت است که تیمم کند و ظاهر بعضی آنست که بدون عذر تیمم نیز
مستحب است و می باید که از جنازه بسیار دور نباشد مگر انکه در نماز جماعت
باشد و صفها در میان باشد و نماز بر میت نمیتوانکرد تا او را غسل و کفن نکنند
اگر ممکن باشد و اگر کفن نداشته باشد او را بقبر گذارند و عورتش را بپوشانند
و نماز کنند و سنت است که پیش نماز بر برابر میان مرد بایستد و سینهٔ زن بنابر
مشهور و سنت است که کفش را بکنند و اگر موزه در پا داشته باشد در کار نیست
کندن و اگر پابرهنه باشد بهتر است و واجب است که نیت کند و بهتر آنست
که چنین نیت کند که نماز بر این میت حاضر می کنم از برای انکه واجب است قربةً
الی الله و پنج تکبیر بگوید گر و سنت است که در هر تکبیر دستها را بردارد تا بحاذی
گوشها و بعضی در غیر تکبیر اول سنت نمی دانند دست برداشتن را و اول اقوی

و در وجوب

ودر وجوب دعا در میان تکبیرها خلاف و احوط وجوب و ظاهر اهر دعائی
مجزی باشد و مشهور آنست که بعد از تکبیر اول اکو بگوید اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللّٰهِ و بعد از دوم اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
و بعد از تکبیر سیم اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و بعد از چهارم اَللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لِهٰذَا الْمَيِّتِ و تکبیر پنجم را بگوید و فارغ شود مجزیست و موافق مشهور
و بهتر آنست که چنین کند بعد از نیت بگوید اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ اَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا
وَنَذِيْرًا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ پس بگوید اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ كَاَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
وَتَرَحَّمْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَاٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَجِيْدٌ وَصَلِّ عَلٰى جَمِيْعِ الْاَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِيْنَ پس بگوید اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَ
الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ اَلْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ تَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ
اِنَّكَ مُجِيْبُ الدَّعَوَاتِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ پس بگوید اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُمَّ اِنَّ
هٰذَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُوْلٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ
اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهُ اِلَّا خَيْرًا وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنَّا اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِيْ اِحْسَانِهِ
وَاِنْ كَانَ مُسِيْئًا فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهِ عَنْهُ وَاغْفِرْ لَهُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ عِنْدَكَ فِيْ اَعْلٰى

علیین واخلف علی اهله فی الغابرین وارحمه برحمتک یا ارحم الراحمین
پس میکوید الله اکبر وفارغ میشود واکوذن باشد میکوید اللهم ان هذه
امتک وابنة عبدک وابنة امتک نزلت بک وانت خیر منزول به اللهم انا
لا نعلم منها الا خیرا وانت اعلم بها منا اللهم ان کانت محسنة فزد فی احسانها
وان کانت مسیئة فتجاوز عنها واغفر لها اللهم اجعلها عندک فی اعلا علیین
واخلف علی اهلها فی الغابرین وارحمها برحمتک یا ارحم الراحمین واکو بعد
هر چهار تکبیر ایستاده ابو اندخوست اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک
له واشهد ان محمدا عبده ورسوله اللهم صل علی محمد وآل محمد واغفر للمؤمنین
والمؤمنات اللهم ان هذا المسجی قدامنا عبدک وابن عبدک وقد قبضت
روحه الیک وقد احتاج الی رحمتک وانت غنی عن عذابه اللهم انا لا نعلم من
ظاهره الا خیرا وانت اعلم ببریرته منا اللهم ان کان محسنا فزد فی احسانه
وان کان مسیئا فتجاوز عن سیاته واکوذن باشد اللهم ان هذه المستجاة
قدامنا امتک وابنة عبدک وقد قبضت روحها الیک وقد احتاجت الی
رحمتک وانت غنی عن عذابها اللهم انا لا نعلم من ظاهرها الا خیرا وانت
اعلم ببریرتها منا اللهم ان کانت محسنة فزد فی احسانها وان کانت مسیئة
فتجاوز عن سیاتها بدانکه موافق جمع بین احادیث بحر است واکو بعد از هر تکبیر

این دعا را

ایندعا را نیز بخواند خوب اشهد ان لا الہ الا اللہ وحدہ لا شریک لہ واشهد
ان محمدا عبدہ ورسولہ اللھم صل علی محمد وال محمد وعلی الائمۃ الھدی
واغفر لنا ولاخواننا الذین سبقونا بالایمان ولا تجعل فی قلوبنا غلا للذین
امنوا ربنا انک غفور رحیم اللھم اغفر لاحیائنا واموا تنا من المؤمنین و
المؤمنات والف قلوبنا علی قلوب اخیارنا واهدنا لما اختلف فیہ من الحق
باذنک انک تهدی من تشاء الی صراط مستقیم اللھم عبدک بن عبدک
بن امتک انت اعلم بہ افقر الی رحمتک واستغفیت عنہ اللھم فجاوز عن
سیئاتہ وزد فی حسناتہ واغفر لہ وارحمہ ونور لہ فی قبرہ ولقہ حجتہ
والحقہ بنبیہ صلی اللہ علیہ والہ ولا تحرمنا اجرہ ولا تفتنا بعدہ واگر زن باشد
از اول دعا خواند تا انجا کہ الی صراط مستقیم اللھم امتک ابنۃ عبدک ابنۃ امتک
انت اعلم بها افقرت الی رحمتک واستغفیت عنها اللھم فجاوز عن سیئاتها
وزد فی حسناتها واغفرلها وارحمها ونورلها فی قبرها ولقنها حجتها والحقها
ببنیها صلی اللہ علیہ والہ ولا تحرمنا اجرها ولا تفتنا بعدها ودر روایتی وارد
شدہ است کہ بعد از فراغت دعا نماز بگوید ربنا اتنا فی الدنیا حسنۃ و
فی الاخرۃ حسنۃ وقنا عذاب النار واگر بر سقف خلاف مذهب نماز کند بضرورت
بعد از تکبیر چهارم بلکہ بعد از هر تکبیری بر او لعنت کند و بهتر این است کہ چنین

بگوید اللّٰهُمَّ اَخْزِ عَبْدَكَ فِي عِبَادِكَ وَبِلَادِكَ اللّٰهُمَّ اَصْلِهِ حَرَّ نَارِكَ اللّٰهُمَّ
اَذِقْهُ اَشَدَّ عَذَابِكَ وَاِنَّهُ كَانَ يُوَالِي اَعْدَآئَكَ وَيُعَادِي اَوْلِيَآئَكَ وَيُبْغِضُ اَهْلَ
بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ واگر میت مستضعف باشد که ضعیف العقل باشد
و تمیز میان مذاهب نکند و باین سبب سنی باشد یا مخالف حق باشد و عناد اهل بیت
نداشته باشد یا اعتقاد باهل بیت داشته باشد و بد نباشد
در نماز بر او بگوید اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ
واگر مذهب میت معلوم نباشد بگوید اللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ النَّفْسَ اَنْتَ اَحْيَيْتَهَا وَاَنْتَ
اللّٰهُمَّ وَلِّهَا مَا تَوَلَّتْ وَاحْشُرْهَا مَعَ مَنْ اَحَبَّتْ واگر میت طفل نابالغ باشد بگوید
اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِاَبَوَيْهِ وَلَنَا سَلَفًا وَفَرَطًا وَاَجْرًا ومشهور در همه آنست که دعاهای
سه تکبیر اول را می خواند بنحو یکه گذشت و اینده‌ها را بعد از تکبیر چهارم میخواند و
بر سنی اگر نماز کند تکبیر بنجم را نمیگوید و سنت است که بر جای خود بایستد تا جنازه را
بردارند خصوصا پیش از نماز جنازه داخل مسجد میتوانکرد و مشهور آنست که اگر
در مسجد نکنند بهتر است و بر یکجنازه دو مرتبه نماز کردن خلاف ست در جواز آن
و در نیت که کسی که نماز نکرده باشد تواند و کسی که در اثنای نماز برسد بصد وجوب
ملحق شود و دعاها که خودش باید خواند میخواند چون پیش نماز فارغ شود بقیه را باد ماهی
مختصر میخواند اگر چه جنازه را برداشته باشند و اگر دور شود یا بکوه و تکبیرهای دعا بیابی

بگوید

بگویند واگر میتی دایی غائب دفن کرده باشند احوط آنست که بر قبر او نماز کنند هرچند
مدتی گذشته و هم وقت نماز جنازه میتوانند کرد مگر آنکه وقت حاضر مثلث شود
که حاضر را مقدم میدارند و بهتر آنست که باوسعت وقت نیز اول حاضر را
دارند مگر آنکه خوف فوت نماز جنازه بوده باشد یا خوف ضایع شدن میت باشد
فصل سیم در آدابی دفن میت است و آداب بعد از آن سنت است که تا میت را
در قبر نگذارند ننشینند و واجب است کفایةً دفن کردن میت و قدر واجب آنست
که میت در گوری پنهان کنند بحیثیتی که بوی بد او از مردم مستور گردد و جسد او
از درندگان ایمن باشد و خواباندن او بر جانب راست و بقبله واجب است بقول
مشهور و بعضی مستحب دانسته اند و مستحب است کندن قبر بقدر قامتی یا اندکی
کردن و سنت کندن لحد از طرف قبله و مستحب است که اندازه فراخ باشد که کسی
تواند نشست و اگر زمین سست باشد و لحد نتوان کند بعضی گفته اند که مانند
بسازند و اگر نتوان قبر را شق کنند بانکه از میان قبر بقدر جسد میت فرو برند
که تواند نشست و دو طرف داشته باشد که خشت بر روی آن توان گذاشت
بر میت ریخته نشود و احوط آنست که در مانند سردابه و تابوت و صندوق نگذارند
و شخصی که در دریا بمیرد اگر ممکن باشد بخشکی برسانند والا در مانند خم گذارند
ببندند و در دریا اندازند اگر ممکن باشد والا او را سنگین کنند و دو بقبله بر آب اندازند

وچون جنازه نزدیک قبر رسد سنت است که او را نزد پای قبر گذارند اگر مرد باشد
و اگر زن باشد برابر قبله بگذارند و مشهور آنست که زمانی میگذارند و سه مرتبه
او را نقل میکنند و مرتبه چهارم او را بقبر میبرند و اینچه در روایات معتبره وارد شده است
آنست که چون میت را بنزدیک قبر رسانند او را بانگاه بقبر ببرند و کار را بر او سنگین
مکنند و پائین تر از قبر بدو وداع بگذارند و ساعتی صبر کنند تا اهبهٔ خود را بکند برای سؤال
قبر زیرا که در قبر هولهای عظیمست و دعا کنند که خدا او را پناه دهد از اهوال قبر
و سنتست که سر میت را پیش کنند و از پیش پای قبر سراشیب بقبر ببرند و جمعی
از علما گفته اند که زنرا از پیش قبله میگیرند و بعرض بقبر میبرند و سراشیب نمیکنند
چنانچه در بعضی روایات وارد شده است و سنتست که شخصی که بقبر میرود کفن
میت را بقبر گذارد بندهای قبا را بگشاید و بالاپوش و دولا را بیندازد و سر و پایش
برهنه باشد و جایز است یکنفر برود یا زیاده خواه طاق باشد و خواه جفت و اکثر علما
گفته اند که مکروهست که اگر میت مرد باشد خویش او را بقبر برد و اینچه از احادیث
ظاهر میشود آنست که پدر را مکروهست که در قبر فرزند داخل شود و فرزند و سایر
اقارب باکی نیست و اگر میت زن بوده باشد احوط آنست که محرم او را بقبر برد و اگر
محرم نبوده باشد زن صالحه ببرد و اگر زن نبوده باشد مرد صالح پیر ببرد و در فن
و بیرون آمدن سنتست که از پیش پای قبر باشد و سنتست که چون میت را

نهند

نزدیک قبر بگذارد بگوید اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ اَمَتِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ
خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ وَچون میت را بردارد کہ بقبر برد بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَعَلٰى
مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَللّٰهُمَّ اِلٰى رَحْمَتِكَ لَا اِلٰى عَذَابِكَ اَللّٰهُمَّ
اَفْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَلَقِّنْهُ فِي قَبْرِهِ حُجَّتَهُ وَثَبِّتْهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ وَقِنَا وَاِيَّاهُ
عَذَابَ الْقَبْرِ وچون در قبر بگذارد سنت است کہ بندهای کفن بگشاید و روی
میت را باز کند و طرف راست روی او را بر زمین برساند و اگر زیر سر او خاک
بلند تر کند بدنیست و خشتی بر پشتش بگذارد کہ بر پشت نیفتد و سنت است کہ از
خاک حضرت امام حسین ع در برابر روی او بگذارد و اگر تربت آن حضرت
نیز در کفن بگذارد بهتر است و بگوید اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ پس سوره
فاتحه و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و آیة الکرسی
بخواند و اگر حاضران هم بخوانند بهتر است پس بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي
سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ ص اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اَفْسَحْ
لَهُ فِي قَبْرِهِ وَاَلْحِقْهُ بِنَبِيِّهِ ص اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي اِحْسَانِهِ وَاِنْ كَانَ
مُسِيْئًا فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَتَجَاوَزْ عَنْهُ پس بگوید اَللّٰهُمَّ جَافِ الْاَرْضَ عَنْ جَنْبَيْهِ وَ
صَاعِدْ عَمَلَهُ وَلَقِّهِ مِنْكَ رِضْوَانًا پس بگوید اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ
اَمَتِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ اَفْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَاَلْحِقْهُ

بنبيه وقبر شر منكر ونكير وايضا بكويد بسم الله وبالله وفي سبيل الله وعلى
ملة رسول الله ص اللهم عبدك بن عبدك نزل بك وانت خير منزول به
اللهم افسح له في قبره والحقه بنبيه اللهم انا لا نعلم منه الا خيرا وانت
اعلم به منا وبروايت معتبر ديكر بكويد اللهم يا رب عبدك بن عبدك نزل
بك وانت خير منزول به اللهم ان كان محسنا فزد في احسانه وان كان مسيئا
فتجاوز عنه والحقه بنبيه محمد ص وصالح شيعته واهدنا واياه الى صراط مستقيم
اللهم عفوك عفوك وبروايت معتبر ديكر اينها بخواند اللهم هذا عبدك
فلان نام او ابكويد وابن عبدك قد نزل بك وانت خير منزول به قد احتاج
الى رحمتك اللهم ولا نعلم منه الا خيرا وانت اعلم بسريرته منا ونحن الشهداء
بعلانيته اللهم فجاف الارض عن جنبيه ولقه برحمتك واجعل هذا اليوم خير
يوم اتى عليه واجعل هذا القبر خير بيت نزل فيه وصيره الى الخير مما كان فيه
ووسع له في مدخله وانس وحشته واغفر ذنبه ولا تحرمنا اجره ولا تضلنا
بعده وسنت است كه در دين حال عقايد حق را تلقين او كند خصوصا ولايت ائمه
معصومين ع را وبهتر آنست كه ميت را بدست راست دوش راست ميت را بگيرد و بدست
چپ دوش چپ او را بگيرد و او را حركت دهد و تلقين كند و اگر باين نحو بكويد
جامع تر است اسمع افهم اسمع افهم اسمع افهم يا فلان بن فلان ونام او و پدر شرا

بكويد

بكويد هل أنت على العهد الذي فارقتنا عليه من شهادة أن لا إله إلا الله وحده لا شريك
له وأن محمدا صلى الله عليه وآله عبده ورسوله وسيد النبيين وخاتم المرسلين
وأن عليا أمير المؤمنين وسيد الوصيين وإمام افترض الله طاعته على العالمين
وأن الحسن والحسين وعلي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد
وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن
علي والقائم الحجة المهدي صلوات الله عليهم أئمة المؤمنين وحجج الله
على الخلق أجمعين وأئمتك أئمة الهدى الأبرار يا فلان بن فلان إذا أتاك
الملكان المقربان الرسولان من عند الله تبارك وتعالى وسألاك عن ربك
وعن نبيك وعن دينك وعن كتابك وعن قبلتك وأئمتك فلا تخف ولا تحزن وقل
في جوابهما الله جل جلاله ربي ومحمد صلى الله عليه وآله نبيي والإسلام
ديني والقرآن كتابي والكعبة قبلتي وأمير المؤمنين علي بن أبي طالب إمامي
والحسن بن علي المجتبى إمامي والحسين بن علي الشهيد بكربلا إمامي وعلي
زين العابدين إمامي ومحمد باقر علم النبيين إمامي وجعفر الصادق إمامي
وموسى الكاظم إمامي وعلي الرضا إمامي ومحمد الجواد إمامي وعلي الهادي
إمامي والحسن العسكري إمامي والحجة المنتظر إمامي هؤلاء صلوات الله عليهم
أجمعين أفتى وسادتي وقادتي وشفعائي بهم أتولى ومن أعدائهم أتبرأ

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ثُمَّ اعْلَمْ يَا فُلَانُ بْنَ فُلَانٍ اِنَّ اللّٰهَ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى نِعْمَ الرَّبُّ
وَاَنَّ مُحَمَّدًا نِعْمَ الرَّسُوْلُ وَاَنَّ اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيَّ بْنَ اَبِيْ طَالِبٍ وَاَوْلَادَهُ
الْاَئِمَّةَ الْاَحَدَ عَشَرَ نِعْمَ الْاَئِمَّةُ وَاَنَّ مَا جَاءَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ حَقٌّ
وَاَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَسُؤَالَ مُنْكَرٍ وَنَكِيْرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَالنُّشُوْرَ حَقٌّ
وَالصِّرَاطَ حَقٌّ وَالْمِيْزَانَ حَقٌّ وَتَطَايُرَ الْكُتُبِ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ
السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ پس بگويد اَفَهِمْتَ
يَا فُلَانُ در حديث كه ميت ميگويد بلى فهميدم پس بگويد ثَبَّتَكَ اللّٰهُ بِالْقَوْلِ
الثَّابِتِ هَدَاكَ اللّٰهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ عَرَّفَ اللّٰهُ بَيْنَكَ وَبَيْنَ اَوْلِيَائِكَ
فِيْ مُسْتَقَرِّ مِنْ رَحْمَتِهٖ پس بگويد اَللّٰهُمَّ جَافِ الْاَرْضَ عَنْ جَنْبَيْهِ وَاَصْعِدْ رُوْحَهُ
اِلَيْكَ وَلَقِّهِ مِنْكَ بُرْهَانًا اَللّٰهُمَّ عَفْوَكَ عَفْوَكَ پس خشت لحد بگذارد
واجر مجنه نيز خوبست وخشت خام بهتر است واگر خشت پزيده باشد راست
بگذارد وبر دخمه خشتها خشت ديگر بگذارد يا بكل دخمه را بگيرد واگر خشتها
كوچك باشد همه كند وهر قدر دخمها را محكم كند كه خاك بر ميت نريزد
ودر وقت چيدن خشت اينها بخواند اَللّٰهُمَّ صِلْ وَحْدَتَهُ وَاٰنِسْ وَحْشَتَهُ
اٰمِنْ رَوْعَتَهُ وَاَسْكِنْ اِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً تُغْنِيْهِ بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ فَاِنَّهَا
رَحْمَتُكَ لِلطَّالِبِيْنَ وَبِرِوَايَتِ دِيگَرْ رَحْمَةً يَسْتَغْنِيْ بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وَاَحْشُرْهُ

وَاحْشُرْهُ مَعَ مَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ و مکروهست فرش قبر بچوب و تخته کردن یا ثبت
تا تابوت گذاشتن مگر آنکه زمین آب برآورد یا نم بسیار داشته باشد و چون
از پیش پای قبر بیرون آید بگوید اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ ارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي اَعْلَا عِلِّيِّينَ وَاخْلُفْ عَلَى عَقِبِهِ فِي
الْغَابِرِينَ وَعِنْدَكَ نَحْتَسِبُهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس سنتست که حاضران بیشت
کف خاک در قبر بریزند و اگر بشکم دست کفها را پر کنند و بریزند نیز خوبست
و سنتست که سه مرتبه بریزند و در وقت دیختن بگویند اَللّٰهُمَّ اِيمَانًا
بِكَ وَتَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ
وَمَا زَادَنَا اِلَّا اِيمَانًا وَتَسْلِيمًا و در حدیث است که هر که چنین کند و اینها بخواند
حق تعالی بعدد هر ذره از خاک حسنه برای او بنویسد و مکروهست که چیزی
میت خاک بر قبر بریزند که مورث شقاوت قلبست و دوری از رحمت الهی
و سنتست که از غیر خاک قبر بر میت بریزند که باراست بر میت و سنگ آورده
که قبر را بقدر چهار انگشت بلند کنند یعنی چهار انگشت کشاده و بعضی بهم
گفته اند ظاهر را هر بعضو باشد و دور نیست که تکبیر نیز مجوز باشد و مستحبست
که قبر را چهار گوشه کنند و وسط را لحد کنند و خشت نکنند بخوی که سنیان
می کنند و بعد از آن آب بر قبر بریزند و در خبر است که تا تری در قبر هست میت را

عذاب نمی کنند و سنت است که آب بریزند و بقبله بایستد و ابتدا از پیش
سر کند و بر یک جانب قبر بریزد تا پیش پا و بگرداند بجانب دیگر و بریزد تا
پیش سر و بعد ازان برمیان قبر بریزد تا پیش پا و بگرداند بجانب دیگر و سنت است
کہ ابر اقطع نکند و متصل بریزد تا تمام شود و مستحب است کہ بعد از اب ریختن
دست بر قبر گذارند در حالی کہ انگشتان ایشان در گل بماند و در بقبله باشند
و از بعضی روایات مفهوم می شود کہ نزدیک سر او بنشینند و این دعا بخوانند
اَللّٰهُمَّ جَافِ الْاَرْضَ عَنْ جَنْبَيْهِ وَاَصْعِدْ اِلَيْكَ رُوحَهُ وَلَقِّهِ مِنْكَ رِضْوَانًا وَ
اَسْكِنْ قَبْرَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا تُغْنِيهِ بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وَهفت مرتبہ سورہ انا
انزلناہ بخوانند و اگر میت زن باشد در جمیع دعا کہ گذشت ضمیر مؤنث بیاورند
چنانچہ بر سنگی نوشته شده است و سنت است کہ ولی میت یا عم و اقربا خویشان
او بعد از انکہ مردم بر گردند نزد سر میت بنشینند و با واز بلند آن تلقین کہ گذشت
بار دیگر بکنند و اگر دیگری را نایب کند نیز خوب است و ایضاً وارد شده است کہ
چون این تلقین را بکند منکر و نکیر میگویند بیا برویم کہ تلقین حجتش کردند احتیاج
بپرسیدن نیست پس برگردند و سوال نمی کنند و مکروه است عمارت بر سنگ قبر
کردن و بر سر قبر نشستن و کج مالیدن بر قبور مگر قبور انبیا و ائمہ ع و بعضی گفته اند
کہ قبور علما و صلحا نیز همین حکم دارد و مکروه است تازه کردن قبر بعد از مندرس شدن
و در خبر است

و در خبر است که حق تعالی دوست میدارد عطای شکسته و قبرهای مندرس شده را
و مکروهست در حال اختیار دو میت را در یک قبر کذاشتن و میت را در بلدی که
لنجام رده است بشهرهای دیکر بردن مکر بشاهد مثل فرائم معصومین ع
و بعضی استثنا کرده اند نقل بمقبره صلحا و علما و شهدا را نیز و مکروهست بر روی
قبر نشستن و راه رفتن مکر بواسطه زیادت قبور که ضرور شود و مشهور که جایز
شکافتن قبور مکر در چند صورت یکی انکه در قبر مال صاحب قیمتی باشد دیکر انکه
او را بی غسل و کفن در لحد کرده باشند و از هم نپاشیده باشد و مشهور آنست که
جایز نیست نقل مردکان بعد از دفن و ابعضی استثنا کرده اند نقل بشاهد مثل قبر
حضرات ائمه معصومین ع و مشهور آنست که جایز نیست کریبان چاک کردن
چاک کردن و جامه دریدن برای غیر برادر و پدر و بعضی تجویز کرده اند ذنان را مطلقا
و احوط ترک ست و جایز است خراشیدن رو و کندن مو و احوط انست که چنانچه بر رو و زانو
و غیر آن نزنند و بعضی از علما موافق روایتی قایل شده اند که زنی که موی سر خود را
در مصیبتی ببرد واجبست کفاره بدهد چنانچه در خاتمه مذکور خواهد شد انشاء الله
و بعضی کفاره دارد و کفاره برادنیست و دور نیست که سنت باشد و احوط
دادن کفاره است و بعضی تراشیدن مو را نیز الحاق کرده اند ببریدن در وجوب کفاره
و هم چنین اکثر علما قایل شده اند که واجب است کفاره قسم بر زنی که موی سر را

بکند در مصیبت یار وی خود را بخراشد که خون برآید و بر جوی که در میرود فرزند
خود جامه چاک کند و کفارهٔ یمین انشاء الله مذکور خواهد شد و بعضی واجب نمیدانند
واحوط عمل بمشهور است ولازم است اصحاب مصیبت را که صبر کنند بلکه راضی
بقضای الهی باشند و بدانند که حق تعالی صابران را اجر بیحساب کرامت میفرماید و باید
که صاحب مصیبت بسیار بگوید انا لله وانا الیه راجعون تا کناهان گذشتهٔ او
آمرزیده شود و هرگاه که آن مصیبت بخاطرش آید این کلمه را بگوید تا کناهان مابین
این و کلمه آمرزیده شود و بسند معتبر منقول است که هر که مصیبتی بخاطر آورد و اگرچه
بعد از مدتی باشد بگوید انا لله وانا الیه راجعون والحمد لله رب العالمین
اللهم اجرنی علی مصیبتی واخلف علی افضل منها ثواب همان مصیبت یاد
دیگر باو داده شود و سنت است که دیگران تعزیه ایشان بکنند و ایشان را بصبر
و شکیبائی امر کنند پیش از دفن و بعد از دفن و مبالغه در بعد از دفن بیشتر است
واقل تعزیه آنست که بروند که صاحب عزا ایشان را ببینند و منقول است از حضرت
رسول صلعم که هر که صبر کند یا صبر فرماید اندوهنا کیرا در صحرای محشر که همه کس در هم اند
خدا او را حله نیکوئی از حلهای بهشت بپوشاند که موجب سرور او کردد و هر که مصیبت
زده را صبر فرماید حق تعالی او را ثواب صاحب مصیبت کرامت فرماید بی انکه از اجر او
چیزی کشوده و فرسوده کردد ثواب تعزیه و صبر فرمودن بهشت است و مستحب است کرصاحب
مصیبت

مصیبت تغییر وضع خود بکند تا او را بشناسند و جایز است که بپوشند بر کردن کرپ سیاه
میت را بشمارند و نوحه کردن بحق جایز است که در دفع نگویند و چیزها بدانند برای
میت لفظها رنگ دار و بهتر آنست که نوحه کرنیاورند و مستحب است که تا سه روز
خصوصاً همسایگان برای صاحبان مصیبت طعام بفرستند و زیاده از سه روز
ماتم نکنند مگر زن که چهار ماه و ده روز برای شوهر خود ماتم میکند و بآنکه
دلکین نمی پوشد و زینت نمیکند و سنت مؤکد است زیارت قبر مؤمنان خصوصاً
خویشان و چون داخل قبرستان شود بگوید السلام علی اهل الدیار من المؤمنین
والمسلمین وانتم لنا فرط ونحن بکم لاحقون وبروایت دیگر السلام
علی اهل الدیار من المسلمین والمؤمنین رحم الله المستقدمین منا والمستأخرین
وانا ان شاء الله بکم لاحقون وبروایت دیگر السلام علی اهل الدیار من قوم مؤمنین
ورحمة الله وبرکاته انتم لنا سلف ونحن لکم تبع رحم الله المستقدمین منکم
والمستأخرین وانا لله وانا الیه راجعون ودر احادیث بسیار وارد شده
که هر که نزد قبر برادر مؤمن خود هفت مرتبه سوره انا انزلناه بخواند از ترس بزرگ
روز قیامت ایمن گردد وبروایت دیگر خدا او را و صاحب قبر را بیامرزد و سنت است
که در وقت خواندن دست بر قبر میت گذارد و رو بقبله باشد و سنت است که اینها را بخواند
اللهم جاف الارض عن جنوبهم وصاعد الیک ارواحهم ولقهم منک رضوانا واسکن

الیهم من رحمتك ما تصل به وحدتهم وتونس به وحشتهم انك على كل
شئ قدير وبروايت معتبر ديكر اين دعا بخواند اللهم اجمع غربته وصل وحدته
وانس وحشته وامن روعته واسكن اليه من رحمتك ما يستغني بها عن
رحمة من سواك والحقه بمن كان تتولاه وبروايت ديكر مستحب است كه نزد قبر
سوره حمد وقل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس وقل هو الله احد وآية
الكرسي هريك را سه مرتبه بخواند وسوره انا انزلناه را هفت مرتبه بخواند واز
حضرت رسول صلعم منقولست كه هر كه در قبرستان بگذرد وسوره قل هو الله را يازده
مرتبه بخواند وثواب آنرا بمردكان آن قبرستان بخشد بعدد آن مردكان اجر وثواب
يابد وبروايت ديكر هر كه آية الكرسي بخواند وثواب آنرا هديه اهل قبور كند حق تعالى
بعدد هر حرفي ملكي خلق كند كه تسبيح كويند براي او تا روز قيامت ودر عرصات روز
پنجشنبه وجمعه زيارت قبور مستحبات ودر احاديث معتبره واردات كه بر هر كه
مصيبتي وارد شود مصيبت حضرت رسالت پناه را بياد آورد كه صعب ترين
مصيبتهاست ودر اخبار وارد شده است كه هر كه در وقت مصيبت دست بر ران
خود زند ثوابش محبط شود ونبايد فرياد وشيون كردن وويلاه وواثكلاه
بكويد ودر حديث معتبر منقولست كه هر كه يك فرزند از وبرود وصبر كند بهتر است براو
از آنكه هفتاد فرزند از او بماند كه همه سوار شوند ودر راه خدا جهاد كنند ومنقولست كه هر كه را

خدا

خدا دوست می‌دارد بهترین فرزندان او را می‌گیرد و منقولست که ثواب مؤمن از
فرزندش بهشت است خواه صبر کند و خواه نکند و بسند معتبر منقولست که حضرت صادق
در وقت مصیبت این دعا میخواندند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَجْعَلْ مُصِیبَتِی فِی دِینِی وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِی لَوْ شَاءَ جَعَلَ مُصِیبَتِی أَعْظَمَ مِمَّا کَانَتْ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَی الْأَمْرِ الَّذِی شَاءَ أَنْ یَکُونَ
فَکَانَ وباید که مرد کانرا فراموش نکند زیرا که دست ایشان از اعمال خیر کوتاه
گردیده و از جانب فرزند و خویشان و برادران مؤمن امید دارند و لهذا
ایشانرا چشم بر دارند خصوصاً دعا کردن در نماز شب و بعد از نمازهای فریضه
و در مشاهد مشرفه و پدر و مادر زیاده از دیگران دعا باید کرد و اعمال خیر برای
ایشان بعمل آورد که در خبر است که با فرزندی که در حال حیوة پدر و مادر
عاق ایشان باشد و بعد از فوت ایشان نیکوکار گردد بسبب اعمال خیری که
از برای ایشان بعمل آورد و با فرزندی که در حال حیوة پدر و مادر نیکوکار باشد
و بعد از فوت ایشان عاق گردد بسبب آنکه اعمال خیر برای ایشان که بعمل آورد
خیرات برای پدر و مادر و سایر خویشان است که قرض ایشانرا ادا کنند و ایشان
از حقوق خدا و خلق بری گردانند و حج و سایر عبادتی که از ایشان فوت شده باشد
سعی کند باجتهاد و ابتهاج بعمل آورد و در حدیث صحیح منقولست که حضرت صادق
در هر شب برای فرزند خود و در هر روز برای پدر و مادر خود دو رکعت نماز میگزارند

در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دویم انا اعطیناک میخوانند و بسند صحیح منقول
از حضرت صادق علیه السلام که بسا باشد که میت در تنگی و شدت بوده باشد و حق تعالی بر او
وسعت دهد و تنگی را از و بردارد پس باو گویند که این فرج که ترا روی داد بسبب نماز دیگر
که فلان برادر مؤمن برای تو کرد او بود پرسید که در دو رکعت نماز شب چه
می توانم کرد فرمود بلی و فرمود که میت شاد می شود و فرح می یابد بدعا و استغفاری
که برای او کنند چنانچه زنده شاد می شود بهدیه که برای او برند و فرمود که چون میت
داخل میشود در قبرش نماز و روزه و حج و تصدق و سایر اعمال خیر و دعا و غیره آن
ان اعمال برای کسی که کرده و برای کسی که مرده هر دو نوشته می شود و در حدیث دیگر
فرمود که هر که از مسلمانان برای میتی عمل صالحی بکند خدا ثواب او را مضاعف می گرداند
و میت باین عمل منتفع می گردد و در روایتی وارد شده است که هر گاه شخصی بمیت
میتی تصدق بکند حق تعالی جبرئیل را امر می نماید که با هفتاد هزار ملک بنزد قبر او
میروند و هر یک طبقی در دست دارند از نعمتهای الهی و هر یک باو میگویند ان الله
علیک یزید و ست خدا این هدیه فلان مؤمن است برای تو پس قبر او روشن می شود
و هفتاد هزار شهر در بهشت باو کرامت می فرماید و هزار حوری باو تزویج مینماید
و هزار حله باو میپوشاند و هزار حاجت او را روا میکردانند و در حدیث معتبر
وارد شده که شش چیز بمؤمن میرسد بعد از وفات او اول فرزندی که از جهت او استغفار
کند

کند دویم مصحفی یا کتابی انکتب علمی که از و بماند و مردم بعد از و بخوانند سیم
درختی که بکارد و مردم از و نفع یابند چهارم ابنی که جاوی سازند پنجم چاهی که
حفر نماید که خلق خدا منتفع گردند ششم سنتی که مردم باو عمل نمایند از ارشاد و
هدایت خلق یا تصنیف کتب و مانند باب چهاردهم در مجملی از احکام زکوة
وخمس و اعتکاف و در آن سه فصل فصل اول در زکوتست
و آیات و احادیث بر وجوب آن و عقاب ترک کننده بسیار است و از جمله آن حق تعالی
میفرماید والذین یکنزون الذهب والفضة ولا ینفقونها فی سبیل الله فبشرهم
بعذاب الیم یوم یحمی علیها فی نار جهنم فتکوی بها جباههم وجنوبهم وظهورهم
هذا ما کنزتم لانفسکم فذوقوا ما کنتم تکنزون یعنی و آنکسانی که جمع میکنند طلا و
نقره و او حقوق الهی را نمیدهند و در راه خدا صرف نمی نمایند پس بشارت بده ایشانرا
بعذاب دردناک در آن روزی که گرم کنند این طلا و نقره را در آتش جهنم و داغ کنند
با آنها پیشانیها و پهلوها و پشتهای ایشانرا و باینان گویند اینست آنچه
که از برای خود جمع کرده بودید الحال بچشید عذاب آنها را و از حضرت صادق منقولست
که هر که ندهد میراثی از زکوتر اکه بیت و یکدینار است او نه مؤمن است و نه مسلم
و در وقت مردن استغاثه میکند که مرا برگردانید بدنیا تا زکوتر ا بدهم چنانچه حق تعالی
فرموده حتی اذا جاء احدهم الموت قال رب ارجعون لعلی اعمل صالحا فیما ترکت یعنی

تا وقتی که بیاید احدی از ایشان را مرا که گوید پروردگارا بر گردان مرا بدنیا شاید عمل
شایسته بکنم در آن مالی که بعد از خود گذاشتم و از حضرت سید المرسلین و ائمه طاهرین
علیهم السلام بطرق صحیحه منقول است که کسی طلا و نقره داشته باشد و زکوة او را ندهد حق تعالی
در روز قیامت حشر خواهد نمود در زمین لغزنده که پا بند نشود بر آن و مسلط میکند
بر او مار پیسه را که زهرش از مارهای دیگر عظیمتر است و در عقب او رود و او از وی
گریزد تا چون باو رسد داند که از و خلاصی ندارد دست خود را بدهان او دهد پس
بدندان بگیرد او را مانند شتری که بر چیزی دندان فرو برد پس طوق کند گردن او را
و این است معنی قول حق تعالی سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ یعنی بزودی طوق
در کنند ایشان آنچیز را که بخل ورزیدند در دنیا بآن و در راه خدا ندادند و در روز
قیامت و هر کس شتر یا گاو یا گوسفند داشته باشد و زکوة او را ندهد حق تعالی او را
در صحرای لغزنده و پامال کند او را هر حیوان بحکم نبی صلی الله علیه و آله بدندان
و سنبل هر صاحب زهری بنیش خود و هر کدزاعت داشته باشد یا باغ خرما و انگور
و نکات آن ها را نداده باشد انقطعهای زمین را تا طبقه هفتم طوق کرده در گردن او اندازند
و او را آتش کرده تا روز قیامت و بروایت معتبره هر کدزکوة مال را ندهد حق تعالی
آن مال را اژدهائی گرداند که در گردن او کرده ماغش از خود و گوشتش را بدندان کند
تا از حساب خلایق فارغ شوند و در حدیث دیگر حضرت صادق علیه السلام فرمود که هیچ مال در صحرا

و در دریا

وددد دیا تلف نمیشود مگر بندادن زکوة وحق تعالی میفرماید مَثَلُ الَّذِینَ
یُنْفِقُونَ اَمْوالَهُمْ فِی سَبِیلِ اللهِ کَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنابِلَ فِی کُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ
حَبَّةٍ وَاللهُ یُضاعِفُ لِمَنْ یَشاءُ یعنی مثل جماعتی که صرف می نمایند مالهای
خود را در راه خدا از زکوة وخمس وجهاد وحج وغیر اینها مانند دانه که بروید
از آن هفت خوشه ودر هر خوشه صد دانه بوده باشد که مجموع هفتصد میشود
وحق تعالی مضاعف می گرداند باضعاف این از برای هر که خواهد وایات واخبار
در این باب بسیار است واینچه مذکور شد برای کسی که ایمان بخدا ورسول
داشته باشد کافیست واما اجناسی که زکوة بر آنها واجب میشود پس از جنس
طلا هرگاه مقدار بیست اشرفی باشد وسکه داشته باشد ویکسال بماند کم
بدل نکنند وتغییر ندهند مقدار چهل یک آنرا بزکوة می باید داد وبعد از آن هر چهار
اشرفی که زیاد شود بعد از سال چهل یک می باید داد ویم نقره است هرگاه
بدویست درهم برسد که تخمیناً دوازده هزار وششصد دینار عجمی باشد
ده دانگی وسکه داشته ویکسال بحال خود بماند بعد از سال چهل یک می باید داد
وهمچنین هر چند چهل درهم زیاده شود که دوازده هزار وپانصد وبیست دینار باشد
چهل یک آنرا می باید داد سیم شتر است ومضاعف آن دوازده است اول
پنج شتر است ودر آن یک گوسفند است تعمیم ده شتر است ودر آن دو گوسفند است

سیم پانزده شتر است و در آن سه گوسفند است چهارم بیست شتر است و در آن
چهار گوسفند است پنجم بیست و پنج شتر است و در آن پنج گوسفند است و گوسفندی
کردهند بهتر آنست که هفت ماده پادده هشت باشد و کمتر نباشد اگر گوسفند هند
و اگر بزدهند یکساله پادده باشد ششم بیست و شش شتر است باید شش ماده
یکساله پادده بدهند و اگر نداشته باشد شتر نر دو ساله پادده بدهد
هفتم سی و شش شتر است باید شتر ماده دو ساله پادده بدهد هشتم
چهل و شش شتر است و باید شتر ماده سه ساله پادده بدهد نهم شصت
و یک شتر است باید شتر ماده چهار ساله پادده بدهد دهم هفتاد و شش
باید دو شتر ماده دو ساله پادده بدهد یازدهم نود و یک است باید دو شتر ماده
سه ساله پادده بدهد دوازدهم صد و بیست و یک و هر چه زیاد شود در هر پنج
شتر یک شتر ماده سه ساله میدهد و در هر چهل شتر یک شتر ماده دو ساله می دهد
پانزدهم گاو است و در هر سی گاو یک گوساله ماده یا نر یکساله پادده میدهد
و در هر چهل گاو یک گاو ماده دو ساله پادده سه می دهد پنجم گوسفند است
در چهل گوسفند یک گوسفند واجب است و در صد و بیست یک گوسفند دو گوسفند
و در دویست و یک گوسفند سه گوسفند واجب است و در سیصد و یک گوسفند
احوط آنست که چهار گوسفند بدهد و چون چهار صد برسد هر چه زیاد شود از هر

صد

صد گوسفند یک گوسفند بدهند و در زکوة هر یک از شتر و گاو و گوسفند شرط است
که در علف مباح چریده باشند در تمام سال پس اگر علف مملوک خورده باشند
زکوة واجب نیست و اگر بعضی از سال چریده باشد و بعضی علف مملوک خورده باشند
احوط آنست که اگر چریدنش بیشتر باشد زکوة بدهند و بچه‌ها را تا شیر میخورند
حساب نمی‌باید کرد بنابر مشهور و احتیاط در همه آنست که از دوغی که متولد می‌شوند
حساب کنند در طلا و نقره و حیوانات همه شرط است که سال بر ایشان بگذرد و سال
زکوة یازده ماهست و چون ماه دوازدهم داخل شد زکوة واجب میشود و گاو
و شتر شرط است که گاوکن نباشند پس اگر بار کشند یا خویش کنند زکوة واجب نیست
و گوسفند و بز را بر سر هم حساب می‌کنند و هم چنین گاو و گاومیش و هم چنین
شتر نر و ماده و مولک را بر سر هم حساب می‌کنند ششم و هفتم و هشتم و نهم
کند و جو و خرما و مویز است و شرط است که هر یک بنصاب برسند و نصاب سیصد و هفت
من و پنجاه درم است بسنگ تبریز و انگور هر گاه نصد بیت و یکمن باشد
آنست که زکوة بدهند و شرط است که این غلات در ملک او بنصاب رسیده باشند
پس اگر گندم و جو را بعد از درو کردن بخرمن زکوة بر فروشنده واجبست و اگر زمین را
با درخت کرمه باشد زکوة بر مستاجر واجبست و اگر بمزارعه بگیرد بنصف یا ثلث یا ربع
یا دو چهارم مثلا زکوة حصه مالک بر مالک واجبست و زکوة حصه عامل بر عامل واجب

اگر حصه هر یک به تنهائی بنصاب رسیده باشد پس اگر زراعت او باغ آب باران
یا آب روان یا آب قناة یا آب دیشه خورده باشد ده یک میدهند و اگر آب دست
یا گاو یا شتر یا چرخ آب خورده باشد بیست یک می دهند و اگر از هر دو خورده باشد
بیشتر اعتبار دارد و اگر هر دو مساوی باشد پانزده یک می دهند و احوط و اقوی
آنست که بغیر اخراج پادشاه چیزی از خرج زراعت را بدر نکنند در دادن زکوة و چون
اکثر علما بر انند که تعلق زکوة بانکور و قت غوره شدنست پس احوط آنست
که اول ارباب خبرة را بیاورد که تخمین کنند میوه باغ را که چه مقدار است و یا خود مقدر
سازد که بان نسبت زکوة خواهم داد تا انچه خورد ازان غوره و انکور حلال باشد
یا انکه انچه بردارد بکشد و حساب نگهدارد یا انچه بردارد عشر غوره را بدهد
و هم چنین کند وجوقتی که دانه ببندد و بعضی از علما گفته اند که زکوة واجب است
در حبوب مانند برنج و ماش و نخود و عدس و امثال اینها هر گاه بنصاب جو و کند
برسند بهمان شرایط و مقداری که گذشت و مشهور آنست که زکوة اینها سنت است
و در مادیان که در علف مباح چرا کند و سال بر او بگذرد زکوة سنت است پس اگر
پدر و مادرش عربی باشند در سالی دو اشرفی چهار دانگ دینی میدهند
و اگر یا بو باشد که یکی از پدر و مادرش عربی نباشد در سالی یک اشرفی میدهند
و در زکوة تجارت جمعی بوجوب قایل شده اند مشهور آنست که سنت است و آن مالیست

که ملاک

که مالک شود او را بعنوان معاوضه و در وقت مالک شدن قصد اکتساب و تجارت
بان داشته باشد و می باید که قیمت آن بیکی از نقاب طلا و نقره برسند و در تمام
سال بر نقاب باقی باشد و در تمام سال از مایه کم نشود که مایه یا بیشتر شود
و اگر چند سال بکنند که مایه در کمی باشد سنت است که زکوة یکسال را بدهند و اگر
بر مایه باقی باشد هر سال چهل یک دامید هند و اگر معاوضه کند در اثنای سال
بقصد تجارت خلاف اصح آنست که باز بدهد و سنت است که در وقت در آوردن
اگر فقرا حاضر باشند هر قطیر را دسته کند و بدهد هر قدر که در دست او در آید و وقت
چیدن خرما و انگور یکبار بدهد و بزکوة حساب نکنند و بعضی واجب دانسته اند
و احوط عدم ترک و اما مستحق زکوة پس هشت طایفه اند و بعضی فقرا و مساکین
و ایشان کسانیند که قوت سالیانه خود و عیال خود را نداشته باشند و قادر بر کسبی
نباشند که معاش خود و عیال خود را بآن توانند کفایت کنند و احوط آنست که صالح
و کفار و سایل بکف نباشند سیم کسی است که امام منصب کند بر اخذ
زکوة و حقه باو می دهد و همین زمان آن نمی باشد غالبا و هم چنین چهارم
که مولفه قلوبهم اند در این زمان نمی باشند غالبا پنجم صرف کردن در آزاد
کردن بندگان است مثل آنکه اقائی غلام خود را مکاتب کرده است که مالی بدهد
و آزاد شود و عاجز باشد از دادن آن اگر بر اقا زکوة واجب شده باشد باید که قدر

از زکوة را بمال کتابت او حساب کند والا دیگران از زکوة حصه باو می دهند که
بآقا بدهد و آزاد شود یا غلامی که از دست آقا در تعب و شدت باشد انما الزکوة
بخرند و آزاد کنند ششم قرض دارانند که قرض کرده باشند و در معصیت صرف
نکرده باشند و داد او قرض ایشان میتواند داد نفقتم فی سبیل الله یعنی صرف راههای
خدا مانند جهاد فی سبیل الله و یاری صالحان و زایران ائمه معصومین علیهم السلام و بنای
مساجد و پلها و امثال اینها و بعضی گفته اند که مخصوص جهاد است در زمانی که جهاد
حق باشد و این احوط ششم ابن السبیل است و آن کسی است که بغربت افتاده
باشد و خرج رفتن بخانه خود نداشته باشد آنقدر باو می دهند که بخانه خود برسد
اگر سفرش معصیت نباشد و باید که کسی که باو زکوة میدهند غیر مؤلفه شیعه اثنی
عشری باشد و احوط آنست که اجتناب از گناهان کبیره کند خصوصا شراب خوردن
دیگر شرط کرده اند که واجب النفقه مالک نباشند مثل پدر و مادر و جد و جده هر چند بالا
روند و فرزندان و فرزند زادگان هر چند پائین روند و زن و بنده و بهتر آنست
که زکوة را بخویشان پریشان بدهند غیر آنها که مذکور شدند اگر شرایط را داشته
باشند و غنی سید زکوة را بسید نمیتواند داد و اما سید زکوة خود را بسید و غیر سید
احوط آنست که بشریف هم ندهند و بهتر آنست که زکوة را بنزد مجتهدی یا عالمی که
مصارف زکوة را داند ببرند که او بمصرف برساند فصل دویم در خمس است

بدانکه

بدانکه خمس در هفت چیز واجب میشود اول غنیمتی که از کافران در جنگ بگیرند
خواه در جنگ گاه باشد و خواه در بیرون دویم معادن مانند طلا و نقره و مس و سرب
و یاقوت و زبرجد و سرمه و عنبر و قیر و نفت و کبریت بعد از انکه خرج بیرون آوردن
بدرود و پنج یک از را باید داد و مشهور آنست که نصاب ندارد و بعضی گفته اند که نصابش
یکدینار است تا بیک دینار نرسد خمس واجب نمیشود و بعضی بیست دینار گفته اند
یعنی بیست اشرفی که نصاب اول طلاست و اکثر متاخرین باین قایل شده اند
از قوتی نیست و اگر چند کس شریک باشند باید که حصه هر یک جدا بنصاب برسد
سیم گنجست یعنی مالی که در زمین پنهان کرده باشند پس اگر گنج در بلاد کفار
بیابند و سکه اسلام نداشته باشد و به بیست دینار یعنی بیست اشرفی برسد
اگر طلا باشد خمس از امید هد و باقی از وست و اگر نقره باشد بدو نیست
تا دهم برسد که موافق صد درهم نقره دانگی بود و از ده هزار و ششصد دینار است و اگر غیر طلا
و نقره باشد قیمت آن بیکی از این دو مقدار برسد و اگر سکه اسلام داشته باشد
یا علامتی که دلالت کند بر انکه از مسلمانی بوده است مشهور میان علما آنست
که حکم لقطه دارد میباید که یکسال تعریف کند اگر صاحبش پیدا شد بدهد
بدهد والا مخیر است میان مالک شدن و تصدق کردن و بامانت نگاه
داشتن تا اگر بعد صورت او صاحبش پیدا شود و راضی نباشد عوض

بدهد وظاهر اخبار آنست که اگر از روی زمین یافته لقطه است و اگر در زیر
زمین بوده است گنج است خواه اثر اسلام داشته باشد و خواه نداشته باشد
وجمعی باین قایل شده اند و خالی از قوتی نیست و اگر گنجی در زمین خود
بیابد که از پدران باو رسیده باشد از اوست و اگر خمس آنرا بدهد احوط است
و اگر زمین را خریده باشد تعریف می کند ببایع نزدیک و دور و اگر نشانی بدهند
که ظن صدق ایشان حاصل شود باینان میدهد علی المشهور والا از اوست
و باز احوط آنست که خمس آنرا بدهد و هم چنین اگر حیوانی را بخرد چون شتر
و گاو و در شکم آن چیزی بیابد تعریف می کند ببایع اگر نشان ندهد از اوست
و احوط اخراج خمس است و اگر در شکم ماهی بیابد خمس میدهد احتیاطا
و باقی از اوست و بان ملحق کرده اند حیوانات شکاری را مانند باز و اگر
محتمل باشد که در خانه مالک سابق خورده باشد احوط آنست که تعریف باو
بکند و هم چنین هر چیزی که بغوص از دریا بیرون آورند مانند مروارید و مرجان
و نصاب در آن معتبر است و مشهور آنست که نصابش یک دینار است یعنی یک
اشرفی تمام وزن و بعضی بیست دینار گفته اند و اگر چند مرتبه در لوده همه را
در نصاب باهم حساب می کند هر چند در ما بین تراب خوص کرده باشد علی
الاحوط و اگر چند کس شریک باشند حصه هر یک می باید بنصاب برسد
و عنبر را

وعنبر واگر از دریا بغوص در آورند حکم مروارید دارد واگر از روی آب
یا ساحل بردارند مثل ماهی است که حکم معدن دارد ولحوط آنست که بهر حال
خمس از او بدهند و در نهایت عضاب دران نکنند پنجم فاضل مؤنهٔ سال آنست
است از ارباح تجارتها و زراعتها و جمیع کسبها و مشهور آنست که در میراث و
وهدیه خمس نیست و خرج سالیانه را اگر بیرون نمی کنند قدر وسط مناسب
حال آن شخص را اعتبار کرده اند پس اگر اسراف کرده باشد خمس آنرا اسراف کرده
بیرون می کند و اگر بر خود تنگ گرفته باشد هم بیرون می کند علی المشهور و احوط
آنست که از هر چه زیاد آمده باشد بدهد بلکه نهایت احتیاط آنست که هر حاصل
شود و خرج بکند زیادتی را دون بر و خمس بدهد و اگر در اثنای سال احتیاج
ضروری پیدا شود مثل خرج کنند ای و حج بیت و زیارات حضرت رسول
و ائمه و امثال اینها هم بقدر الوسط بیرون کند و هم چنین تعلیمات و دیات
که ظلمه کنند جمیع را بیرون می کند و خمس بقیه را می دهد و ابو الصلاح و
قابل شده است که در میراث و هدیه خمس نیز واجب است و در حدیث صحیح وارد
شده است که اگر از شخصی جایزهٔ عظیمی باو برسد یا میراثی که از خاطرش گمان نداشت
باشد باو برسد یا مالی از دشمنان دین باو برسد میباید داد و عمل باین روایات
احوطست ششم ذمی است که یهودیان و نصرانیان و مجوسیان از مسلمانان

بخرند خمس ان زمین را یا خمس قیمت انرا با رضای ذمی میگیرند و اگر خانه یا
باغ را بخرند مشهور میان علما انست که خمس زمین لغو است و اگر چند سال
علما متعرض این نوع خمس نشده اند لیکن مال حلالیست که مخلوط شده باشد
بحرام و صاحب انرا نداند و مقدار حرام را نداند خمس لغو را ندانسته میدهد بفقرای
سادات و غیر ایشان و بعضی انرا مخصوص سادات میدانند و بعضی گفته اند
بسادات نمیتوان داد و ظاهر ابهر دو توان داد و اگر بشریف بدهند بهتر است و اگر
مقدار حرام را داند و صاحبش را نیز داند و مقدار را نداند با صاحبش باید صلح
کند احتیاط اولی این احوط است و اگر مقدار را داند و صاحب را نداند سعی میکند
تا صاحب را بهم رساند و اگر بهم نرسد از برای او تصدق میکند و اینصورت و صورت
اول مسمی است برد مظالم و اگر خمس را بدهد یا تصدق کند کل را یا بعض را و بعد از ان
صاحب پیدا شود خلاف کرا یا باز بصاحب بدهد یا نه و احوط انست که بدهد
و اما مستحق خمس مشهور میان علما انست که شش حصه ی شود چنانچه ظاهر ایه کریمه
وحصه خدا و رسول و ذی القربی که نصف خمس است بعد از حضرت رسول ص
از امام زمان ع است و نصف دیگر سه حصه میشود که به یتیمان سادات و مسکینان
سادات و ابناء سبیل سادات میدهند و مراد از سید موافق مشهور کسیست
که منسوب باشد از جانب پدر به عبد المطلب و تفسیر مسکین و ابن السبیل
در زکوة

ظ کفایت کند که دین صورت خمس را باصاحب میدهد
و بعضی گفته اند اگر مقدار را داند و صاحب را نداند باقی را باسم صاحبش صدقه کند

در زکوة گذشت و در یتیم احوط آنست که پریشان باشد و ابن البیل را آن
قدر که بشهر خود رود و از احادیث معتبره ظاهر میشود که در زمان حضور امام
جمیع خمس را بخدمت آنحضرت می برده اند و حضرت نصف را خود برمیداشته اند
و نصف دیگر را میان سه فرقه سادات می داده اند که مذکور شد و بطریق بقدر
کفایت ایشان در یکسال می داده اند و آنچه زیادی آمده خود برمی داشته اند
و اکر وفائی کرده آنچه خود با ایشان میداده مانند و ایشان بمنزله عیال امام بوده اند
و در زمان غیبت احوط آنست که حصه سادات را بامام عادل اثنی عشری بدهند
که بسادات برساند بقدر احتیاج ایشان و اما نصف دیگر خمس که حصه
آنحضرت است در زمان غیبت خلافست و مشهور آنست که بمام عادل باید
داد که بر سبیل تمکن بنیابت آن حضرت بسادات بدهد و اگر چیزی زیاد آید
حفظ کند و بعد از خود بمام دیگر بدهد که اکر سید پریشان بیابد بدهد
والا از برای آن حضرت ضبط کند و این فرض در این زمانها بسیار کم
زیرا که سادات پریشان بسیارند و خمس بهمه کمتر اند و جمعی کفته اند
که در زمان غیبت ائمه علیهم السلام این حصه را بر شیعیان حلال کرده اند و این سخن بی وجه
است زیرا که از صاحب الامر علیه السلام روایت صریحی بنظر نرسیده که بر شیعیان حلال
کرده باشند بلکه خلافش ظاهر است زیرا که در زمان غیبت صغری که همه

سال وکسری بود نایبان انحضرت اعنی عثمان عمری و پسر او محمد و حسین
بن روح و علی بن محمد سمری رضی حصه انحضرت را بلکه جمیع خمس را از شیعیان
می گرفتند و بفقرا بوده بمردم میدادند وظاهر انست که درین زمان نیز نایب
عام انحضرت که علمای ربانی و محدثان و حاملان علوم ایشان اند باید
که بگیرند و بسادات که عیال انحضرت اند برسانند والا باید که سادات که اشرف
خلق اند یا از کوسنکی بمیرند یا سایل بکف شوند و از همه کس ذلیل تر باشند
زیرا که زکوة و صدقات واجبه بر ایشان حرام است و خمس را بعوض ان بایشان
داده اند و بسبب اختلافی که درمیان علما بهم رسیده است و بعضی از علمای
عصر اغنیا را اجرات داده اند بر منع خمس باعث این شده است که اکثر سادات
بفقر و فاقه می گذرانند و حقوق ایشان بر ذمه اغنیا می ماند و بر تقدیری
که امام بر ایشان رحم کرده باشد در زمان تقیه و خوف و تعدیات که
از خلفای جور بایشان واقع میشد حلال کرده باشد ایشان چگونه بخود
هموار می کنند که عیال و خویشان و اقارب امام خود را در فقر و اضطراب
و بر ایشان رحم نکنند و باز در قیامت امید شفاعت از ایشان داشته باشند
و حال انکه فرموده اند احوال مردم در روز قیامت وقتی خواهد بود که ایشان
خمس برخیزند و بگویند پروردگارا خمس خود را ای خواهیم و حضرت صادق
فرمود

فرمود که من یکدرهم خمس را از شما میگیرم و حال انکه مال من از همه اهل مدینه
بیشتر است و نمیگیرم مگر از برای انکه شما پاک شوید از گناهان و از حقوق
ما و حضرت رسول ص فرمود که هر که احسانی باحدی از اهل بیت من بکند
من مکافات میدهم او را در قیامت و اکثر علما بر انند که اگر صاحب مال خود
حصه امام ع را باو ندهد بری الذمه نمی شود مگر انکه دستخط عالم
محقق عادل نرسد و بگمان فقیر همه خمس باین حکم دارد فصل سیم در بیان
فضیلت اعتکاف است و اعتکاف مکروه است در مسجد جامع جهت عبادت و آن
سنت مؤکد است بمقتضای آیات و اخبار بسیار خصوصا در دهه آخر ماه رمضان
چنانکه از حضرت سید المرسلین ص همیشه در دهه اخر ماه رمضان اعتکاف
می نمودند مگر یکسال که در آن جلت بدر واقع شد و در سال بعد از آن
بیست روز اعتکاف داشتند ده روز قضای سال گذشته و ده روز
ادای و از ان حضرت منقولست که اعتکاف دهه اخر ماه رمضان برابر
باد و حج و دو عمره و اعتکاف بنذر و شبه آن مانند عهد و قسم و لجاج و داد
خود بغیر واجب میشود و اگر بر بدد واجب شده باشد و نکرده باشد
آنست که پیر بزرگ قضا کند و بعضی گفته اند که بعد از نیت شروع کردن
میشود و بعضی گفته اند که روز سیم واجب میشود و هم چنین ششم و نهم

ودوازدهم و پانزدهم وهرچه بالاترود باین نسبت وبعضی گفته اند که مطلقا
واجب نمیشود تا ان اسباب وجوب بعمل نیاید واین قوی است واحوط
آنست که در اول شبهای مذکور تجدید نیت بکند بقصد قربت ومستحب
که معتکف شرط کند بر پرود دکار که اگر او را مانعی عارض شود بیرون توانند
رفت از اعتکاف وظاهر جمعی آنست که جایز است اشتراط رجوع اختیاد
بی تقیید بعارض ومانع وبعضی درین مضایقه کرده اند وظاهر اعارض ومانع
اعم از عذر ضروریست ومحل این شرط در اعتکاف سنت نزد نیت اعتکاف
و دخول در آن وجماعتی از اصحاب ذکر کرده اند که محل آن در اعتکاف واجب بند
نزد گفتن صیغه نذر است وخالی از اشکالی نیست وفایده شرط آنست که نزد
عارض یا مطلقا اگر خواهد رجوع تواند کرد اگرچه در روز سیم باشد وفایده دیگر
انکه اگر با شرط رجوع کند قضا بر او واجب نیست واما مکان اعتکاف جمعی از
اصحاب گفته اند که در غیر مسجد مکه ومسجد مدینه ومسجد کوفه ومسجد بصره اعتکاف
نمی باشد وبعضی بجای مسجد بصره مسجد مدائن را گفته اند وبعضی هر دو را گفته اند
وخلاف در این باب بسیار است ومسجد مدائن در این زمانها گویا معلوم نیست
ومسجد بصره در این اوقات در بیان واقع است واعتکاف در ان مشکل است
وگفته اند مراد بمسجد مکه ومدینه آنقدیست که در زمان حضرت رسالت صلعم

مسجد بوده است نه انچه بعد الحاق کرده اند وظاهر اد در هر مسجد جامعی اعتکاف
توان کرد و مراد بمسجد جامع مسجد بزرگیست در بلد که در انجا نماز جماعت کنند
و مخصوص محله نباشد و اکثر محلات شهر در انجا برای اقامت جمعه یا جماعت
حاضر شوند کو متعدد باشد مثل مسجد جامع عباسی و مسجد جامع قدیم صفهان
و سایر مسجدها مثل مسجد آقا نور و مسجد عباس اباد محل تامل است و احوط
کر اکر در مکه و مدینه و کوفه باشند در غیر آن مساجد مخصوصه واقع نسازند
و در بلاد دیکر احوط انست کر در مسجد کبیر بلد که مشهور بجامع باشد بجا آورند
و اکر مسجد بزرکتر شهر باشد احوط است و غایت احتیاط انست کر قصد کنند
کر اعتکاف میکنم درین مسجد اکر مطلوب شایع باشد بعنوان اعتکاف مقرر ها
والا در مسجد عبادت میکنم از برای رضای خدا یا قربة الی الله و شرط است در اعتکاف
لبث سه روز یا بیشتر و مشهور انست کر دو شب میان داخلند و بعضی کفته اند
شب اول نیز داخل است و احوط انست کر نزدیک بغروب یا افتاب نیت اعتکاف
بکند تا شام روز سیم و اکر تا صبح روز چهارم قصد کند غایت احتیاط است
و شرط است در اعتکاف کر متعلق روزه باشد خواه روزه واجب خواه روزه سنت
و در سنت باید بهخت کسانی باشد کر بخصتیشان در روزه سنت شرط
میاند شوهر زنرا و مالک بنده را و احوط انست کر فرزند بی رخصت پدر و مادر

اعتکاف سنت نکند و مهمان بر خست نماند او بر هر کس واقع نشاند و نیت
در اعتکاف شرط است و ظاهر اقصد قربة کافیست و واجبست که بیرون
نرود از مسجدی که در آن اعتکاف می کند بدون ضرورت مانند نماز جمعه اگر در آن
آن مسجد کند یا عیادت بیمار مؤمن یا حاضر شدن در جنازه مؤمن یا قضاء
حاجت مؤمن یا برای حاجات ضروری خود مانند بیت الخلا رفتن و غسل جنابت
اگر محتلم شده باشد و در غسل جمعه بنا بر قول باستحباب و سایر اغسال مستحبه اگر
در مسجد نتواند کرد اشکالی هست و مشهور آنست که می تواند کرد و هم چنین
بیرون رفتن از برای تحصیل آب و نان و سایر ضروریات اگر کسی نداشته باشد
که برای او تحصیل نماید و هم چنین جایز است بیرون رفتن بجهت گواهی دادن
و گواه شدن اگر دیگری نباشد و نتواند در مسجد بجا آوردن و چون بدد و
در صدائی ننشیند تا بر گردد بمسجد و بهتر آنست که در زیر سقف راه نرود
تا ممکن باشد و از راههای نزدیک تر بمطلب برود و به بیت الخلا نزدیکتر
برود اگر ممکن باشد و توقف بسیار زیاد از ضرورت واقع نشاند و چون وقت
نماز شود نماز را در جای دیگر غیر آن مسجد که محل اعتکاف اوست بکند مگر
در مسجد مکه معظمه که در هر جای تواند کرد و اگر وقت تنگ شود جای دیگر
می تواند کرد و اگر سهوا از مسجد بیرون رود اعتکاف باطل نمیشود مگر آنکه

زنان

زمان بسیار بکند دکه او را معتکف نکویند و هم چنین اکر او را بیرون
واجب است که جزء بدن را نیز از مسجد بیرون نکند و بعضی منع کرده اند
بام مسجد ظاهر را اکر در داخل باشد قصور ندارد بدانکه حرام است بر معتکف
کردن با زنان در روز و شب و هم چنین حرام است بوسیدن بشهوت و دست
بر بدن او مالیدن بشهوت و احوط اجتناب است از هر دو اکر چه بشهوت نباشد
و حرام است طلب منی کردن اکر چه بکفت و کو باشد هر کاه عادتش آن باشد
که از و منی آید بسبب آن و احوط آنست که بعبث دست بر ذکر نمالد و حرام
است بوی خوش کردن و کل بوئیدن و هر کل که باشد علی المشهور و باید که
جدل و نزاع باید کسی نکند و احوط انست که مباحثه علمی نیز نکند مکر بقدر
اظهار حق و خریدن و فروش نکند مکر برای ضروریات خود و عیال
خود و احوط انست که وکیلی از برای خود قرار دهد که اینها را بکند و احوط
انست که مطلق معاملات خود را واقع نساند حتی عقد نکاح را و آنها
که اعتکاف در ان حرام است در روزها و شبها هم حرام است مکر خوردن و آشامیدن
که در شب جایز است نه در روز و هر چه روزه را باطل می سازد اعتکاف را نیز
باطل می کند اکر در روز بفعل آورد و در شب افطار میتواند کرد و مفطرات
غیر جماع و استمنا را واقع می تواند ساختن و اولی اجتناب است از غیر اکل و شرب

واگر جماع کند اعتکاف او باطل میشود و کفاره می دهد اگر اعتکاف واجب باشد
و در دو اول و دویم اعتکاف سنت خلاف احوط کفاره است اگرچه
جماع در شب واقع شود و احوط آنست که هر چه روزه را باطل میکند اگر آنها را
در روز واقع سازد کفاره بدهد احتیاطا و کفاره بنده از ادکردنست اگر تواند
والا دو ماه پی در پی روزه گرفتن والا شصت مسکین را طعام دادنست و بعضی
گفته اند مخیر است میان اینها و اول احوط بلکه اظهر پس اگر جماع در شب
واقع سازد یک کفاره میدهد و اگر در روز ماه رمضان واقع شود دو کفاره
میدهد یکی مرتبه و دیگری مخیره و بعضی گفته اند اگر در روز غیر ماه رمضان
واقع شود باز دو کفاره میدهد و آن بی وجهست و بیع و شرا و سایر محرمات
غیر از جماع سبب بطلان اعتکاف نمی شود و کفاره باآنها نمیشود و در بطلان
باستمنا و کفاره ببیان خلافست و احوط نامست و کفاره اگر در شب واقع
شده در روز واقع شود استمنا باطل میکند اعتکاف را البته و کفاره می دهد احتیاطا
و احکام اعتکاف بسیارست و باینقدر و است اکتفا کردیم خاتمه در بیان
کفاراتست بدانکه کفاره بر دو نوعست اول کفارات احرام حج و عمره و آنها را
در رساله حج بیان کرده ام دوم تمیر سایر کفاراتست و آنها بسیاراست متفق علیه
بعضی مختلف فیه و بعضی واجب و بعضی سنت و بعضی بترتیب و بعضی بتخییر

و هی

وهمرا بایکدیگر بر سبیل اجمال برای طالبان ادراک سعادات ابدی و محصلان
نجات عقوبات اخروی بیان می نماید اوّل کفاره افطار روز ماه مبارک رمضان
وان واجب میشود بخوردن و اشامیدن چیزی که خوردن و اشامیدن آن متعارف
ومعتاد باشد اتفاقا و در غیر معتاد خلاف اشهر و اقوی واجب است و بجماع
در قبل زن اتفاقا و در دبر علی الاقوی و بباقی ماندن بر جنابت عمدا تا طلوع
صبح علی الاقوی و بخوابیدن با جنابت بی نیت غسل تا صبح علی الاحوط و بخوابیدن
بعد از بیدار شدن یک مرتبه یا زیاده تا صبح علی الاحوط و برسانیدن غبار
غلیظ بحلق بنا بر قول اجهی و بطلب سخی کردن و دست بازی کردن یا مکرر
کردن بزنی تا منی بیاید علی الاحوط و بقی کردن عمدا بنا بر قول بعضی و بحقنه
و شاف عمل کردن بنا بر قول بعضی و بدروغ بستن بر خدا و رسول و ائمه هدی ع
بنا بر قول بعضی و بسر فرو بردن عمدا در آب بنا بر قول بعضی هر کاه یکی از این امور را
بعمل آورد عمدا و مسئله را ندانسته کفاره باید دادن در بعضی اجماعا و در بعضی
واکر از روی سهو باشد کفاره ندارد و اکر مسئله را ندانسته کفاره خلاف احوط است
واکر افطار بحلال باشد کفاره یک بنده آزاد کردن است یا دو ماه پی در پی
روزه کرفتن یا شصت مسکین طعام دادن و بعضی بترتیب قایل شده اند یعنی
اکر قادر باشد بر بنده آزاد کردن آن مقدم است والّا دو ماه روزه و اکر از این نیز عاجز

شود شصت مسکین را طعام بدهد و قول اول اقوی و ثانی احوط است و اگر
افطار عمدا کرده باشد مانند شراب و لحم خنزیر و مال مغصوب دانسته و زنا
و لواط بعضی از علما قایل شده اند که هر سه کفاره بر او واجب می شود و بعضی
مانند افطار بحلال می دانند و اول احوط است و هر گاه در قضای دو ماه
رمضان بعد از نوال افطار کند مشهور آنست که کفاره واجب است و بعضی سنت
می دانند اشهر و اقوی آنست که کفاره طعام دادن ده مسکین است و اگر عاجز
شود سه روز پی در پی روزه میگیرد و بعضی مخیر میان این دو میدانند و بعضی کفاره
قسم و بعضی کفاره افطار ماه رمضان لازم میدانند کفاره ظهار آنست
که کسی با زن خود بگوید أَنْتِ عَلَیَّ کَظَهْرِ أُمِّی یعنی تو بر من مانند پشت مادر منی یا خواهر
یا سایر محارم علی الاشهر اگر این را بگوید در وقتی که زن حایض نباشد و در طهر
با او جماع نکرده باشد و در حضور دو عادل بگوید پس اگر خواهد جماع کند باید
کفاره بدهد و اگر بدون کفاره جماع کند دو کفاره بر او واجب میشود بنا بر قول مشهور
و کفاره یک بنده آزاد کردن است و اگر عاجز شود دو ماه پیاپی روزه داشتن و اگر
شصت مسکین را طعام دادن پس از آن کفاره ایلاء است یعنی قسم بخورد که زن
دائمه خود را چهار ماه یا زیاده وطی نکند زن او را نزد حاکم شرع برده و حاکم
حکم کند که او را طلاق بگوید یا وطی کند و اگر نیاورد وطی نماید باید که کفاره بدهد و کفاره اش
کفاره

کفاره قسم است که بعد ازاین مذکور می شود انشاء الله پنجم کفاره مخالفت
قسمت بانکه قسم خورد باسماء مقدسه خدا بر کردن فعلی که ترکش رجحان نداشته
باشد یانکردن فعلی که فعلش رجحان نداشته باشد و مخالفت آن قسم نماید کفاره اش
انست که یک بنده آزاد کند یا ده مسکین را جامه بپوشاند یا ده مسکین را طعام
دهد و اگر از هر سه عاجز شود سه روز پیاپی روزه بدارد ششم کفاره
مخالفت نذر است بانکه نذر کند فعلی را که راجح باشد یا ترک امری را که مرجوح
باشد و مخالفت نماید کفاره اش بعضی گفته اند مانند کفاره قسم است و بعضی
گفته اند مانند کفاره افطار ماه رمضان است یک بنده آزاد کردن یا دو ماه
روزه گرفتن یا شصت مسکین طعام دادن و بعضی گفته اند که اگر نذر تعلق بروز داشته
باشد کفاره اش کفاره افطار ماه رمضان است و اگر تعلق بغیر روز داشته باشد
کفاره اش کفاره قسم است هفتم کفاره خلف از قول نیت واحوط کفاره ماه رمضان
مطلقا است هشتم کفاره عهد است که با خدا عهد کرده باشد امر راجحی را
بعمل آورد یا ترک کند امر غیر راجحی یا مرجوحی را و مخالفت آن عهد نماید و در
مانند کفاره نذر مخالفت واحوط آنست که در نذر مذکور شد نهم
قسم خوردن بعنوان بیزاری از خدا و رسول و ائمه هدی علیهم السلام است و در حرمت آن
چنین قسمی خلاف نیست ولیکن در وجوب کفاره بچنین قسمی یا در کردن خلاف

بعضی گفته اند کفاره اش کفاره ظهار است اول بنده ازاد کردن و باعجز ازان
دو ماه روزه داشتن و باعجز از ان شصت مسکین را طعام دادن و اگر عاجز شود
ده مسکین را طعام یا کسوه دهد و اگر عاجز شود سه روز متوالی را روزه بدارد
و ده مسکین را طعام بدهد و بعضی گفته اند گناه کرده است و کفاره ندارد
و در حدیث صحیح وارد شده است که صفار بحضرت امام حسن عسکری علیه السلام نوشت
که مردی سوگند یاد کرد به بیزاری از خدا و رسول و مخالفت تو برا و کفاره او چیست
حضرت فرمود که ده مسکین را طعام محمدی دهد هر مسکینی را یکمد و طلب آمرزش
می کند از خدا و بعضی از علما باین مضمون قایل شده اند و خالی از قوتی نیست
و ایضا خلاف کرده اند که این کفاره برای اصل سوگند خوردن است یا برای
مخالفت سوگند کردن و باید که چنین سوگندی یاد نکند و اگر بکند بمحض سوگند
عمل بقول اول بکند اگرچه ظاهر انست که عمل بروایت مجزیست و بعضی از
علما قایل شده اند که زنی که در مصیبت موی سر خود را ببرد کفاره افطار ماه
رمضان می دهد بترتیب بنابر قول بعضی و بتخییر بنابر قول بعضی و بعضی گفته اند
گناه دارد و کفاره ندارد و روایتی وارد شده است که کفاره افطار ماه رمضان
لازمست و احوط عمل بروایت است و بعضی تراشیدن مو را نیز الحاق کرده اند
ببریدن و جوب کفاره دهم هرگاه زنی در مصیبت موی سر خود را

بکند یا دوی خود را مجراشد یا مردی جامهٔ خود را در مرات فرزند یا زوجهٔ
خود چاک کند کفارهٔ قسم لازم میشود بنا بر قول بعضی و روایتی بر این مضمون
شده است و احوطست هر چند وجوب ثابت نیست یازدهم مردی کنیز
یا متعه یا کنیز خود را در ایام حیض جماع کند در قبل بعضی کفاره واجب دانسته
و بعضی سنت و مشهور میان علما آنست که اگر در اول حیض باشد یک اشرفی
تصدق کند و در وسط حیض نیم اشرفی و در آخر حیض ثلث اشرفی و احوط
عدم ترکست دوازدهم کسی که بخواب رود و غسل نکرده باشد تا نصف
شب بگذرد بعضی گفته اند واجب است آن روز را روزه بدارد اشهر اجتناب است
و بعضی عامدو ناسی را نیز ملحق کرده اند مشهور آنست که بر تقدیر وجوب اگر روزه
ندارد گناه کرده است و کفاره ندارد و بعضی لازم دانسته اند کفاره ماه رمضان را
و این قول ضعیف است و احوط آنست که یکروز قضا بگیرد سیزدهم کفاره قتل
عمد است کسی دانسته کسی را بکشد یا کاری که غالبا کشنده باشد نسبت بکسی
واقع سازد و او کشته شود که قصد کشتن نداشته باشد کفاره اش آنست که یک
بنده آزاد کند و دو ماه متوالی روزه بدارد و شصت مسکین طعام بدهد
چهاردهم کفاره قتل خطا است کسی را بنادانی بکشد بانکه قصد قتل نداشته
و کاری کرده که غالبا کشنده نباشد و او کشته شود مانند انکه طفلی را برای تادیب

بزند واو بمیرد و یا تیری بسوی آهوئی بیندازد و بشخص خود دوکشته شود
یا در راه بر کسی بخورد او بیفتد و بمیرد و اگر خود مباشر قتل نباشد و کاری
کند که آن سبب قتل شود مثل انکه چاهی در راهی بکند و کسی در ان چاه بیفتد
و بمیرد و یا سنگی بر سر راهی بگذارد و باعث قتل کسی شود مشهور آنست که
کفاره لازم نمیشود هرچند دیت لازم شود و کفاره یک بنده از اوکودک
و بعد از عاجز شدن از ان دو ماه متوالی روزه داشتن و بعد از عجز از آن
شصت مسکین طعام دادن پانزدهم اگر کسی نفقه دارد عده دیگری عقد کند
می باید از و مفارقت کند بقول بعضی از علما پنجصاع آرد تصدق می کند و احوط
انست که اگر زن دیگری را عقد کند نیز این کفاره را بدهد یا پنج درهم تصدق
کند کسی که مملوک خود را نیاده احد شرعی بزند بعضی از علما گفته اند موافق
بعضی از روایات که واجبست که آن مملوک را بکفاره آن عمل کفاره قتل خطا
بدهد واجبست که قیمت غلام را تصدق کند بنابر مشهور
کسی که روز ماه مبارک رمضان را افطار کند بسبب بیماری اگر تا ماه رمضان دیگر
بیمار باشد شهر واقوی انست که قضا ساقط میشود و برای هر روز یکمد یا دو مد
طعام می دهد علی الخلاف و بعضی گفته اند قضا می کند و ابن جنید در گفته
احتیاط هر دو را می کند و اگر در ما بین دو رمضان از آدرش برطرف شود و قادر

از کند و ابن احوط و اگر از اکند بعد از کفاره
نهم و دهم و واجب است که قیمت و اگر نه اکند

بروزه باشد وبدون عذر تاخیری کند تا انکه ماه رمضان دیگر بیاید
اشهر واقوی انست که بعد از ماه رمضان هم قضای کند وهم از برای هر روزی
یکمد یاد مد میدهد وبعضی کفاره واجب ندانسته اند وبعضی کفته اند
کفاره در صورتیست که عزم بر قضا نداشته باشد واگر عازم بر قضا باشد
وبعد از تنك شدن وقت بیماری یا عذر دیگر عارض شود قضا باید کرد
وکفاره نیست وقول اول قوی تر است سجده سهم نوادر کفارات است از
صادق ع منقولست که کفاره عمل سلطان قضای حوایج مؤمنانست وکفاره
غیبت انست که برای شخص که او را غیبت کرده است استغفار کند وکفاره
مجلس آنست که چون از مجلس برخیزد بگوید سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا
يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وکفاره غضب
آنست که بگوید اَللّٰهُمَّ لَا تُقْنِطْنِي یعنی خداوندا مرا دشمن مدار وبر من غضب مکن
ودر حدیث معتبر از حضرت امیرالمؤمنین ع که هر که بدیگری بگوید لَعَنَكَ اللّٰهُ
وَلَا أَمَّ لَكَ یعنی تو را بد مباد یا تو را مادر مباد باید که چیزی تصدق کند وکسی
که بگوید نفرین بر تو بدم یا بجان بدم کفاره آنست که بگوید لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وخلاف
در این نوع از قسم مثل بجان خود یا بجان تو یا بحق تو یا بحق پدرم بعضی حرام دانسته اند
واشهر کراهتست واحوط ترکست واما احکام کفارات مذکوره پس چند

فصل بیان میشود می شود اوّل هر گاه بنده از اد باید کرده در کفّارهٔ قتل
میباید ان بنده مؤمن باشد و در باقی کفّارات خلافست واحوط دعاست
ایمانست و در کفّارهٔ قتل احوط آنست که بالغ باشد و در غیر آن مرد و زن
و نابالغ و بالغی مجزیست و باید که آن بنده مکور و صاحب خوره و زمین گیر
نباشد و مولی جراحتی باو نرسانیده باشد که موجب عتق او باشد و بعضی
گفته اند که باید خصی و لال و کور نباشد و ولد الزنا نباشد و مشهور اجزاست
و احوط اخست سنت و غلام کبیر را مشهور انست که از ادی تواند کرد
تا عمل بمرکش بهم نرسد و بعضی شرط کرده اند که خبری از و نرسد و بعضی شرط
کرده که ظن حیات او باشد و میرد در کفّاره مرتبه تا از بنده از ادکردن عاجز
نشود بروزه منتقل نمی شود و هر جا که روزهٔ دو ماه باشد می باید متوالی
بگیرد و توالی بیش ماه و یک روز که متصل بگیرد بعمل می اید با یمعنی که اگر
کسی از ان بدون عذر افطار کند نباید که از سر بگیرد و ایا تفریق جایز است
فی عذر یا حرامست اول اظهر است و ثانی احوطست و اگر پیش از یکماه
و یکروز بی عذر افطار کند از سر میگیرد و اگر بعذری باشد مانند حیض
و نفاس و بی هوشی و دیوانگی و بیماری و سفر ضروری بعد از زوال
عذر بنا می گذارد و تمام می کند و همچنین اگر مجبور شود و افطار کند روزی

بنابر اقوی وهرجا کہ کفارہ دوما متوالی باشد اگر کفارہ دهنده بنده
باشد یکماه پی در پی میکیرد علی الاقوی سیم هرجا کہ اطعام لازم شود
مشهور آنست کہ بهر یك آن قدر طعام بخوراند کہ سیر شود وبهتر آنست
کہ نان خورشی بانان ضم کند مانند خرما یا کوشت یا سرکہ وبعضی کفته اند
کہ می باید چاشت وشام هر دو بمسکین بخوراند ان قدر کہ سیر شود واحوط
اینست اگر لااقل اظهر آنست کہ یك وقت اکفا نتوان نمود واگر خواهد طعام را
بمسکین میتواند داد ودر مقدار آن خلافست بعضی یکمد کفته اند وبعضی دو مد
احوط اخیراست وبهتر آنست کہ نان خورشی نیز بدهد چنانچہ بعضی فاجب
دانسته اند ودر طعام دادن کوچك وبزرك تفاوت نمی کند واحوط آنست
کہ حصہ اطفال را بولی شرعی ایشان بدهد واگر طعام خوراند ظاهر اصغیر وکبیر را
باهم تواند ضم کرد واگر دو طفل را بجای یکی حساب کند احوطست ودر یك
کفاره دو حصہ را بیك مسکین نمیتواند داد مکر انکہ مستحق یافت نشود علی
آنست کہ ناممکن باشد بغیر مؤمن ندهد وبپریشان بسیار بپریشان بدهد
کہ مسکین بر او صادق باشد ومد چهار یك صاع است وصاعی یکن تبریزو چهار ده
مثقال ودیعی است بنابر مشهور وچون در احادیث اختلافی در تحدید صاع
ومد هست احوط انست کہ بجای دو مد ونیم من شاه تقریبا بدهد چهار دم

در جائی که کسوت باید داد تن پیراهن و مقنعه باهم مخیرست و در بعضی
بیان جامه مانند پیراهن اکتفا کرده اند و بعضی دو جامه لازم میدانند و بهتر
انست که پیراهن و قبا بدهد یا قبا و بالاپوش و بهتر انست که نو باشد و جامه
طفلها بهتر انست که بر خست ولی بر او بپوشاند پنجم هرگاه از عتق
رقبه عاجز شود و شروع کند در روزه و بعد از آن قادر شود بر بنده آزاد کردن
روزه او مخیرست و بهتر انست که ترک کند روزه را و بنده آزاد کند خصوصاً
هرگاه کمتر از یکماه یکروز روزه داشته باشد و جمعی از اصحاب قایل شده اند
که هرگاه بر کسی دو ماه متوالی روزه واجب شود و عاجز باشد از گرفتن آن هجده
روز روزه میدارد و اگر نتواند برای هر روزه مسکینی را طعام میدهد و اگر نتواند
استغفار می کند و اشهر و اقوی انست که از هر کفاره که عاجز شود استغفار بدل
مکرر کفاره ظهار که بعضی گفته اند که تا کفاره ندهد وطی زن بر او حلال نمی
شود هرچند عاجز باشد و اگر بعد از عجز و استغفار قدرت بهم رساند احوط
انست که بانکفاره را بعمل آورد و چون اکثر مردم جاهلند بکفارات و احکام آنها
بر ایشان لازم میشود و نمیدانند و مشغول الذمه بحق خدای مانند قدری از احکام
آنها را در این رساله کثیر الفایده ایراد نمودم ملتمس از برادران ایمانی آنست که
هرکه از این رساله منتفع گردد در حال حیات یا بعد از وفات این شکسته را بدعای

رحمت ومغفرت یاد کنند وختم بفضل الله وسبحانه وتائیده فی شهر الله المعظم
شهر رمضان المبارک سنه سبع ومائة والف من الهجرة المقدسة علی یدمؤلفه
الراجی رحمة الکریم المنان فی محروسة اصبهان حین عرطوارق الحدثان مع
وفود الاشغال واختلال الاحوال وتوزع البال والحمد لله اولا واخرا والصلوة
علی سید المرسلین محمد واله الاطهرین
الاقدسین ولعنة الله علی
اعدائهم اجمعین